

880- H667 W1

LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY OF NORTH CAROLINA,

Endowed by the Dialectic and Philanthropic Societies.

ALCOVE

SHELF

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of North Carolina at Chapel Hill

HIPPOCRATIS OPERA

QVAE FERUNTUR OMNIA.

VOLVMEN I

RECENSUIT

HVGO KVEHLEWEIN.

PROLEGOMENA

CONSCRIPSERUNT

IOANNES ILBERG ET HVGO KVEHLEWEIN.

ADNEXA EST TABVLA PHOTOTYPA.

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI.

MDCCCXCIV.

127

PROLEGOMENA

CAPVT I: DE CODICIBVS MANV SCRIPTIS

CAPVT II: DE MEMORIA SECVNDARIA

SCRIPSIT

I. ILBERG.

CAPVT III: DE DIALECTO HIPPOCRATICA

SCRIPSIT

H. KVEHLEWEIN.

61419

Ὀφελεῖν ἢ μὴ βλάπτειν. Epidem. I 5.

CAPVT I.

DE CODICIBVS MANV SCRIPTIS.

Libri antiquissimi partem tantummodo continent totius corporis quod dicitur Hippocratici. Ducit agmen et vetustate et pretio insignis

I. Vindobonensis med. IV (Θ), membranaceus Vindobo-
nensis Θ.
saeculi decimi, initio et fine mutilus, foliorum 418 (34×28 cm), versuum in unaquaque pagina 23 (col. 24×18 cm), quem *Augerius de Busbecke comparauit Constantinopoli* ipsius testimonio quod legitur fol. 1^r et 416^r. Continet hos libros duodecim: *περὶ τῶν ἐν τὸς παθῶν* (inde a <περιστρέ>φεται VII 168, 4 L) fol. 1^r—46^r, *περὶ παθῶν* fol. 46^r—72^r, *περὶ ἰερῆς νούσου* fol. 72^r—88^r, *περὶ νούσων* \bar{a} fol. 88^r—114^v, *περὶ νούσων* $\bar{\gamma}$ ($\bar{\beta}$ m¹) fol. 114^v—132^r, *περὶ νούσων* $\bar{\beta}$ ($\bar{\gamma}$ m¹) fol. 132^r—174^v, *περὶ διαίτης* \bar{a} fol. 174^v—194^r, *περὶ διαίτης* $\bar{\beta}$ fol. 194^r—216^r, *περὶ διαίτης* $\bar{\gamma}$ (complectitur et quartum librum, *περὶ ἐνυπνίων*) fol. 216^r—241^r, *περὶ γυναικείων* \bar{a} fol. 241^r—322^v, *περὶ γυναικείων* $\bar{\beta}$ fol. 322^v—383^v, *περὶ γυναικείης φύσεως* fol. 383^v—418^r (usque ad *προνηστέ<υσασαν>* VII 412, 16 L. Aliquot folia evulsa sunt, e. gr. post fol. 6 novem (*περὶ τ. ἐντ. παθ.* VII 182, 15 L <καὶ τὸ μετὰφρενον — καταφθα>ρῆναι ibid. 204, 13), post fol. 160 unum (*περὶ νουσ.* $\bar{\beta}$ VII 76, 24 L

ὕποκλῦ<σαι — γαλακτο>πωτέηι ibid. 80, 4), item singula post fol. 191 (περὶ διαίτης $\bar{\alpha}$ VI 512, 23 L τὸ ὑ<γρὸν — συνταράσση> ibid. 516, 2), post fol. 193 (ibid. 520, 18 ὁ<ξείη — φύσιν γὰρ με>ταπλάσαι ibid. 524, 4), post fol. 194 (π. διαίτ. β VI 530, 4 θερι<νῶν — πᾶσαν χῶ>ρην ibid. 532, 8) alia, quae suis locis indicabuntur in apparatu critico. Folii ultimi pars abscissa. —

Codicis orthographia.

De codicis orthographia hoc quidem loco pauca monebo. Spiritus saepe omissi, saepe inversi, ut ἄτερ, ἐλάσσων, ἰσημερίη; ἥμισα, ἥμισυ, ἥτις. Poni solent in diphthongorum littera priore, vide ἀντοῖσι, εἰσιόντα, ἐνώδεσι, ὄν. Eadem saepe accentuum sedes, affero εἰρηται, ἀντοῖσι, κόυφη, ὄυτως, ψυχρὸν. Omnino in accentibus ponendis maxima libertas. Habes γήρας, πλευρίτις, πρήγμα, ῥήγμα; δεξιᾶ, διαφθορῇ, ἐγνωκῶς, ἰσχυρῇν, ξηρῇν, συνεχῆς; ἄνυστον, ἀραίη, ἀσθένεος, ἐνάντιον, ἐξεύρειν, ἴασθαι, σπληνος, ὑδάρει; ἐλάσσον, κεινά, κρατευμένα, οἰκαδέ, περιπάτος, περιπλέων, ποιευμένος, ὑγιείαν, ὑπνός. Duobus accentibus saepe distinguuntur voces compositae, veluti ἀπομίμησιν, ἀπόξηρανθεῖσα, ὑπερθερμαίνοντος, ὁκότ᾿αν, similiter ἐσέλθῶν, ὡσᾶντως. Neglegitur in praepositionibus ἐν et σύν quae fieri solet in mediis vocibus ν litterae attractio hoc modo: ἐνβάλλουσι, ἐνπεσεῖν, συνφέροντα, ἐνγένηται, ἐνκλυδάζεται, ἐνχέαντα, συνλεγόμενον, συνμισγόμενα, ξυνσπᾶται. Ubi η et ω vocalibus productis vox terminatur, saepissime adscriptum est iota. Leguntur ἡ ἀπολογίῃ, θεραπείῃ, κοιλίῃ, ὀδύνηι, ἀσθενεστέρηι, καλεομένηι, αὐτῇ; ἐλάσσῳι, μέξῳι, πλείῳι; διδάσκῳι, δοκέῳι, δηλῶι, δηλώσῳι, φράσῳι, ἐπιφαγέτῳι, χρήσθῳι; χρήι, ἐφάνηι, ἠὺξήθῃι, παρείῃι; ἄνῳι, ἔξῳι,

ἔσῳ sive εἴσῳ, κάτω, οὐδέπω, οὔτῳ, ἤδη talia sescenta. *N* paragogici ponendi ratio nulla; et additur ante consonantes et omittitur ante vocales. Haud raro argumenta prima manu in margine adscripta sunt. Saepe litterae et vocabula erasa, textum locis com- Manus posterioriores. pluribus prima manus, multis altera correxit. Notatu dignum, quod in libris de victu superstitionis paganae contemptor quidam suae fidei vestigia reliquit. Qui fol. 182^r (VI 486, 21 L) θεοὶ διεκόσμησαν mutavit in θεὸς διεκόσμησεν: fol. 233^v (642, 8) θεοῖσιν εὐχέσθαι, ibid. (642, 9) τοὺς θεοὺς, fol. 234^v (644, 10) et fol. 237^v (652, 19) τοῖσι θεοῖσιν eadem ratione corrupit, immo ibid. (652, 20) scalpello sustulit deorum nomina Ἡλίῳ, Διὶ οὐρανίῳ, Διὶ κτησίῳ, Ἀθηνᾶ κτησίῃ, Ἐρμῇ, Ἀπόλλωνι nec tulit fol. 239^r (656, 22) Γῇ καὶ Ἐρμῇ καὶ ἡρώσιν. Codicis archetypus locis qui- Codicis archetypus. busdam labem traxerat, quam spatio relicto diligenter indicare solet librarius. Cf. fol. 47^r (VI 208, 17) τὸν ἰ<διώτην> ἐπίστασθαι, fol. 76^r (364, 5) τεμεν<έων ἀπο>δείκνυνται, fol. 114^r (202, 17) φλέγματος <τὲ> καὶ πύου, fol. 181^v (484, 23) τὰ ἐπεις<πίπτου>τα, fol. 206^r (562, 17) <οὔα> δὲ καὶ μέσπιλα. Archetypus venerandae nisi fallor erat aetatis, maiusculis litteris conscriptus, id quod ex *A* littera cum *A* interdum confusa facile conieceris. Habes e. gr. in Vindobonensi εαεα pro ἙΛΕΑ, σαιγην pro ὈΛΙΓΗΝ, συνλνᾶίνεται pro CYNAYΑΙΝΕΤΑΙ. Idem probat, quod falso saepe vocabula inter se distinguuntur, ut κακῳθεισ ἑὼν pro κακῳθισέων, ἀποτροπαί' οἰσι pro ἀποτροπαίοισι, ἐπὶ κινδυνώτερα pro ἐπικινδυνότερα; οὔπω ιδιάρβοχον pro

οὐπωι διάβρ., πυκνῆς οὔσα pro πυκνὴ ἐοῦσα, ὅτι ψυχρόν pro ὅτι ἢ ψυχρόν; ἐνευδια pro ἐν εὐδία, εσοποια pro ἐς ὅποια. Accedunt monstra vocabulorum, velut δόξηθι διεφίξεσθαι (δόξη σοι ἐφίξεσθαι), ταδουατα (τὰ δ' οὔατα), ηανηφλέψ (ἥ ἂν ἡ φλέψ): papyrus te manibus tenere autumaveris.

Parisinus A.

II. Huius codicis aetati suppar est Parisinus 2253 (A) olim Colbertinus 4864 et Regius 3141, saeculi undecimi membranaceus foliorum 192 (24×18 cm), distributorum in quaterniones 24. Columnae (18,5×13,5 cm) versuum sunt vicenorum septenorum, litterae dimidio fere minores quam libri Vindobonensis, satis expedite tamen ut legi queant. Continentur codice haec: Fol. 1^r—33^v κωακαὶ προγνώσεις. Subscribuntur: ἱποκράτους κωακαῖς προγνώσεσι τέλος δέδωκα ἀμὴν. Fol. 34^r—36^v περὶ τροφῆς. Subscr.: τέλος πέφυκεν τοῦ περὶ τροφῆς λόγον. Fol. 37^r—64^v περὶ πτισάνης (i. e. περὶ διαίτης ὀξέων). Subscr.: παρέδωκα τοίνυν τὰ τελευταῖα τοῦ λόγου: τοῦ περὶ πτισάνης τὲ καὶ τῶν ὁμοίων τούτου: ∼ μιχαήλ καλλιγραφεὺς ὁ τὰ πάντα συγγραφας: καὶ εἴ τις ἀναγνώτο εὐχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Fol. 65^r—70^v περὶ χυμῶν. Subscr.: τέλος δέδωκα τὰ περὶ χυμῶν ἱποκράτους ἀμὴν. Fol. 70^v—74^v περὶ ὑγρῶν χρήσιος. Subscr.: δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι: ∼ ὅτι τέλος πέφυκεν ἱποκράτους: ∼ λέγω δὴ τοῦ περὶ ὑγρῶν χρήσιος. Fol. 74^v—75^r ἐπιβώμιος. Fol. 75^r—81^r περὶ τέχνης. Fol. 81^r—93^v περὶ φύσιος ἀνθρώπου. Fol. 93^v—100^r περὶ φυσῶν. Fol. 100^r—117^v περὶ τόπων τῶν κατὰ ἄνθρωπον. Fol. 117^v—130^r περὶ ἀρχαίης ἰητρικῆς. Fol. 130^v—144^v ἐπιδημιῶν α̅. In ex-

tremo hoc libro adnectuntur: *πυθιώνιος ὥκει· παρα-
γείσειρον· ἤρξατο· τρόμος· ἀπὸ*, quae sunt prima verba
tertii epidemiorum libri (*Πυθίωνι, ὃς ὥκει παρὰ Γῆς
ἱρόν, ἤρξατο τρόμος ἀπὸ <χειρῶν>*). Unde in arche-
typo hunc quoque extitisse tuo iure concluderis. Subscr.:
*ἀμὴν: τέλος σὺν θεῷ: τῆς δέλτου | ὥσπερ ξένοι χαί-
ρουσιν ἰδεῖν πατρίδα, οὕτως καὶ οἱ γράφοντες βιβλοίου
τέλος. δόξα τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς ἀμὴν. τέλος σὺν θεῷ
τοῦ ᾧ λόγου ἐπιδημίων.* Terminatur his verbis qua-
ternio duodevicesimus. Exhibent reliqui sex, eadem
manu conscripti, monachi scilicet, cui nomen erat
Michael, Galeni operis *περὶ χρείας μορίων* libros
X—XIV. Incip. (fol. 145^r): *περὶ χρείας μορίων : βι-
βλίον : ι : ∞ | περὶ ὀφθαλμῶν : ὅτι τὸ κρυσταλλοειδὲς
κυριώτατον ὄργανον τῆς ὕψεως ὑπάρχει : ∞ ὅτι ἐν
μέσῳ τοῦ κρυσταλλοειδοῦς κτλ.* Tota fere pagina ca-
pitum indice referta. Ad calcem: *Τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς
ὅτι μὲν ἐφ' ὑψηλοῦ τὲ καῖσθαι καὶ φρουρεῖσθαι παν-
ταχόθεν ἄμεινον ἦν, ἐμπροσθεν εἴρηται* (cf. Galeni
opp. ed. Kuehn. III 759). Explic.: *τέχνην τῆς φύσεως
ἐπιδειχθείσης* (cf. IV 210 K). Pagina ultima (fol.
192^v) scriptura magnam partem evanida libri XV
praebet exordium.

Distinguuntur praeter Michaelis librarii manum, <sup>Manus po-
steriores.</sup> qui ipse quidem paucissima videtur correxisse, aliae
diversae quinque sive quattuor. Diverso usae sunt
pigmento, fusco (A⁴), fulvo (A³ A⁵), viridi (A²), atro
(A⁶). Quae locis fere innumerabilibus primam manum
immutaverunt, quamquam non omnes versatae sunt
in unoquoque codicis libro emendando. Nec non scal-
pello multae primae manus litterae erasae sunt, quod

quisnam fecerit eorum qui codicem correxerunt, eis tantummodo locis dignosci posse perspicuum est, quibus aliae litterae sublatis superscriptae sint. Longe plurima mutaverunt fusca manus et fulva. Inprimis orthographiam, prima manu pessime traditam, corrigere studuerunt. Atque a fusca quidem (A⁴) passim *αι*, quod saepissime falso pro *ε* littera praebet codex, legis correctum; sustulit e. gr. ἀδικαίοντα, αἰλάττονες, αἰμέοντας, αἰμέτοισι, αἰσθιόμενα, αἰσχάρη, αἰῶσιν, ἄλλοται, βαρύτητα, δήποται, διαίδραμον, ἐλαιοπιναῖα, ἐπικραταίη, παιρώνην, στεραιότεραι, ταί, φαίρονται. Eadem *αι* recte restituit in vocibus ἀσθμένοντας, σχολέτερον, ταλεπωρίας similibus, pro ἀφεραίη voluit ἀφαιρέη, nec non δικραιότητι prave mutavit in δικρεότητι. Voces permultas itacismo corruptas correxit. Voluit τῇσι (τίσι A¹), φήση (φησί); ἐσίη (ἐσίει), ἰδέην (ιδέειν); βρίση (βρήση), φλεβί (φλεβῇ); γίνεται (γέινεται), ἰδέαι (εἰδέαι), πιμελήν (πειμελήν), τρισσοῦς (τρεισσοῦς); εἰωθότος (ἰωθ.), συντείνειν (συντίνειν), ὕγείη (ὕγίη); τοῖσι (τίσι), hac quoque in re interdum nimis studiosa, cum e. gr. κατήξιος mutaverit in κατίξιος. Praetulit o expunctae ω vocali in vocibus κρέσσων, λείβωνται, οὔτως, περώνη, πῶροι, στερεῶν, τῷ aliis; ταλαιπορίας contra emendavit superscripto ω. Consonantibus adiectis sive geminatis correxit ἀλ' ἕκαστον, καταπέσειν; μιᾶσμασι (—σιν), χολῇ (χολήν), sublatis ἴσσον, συμφέρονται (—φέροντα), syllabis additis ἔς τινα (ἔστιν τινὰ), πάντα (ἅπαντα), πυρετ (πυρετῶν), ὁ (ὅσοι). Raro voces addidit, dialectum fere non attigit, id quod aegre non tuleris.

A³. Praeter fuscam pallidiore quodam pigmento cor-

rexit manus fulva (A³). Huius quoque operam maxime in genere orthographico positam fuisse diximus. Accentus spiritusque quotiens addiderit correxeritve enumerari vix potest. Debetur huic *v* paragogicum saepenumero extremis vocibus additum, debentur vocalium et diphthongorum immutationes, pronunciationis consuetudine miserrime confusarum. Affero vocum exempla, quas corrigendas duxit manus fulva: δύναντε, δύνετο, ἔτια, παιρροῦται; αὐτῆς (αὐτῖς), ἱκηστα (ἱκιστα), τινῇ (τινὶ), φθηνόπωρον, ὀφροῖσιν (ὀφρούσιν), πηγαίω (πυγαίω), ἦ (εἶ), ἦλκυσεν, μονοσιτέην, τρέχην; ἦδι (ἦδη), ἰέρει (ἡέρι), μί (μή), φιμί, στιφρούς (στυφρούς), ἀποδιξω, ἄστιον (ἄστεϊον), δί (δεῖ et δῆ), ἐπητήδιος, ἔπιτα; φύσαντα (φῆσαντα), ὑπέρ (εἵπερ), ἀθροσθεῖς; μιχθείει, γείνεσθαι, δεῖς (δῖς), προκεινέεσθαι, ῥεινῶν; ἐκποιέτω (ἐκπιέτω), διεποίησεν (διεπύησεν), πεφυκοῖαι; γνόμης, πλεύμον, βραχιώνον, φθινώπορον. Accedunt geminationes consonantium λ et ρ in vocibus ἀλότριον, κάλιστα, ἀναρίπτει, πρόριζα aliis, accedunt assimilationes praepositionum, velut in συνκλήσεως. Dialecti ignara erat manus fulva, ἐκφλιψάσης e. gr. mutavit in ἐκθλιψάσης, τουτέω formam pseudionicam male intrusit.

Fulva manus (A³) vetustior videtur esse quam fusca A². (A⁴), utriusque vero aetatem superat viridis (A²). Cuius rei testimonium extare Kuehleweinus monet in libro περὶ τόπων τῶν κατ' ἄνθρ. VI 296, 19 L, ubi verba ὁδύνην παρέχει, βίη γὰρ χω>ρέει, primum quidem viridi manu scripta, superducta sunt litteris fulvis. Manus viridis multo pauciora scripsit posterioribus. Orthographiam minus curavit praeter accentus. Neque

vero solum in textu nonnulla bene restituit; omissa addidit in margine, ut VI 276, 2 κύκλου γὰρ γραφέντος ἀρχὴ οὐχ εὐρέθη, scripturae discrepantiam notavit, ut VI 108, 17 verbis ἐκλύσθησαν καὶ ἐκενώθησαν appinxit: γορ ἐν ἄλλο ἐκαύθησαν, πανταχοῦ δὲ τὸ καὶ ἐκενώθησαν; argumenta denique saepe adiecit signumque ση<μείωσαι>.

A⁵. Praeter has quartam manum correctricem (A⁵) animadvertit Kuehlewein in Coacis praenotionibus, sepiae suco similem, cuius tamen aetas certo definiri nequit. Exempla ille mihi tradidit haec: Coac. 290 (V 648, 13) λύεται A¹, suprascripsit ονται A⁵; Coac. 322 (654, 2) αἵμορραγεῦν ἐπιρριγοῦν τρώμα A¹, ter in extremis vocibus supr. τα A⁵; Coac. 394 (672, 6) πελιώ A¹, supr. ματα A⁵.

A⁶. Item ipse quintam repperi (A⁶), atro colore insignem, qua e. gr. libri περὶ φυσῶν exordium in margine inferiore fol. 93^r latine conversum extat hoc modo: *Sunt quaedam artes que sunt laboriose possidentibus eas, indigentibus autem iuuature, populis commune bonum, exersitantibus autem eas dolorose. Ex talibus artibus est et medicina. Medicus enim cernit mala, tangit iniucunda, in alienis autem casibus proprias accipit tribulationes.*

Quae manus diversae, quoad fieri poterit aptumve videbitur, in apparatu critico suis siglis distinguuntur. Hoc praemittendum est, distinctionem haud raro esse difficillimam. Cum enim, ut unum afferam, primae manus calamo exhausto et exarescente lividiores litterae fiebant, ad fulvae manus similitudinem summo opere accedebant.

Folium codicis 125^r, arte phototypa expressum a Paulo Dujardin Parisiensi, prolegomenis adnexum est.

III. Laurentianus 74, 7 (B) membranaceus ^{Laurentianus B.} saeculi XI/XII, quem Janus Lascaris Constantinopoli Florentiam advexit, vastam continet librorum chirurgicorum collectionem a Niceta medico Cpolitano institutam. Ipsius eum Nicetae fuisse archetypum ^{Nicetae collectio.} coniecit Antonius Cocchius, qui in libro 'Veterum medicorum chirurgica' inscripto (Flor. 1754) et codicem accuratissime descripsit et partis eius principem confecit editionem. Fuit olim valetudinarii XL martyrum Cpolitani, id quod ex inscriptione extremae paginae intricata et lacera elicit Cocchius, quam hoc modo legi iubet l. c. p. 42: <τὸ> παρὸν <βι>βλίον ὑπάρχει τοῦ <ιατρείου> τοῦ νοσοκομείου τῶν <μ' μαρτύρων> ἔχει δὲ φύλλα <τετρα>κόσια εἴκοσι πέντε μηνὶ Μαίῳ <ἰνδικτιῶ>νος ἑκτῆς (cf. inscriptionis apographum apud Cocchium Bandinique catalogum codd. graec. bibl. Laurent. III 93). Suprascriptis alia manus saeculi ut videtur XIV: ἡ παροῦσα βίβλος ἔχει φύλλα $\overline{\nu\gamma}^1$), ut folia viginti duo dudum deperdita fuisse autumes. Qui numeri minus diligenter videntur adnotati esse, codex enim qualis extat, folia habet 405, neque vero viginti folia exciderunt, ut visum est ceteris, sed viginti quattuor, quaterniones scilicet $\bar{\iota} \bar{\iota\alpha} \iota\beta$, cuius rei auctor est Kuehlewein, qui codicem, quantum ad Hippocratem pertinet, iterum ac tertium ipse excussit. Foliorum modulus 37×27 cm, binarum paginae columnarum $29 \times 20,5$ (singulae 9) cm. Versus in pagina seni et triceni. Folii unius exemplar ediderunt Wattenbach et de Velsen in 'Exemplis codic. graec.

1) Eadem fol. 1^r adnotavit: ἡ βίβλος αὕτη ἔχει $\overline{\nu\gamma}$ φύλλα.

litter. minusc. scr.', tab XXXXII. Maxima codicis pars ad hanc editionem non attinet. Insunt enim praeter Hippocratica libri chirurgici Apollonii Citiensis, Sorani, Rufi Ephesiorum, Galeni, Oribasii, Pauli Aeginetae, Paladii. Quae opera omnia primis in foliis septem indice uberrimo non solum librorum sed etiam capitum singulorum enumerantur, qui complectitur titulos 518 (vide Cocchium p. 2—33, Bandinium III 57—78). Secuntur fol. 7^v et 8 epigrammata tria autographa, senariis versibus in Nicetae honorem ab amicis composita, quorum primum Cocchius non sine causa imperatori Michaeli adscripsit (Cocch. p. 34 sqq., Band. III 80 sqq.). Praedicatur Nicetas medicus praestantissimus (χαίροις ὁ δειχθεὶς εὐσθενὴς Ἱπποκράτης | καὶ παγγάληνος τῶν παθῶν γαληνότης I 33 sq.), qui artem medicam restituerit (σαφῶς ἀνιστῶν συμπεσοῦσαν τὴν τέχνην, | φθόνῳ λαθοῦσαν καὶ καμοῦσαν τῷ χρόνῳ II 20 sq. παριστᾷ τῇ δι' ἔργων ἐμφάσει | νῦν τὴν τέχνην θανοῦσαν, ὥσπερ ἐκ τάφου | πηδῶσαν, ἔμπνουν ἔμπαλιν δεδευμένην III 18 sqq.), qui medicos veteres oblivioni eripuerit (πόνους γὰρ ὑμῶν τοὺς πρὶν ἡμῶν ῥωμένους, | ἀνχμῶντας ἤδη καὶ παρημηλημένους, | καὶ φθειριῶντας, ὥς λόγος Καλλισθένην, | Νικήτας εὐρῶν, παγκρατὴς Ἱπποκράτης, | ἐξεῦρεν, ἐξέδωκεν, ὕψωσεν μέγα I 6 sqq.), qui pictoris arte codicem imaginibus illustrandum curaverit.

Ex collectione Hippocratica codex exhibet hos libros: fol. 9^r κατ' ἰητρεῖον, fol. 13^r περὶ ἀγμῶν, fol. 33^v περὶ ἄρθρων, fol. 74^r περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραμάτων. Qui liber fol. 80^v desinit in verbis: τοῦ βέλεος ἐν τῷ ὀ(στέῳ) III 246, 2. Reliqua pars

evulsa est itemque indicis auctoritate *μοχλικόν* et *περὶ ὁστέων φύσεως*, quae omnia in quaternionibus decimo undecimo duodecimo scripta erant. Hi quaterniones iam tum perierant, cum Lascaris codicem in eam, quam nunc habet formam Clementis VII iussu restituit.

Duae distinguuntur in codice Kuehleweino auctore ^{E² B³} correctorum manus, altera (B²) saeculi XI/XII, colore sepiae suco simili, saeculi XIV altera (B³), colore clariore et subviridi. Adscripsit illa multa in margine glossemata nec non varias nonnullas lectiones; huic debentur emendationes plurimae et magna pars accentuum spirituumque. Praeterea de codice cf. Kuehlewein. in *Hermes* vol. XX 181 sqq., XXIII 260 sqq.

IV. Vaticanus graec. 276 (V) eorum codicum post Marcianum antiquissimus est, qui maiorem partem librorum Hippocraticorum continent, saeculi scilicet duodecimi exeuntis. Folia complectitur 207 (39×27 cm); columnae (31×20 cm) eadem manu conscriptae sunt, nisi iudicium me fallit, quae tamen inde a fol. 149^r vers. 25 (*ἀλγήσει ὁμοίως* VIII 100, 12 L) speciem paululum immutavit¹⁾. Praemittitur fol. 1^r hic index ad litteram accurate descriptus, libros complectens LXII:

Vaticanus V.

τάδε ἐνεστὶν ἱπποκράτους· βιβλίον $\bar{\alpha}$: —

Index.

$\bar{\alpha}$ ὄρκος· $\bar{\beta}$ νόμος· $\bar{\gamma}$ ἀφορισμοί· $\bar{\delta}$ προγνωστικόν·
 $\bar{\epsilon}$ κατ' ἰητροίον· $\bar{\varsigma}$ περὶ ἀκμῶν· $\bar{\xi}$ περὶ ἄρθρων· $\bar{\eta}$ περὶ
 $\bar{\theta}$ τῶν ἐν κεφαλῇ τραυμάτων· $\bar{\iota}$ περὶ ἀέρων· τόπων· ὑδά-
 $\bar{\kappa}$ των· $\bar{\lambda}$ ἐπιδημιῶν $\bar{\alpha}$ $\bar{\beta}$ $\bar{\gamma}$ $\bar{\delta}$ $\bar{\epsilon}$ $\bar{\varsigma}$ · $\bar{\eta}$ (sic) περὶ φύσεως

1) Alteram manum primam excipere fol. 100^r vers. 7 visum est Ioanni Tschiedel, qui maximam huius codicis partem Regiae societatis litterarum Saxonicae iussu in usum nostrum accuratissime contulit.

ἀνθρώπου· $\overline{\iota\beta}$ περὶ φύσεως παιδίου· $\overline{\iota\gamma}$ περὶ φύσεως
 γονῆς· $\overline{\iota\delta}$ περὶ ἐπικνήσεως· $\overline{\iota\epsilon}$ περὶ ἑπταμήνου· $\overline{\iota\varsigma}$ περὶ
 ὀκταμήνου· $\overline{\iota\zeta}$ περὶ παρθενίων· $\overline{\iota\eta}$ περὶ γυναικείης φύ-
 σεως· $\overline{\iota\theta}$ περὶ ὀδοντοφυΐας· $\overline{\kappa}$ περὶ τόπων τῶν κατὰ
 ἄνθρωπον· $\overline{\kappa\alpha}$ περὶ γυναικείων $\overline{\alpha}$ $\overline{\beta}$ · $\overline{\kappa\beta}$ περὶ ἀφορῶν·
 $\overline{\kappa\gamma}$ περὶ ἐγκατατομῆς παιδίου· $\overline{\kappa\delta}$ περὶ ὑγρῶν χρήσεως·
 $\overline{\kappa\epsilon}$ περὶ τροφῆς· $\overline{\kappa\varsigma}$ περὶ διαίτητικῶν $\overline{\alpha}$ $\overline{\beta}$ $\overline{\gamma}$ · $\overline{\kappa\zeta}$ ὑγι-
 εινόν· $\overline{\kappa\eta}$ περὶ νούσων $\overline{\alpha}$ $\overline{\beta}$ $\overline{\gamma}$ · $\overline{\kappa\theta}$ περὶ παθῶν· $\overline{\lambda}$ περὶ
 τῶν ἐντὸς παθῶν· $\overline{\lambda\alpha}$ περὶ ἰερέως νούσου· $\overline{\lambda\beta}$ περὶ
 ἑβδομάδων· $\overline{\lambda\gamma}$ περὶ κρισίμων· $\overline{\lambda\delta}$ περὶ ἐλκῶν (sic).
 $\overline{\lambda\epsilon}$ περὶ τραυμάτων ὀλεθρίων· $\overline{\lambda\varsigma}$ περὶ βελῶν ἐξαίρε-
 σης· $\overline{\lambda\zeta}$ περὶ αἱμορροειδῶν· $\overline{\lambda\eta}$ περὶ συρίγγων· $\overline{\lambda\theta}$
 περὶ φαρμάκων· $\overline{\mu}$ περὶ ἐλεβόρου· $\overline{\mu\alpha}$ περὶ κλυσµῶν·
 $\overline{\mu\beta}$ περὶ ἀδενόνου (ὁ in ras.) λομελίνης (l. π. ἀδένων
 οὐλομελίνης)· $\overline{\mu\gamma}$ μοχλικόν· $\overline{\mu\delta}$ περὶ ὀστέων φύσεως·
 $\overline{\mu\epsilon}$ περὶ ὕψους· $\overline{\mu\varsigma}$ περὶ καρδίης· $\overline{\mu\zeta}$ περὶ ἀφροδισίων·
 $\overline{\mu\eta}$ περὶ σαρκῶν· $\overline{\mu\theta}$ περὶ κρίσεως· $\overline{\nu}$ προορητικόν·
 $\overline{\alpha}$ $\overline{\beta}$ · $\overline{\nu\alpha}$ κωϊάκη πρόγνωσις· $\overline{\nu\beta}$ περὶ χυµῶν· $\overline{\nu\gamma}$ περὶ
 φύσεων· $\overline{\nu\delta}$ περὶ ἀρχαίης ἱητρικῆς· $\overline{\nu\epsilon}$ περὶ τέχνης·
 $\overline{\nu\varsigma}$ περὶ ἱητροῦ· $\overline{\nu\zeta}$ παραγγελίαι· $\overline{\nu\eta}$ περὶ εὐσχημοσύνης·
 $\overline{\nu\theta}$ περὶ γνώµης (l. ἀνατομῆς)· $\overline{\xi}$ ἐπιστολαί· $\overline{\xi\alpha}$ ἐπιβώ-
 μιος· $\overline{\xi\beta}$ πρεσβευτικός· ∼

Quae omnia si codice contineri putares, falsus
 esses. Exhibet enim haec tantummodo: fol. 1^r ὄρκος,
 fol. 1^v νόμος, ἀφορισμοί, fol. 9^v προορητικόν,
 fol. 14^v περὶ διαίτης ὀξέων (om. in indice), fol. 26^r
 κατ' ἱητροῦ, fol. 27^v περὶ ἀγµῶν, fol. 37^v περὶ

ἄρθρων, fol. 57^r περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραυμά-
των, fol. 63^v περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων, fol. 67^v
ἐπιδημιῶν $\bar{\alpha}$ — ξ , fol. 107^r περὶ φύσεως ἀνθρώ-
που, fol. 111^v περὶ φύσεως παιδίου, fol. 117^v
περὶ γονῆς, fol. 119^r περὶ ἐπικυήσεως, fol. 122^r
περὶ ἐπταμήνου, fol. 122^v περὶ ὀκταμήνου, fol. 124^r
περὶ παρθένων, fol. 124^v περὶ γυναικείης φύ-
σιος, fol. 133^v περὶ ὀδοντοφυΐας, fol. 134^r περὶ
τόπων τῶν κατὰ ἄνθρωπον, fol. 141^v γυναικείων
 $\bar{\alpha}$ β , fol. 178^v περὶ ἀφόρων, fol. 184^v περὶ ἐπι-
κυήσιος (iterum), fol. 187^v περὶ ἐγκατατομῆς
παιδίου, fol. 188^r περὶ ἰητροῦ, fol. 189^v περὶ κρι-
σεων, fol. 191^r περὶ κραδίης, fol. 192^r περὶ σαρ-
κῶν, fol. 195^r περὶ ἀδένων οὐλομελῆς, fol. 196^v
περὶ ἀνατομῆς, ibid. ἐπιστολαί, fol. 205^v δόγμα
Ἀθηναίων (om. in indice), ibid. ἐπιβώμιος, ibid.
πρεσβευτικός. Quodsi indicem cum codice contuleris,
post librum περὶ ἐγκατατομῆς παιδίου libros duode-
viginti inde a $\kappa\delta$ usque ad $\mu\alpha$ desiderari intelleges.
Adde, quod reliqui codicis libri decem ordine legun-
tur ab indice discrepante quodque iterum omissi sunt
duodecim.

Codici quae essent peculiaria, nuper exposui in
Musei Rhen. tom. XLII p. 445 sq. Unde hoc videtur
repetendum esse, libri περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων par-
ticulas duas intrusas esse in librum περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ
τραυμάτων. Secuntur enim post τῷ ἔλκει (III 260, 2 L)
primum quidem verba ὅτι τὸ παχύτατον II 38, 26 —
ἔλκος ἐγγένηται II 48, 10 (C), tum verba τοῦ δὲ χει-
μῶνος ψυχροῦ II 16, 4 — οὐρέουσιν οἱ λιθιῶντες

Arche-
typus.

πρὸς τὸ (sic) γινόμενον ὄρθον II 38, 26 (B). Adnec-
tuntur, quasi eiusdem libri esset particula, chirurgici
libri quae restant iamque sequitur libri *περὶ ἀέρων
ὕδατων τόπων* exordium, verba scilicet καὶ ἦν ἐξ
ἀρχῆς III 260, 2 — τοῦ δὲ χειμῶνος ψυχρά II 16, 5 (A).
Quod si reputaveris tecum C et A particulas eundem
fere versuum numerum complecti, B vero quadruplicem,
in codicis Vaticani archetypo A alterum, C septimum
quaternionis folium fuisse concedes, B tertium quartum,
quintum sextum. Quae tamdiu viros doctos torsit
textus perturbatio inde orta est, quod bibliopegae
socordia alterum septimumque folium immutabantur.
Ceterum rationibus assequi potes archetypi folia foliis
Vaticani fuisse minora eundemque fere versuum nu-
merum esse complexa atque Vindobonensis.¹⁾

Pal.-Vat. 192
et Paris. C.

Descriptos esse ex Vaticano Palatino-Vatica-
num 192 et Parisinum 2146 (C Littræi) monstravi in
Mus. Rhen. l. c. Poteram addere Ioannem Metellum,
cuius manu in Vaticano (fol. I^r) legatur ἰῶ' ὁ μέτελλος
ἔγραψεν·, ξμε' (i. e. 1537) itemque ἰῶ' ὁ μέτελλος ἔγρα-
ψεν·, αφμε' (i. e. 1545), harum notarum altera Pari-
sinum significasse, quippe in cuius folio 1^r ex suis
libris esse codicem ipse testetur. Dubium igitur
omnino esse nequit, quia suo pretio careat Parisinus.

Marcianus M.

V. Codex Marcianus Venetus 269 (M) saeculi
XI membranaceus foliorum 463²⁾ (36×23,5 cm), olim
Bessarionis nec non Georgii medici Syriani, ut ipsorum
inscriptiones testantur. Copiosissimus index operum

1) Cf. de hac re quae docui in Philologi n. s. t. VI p. 422 sqq.:
Zur Überlieferungsgeschichte des Hippokrates.

2) Numeri recentes falso indicant folia 461.

Hippocraticorum sexaginta praemittitur fol. 1^v. Sequitur in quinione (fol. 2—11) Galeni vocum Hippocraticarum glossarium (<ἱπποκράτους λεξι>κὸν: —) omissis quinta fere glossarum parte reliquisque in brevius partim contractis, deinde ἱπποκράτους γένος καὶ βίος κατὰ σωρανόν (fol. 11^{rv}). Qui secuntur quaterniones scriptura paullo immutata exarati sunt binisque in singulis paginis columnis (28,5 > 17 cm); quae versus continent undetrices. Complectitur codex haec:

α ὄρκος (fol. 12^r), β νόμος (fol. 12^{rv}), γ περὶ τέχνης (fol. 12^v—16^v), δ περὶ ἀρχαίης ἱητρικῆς (fol. 16^v—23^v), ε παραγγελίαι (23^v—26^r), ς περὶ ἐσχημοσύνης (26^r—28^r), ζ περὶ φύσεως ἀνθρώπου (fol. 28^r—35^v)¹), η περὶ γονῆς (fol. 35^v—37^v), θ περὶ φύσεως παιδίου (38^r—47^r), ι περὶ ἄρθρων (fol. 47^r—74^r), ια περὶ χυμῶν (fol. 74^r—77^v), ιβ περὶ τροφῆς (fol. 77^v—79^v), ιγ περὶ ἐλκῶν (fol. 79^v—84^v), ιδ περὶ ἰερῆς νούσου (fol. 84^v—91^r)²), ιε περὶ νούσων α (fol. 91^r—102^r), ις περὶ νούσων β (fol. 102^r—121^r), ιζ περὶ νούσων γ (fol. 121^r—129^r), ιη περὶ νούσων δ (129^r—142^v), ιθ περὶ παθῶν (fol. 142^v—154^r), κ περὶ τῶν ἐντὸς παθῶν (fol. 154^r—179^r), κα περὶ διαίτης α (fol. 179^r—189^r), κβ περὶ διαίτης β (fol. 189^r—199^v), κγ περὶ διαίτης γ (fol. 199^v—207^v), κδ περὶ ἐνυπνίων (fol. 208^r—211^r), κε περὶ ὕψιος³) (fol. 211^v—212^v), κς περὶ

1) Complectitur librum περὶ διαίτης <ὕμεινης> inde a fol. 33^v.

2) Hic liber quique secuntur decem in indice numeris ιε—νε instructi sunt.

3) Liber in indice omissus est.

κρίσιμων (fol. 212^v—214^v), *κξ ἀφορισμοί* (fol. 215^r—228^r), *κη προγνωστικόν* (fol. 228^r—236^v), *κθ περὶ διαίτης ὀξέων* (fol. 237^r—256^v), *λ περὶ φυσῶν* (fol. 257^r—261^v), *λα μοχλικόν* (fol. 261^v—270^r), *λβ περὶ ὀστέων φύσιος* (fol. 270^r—275^v), *λγ περὶ ἀγμῶν* (fol. 275^v—293B^v), *λδ κατ' ἰητρεῖον* (fol. 293B^v—297^r), *λε περὶ ἐγκατατομῆς ἐμβρύου* (fol. 297^r—298^r), *λς περὶ γυναικείων α* (fol. 298^r—336^v), *λε περὶ γυναικείων β* (fol. 336^v—368^v), *λη περὶ ἀφόρων* (fol. 368^v—379^r), *λθ περὶ ἐπικυήσιος* (fol. 379^v—385^r), *μ περὶ ἐπταμήνου* (fol. 385^r—387^v), *μα περὶ ὀκταμήνου* (fol. 388^r—389^r), *μβ περὶ παρθενίων* (fol. 389^r—390^r), *μγ περὶ γυναικείης φύσεως* (fol. 390^r—408^v). Quo loco codex magna lacuna mutilatus est. Desinit paullo ante extremum librum de natura muliebri (*κάρουον ταῦτα* VII 426, 9 L); reliqua huius libri pars, qui sequebantur decem, undecimi exordium perierunt. Libri penitus evulsi indice auctore erant hi: *μδ περὶ ἐγκατατομῆς παιδίου*, *με προορητικῶν λόγος α*, *μς προορητικῶν λόγος β*, *μς περὶ συρίγγων*, *μη περὶ αἱμορροΐδων*, *μθ Κωακαὶ προγνώσε(ι)ς*, *ν ἐπιδημιῶν α*, *να ἐπιδημιῶν β*, *νβ ἐπιδημιῶν γ*, *νγ ἐπιδημιῶν δ*. Proximus quaternio partem continet libri *νδ ἐπιδημιῶν ε*, inde a verbis *βαρύτερος γενέσθαι* V 212, 23 L (fol. 409^r—416^v). Quodsi ambitum partis deperditae cum ceterorum quaternionum amplitudine contuleris, novem codicis quaterniones desiderari ratiocinatione invenies. Desinit pars servata post quaternionem quinquagesimum primum, delituerunt quinquagesimus alter usque ad sexagesimum; qui hodie

a verbis βαρύτερος γενέσθαι incipit, nunc quidem quinquagesimus alter, olim fuit sexagesimus primus. Claudunt agmen: $\overline{\nu\epsilon}$ ἐπιδημιῶν $\overline{\varsigma}$ (fol. 416^v—426^r), $\overline{\nu\varsigma}$ ἐπιδημιῶν $\overline{\xi}$ (fol. 426^r—445^r)¹⁾, $\overline{\nu\zeta}$ ἐπιστολαί (fol. 446^r—460^r), quibus insertus est $\overline{\nu\eta}$ ὁ περὶ μα-
νίης λόγος (fol. 458^r—459^r), $\overline{\nu\theta}$ δόγμα Ἀθηναίων (fol. 460^r^v; additur ἐπιβώμιος), $\overline{\xi}$ πρεσβευτιζός (fol. 460^v—461^v), hic quidem mutilus, cum in ultimi quaternionis calce desinat in verba ἐταράσσοντο καὶ (IX 408, 24 L).²⁾

Codex, cuius folia 11^r 33^r arte phototypa expressa habes in Wattenbachii et de Velseni 'Exemplis codicum Graecorum', tabb. XL et XLI (cf. fol. 12^r in Wattenbachii 'Schrifttafeln', tab. XXXV), et librarii ipsius manu correctus est et alterius cuiusdam.

VI. Recentiores codices tantum non omnes Codices re-
centiores. affinitate cum Marciano coniunctos esse vel ordo docet singulorum librorum, qui congruit cum Marciani indice. Quorum plenam afferre memoriam cum ab hac editione alienum sit, notabiliores eorum brevi ponimus conspectu.

Omnium proximus ad Marciani aetatem acce- Classis I.
dit Parisinus 2142 (H), olim Fonteblandensis Paris. II.
(= 2672 Colbertinus et 873 Regius), bombycinus saeculi XIII. Cuius cum pars dimidio maior interiisset, manus posterior, saeculi ut videtur XIV, deperdita restituit. Scriptura vetustiore exarata haec folia con-

1) Fol. 445^v vacuum relictum est.

2) Numeri singulis libris in indice praefixi leguntur et in textus inscriptionibus, locis autem haud paucis ab indice discrepant. Post lacunam 408|9 titulorum numeri omissi sunt.

servata sunt: Fol. 46 (IV 90, 11 L τοῦ ξύλου — 96, 8 γένηται), fol. 49 (118, 16 τὸ μὲν οὖν σύμπαν — 124, 6 ἀλλήλοισι), fol. 55—78 (180, 13 <ἤβη δὲ> — 308, 7 ἡμίσεως), fol. 80—308 (314, 13 — σαι τὸν ἄνθρωπον — II 310, 4 ἐν ταύτησι με —). Tulerunt igitur aetatem libri περὶ ἄρθρων pars maior, qui Marciani ordine secuntur libri XVIII περὶ χυμῶν — προγνωστικόν, pars libri περὶ διαίτης ὀξέων. Reliqua omnia librario debentur posteriori. Qui e fonte hausit cognatissimo, ita quidem, ut partes originis diversae pro uno codice haberi et possint et debeant.

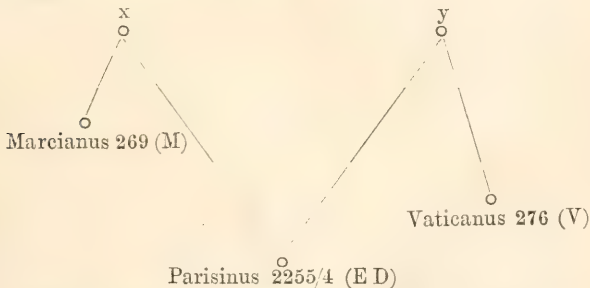
Eodem loco stant praeter alios libros, de quibus in Museo Rhenano XLII 452 sqq. rettuli, Vaticanus graec. 277 (R) et Parisinus 2255/4 (ED), bombycinus ille saeculi XIV, hic chartaceus eiusdem fere aetatis.

Vatic. R. Vaticano praefixa est Erotiani vocum Hippocraticarum collectio (fol. 2^r—9^v). Fol. 11^r legitur index Marcianus, incip. ἡ πῖναξ αὕτη περιέχει δις τριάκοντα λόγους.¹⁾ Fol. 12^r—24^r habes Galeni lexicon, 24^v Sorani vitam, secuntur Hippocratica.

Paris. ED. Eiusdem prosapiae est Parisinus ED, qui plenissimam omnium qui extant codicum librorum Hippocraticorum collectionem exhibet tomis duobus. Quam ex Marciani archetypo peti non potuisse totam consentaneum est. Pertinent ad Marciani familiam codicis prioris (2255) folia 27—366, quibus continentur libri a Galeni lexico usque ad librum περὶ κρισίμων, et folia 381—389 aphorismos praebentia et prognosticum. In altero codice (2254) altera pars

1) Enumerantur LVIII omissis περὶ παθῶν et περὶ ἐγκυατατομῆς ἐμβρύου libris, qui tamen in codice ipso leguntur.

legitur collectionis Marcianae inde a libro *περὶ διαίτης ὁξέων*. Codicem nos tenere ex duplici fonte concinnatum vel inde licet conicere, quod a folio 366^v, in quo libri incipiunt a Marciano alieni, alia manu conscriptus est litteris satis exilibus. Addita autem haec sunt: Fol. 366^v *περὶ ἰητροῦ*, fol. 367^v *περὶ σαρκῶν*, fol. 369^v *περὶ ὀδοντοφυΐας*, *ibid. περὶ ἀνατομῆς*, fol. 370^r *περὶ καρδίης*, fol. 370^v *περὶ ἀδένων*, fol. 371^v *περὶ τόπων τῶν κατ' ἄνθρωπον*, fol. 376^r *περὶ ἀέρων, ὑδάτων τε καὶ τόπων* (lacunosum), fol. 378^v *περὶ ὑγρῶν χρήσιος*, fol. 379^v *περὶ κρίσεως*. — Fol. 389^v *περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραυμάτων*, fol. 393^r *περὶ προγνώσεως ἐτῶν* (i. e. libri de aere aquis locis fragmentum supra omissum). Quae unde in Parisinum fluxerint dubium vix potest esse. Monstravi nuper in Philologo (n. s. t. VI 428 sqq.) duas libri *περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων* partes e Vaticani 276 archetypo originem duxisse; idem archetypus fons erat librorum reliquorum, quos addidit Parisini manus altera.¹⁾ Stemma tibi finxeris hoc modo:

1) Adnumerandus etiam Vaticani familiae textus Aphorismorum et Prognostici in E traditus, utpote eadem manu scriptus atque additamenta cetera, itemque Coacarum praeno-

Classis II. Accedit altera classis cognatorum Marciani, hac re facile quae a priore dignoscitur, quod Galeni lexicon corpori Hippocratico praemissum in ea non genuino traditur ambitu, sed in brevius redactum eodem modo atque in Marciano ipso. Testes prodeant hi:

Paris. F. Parisinus 2144 (F) bombycinus saeculi XIV, imaginibus Hippocratis (fol. 10^v) et Alexii Apocauci (fol. 11^r) ornatus, viri medio fere saeculo decimo quarto belli et pacis artibus apud Byzantinos clari. Dimidiam partem elegantissime scripsit Alexius Pyropulus, sicut ex his verbis quae leguntur fol. 12^r conicio: ὁ χρυστὲ βοήθει τῷ σῶ δούλῳ ἀλεξίῳ τῷ πυροπ-
<ούλῳ>. A libro περὶ φυσῶν (fol. 228^r) librarius alter in Alexii locum successit. Marciani index reperitur fol. 8^v. Charta signo quod dicitur aquatico notata est, pyro scilicet inter folia bina pendente.¹⁾ Idem signum habet

Paris. J. Parisinus 2143 (J) eiusdem saeculi, quattuor manibus conscriptus, qui fuerat 'reginae totius Serbiae' (τῆς βασιλίσσης πάσης Σερβίας), postea vero ab Antonio eparcho donatus est Francisco Francorum regi. Domino item elegantiaque insignior quam vetustate

Laurent. L. Laurentianus 74, 1 (L), membranaceus impensis Medicaeis exeunte saeculo XV maxima cura exaratus in usum Laurentii Magnifici (cf. Kuehlew. Herm. XXII 184).

tionum pars a verbis <σύ>νηθες ἐκ παιδίου μαρτυρὸν καὶ θανάσιμον (V 634, 18 L) nonnullaque sub finem codicis D. Libros περὶ ὕγρων χρήσιος et Κωακαὶ προγνώσεις in Vaticano desiderari ne te moretur, in archetypo enim fuisse eos index testatur.

1) Aut fallor aut pyro illi cum Pyropulo quidam est conexus. Videtur non tantum librarius, sed etiam bibliopola fuisse, qui chartam ipse conficiendam curavit propriam.

Ad Hippocratis textum recensendum fundamento Recensio.
 usi sumus codicibus quinque, Vindobonensi Θ , Parisino A, Laurentiano B, Vaticano V, Marciano M. Saeculis igitur decimo undecimo duodecimo debentur recensionis subsidia primaria.

Atque Θ A B, qui communem habent nullum Θ A B.
 collectionis librum, pro sua quisque parte gravissimi testes adhibendi erant. Continent libros duodetriginta sive undetriginta tertio *περὶ διαίτης* in duas partes diviso. Quorum ad textum restituendum secundo loco adhibebamus aut Vaticanum aut Marcianum aut utrumque exceptis Coacis praenotionibus et *περὶ ὑγρῶν χρήσιος* scriptiuncula, quae solo leguntur in Parisino. V auxilio venit Parisino in libris *ἐπιδημιῶν* $\bar{\alpha}$, *περὶ τόπων τῶν κατὰ ἄνθρωπον*, Laurentiano in libro *περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τρωμάτων*; M cum Vindobonensi communia habet *περὶ χυμῶν*, *περὶ ἱερῆς νούσου*, *περὶ νούσων* $\bar{\alpha}$ $\bar{\beta}$ $\bar{\gamma}$, *περὶ παθῶν*, *περὶ τῶν ἐντὸς παθῶν*, *περὶ διαίτης* $\bar{\alpha}$ $\bar{\beta}$ $\bar{\gamma}$ $\bar{\delta}$, cum Parisino *περὶ τέχνης*, *περὶ ἀρχαίης ἱητρικῆς*, *περὶ τροφῆς*, *περὶ φύσων*; VM coniuncti praebent Vindobonensis *περὶ γυναικείων* $\bar{\alpha}$ $\bar{\beta}$ et *περὶ γυναικείης φύσιος* libros, Parisini *περὶ διαίτης ὀξέων*, *ἐπιβώμιος*, *περὶ φύσιος ἀνθρώπου*, Laurentiani *κατ' ἱητροῖον*, *περὶ ἀγμῶν*, *περὶ ἄρθρων*.

Alterius librorum partis recensio pendet ex co- V M.
 dicibus VM, aut coniunctis aut singulis. Uterque habet haec: *ὄρκος*, *νόμος*, *ἀφορισμοί*, *προγνωστικόν*, *ἐπιδημιῶν* $\bar{\epsilon}$ (partim) $\bar{\varsigma}$ $\bar{\xi}$, *περὶ φύσιος παιδίου*, *περὶ γονῆς*, *περὶ ἐπικνήσιος*, *περὶ ἐγκατατομῆς παιδίου*, *περὶ ἐπταμήνου*, *περὶ ὀκταμήνου*, *περὶ παρθενίων*, *περὶ ἀφόρων*, *ἐπιστολαί*, *δόγμα*, *πρεσβευτικός*, numero duo-

deviginti. In Vaticano solo traduntur: *περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων, ἐπιδημιῶν β̄ γ̄ δ̄, περὶ ὁδοντοφυΐας, περὶ ἰητροῦ, περὶ κρίσεων, περὶ καρδίας, περὶ σαρκῶν, περὶ ἀδένων οὐλομελίας, περὶ ἀνατομῆς*, numero undecim, in Marciano solo: *παραγγελίαι, περὶ εὐσχημοσύνης, περὶ ἐλκῶν, περὶ νούσων δ̄, περὶ ὕψιος, περὶ κρισίμων, μοχλικόν, περὶ ὁστέων φύσιος*, numero octo. Olim inerant in Marciano codice *προρρητικῶν ᾱ β̄, περὶ συρίγγων, περὶ αἱμορροΐδων*, hoc quidem tempore petenda ex recentioribus Marciano cognatis.

Collectiones. Diversarum igitur collectionum testes putandi sunt codices Hippocratici. Plenissimae collectionis Index Vaticanus. conspectum exhibet index Vaticanus, cuius librorum partem fere dimidiam in ipso codice Vaticano servatam tenemus. Altera collectio, quam ab eius codice primario Marcianam licet appellare, alio ordine disposita, neque ad vetustatem neque ad integritatem indicis Vaticani accedit. Desiderantur in ea *περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραμάτων, περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων, περὶ ὁδοντοφυΐας, περὶ τόπων τῶν κατ' ἄνθρωπον, περὶ ὑγρῶν χρήσιος, περὶ φαρμάκων, περὶ ἀδένων οὐλομελίας, περὶ καρδίας, περὶ σαρκῶν, περὶ κρίσεως, περὶ ἰητροῦ, περὶ ἀνατομῆς*, tradita ea quidem in Vaticano tantum non omnia¹⁾, praeterea libri deperditi *ὕγεινόν*,

1) *Περὶ ὑγρῶν χρήσιος* in indice tantum legitur itemque *περὶ φαρμάκων*. Illud habes in Parisino A, hoc (de quo cf. Littræus I 422) in editionis Aldinae exemplari calamo exaratum repperi, quod in bibliotheca Ambrosiana adservatur (S. Q. E. VIII 14). Incip.: *Ἱπποκράτους περὶ φαρμάκων βιβλίον· τὰ περὶ φαρμάκων πρήγματα οὐχ οἷα νομίζεται ἔστι· explic.: κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐν τῇ θερυνῇ ὥρα ἀπὸ κυνὸς ἀνατολῆς ἡμέρας πενήτημοντα φυλάσσεσθαι χρὴ μὴ δίδόναι φάρμακον, ἀλλὰ κλυσμοῖσι χρεῖεσθαι γὰρ αὐτὸς κίνδυνος* (sic). — Et librum *περὶ*

περὶ ἐβδομάδων, περὶ τραυμάτων ὀλεθρίων, περὶ βελῶν ἐξαιρέσιος, περὶ ἐλλεβόρου, περὶ κλυσμῶν, περὶ ἀφροδισίων. Enumerantur in indice Marciano libri sexaginta, unde eandem esse hanc collectionem concluderis, quae a Suida vocetur πολυθρύλητος καὶ πολυθαύμαστος ἐξηκοντάβιβλος, ἥ πᾶσαν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τε καὶ σοφίαν ἐμπεριέχουσα (s. v. Ἰπποκράτης).

Sequitur, ut quaeramus de libris Θ A B. Lauren- Coll. Nice-
tae.
tiani B collectionem a Niceta, medico Constantinopolitano, Comnenorum temporibus compositam esse supra rettulimus. Quam e Vaticani archetypo traxisse originem pro certo affirmari potest. Vaticano ordine qui in Laurentiano insunt et fuerunt se excipiunt libri chirurgici, a Marciani diverso¹⁾, Vaticanis titulis inscribuntur²⁾, textus denique Vaticano simillimus est, id quod nuper monuit Kuehleweinus (Hermes XXIII 267). — Similiter res se habet in Parisino A et Vindobonensi Θ. Discernendi sunt a collectione Marciana, hic, quod neque librum περὶ διαίτης tertium in duas partes habet dispositum neque quartum de morbis conscriptum prioribus tribus adicit, ille, quod libros περὶ ὑγρῶν χρήσιος et περὶ τόπων τῶν κατὰ ἄνθρωπον continet a

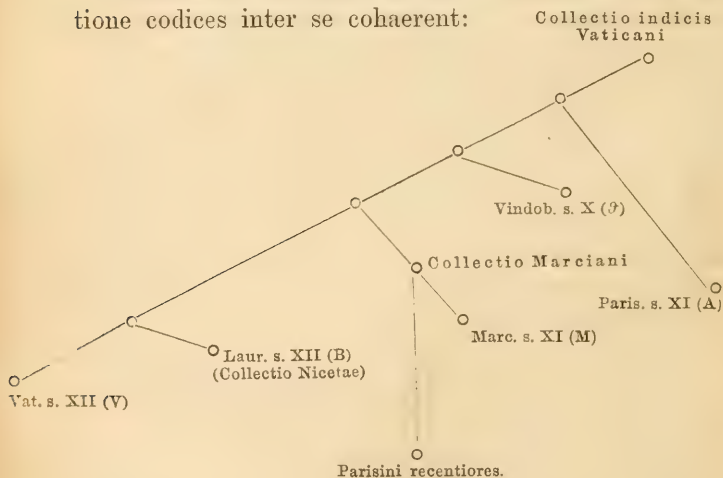
ἐπταμήνου spurium (fol. 20 Ald.) solus praebet Vaticanus (v. Mus. Rhen. XLII 446). Περὶ νούσων δ̄ ne desideres in hoc codice, cf. Littr. VII 542.

1) Ex archetypi parte priore κατ' ἰητροῖον, περὶ ἄρθρων ἐμβολῆς, περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραυμάτων sumpsit Nicetas, omisit libros inde ab eo περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων usque ad περὶ ἀδένων οὐλομελῆς, utpote a consilio suo alienos, postremo addidit μοχλικόν, περὶ ὀστέων φύσιος ex parte posteriore. Notandum est archetypum integriorem praeuisse collectionem Vaticano, in quo μοχλικόν et περὶ ὀστέων φύσιος libri omissa sint et indice tantum enumerentur.

2) Περὶ ἄρθρων ἐμβολῆς BV περὶ ἄρθρων M.

Marciano alienos. Contra nihil omnino tradunt, quod auctore indice non praeuisse putandus sit Vaticanus archetypus. Sed hi testes antiquissimi ante Laurentianum e memoria communi orti sunt, textus enim cum Vaticano non tanta similitudine coniunctus est quanta Laurentiani. Quod quibus temporibus factum sit, parum constat; hoc certum, id ante conditam collectionem Marcianam factum esse. Monendum est praeterea Parisini libros ante libros Vindobonensis e Vaticana collectione excerptos videri eiusque rei hoc esse testimonium, quod lectiones codicis θ saepius quam codicis A cum Marciano congruant.¹⁾

Quae si recte a nobis disputata sunt, hac fere ratione codices inter se cohaerent:

1) Cf. de Hippocratis codicibus sagaciter quae disputata sunt a Theodoro Gomperz in libro: *Die Apologie der Heilkunst* (Sitzungsber. der Kais. Akad. d. Wiss. in Wien, philos.-hist. Cl., Bd. CXX, Wien 1890), p. 66 sqq.

CAPVT II.

DE MEMORIA SECVNDARIA.

Quo tempore primum composita esset ea de Corporis Hippocratici origo. qua praefari pergimus librorum Hippocraticorum collectio, dissensio erat inter viros doctos. Iudicabat Aemilius Littraeus aetate circiter conditae bybliothecae Alexandrinae in lucem eam prodiisse.¹⁾ Contra disputavit Darembergius, cum ante Aristotelis opera conscripta et concinnata et publice lecta eam esse defenderet.²⁾ Huic quoque quaestioni ut aliis tam multis lux affulsit ex sepulcro Aegyptiaco. Ex quo enim Hermanni Dielesii opera indefessa ex papyro Londinensi 137 edita sunt Iatricorum excerpta Menonis Peripatetici³⁾, qui et alios medicorum libros permultos et corpus Hippocraticum in usum suum convertit, dubium esse non potest, quin iam Aristotelis temporibus, cuius iussu Meno medicorum placita uno conspectu posuit, Hippocratis nomine insigniti fuerint diversae prosapiae libelli, qui inde ab illa aetate ad nostram grammaticis medicisque causam praeberunt dubitandi distinguendi disceptandi.

1) *Oeuvres d'Hippocrate* I 268.

2) *Journal des Savants* 1852 p. 457 sq. = *Oeuvres choisies d'Hippocrate*² p. LXXI sq.

3) In Supplementi Aristotelici t. IV. Cf. H. Diels, *Über die Excerpte von Menons Iatrika in dem Londoner Papyrus 137* (Herm. XXVIII [1893] p. 407 sqq.).

Grammatici
Alexandrini.

Neque vero solum de scriptionum auctoribus quaerebatur. Iam ab Alexandrinis grammaticis et medicis editiones parabantur (ἐκδόσεις), scribebantur glossaria (λέξεις), commentarii (ὑπομνήματα) alique libelli (συγγράμματα) ad Hippocratem pertinentes. Quorum operum memoriam oblitteratam resuscitandam susceperunt Littræus¹⁾ potissimum et Darembergius²⁾, suscepit etiam Kleinius in Erotiani praefatione.³⁾ Plura docere poterit historiae medicae Graecae sospitator futurus.

Atque nobis quidem textus Hippocratici formam pristinam scrutantibus, res erit in primis cum Erotiano et Galeno. De Byzantinae aetatis codicibus egimus capite priore, iam de eis libris mss. quid iudicandum sit videamus, quorum his viris copia erat. Opera eorum commune quodammodo receptaculum sunt Alexandrinorum doctrinae: quaeritur, quid inde lucremur.

Erotiani
glossarium.

I. Incipimus ab Erotiani vocum Hippocraticarum collectione (τῶν παρ' Ἱπποκράτει λέξεων συναγωγή), quam Andromacho, imperatoris Neronis archiatro, dedicavit auctor. Quae quidem qualis nunc traditur in codicibus mss. a forma genuina summopere differt. Olim ex ipso glossarum ordine poterat cognosci, ex quo loco corporis Hippocratici desumptae essent, cum ad commentarii modum sese excipientes scriptoris textum sequerentur. Nunc ad litterarum seriem ab epitomatore compositae sunt, ita tamen, ut restitui

1) *Oeuvres d'Hippocrate* I 80 sqq.

2) *Notices et extraits des manuscrits médicaux* (Par. 1853) p. 198 sqq.

3) Cf. et Wellmannus apud Susemihlium, *Gesch. der griech. Litter. in der Alexandrinerzeit* I 778 sq. II 417 sq.

possit vetusta lexicī condicio, si quis epitomatoris rationem perspexerit. Minime enim hoc modo processit, ut totam glossarum farraginem certa lege a litterarum serie desumpta digereret, sicut nos in lexicis condendis facere solemus. Prima tantum glossarum littera respecta singula deinceps Erotiani capita, pro quaque littera unumquodque, in usum suum vocavit, ita quidem, ut nunc non iam semel, sed fere vices quater inveniatur in epitoma operum Hippocraticorum series qualis constituta sive recepta est ab Erotiano. Quae cum ita se habeant, fieri potuit, ut et ille librorum ordo reconcinnaretur et glossarum series vere Erotianeā. Quem ad laborem aggressi haec duo lucrati sumus. Numerum ordinemque librorum Hippocraticorum, quorum glossas explicavit Erotianus, invenimus, glossae uniuscuiusque quae fuisset sedes in corpore Hippocratico, constituere coepimus.¹⁾ Atque index libro- Erotiani Index.
rum Erotianeus, diversus is quidem ab enumeratione prooemii Erotianeī, hic fuit:

I. *Σημειωτικά. Προγνωστικόν, προορητικὸς ἄ, περὶ χυμῶν, ἐπιδημιῶν ᾠ β γ δ ε ζ ξ, ἀφορισμοί.*

II. *Φυσικὰ καὶ αἰτιολογικά. Περὶ φύσιος παιδίου, περὶ φύσιος ἀνθρώπου, περὶ τόπων καὶ ὥρων, περὶ φνσῶν, περὶ λερῆς νούσου.*

III. *Θεραπευτικά. Νόμος (?), περὶ ὑγρῶν χρήσιος, περὶ διαίτης ὑγιεινῆς, περὶ τόπων τῶν κατὰ ἄνθρωπον, περὶ ἀρχαίης ἱητρικῆς, περὶ τέχνης, κατ' ἱητροῦ, μοχλικόν, περὶ ἐλκῶν, περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ*

1) *Das Hippokrates-Glossar des Erotianos und seine ursprüngliche Gestalt* (Abhandlungen der philolog.-histor. Classe der Königl. Sächs. Gesellsch. d. Wissenschaften, t. XIV, p. 100 sqq.).

τρωμάτων, περὶ τρωμάτων καὶ βελῶν, περὶ ἀγμῶν, περὶ ἄρθρων, περὶ διαίτης ὀξέων, περὶ νούσων $\bar{\alpha}$, περὶ ἐβδομάδων, περὶ νούσων $\bar{\beta}$ $\bar{\gamma}$, περὶ τῶν ἐντὸς παθῶν, γυναικείων $\bar{\alpha}$ $\bar{\beta}$, περὶ γυναικείης φύσιος, περὶ αἱμορροΐδων καὶ συρίγγων, περὶ ἀφόρων, περὶ τροφῆς (?), ἐπιβώμιος, πρεσβευτικός, ὕρκος.

Confertur
memoria
Erotianea
cum codd.

Ex his libris glossae circiter octingentae aetatem tulerunt, quas Alexandrinorum grammaticorum medicorumque operibus usus nonnullis Erotianus interpretatus est. Si conferes eas cum codicum Hippocraticorum memoria, textum locis quibusdam deteriorem, quibusdam meliorem legisse glossographum cognosces. Superat memoria nostra Erotianeam e. gr. his locis¹⁾:

Codices.

Erotianus.

ἄλεις Prorrhēt. V 518, 3 DF

ἄλεις 40, 6 (H¹)

εἰρύεται ibid. 522, 7

εἰρύεται 66, 5

πρὼλ τοῦ ἥρος Epid. I, II
598, 8

πρὸ τοῦ ἥρος 106, 1

ὑδατόχλοα (διαχωρήματα)
Epid. III, III 146, 11

ὑδατόχροα (οὔρα) 128, 7

γλισχροόχολα Epid. IV, V
170, 11

γλισχροόχροα 60, 19

ἐργάσασθαι Epid. VI, V
276, 10

ὀργίσασθαι 100, 19 (τινὲς
apud Gal. XVII A 908)

αἵτιος de morb. sacr. VI
358, 3

ἀνταῖος (θεός) 45, 10

πεῖσαι Ἀπίσαι cett. (I. πῖσαι)
de locis in hom. VI 326, 10

σπεῖσαι 116, 6

ὠραῖα ἐόντα ibid. 328, 11

ὠρέοντα 138, 7

1) Eum librorum ordinem sequimur qui placuit Erotiano.

ἐτι τείνοιτο de fract. III ἐπιταίνετο 71, 5

518, 7

ἐκπαλήσει ibid. 550, 7 ἀποπαλήσει 52, 5

ἡπεδανόν de morb. mul. κατηπέδανον 89, 8

VIII 26, 11

σμαραγεῖ ibid. 328, 16 μαράσσει 97, 1.

Exempla lectionum probarum, quas ex Erotiano petere licuit, contra sunt haec:

Erotianus.

νεῖαιρα γαστήρ 97, 9

ἐγγλοιούμενα 66, 7 (ἐκχλ.
Gal.)

λείως 92, 4

κενεβρείω 82, 8

ἐπίδυν 67, 15

ὀρχῆ, ὀρχεῖν 102, 2

ἀφροαίνοντος 55, 10

Codices.

κάτωκοιλίη Progn. II 134, 16

ἐκλυόμενα Prorrh. V 556, 7

τελέως Epid. II, V 78, 17

Τηκομαίω Epid. IV, V 164, 6

ἐπήδα Epid. V, V 214, 22

ὀχέη, ὀχέειν Mochl. IV
362, 1, 4

ἀφρορέοντος de morb. I,
VI 174, 13.

Accedunt loci, quibus pars tantummodo codicum cum Erotiano consentit, sicut in ἀέκουσιν (41, 9 Kl., II 658, 13 L) A; accedunt, quibus iam glossographi temporibus variae extabant lectiones, ut V 102, 3 κερχνώδεα et καρυνώδεα et κερνώδεα (81, 12 Kl.) sive IV 372, 7 L ρωώδεα ὀστέα et ροικώδεα (113, 6 8 Kl.). Haud raro dubitaveris Erotiani codicumne sequaris auctoritatem, ut V 102, 3, ubi κερχνώδεα codices praebent, κερχνώδεα voluit Erotianus (81, 12), sive orta quaestione de voce νίωπον (98, 1), quae νέτωπον vel μετώπιον scribi solet in codicibus. Denique fit, ut

falsa exhibeant et Erotianus et codices (cf. ὑποφρον 128, 14 Kl., ὑπαφρον VI 18, 11 L codd., l. ὑπόφρον).¹⁾

Textus Ero-
tianeus a
codd. diver-
sus.

Unde apparet Hippocratis textum ab Erotiano lectum esse multis numeris a codicum nostrorum memoria diversum. Quod gravioribus etiam argumentis evincitur, differt enim quem supra apposuimus index librorum Erotianeus a codicum indicibus. Ut de ordine taceam, neglexit glossographus hos fere libros: *περὶ διαίτης* $\bar{\alpha} \bar{\beta} \bar{\gamma} \bar{\delta}$, *Κωακαὶ προγνώσεις*, *περὶ νούσων* $\bar{\delta}$, *περὶ παθῶν*, *περὶ γονῆς*, *περὶ ἐπικνήσιος*, *περὶ ἐπιταμῆνου*, *περὶ ὀκταμῆνου*, *περὶ παρθέنيων*, *περὶ ἀδένων οὐλομελῆς*, *περὶ εὐσχημοσύνης*, *περὶ ἰητροῦ*, *περὶ καρδίης*, *περὶ ὕψιος*, *παραγγελίαι*, *περὶ σαρκῶν*. Integrum eum legisse videri librum *περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων*, iam Galeni temporibus mutilum, legisse praeterea quae diu desiderantur *τὰ προσκείμενα τῷ μοχλικῷ*, *περὶ τρωμάτων καὶ βελῶν*, *περὶ νούσων* $\bar{\alpha}$ τὸ μικρότερον (= *περὶ ἐβδομάδων*) demonstrabamus in Actis societatis litterarum regiae Saxonicae (cf. p. XXXI, 1).

Galenī com-
mentarii.

II. Consistimus in vasta commentariorum serie, quos in Hippocratis libros conscripsit Galenus. Septendecim tractasse sese ipse refert ex toto operum Hippocraticorum numero libris sexaginta duobus.²⁾ Quos aetatem tulisse tantum non omnes notum est. Atque quibus quidem in universum rationibus usus

1) Glossas, quae post Erotianum in lexico labem tulisse viderentur, praetermisimus (cf. *Μηριοχάνη* 94, 8, *Μοδοσαέως* 95, 3).

2) Praeterea interpretatum esse Galenum librum *περὶ ἐβδομάδων* ex versione Arabica intellegitur, de qua rettulit Chr. Harder in Mus. Rhen. tom. XLVIII 434 sqq.

sit medicus sollertissimus et in librorum origine diiudicanda et in singulis locis explicandis emendandisve, exposita legimus a Broeckero¹⁾ eademque breviter indicata ab Iwano Muellero.²⁾ Qualem vero Hippocratis textum manibus triverit, quae volumina illius manuscripta cum textu suo contulerit, quae subsidia ex editionibus glossariis commentariis prioris aetatis grammaticorum medicorumque traxerit interpres, quatenus denique lectionum ab eo in commentariis relatarum sive commendatarum in nostris codicibus dignosci possint vestigia, nondum satis perquisita invenies. Nec id facile fieri potuit, cum adhuc parum senserint commentarii philologorum manus emendatrices.

1. Ut enim de textu Hippocratis a Galeno lecto dicam, eum ex fonte duplici eliciendum esse scias, nimirum ex lemmatis commentariorum capitibus prae-positis ipsisque ex commentariis. At saepissime diversa praebent hi fontes. Testimonio sint haec exempla, tali ordine ea quidem petita ex commentariis, quali eos conscriptos esse a Galeno nuper monstravi (Mus. Rhen. XLIV p. 229 sqq.):

In Hippocr. *περὶ ἀγνῶν* librum commentarii (XVIII B 318 sqq.):

Lemmata.	Commentarius.
ἔδόκεε τις 342	ἔδωκε τις 344
καὶ φύσις φύσις 399	omissa ibid.
ἐπάνω ἐς 523	ἐπανεῖς collig. ex p. 527

1) In Musei Rhenani t. XL (1885) p. 415 sqq.

2) Verhandlungen der 41. Versamml. deutscher Philologen und Schulmänner in München (1891), p. 80 sqq.

Lemmata.

πυρετῶδες 546
 ἐξαείραται 553
 ὀλίγῳ 563
 ἱξάλην δ' αἰγὸς 572
 δυσαισθησίην 602

Commentarius.

πυρῶδες 548
 τὸ ἔρευθος ἐξ. 557
 μὴ ὀλίγῳ 565
 om. αἰγὸς ibid.
 δυσθεσίην 604 (ex emend.
 Cocchii).

In librum περὶ ἄρθρων commentarii (XVIII A 300 sqq.):

ὀπισθεν 388	ὀπισθίην aut ἔξωθεν ibid.
ἐκπλήσσοιτο 390	ἐκπλίσσοιτο 391 (ex emend. Littræi IV 112, 9)
στενοχωρίῃ 410	στενυγροχωρίῳ (l.—ίῃ) 411
τομὴν ἔχειν χοῇ 748	add. παραμήκεα ibid.

In aphorismos commentarii (XVII B 345 sqq.):

ἀνταποδόσεις 381	ἐπιδόσεις 387 ¹⁾
λήθαργοι 625	om., sicut videtur
αἷμα μέλαν 681	αἷμα 687
τὰ μέλανα ὑποχωρέοντα κακόν 689	καὶ τὰ μέλανα ὑποχωρέοντα ibid.
τριηκοστῇ πρώτῃ καὶ τριη- κοστῇ τετάρτῃ 711	τριηκ. πρ. altera pars Galeni librorum, altera τριηκ. τετ. 714.

In prognosticum commentarii (XVIII B 1 sqq.):

κάρτα πουλύ τε καὶ παχύ 210	πολύ τε καὶ παχύ aut πολὺ κάρτα libri a Galeno lecti 213.
--------------------------------	---

1) Cf. quae monui in Philologi n. s. vol. II p. 59.

In librum περὶ διαίτης ὀξέων commentarii (XV 418 sqq.):

Lemmata.

Commentarius.

τὴν ἐβδόμην ἢ ἐνάτην 501
κρέσσον 551

οἴνου λευκοῦ καὶ λεπτοῦ 668

ὑπ' ὅστεοκόπου 738

θεωρούμενα 791

ἢ ἀφωνίη 829

φλεγμασίην 841

τῶν τερόντων καὶ τῶν
οὐρωθέων 861

κοιλίην δὲ μὴ λίην λύσης
862

σιλφίου δὲ κανλὸς καὶ ὀπὸς
877

ἐρευγματωδέστερα 880

ὅτι τάχος 886

ἐλλεβόρῳ τῷ λευκῷ 895

ὥσπερ ἐν τοῖς ὀξέσι καὶ 898

In librum περὶ χυμῶν commentarii (XVI 1 sqq.):

παλίντρισις 163

καθορέων δυσφορίην 177

ξηρῆναι ἢ ὑγρῆναι 265

In librum κατ' ἰητρεῖον commentarii (XVIII B 629 sqq.):

πρὸς βουβῶνα 699

ἀπλοῦν ἐγκυκλον 724

ἐκθήλυνσιν ἐπιδέσμου 827

τὴν ἐβδόμην 504, cf. 507
omiss. ibid.

οἴνου λεπτοῦ 668 sq.

ὑπὸ κόπου 739

ὀρώμενα 792 sq.

καὶ ἀφωνίη 830

θεραπείην 842 sq.

om. καὶ 863

om. λίην 864

σίλφιον δὲ καὶ ὀπὸς ibid.

ἐρευγματώδεα 881.

ὅτι τάχιστα 887

om. τῷ λευκῷ ibid. sq.

om. 899.

παλίνδρουσις 165

εὐφορίην add. ante καθο-
ρέων 188 sq.

om. ἢ ὑγρ. 266.

πρὸς βουβῶνας 700

om. ἐγκυκλον 729 sqq. (cf.

III 291 sqq. Littr.)

om. ἐπιδέσμου 828.

In epidemiorum libr. I. commentarii (XVII A 1 sqq.):

Lemmata.

Commentarius.

ὑπόψυχα 177

περίψυχα 179

ὑψόφωνοι 183

om. 186.

In epidemiorum libr. III. commentarii (XVII A 480 sqq.):

κατενόει 552

κατενόει πάντα 555

κατεκοιμᾶτο 552

κατεκοιμᾶτο σμικρὰ 553.

In epidemiorum libr. VI. commentarii (XVII A 793 sqq.):

ἐν δὲ θερμοῦ XVII B 192

ἐν θερμοῦ 193

σιάλου 237

σίαλον 240, 15 16 corr.

Litr. V 314.

Quaeris, qua ratione tanta lectionum discrepantia explicetur. Ipsiusne fortasse Galeni incuriae eam originem debere putemus, qui Hippocratis capita librario commentariis suis praefigenda mandaverit? An temporum decursu factum est, ut lemmata pessumdarentur? Quae res multis locis ideo sub iudice relinquenda est, quod commentarii ad codicum mss. fidem nondum editi sunt. Ad hunc diem nos fere editionem principem manibus versare memineris, Aldinam dico anno 1525 Venetiis typis expressam. Neque enim Basileensis, apud Andr. Cratandrum a. 1538 emissa, neque Parisiensis Renati Charterii (1679), neque Lipsiensis Kuehnii (1821 sqq.) subsidiis criticis nititur satis amplis. Praesto tamen sunt nonnulla, quibus quae est de lemmatum forma genuina quaestio paululum promoveatur. Inveniuntur enim apud Littraeum Hippocratici textus lectiones e Galeni libris compluribus de-

sumptae, accedit Marcianorum codicum memoria quatuor, quam ipse olim enotavi.

Quibus usus adiumentis perspicere potes, quomodo corruptelis paullatim inquinatus sit lemmatum textus. Quem olim magis congruisse cum commentariis demonstrabo his locis allatis: Lemmata
paullatim
corrupta, ab
editoribus
potissimum.

περὶ ἀγμῶν III 416, 1 L ἔδωκε, quod commentarii testimonio (XVIII B 344 K) legit Galenus, in lemmate servavit Galeni codex P. P R S'.

ἀφορισμοί IV 464, 16 ἐπιδόσεις commentarius multique in lemmate commentariorum libri a Littraeo enumerati. — Item res se habet in λήθαργοι voce omissa 496, 9.

περὶ διαίτης ὀξέων II 266, 4 ἢ ἐνάτην om. comm., R' S' in lemmate. — 414, 6 ὁρώμενα comm., S' in lemm. — 470, 4 om. καὶ comm., R' S' in lemm. — 486, 6 om. καυλὸς comm., R' S' in lemm. — 500, 7 om. τῷ λευκῷ comm., R' S' in lemm.

ἐπιδημιῶν ᾱ II 656, 5 om. ὑπόφωνοι comm., R' in lemm.

ἐπιδημιῶν γ̄ III 36, 7 add. σμικρὰ comm., R' in lemm.

Dixeris alia ratione rem esse explicandam, lemmatum enim lectiones e Galeni scriptis appositae non genuinas esse, sed post Galenum ex commentariis ab interpolatore inculcatas. Quod re vera locis haud paucis factum esse infra evincetur. Minime tamen omnibus. Etenim sententiae nostrae quin plausurus sis, nullus dubito, si certior factus eris memoriam longe optimam, codicum scilicet Hippocraticorum AV, et cum commentariis et cum lemmatis, quae sunt in

Galenī libris PR'S' consentire solere, memoriam Hippocratis deteriore[m] cum lemmatis impressis.

Alia afferre possum, unde efficiatur Hippocratis lemmata in Galenī operibus tradita mediī aevi saeculis optimo medici Coi textui multo fuisse similia editionumque fidem esse nullam. Contuli enim codices Marcianos Venetos 278 281 282 285, in quibus commentarii Galenī complures extant.¹⁾ Ut sententiam probem, tales libri 282 (y) locos enumerabo, qui congruant quidem cum Hippocratis Parisino A, interpolati vero sint in Galenī editionibus ex Hippocratis memoria vulgata (ς). Quales hi sunt:

<sup>A Hipp.
= y Gal.,
ς Hipp. =
editt. Gal.</sup> περὶ φύσιος ἀνθρώπου (Galenī opera ed. Kuehn. XV 1sq.):

A Hipp., y Gal.	ς Hipp., editt. Gal.
p. 27, 10 ἃ ἐστὶν οὐδέν	ἃ γε ἐστὶν οὐδέν
12 γινώσκουσι	γινώσκουσι αὐτά
p. 33, 3 αἷμα	αἷμα μούνον
p. 34, 6 γίνεσθαι A γίγνε-	γίνεσθαι καὶ
ται y	
7 παντοῖον	παντοῖόν τι ἄλλο
p. 37, 17 νῦν	νυνὶ
p. 38, 4 ἥσις	ἥσις αὐτέων
p. 43, 11 γενέσθαι	γίνεσθαι
p. 50, 13 πάντων	ἀπάντων
p. 58, 2 εἰρημένων	προειρημένων
p. 60, 6 δυνάμιος	κρήσιος (ς, κρήσιος editt. Gal.) καὶ δυνάμιος

1) Descripsi libros in volumine: 'Verhandlungen der 40. Versamml. deutscher Philologen u. Schulmänner in Görlitz' (1889), p. 398 sq.

A Hipp., y Gal.	ς Hipp., editt. Gal.
p. 61, 15 <i>παῖσιν</i>	<i>ξύμπασι</i>
p. 64, 2 <i>εἰπὼν δὲ</i>	<i>εἶπον δὴ</i>
4 <i>κατὰ νόμον</i>	<i>καὶ κατὰ νόμον</i>
p. 65, 4 <i>δὲ</i>	<i>δὴ</i>
p. 67, 11 <i>ἐν ἐστὶ (ν adi. y)</i>	<i>ἐν καὶ ταυτόν ἐστιν</i>
p. 69, 10 <i>ἔχει</i>	<i>αὐτέων ἔχει</i>
11 <i>εἰ γὰρ τι δοίης</i>	<i>ἦν γὰρ τινι διδῶς</i>
(A, <i>τις δοίη y</i>)	
13 <i>ἐμεῖται</i>	<i>ἐμέεται</i>
p. 70, 3 <i>ἢ</i>	<i>δυνατὸς δὲ ἔσται</i>
4 <i>τούτων</i>	<i>τουτέων</i>
6 <i>φανερὸς</i>	<i>φανερῶς</i>
7 <i>ιδεῖν</i>	<i>αἰεὶ</i>
p. 76, 3 <i>χρησθαι ὁρῶντες</i>	<i>κεχρησθαι ὁρέοντες</i>
p. 78, 5 <i>μὲν φλέγμα</i>	<i>μὲν γὰρ φλέγμα</i>
<i>ἔπειτα δὲ</i>	<i>ἔπειτα</i>
p. 79, 13 <i>καὶ τὰ</i>	<i>καὶ πάλιν τὰ</i>
17 <i>ῥεῖ</i>	<i>ῥέει</i>
<i>τε καὶ</i>	<i>καὶ</i>
p. 81, 5 <i>θέλοις (A, θε-</i>	<i>ἐθέλεις</i>
<i>λεις y)</i>	
8 <i>ὅσα</i>	<i>ὀκόσα</i>
14 <i>λευκὰ</i>	<i>λευκότατα</i>
p. 82, 13 <i>καὶ ὑπὸ (τε add. y)</i>	<i>καὶ τῶν</i>
<i>τῶν</i>	
<i>αὐτῶ</i>	<i>αὐτέῳ</i>
17 <i>αὐτοῖσι</i>	<i>αὐτέοισι</i>
p. 84, 10 <i>αἴρεται (αἴρ. y)</i>	<i>αἰίρεται</i>
17 <i>τοῦ θέρεος (A,</i>	<i>τῆς θερίης</i>
<i>θέρους y)</i>	

A Hipp., y Gal.	ς Hipp., editt. Gal.
p. 92, 14 μείνειεν οὐδένα χρόνον	μείνειε τουτέων οὐδὲν οὐδ. χρ.
16 αὐτῆς	αὐτέης
p. 95, 11 ἐκλείποι	ἐκλίποι
p. 100, 1 νοσήματα	νουσήματα
p. 110, 2 ἐκείνοις (A, —σιν y)	ἐκείνοισιν ὅτι
p. 119, 16 χρῆσθαι	χρῆεσθαι
p. 120, 3 ἀνθρώπου 12 τὴν ἀπόκρισιν 16 ἀογκότατον	ἀνθρώπου τὴν φύσιν τινα ἀπόκρισιν ὥς ἀογκότατον
p. 121, 5 ξενοτάτη (ξε- ναιτ. A)	ξενοτάτη ἔσται
6 μεταβάλλοντας	μεταβάλλοντα
p. 130, 8 παρὰ	ἐπὶ
12 καὶ ἐν	καὶ
p. 131, 18 ἐς A εἰς y	ἐπὶ
p. 132, 4 παχέαι A πα- χεῖαι y	παχύταται
p. 146, 7 ἐξωτάτω (ν add. A)	ἔξω
p. 151, 16 ὑπόπνον γίνεται	ὑπόπνοι γίνονται
p. 152, 2 λευκὸν	καὶ θερμὸν καὶ λευκὸν
p. 157, 6 θερμότατος	θερμότερος
8 ψυχρότατον	ψυχρότερον
p. 161, 8 παρῆχον	παρασχὸν
p. 166, 18 εἰσι	εἰσι μάλα
p. 167, 6 τόδε	ἐν τῷδε
περὶ διαίτης ὑγίεινῆς (Gal. XV 174 sqq.):	
p. 181, 2 ὅταν	ὁκόταν

A Hipp., γ Gal.	ς Hipp., editt. Gal.
p. 181, 2 ποιεῖσθαι	πίνειν οἶνον
— 6 λόγον	λόγον ἀφαιρέειν
9 μαλθακοῖσι A μαλακοῖσι γ	μαλακωτέροισι
13 χρωμένω	χροομένω
p. 183, 17 συμφέρει	ξυμφέρει
p. 184, 1 ξηροτέροισι τοῖ- σι δ.	ξηροτέροισι διαιτήμασι
p. 185, 1 ταῦτα	τοιαῦτα
p. 190, 5 ὥρην καὶ	ὥρην καὶ τὸ ἔθος καὶ τὴν χώρην καὶ
13 δι' ἡλίου ὁδοί- πορέειν	διὰ καύματος ὁδοιπορέη
p. 193, 3 νήστιας ἐόντας ποιέεσθαι (-εἶ- σθαι γ) ἀπάσας	ἀπάσας νήστιας ἐόντας ποιέ- εσθαι
4 ἀσθμαίνοντας	ἔτι ἀσθμ.
5 μὴ σφόδρα	καὶ μὴ σφ.
p. 195, 17 καὶ	ἀλλὰ καὶ
p. 196, 16 καὶ	οἷσιν ἔφην καὶ
p. 197, 18 τῆς	τοῖσι τῆς
p. 198, 3 τὸ χωρίον	περὶ τὸ χωρίον
4 τὰ θάλπεα	τὸ θάλπος
6 χολωδέστερον	χολωδέστερόν ἐστι
p. 200, 11 εἰσὶ νήστιες	εἰσὶ καὶ μὴ ἴσχυνοι, νήστιες
12 ἡμέρης	τῆς ἡμέρης
p. 207, 14 ἐπιτίδιον ἂν ἐμέειν A ἀνεμεῖν ἐπιτήδειον γ }	ἀνεπιτήδειον ἀπεμεῖν
p. 209, 7 μετεωριῇ	μετεωρέει

A Hipp., y Gal.	ς Hipp., editt. Gal.
p. 209, 8 ἐπιλαμβάνουσι	ἐπιλαμβάνωσιν
9 γίνεται	γίνηται
p. 210, 13 τὰς γυναῖκας	τὰς δὲ γυν.
14 μαλακότητάτων	μαλθακότητα τῶν γυναι-
σαρκῶν	κείων σ.
p. 213, 6 εὐκρητέστατα	ὥς ἐλάχιστα καὶ ἀκρητέ-
(— ερα γ) καὶ	στατα
ἐλάχιστα	
p. 218, 3 μᾶλλον	μᾶλλον ὑπομένει
15 πλείω	πλείονα.

Seposui ceterorum librorum lectiones, ne longus essem. Hoc dico, nimis ad hoc tempus neglectos iacere commentariorum codices, quippe ex quibus adiumenta peti possint ad optimam Hippocratis memoriam fulciendam.

Lectiones
ex commen-
tariis hau-
stae.

2. Quae cum ita sint, nihil nobis cum lemmatis, dum ad codicum fidem recensita erunt. Acquiescendum in eis lectionibus, quas ante oculos habuisse Galenum e commentariis ipsis appareat. Quarum

Genera duo. genera sunt duo. Alterum earum dico, quas apud Hippocratem legisse Galenum ex interpretatione colligitur, alterum earum, quae expressis verbis afferuntur. Quas omnes ut hoc quidem loco enumeremus, fieri nequit. Monstrabimus tamen ea Hippocratis exempla, quae a Galeno commentariis substructa esse videantur, similia fuisse codicibus in capite primo inter praestantissimos a nobis recensitis, prioris generis lectiones selectas exhibentes. Vindobonense exemplum ideo in censum venire non potest, quod nullam earum quas continet scripturam interpretatus est Galenus. Itaque transeamus ad Parisinum A.

Gal. in comment. = A:

Cum codd.
optimis con-
sensus.

περὶ φύσιος ἀνθρώπου:

τὸ πάμπαν Gal. (XV 18 K) τὸ πάνπαν A man. pr.;

τὸ πᾶν V (VI 32, 3 L).

καὶ παντοῖον Gal. (p. 35) A; κ. π. τι ἄλλο ε (p. 34, 15 L).

κρήσιος Gal. (p. 49) A; κρύσσης V (p. 38, 7 L).

ἀτθια Gal. (p. 91) A; αἰεὶ ε (p. 48, 20 L).

τῇ φαρμακείῃ Gal. (p. 122) A; τῇσι φαρμακείῃσι ε (p. 54, 16 L).

ἀποκλείζεται Gal. (p. 129) ἀποκλιγίζεται A; ἀπαλλάσσεται ε (56, 19 L).¹⁾

περὶ διαίτης ὀξέων:

ἀσαπῶς Gal. (p. 489) A; ἀσαφῶς V ἀσθενέως ε (II 258, 6 L).

ταράσσει Gal. (p. 667) ταράσσοι A; ἐκταράσσ. ε (p. 344, 6 L).

λευκοῦ καὶ om. Gal. (p. 668) A; exhib. ε (p. 344, 7 L).

τῷ λευκῷ om. Gal. (p. 895 sq.) A; exhib. ε (p. 500, 7 L).

περὶ χυμῶν:

ἀπαρτί Gal. (XVI 256) ἀπάρτι A; ἀρτίως ε (V 484, 13 L).

Cum Laurentiano B Galeni volumen Hippocratis convenit hoc loco:

κατ' ἰητρεῖον:

ἡ πίξις πλήθει, μὴ ἰσχύι Gal. (XVIII B 880 sq.) B;

ἡ π. πλ. ἰσχύι ε (III 326, 1 L).

1) Cf. Mus. Rhen. XLV (1890) p. 132 sq.

Cum Vaticano V has adnoto congruentes lectiones:

ἐπιδημιῶν $\bar{\epsilon}$:

ἀρχθέντα Gal. (XVII A 915 sqq.) V; *ἀρχθέντα* ς (V 378, 1 L).

περὶ ἀγμῶν:

ἀπορέγει Gal. (XVIII B 337 sq.) V; *ἐπορέγει* ς (III 412, 6 L).

κατ' ἰητρεῖον:

καταχεῖν Gal. (XVIII B 838) V al. nonnull.; *κατασχεῖν* ς (III 316, 4 L).

Qui Galeni cum optimis Hippocratis libris consensus, paucis exemplis modo indicatus, melius adhuc demonstrari posset, si plenior esset Parisinus A. Extant enim in libris, qui desunt in Parisino, loci complures, quibus ea quae legisse Galenum concludere licet, hoc quidem tempore codicum auctoritate non iam defenduntur. Cuius generis hi sunt:

ἐπιδημιῶν $\bar{\gamma}$:

καῦσος Gal. (XVII A 645); om. codd. (III 66, 11 L).

τετάρτη om. Gal. (XVII A 761 sq.); exhib. codd. (III 118, 5 L).

ἐπιδημιῶν $\bar{\epsilon}$:

ρίψις ut videtur Gal. (XVII A 895); *ἔρριψις* codd. (V 276, 1 L).

κάτω Gal. (XVII A 923); *κατὰ* codd. (V 280, 1 L).

περὶ ἀγμῶν:

καὶ φύσις φύσιος om. Gal. (XVIII B 399); exhib. codd. (III 440, 4 L).

ἦδη Gal. (XVIII B 405); *δὴ* codd. (III 440, 14 L).

κατ' ἰητροῖον:

ἐρμασμάτων Gal. (XVIII B 922); ἐρσιμάτων codd.
(III 334, 4 L).

Vides commentariis Galeni mancā codicum nostrorum memoriā hic illic suppleri.

3. Venimus ad eas lectiones, quae expressis ^{Genus alterum.} verbis in commentariis indicantur, ea interdum diligentia, ut singulas vocis litteras enumeret interpres, librāriorum negligentiae memor. Scripturae referuntur binae, ternae, immo quaternae¹⁾, quas Hippocratis exemplis virorumque doctorum operibus adhibitis collegit posterisque tradidit. Hanc farrāginem commentariis hic illic inspersam Galeni apparatus criticum appellaveris. Videtur ex bybliothea satis ampla compositus esse. Ut dicam de libris ^{Libri a Galeno adhibiti.} mss., egregios saepius in textu constituendo afferri quam deteriores consentaneum est. Vocantur hi διεσκευασμένα (XVII A 765 cf. XVI 5), illi ἀκριβῆ (XVII A 750 XVII B 200), πιστά (XVI 769), ἀξιοπίστα (XV 422 XVI 765), ἀξιοπιστότατα (XVI 3), δοκιμώτατα (XVII A 589). Probantur lectiones et librorum vetustate et numero. Memorantur παλαιὰ ἀντίγραφα (XVI 474 751), παλαιὰ γραφή (XVII A 937), πάνν παλαιοὶ ἔδαφοι (XVI 468), παλαιότερα γραφή (XVI 487), τὰ παλαιότατα τῶν ἀντιγράφων (XVII A 793), ubi vetustarum lectionum mentio fit, quas partim Galenus ipse congessit, partim ex grammaticorum commentariis hausit. Numerantur testes hoc modo:

1) Ternae e. gr. XV 847 sqq. ad II 456, 3 L, XVII B 759 sqq. ad IV 528, 2; quaternae XVII B 801 sq. ad IV 536, 16.

τῶν ἐν πολλοῖς βιβλίων (XV 679 cf. XVIII B 371),
 τῶν ἀντιγράφων τὰ πολλὰ . . . ἴσασι (XVII B 797),
 τὰ πλεῖστα τῶν ἀντιγράφων οὕτως ἔχει (XVI 743),
 τῆς ἐν ἅπασι τῶν ἀντιγράφων εὗρισκομένης γραφῆς
 (XVI 712) similiter.¹⁾

Ratio critica
 Galeni.

Tam saepe a Galeno varias membranarum lectiones afferri iure quis miretur. Videtur enim primo quidem obtutu medicus clarissimus philologorum curas minimi pendere aegreque attingere grammaticam garritutem (γραμματικῆς ἀδολεσχίας ἐφάπασθαι (XVII A 879). Appellare talia solet πολυλογίαν (ibid. 608), μακρολογίαν (XVIII B 519), μικρολογίαν (XVIII A 684), λεπτολογίαν (XVII B 131), ἀχρήστους φλυαρίας, πολὺν λῆρον (XVII A 611) similiter. Sunt vero ipsius sententia haec tantummodo contemnenda exiliaque, quibus res non tangantur.²⁾ Nempe homine morte abrepto quid proderunt codicum discrepantiae?³⁾ Sic ut ubique nominibus neglectis res ipsas spectare sese profitetur medicus Pergamenus⁴⁾, in textu quoque interpretando quid utile (χρήσιμον), quid non semper ante oculos sibi versari gloriatur.⁵⁾ Hac

1) Cf. loci ab Iwano Muellero congesti in Galeni scriptorum minorum editione, t. II p. XV.

2) ἀλλὰ ταῦτα μὲν εὐκαταφρόνητα καὶ σμικρά, καθάπερ καὶ πάνθ' ὅσα περὶ τῆς λέξεως ἐξήγεται τῆς τῶν πραγμάτων ἀληθείας φυλαττομένης XVII A 909. Eadem fere verba XVI 202.

3) διὰ ταῦτα τοίνυν ἀποθανούσης τῆς γυναικὸς οὐδὲν ἐτι δεόμεθα τὴν διαφορὰν τῶν ἀντιγράφων ἐπισκοπεῖσθαι καὶ ἀνακρίνειν ἐν τῇ τῶν ἡμερῶν ἐξετάσει XVII A 593.

4) ὅπου ὁμολογεῖται τὸ πρᾶγμα, σκαιόν ἐστὶ τὸ περὶ τῶν ὀνομάτων ἐρίζειν XVIII B 267, quae sescentis locis repetuntur.

5) Cf. e. gr. XVII A 604 sq., 608 (ἐπάνειμι τοίνυν ἐπὶ τὸ χρήσιμον), 616, 649 (τρεπόμεθα δ' ἐπὶ τὴν ἐξήγησιν ἐκείνων, ἐν οἷς ὠφέλειά τίς ἐστί), 766 (νῦν δ' οὐ προσήκει τοῖς χρησίμοις ἀναμιγνύναι τὰ ἄχρηστα), 800, 975.

mente quae ab eo servatae sunt librorum lectiones protulit.¹⁾

4. Lectionum pars a solo traditur Galeno nullo ^{Lectiones a Galeno solo traditae.} fere in codicibus Hippocratis relicto earum vestigio.

Quarum cum ingens sit numerus, iam antiquis temporibus difficillimum fuisse laborem apparet textus Hippocratici recensendi. Obiter tango commentatorum scripturas, quippe quae magnam partem fuisse videantur coniecturae. Saepe enim tales referuntur appositis nominibus, Sabini potissimum Rufique Ephesii, ^{Sabinus, Rufus Ephesius.}

saepe omissis hoc modo: οὕτω γράφουσιν οἱ παλαιοί (XVI 338), ἐνίων δὲ γραφόντων (XV 100), τινὲς δὲ γράφουσι (XVII A 47), οἱ δὲ γράφουσι (XVI 740), ἄλλοι δὲ γράφουσι (XVI 88), ἕτεροι δὲ γράφουσι (XVI 584), οἱ δὲ νεώτεροι πρὸς τὸ σαφέστερον ὑπαλλάξαντες ὧδέ πως γράφουσι (XVII A 846). Sabini Rufique operibus in commentariis nonnullis conscribendis usus est Galenus, quos aetate proveciorem scripsisse eum suo loco²⁾ demonstravimus, Sabini nimirum in comm. ad libros περὶ χυμῶν, ἐπιδημιῶν γ' ἑ, περὶ φύσεως ἀνθρώπου³⁾, Rufi in comm. ad libr.

1) τὴν τῶν ὀνομάτων κατὰ τὴν γραφὴν διαφωνίαν ὅταν ἡ αὐτὴ φυλάττεται διάνοια, ἐάτεον ἐστίν· ὅταν δὲ τὴν διάνοιαν ὑπαλλάττῃ, οὐκ ἐμελητέον XVI 487. Cf. p. 736.

2) Mus. Rhen. XLIV (1889) p. 233 sqq.

3) Cf. XVI 467 sq. (σκέψις μὲν ἐφ' οἷσι ἐπιγινόμενα ῥέται, vid. V 500, 12 L). — XVII A 929 sq. (οὐ γὰρ ὁμα λαμπρόν, vid. V 280, 4); 956 (ἄλλοι οὖσι, vid. V 284, 5 L); XVII B 25 sqq. (ὅταν ἀρχῶνται ἀφροδισιάζειν, φρεσῆται ἡ γαστήρ, vid. V 294, 7 L); 67 (βραχίονα, vid. V 300, 11); 93 (οὕτως τὸ κατεσπᾶσθαι μακροὺς [μαζοὺς Littr.] ἰσχνούς, τοὺς δ' ἀτεσπᾶσθαι, vid. V 300, 9 L); 107 (οἶον ἐν Πληρῷ, vid. V 304, 1 L). — Quae referuntur XV 25 ad librum περὶ φύσεως ἀνθρώπου, non lectio est Sabini, id quod opinatus est Littraeus VI 32 adn. 3. sed pars commen-

περὶ χυμῶν, προορητικὸς $\bar{\alpha}$, ἐπιδημιῶν $\bar{\varsigma}$.¹⁾ Imperatoris
 Artemidorus Hadriani aetate ab Artemidoro Capitone et Dioscuride,
 Capito, Dio-
 scurides. eius propinquo, duae corporis Hippocratici editiones
 factae sunt, de quibus passim iudicat Galenus. Edide-
 runt hi viri Galeno quidem auctore omnes libros²⁾,
 quamquam Artemidori lectiones servatae sunt tantum-
 modo ex his: προγνωστικόν, προορητικὸς $\bar{\alpha}$, περὶ χυ-
 μῶν, ἐπιδημιῶν $\bar{\alpha}$ $\bar{\gamma}$ $\bar{\varsigma}$, περὶ φύσιος ἀνθρώπου, κατ'
 ἰητροῖον, περὶ ἀγμῶν, περὶ διαίτης ὀξέων, περὶ τροφῆς,
 ex eisdem Dioscuridis, additis libris ἐπιδημιῶν $\bar{\beta}$ et
 περὶ γυναικείων $\bar{\alpha}$, omisso ἐπιδημιῶν $\bar{\alpha}$. Composuit
 praeterea Dioscurides, quem γλωττογράφον appellat
 Galenus (XIX 106), lexicon Hippocraticum multos
 libros complectens (Gal. XIX 93). Lectiones Artemi-
 doreas a Galeno allatas habemus viginti duas³⁾, Dio-

tarii (κακῶς δὲ καὶ τῶν ἐξηγητῶν ἔνιοι κατεψεύσαντο Ξενοφά-
 ρους, ὥσπερ καὶ Σαβῖνος, ὁδὶ πως γράψας αὐτοῖς ὀνόμασι
 [cf. XVI 636 alibi]. 'οὔτε γὰρ πάμπαν ἀέρα λέγω τὸν ἀνθρώ-
 πον, ὥσπερ Ἀναξιμένης, οὔτε ὕδωρ, ὡς Θαλῆς, οὔτε γῆν, ὡς ἐν τινι
 Ξενοφάνη'). — Saepius quam de lectionibus, de interpretationi-
 bus Sabini agit Galenus. Cf. XVI 196 sq. 202 474. — XVII
 A 508 547 562 595 726 744 sqq. 751 765. — ibid. 849 968 978
 993 XVII B 15 113.

1) Cf. XVI 474 (ἄλλον τόπον τόποι ὑποδεξάμενοι ἢ πόνω ἢ
 βάρει ἢ ἄλλῳ τινὶ ὄνουνται· ἄλλ' οἶαι [ἄλλοιαι Littraeus] κοι-
 νωνίαι, vid. V 500, 13 L). — XVI 636 sq. (ἐπίπωνα, vid. V
 524, 8 L, quod e Galeno in codices paucos translatum est). —
 XVII A 956 (ἐς οἶα καὶ ἄλλαι, vid. V 284, 5 L); XVII B 29 sq.
 (ὅθεν τούτοις ὁ φόβος, vid. V 294, 8 L); 113 (ἄλλοιαι κοινω-
 νίαι, vid. V 304, 8 L). — Interpretationes Rufi leguntur XVI
 196 sq. — XVII A 849 993 1006 XVII B 93.

2) . . πάντων τῶν Ἱπποκράτους βιβλίων ἰδίαν ἔκδοσιν
 πεποιημένων, ἐξ ὧν εἰσι καὶ οἱ περὶ Διοσκουρίδην καὶ Ἀρτεμί-
 δωρον τὸν ἐπικληθέντα Καπίωνα, πολλὰ περὶ τὰς ἀρχαίας γρα-
 φὰς καινοτομήσαντες XVIII B 631.

3) Cf. Gal. XVI 757 475 XVII A 154 594 730 798 XVII B 30
 75 98 104 154 310 XV 21 819 XVIII B 607 608. Accedunt
 lectiones septem cum Dioscuride congruentes.

seurideas undequadraginta¹⁾), quarum cum Artemidoro concordant septem.²⁾ Egimus de horum editorum recensione sive potius interpolationibus in Musei Rhenani vol. XLV (1890) p. 111 sqq. Ubi codices nostros pauca eorum operae servavisse vestigia probabamus, quae e Galeni commentariis orta esse viderentur.

5. Venimus denique ad earum lectionum molem, quae non solo nituntur medici Pergameni testimonio, sed etiam codicum praesidio Hippocraticorum. Ad eas priusquam accedimus, monendum est, ne lectiones postero tempore inculcatas pro vetustis accipiamus.

Saepenumero enim textus Hippocratici interpolationes ex Galeni commentariis originem duxerunt. Quae ultimis potissimum videntur intrusae esse medii aevi saeculis. Nemo mirabitur, quod in eis maxime deprehenduntur codicibus, prima sive altera manu scriptae, in quibus commentarii textui adnexi sunt: in eis enim quae cuique legentium maxime placebant facillime e commentariis in textum referri poterant. Non spreuit Littraeus tales codices Galeni, ut ex librorum mss. conspectu editioni praemisso (I 511 sqq.) cognoscitur. Aphorismorum e. gr. codicum triginta quinque quibus usus est continent sex Galeni commentarium (YE'H'O'U'V'). Eadem condicio est librorum R'S', quos ad opusculum de victu acutorum

Lectio-
nes item in codd
servatae.

Codices e
Galeni com-
mentariis
adnotati et
interpolati.

Codd. Galeni.

1) XVIII B 84 XVI 714 756 757 763 800 837 201 466
XIX 142 XVII A 374 XIX 71 154 148 XVII A 648 732 914
909 937 956 XVII B 30 32 35 75 123 193 263 XIX 79 XV 129
XIX 77 XV 893 XIX 120. Accedunt loci adnotationis quae
sequitur.

2) XVIII B 52 85 227 XVI 739 XVII B 72 104 XVIII B 729.

recensendum (R' etiam ad epid. $\bar{\alpha}$ et $\bar{\gamma}$) adhibuit, similis
 Codd. Hippo- chirurgicorum MN.¹⁾ Altera classis est eorum,
 cratis. qui totos non exhibent commentarios, sed in margini-
 bus tantum appicta Galenianae doctrinae fragmenta.
 Inveniuntur autem illic commentariorum capita, in-
 veniuntur interpretationes breviores glossaeque, extant
 denique variae lectiones ex commentariis petitae.
 Exemplo sunt codices RUED, de quibus alio loco
 uberius egi²⁾, exemplo H.

Paris. H. Imprimis Parisinus H manus interpretis simul-
 que interpolatoris prodit, qui Galeni opera diligentis-
 sime versavit. Continet et alios libros et omnes illos,
 quorum commentarios tenemus a Pergameno interprete
 conscriptos. Eligam ex eo adnotationes nonnullas
 fontemque cuique adscribam:

II 344, 8 L $\tilde{\eta}$ μὲν ἰσχυρότερόν ἐστιν, $\tilde{\eta}$ δὲ ἀσθενέ-
 στερον] ἐνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ $\tilde{\eta}$ τὸ ἐνίῃ γράφουσιν
 οὕτως· ἐνίῃ μὲν ἰσχυρότερον, ἐνίῃ δὲ ἀσθενέ-
 στερον χωρὶς τοῦ ἐστίν H in mg. — Cf. Gal.
 XV 668.

348, 10 μέζον H suprascripto σ. In mg.: ἡμει-
 νον μέσον γράφεσθαι φησιν ὁ Γαληνός. — Cf. XV
 679 sq.

358, 15 χολώδει] extinctum in H. — Cf. XVIII B 608.

IV 96, 13 σαρκάζειν] ἰστέον, ὅτι ἐνιοι σαρκάζειν
 φασὶ τὸ συνάγειν ἀλλήλοις τὰ χεῖλη κτλ. H. — Cf.
 XVIII A 358.

1) In his codicis Laurentiani B apographis commentarii
 leguntur a textu disiuncti.

2) Abhandl. der philol.-hist. Classe der Kgl. Sächs. Ges.
 d. Wiss. t. XIV p. 100 sqq.

124, 15 *πλωώδης*] *ἀστήρικτος* supra lin. H. — Cf. XVIII A 415.

176, 2 post *ὑποσιτία* add. *ὕγρων* H². — Cf. XVIII A 490: *προσθεῖναι δὲ χρὴ τῇ λέξει τὸ ὕγρόν, ὅπερ καὶ παρεγγράφουσί τινες.*

192, 5 *ῥοιβοειδέα*] *γέρο. καὶ ῥυκοειδέα* H in mg. — Cf. XVIII A 538: *ἐν τοῖς ἀξιοπιστοτέροις (τῶν ἀντιγράφων) εὐρίσκεται τὸ ῥ.*

312, 9 *ὄπλα*] *ἰστέον. ὅτι τὰ κατὰ τὴν ναὺν σχοινία καλοῦσιν ὄπλα· δηλοῖ δὲ ὁ ποιητὴς εἰπὼν· κείτο δ' ἐπ' (l. ὑπ') αἰθούσῃ ὄπλον νεὸς ἀμφιελίσσης βίβλινον ὥς (l. βύβλ. ᾧ ῥ') ἐπέδησε θύρας καὶ μακρὸν ὀχλῆα (φ 390 sq.)* H in mg. — Cf. XVIII A 767, ubi versus alter ex scholio modo appposito addendus est.

V 522, 9 *κλαυθμώδης*] *κλαγγώδης* H in mg. — Cf. XVI 611: *ἐνιοὶ μὲν κλαγγώδης, ἐνιοὶ δὲ κλαυθμώδης γράφουσι.*

Codicis B apographorum MN adnotationem P. ris. MN. affero hanc:

III 456, 5 *ναρκώσιες*] *ναυσιώσιες* in mg. — Cf. XVIII B 459: *ναυσιώσεις ὠνόμασεν ἰδίως, ἀπὸ τῶν ναυτιώντων καὶ διὰ τοῦτ' ἐμούντων ποιήσας τοῦνομα.*

Non iam in marginibus sed in ipso textu occurrunt interpolationes codices commentariorum perlustranti. Quamquam hac in re saepe difficile est ad diiudicandum, utrum post Galenum mutatio facta sit necne.

Plus uno nomine notabiles sunt libri R'S' Paris. R'S' sini, a Littraeo collati, e quibus haec appono:

II 320, 9 *αὐτία* — 328, 4 *σώματος* S' praebet post cap. 13. Antepositum esse hoc caput ab inter-

polatore ea de causa acute monuit Littraeus II 321, quod tale quid suaderet Galenus XV 624.

344, 8 *ἰσχυρότερον*] add. *ἐστὶν* H R' S'. — Cf. XV 668.

358, 15 *χολώδει*] omissum in R' S'. — Cf. XVIII B 608.

III 66, 13 *κατάστασις* R' om. ceteri. Hanc inscriptionem olim in omnibus fere libris extitisse tradit Galenus (XVII A 648): *τὸ τῆς καταστάσεως ὄνομα σχεδὸν ἐν ἅπασιν τοῖς ἀντιγράφοις . . γέγραπται . . κατὰ τὸ μέσον τῆς σελίδος ὅλου τοῦ γεγραμμένου.*

88, 2 adduntur in R' *καὶ μόρια τοῦ σώματος πάμπόλλα ἔπαθον*. Quae non intercalata, sed falsa distinctione textui adscripta esse, cum prima commentarii essent verba, perspexit Littraeus collato Galeno XVII A 707.

Paris
YH'O'U'.

Ex eis quos supra memoravimus codicibus aphorismorum adnotamus hos locos:

IV 510, 12 *τὰ μέλανα ὑποχωρόντα κακόν*] om. *κακόν* YU'. — Cf. Gal. XVII B 689 sqq.

516, 6 *οἰδήματος μὴ ἐόντος ἐν τῷ τραχήλῳ*] ἐν τ. τρ. om. Y. — Cf. XVII B 708.

524, 6 *ἦν . . . γένωνται* om. H'U'. — Cf. XVII B 742 sq.

526, 11 *δὲ ἐν πυρετοῖσι* om. YH'O'U'. — Cf. XVII B 753.

530, 6 *ἦ* add. ante *ὥσπερ* YO'. — Cf. XVII B 770: *κακῶς ἐν ἅπασιν τοῖς ἀντιγράφοις ὁ ἀφορισμὸς οὗτος ἄνευ τοῦ ἦ γέγραπται.*

546, 2 *ἀδείπνω ἐούση*] om. YH'O'. — Cf. XVII B 834.

556, 3—7 Aphorism. LXIII om. Η' ὁ ἀφορισμὸς οὗτος ὠβέλισται Ο'. — Cf. XVII B 869 sq.: ὁ τοῦτον παραθεῖς τὸν ἀφορισμὸν οὐδὲ τῶν ιδίων ἀκούει φωνῶν . . . ὁ παραγράφας τὸν ἀφορισμὸν.

568, 9 ῥήματα] ἀλγήματα Η'. — Cf. XVIII A 34: κάλλιον ἐνιοι γράφουσιν . . ἀλγήματα.¹⁾

Accedit, quod lectiones editorum quorundam, a Galeno servatae, ab eis qui commentarios legebant in libros mss. intrusae sunt. Dioscuridem dico Artemidorumque Capitonem, de quibus supra egimus.

6. Textum Hippocratis a Galeno lectum non ut Erotiani a codicibus nostris valde differre, sed praestantissimo cuique cognatum videri, iam tum apparuit, cum prioris classis lectiones ponderabamus (cf. p. XLIV sqq.). Intricator est quaestio in classe altera, solent enim in ea ad unumquemque locum complures enumerari scripturae e libris mss. diversis petitae (cf. p. XLVII). Quid inde discimus de textus historia? Qui conexus codicum nostrorum archetypo, collectionem dico indicis Vaticani, cum Galeni *antigraphis*, toties inter se discrepantibus? Collectio indicis Vaticani utrum ante an post Galenum composita sit, sub iudice relinquendum est. Hoc manifestum fit varias lectiones a Galeno enumeratas cum codicibus conferenti, recte a nobis stemma collectionum codicumque extremo capite priore delineatum esse.

1) Non omnium codicum memoriam plenam adnotasse sese Littraeus monet IV 445, 1. Lectionum a nobis ex eius apparatu supra congestarum testes praeterea extant libri Littraeani nonnulli (W C' W' alii), qui ex archetypo fluxisse videntur commentarium Galeni continente.

Unus cor-
poris Hipp.
archetypus.

Ex uno enim archetypo saeculorum decursu corporis Hipp. dices nostros descriptos esse, quibus corpus Hippocraticum continetur, inde sequitur, quod locis fere omnibus, quibus binae, ternae, quaternae scripturae ab interprete referuntur, singulae tamen, si corruptelas posteriores exceperis, in memoria nostra extare solent. Maximam partem eae scripturae hic inveniuntur, quas ex multis, plurimis, antiquis, antiquioribus, accuratis, fide dignis voluminibus hausisse se Galenus testatur.¹⁾ Sed fit quoque interdum, ut unanimi talia nobis praebeant codices, quae nonnulla paucave antigrapha Galeno exhibebant²⁾ contraque e codicibus evanuerint, quae illi tradiderant libri fide digniores, multi, vetusti, plurimi, accuratissimi, immo fere omnes.³⁾ Simillimus

1) πολλὰ . . . τῶν ἀντιγράφων . . . ἔχει γεγραμμένα XVII B 741 K collat. IV 524, 3 L; φασὶν ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων εὐρίσκεισθαι καὶ μάλιστα τῶν παλαιωτάτων XVII A 809 coll. V 266, 3; κατὰ τὰ πλείστα τῶν ἀντιγράφων . . . γέγραπται XVI 636 coll. V 524, 8; ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ἀντιγράφων ἡ λέξις οὕτως ἔχει XVII A 920 coll. V 278, 12; ἐν τοῖς πλείστοις γέγραπται XVIII B 88 coll. II 126, 4; ἐν γοῦν τοῖς πλείστοις τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων οὐχ οὕτως γέγραπται (scil. ὑπόφορον, sed ὑπάφωνον, quod praebent codd. nostri) XVI 746 coll. V 542, 7; γέγραπται δ' ἐν τοῖς ἀκριβέσι τοῖς αὐτογράφοις (l. τῶν ἀντιγράφων) XVIII A 574 coll. IV 220, 6; γεγραμμένης δὲ τῆς προκειμένης ῥήσεως καὶ καθ' ἕτερον τρόπον ἐν πολλοῖς τῶν ἀξιοπίστων ἀντιγράφων XV 423 coll. II 224, 9; γέγραπται γὰρ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις καὶ ἀξιοπίστοις ἀντιγράφοις XVI 765 coll. V 548, 7.

2) γέγραπται γε κατ' ἓνα τῶν ἀντιγράφων ἀντὶ τοῦ καθαρῶς τὸ καθαρίως XVII B 138 coll. V 308, 13; ἐν ὀλίγοις δὲ (scil. τῶν ἀντιγράφων) μετὰ τὸ ἰδεῖν καὶ τὸ δεινοὶ προσγεγραμμένον XVII A 877 coll. V 274, 7.

3) τὸ μέντοι διὰ β' φοιβὸν οὐκ οἶδα, καίτοι τινὰ τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ β' γέγραπται, ἀλλ' ἐν τοῖς ἀξιοπιστοτέροις εὐρίσκεται τὸ $\bar{\eta}$ XVIII A 538 coll. IV 192, 5; ἐν πολλοῖς δὲ τῶν ἀντιγράφων οὐ σπατίλην γεγραμμένην εὐρήσεις, ἀλλ' ἄσπην XV

igitur erat archetypus eis libris, quos Galenus plurimi aestimabat neque tamen totus a Galeno pendet. Scrupulum ne tibi moveant loci nonnulli, quibus pars codicum alteram lectionem defendat a Galeno relata, pars alteram, recordare quae supra dixi de interpolationibus e Galeno factis. Tales discrepantias inde ab antiquis temporibus ad nostra servatas esse ut suspicer, rebus accurate perpensis a me impetrare non possum. Commentarii igitur Galeniani in codicum testimoniis ponderandis diligenter respici debent. Quid? quod ne Vaticanus quidem interpolationum expers est. Interpolationes Vaticani.
Quarum in numero talia duco:

ἐπιδημιῶν 5 V 298, 12 ξηρῶ V ξηρῶς ceteri.¹⁾
— Cf. XVII B 69: τινὲς δ' οὐ ξηρῶς εἰς τὸ ὁ τελειώσεως τῆς λέξεως, ἀλλ' εἰς τὸ ὠ γράφουσι ξηρῶ.

ἀφορισμοί IV 588, 12 ἰδρωτός V ὕδατος ceteri.
Cf. XVIII A 146: κατὰ μέντοι τὰ πλείστα τῶν ἀντιγράφων οὐχ ὕδατος, ἀλλ' ἰδρωτός γέγραπται.

ibid. IV 604, 8 φθορῇ V φθόη ceteri. — Cf. XVIII A 193: ἐν τοῖς πλείοσι τῶν ἀντιγράφων καὶ παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν ἐξηγητῶν γέγραπται· ἐπὶ αἵματος ἐμέτῳ φθορά' κατὰ τινα μέντοι τῶν ἀντιγράφων ἐπὶ αἵματος ἐμέτῳ φθόη' γέγραπται.

555 sq. coll. II 284, 4; τὰ πλείστα τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων οὐκ ἔχει προσκείμενον τῷ φρενιτικοί τὸ εἰσὶ XVI 491 coll. V 510, 3; ταύτην δ' οἱ τε παλαιοὶ τῶν ἐξηγητῶν ἐπίστανται τὴν γραφὴν ἐν τε τοῖς ἀκριβέσιν ἀντιγράφοις εὐρίσκεται XVII B 199 sq., scilicet ἐνίοις, quod omittunt codices V 312, 4; κατὰ τινα μέντοι τῶν ἀντιγράφων καὶ τὰ γε ἀκριβέστατα χωρὶς τῆς παραφροσύνης γέγραπται ὁ ἀφορισμὸς τρόπῳ τοιῷδε· ἐπὶ ἀγρυπνίῃ σπασμός XVIII A 118 sq., plenum exhibent aphorismum codices IV 582, 2; αὐτὸ μὲν τὸ τῆς καταστάσεως ὄνομα σχεδὸν ἐν ἅπασιν τοῖς ἀντιγράφοις XVII A 648, omittunt codices III 66, 13.

1) Omitto singulorum diversitatem.

περὶ ἄρθρων III 112, 1 καὶ ἔξωθεν V ὀπισθεν
ceteri. — Cf. XVIII A 388: οὐκ ὀρθῶς δὲ ἐν τοῖς
πλείστοις τῶν ἀντιγράφων ἢ λέξεις οὕτως γέγραπται·
‘ὀπισθίην τε αὖ ἄλλην ἐσχάτην’. οὐ γὰρ ὀπισθεν ὁ
τόπος οὗτός ἐστι τῆς διαρθρώσεως,¹ ἀλλ’ ἔξωθεν.
Καὶ illud superfluum inde fortasse explicatur, quod in
Vaticani archetypo margini erat adscriptum γρ καὶ
ἔξωθεν.

περὶ ἀρμῶν III 442, 14 μὴ μετέωρος V μετέωρος
ceteri. — Cf. XVIII B 415 sq.: οἱ μὲν ἄνευ τῆς ἀποφά-
σεως ἔγραψαν, <οἱ δὲ> ὁ δ’ ὅλος πῆχυς μὴ μετέωρος
ἦ (l. ἦ).

Iam vero rivi claudendi, commentariis qua ratione
utendum esset in recensendo textu, satis exposuisse
mihi videor. —

Locī a Ga-
leno allatī.

7. Restat, ut de singulis locis Hippocraticis
loquar, hic illic a Galeno data occasione allatis et in
commentariis et in aliis libris. Qui non ex omnibus
corporis Hippocratici scriptionibus petiti sunt, sed ex
eis potissimum, quas commentariis illustravit. Cal-
culum vero ad Hippocratis textum restituendum qui
petere volet ex his locis transscriptis, maiore adhuc
cautione agere debet quam in lemmatis adhibendis.

Auctoritas
parva.

Vide, quam parva sit laudatorum locorum auctoritas.
Primum enim parum diligenter ipse egit Galenus
partemque locorum Hippocraticorum magna trans-
scripsisse incuria, immo ex memoria fudisse putandus
est. Cuius rei testimonium affero περὶ διαίτης ὀξέων
II 344, 6 L εἰ μὴ ταράσσοι τὴν κοιλίην, quae a Galeno
bis repetuntur in commentario XV 667 K, primum εἰ
μὴ ἐκταράσσει τὴν κοιλίην, alterum εἰ μὴ ταράσσει

τὴν κοιλίαν. Quid? quod alio loco (XVIII B 658 sqq.) verba αἱ, οἷς γινώσκουμεν ἅπασιν, ἔστι γινῶναι (κατ' ἰητροῖον III 272, 5 L) adscribuntur quater, primum γινώσκόμενα πᾶσιν ἔστι γινῶναι (658), alterum αἱ δ' οἷς γινώσκόμενα πᾶσι δυνατόν ἔστι γινῶναι (659), tertium αἱ καὶ οἷς γινώσκόμενα ἅπασιν ἔστιν γινῶναι (660), quartum οἷς γινώσκόμενα πᾶσιν ἔστι γινῶναι (661). Accessit vero, ut textus depravatio in manuscriptis Galenianis paullatim longius serperet. Quam ob rem saepissime anceps haeres, utrum menda aperta Galeni tribuenda sint incuriae an librariorum, id quod in iis praesertim libris usu venit, qui ad codicum fidem nondum recensiti sunt. In commentario prognostici e. gr. libri κατ' ἰητροῖον exordium (III 272 L) affertur his verbis (XVIII B 23):

ἢ ὅμοια ἢ ἀνόμοια ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τῶν μεγίστων, εἴτα ἀπὸ τῶν ῥηϊστων, ἀπὸ τῶν πάντῃ πάντως προερχομένων, αἱ καὶ ἰδεῖν τῇ ὄψει καὶ τῇ ἀφῇ καὶ τῇ ἀκοῇ καὶ τῇ γλώσσῃ καὶ τῇ γνώμῃ ἐστὶν αἰσθῆσθαι, οὐ γὰρ ἢ πρόγνωσις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν ποιητέων ἐνδειξις ἀπὸ τουτέων ἄρχεται.

Dici vix potest, quot erroribus omnis generis hoc testimonium corruptum sit. Verba οὐ γὰρ ἢ πρόγνωσις — ἀπὸ τουτέων ἄρχεται Galeni sunt, non Hippocratis, ut voluit librarius editorve, qui τουτέων ionismum pravum introduxit. Verba ἀπὸ τῶν πάντῃ — αἰσθῆσθαι in Aldina, Galeni editione principe (tom. V), quamquam desiderantur, tamen a Galeno transscripta esse prognostici commentarius docet. Alia vero transcripsit, alia in commentario libri, unde desumptum est testimonium, κατ' ἰητροῖον dico, interpretatus est.

Ipse discrepantiam cernes, legisse eum apud Hippocratem e commentario κατ' ἰητροῦν libri edoctus haec (XVIII B 632 sqq.): ἀπὸ τῶν πάντῃ πάντως γιγνωσκομένων, ἃ καὶ ἰδεῖν καὶ θιγεῖν καὶ ἀκοῦσαι ἐστίν, ἃ καὶ τῇ ὕψει καὶ τῇ ἀφῇ καὶ τῇ ἀκοῇ καὶ τῇ ῥινὶ καὶ τῇ γλώσσῃ καὶ τῇ γνώμῃ ἐστὶν αἰσθέσθαι. Adde, quod in eis quae praecedunt εἶτα ante verba ἀπὸ τῶν ῥηόντων de suo in transscribendo adiecit. Fieri sane potest, ut omissiones librariorum potius culpa factae sint quam Galeni. Huic tamen ne nimium confidas haec res monet, quod eadem verba in libro de placitis Hippocr. et Plat. IX laudata (V 723 sq. K), quem apparatu critico instructum tenemus ab I. Muellero, rursus alia forma leguntur. Ubi habes: ἢ ὁμοία ἢ ἀνόμοια ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τῶν μεγίστων καὶ ῥηόντων, ἀπὸ τῶν πάντως πάντῃ γιγνωσκομένων, ἃ καὶ ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι ἐστίν, ἃ καὶ τῇ ὕψει καὶ τῇ ῥινὶ καὶ τῇ γλώσσῃ καὶ τῇ γνώμῃ ἐστὶν αἰσθέσθαι.

Non prorsus
inutiles.

Non opus est exemplis pluribus ad negligentiam Galeni demonstrandam.¹⁾ Neque tamen prorsus inutilis ducendi sunt loci laudati. Confirmant haud raro optimorum librorum testimonia. Vide haec:

ἐπιδημιῶν ᾱ II 658, 13 L: δὲ A Gal. XVII A 867,
om. ceteri.

ibid: ἀέκουσιν A ἀέκουσι Gal. I. I.,
ἀεκούσια cett.

1) Cf. Littraeus II 478: 'Aux citations qu'on trouve dans le cours du commentaire de Galien, il ne faut pas attacher d'autre valeur que la valeur de variantes, on ne doit pas y voir la reproduction du texte tel que Galien l'avait lu, elles laissent toute liberté pour les corrections.' Vide et I. Muelleri praefationem (Galenī scripta minora II) p. XIII sqq.

ibidem II 660, 9: *ἐκταίω* AR' Gal. IX 848, *ἐκτῇ* cett.

10: *ἐβδομαίω* AR' Gal. I. I., *ἐβδόμῃ* cett.

662, 5: *ἐπτά* ADH Gal. IX 849, *ἐβδόμῃ* cett.

668, 5: *ὑποστροφῇ* A Gal. IX 852, *ὑπέστρεψε* cett.

ἐπιδημιῶν β V 96, 3: post *καλεομένου* om. *ὅστού* V Gal. XVI 681.

περὶ ἄρθρων IV 84. 4: *ἐκ πολλῶν σκοτέων* V *ἐκ τῶν πολλῶν σκυτέων* Gal. apud Cocchium, Veter. medicor. chirurgica, p. 138: *πολλὰ ἐκ τῶν σκυτέων* cett.

Immo interdum nova bene praebent loci laudati. Ut in libro *περὶ ἄρθρων* III 96, 16 vulgo leguntur: *ὅτι* (ἢ *ὅτι* B) *καὶ πρὶν ἐκκαρπεῖν τὴν βαθεῖν* (scil. *ποίην*), quae restituit Littraeus, *ποτὶ* cum reponeret e Galeno emendato XVIII A 497. Nec non fallitur locis compluribus talis spes. Ut notatu dignum ducō, quod e loco libri *περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων* transcripto a Galeno IV 799 K (II 58 sq. M) facile potest concludi iam illius aetate lacunam extitisse post verba *ἐν τοιαύτῃ φύσει ἐγγίγνεσθαι* II 56, 2 L, cum statim pergat *οὔτε ὁμοφύλου οὔτε ἀλλοφύλου κτλ.*

Addo nonnulla de Galeni vocum Hippocraticarum glossario, quippe quod id quoque huc faciat, cum in eo glossas circiter octingentas quadraginta ex Hippocrate transcriptas legamus. Quamquam multo minus commodè ad textum recensendum glossae Galenianae adhiberi possunt quam Erotianae. Has enim paucis exceptis ad eos locos referri posse unde desumptae

Galeni vo-
cum Hippo-
craticarum
glossarium.

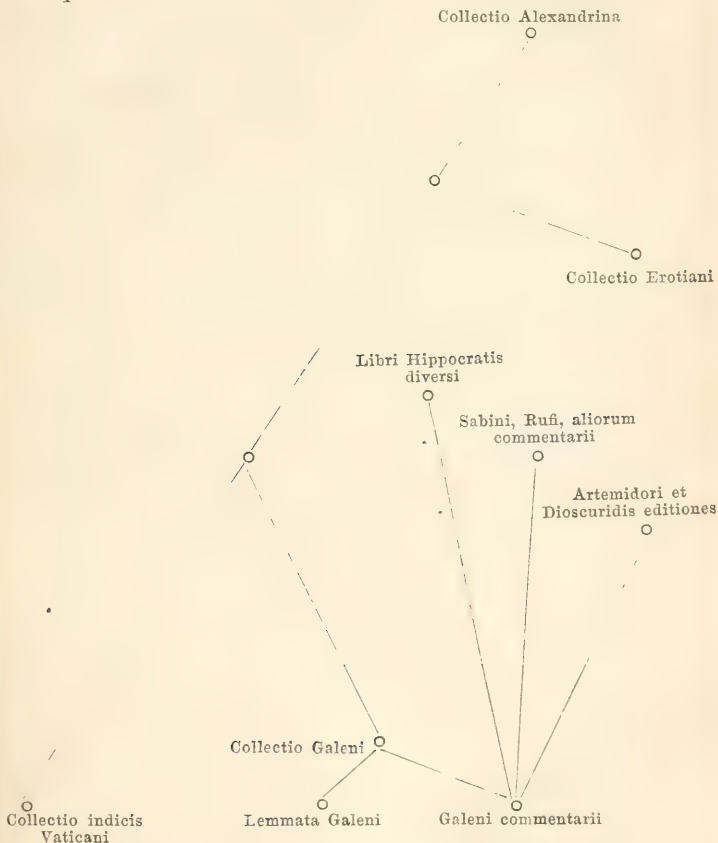
essent supra docuimus, illae maximam partem non possunt, cum alphabeti seriem secutus sit lexicographus librorum nominibus raro appositis. Quae cum ita sint, sola fere ἄπαξ εἰρημένα suis locis adsignaveris, de reliquis iudicium incertum.

Glossarium dum confers cum Hippocratis codicibus, eandem fere memoriam animadvertes atque in ceteris Galeni operibus conferendis. Extant quidem quae discrepent. Quamquam enim in lexico complexum esse se ipse profitetur Galenus, quae alibi exposuisset (XIX 68), tamen epitomen tantum id esse commentariorum putare noli. Dies diem docuit. Alias interdum lectiones secutum esse Galenum, cum commentarios conscriberet, alias, cum compilaret lexicon, in Comment. Ribbeck. p. 343 sq. monstravimus.¹⁾ Sed haec parvi momenti. Id in primis tenendum est, nos lexicon perscrutantes eodem memoriae flumine immergi, quod ex optimae notae libris profluat.²⁾ Quod de Erotiano dici nequit.

1) Aliud exemplum addo, quod item ac μετακράσμα — μετά-κρας (Comm. Ribb. l. l.) ad librum περὶ διαίτης ὀξέων pertinet. Commentatus est interpres verba σίλφιον δὲ καὶ ὁπὸς XVIII B 877 (cf. II 486, 6 L), laudat in glossario p. 110 K ἢ σίλφιον ἢ ὁ ὁπὸς ἢ κανλός. — In commentariis conscribendis re denuo considerata sententiam mutavisse Galenum intellegis comparato commentario ad librum περὶ ἀγμῶν XVIII B 371 cum commentario ad librum κατ' ἐλητρεῖον ibid. 745 sqq., qui post illum confectus est. Cf. Littr. III 296 sq.

2) Raro aliter legit Galenus atque in codicibus nostris invenitur. Exemplum discrepantiae attuli in Comm. Ribb. p. 332 (ἐμαλῶς Gal. s. v., οὐχ ὀμαλῶς VI 156, 8 L).

De memoria secundaria quae altero capite docuimus praecipua, hoc schemate comprehenduntur qualicumque:

Eiusdem fere originis esse textum codicum manu scriptorum memoriaeque secundariae Galenianae pro huius editionis condicione breuiter demonstravimus.

Quae res, tum demum plenius apparitura, cum Galenus aliquando ex codicibus editus fuerit, fundamentum praebet grammatico artis criticae exercendae. Sed memor esto annis plus quingentis vetustius esse corpus Hippocraticum neque tanto temporis spatio integrum delituisse in bybliotheccis, sed a virorum doctorum indoctorumque numero ingenti lectum explicatum emendatum esse. Hoc iam Alexandrinorum aetate plenum opus aleae fuisse multa innuunt testimonia. De dialecto potissimum quaestio difficillima vix omnibus numeris absolvi potest, ut primi librarii, quem tam saepe sibi fingit Galenus¹⁾, fons limpidus resuscitetur. Hac de re capite peculiari disseret Kuehlewein.

1) Multa huic crimini dare solet Galenus. Audi e. gr.: ἴσως ἡ παλαιὰ γραφή οὕτως εἶχεν. ἔπειτα δὲ σφαλέντος τοῦ πρώτου γράψαντος βιβλιογράφου ἢ τῶν ἐξηγητῶν διαφωνία τε καὶ τῆς ῥήσεως ἀσάφεια παρείπετο XVI 468. Similia leguntur XVII A 196 374 706 973 980 XVII B 240 340 713 732 XVIII A 309 XVIII B 778. Cf. XV 358 XVI 65 202.

CAPVT III.

DE DIALECTO HIPPOCRATICA.

Dialectus Ionica recentior cum ceterorum qui ea utebantur in reliquiis tum in his medicorum libris duabus maxime rebus inter se fere contrariis inquinata turbataque ad haec tempora pervenit. Primum enim ingens invasit turba pseudionismorum qui dicuntur, scribarum artes, in quibus, quo recentiores inspexeris codices, eo crebrius haerebis. Deinde vulgaribus formis crebro illatis vera et genuina species quasi oblecta evanuit, quae vastatio quam mature irruere coeperit inde apparet, quod ne papyri quidem his vitiis vacant (cf. Meister, Herodae mimiamb. p. 771). Ex tot codicibus vero nullus est, quin atticis communibusque formis abundet. Quin etiam antiquissimus Parisinus A, qui cum ceteroquin insignis tum dialecti ipsius egregius testis sit, tamen formas vulgares non modo non sprexit, sed etiam interdum unus admisit, ubi in recentioribus non inveniuntur. Sed hoc tenebimus in his rebus, ἀττικίξειν lenioris depravationis esse quam pseudionismorum illam farraginem, quae tempore procedente per libros increbruit. Foeda in eo numero sunt monstra, cuius generis antiquiores pro aetate pauca ferunt, nihil fere Parisinus A, qui quamvis ipse quoque interdum parum sibi constans videatur

esse, tamen, ubi graviora diiudicanda sunt, solus saepe verum aut tuetur aut ostendit.

Sed rem ipsam aggressurus moneo in dialecto describenda id mihi esse laboratum, ut quam plenissimum formarum ex optimis codicibus collectarum conspectum conficerem, qui idem apparatus critici ingenti illarum onere levati supplementum esset.

DE PSILOSI.

Psilosis, quamquam non prorsus aliena est omnibus horum medicorum libris (de fractis III p. 424 Littr. ἀπ' ὅτεν B [in marg. ἀντὶ τοῦ ἀφ οὗ B³], ἀπὸ τεῦ VDFHIJK, ἀπότεν vulg., ibid. p. 474 ἐπ' ὀμολοῦ B, cf. quae praeterea attulit Gomperz, Apologie der Heilkunst p. 77), tamen in eis, qui hoc volumine continentur, praeter οὐλῆσι (cf. infra p. CXIII) satis certum exemplum repperi nullum. Nam quod in libro περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων 63 20 Gomperz (l. c.) legi vult ἀπ' ὅτεων pro ἀπὸ τῶν, quod codices exhibent, quamvis illa singularis forma, quam supra ex libro fracturarum attuli, confirmari videatur, tamen mihi ἀφ' ὅτων, quod Coraes mentis acumine praecepit, ipse inter lectiones Gadaldineas (b) inveni, magis munitum videbatur; quod vero 94 20 in Parisino C' est τεσσαρακοντῆμεροι pro τεσσαρακονθ- reliquorum, ad crasin, non ad psilosin pertinere manifestum est (cf. Meister, Mimiamb. d. Herod. p. 777). Praeterea 223 22 in vetustioribus editionibus et Aldina et Basileensi impressum videmus οὐκ ὑπνωσεν, quod quantum auctoritatis habeat diiudicari nequit, praesertim cum codices omnes ferant οὐχ ὑπνωσεν.

DE *ν* PARAGOGICO.

In littera paragoga quam vocant ponenda Parisinum antiquissimum tam pie secutus sum, ut haec editio quasi imaginem quandam eius reddat, quoad nimirum huius voluminis libri ad illum pertinent. Atque ut a libro qui est de vetere medicina incipiam, multis locis in eo codice manus posteriores, maxime tertia, hiatus plerumque exstinguendi causa *ν* paragogicum inseruerunt aut superscripserunt: 1 6 τοῖσι(*ν*) ἀνθρ., 1 8 εἰσι(*ν*) ἁμαρτ. (cf. 17 7 ἀντοῖσι ὑπάρχειν A, -*ν* ὑπ. rel.), 3 12 προσφερομένοισι(*ν* A³ M²), ἅπερ, 6 2 τοῖσι(*ν*) ὕγ., 14 20 ἀποβέβληκε(*ν*), ἀλλ., 20 2 διέψυξε(*ν*) ἦ, 20 8 ἄλλοισι(*ν*) ἰσχυροῖσι νοσήμασι(*ν*) οὐ, 21 22 ὀφθαλμοῖσι(*ν*), ἐφ., 4 9 θανάτοισι(*ν*). Cum hoc loco cf. 2 21, 2 24, 18 20, 25 17, ubi extrema sententia *ν* paragogico in cod. A caret.

Sublatis igitur litteris subditivis *ν* paragogicum et ante consonantes et ante vocales promiscue in A poni et omitti apparet. Ante consonantes cod. A duodevicies *ν* servat¹⁾, duodecies ante τ δ θ, ubi *ν* in reliquis codicibus evanuit. Item in tetraevangelii Kioviensis (saec. IX) superiore pagina a Wattenbachio Velsenioque (tab. I) publicata ubique *ν*, quod manus prima dederat, ante δὲ erasum.

Sed ut statim eos libros absolvam, qui codice A continentur, sequitur conspectus libri qui est de victu acut.: 109 3 πάσχουσιν οἱ AV, -σι οἱ M, 109 9 ἄλλοισι(*ν* A) καὶ MV rel., 109 15 αὐτέοισι M, 110 1 νοσήμασι, ἐφ' M, 110 2 ἐστιν A, ἐστι MV rel., 111 2 νοσή-

1) 1 11 aequum fuit dare τιμῶσιν μάλ., sed lineola transversa (-σι) diutius me fugit, cf. 10 12, 11 8, 25 3. Item 6 13 πᾶσιν γε.

μασι AM (quod recipere neglexi), -ν V rel., 111 4 ἔστι(ν A)
 δὲ MV rel., 111 12 γι(γ A)νώσκουσιν τοὺς AM, γιγνώ-
 σκουσι τ. V, 112 5 διαφέρουσι(ν add. A³) ἔτ. (quod ν
 non recipere nescio an melius fuerit, quoniam saepius
 in A ν ante^c non est, velut 112 10 νούσοισι οἱ AV, 120 21),
 112 10 τῇσι ὀξ. AM, ν add. A³, 112 11 διατελέουσιν
 MV rel., -ν A, 113 21 νοσήμασι, καὶ MV, -ν, καὶ A rec.,
 114 7 νοσήμασι, οὐδ. A, -ν, οὐδ. MV rel., 115 5 ἐστίν.
 unus M, 115 10 πεμπταίοισι AM (-ν A³) ἢ ἑβδομαίοι-
 σι(ν A³) ἢ ἑναταίοισιν (ν om. rel.) δόκ. A, 115 16 πλευρι-
 τικοῖσι αὐτ. M, 115 18 εἰσιν, καὶ M, εἰσι, καὶ V vulg.,
 A om., 117 11 θνήσκουσιν· AM, -ουσι· V vulg., 117 17 ἐστι·
 καὶ AV rel., ἐστιν· καὶ MC, 118 1 πῖωσιν πτισ. AM
 vulg., πῖωσι πτ. V rec., 119 5 νούσοισι, οὐχ M, -σιν,
 οὐχ AV, 119 6 τῇσι ὀξ. M, -ν, ὀξ. rel., 120 3 μαρσιπ-
 πίοισι ἐπιτ. AM, -ν ἐπιτ. VA³ rel., 120 21 ἀλλήλοισι
 ὁμ. A, -ν ὁμ. A³ rel., 121 5 ῥυφήμασιν διδ. M, 121 15
 ἐστίν, κ. AM, ἐστὶ κ. V rel., 122 7 αὐτέοισι εἶναι
 M, -ν εἶν. V, αὐτοῖσι(ν A³) εἶν. A, 123 3 ἐστὶν τὸ AM,
 ἐστὶ τὸ V rel., 123 6 παρέχουσι. καὶ V rec., -ν. καὶ
 AM, 123 13 τούτοις ἀνασ. A, τούτοιςιν ἀν. A³ rel.,
 124 1 φέρουσιν δις A, φέρουσιν τρις M vulg., φέ-
 ρουσι τρις VDJHK, 124 5 εἰσιν καὶ AMC, εἰσι καὶ V,
 126 16 ποιεῦσι καὶ A, ποιέουσιν· καὶ MC, ποιέουσι καὶ
 V rel., 127 12 τουτέοισι ἐγ. M, 128 3 ἐστίν τῷ M,
 128 14 τῇσι ὕστερον M, 129 3 τῇσιν κριθ. M, 129 5 προ-
 κενεαγγήσωσιν δύο AMHKC, -σι δύο V rel., 129 15 νού-
 σοισι οὐ M, 129 18 μεταβάλλουσιν MC, 130 14 ἐστίν
 σφ. M, 131 19 ἐστὶν καὶ MC, 133 1 τῇσι M, ἡμέρησι.
 MV, 133 11 τουτέοισι ἐλ. M, 133 16 γέρονε περὶ MV
 rel., -ν π. A, 133 19 ὀξεῖησιν ν. A, νούσοισι ἐς M,
 133 21 ῥοφήμασι, πρὶν MV vulg., 134 10 νούσοισιν V

vulg. A³, *ἔστι* V, 135 1 *ἔστι* πιν. MV rel. omn. praet. A, 135 12 τοῖσι ἐμεῦ M, γεραιτέροισι. MV, 135 14 νούσοισι ἐς M, 136 2 et 140 23 τῇσι ὄξ. M, νούσοισι τὸ MV rel., -ν τὸ A, 136 6 et 138 19 *ἔστι* καὶ MV rel., -ν καὶ AC, 137 6 οἷσι(ν A³) οὐ AM, -ν οὐ V, οἷσι μὴ rel., 137 13 *ἔστι* πιν. MV rel., -ν π. AC, 138 21 ποιήσεις πρὸς MV rel., -ν πρ. A, 139 2 ἐμποιήσεις καὶ VDJS' Med. Foes., -ν καὶ AM vulg., 139 14 *ἔστιν* καὶ MC, 139 20 τῇσι ὄξ. M, 140 6 -μένοισι ἄνευ M vulg., -ν ἄνευ AV, 140 22 *ἔστι*. V vulg., -ν. AMR'S' rel., 140 24 νούσοισι ἄλλο M, 141 2 περιπλευμονικοῖσι οὔτε A (ν A⁴) M rel., -πνευμονικοῖσιν οὔτε VHKS', 141 18 νούσοισι ἢ M, -ν ἢ V, νούσοισι καρ. rel., 142 1 παντάπασι καὶ A, -ν καὶ MV, 143 21 *ἔστιν* λουτρὸν A, *ἔστι* τὸ λ. MV, 144 10 νούσοισι. M, 145 1 χρωμένοισι. MV, -ν. A. Denique moneo Parisinum C saepius ν addidisse, ubi in Vaticano non est eaque re congruere cum Parisino A.

Partis spuriae lectio varia haec est: 146 11 *ἔνεισιν*, καὶ MI, 148 5 ὑπείσι (non ὑπείσιν ut V), ἀλλὰ M, 148 16 ἐπιχειροῦσι λύειν MV vulg., -ν λ. A, 148 17 ἀφαιροῦσι M, 150 1 *ἔστι* καὶ MV, -ν καὶ A, 151 17 ἀπέρωγε καὶ V rel. (cf. app.), -ν καὶ MC, 152 2 *ἔστιν* διὰ M, 153 5 *ἔστι* μέλλ. AV, -ν μ. MC, 154 9 πυρετοῖσι ὕγρῃ M, -ν ὕ. AV, 154 18 ἀφαιροῦσιν καὶ MC, -σι καὶ rel., 154 20 λέγουσιν κατ. AC, -σι κ. MV rel., 155 4 et 156 5 εἰσὶ καὶ AV, -ν καὶ M, 156 6 συντείνουσι καὶ AV vulg., -ν καὶ MC, 157 9 ποιέουσιν τοὺς A, -σι τοὺς MV, 157 20 κλυσμοῖσιν. πιν. AC, -μοῖσι. π. MV, 159 9 εἰσὶν θνήσκειν AC, εἰσὶ θν. MV rel., 159 14 τούτοισι ἀσωδ. MV, -ν ἀσ. A, 159 16 ὕπισθε τῆς M, -ν τ. AV, 159 17 θνήσκουσι πν. M, -ν πν. AV,

160 16 σημαίνουσι ἢ M, -ν ἢ AV, 161 12 τοῖσι M, -ν AV, ἀποβαίνουσι. MV, -ν A, 162 16 ἐνέωσι καὶ MV, -ν καὶ A, 162 19 τούτοισιν οὕτω AV, -σι οὕτω M, 163 19 τοῖσιν ἐκ AV, -σι ἐκ M, 165 3 τοῖσι ἀπὸ A, τῇσι ἀπὸ M, τῇσιν ἀπὸ A³V, 166 11 ἀσκήιοισι θερμ. AV vulg., -ν θ. M, 166 17 τούτοισι τὸ MV vulg., -ν τὸ A, 168 23 ἔχουσι. MV, -ν. A, 169 6 ἔωσι M, 169 12 ἐφθοῖσι. M, 169 21 πεπληρωμένοισι. M, -ν. AV, 170 7 ἔστιν μὲν M, 170 14 διέφθοισίν τε M, 170 17 ἔστιν δὲ M, 171 6 ἐνεισιν καὶ M, 172 15 ἔωσι, ἀντ. M, 173 10 μακροῖσι ἀρρ. M, -ν ἀρρ. AV, 174 2 ἐμπίπτουσι, καὶ MV vulg., -ν, καὶ AC, 174 6 ἐπικρατέωσι. MV vulg., -ν. AC, 174 22 εἶσι. MV, 176 3 τοῖσι M, ἐλ(λ M)εβόροισι, καὶ MV, -ν, καὶ AC, 178 13 ὑδρωπιώδεσιν μηκ. M, 178 19 παιδίοισι, εἴτα M, -ν, εἴτα AV, 179 3 ὑδρωπικοῖσι τρ. MV, -ν τρ. A.

Epid. I. 181 16 πολλοῖσιν ἐβ. ADJ, -σι ἐβ. V vulg., 181 22 πυρετοῖσιν ἔ. A³V rel., -σι ἔ. A¹, 183 2 πλείστοισι(ν³) εὐχρω A. Ita saepius in A manus posteriores ν inseruerunt, quod in rel. libris primae manus dederunt, quos locos statim colligo: 183 21 πᾶσι(ν³) εὐφ., 187 3 τούτοισι(ν³), ἀλλ', 194 17 ἐπεσήμαινε(ν⁴), οἶσι, 197 9 et 10 ἔκρινε(ν³) ἐβδομαίοισι, 197 7 ἑπτακαιδεκαταίοισι(ν⁴), 199 19 οὔροισιν. πτυάλοισι(ν³) ἔμετοισι (οὔροισι. πτυάλοισιν. ἐμ. V vulg.), 197 6 ἀμφοτέροισι(ν⁴) ὁμοῦ, 199 1 τούτοισι(ν³) ἔκρ., 201 6 οἶσι(ν³) ἀρχ. Quae additamenta manuum posteriorum ut in ordinem verborum reciperem, iniquitate rerum magis quam consilio factum est. Item quod compluribus locis ν paragodicum codice A servatum, ceteris omissum, me fugit aegerime fero. Est enim in illo 181 16 ἔχουσιν πολλ. (item C), 183 22 ἄλλοισιν πυρ. (item C),

185 13 ὀλίγοισιν κανσώδ., 194 8 ἐνδεκαταίοισιν πολλή.
 (item C), 196 14 ὀξέσιν, μᾶλλον (item K), 198 4 πᾶσιν
 καὶ (item R'), 198 18 διέλιπεν δ', 205 17 ἔλαβεν μετὰ,
 206 4 διηλθεν μετὰ, 207 14 παρέκρουσεν πολλά. Contra
 ea hiatum quem dicunt ceteris adversantibus fert
 Parisinus 183 13 οἷσι οὐδ', 183 16 περιοδοῖσι ἐκρίν.,
 198 21 et 22 οἷσι ἔκρινε ἐνδεκ., 201 3 οἷσι ἄρχ.,
 193 10 πλείστησι ἐν. Ceterum codicem A secutus
 multis locis plerumque ante consonantes *ν* recepi, ubi
 in nullo fere ceterorum invenitur. Maxime vero Pari-
 sino adversatur Vaticanus, ex quo affero 181 7 ἀνά-
 γουσι., 188 1 συνέπιπτε, 188 2 περιγινομένοισι, 189 7 ἡλι-
 κίησι ταύτησι, 189 12 γεύμασί τε, 193 19 πλείστοισι
 εὐχρ., 195 1 πλείστοισι τετ., 203 7 ἀπέθανε., 203 13 ἔλαβε.,
 204 7 ἵδρωσε, 204 19 εἴκοσι., 205 5 ἐπύρεσσε, 206 2,
 207 9 et 16 ἐπερρίγωσε, 206 20 ἔτεκε, 207 14 et 16
 ὑπνωσε, 207 23 παρέμενε, 209 2 ἵδρωσε, 209 17 et
 211 17 ἔλαβε (contra 210 16 ἔλαβε. A, ἔλαβεν. V. rel.),
 210 10 παρεφρόνησε, 211 11 ὑδατώδεσι, 212 11 παρέ-
 κρουσε, 212 12 ἐπερρίγωσε, 212 15 ἐδείπνησε, 212 25
 διηλθε, 213 5 ὑπνωσε, 213 14 ὀλίγοισι, 214 2 διεκού-
 φισε, 214 4 et 8 ἔλαβε, 205 9 διέλιπε, 207 2 παρέ-
 κρουσε, 207 15 εἶχε.

In Prognostico antiquissimum codicem C' secutus
 sum, cui maxime repugnat M. Variam lectionem ex
 hac tabula cognoscas:

79 20 τοῖσιν ἄλλ. C' V rel., -σι ἄλλ. M, item 97 15, 104 8

82 3 πᾶσι τ. C' V rel., -ν τ. M

82 4 περιπν(λ V)ευμονικοῖσιν. C' V rel., περιπλευ-
 μονικοῖσι. MH

82 5 ἐστιν ἀπὸ C' V rel., -ἐστι ἀ. M

82 15 κεφαλαλγίησι πρὸ C' V rel., -ν πρὸ MH

- 83 5 ὀξέσει νοσ. C' V, -ν νοσ. M
83 6 ἐστιν καὶ C' M f¹), ἐστι καὶ V rel.
84 8 εἴκοσι ἡμ. C' f, -ν ἡμ. MV rel.
85 1 ἐστιν καὶ C' f, ἐστι καὶ MV rel.
85 5 τοῖσιν ὑποχονδρίοισιν C' V, -σι -σι M
85 16 ἔστιν πρ. C', ἔστι πρ. MV
86 3 εἰσιν κάρτα καὶ C', εἰσι(ν M) (κάρτα om.) καὶ MV
86 7 οἰδέουσιν καὶ C', -σι καὶ MV rel.
87 14 ἐστιν, τὴν C' f, ἐστι, τ. MV
87 18 εἰσιν. C' f, εἰσι. MV
89 2 ἔστιν δὲ C' f, ἔστι δὲ MV
90 5 τοῖσιν οὔροισιν C' rel., τοῖσι οὔροισιν M
92 11 ἐστιν τοῦτο C', ἐστι τ. MV
95 2 ἔλαβεν καὶ C', -βε καὶ MV
95 8 τουτέοισι, μὴ C' rel., -ν, μὴ M
96 2 ἴσχουσιν, καὶ C', -σι, καὶ MV
97 1 ἔωσιν καὶ C', ἔεισι καὶ V, ἔωσι καὶ M rel.
97 6 ἀπαλλάττουσιν. C' (-σσοῦσιν. rel.), ἀπαλλάσ-
σουσι. M
97 9 ἐπιθυμέωσιν καὶ C' f, -σι καὶ MV rel.
100 8 τῇσιν αὐτ. C' rel., τῇσι αὐτ. M
100 20 τελευτῶσιν. C' rel., -σι. M
102 13 ἅπασιν ἀπὸ C', πᾶσιν ἀπὸ V rel., πᾶσι ἀπὸ M
102 19 τῇσιν ἡλικίῃσιν ὑπ. C' rel., -σι -σι ὑπ. M
102 20 ἀποκτείνουσιν τοὺς C' r, -σι τοὺς MV rel.
103 15 ἔχωσιν καὶ C', ἴσχωσι καὶ V, ἔχει καὶ M
105 6 γεραιτέροισιν ἥσσ. C' rel., -σι ἥσσ. M, item 106 20
105 13 γεραιτέροισιν. r, -σι. rel.
105 22 οἷσιν ἄν rel. vulg., οἷσι ἄν M, } lacuna
οἷς ἄν V } in C'
106 8 γυναιξὶν ἐν V r f, -ξι ἐν M vulg. }

1) de fr c w siglis cf. infra p. 76 et 77 adn.

- 106 11 *τριταίοισιν*. rFH, -σι. M vulg. } lacuna
 106 13 *ἀλγέουσιν ἀντὶ* Vrf, *ἀλγεῦσι* } in C'
ἀντὶ M, -εὔσιν *ἀντὶ* H¹, *ἀλγέουσι* ἀ. vulg.
 107 2 *ἰσχωσιν*. Vrf, *ἰσχουσιν*. C', *ἰσχωσι*. M vulg.
 107 3 *νεωτάτοισιν* ἐς C' rel., -σι ἐς M
 107 7 *φρενίτισι γίν.* C' rel., -σιν γίν. M
 108 5 *αὐτοῖσι σημείοισι οὐδὲν* C', -σιν *χωρίοισι*
οὐδ. M, -σιν -σιν οὐδ. vulg.

108 10 *τοῖσι αὐτέοισι* C' M vulg., *τοῖσιν αὐτ.* rHF.

In libro qui est de aere aqu. loc. codex B (cf. infra p. 31) contra Vaticanum, quem ego plerumque secutus sum, cum vulgata conspirans his locis *ν* tuetur: 34 1 *ἀτεράμνοισιν*·, 35 4 *μεταβάλλουσιν τοῖσιν*, 37 24 *ἀνδράσιν ταῦτα*, 37 26 *γυναιξίν*·, 38 8 *ἰσχουσιν καὶ*, 39 4 *εἰδὲν τῶν*, 39 9 *νοσεύμασιν τ.*, 39 21 *πίπτουσιν*·, 40 4 *αὐτέοισιν καὶ*, 41 8 *αὐτέοισιν ξυντ.*, *ibid.* *ἐστιν καὶ*, 42 21 *ἐστιν τὰ*, 42 24 *ἔχουσιν ταῦτα*, 43 1 *ἐστιν*·, 43 6 *νοτίοισιν π.*, 43 23 *ἐστιν πρὸς*, 44 4 et 47 7 *ἐστιν καὶ* (*idem* 53 23 ο), 43 12 *εἰσιν καὶ*, 46 21 *ἐπακτοῖσιν χρ.*, 47 24 *ἔλκουσιν τὰ*, 48 7 *παιδίοισιν τὸν*, 49 14 *ἅπασιν*, 49 16 *γυναιξὶν καὶ*, *ibid.* *εἶδεν τοῖς*, 51 15 *χολώδεσιν πλ.*, 57 2 *εἰσιν*. Praeterea B solus: 33 19 *ἔχουσιν*, 36 3 *νομίζουσιν τὸ*, 36 5 *ἀνδράσιν δυσ.*, 37 18 *νεωτέροισιν τρ.*, 39 11 *τίκτουσιν ῥήϊδ.*, 40 6 *ἔοικεν τε*, 40 22 *πίνουσιν σπλ.*, at 41 18 *γυναιξὶ οἶδ.*, 41 22 *γυναιξὶ οὐκ*, 48 21 *ἐπιτέλλουσι ἐν*. Denique ex Barberino recepi 42 14 *ἐστιν*. et 44 11 *ὀκόσοισι ὑγρὸν*.

In libro Epid. III ab usu Vaticani prorsus non recessi. Qui cum sexaginta locis a memoria vulgari eo maxime discrepet, quod in extremis sententiis sententiarumve membris *ν* omittit, lectiones vulgares hic describo: ἀπέθανεν 216 18, 220 19, 222 11, 223 2, 224 3,

233 12, 235 3, 243 9 et 25, 244 14, 245 8, ἔλαβεν 217 1, 222 7, 235 9, 238 10, ὑπνώσεν 217 16, 17, 20, 218 13, 221 14 et 16, 222 10, 223 7, 236 16, 240 14, 241 23, διήλθεν 215 5, 219 2, 235 18 et 26, παρέλεγεν 219 14, 236 8, 242 21, παρέκρουσεν 219 13, 222 19, ἰδρῶσεν 215 10, 217 21, ὑπέστρεψεν 219 21, 238 4, ἐφίδρῶσεν 221 17, ἐπερρίγῳσεν 223 10 et 12, ἦλθεν ὕγρὰ 223 11, ἤμεσεν ἰωδ. χολ. 223 24, ἤμεσεν 224 2, ἔκτεινεν 224 23, εἶχεν 220 21, συνέβαινεν 228 9, μεθίστησιν 232 3, ἐπανῆκεν 234 27, διέλιπεν 236 17, συνέδωκεν 238 1, προσῆλθεν 242 25. — ὑποχολῶδεσιν 219 10, δακνῶδεσιν 220 18, φθινῶδεσιν 230 8, ταραχῶδεσιν 243 23, πυρετοῖσιν 228 15, ὠμοῖσιν 222 9, ἄλλοισιν 230 1. — Semel unus Vaticanus *ν* mihi obtulit: 229 23 πλείστοιςιν ταρ.

Omnibus igitur locis collectis efficitur *ν* paragogicum in melioribus codicibus ante interpunctionem saepenumero, ante *α* et *ε* saepius quam casu factum esse credideris, ante *ε* aliquoties non inveniri. Ceterum ante *οὐ* et *ἡ* bis terve, ante *ι*, *ο*, *ει* singulis locis Parisinus A *ν* omisit,¹⁾ ante *ὀ* nusquam desideravimus. Consonantium nullae lubentius quam *τ δ κ* litteram paragogicam ante se admittunt, nec *π* et *μ* eam prorsus respuunt. Minus arridet *ἐστιν λουτρὸν* (143 21)²⁾ et *ἐπιχειρέουσιν λύνειν* (148 16) cod. Parisini. Quod vero etiam ante duas consonantes *ν* invenitur, ante *τρ* (*τροφῇ*, *τρίς* etc.) locum ei fuisse verisimilius est, quam ante *βρ* (25 3), *πρ* (85 16, 138 21), *πν* (159 17), *θν* (159 9). Sed forsitan monueris mutam cum liquida coniunctam interdum *ν* ante se pati. Quod

1) In Marciano plura eius generis scripta vidimus.

2) *ἐστι τὸ λ.* (MV) nescio an praestet.

si ita est, maxime offendit Parisini διατελέουσιν πισ-
σάνας (112 11) et πίσωσιν πισάνης (118 1).

Restant γ ξ ν ρ ξ σ φ χ ψ, ante quae ν non in-
venitur in codicibus nostris. Quod enim uno loco
(49 15) ἔστιν γίνεσθαι (sive γίγν.) omnium librorum
consensu traditur, iam pridem ab editoribus emen-
datum est.

DE CRASI.

15 9 et 16 18 ὠνθρωπος M, ὁ ἄνθρω. A rel. (cf. ὁ
ἄνθρω. Θ, ὠνθρω. E Litt. VI 468), 17 7 ταῦτα ο¹⁾ i. e.
ταὐτά, 3 13 τᾶλλα A (κατ' ἄλλα M), 24 19 τᾶλλα ο (item
Herodas IV 92 et VI 33 Meister), 18 5 τᾶλλα ὀ, mutavi
in τᾶλλα. — Item in proximo libro VBE τᾶλλα ex-
hibentibus dedi τᾶλλα 45 6, 64 16, 71 5. — Prognost.
99 15 τᾶλλα MVH, τὰ ἄλλα C' r, 92 12 κῆν MH, καὶ
ῆν rel., 93 21, 94 11, 95 1, 99 5 ὠνθρωπος MH, ὁ ἄνθρω.
rel., 94 3 τάναντία C' Med. Foes., τὰ ἐν. MV rel.,
95 9 θατέρου V, τοῦ ἐτ. rel., brevi ante θάτερον Med.
Foes. solus. 95 7 et 12 θάτερα (-ον C') ο. — De victu
acut. 126 20 θάτερα ο, 134 5 θάτερα A, τὰ ἐτ. rel.,
134 21, 135 2, 5, 8 τοῦ ἐτέρου ο, at in parte spuria 162 15
θατέρου A, τοῦ ἐτ. rel. Ceterum ὁ ἕτερος et τὸ ἕτερον ο,
velut 131 12, 135 2, 160 13. — 121 15 κ' ῆν AV, καὶ ῆν
M rel., 154 5 et 163 9 κῆν A, καὶ ῆν MV; contra 160 1,
161 20, 168 7, 174 20 καὶ ῆν A, κῆν MV rel., nisi quod
R'S' fere cum Parisino congruunt, 158 6 τᾶλλα A, τὰ ἄ.
rel., 160 3 τὰ ἄλλα AK, τ' ἄλλα V, τᾶλλα M rel. —
Epid. I 205 15 τὰ ἄλλα AR', τ' ἄλλα V, τᾶλλα rel.

Restat, ut crasis inter articulum et pronomen αὐτός

1) ο consensum codicum significat.

intercedentis exempla afferam: 7 22 ὁ αὐτὸς A, ὡντὸς rel., 19 2 τὸ αὐτὸ A, τῶντὸ M, τὸ ὡντὸ rel., 46 25 ταὐτὸν (neutr.) ο (scripsi τῶντὸ), 46 26 τῶντὸ ο, 47 2 ὡντὸς ο, (nisi quod Galenus scribit ὁ αὐτὸς), 47 12 τῶντὸ VBE, ταὐτὸ vulg., 60 6 ὡντὸς ο, 61 1 ὡντέοισι V, ὡντέοισι E, ὡντέοισιν vulg. (scripsi αὐτοῖσι), 84 22 τῶντό M, τὸ αὐτὸ C', τοῦτο V, 91 15 ὡντὸς MH, ὁ αὐτὸς C' V Med. Foes., 110 13 τῶντὸ AMV, 122 1 ὡντὸς AM, ὡντὸς VJR', 127 8 τῶντὸ AMV, τ' ὡντὸ R', τὸ αὐτὸ rec. Contra τῷ αὐτῷ ο 19 2, τὸ αὐτὸ ο 20 14 et 45 17, ὁ αὐτὸς ο 56 15 et 67 13. — ἀπὸ ταυτομάτου, quod 20 4 et 26 3 in omnibus codicibus est, mutavi in ἄ. τῶντομάτου.

DE α ET η INTER SE COMMUTATIS.

Sicut ceterae Iadis ita horum quoque librorum proprium est η, cui Atticorum α productum respondet. Sed multis locis hoc ex sermone vulgari illatum deprehenditur, ita ut illud ex singulis, saepius ex pluribus, interdum etiam ex omnibus libris evanuerit:

2 17 πειρήσομαι A, -άσομαι M rel.

4 12 ἀσθενεστέραν A, -τέρην M rel.

4 22 πραγματευσάμενοι AML, πρηγμ. rel.

8 9 βλαβερωτέραν A, -τέρην M rel.

6 18 κράσει A rel., κρίσει M, scr. κρήσει

8 1 ἀκρασίην AM, ἀκρησ. rel.

18 12 κρᾶσις A, κρησις M rel.

21 16 ἀκρασίας A, ἀκρησ. M rel. Integrae eiusdem stirpis formae exstant in proximis: 23 7 ἄκρητα ο, 23 19 κρήσις ο, 22 5 κρηθῆναι, quod idem latet in Parisini κρηθῆναι

10 1 *ιατρῶν* A, *ιητρ.* rel.

10 6 *ἀγνωσίην καὶ ἁμαρτίαν* A (vides quam temere forma vulgaris immisceatur), *-τίην* rel., 14 15 *ἀπορίαν* A

15 5 *ἐτέρα* bis A, *ἐτέρη(η)* rel.

18 18 *βοηθείας* (gen.) A, *-είης* rel.

21 3 et 26 6 *ἡμέραν* A, *-ην* rel.

35 3 *ιατρικὴν* B, *ιητρ.* rel.

37 12 *κοιλίας* B, *-ίης* rel.

54 21 *δεξιᾷ* o

83 5 *σωτηρίαν* VHw, *-ρίην* C'cM rel.

88 10 *ἡμέρας* (gen.) C'c, *-ρης* rel.

92 8 *ἄκρατον* Vw, *ἄκριτον* C'c, *ἄκρητον* rel.

92 10 *ἄκρατον* w, *ἄκριτον* C'cf, *ἄκρητον* rel.

94 19 *τριακοσταῖαι* Vf, *τριηκ.* rel.

99 2 *πράγματα* f Med. Foes. 2269, *πρήγμ.* C'MV rel.

104 9 *πειρᾶσθαι* rfc 2269 2256, *πειρήσθαι* MV rel. (om. C')

112 12 *ιατρεύειν* A, *ιητρ.* rel.

119 12 *πειραθῆναι* R'¹ S' Gal. i. t. T', *πειρηθ.* AMV rel.

122 10 *ποιητέα* A (cf. app.)

128 3 *πράγματι* VS', *πρήγμ.* AM rel.

146 9 et 147 10 *τραχείη, τραχεία* V, *τρηχείη* AM

149 2 *αἰτίας* (gen.) A, *-ίης* MV rel.

149 8 *σιαγόνων* AGal. i. t., *σιηγ.* MV rel.

153 11 *θώρακος* R' Gal. i. t., *θώρηκος* AMV rel.

153 17 *θώρακα* MDHIJR'T', *θώρηκα* AV rel.

166 19 *εὐκρατα* A, *εὐκρητον* MV rel.

167 5 *εὐκρασίην* AMV Med. Foes. R', *ἀκρησίην* rel.

168 16 *διαπρήξη* A, *-πράξη* rel.

169 7 *ύγροτέραν* A, *-τέρην* rel., 155 12 *ἡσυχίαν* V

170 8 *ἡ κοιλία* A, *-λίη* MV vulg.

- 184 13 *ἰσημερίας* (gen.) JR' Gal.i.t., -*ίης* AV rel.
 190 24 *ἰσημερίαν* D, -*ίην* AV rel.
 186 23 *πραέως* VDFH¹IJKL, *πρηέως* A rel.
 (201 6 *πρηέως* ο)
 189 13 *πραέες* V, *πρήεες* A, *πρηέες* rel.
 192 6 *αἰμορραγία* V, -*γίη* rel.
 219 3 *δευτέρα* V (sic saepius V) JK, *δευτέρῃ* vulg.
 215 18 *λίαν* FIJK, *λίην* V rel. et saepius *λίην* ο
 228 24 *κοιλίαν* DJ, -*λίην* V rel.
 234 5 *τριταίαν* FHIJKR', -*ταίην* V D Gal.
 234 25 et 27 *σιηγών* V, *σιαγ.* rel.
 239 4 *τριακοστῇ* VJR' Gal. }
 243 7 *τριακοστὴν* VDJR' } ceteri codd. numerorum
 243 9 *τριακοστῇ* V } siglis utuntur.

De *ῥηίδιος* seorsum mihi agendum videtur. Legis enim *ῥηίδιος* ο 27 12, 163 13 aliis locis, sed 11 5 et 163 16 *ῥηδίως* A, *ῥηίδίως* M rel., 3 2 *ῥηίδιον* A, *ῥαίδιον* M rel. Quamvis hoc spurium sit, tamen 133 12 *ῥαθυμίην* AM (*ῥαθυμίαν* VR'S' Gal.i.t. vulg.) mutare non ausus sum, cf. de fract. c. 6 (III, 438 Litt.) *ῥα(αι* M)-*στῶναι* ο, de insomn. c. 90 (VI 656) *ῥαθυμείτω* EHIIJK ϑ, de off. med. c. 15 (III, 320, note 15) *ῥᾶστα* BVFP. — Plura attulit Blass (Ausführl. Gramm. I 1 568), qui α, ubi non duae syllabae subsequantur breves, breve esse suspicatur. Meisterus aut *ῥηι-* aut *ῥαι-* scribendum esse censet.

DE FLEXIONE NOMINUM.

η rursus vitiosa analogia quadam pro *ᾱ* intrusum in certis quibusdam vocabulis invenitur. *μίην* ab Littraeo plus semel receptum nihil habet auctoritatis

neque in Parisino legitur: 11 6 *μίαν* A, *μίνην* M rel., 20 19 *οὐδὲ μίαν* (sic) A, *οὐδεμίνην* M rel., 24 2 *μηδεμίας* A, *-ίην* M rel., 112 13 *μηδεμίας* A, *-ίην* MV, item 175 3 (cf. app.), 176 15 *μίαν* AMVDIJKR'S' Gal.i.t., *μίνην* vulg., 182 3 *μίαν* A, *μίνην* VDFHIJK, 186 21 *μίαν* bis o, 193 16 *οὐδεμίας* A, *-ίην* V rel., 196 10 *οὐδεμίας* o (cf. app.), 226 2 *μηδὲ μίνην* D, *μὴ δὲ μίαν* V, *μηδεμίας* rel. Declinatur igitur: *μία* *μῆς* *μῆ* *μίαν*.

Substantiva a stirpibus in α excidentibus derivata *-έων* constat in genetivo pluralis accipere *-έων*¹⁾, cuius terminationis ε e codicibus interdum evanuit: 3 5 *ιδιωτῶν* A, *-έων* M rel., 4 21 *κριθῶν* A, *-έων* M vulg., 18 8 *πασῶν* A, *-έων* M rel., 1 18 *τεχνῶν πασῶν* A, *-έων -έων* M rel., 54 21 *ἀνατολῶν* o, 58 20 *δεσποτῶν* o. Contra vitiosa analogia orta sunt *ῥινέων* 21 1 et 2 (M et rec.), 37 18 o, *χειρέων* 82 13 V, cuius generis monstris liber ac purus est codex A.

Genetivus plur. fem. gen. adiectivorum et pronominum non *εων* accipit, sed masculinam formam induit, velut 55 1 *τῶν ἀνατολέων τῶν χειμερινῶν* codd., 20 16 *μετὰ δυναμίων ἐτέρων*, 36 21 *τῶν δυσμέων τῶν θερινῶν*, 35 10 et saepius per illa capita.

Dativi plur. terminationem genuinam, quae est *-ησι*, scribarum incuria per tempora valde concisam esse consentaneum est: 10 2, ubi omnes reliqui exhibent *κυβερνήταις*, antiquissimus Parisinus solus servat *κυβερνήτησι*. Magna imprimis ea clades in libro qui est de a. a. l. videtur fuisse. Talia enim in nullo ceterorum sex opusculorum quae hoc volumine conti-

1) nisi nimirum vocalis antecedit ut 173 17 *πορειῶν* AV, *-ῶν* M rec.

nentur occurrunt, qualia codices libri π. α. υ. τόπ. exhibent. Habes 39 8 sqq. τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι γενομένοις νοσεύμασι ταῖς πρ. τ. θ. πν. ἐστραμμένῃσιν ο, nisi quod B praebet ἐστραμμέναισιν, unde intellegitur iam in eo fuisse, ut etiam hic suae consuetudini indulgens scriba admitteret ἐστραμμέναις, quod cum iam pinxisset ex archetypo correxit. Adde 49 21 πρεσβύταισιν ἦκ. et 50 1 αὐταίῃσιν ἦ V. Eadem vulgaris consuetudinis vi sescentis locis verum perisse putandum est. Praeterea nullo dissensu codices offerunt: 60 13 ἀμάξαις, 60 21 ταύταις . . ταῖς ἀμάξαις, 61 10 ὑπ' αὐταῖς ταῖς ἄρκτοις, 66 11 τοῖς Σκύθαις (at 66 16 Σκύθησι ο), 67 11 ἐν ταῖς μεταλλαγαῖς τῶν ὠρέων πικναῖς εὐόσαις ἦ. Interdum verum extra codicum memoriam residet, velut 69 16 ταῖς δὲ μεταβολαῖς codd., τῇσι μεταβολῇσι Galenus (ed. Iw. Mueller vol. II 61), 64 10 Σκύθαισι V, Σκύθεσι BE, Σκύθησιν vulg.

In Prognostico pauciores sunt depravationes: 98 14 ταῖς ἰσχυραῖς τε καὶ rfc 2269, τῇσι σχυρῇσι καὶ C', τῇσιν ἰσχυρῇσι καὶ MV, 100 20 ὅλαις ἡμέρησιν r, ὅλησιν ἡμ. C' MV rel., ὅλαις ἡμέραις 2269, 100 22 r quoque exhibet ὅλησιν, 102 19 τῆς ἡλικίῃσιν C', τῇσιν ἡλ. rel., unus 2269 ταῖς ἡλικίαις, quod non magni aestimabis. Nam hic recentissimus prorsus ἀτικίζει.

Ex libro victus acutorum nihil habeo quod afferam nisi 144 10 ταῖσι V (τῇσι rel.), quod eodem pertinet, quo supra τῆς codicis C'. Nam intermediarum eius modi formas haud inepte dixeris. Ex parte spuria memorabile est 178 6 ἡμέραις πεφθῇ A, ἡμέρησι π. rel. In Epid. I et III libri concordantes praebent -ησι. -οις, οισι pro -οισι(ν) in cod. A multo saepius invenitur, quam in reliquis. Itaque cum ubique breviores formas

ex Parisino receperim¹⁾), reliquorum numero lectiones:
 4 9 νούδοισι περιπ., 4 24 τοῖσιν ἀσθ., 10 6 ἀνθρώποισι
 δι', 10 12 ἀνθρώποισι συμβ., ibid. τοιούτοισιν ἀμ.,
 11 17 τούτοισιν ὀφθ., 16 18 τουτέοισιν οἷσιν εἶθ.,
 18 2 ἄλλοισι πολλοῖσι(ν M), ἃ, 18 19 τοῖσιν ἀνθρώ-
 ποῖσιν ἀπεργ., 19 18 τουτέοισιν ὀξ., 22 9 τοιουτέοισι
 ἐργ. MLH (τουτέοισιν ἐργ. vulg.), 25 20 οἷσιν ὁ,
 112 7 τοῖσιν ἡτροῦσιν ἐπικ., 113 11 ἄλλοισιν V vulg.,
 114 11 εἰθισμένοις(ι ss. A⁴) ἅπαξ A, -μένοισι ἅπ. M,
 -σιν ἅπ. V vulg., 115 14 τοῖς(ιν add. A³) οὐλησι A
 cf. app. crit., 115 15 χρωμένοισιν. MV, 128 2 τοῖσι
 εἶρ. M, τοῖσιν εἶρ. vulg., 128 17 τοῖσι πλείστοισιν,
 εἶ MV, 135 1 τούτοις ἀν. M, -σιν ἀν. V vulg., 138 3
 σπλάγχνοισιν ἀσ., 145 2 χρωμένοισι M, -σιν V vulg.,
 145 9 οἷσι λ. MV, 159 12 πεμπταίοισιν ἐοῦς. MV,
 162 11 τοιουτέοισιν ὀξ. M, τουτέοισιν ὀξ. V, 167 3 οἷσι
 ἀπὸ M, -ν ἀ. V vulg., 168 12 τοῖσιν ἐκ, 170 8 ἀπείροισι
 οὐ M, -ν οὐ V vulg., 170 15 βοείοισιν ἐνι V, 172 15
 αὐτέοισι, ἦν M, -ν, ἦν V vulg., 173 7 τούτοισιν ὁμ. MV,
 174 1 οἷσι ἦχ. M, -ν ἦχ. V vulg., 174 5 αὐτοῖσιν ἐπιτρ.
 MV, 179 3 τοῖσι ὑδρ. M, -ν ὑ. V vulg., 180 4 νοτίοισι,
 181 15 τοῖσιν ἐνδ., 182 1 τοῖσι πλ., 186 15 παιδίοισιν
 ἐξ, 187 1 κρισιμοῖσιν ὡς, 187 15 τοῖσι πυρ., 188 20 δ'
 οἷσιν ἐς, 190 10 τοῖσιν ἄλλοισι πυρετοῖσιν, 190 18 ὅσοι-
 σιν ἦδη, 190 23 βορείοισιν, περὶ (cf. app. crit.),
 192 4 ἑκταίοισιν, ἀλλὰ τούτοισιν ἦ, 208 10 κρισίμοισι μ.,
 214 15 οὐροῖσιν ὑπ., 197 9 πεμπταίοισιν οἷσι, 198 20
 τεσσαρεσκαδεκαταίοισι vulg., 201 11 τούτοις ἐστιν
 V vulg.

Omnibus his locis breviorē formam A exhi-

1) κνάθοις (175 12 ο) quoque recipiendum fuit.

bet¹⁾), eamque non temere positam, sed lege quadam sua in sede esse manifestum est. Invenitur enim plerumque ante vocales. Quam ut reciperem praeter eam ipsam rem auctoritatemque Parisini me commovit, quod reliquorum codicum praestantiores, maxime VC'B²⁾), haud paucis locis recentiorum turba obstrepente usum Parisini comprobant: 182 7 ὀλίγοις ἀκρ. AV, ὀλίγοισι(ν) rec., 184 4 πολλοῖς ὕγραὶ AV, -οῖσιν ὕ. rec., 188 5 ἀποσίτοις εἶναι AV, ἀποσίτους rel., in quo nihil aliud videtur latere nisi -τοις, 54 1 τοῖς ἐκ V, τοῖσιν ἐκ rel., 54 7 τοῖς καρπ. V, τοῖσι κ. rel., 67 9 ἐωντοῖς εἶναι V, -τοῖσι rel. Quotiens autem in libro περὶ ἀέρ. ὕδ. τόπ. (maxime a pag. 49 ad pag. 67) legis -οις, totiens nititur consensu codicum, nisi quod 51 22 τοῖσιν ὕγραοῖσι et 51 13 τοῖσι γεφ. praebet B. Nihil igitur curavi editorum formas longiores³⁾), quin etiam 50 5 ex codicibus mihi dandum fuit τοῖς δὲ λ.

Prognost. 79 20 ἄλλοις σημ. V, 83 5 τοῖς ὀξ. V, 90 5 τοῖς οὔροις V, 90 19 περιεσομένοις(ν) ἢ vulg. (cf. app. crit.), ibid. τουτέοις ἀπ. V, 91 2 οἷς C'V, οἷσι M, 91 4 τοῖς χρώμ. C'V, 91 5 τοῖς χρώμ. C', 92 1 τοῖς ἀλγ. MV, 92 14 τοῖς περὶ M, 95 15 τοῖς σημ. C'V, τοῖσι rel., 103 13 δόσοις δὲ M, 105 22 et 107 16 οἷς ἂν V, οἷσι ἂν M, -ν ἂν C', 106 21 τουτέοισι προσδ. f,

1) Contraria rara: 10 24 αὐτοῖσι συμφ. A, αὐτοῖς ξυμφ. rel., 143 8 σπόγγοισι χρ. AD, -γγοις χρ. MV vulg., 168 3 αὐτοῖς τῆς MVR', 168 5 ἐκλουσαμένοις καθ. MV, 173 10 τοῖς μακρ. MV, 198 20 τοῖς πλ. VR', 189 1 τούτοις τ. V.

2) περὶ ἀγμῶν III 478 9 Litt. τοῖς ἄλλοισι BMV vulg., τοῖσιν ἄ. DFHIJKLM (Par. 2247, quod apographum Medicei B esse ostendi Herm. XX 181) N, 486 9 ὄνπαροις (B, -οῖσιν rel.) εὔ κατεργασμένοις οἶνω O, 486 11 ὀθονίοις ἰσχ. B, -νίοισι ἰσχ. M, -ν ἰσχ. V, 436 8 τοῖς ὀθον. B, τοῖσιν ὀθ. rel.

3) At 68 25 θερμοῖσιν b Gal. II 60 Mueller, 69 14 ἐωντοῖσιν b, -σι Gal. II 61.

τούτοις rel., 107 9 τοῖς ξύμπ. MV, τοῖσι σύμπ. C' rfc, 107 10 ἐκάστοις ἐκ. C' cr, -οῖσι ἐκ. M, -ν ἐκ. rel., 108 5 τοῖσι αὐτοῖσι C', τοῖς αὐτοῖσιν M, τοῖσιν αὐτέοισι V.

In Epidem. libro III secutus sum Vaticanum, a quo recentiores his locis discrepant: 217 7 οὔροισιν, 229 15 τοῖσι(ν) ἄλλ., 230 3 τούτοισιν., 231 19 τοῖς VDK, τοῖσιν rel., ὑπογεγραμμένοις VR', -οῖσι rel., 239 6 Ἀβ-
δήροις. — 232 9 τούτοις ο.

Proximum est, ut de I^{ae} declinationis abstractis I. decl
substant.
quaeramus, quae in -ειᾶ, quae in -είῃ, quae denique in -ίῃ excidant.

1. -ειᾶ, -ης: 4 11 συνήθειαν ο, 30 4 συγγένειαν A, -ειᾶ, -ης ξυγγενείας (acc. plur.) rel., 13 5 et 8 ἀκριβειαν A, -βείην M, -βίην rel., 13 3 ἀκριβείης A, -βείῃς M (cf. 9 17 ἀκριβείῃς AM), 56 18 ἀμέλειαν libri, ubi Coraes intulit -λίην, 11 7 κακοπάθεια A, -θή M, -θείῃ vulg., 10 19 κακοπάθειαι ο (nam etiam in Marciani -θίαι latet -θεια), 189 21 ἀσφαλιαν A¹ (accentus dubius), corr. ἀσφάλειαν A⁴, -λείην V, 89 18 ἀσφάλειαν ο (nam ἀσφάλειαν codicis C' pro ἀσφάδειαν sumendum), cf. περὶ κεφ. τρωμ. c. 13 (Litt. III 234) ἀσφάλειαν B, -λείην V vulg. His testimoniis fretus 26 13 scripsi κακοπάθεια, ubi -θή AM, -θείῃ recentiores exhibent, 113 17 dedi ἀσφάλειαν pro -λείην, ut ferunt AMV.

2. -είῃ: 5 5 ὑγίειν omnes praeter A, qui nomina-
tivos exhibet (cf. app. crit.), sed 5 7 ὑγίει ο, 43 11 ὑγίεις ο (ὑγίην R'S'), 113 16 ὑγίειν ο, 123 3 ὑγίειν AD, ὑγίειν MV rel., 189 21 ὑγίειν A¹, ὑγίεις A⁴, ὑγίειν V rel. 25 12 ἀληθείην ο, 176 14 θεραπείῃ AMV rel., -πεία DT' rec., 161 2 θεραπείῃ A, -πήῃ MVIJ, 161 16 θεραπείην A, -πήῃν MV rel., 78 9 θεραπείην MV, -πείαν C', 114 9 φαρμακείην MVA⁴ (A¹ -κίην i. e.

-*κείην*), 173 17 *πορειῶν* AV, -*ιῶν* MR'T'. — Saepe numero in codd. pro -*είη* vel iotacismo irrepsit -*ίη* vel quia confunduntur hae formae cum substantivis ab adjectivis in -ο derivatis, ut 167 14 *θεραπίην* A, vere -*πείην* MV, 93 6 *φαρμακίας* (plur.) C', -*κείας* rel. (cf. app. crit.), 114 9 *φαρμακίην* A¹Z, -*κείην* A³MV, 146 6 *πορίης* A, -*είης* MV, 167 15 *πορίης* A¹M, -*είης* A⁴V, 167 25 *πορίη* A¹M, -*είη* A ex emendatione, V. Quod supra *θεραπήην* commemoravi, haec terminatio in A non invenitur, in MV bis (cf. p. LXXXIII), in recentioribus codicibus saepius deprehenditur. cf. de int. aff. Litt. VII 172 *θεραπήης* EH IJK, *θεραπείης* Θ.¹) Sed accedit *ὠφελείη*, cuius formae magis promiscuae in codicibus inveniuntur: 135 11 *ὠφελίης* A, -*λείης* MV rel., 187 16 *ὠφελίην* AC, -*λείην* V, 140 15 *ὠφελίης* A, -*λείης* HS'R'¹ (*προσῶφελέειν* MV al.), at 139 4 *ὠφελείην* ο, 112 8 *ὠφελείας* (acc. pl.) ο. Ego ubique *ὠφελείη* scripsi, primum quod *ὠφελίη* sine dissensu nusquam proditur, tum quam facile *ὠφελίην* pro -*λείην* irrepsit, e Parisino C apparet, quem e Vaticano descriptum esse Ilbergius praeclare demonstravit. Item 130 19 praetuli *ἀσθενείας* (acc. pl.) A³MV rel., non -*ίας* ut A¹ exhibet; nam de loc. in hom. c. 43 (Litt. VI 336) habes *ἀσθενείη* ο et de cap. vuln. c. 12 (Litt. III 224) *ἀσθενείην* B, -*θένειαν* V vulg.

-*ίη* 3. -*ίη*. Huc pertinent substantiva (praeter abstracta etiam concreta ut *κοιλίη* alia) ab adiectivis in -ο derivata, ut *ἀπορίη* (14 15 *ἀπορίαν* A, -*ίην* rel., sed 23 11 *ἀπορίη* A rel., -*ρείη* M), *ἡσυχίη*, *δυσθυμίη*, *ἀρρωστίη* alia. Praeterea ubique scripsi *κενεαγγίη*, quam for-

1) cf. 125 13 *σημήιον* MV, -*εῖον* AR'S', idem 131 17.

mam et numero et fide codicum commendari hic doceat omnium locorum conspectus:

114 15 *κενεαγγίην* A, -*εαγγείην* M, -*αγγείην* V¹⁾

125 16 *κενεαγγίης* A¹, -*ίας* A⁴, -*εαγγείας* MKD, -*αγγείας* V

129 17 et 20 *κενεαγγίης* A, -*εαγγείης* MV, 129 21 *κενεαγγίη* AR', -*εαγγείη* rel.

130 20 *κεναγγίην* A, -*εαγγείην* MV, -*αγγείην* rel., 131 6 *κενεαγγίην* AR', -*είην* M (V om.) rel., 133 6 et 164 2 *κενεαγγίης* A, -*είης* MV, 133 10 *κενεαγγίην* AR', -*είην* MV rel., 140 10 *κενεαγγίης* AR', -*είης* rel., Aphor. sect. I 2 *κεναγγίη* C', -*αγγείη* V, -*εαγγείη* Mr rel., Coac. 54 *κεναγγίης* (gen.) AM, -*εαγγείης* rel., Coac. 590 *κενεαγγίη* o, Prorrhet. I 40 (Litt. V 520) *κενεαγγίης* Par. 2166, -*είης* rel., de morb. III c. 2 (Litt. VII 120) *κενεαγγέων* θ vulg., de morb. mul. I c. 5 (Litt. VIII 28) *κενεαγγίη* θ, non -*είη* ut rel.

Formae Atticae in cod. A saepiusprehenduntur: 10 6 *ἀμαρτίαν*, 14 15 *ἀπορίαν*, 18 18 *βοηθείας* (gen.), 21 3 et 26 6 *ἡμέραν*, 149 2 *αἰτίας*, 170 8 *κοιλία*, 172 6 *ώρα*, adiectivorum: 14 19 *ιδίαν*, 15 5 *ἐτέρᾳ τῇ ἐτέρᾳ*, 15 15 *ἀξίαν*, 169 7 *ὕγροτέραν*, ubi ceteri codices Ionicas formas servaverunt. Raro factum est, ut Ionica forma ex omnibus libris plane evanesceret, sicut 427 *στυπτηρία*, 65 3 *ἀσθενείας*, ubi editores iam pridem veram restituerunt. Accedit 46 6 *ἀλέαν* et 62 1 *ἀλέα* o, unde Coraes et Littraeus effecerunt *ἀλέη(ν)*. Haec quattuor exempla omnia eiusdem libelli sunt, qui est de aere aquis locis; ex ceteris unum habeo quod afferam: 156 8 omnes fere codices inter quos AMV exhibent *ἐπιμελείας* (gen.).

1) Verum est *κενεαγγ.*, nam ionice *κενέος* satis probatum est atque tritum.

-εῖα Adiecti-
vorum

Adiectivorum fem. gen. in -εῖα cadentium hae formae inveniuntur:

29 14 πλατεῖη ο

68 18 τροχεῖην B rel., τροχεῖαν V Mon.

70 17 τροχεῖη ο

102 9 ὀξεῖη C' MV, ὀξεῖα fc

112 16 παχεῖης A, -χεῖην MV rel.

143 3 βραχεῖης MV rel., βραχέης A

146 9 τροχεῖη AM, τραχεῖη rel.

147 10 τροχεῖη A rel., τραχεῖα (sic) V

150 18 παχεῖη A, παχεῖα V, παχεῖα M vulg.

150 22 πλατεῖης ο

159 4 τροχέη A¹), τροχεῖα MV, τροχεῖη rel.

161 6 ταχεῖη ο

109 16 ὀξέων (νούσων) AV Gal. R'S', ὀξειῶν (ν.) M

128 6 ὀξέων (νούσων) A Gal. R'S', ὀξέων (νοσημά-
των) MV

112 10, 133 19, 140 23 ὀξεῖησι ο.

Primo nominativos et accusativos singularis in -εῖη, -εῖην propter constantiam quandam, quam in his formis animadvertisse mihi videbar, servandos esse existavi. Itaque legis 29 14 πλατεῖη. Sed cum Wilamowitzius me monuisset, ne talia in textum reciperem, eos in -εῖα, εῖαν mutavi, qualia integra servant 68 18 V et 150 18 M vulg. Et consonant haec cum Heroda et lyricis (Meister, die Mimiamb. d. Her. p. 826). Formae in -έη fere pari iure, nimirum paullo recentiores, videntur esse. Cum enim dubitari vix possit, id quod iam Meisterus suspicabatur, quin ὀξέων femini vice functum sit — nam 109 16 et 128 6 for-

1) ὀξέη θ saepius in libro περὶ τῶν ἐντὸς παθῶν et π. νούσων α', cf. Kühner-Blass, ausf. Gr. I 447.

tasse melius ὀξέων νούσων edendum erat — ex ea forma, ubi primum usu percrebruit, ceteros casus in εη prodisse verisimile est.

DE NOMINUM CONTRACTIONE.

1. de stirpibus in -ο exeuntibus.

95 ἀπλοῦν A, ἀπλὸν M, ἀπλῶς vulg., 16 26 ἀπλοῦν A, ἀπλόον rel., 60 17 ἀπλᾶ et τριπλᾶ ο, nisi quod τριπλά V¹), 36 14 κατάρροοι ο, at 50 6 et 12 κατάρρους ο, 47 7 εὔροος ο, 49 8 διπλόον V Bb, -πλοῦν ES Foesii Gal., 85 17 ὁμόχροον C', -χροῦν MV rel., 93 15 εὔπνοον f, -οῦν rel., 96 11 δυσπνούστερος ο (at in Coaca 424 δυσπνωτέροισι καὶ εὐχροωτέροισι ο), 97 3 ὁμόχροον ο, 98 11 δύσπνοον Gal. i. t., -πνος f, -πνου rel., 99 12 νοῦν C' r Med. Foes., Par. 2269, νόον MV rel., 101 12 εὔπνοοι ο, 101 15 δύσπνοοι ο, 102 12 νοῦν C' c 2269, νόον MV rel., 110 15 νόον AMV, νοῦν D, 115 20 ἀπλωώτεραι V, ἀπλώστ. M, ἀπλούστ. A rel., 143 22 εὔπνοον ο, 150 22 εὐχρόον ο, 163 13 εὔπνου A, -οος rel., 164 15 δύσπνου A, -οος rel., 172 6 δύσπνου AS', -οος rel., 202 5 νόον AV, νοῦν vulg., 206 4 περιρρόον AV rel., περίρρου R'¹, 202 20 et 205 8 εὐχροώτερα A, -ούστερα rel., 207 7 εὐχροώτερα ο, 224 14 ἄπνοον V rel., -οον R' Gal., 235 13 βραχύπνοος ο, item 244 9, nisi quod Mercur. i. m. -ους. — εὐχρω quotiens A servaverit pro vulgato εὐχροα, cognosces ex app. crit. libri Epid. I.

2. a) de stirpibus in -εs exeuntibus.

6 10 πλήθους A, -εος rel., 7 14 et 14 11 ὑγιᾶ (sing.) A (cf. de locis i. hom. c. 24 extr., Litt. VI 316 ὑγιᾶ ο),

1) Lindemannus, de dial. Ion. rec., Kiliae 1889, p. 66 s. v. ἀπλόος nisi contractas formas affert nullas.

ὕγιέα rel., 9 21 ἀκριβῶς ο, -έως Litt., 24 19 ἀκριβῶς A, -έως rel., 10 4 καταφανεῖς M², -εες AM¹ rel., 13 4 εἶδη A, -εα rel. — In libro π. ἀέρων ὑδάτ. τόπ. formae vulgares latissime grassantur: 38 23 εὐώδη ο, 40 16 θέρεος B, -ους rel., 41 16 μανιώδη ο, 42 15 θέρους ο, 50 2 νοσώδη ο, 54 3 ψύχους V Mon., -εος rel., 54 11 εὐτραφεῖς ο, -έας edit. rec., 55 9 ὄρη ο, edit. ὄρεα, 55 25 μήκεος b Ald. et editores, -κους vulg., 57 12 μεγέθη ο, 63 22 ἀσθενέες b, -εῖς vulg., 65 5 ὕγιεις (nom.) ο, 69 18 ἡθεα b, ἡθη vulg., 70 1 αὐθάδεας b, -εις vulg., 71 2 ἡθη vulg., ἡθεα Gal. in cit. IV 803 Kuehn. — 117 7 ῥέγκους ο, nisi quod A ῥέγκου, 119 9 ἀκριβῶς ο, 121 6 ἀηδῆ A, -έα rel., 150 19 πλήρεις ο, 152 1 μέρη A, -εα rel., 163 1 μερῶν VR'S' Gal. i. t., -έων rel., 174 2 ἀκρατῶς A Gal. i. t., -έως rel., 175 9 ὕγιεις AMV, -εῖς vulg., 184 11 συνεχέως AR' Gal. i. t., ξυνεχῶς V rel., 187 17 δυσχερῆ A, -έα rel., 196 9 δαψιλῶς AV, -έως DHFIJKR' Gal. i. t., 235 9 ἀμελέος DR' Gal., -οὺς V rel. His locis exceptis ubique legis -εος, -εα, -εες, -εα, -εων, -εας sine admixtione formarum vulgarium, quas partim licentia scribarum, partim ex memoria Galeniana irrepsisse iure concluderis.

b) de stirpibus in ι et υ exeuntibus.

5 15 ἀσκήσεων A, -σίων M, ἀκτήσιων aut ἀκτησίων rel., 5 14 σκέψεως A, -ιος M vulg., 20 16 δυναμίων A¹, -νάμεων A² (cf. 30 2 δυνάμιων (sic) A), δυνάμιων rel., 22 17 δυνάμιος A, -εως rel., 28 17 κινήσιας A, -εις rel., 29 22 βραχεῖς A, -έες rel., sed brevi ante A quoque παχέες, 36 24 et 38 13 et 50 23 πόλεων ο, -λίων editores, 43 2 δύσεων ο, scripsi δυσίων, 70 20 δασεῖς vulg., -έας Gal. i. cit. (cf. app. crit.), 81 12 κατακλί(η C')σεων ο

(sed ultimum *ν* i. ras. M), scripsi -σίων, 84 1 ὄψεις C', -ιες rel., 84 18 κρίσεις C'w, -ιας rel., 99 19 κύστιων C', -εων rel., 107 17 δυνάμιας r, -εις rel., 113 11 μαντέων V, μάντεων rel., 126 6 δυνάμεας, -ιας rel., 127 16 φύσεως A, mut. ead. man. in -σιος, 155 18 κρισίων AM, κρίσεων V, κρίσεων R'S' Gal.i.t., 157 6 προφασίων M, φάσεων V, -φάσιων A rel., 175 5 ἀνατρίψεως VDHR'T' Gal.i.t., -ιος AM rel., 184 5 δύσεως o, 186 4 λήψεως R' Gal.i.t., -ιος rel., 188 9 σ(ξ V)υντήξιος AV rel., -εως R' Gal.i.t., 199 10 φύσεως mut. in -ιως A, -ιος rel.

Omnibus ceteris locis multo pluribus formae in -ιος, -ίων, -ιας exeuntes, quarum fides ne ex eo quidem quem praescripsi conspectu prorsus evanuit, integra memoria servantur.

Restat, ut de dativo sing. pauca addam. Etenim cum sint, qui dativum in -ι exeuntem Hippocrati vindicent (cf. Meister, Herod. mimiamb. p. 839), nescio quo iure eam memoriam praestantiorē esse affirmantes, ego praeter incerta quaedam vestigia, si modo haec vestigia nominari possunt, eius formae nihil repperi. Nam quod 116 21 A exhibet μαλθάξι, mutatum a tertia manu in -ξει et 135 5 διηγήσει (pro -σει), vix quisquam inde illius opinionis documentum petet, praesertim si, quotiens a prima manu codicis A ει ι η inter se confusa sint, animadverterit.¹⁾ Eodem pertinet 166 16 νῆστι V, νήστη A, cui ceterorum obstat νήσται, 28 20 πλατη A¹, mut. A² in πλατεῖ, quod a

1) Ex uno libro περὶ διαίτ. ὁξ. haec afferō: 123 15 διπνον A¹, mut. A³ in δεῖπν., 123 20 et 21 ἦ A¹, corr. εἰ A³, 124 5 διλοῖ A¹, corr. A³, 124 21 διπνήσας A¹, corr. A³, 126 18 ἰωθόσι A¹, praefixit ε A³, 128 17 μι A¹, corr. A³, 130 13 χίλος et σίεται, mut. in ει, 133 18 ἡδέναι A¹, em. εἰδ. A³, 134 10 καρηβαρηγός, 134 13 ἐπιτίδιος A¹, corr. A³, 138 10 ἴδιον pro ἥδιον. cf. praeterea quae Ilbergius congescit p. X.

Littraeo repudiatum esse miror. Nam πλατέι neque auctoritatem habet ullam et ab ipsius consuetudine abhorret. Neque plus valet 140 4 Vaticani νῆστι, cum reliqui omnes, inter quos A, praebeant νῆσται (sic). At dativi in -ει exeuntis sescenta habes exempla integra velut φύσει, κύσται, πόσει, τρίψει alia, quae vera esse eo magis confido, quod et tituli exhibent πόλει (Bechtel 34 et 113 15 et 39), δυνάμει (ibid. 156^b 31) et dativus plur. constanter exit in -εσι, velut 6 21 κρήσεσι A, κρήσεσι M rel., 38 10 ὄρχεσιν, 157 22 ἐξαναστάσεσιν, de fractis c. 16 (Litt. III 476) μεθυποστρώσεσι καὶ ... προχωρήσεσιν, c. 22 (L. 490) ἐπιδέσεσι(ν).

c) de comparativorum stirpibus in -ν exeuntibus.

οα et οε, inter quae ν evanuit, contrahi solent, qua de consuetudine etiam deteriores codd. rarissime discedunt, velut: 24 1 βελτίω (nom.) A, -τιονα rel. Alia exempla v. i. s. v. πλείων.

DE FLEXIONE PRONOMINUM.

pron. pers. 135 12 ἐμεῦ AMV, ἐμοῦ recentiores, 20 24 ἡμῶν A, -έων M rel., 130 22 ἡμῶν AS', -έων MV rel., 125 14 ἡμῶν A rel., ἡμῖν MV, scripsi ἡμέων, 2 24 σφῶν A, σφέων M rel., 10 15 σφέων ο, 130 5 σφέων AMV, τούτων rec., 55 18 σφῶν ο, σφέων editores, 125 8 σφῶν, scripsi σφέων, 78 8 σφᾶς C' c f, σφέας MV rel., 64 23 σφᾶς ο, ita saepius.

pron. refl. 5 18 ἐωυτοῦ M rel., ἐαυτοῦ A (cf. 27 3 app. crit.), 17 5 ἐωυτοῦ M rel., αὐτοῦ A, 19 6 ἐωυτῷ M rel., ἐαυτῷ A, 55 3 αὐτέων B, ἐωυτέων V rel. (58 14 ἐωυτέων ο), 33 6 ἐωυτῶν V rel., ἐαυτῶν B, quae forma

ita orta videtur esse, ut scriba, cum iam in eo esset, ut de suo formam vulgarem daret, tamen id quod archetypus exhibebat, scribere pergeret. 65 15 *ἑωντέων* V rel., *ἑαυτέων* B, 68 7 *αὐτῶν* o (*αὐτ.* E), *ἑωντέων* Litt., scripsi *ἑωντῶν*, 91 9 *ἑαυτήν* C'f, *ἑωντῇν* MV rel., 78 8 *σφᾶς ἑωντοὺς* codd., scripsi *σφ. αὐτοὺς* (cf. Litt. VI 354 *σφίσιν ἑωντοῖσι* vulg., at verum *σφ. αὐτοῖσι* θ), 200 10 *ἑαυτοῦ* A, *ἑωντοῦ* rel. — Ceterum ubique *ἑωντ-* o.

Ut interdum genetivo plur. pron. reflexivi, ita pron. dem. saepissime formis pronominum demonstrativorum οὗτος (*τοιούτος*) et αὐτός ante -ου, -ω, -ων, -οισι, -ους librarii inseruerunt ε, quas formas, praesertim cum in antiquioribus codicibus multo rariores sint, ex ordine verborum exclusi praeter *αὐτέων*, quod fem. generis est. Etenim cod. A in libro π. ἀρχ. ἰητρ. semel fert *τουτέου* (20 5), quod correxi. In libro π. διαίτ. ὁξ. qualis sit ratio, ex hoc conspectu cognoscitur:

109 5 *τούτων* A¹, -τέων A³ rel., 109 9 et 113 12 *τούτων* A, -τέων MV rel., 109 12 *τούτοισι* V, -τέοισι A rel., 110 11 *τούτῳ* A¹, -τέῳ rel., 111 3 *τούτοισι* AV, -τέοισι M rel., 111 6 *τούτων* (corr. ex *τούτων* A) V, -τέων M rel., 111 9 et 16 *τούτων* AV, -τέων M rel., 112 5 et 113 20 *τούτοισι* A, -τέοισι MV rel., 114 2 *τούτου* A, -τέου rel., 114 6 *τούτοισι* A, -τέοισι rel., 114 12 *τούτοισιν* A, -τέοισι rel. Sed reliqua cum non magno opere differant, persequi non opus est; veniamus ad librum Epid. I. In eo libro A codice R¹ plerumque congruente de duodeseptuaginta formis non plus tres distractas exhibet: 191 11 *αὐτῶν* ex Parisino R', 201 10 *τούτων* ex Vaticano recepi, 180 14 *τούτων* ipse restitui. Viginti septem locis (181 5, 182 15, 186 3 et 5,

188 8 et 15 (bis), 189 23, 192 22, 193 16, 194 16, 195 4 et 7, 196 11 et 15, 197 21 et 22, 199 13, 200 2 (bis), 204 2, 14, 18, 207 4, 209 14, 210 2, 213 16) quod dedi, consensu codicum nititur, ceteroquin V recentioresque codices Parisino A adversantes longiores formas exhibent. In libro Epid. III breviores formas plerumque tuetur Vaticanus, ubi non tuetur Vaticanus, mihi praebuit aut R', ex quo recepi 230 11 et 231 10 ἀντῶν, 225 9 et 21 τούτων, aut vulgata (232 16 et 17, 234 20). Tribus locis τούτων de meo dedi pro τουτέων: 229 25, 230 3 et 5.

Addo etiam illud, librum de int. aff. maxime virtute codicis Θ, qui quotiens verum a ceteris tuitus sit ex Darembergii collatione (Litt. X, LXVI—LXXVII) ipse cognosces, minus illa lue inquinatum esse (cf. Ilb. Mus. Rhen. XLII 442) et codicem B, quamvis inter utramque formam fluctuet, tamen satis multis locis ceteris corruptelae indulgentibus verum obtinere, velut Litt. III 418 12 ἀντῶ, -τέω rel., 434 12 et 446 12 τούτου, -τέου rel., 448 10 τούτω, -τέω rel., 450 7 ἀντῆ, -τέῃ rel., 452 20 τούτοις, -τέοις rel.

Quoniam igitur codicum antiquissimus quisque minime longioribus formis premitur, in libro π. ἀέρων ὕδ. τόπ. et in Prognostico, cum corruptela eo processerit, ut etiam meliores libri paucas servant veri reliquias¹⁾

1) 43 25, 55 22, 62 11 ἀντῶν O, 47 4 τούτων O, 51 2 τοιούτων V B, 54 13 ἀντοῦ V, -τῶν rel., 59 5 τούτων rel., -τέων b, 59 1 τούτοις(ν) τῶν τοιούτων O, 59 26 ἀντῶ V E, 60 6 ἀντοῖσιν O, 67 6 ἀντῶ O, 64 23 ἀντοὺς vulg., -έους V, 66 25 ξωντῶ V rel., -τέω E, 39 13 ἀντέησιν vulg., -ταίησιν V, 50 1 ἀντέησιν vulg., -ταίησιν (sic) V.

86 10 ἀντοῖς C', 88 21 τούτων f, 90 7 τούτων V, 95 2 et 11 ἀντῶ O, 96 8 ἀντοῖς C', 100 8 ἀντῆσι C' f, 100 14 ἀντῶν f, 100 24 ἀντῶ fr, ibid. ἀντῆν C', 101 23 τοιούτων V, 102 17 ἀντοῖσιν r,

ac ne *αὐτέην* quidem aut *αὐτέησιν* desideretur, ubique formas vulgares restitui.

Miretur forsitan quispiam, in libris *π. ἀρχ. ἰητρ.*, *ὁκ-* et *ὀπ-* *π. διαίτ. ὀξ.*, epidemiorum a me scribi *ὀπ-*, in libro *π. ἀέρ. ὑδ. τόπ.* Prognosticoque *ὁκ-* relictum esse. Sed in ea quoque re antiquissimorum codicum auctoritatem servavi. Etenim in libro *π. διαίτ. ὀξ.* cod. A de quinquaginta quinque eius generis formis unam fert *ὁκόσα* 109 7, quod correxi. Nam quod Littraeus pro *ὀποίως* (109 3) ex Parisino adnotat *ὁκοίσις*, *κ* postea illitum esse ex codice ipso apparet pro alia littera, quae quin *π* fuerit, ego nullus dubito. Qua vero ratione etiam saepius factum sit, ut *ὁκ-* inferretur, docet 114 4 ^{xo} ὅσον A et 114 6 ^{xo} ὅσοι A; nam *xo* in A postea alio atramento superscriptum ceteri ordini litterarum continuo intextum exhibent. Eodem modo quin multis locis formae ab *ὁκ-* incipientes irrepserint, vix potest dubitari.¹⁾ Parisinus quidem ceteris *ὁκόταν*, *ὁκόσα*, *ὁκως* ferentibus his locis breviores tuetur: 111 6, 114 14, 115 7, 116 9 (*ὅσον* A, *ὁκόσων* rel.) et 11, 117 16, 119 3, 121 5, 8, 10, 11, 12, 126 4, 6, 9, 129 5 et 8, 130 22, 134 3, 135 19, 138 4, 140 5. Similiter res comparata est in parte spuria: invenis *ὁκόταν* et *ὁκως* bis terve etiam in Parisino velut 150 19 et 154 13, sed longe praevalent formae aut ab *ὀπ-* incipientes aut breviores. Quin etiam semel 118 6 *ὀπη* omnium consensu probatur. Semel etiam in Marciano *π* corruptela loci a manu correctrice tectum superest: 163 17

102 18 *αὐτοῖσι* C' r, 105 22 *τούτων* f, 106 2 *αὐτῶν* MV, 106 10 *τούτοις* MV, 106 21 *τούτοις* M, 107 17 *αὐτῶν* r.

1) 114 14, 115 7, 121 8, 10, 12 *ὁκ* in cod. R' a posteriore manu additum.

νοποτέρῳ (cf. app. crit.). Denique memorabile est 154 11 ὥστε A, ὡς MV, ὅκως rec. — In Epidem. vero libro I ὁκ- prorsus nusquam Parisinus exhibet, id quod ex hoc locorum conspectu intellegitur: 180 6 οἶον A, ὁκ- rel., 181 11 ὅσα A, ὀπόσα V, ὁκ. rel., 188 24 et 25 ὅσα bis ο, 189 18 ὅσον A (a Littraeo praetermissum), ὁκόσα (-ους) rel., 190 18 ὅσοις A, ὅσοισιν V vulg., 196 14 οἷσιν ο, 201 16 πότε καὶ πόσον ο. In lib. Epid. III semel invenimus: 218 1 ὁκοῖον V, οἶον rel.

In titulis ὁπ- exstat: Bechtel num. 43²³ ὅπου, 71⁴ ὅπου, 71⁶ ὅπως. Quae cum ita sint, in libro π. ἀρχ. ἰητρ. de viginti duabus formis duas 1 2 ὁκόσοι ο et 22 15 (cf. app. crit.) ὁκόσα corrigere eo minus dubitavi, quod ceteris omnium codicum consensu π attribuitur, tribus exceptis (6 3 et 18, 7 4), quas in app. crit. notavi.

Contra libri π. ἀέρ. ὑδ. τόπ. et Prognostici fere constanter exhibent ὁκ-. Alterius generis exempla paucissima: 46 6 ὅπου ο, 53 6 ὀπόσον b, 58 16 ὅπως VBE, 95 13 ὀποτέρῳ C', 101 8 ὅπη ο, nisi quod Med. Foes. ὅπου fert, 104 9 ὀπόταν M vulg., ὅταν V, ὁκ. Gal. i. t. 69 15 ὅσοι b, ὁκ. rel., 65 2 ὁκόταν b, ὅταν rel.; in Prognostico quoque interdum breviores formas antiquiores libri offerunt: 82 13 ὅσοισιν C', ὁκ. rel., 108 9 ὅσα rf Med. Foes., ὁκ. rel., ἄσσα quinquies Vaticanus pro ὁκόσα cf. app. crit. p. 83—85.

DE FLEXIONE VERBORUM.

1. de verbis contractis.

-έω Quod Lindemannus ante hos fere sex annos in dissert. de dial. Ion. rec. p. 34 scripsit, ne accura-

tiore quidem codicum cognitione numerum exemplorum, in quibus ε cum ε et ει contractum esset, minui se putare, immo augeri, his quaestiunculis probatur et in posterum etiam magis probabitur. Habes enim in libro π. ἀρχ. ἰητρ. sine ullo codicum dissensu 3 20 ἐξήρκει, 9 6 ὠφέλει, 11 20 δειπνεῖν, 11 22 ἐδείπνει, 13 16 βοηθεῖν, 15 18 προσδεῖσθαι, 17 12 ληρεῖν, 21 15 προσδεῖται, 22 13 ἡγεῖσθαι, 24 1 διακεῖται, — δεῖ, δεῖν, δεῖσθαι, ἔδει nusquam non contracta, futurum 10 14 ἐπισφαλεῖ, aor. II infinitivos 4 13 εὔρεῖν, 8 3 ἀφελεῖν, 10 1 κατιδεῖν, 14 9 πιεῖν. Praeterea Marciano recentioribusque adversantibus Parisino A fretus formas contractas dedi 2 15, 6 15, 7 24, 8 2, 11 3, 15 21, 16 7, 18 12 et 15, 19 3, 22 21, 24 17, 25 20 et 22, 26 18, 28 15, 30 3. Contra omnium codicum auctoritatem contractas revocavi 2 20, 4 5, 5 1, 4, 13, 6 1 et 19, 12 5, 16 9, 21 3 οἰδέειν et ποιέει ο. Semel ceteris ferentibus -ει in A invenitur -εε: 1 17 διοικέετο A, διοικεῖτο vulg. M¹, διωκεῖτο M². — In libro π. ἀέρ. ὕδ. τόπ. correxi codicum formas has: 33 3 ποιέειν, 33 3, 10, 18, 34 7, 71 8 ἐνθυμέεσθαι, 33 14 et 16, 70 12 κέεται, 34 12 ἀπορέεσθαι, 36 4 ποι(πον B)έειν, 37 12 ποιέει, 38 14 et 18 κέονται, 39 16 κέεσθαι (cf. 81 13 et 23 κεῖσθαι ο), 46 24 ῥέειν, 46 25 κρατέει(ν V), 50 23 κέονται, 53 10 et 58 12 δοκέει, 54 18 κρατέειν (-έει V), 57 16 et 58 19 ταλαιπωρέειν, 57 20 et 61 12 πνέει, 63 10 ὀχέεσθαι, 64 19 et 65 5 δοκέει. — At verae in promptu erant 39 13 et 51 4 κεῖνται, 40 5 προσκεῖνται, 53 17 et 22, 61 10 κεῖται (cf. inf. p. XCVIII κατέκειτο ο). Ubi codices discrepant, id quod raro fit, aut plures aut meliores contractas formas tuentur: 54 21 δοκεῖ V rel., -έει solus B, 55 13 ἐνθυμεῖσθαι V, -έεσθαι rel., 56 19 δοκεῖ V rel.,

unus δοκέη b. Reliquis locis omnibus fere quindecim codicum consensu formae contractae nituntur. — In Prognostici codicibus formas contractas repperi has: 80 17 σκοπεῖν o, 81 13 et 23 κείσθαι o, 91 12 ἐμείσθω o, 93 12 ἀποθανεῖσθαι, si non omnibus, at praestantioribus tamen libris servatas: 82 11 ἀπολεῖσθαι C' V, ἀπόλλυσθαι M rel., 85 5 ποιεῖται V, -έται rel., 91 2 σκοπεῖν MV rel., -έειν C', 94 17 ποιεῖσθαι f Med. Foes., -έεσθαι C' (cf. app.), 95 3 ἤλγει C' Vf Med. Foes., ἤλγεεν rel., 100 5 ἀποθανεῖσθαι C' Med. Foes., ἀπολεῖσθαι V, ἀπολέσθαι rel., 100 21 et 23 ἀριθμεῖσθαι MVf rel., -έεσθαι C' cr, 101 6 ἐνθυμεῖσθαι Vf, -έεσθαι rel., 105 22 ἐμείται C' VM rel., -έται rc, 107 21 ἐνθυμεῖσθαι MV vulg., -έεσθαι C' cr, 108 8 ποθεῖν Vrf, -έειν rel. His igitur locis recentiores libri contractionem solverunt. Reliquas (duodeviginti) formas omnes codices distractas exhibent. — In libro π. διαίτ. ὁξ. graviora quam crebriora contractionis exempla codicibus traduntur. Praeter δεῖ et δεῖται constanter contracta habes 114 13 προσδεῖν o, 114 10 σιτῖσθαι A¹, mut. in -τεῖ- A³, -έεσθαι rel., 116 5 ποιεῖ A, -έει MV vulg., 117 20 τιμωρεῖ A, -έουσι MV, 120 13 ὀκνεῖν o, 121 9 ἐπιρροφην A¹, mut. A³ in -φεῖν, ἐπιρροφεῖν MVHK, 121 11 ὀνφειν A¹, -φῆν A⁴, ῥοφεῖν MHS', -φέειν V, 121 12 ῥοφύ(mut. A³ in εἶ)τω A, -έετω rel., 121 17 ῥοφεῖν AMVDHK, ῥοφῆν R¹, 124 16 λυσιτελεῖν AKR¹S', 124 20 ἐπόνει AR¹, 124 21 ἡρρώσται AMV, 127 20 λυσιτελεῖ VD, 132 5 ἐμποιῇ (cf. supra ἐπιρροφῆν) A,¹) 133 2 μαρτυρεῖ AMV rel., -έει R'S', 138 12 προσδεῖται A, -έεται MV,

1) Quoniam quotiens prima manus codicis A η cum εἰ commutaverit supra vidimus, vix opus est monere η in his nihil aliud esse nisi εἰ male scriptum.

143 3 μετακαταχεισθαι ο, 143 13 ὀυφῆν A¹, -φεῖν A³, ὀοφέειν MV. Omnibus ceteris (triginta sex) locis transcribenti mihi εε et εει in ει codices repugnabant, nisi quod R'S' semel atque iterum formas contractas exhibuerunt. — In parte spuria res similiter comparata est. Sicut solent, codices ferunt δεῖ, δεῖται, semel (148 13) exemplum increbrescentis solutionis omnes libri praeter A exhibent δέεται. Distentionis quoque ad infinitivum aor. II translatae exemplum inveni unum 169 17 φαγέειν MV rel., -εῖν AS'. Contractionis reliquiae hae exstant: 149 11 ἀλγέεται A, 154 20 δοκεῖ D, 156 3 ῥεῖ A, 157 8 εὐλαβεῖσθαι A, 157 12 ἡγέεται A, 159 22 ῥεῖν A, 161 11 παραληρεῖν ο, 162 7 ὀυφην A¹, mut. A³ in -εῖν, 168 14 ἐνκυκλεῖται A, 168 22 ἐπιρρυφῆν A, 169 6 δειπνεῖν A, 169 20 ποιεῖται A, ποιέει MV, 171 12 et 178 2 παράχει A, 172 8 ἀφαιρεῖν A, 172 10 πονεῖτω A, 173 10 παρατηρεῖν ο, 175 3 ἀνακεῖσθαι AR¹, ibid. κινεῖσθαι AS'I', 176 19 ἐμείτω A. Ceteris locis triginta duobus formas solutas codices praebent. — In Epid. libro I formae contractae, maxime codice A oblatae, per libros ita praevalent, ut brevius enumerem, ubi solutae mihi fuerint transcribendae: 187 24 νοσέειν (-εῖν sol. R'), 188 11 et 190 3 ὀφελέειν ο, 188 12 παλινδρομέειν ο, 188 17 ὀφελέειν (-εῖν sol. R'), 190 13 αἱμορραγέει ο, 190 19 κρατέεται ο, 193 2 αἱμορραγέειν ο, 196 5 δοκέειν ο, 203 13 et 213 9 πονέειν ο, 201 1 ἀνθέει A, -εῖ V rel., 208 14 αἱμορραγέειν AV, -εῖν rel. Ceterum ubique codices si non omnes, velut 187 19, 190 2, 201 14, 207 5, 208 6, 210 16, 211 10 (nisi quod J ἐξεπύη fert), 213 11, at certe A contractionem tuetur, ut 184 9 πνεῖν A, -έειν V rel. Quin etiam κατενόει,

παρελήρει, κατέκειτο, ούρει, ὥκει in descriptionibus aegrotorum trita prorsus nusquam inveni nisi contracta. Ac ne η ex ει depravatum desideres, noto 205 17 ἥλγη A¹, mut. al. man. in ἥλγει. — In libro Epid. III fere omnes formae contractae traduntur, distractas, quae paucissimae irrepserunt, emendavimus has: 218 23 ἐπόνεε V rel., -νει DR' Gal., 220 10 ἐπόνεεν V rel., -νει R' Gal., 220 20 ἥλγεε V rel., -ει R' Gal., 243 3 ἐδόκεε ο.

η coniunctivi η ex εη contracti vestigia haud spernenda haec sunt: 2 3 ἐπιχειρῇ A (-ρείη MHIJK, -ροίη vulg.), 80 1 ὁμολογῇ C' VM, 82 8 ποιῇ M vulg., -έει C' Vfw, 89 9 ποιῇται MHK, 98 5 ὑπηρετῇται MV, 98 11 διατελῇι r, 151 2 βοηθῇι ο, 152 17 δοκη A, ubi mihi vitio editum δοκέη. His testimoniis fisus, praesertim cum neque tituli (Erman de tit. Ion. dial, Curt. Stud. V 288) neque Herodae papyrus -εη exhibeant (cf. Meister, d. Mimiamb. d. Her. p. 801), omnibus locis formas more Atticorum contractas etiam invitis codicibus restitui.

εο, ευ, εὐ ου ex εο aut εου contractum, quamvis crebro in A inveniatur, nusquam recepi, sed aut εο aut ευ dedi, quod meliores codices haud raro praebent. Sed varia lectio haec est: 4 25 ἡγούμενοι A, ἡγεύμενοι cet., 5 17 ζητοῦντες A, -έοντες cet., 5 19 ὁμολογουμένως ο, 7 17 ὁμολογουμένως AM, ὁμολογημένως cet., 6 17 ἀφαιρούμενοι A, -εό- cet., 7 16 καλούμενος A, καλεύμενος cet., 8 14 ὠφελοῦνται A, -έονται cet., 9 4 ζητουμένη A, ζητεομ. cet., 13 13 ζητεύντων A, -έόντων cet., 14 13 κακοπαθοῦντι A, -έοντι cet., 19 8 ποιοῦντι A, -έοντι cet., 19 17 νοσοῦντας A, -έοντας cet., 20 11 ἡγοῦμαι A, ἡγεῦμαι cet., 20 18 ἡγούμενον A, ἡγεύμενον cet., 24 3 ἡγοῦμαι A, ἡγεῦμαι cet., 25 15 πληρούμενοι A, -εύμενοι

cet., 26 10 ἀγνοοῦντας A, ἀγνοεῦντας cet., 26 11 ἀφαι-
ροῦντας A, ἀφανίσαντας cet., 29 20 νοσοῦντι A, -έοντι
cet. — In libro π. ἀέρ. ὕδ. τόπ. uno participio (53 19
ἐπικρατοῦν ο) excepto ου ex εο contractum in codd.
non inveni, sed aut εὑ aut εο consensu librorum ex-
hibetur, nisi quod 70 13 πιεξευμένη V Mon. Nan. ¹⁾),
-ζομένη rel. praebent. At male πινευμένων ο 47 4.

Forma νόσευμα, mira sane neque in reliquis libris νόσευμα
usquam, quod ego sciam, pro trito illo νόσημα obvia,
quid fidei haberet, Wilamowitzio praesertim abnuente
diutius haesitavi. Postremo nihil immutavi. Nam sicut
geminae formae exstant: ἐπιδημέω : ἐπιδημεύω, μυθο-
λογέω : μυθολογεύω, οἶνοχοέω : οἶνοχοεύω, ποντοπο-
ρέω : ποντοπορεύω, συλλάω συλέω : συλεύω, ita habes
νοσέω : νοσεύω (νενοσευμένα VII 438 7 Litt. M vulg.,
male νοσέοντα V). Illud quoque addo, quod Meisterus
comiter litteris me monuit, ἀεθλέω (ἀθλέω) ἄθλημα et
ἀεθ(ἀθ-)λεύω ἀέθλευμα dialectum epicam et ionicam
iuxta ferre teste Eustathio (ad Od. σ 193, p. 1843, 23).

Prognost. 78 6 ἐκδιηγούμ. C', -εύμ. rel., 79 6 ἀπο-
θανουμένους ο correxi²⁾), 81 8 et 82 2 νοσεῦντα V,
-έοντα rel., 90 8 ἐναιωρούμ. C'cHf, -ρεύμ. V rel.,
91 13 ἐμούμενον C'cVfMed. Foes.w, ἐμενμ. rel., 91 19
ἐμουμένοισι C'cfw, ἐμεομ. rel., 97 18 ἐκπν(οι V)έουσιν
C'V, ἐκπνουςιν M, ἐμπνοῦσιν vulg., 101 14 ἀπολλύ-
μενοι C'M vulg. Gal. i. t., -λούμενοι V Gal. comm., 107 8
ἀπολλυμένους C' cum plurimis Parisinis Mr, -λουμέ-
νους Vf vulg. — utroque loco scribendum mihi fuit
ἀπολενμ. — 102 18 ἐκπνύσκεσθαι M V vulg., ἐκπνῆσαι r,

1) Cod. Marcian. (Nanianus) 14. cl. V, saec. XV.

2) item 107 11 ἀποθανουμένους ο (unus C' ἀπολλυμένους)
mutandum fuit in ἀποθανενμ.

ἐκπνύμενα C', scripsi ἐκπνεύμ., 105 15 παλινδρομεού-
 σας rf Med. Foes. H², -εύσας rel., 106 1 πιεζοῦνται r,
 -ξεῦνται rel., 107 21 ἐπιδημεόντων C' cr Gal., -εύντων
 rel. Cetera quae dedi, si Parisinum 2269 recentissi-
 mum formas Atticas immodice admittentem excipis,
 codicum consensu nituntur. — De victu acut. 110 8
 ἡγνύουν ο, scripsi -όειον sicut priores editores, 112 13
 ποιέονται A V Gal. R' S', -οῦνται M cet., 112 14 ἡγεῦνται
 A, -έονται V R' Gal., -οῦνται M vulg., 112 15 διηθέον-
 τες A V Gal. i. t., -θεῦντες MHR', -θοῦντες DS', 113 5
 ἡγεύμενος paene ο, ἡγρουμ. D Gal. in cit., 122 3 ποιέον-
 τας AR' S' Gal., ποιεῦντας VMDH, ποιοῦντας vulg.,
 126 16 ποιεῦσι A, ποιέουσι(ν M) VM vulg., 130 20 ἀσθε-
 νεῦντ. A, ἀσθενέοντ. MV plurimi Parisini, ἀποτε-
 λοῦνται vulg., 131 2 ἀγνοούμενα ο, scripsi -εύ-, 138 17
 καλεούμενον AR', -εόμενον cet., 141 4 ἐπιρρ(alterum ρ
 add. A⁴)υφούμενον A, -ρρ(ρρ V)φέομ. MV vulg.

Pars spuria: 148 16 ἐπιχειροῦσιν A, -έουσι MV
 vulg., 150 2 ἐπιθεωρόντα MVR' S', -ροῦντα vulg.,
 150 18 καλεῦσιν A, καλέουσιν R' S' Gal. i. t., καλοῦσιν
 MV vulg., 151 7 ἐκπιέζοντα A, -ξεῦντα MV vulg.,
 169 1 μονοσιτεῦσι A, -τέουσι cet.

Epid. I 188 22 ἐπικρατούμενα A, -τεύμενα D,
 -τενόμενα rel., 190 5 νοσέοντα AR' Gal. i. t., -εῦντα rel.,
 190 9 ἐπανεμεῦσιν^{ov} (ou ss. ead. man. nisi fallor) A, -έουσιν
 rel., 190 15 ἐπανεμοῦσι V, -έουσι A rel., 200 21 φθί-
 νουσιν AR' Gal. i. t., -εῦσιν rel., 201 10 σκοπούμενον A,
 -εύμενον V rel., 203 7 ἀνακαλουμ. ο, correxi.

Restat ut moneam, iuxta verum -ερρίγουν duobus
 locis (192 1 ἐπερρίγειν V, -ερρίγουν AR' Gal. i. t.,
 192 2 ἐπερρίγειν A, -ερρίγουν V vulg.) -ερρίγειν
 occurrere, quam formam vitio fictam esse manifestum

est. Verum -γουν codicum consensus praebet 198 23, 199 2, 199 4.

Epid. III 227 10 κατενόουν ο, scripsi -νόεον, 238 15 ἡνώχλουν vulg., sed -λεον VH Gal. i. cit. XVII II 392, ceteris locis quattuor 228 22, 230 16, 231 1 et 3 -εο- ο.

ε cum οι contrahi non solet. Contraria exempla εοι inveniuntur duo: 8 18 ὠφελοῖτο (cf. Meister, Herod. Mimiamb. p. 804), 78 9 ποιοῖτο V (cf. ποιοῖ Bechtel num. 156^a 2), -έοιτο C'M, quod Merzdorffii (Stud. Curt. VIII p. 176) sententiam videtur confirmare et Spreeri, qui apud Herodotum εοι in οι contrahi praecedente vocali existimant.

Verba in οω exeuntia ab Atticorum more nihil -ύω differunt. Quod enim 25 15 legis πληρεύμενοι, ita edidisse me paenitet, praesertim cum A praebeat verum πληροῦμενοι.

Ceterum contractio verborum non differt ab Atticorum more, nisi quod certa quaedam verba, cum aut η pro α accipiant, aut inter -αω et -εω fluctuent, suam rationem sequuntur:

a) 10 23, 11 3, 11 15 ter ἀριστήν A, -στᾶν cet., ἀριστῖν 123 7 ἀριστᾶν A, ἀναριστᾶν M cet. plur., ἀνάριστα V, 168 2 ἀριστᾶν AR'S', -στῆν MV cet. cf. de int. aff. Littr. VII 220 εἶθιστο ἀριστήν, sed θ antiquissimus ἡριστήκει sine εἶθ. cf. Littr. X, p. LXIX.

b) 3 13 διατεόνται (indic.) A M², -έωνται M¹, διατεῶν -τέοντε aut -τέωντε rel., 6 5 διατῶνται (indic.) A, -τέωνται M, -τέονται rel., 61 20 διατῶνται B, -τεῦνται cet., sed 60 12 et 21 διατεῦνται bis ο, 115 19 διατοίη A, τῶη cet., 229 4 διατῆν J, -τᾶν vulg., δίαιταν V, 232 19 διατᾶν V vulg., sed διατῆν in cit. π. κρισίμων c. 1. ο (ibi M quoque -τῆν), 140 6 διατεομένοισι MR'²,

sed *διαιωμ*. AV cet. ut 3 11 *διαιωμένοισι* ο, 129 16 *διαιτᾶσθαι* ο, 168 12 *διαιτάσθω* ο, cf. de int. aff. Littr. VII 226 *διαιτᾶσθαι* θ vulg., -*τεῖσθαι*, -*τῆσθαι* rec., 272 *διαιτήσθω* θ rel. praeter J (-*είσθω*), cf. praeterea de morb. II c. 17 extr. *διαιτᾶν* θ M ο, de fract. c. 36 *διαιτᾶν* ο bis, de diaeta I c. 32 (L. VI 510) *διαιτῆσθαι* θ MEHJK, -*τεῖσθαι* vulg., c. 35 (p. 514) *διαιτῶνται* EP' H², -*τῶντο* (-*τῶντο*?) cet., de morb. mul. II c. 110 (VIII 236) Littr. *διαιτᾶν* bis θ, *διαιτεῖν* Par. C, *διαιτῆν* cet.

ῥᾶν c) 44 16 *ἐφορᾷ* ο, 130 18 *ὀρῶ* A, *ὀρρωδέω* M, *ὀρέω* V cet., 158 6 *συνορᾶν* A, *συνορῆν* MV cet., *συνορέειν* Gal. i. t., 158 18 *ὀρᾶν* AT', *ὀρῆν* MV cet., cf. de humor. c. 4 (V 480 L.) *ὀρᾶ* (coniunctiv.) A, *ὀρέη* cet., c. 5 (p. 484) *ὀράμασιν* ο, de int. aff. Littr. VII 178 et 262 *ἀνορῆν* ο, sed 244 *ὀρᾶν* θ, *ὀρῆν* cet., 262 et 284 19 *ὀρᾷ* θ, *ὀρῆ* cet., 284 13 *ὀρᾷ* ο, 284 18 *ὀρᾶν* θ E, *ὀρῆν* cet., 290 *ἀνορᾶν* θ EHK, *ὀρῆν* cet., 264 *ἔσορᾷ* θ, *ἔξορίσαι* vulg. Itaque cum vocalis in η producta antiquissimis codicibus A et θ cum constantia quadam recusetur, quamquam Meisterus ll. p. 795 decem huius modi formas ex Herodae papyro proposuit, *ὀρᾶν* etc. recipere non dubitavi.

φοιτῆν d) 167 17 *φοιτᾶν* AR' Gal., *φοιτῆν* MV cet., cf. de int. aff. p. 258 *φοιτῆν* ο, 280 *περιφοιτῆν* ο, 300 *περιφοιτῆ* ο.

διψῆν e) 94 5 *διψῆν* MV cet., *διψεῖν* C' f, 216 14 *ἐδίψη* VDFHIJKR' Gal., *ἐδίψει* vulg., 218 14 *ἐδίψη* IR' Gal., *ἐδίψα* V vulg., 218 15 *ὑπεδίψη* JR' Gal., -*δίψα* V vulg., 220 2 *ὑπεδίψη* R' Gal., *ὑπεδίψα* VD, *ἐπεδίψα* vulg.

πυριῆν f) 151 7 *πυριᾶν* A, -*ῆν* MV rel., cf. de int. aff. VII 168 *πυριᾶν* θ et X LXVI Litt.

χρησθαι g) 2 4 *χρεῖσθαι* A, *χρησθαι* cet., 4 3 *χρησθαι* A, *κεχρησθαι* cet., 11 3 *χρεῖσθαι* A¹ mut. A⁴ in *χρησθαι*,

χοῖσθαι cet., 16 19 *χοῖσθαι* AM, *χορέσθαι* cet., 26 17
χορέσθαι o, 43 7 *χορέσθαι* o, 65 10 *χοῖσθαι* o, 104 14
χορέσθαι r, Gal. i. t., *χοεῖσθαι* f, *χοῖσθαι* C' MV cet.,
 116 3 *χοῖσθαι* A, *χορέσθαι* cet., item 129 2 et 12, 140 12,
 143 1 et 8, 147 22, 154 14, 155 13; 118 12 *χοῖσθαι* AS',
χορέσθαι cet., 121 16 *χοῖσθαι* AR', *χορέσθαι* cet.,
 140 7 *χοῖσθαι* AK, *χορέσθαι* cet., 142 12 et 144 21
χοῖσθαι AR'S', *χορέσθαι* cet., 119 7 *χοῖσθαι* o, 170 2
χοῖσθαι AR'¹S', *χορέσθαι* cet. — Itaque quod anti-
 quissimus Parisinus totiens tuetur, ceteri melioris
 notae libri aliquotiens servaverunt, *χοῖσθαι* recipere
 non dubitavi, praesertim cum *χορήσθω* 169 11, *χορηστέον*
 vero nullo absonante ter legas: 133 21, 141 20, 142 16.
 Adde Vindebonensem *ϑ* in affectionum intern. libro
 saepissime *χορήσθω* et *χοῖσθαι* a recentiorum innova-
 tionibus tuentem (cf. Littr. VII 116 sqq., X LXVII
 ibique Littraei illud 'sic saepius'). Quin etiam plane
 nullo dissensu *χοῖσθαι* his locis proditur: VII 234,
 de cap. vuln. c. 14, de fract. c. 7, c. 11 (bis), c. 21,
χορήσθω ibid. c. 8 (Littr. III).

Iam ceteras formas ex vocali o terminationis cum
 stirpe congregiente ortas perlustremus: 1 10 *χορέωνται*
 (ind.) A, *χοῶνται* rel., 3 19 *χορέονται* o, 4 18 *χωμέθα*
 (ind.) o, 6 3 *χορέονται* (ind.) A, *χοῶνται* M, *χωώνται*
 IJ, 7 20 *χωμέθα* (ind.) M, *χορέου*. A rel., 13 22 *χωεό-*
μενος A, *χωώμ*. rel., 14 8 *ἐχοῖτο* A, *ἐχοῶντο* MEHIJ,
ἐχοῶτο vulg. Litt., 17 8 *χωεόμεθα* (mut. ex *χωεώμ*.) A,
χωώμ. rel., 109 15 *ἐχορέωντο* S', *χορέονται* Gal. i. cit.,
ἐχορέοντο AMV rel., 114 6 et 137 11 *χοῶνται* (ind.) A,
χορέονται MVFDIJR'S' Gal. i. t., 115 15 *χωωμένοις* A,
χωεομένοις S', *χωεομένοισιν* MV rel., 117 4 *χωώμενοι*
 A vulg., *χωεόμ*. MVD, 118 4 *χωωμένοισι* AS', *χωεομ*.

rel., 117 23 *χρῶνται* (coni.) AR', *χρέονται* M Gal. i. t., *χρέωνται* V rel., 122 14 *χρώμενοι* A, *χρεώμ.* C, *χρεόμ.* MV rel. (item 129 6, 144 23, 145 2), 122 13 *χρεώμενοι* A, *χρεόμ.* rel., 122 15 *χρεόμενοι* MV, *χρεώμ.* C, A om., 129 4 *χρώμενοι* A, *χρεόμ.* rel., 137 3 *χρώμενος* AS', *χρεόμ.* MV Gal. IT', *χρεώμ.* vulg., 144 22 *χρεωμένοις* A, *χρεομ.* rel., 137 22 *χρῶτο* (opt.) A, gloss. IF, *χρέοιτο* rel., 141 3 *χρῶτο* A, gloss. F, *χρέοιτο* MV rel., 152 19 *χρῶ* AKR'S', *χρεόμενος* MV rel., scripsi *χρέω*, 170 14 *χρεοῖντο* A, *χρέοντο* Z, *χρέονται* S', *χρέοιντο* rel., 174 18 *χρέω* (imperat.) A VS'T', *χρέο* rel., 176 14 *χρῶ* A, *χρέο* rel., 178 4 *χρέω* AV, *χρέο* rel. — π. ἀέρ. ὕδ. τόπ. 33 19 *χρέωνται* (ind.) B, *χρέονται* rel., 51 1 *χρέονται* B, *χρῶνται* rel., 68 25 *χρέωνται* Gal. i. cit. II 60 Mueller, *χρῶνται* rel., verum *χρέονται* o 46 21, 51 3, 56 25. — 57 15 *χροώμενοι* o, 62 5 *χρεόμενοι* (αι) V B Nan. Cor., *χρέονται* cet., utroque loco dedi *χρεώμ.* Item Epid. III 232 9 ubi *χρεόμενος* V rel., *χρώμ.* KR' Gal. exhibent. Quaeritur utrum *χρεω-* an *χρεο-* verum sit. Nam *χρω-*, praesertim cum non plus semel sine dissensu codicum reperiatur, ex sermone vulgari sensim irrepsisse verisimile est, sicut per omnes hos libros Ionicae formae vulgaribus sescentis locis cesserunt. Restant duo genera formarum, quorum unum *-εω-*, alterum *-εο-* habet. Quae diversitas ita explicanda videtur esse, ut cum stirps antiquitus *χρᾶ*, apud Iones *χρη* esset, ex *ηο* ante concursum consonantium *εο*, ceteroquin *εω* factum sit. Idem igitur de medicorum usu valere existimo, quod de Heroda Meisterus (l. l. p. 796) nuper censuit, quem secutus scripsi *χρεώμεθα*, *χρεόμενος*, at *χρέονται* (ind.), *ἐχρέοντο*.

2. de verbis in -μι.

προστιθέασι ο 17 8 et 64 13, τιθέασι(ν) ο 60 1, ἐντιθέασι ο 67 16, διδόασι ο 66 5, διδόασιν ο 112 15. Itaque pro ἀποδιδούσιν, quod 66 2 et codices exhibent et vulgo legebatur, recentiores editores recte ἀποδιδόασιν scripserunt. — Tertiam pers. sing. praes. ind. 160 15 ἐπιδίδοι A, ἐπιδιδοῖ cet., 201 4 ἐπαναδίδοι A, quod Aeolicum dicit Littraeus, -διδοῖ rel. Utroque loco Parisini accentum recipere dubitavi. 116 12 (εἰ)..δοίη AS' Gal. et i. t. et in cit. VII 925 et XV 729, (ἦν)..δῶη MV rel., 131 11 δοίη A, δῶη MV rel. — 117 1 διδῶ AV, δίδως M vulg., 100 2 ἐνδῶ (cf. app.), 140 24 προσθῶ R' S' Gal., -θῶ AMV rel., 15 15 προσθῆναι M¹, -θεῖναι M² rel.

εἰμί. Coniunctivus cum η terminationis non secus atque in sermone vulgari contrahitur: ἦ ο 21 8 et 24 2, παρῇ ο 19 21 et 21 5. Itaque 18 11 pro ἐνέη codicis A dedi ἐνῇ, praesertim cum M et omnes reliqui praebeant ἦ. At ἔωσι ubique scribitur paucis formis exceptis, quas emendavi velut 65 10 codicum ῶσι.¹⁾ Item participii raro irrepserunt formae vulgares: 3 7 ὄντος A, ἐόντος cet., 49 13 ὄντος ο, ἐόντος Gal. i. cit. XVII II 579, 55 10 ἐόντας solus B, ὄντας rel., 58 9 ὄντα ο, 128 13 ὦν MV, ἐὼν A, 189 4 ὄντων ο, 154 12 οὔσι ο.

1) -εω- terminationis coniunctivi aor. pass. contractioni vulgari paullo saepius cessit, sed satis certa testimonia exstant haec: 36 16 ἡλιωθέωσι E, -θεῶσι V, -θῶσι B, 106 24 ἐκπλαγῶσι V et Med. Foes., -έωσι(ν) C' rM rel., 19 12 περικταλῶσι A, -έωσι M rel., 63 4 κανθῶσιν ο, -έωσιν Rhd.

DE ε PRO α POSITO.

πτύαλος, πτύελος etc. α ante λ et ρ antecedente ι aut υ in stirpibus trium maxime nominum (*πτύαλος, σίαλον, χλιαρός*) persaepe, sed parum constanter cum ε commutatur. Nam cum in Prognostico omnibus locis i. e. circiter viginti *πτυελ-* consensu codicum C' MV muniatur, nisi quod M semel *πτυαλισμός* (96 14) exhibet, in libro de victu acut. codex A inter septendecim formas ter decies *πτυαλ-* tuetur, quater reliquis assentientibus (excipitur 117 20 *πτύαλον* unius Vaticani) *πτυελ-* exhibet, id quod eo mirabilius est, quod hae, quasi locus insiticius sit, in angustum spatium paucorum versuum (117 13—22) concluduntur. Sed videamus conspectum formarum:

π. διαίτ. όξ. 116 19 *πτυάλου* A, *πτυέλ.* MV rel.

117 ter (13, 17, 22) *πτύελον* ο

117 20 *πτύελον* AM rel., *πτύαλ.* V

134 20 *πτυάλου* AMV rel., *πτυέλ.* R' Gal. i. t.

135 15 *πτύαλον* AV, *πτύελ.* MJ

136 6 *πτυάλου* AMV, *πτυέλ.* recent.

136 8 *πτύαλον* AV, *πτύελ.* M rel.

136 15 *πτυάλου* AMV rel.; *πτυέλ.* HR' S' Gal. i. t.

138 19 *πτυάλου* AMV rel., *πτυέλ.* H

138 21 *πτύαλα* A, *πτύελα* MV rel.

139 6 *πτυάλου* AV, *πτυέλ.* M rel.

139 14, 141 2, 143 22 *πτυάλου* A, *πτυέλ.* MV rel.

141 5 *πτυάλου* AM, *πτυάλων* S', *πτυέλου* rel.

νόθα 164 6 [*πτύαλα* A, *πτύελ.* M, V rel.] cf. app.

167 9 *πτυαλισμός* AR' S' Gal. i. t, *πτυελ.* MV rel.

162 17 *πτύαλα* A, *πτύελα* Med. Foes. R'¹, *πτύσματα*

MV rel.

Quodsi M V rel. verum indicant, auctor partis spuriae substantivo *πτύαλος* omnino non usus est.

Epid. I 213 3 *πτυαλισμός* o, 199 19 *πτυάλοισιν* o.

Epid. III 215 7 et 10 *πτύαλα* V, *πτύελα* rel. recentiores, 234 23 *πτυάλων* V rel., *πτυέλ.* H (ss. α) Gal. comm.

Moneo in Coacis codicem A quinquies vices *πτυαλ-* praebere, novies *πτυελ-*, reliquis fere ubique assentientibus.

Accedit *ύαλοειδής* o in Coaca 352. Item in libro humorum c. 2—5 *πτυαλ-* quater AM produnt.

139 11 et 156 16 *ἀκροχλίερον* V, *-χλίσαιρον* M, *-χλίσαιρον* A rel.

166 18 *χλιερόν* A¹, *χλιαρόν* A³ (cf. app.) M V rel. Gal. i. t.

177 9 *χλιερόν* A¹, *χλιαρόν* A³ (cf. app.), *χληρόν* MVDHIJKR'T Gal. i. t., *χλιαρόν* Z.

Addo conspectum trium paginarum libri de morbis II (editionis Littraeanae VII 40 42 44), quas nuper cum antiquissimo Vindobonensi denuo conferendas curavi:

40 10 et 11 *τὸ πτύαλον χαλεπῶς καταπίνει καὶ ἀποπτύει τὰ σίαλα*

40 13 *ἔσωθεν σιάλου γλισχροῦ* (sic!)

42 10 *ἢ δὲ τὸ σίαλον ἴσχηται*

42 13 *τὸ σίαλον ἐκκαθαίρειν*

42 18 *ἀναγαρραρίζετω δὲ χλιαροῖσι*

42 22 *τὸ σίαλον καταπίνειν*

44 4 *Ἦν δέ οἱ τὸ σίαλον ταῦτα ποιεόντι*

44 8 *ὅπως τὸ σίαλον.*

Quamvis ex his pateat *πτύαλ-* et *σίαλ-* in codicibus praevalere, tamen utriusque generis formas iam antiquissimis temporibus iuxta admissas esse existimandum est. In titulis quidem Coacis (Hicks and

Paton, inscriptions of Cos num. 37 40 et 51) habes *ιαροποιοί* iuxta *ιεροπ.*, *ιαρεὺς* iuxta *ιερεῦς*. In hac editione *ιρὸς* et *ιερὸς* legis; illud 214 6, 215 2, 237 18 codicem A (215 2) secutus scripsi, *ιερῆν* 36 4, quod codices praeberunt, non mutavi. Nam in titulis quoque Ionicis exstat *ιερόν*, cf. Bechtel, *Inscr. des ion.* Dial. num. 18, 88, 201, 206, 230.

DE ε ET ει INTER SE COMMUTATIS.

εἵνεκα (ante vocales et in extrema periodo *εἵνεκεν*)¹⁾ optimi codices tuentur: 114 15 *εἵνεκα τοῦ* A, *ἐνεκεν τ.* MV, 119 16 *εἵνεκεν ἀγαθόν* AM (de V cf. app.), *ἐνεκεν* rec., 124 15 *εἵνεκεν ἡμῖς*. AS'K, *ἐνεκεν* MV vulg., 153 21 *εἵνεκα (προσαρτέον om.) ὅτι* A, *εἵνεκεν τουτ.* MV rel., 43 9 *εἵνεκα ο* cf. de fractis c. 6 extr.: *εἵνεκα τῆς ο* et *εἵνεκεν ἐπιδ. ο*, de victu I, p. 475 L. *εἵνεκεν ἐρμηνεύω θ ο*.

ἐς et *εἰς*. Forma brevior in libris manuscriptis ita praevallet, ut in libro qui est de vet. med. *ἐς* circiter decies, *εἰς* semel (27 13) omnium consensu tradatur. Etiam ubi codd. discrepant, *ἐς* satis superque munitum est: 7 12 *ἐς* A, *εἰς* rel., 14 23 *ἐς* A, *εἰς* rel., 26 23 *ἐς* M, *εἰς* rel., 27 5 *εἰς* A³) A, *ἐς* rel., 27 7 *ἐς* M, *εἰς* cet. Paenultimo loco *εἰ* A¹ nihil aliud est nisi *ἐς* male descriptum (cf. Gardthausen pal. graec. tab. III).²⁾ 27 16 *ἔσω ο*, 29 18 *εἶσω* A, *ἔσω* cet., 12 10 *ἐπισενέγκατο* A¹, *ἐπεισεν*. A³ sicut ceteri. In libro π. ἀ. ὑδ. τόπ. pro pleniori forma breviorē, quae ceteris et eis pluribus locis exhibetur, contra codd. auctoritatem dedi his locis: 42 21, 44 21, 46 18 et 19, 53 4, 54 8, 61 2. — In

1) cf. *ἐπειτεν*, quod scripsi 27 11.

2) cf. Plat. Prot. 347 E *εἰθ'* pro *ἐσθ'*.

Prognostico habes: 84 10 εἰς C', εἰς cet., 85 6 εἰς Vf Med. Foes., εἰς cet., 85 13 et 14 εἰς V, εἰς cet., 94 15 εἰς f, εἰς cet., 95 16 εἰς C' Vf, εἰς cet., 97 19 εἰς C', εἰς cet., 98 13 εἰς C' f, εἰς cet., 85 15 εἰσω V, ἔσω cet., 103 16 εἰσω omnes praeter Par. 2269. Ceterum ubique εἰς.

De victu acut. 114 15 ἐσιέναι AMV, εἰσ- C(!) DR'S', 117 18 ἔσω A, εἰσω MV vulg., 118 11 εἰς AM cet., εἰς V Gal., 123 3 εἰς AMV cet., εἰς DR', 123 4 εἰς AMV cet., εἰς R' (et his et aliis locis formas Atticas ex Galeno profluxisse verisimile est), 129 14 εἰς A (sic!) MVDH, εἰς vulg., 131 15 ἐπισελθὼν A¹, ι mut. A³ in ει, 133 8 et 143 3 εἰς unus J, cet. εἰς. Praeterea duodevicies brevior formam omnes ferunt, nisi quod novies (124 1 et 5, 125 7 et 21, 129 17 et 19, 131 21, 133 17, 141 9) ex codicibus Galenianis R'S' aut altero aut utroque Littraeus affert εἰς. — In parte spuria: 149 3 ἔσω AR'S' Gal., εἰσω vulg., 151 21 εἰς codd., εἰς vulg., 152 17 ἔσω A, εἰσω MV rel., 153 17 εἰς VKT', εἰς cet., 162 9 εἰς AMV rel., εἰς R'S' Med. Foes., 163 1 εἰσω o, 175 17 ἔσω R', εἰσω cet., ibid. εἰς AMVJR'S', εἰς rel., 178 20 εἰς A, εἰς MV. — Epid. I 182 13 εἰς A, εἰς cet., 188 20 εἰς AV rel., εἰς D, 193 3 εἰς AR', εἰς cet., 195 6 εἰς AV rel., εἰς JL, 195 13 εἰς vulg., om. AV, 202 13 εἰς νύκτα AVR', ἐν νυκτὶ rel., 205 7 εἰς AV rel., εἰς unus J. Ceterum decem fere locis εἰς sine dissensu traditur, praeterquam quod R' raro (181 9, 189 6, 209 20) adversatur. — Epid. III 219 4 εἰς V, εἰς vulg., ibid. εἰσω V, ἔσω cet., 223 26, 225 25, 228 14, 231 10 εἰς V rel., εἰς R' Gal., 243 19 εἰς o, εἰς Gal. Ceterum εἰς o 216 3, 223 15, 225 16, 241 15.

πλεῖον et πλεόν pari nituntur codicum auctori- πλείον
tate, ceteris formis meliores codices attribuunt πλεε-:

4 13 et 21 5 *πλείω* (acc. sing.) ο, 6 11 *πλειόνων* A, *πλέονων* rel., 6 22 et 7 10 *πλείω* (pl.) ο, 8 5 *πλῖ(ει²)ονος* A, *πλέονος* M, *πλείονος* rel., 9 17 *πλείονος* A, *πλέονος* rel., 10 11 *πλείω* A, *πλέον* rel., 11 14 *πλείω* (pl.) AM, *πλέον* rel., 12 11 *πλέονος* ο, 18 23 et 25 *ἐπιπλεῖον* A, *ἐπιπλέον* rel., 19 23 *πλῖον* A¹, *πλεῖον* A³, *πλέον* rel., 23 23 *πλείοσι* A, *πλέοσι* rel., 25 21 *πλείων* A, *πλέον* rel. — π. ἀ. ὑδ. τόπ. 37 3 *πλείους* (acc.) ο, 48 15 *πλεῖον* ο, 55 19 *πλείονες* ο, 65 12 *πλεονάκεις* ο. — Prognost. 78 17 *πλείονα* (sing.) C' V Med. Foes. fwc² 2269, *πλέονα* M rel., 79 5 *πλείονος* ο, 94 1 *πλείω* (sing.) C', *πλείονα* cet., 106 2 *πλεῦνες* M, om. C', *πλεῖστοι* cet., 107 15 *πλείονας* V fr, *πλέονας* rel. — De victu acut. 114 19 *πλέον* ο, nisi quod *ἐπιπλέον* A, 115 8 *πλείω(ν* A³) A, *πλείων* (fem.) cet., ibid. *πλεῖον* ο, 119 18 *πλείω* (sing.) ο, 121 13 *πλεῖον* cet., *πλεῖστον* V, 122 5 *πλείους* (acc.) AMV cet. fere omnes, 123 21 *πλεονάκεις* ο, 131 5 *πλέον* A, *πλεῖον* MV, 133 6 *πλέον* ο, 138 16 τὸ *πλεῖον* A, τὰ *πλέονα* Gal. R', τὰ *πλείονα* MV rel., 144 6 *πλεόνων* A, *πλειόνων* cet. In parte spur. 147 21 *πλέον* AR'S' Gal., *πλείω* MV cet., 149 5 *πλεῖον* AMV rel., *πλέον* R'S' Gal., 150 6 *πλείω* AM, *πλεῖον* V rel., 150 10 *πλέον* A, *πλεῖον* MV rel., 163 3 *πλέον* AR'S' Gal., *πλεῖον* MV rel., 173 2 *πλεῖον* ο. — Epid. I 186 2, 199 5 (bis) *πλείους* ο, 194 11, 203 18, 207 4 *πλείω* ο, 212 16 *πλέον* ο. — Epid. III 219 2 *πλείω* RD' Gal., *πλέω* V, *πλέον* vulg., 222 18 *πλείω* (pl.) ο, cf. de locis in hom. VI Littr. 300 et 330 *πλεῖον* ο, p. 334 *πλεῖον* A, *πλέον* cet., c. 18 *πλέοσι* ο, c. 19 *πλέονα* (pl.) ο, p. 336 *πλέον* ο de int. aff. Littr. VII 208 *πλείω* (pl.) bis θ ο, 210 *πλείων* θ K, *πλείω* cet., 292 *πλείω* (sing.) θ EK, *πλείονα* cet., 176 *πλεῦνας* θ, *πλείονας* cet., 178 *πλέον* θ,

πλεῖον cet., 232 πλέον ο. De cap. vuln. B πλείονες (Littr. III) c. 4, πλέον c. 5 et sic neutro excepto ubique πλεί-, nisi quod semel (c. 11) legis πλέονα.

Simili ratione in libro π. ἀργῶν Littr. III 414 et 432 πλείω (pl.) ο, 436 πλείων ο, 474 πλείω B, πλέω rel., 478 πλείοσι B, πλέοσι rel., 480 πλεῖον ο, nisi quod J exhibet πλεῖστον.

Non multum igitur medicorum usus ab Atticorum videtur differre, apud quos in bisyllabis formis cum longa ultima εἰ fuisse, reliquis ε et εἰ promiscue adhibita esse Stahlius demonstravit in quaestionibus gramm. ad Thucydidem pert. (Lips. 1886) p. 58.

μεῖζων, quod Atticorum est, per codices adeo in-μεῖζων crebruit, ut vera forma vel eius vestigia rarius inveniuntur. Quodsi minus numero superat, attamen codicum auctoritate μέζων egregie valet. Qui enim in cod. A μεζ a manu tertia totiens in μεῖζ commutatum viderit, huic non tantum tribuet. Neque desunt alibi, quamvis dominari videantur formae Atticae, Ionicae testimonia proba:

19 9 μέζω M, μεῖζονος A, μεῖζω rel., scripsi μέζον, 47 18 μεῖζον ο, 53 13 μεῖζονα (pl.) ο, 104 11 μεῖζον ο, 131 3 μέζον A¹MV rel., μεῖζον A³S' Gal., 133 3 μέζον A¹, μεῖζον A³MV, 187 4 μεῖζω (pl.) ο, ubi mihi edendum fuit μέζω, 188 10 μέζονος A¹DHIJK (V om.), μεῖζονος A³ vulg., 235 25, 239 22 et 24 μεῖζονος ο, cf.: de loc. in hom. Litt. VI 296 (c. 11) μέζονα A¹, mut. A³ in μεῖζ., 304 μέζων A¹ bis, bis mut. A³ in μεῖζ., de int. aff. Littr. VII 256 μέζονες EHK, μεῖζονες θ, at 244 μέζ. ο, de cap. vuln. Littr. III 192 μεζόνων B, μεῖζ. V vulg., 228 μέζον B, μεῖζ. V vulg., de fract. c. 3 μέζων ο.

Accedit quod κρέσσων, non κρεῖσσων, in codd. κρείσσων

praevalet: 15 20 κρέσσον ο, 78 13 κρέσσον MVw, κρείσ-
σον C', Med. Foes., rel., 89 6 κρείσσον C'f, κρέσσον MV
rel., 123 4 κρέσσον MV, om. A, 128 2 κρέσσον ο, de
loc. in hom. Littr. VI 296 κρέσσονος ο.

τελέως τελέως ubique scripsi sicut in melioribus fere libris
scriptum inveni; exstat his locis: 12 8, 186 4 (cf. de
fract. c. 33 quater, c. 36 in. semel τελέως ο); ubi iuxta
τελέως traditur τελείως, hoc deteriorum fere librorum
est, ut: 83 10 τελέως C'fw, τελείως cet., 193 5 τελέως
AV vulg., τελείως unus K, 198 23 τελέως AV Gal. i. cit.
IX 852, -είως rel., 209 3 τελέως AR' Gal., τελείως V
vulg., 220 5 τελέως V, τελείως DR' Gal. Denique 128 12
τελείως A² MV rel., ubi A¹ τελοίως (τελόως?) videtur
scripsisse.

DE ου PRO ο POSITO.

νοῦσος, νόσημα νοῦσος, sed νόσημα (νοσεῖν cf. s. p. XCVII sqq.) ex
optimorum codicum auctoritate scribendum esse, iam
pridem significavimus (Herm. XXII 186, adn. 2, Ilberg
in Mus. Rhen. XLII 443). Ex infinita copia unum
exemplum sumo 15 10 νούσον AM, νόσον sicut saepius
recentiores. Qua in re libri primarii raro discrepant,
velut 129 10 νόσον A vulg., νοῦσον MV. Eadem ratio
μοῦνος intercedit inter μονοσιτή, μονοσιτεῖν et μοῦνος. Quam-
quam inter μοῦνος et μόνος maior est fluctuatio.
Habes enim μόν- ο 18 1, 21 11, 44 10, 117 23, 127 18,
μουν- ο 65 23, 137 20, 140 6, 181 23. Accedunt: 20 13
μοῦνον A vulg., om. M rel., 83 14 μόνον C'Vfw, μοῦν.
Mgc rel., 95 7 μόνον C'cfg, μοῦν. MV rel., 122 14
μούνω AMV rel., μόν. JZ, 122 15 μούνω ο, nisi quod
A versum omisit, 128 3 μοῦνον AV, om. M rel., 137 14
μοῦνον AMV rel., μόν. R'T', 140 1 μούνην AMV rel.,

μόν. D, 140 7 μόνον A¹, em. A², διὰ παντὸς MV vulg., 140 13 μόνον A, μούνον MV rel., 144 17 μούνον AMV rel., μόν. R'S', 144 23 μούνον AMV rel., μόνω S', 145 2 μόνον AJ, μούν. MV rel., 183 20 μόνοισι AR' Gal.i.t., μούν. V rel., 200 9 μόνος A, μόνον V rel. Praeterea memorabile est 118 6 μούν. AMV, μόν. Par. C, quem ex Vaticano descriptum esse monstravit Ilbergius (cf. s. prol. XVIII). Habes exemplum, unde vides, quo modo recentiores pro genuinis archetypi formis intulerint vulgares.

56 ὄνομα A, οὖν ὄνομα rel., 5 20 ὄνομα A, οὖν. ὄνομα rel., 108 8 ὄνομα V, οὖν. MHF rec., τοῦνομα C' cr, 110 13 οὖνομα A, ὄν. MV, τοῦνομα Gal. i. cit. V 763 111 18 ὀνόματα ο. — 57 21 ὀνομάξουσιν ο, 111 4 ὠ(ὀ A)νόμασαν ο, 112 1 ὀνομάσῃ(ειε) ο, 228 4 ἐπνομαξουσιν V cet., ἐπνομο. JK. Ergo cum substantivi forma vulgaris praevaleat, in verbo nullum diphthongi vestigium appareat, ubique ὄνομ. dedi. Contra γού- γούνατ. νατα medici scribebant: 218 3 γούνατα V rel., γόν. DR' Gal., cf. de int. aff. VII 212 Littr. γούνατος θ, γον. rel., 292 γούνατα θ ο.

ὄλος in dativo plur. fem. gen. ὄ- cum psilosi in ὄλος οὖ- producit, quam formam Parisinus A constanter a reliquorum aequabilitate tuetur, Vaticanus semel servavit 118 4 οὔλησι (mut. ex οὐλήσι) A, οὔλοισιν V, ὄλησι M rel. Accedunt haec: 115 15 τοῖς(ιν add. A³) οὔλησι A, τοῖσι νοσηλοῖσι V, τῇσιν ὄλησι M, τοῖσιν ὄλ. vulg., 117 4 οὔλησι A, ὄλησι MV vulg., 122 13 οἱ οὔλησι (mut. ex οὐλήσι) A, οιολησι (sic) M, οἱ ὄλ. rel., 144 22 οὔλησι A, om. MV, ὄλ. rel.

VARIA QVAEDAM.

ἀεὶ, αἰεὶ.

13 3 ἀεὶ A, αἰεὶ M cet., item 16 19; 27 19 et 30 13 αἰεὶ o, 40 18 ἀεὶ B, αἰεὶ VE, 40 23 αἰεὶ o, 45 7 αἰεὶ o, 46 25 αἰεὶ E, ἀεὶ cet., 46 26 ἀεὶ o, 58 9 αἰεὶ E, ἀεὶ cet., 61 16 ἀεὶ o, 66 18 ἀεὶ o, 67 19 αἰεὶ o, 81 21 ἀεὶ C' MVfc, αἰεὶ cet., 107 21 αἰεὶ MVFH, ἀεὶ cet., 123 2 αἰεὶ AMVDHIJ, 186 24 αἰεὶ o, 227 7 ἀεὶ o, 244 2 et 244 15 αἰεὶ VDFHIJKR' Gal., ἀεὶ vulg.¹⁾

γινν-, γιν-.

Cur constanter scripserim *γιν-*, cum propter ingentem multitudinem formas per singulos locos persequi nequeam, haec attulisse sufficiat: in libro π. ἀρχ. ἰητθ. mihi quidem *γινν-* in codicibus prorsus nusquam occurrit. In Prognostico rarissime *γινν-* scribi iam animadvertit Littraeus II 157 37, sed ne ea quidem argumentatio, qua formam pleniorē ibidem tueri conatur, nunc valet. Nam neque consensu codicum hoc loco *γινν-* nititur (*γίνεται* C', *γένηται* c) neque intellegitur, cur, quod interdum uno loco omnes fere codices *γ* ferunt, maiori scribarum fidei tribuendum sit, quam quod saepius uno loco omnes codices *γ* omittunt. In libro π. διαίτ. ὁξ. Par. A rarissime *γινν-* exhibet, velut 111 12 *γιννώσκ.*, 114 15 (cf. app.), paullo saepius V, sed ita, ut *γιν-* praevaleat. Illud quam temere in recentiores libros invaserit, ex Parisino C, Vaticani apographo, perspicuum, e. c. affero: 120 15 *γίνεται* AMV, *γίγν.* C rec., 121 23 *γινώσκω* V o,

1) 47 15 *συγνάει* VE, *-καίει* cet., 48 6 et 9 *ἐσγυκαϊόμενον* et *ἐσγυκαίει* o.

γινν. C, 140 2 γινομένην V o, γινν. C, 140 14 γινω-
σασθαι V o, γινν. C. In libro Epid. I γινν. A fert
nusquam, V aliquoties, velut 185 17, 188 13. Item
Epid. III 229 16. In libro π. ἀέρ. ὕδ. τόπ. de unde-
septuaginta formis triginta sex γινν-, duodetriginta
γιν- fert codicum consensus. Illa in γιν- transcripsi
his locis: 34 13, 17, 20, 21, 40 8, 41 21 et 23, 42 6, 44 8,
45 4, 49 16, 50 8, 51 10, 14, 18, 52 1 et 6, 53 14, 54 17,
56 12, 16, 22, 61 12 et 24, 62 10 et 18, 63 16, 22, 24, 26,
64 19 et 20, 66 9, 67 6, 11, 15 16. — v. l.: 37 22 et 38 24
ἐγγίν. B, ἐγγίγν. rel., 40 13 et 63 18 γίγν. V, γίν. rel.
— Cf. γίνεσθαι in tit. 248^a 15 Bechtel (anni 367/366).

θέλω, ἐθέλω.

1 5 ἂν θέλωσιν A, ἂν ἐθ. cet., 18 21 τις θέλει AM¹,
τις θέλοι M²K, τις ἐθέλει H, 19 1 εἰ ἐθέλοι AMJL,
εἰ ἐθέλει G¹), εἰ θέλει SFoesii, 27 12 τι ἐθέλοις A,
τι θέλοις M, τι θέλῃς EFHIJ, τι θέλεις vulg., 110 9
σάφα θέλοντες V, σ. ἐθ. AM cet., 113 18 ἕκαστος
ἐθέλ. o, 146 14 ὅπ(όκ. MV)όσον ἐθέλει AMV, ὁ. θέλει
FJZ Ald., ὅσον ἐθέλοι S', 229 5 ἔθελες D, ἥθ. V rel.,
cf. de fract. Littr. III p. 420 ἐπιτελέσασθαι θέλη o,
424 7 ὅπη (ὅποι) ἐθέλοι(ει) o, de cap. vuln. p. 234
ἐπιλωμένων, θέλων o.

κεῖνος, ἐκεῖνος.

6 8 αὐτήν ἐκείνοισι AL, αὐ. κείνοισι M cet., 7 19
ἢ ἐκεῖνο ὃ A, ἢ κεῖνος M cet., 7 20 ἐξ ἐκείνης o, 8 3
τοῦτ' ἐκείνου A, τοῦτο ἐκείνου M, τούτου ἐκ. cet. codd.
vulg., 8 5 δὲ ἐκείνη A, δ' ἐκείνη M, δὲ κείνη vulg.

1) saec. XVI, apographon cod. F, cf. Ilberg in Mus. Rhen.
XLII 456.

cet. codd., 9 1 κινδυνεύσει ἐκείνου A, -σειε κείνου M
 cet., 17 1 λόγον ἐκείνου ο, 17 10 ἐπεὶ ἐκείνο ο, 20 19 ἅμα
 ἐκείνω A, ἅ. κείνω rel., 109 13 ὥς κείνοι A¹, ὥς ἐκ.
 A³MV cet. Cf. de loc. i. hom. c. 42, Litt. VI 336
 ἐξ ἐκείνου ο.

μαλακός, μαλθακός.

33 19 μαλθακοῖσιν b, μαλακ. cet., 38 23 μαλθακὰ b,
 μαλακ. cet., 43 14 μαλακαὶ V B, μαλθ. E vulg., 56 3
 μαλθακοῦ b, μαλακ. cet., 64 4 μαλακαὶ ο, 63 1 μαλα-
 κήν ο, 63 20 μαλακότητα V Mon. b, μαλθ. cet.

84 17 μαλακὰ C', μαλθ. cet.

132 4 μαλθακὴ AMV, μαλακὴ recentiores, 151 6 μαλα-
 κοῖσιν AS', μαλθ. cet., 166 9 μαλακῶ MV, om. A, 177 4
 μαλακὸν A, μαλθ. MV rel., 180 4 μαλακῶς A, μαλθακὰ V
 rel., 224 11 μαλακός ο. Ceterum ubique codices sine dis-
 sensu μαλθ. exhibent, velut 28 *9 et *18, *29 3, 70 9, 83 18,
 85 2, 86 19, 88 1, 93 17, 119 *15 et *16, *150 23, *156 11,
 224 19, inter quos est A locis asterisco notatis. Adde
 μαλθακτικόν ter (136 5, 139 3, 144 1) omnium consensu
 probatum, item μάλθαξις ο 120 5 et 136 16, μαλθάσ-
 σειν ο 120 17; adde quod et cod. B in fracturarum libro
 (cf. capp. 7 extr., 8, 13, 27 extr., 30 med., 30 extr., 36)
 et cod. Θ in libro qui est de internis affectionibus
 constanter, quantum ego scio, exhibent μαλθ-, iam pauca
 discrepantia in hanc formam redegissem non tam mi-
 raberis, quam 180 4 μαλακῶς reliquisse, quod errore
 factum est. Dignum est, quod commemoretur exem-
 plum codicis B κατ' ἰητρο. c. 22 (Littr. III 328 4)
 μαλα^θκα, ubi ipsa manus principalis, quod omiserat
 lapsu calami θ, postea videtur supplesse. Archetypus
 igitur, nisi omnia fallunt, μαλθακὰ exhibuit.

μικρός, μικρός.

In libro π. ἀ. ὁδ. τόπ. quod ubique dedi μικρ-, consensu codicum nititur. Ceterum σμ. praeualet: 9 21 μικρὰ A, μ. rel., 9 23 μικρὰ M vulg., μ. A, 28 9 μικρὰ ο, 29 21 μικραὶ A¹, σ praeifixit A³, σμ. rel., 85 12 μικρὰ C' cet., om. MV, 88 20 μικρὸν MV f rel., μ. C' w Med. Foes., 97 2 μικρὰ C' MV rel., μ. f c, 119 23 μικρῶ AMV, μ. rec., 142 19 μισκρὰ A, σμ. cet., 151 18 μικρὸν ο, 153 8 μικρῶ A, μικρῶς Par. C, μικρῶς MV, 160 6 μισκρὸν M, μικρ. A V DR' S' Gal. i. t., μ. rel., 171 12 μικρὸν A, μ. rel., 175 7 μικρὰ AMV rel., μ. R' Gal. i. t., 180 5 μικρὰ AC, μ. VR' Gal. i. t. 180 7 μικρὰ A, μ. VF IJK Gal. i. t., 180 8 μικρὰ A rel. (μικραὶ R' Gal. i. t.), μ. VJ, 180 17 μικρὰ AR' Gal. i. t., μ. rel., 182 9 μικρήν et 182 11 μικρὰ AV R' Gal. i. t., μ. rel., 185 19 μικρὰ A rel., μ. L, 202 21 μικρὸν A, μ. V vulg., 203 3 μικροί A rel., μ. V, 204 10 μικρῶ AV rel., μ. DHK, 205 8 μικρήν AV rel., μ. R' Gal. i. t., 210 9 μικρὰ A, μ. V vulg., 223 8 μικρὰ HJ, μ. V vulg. — 182 16, 183 7, 186 25, 187 11 μικρὰ ο, item 204 3, 4 (nisi quod R' et Gal. i. t. μικρά exhibent), 9, 12, 205 22, 207 15 et 19, nec non cod. A omnibus his locis σμ. — 223 16 μικρὰ V rel., μ. D R' Gal., 223 18 μικρὰ VJ, μ. vulg., 223 21 μικρὰ V rel., μ. DFHIKR' Gal., ibid. μικρὰ V vulg., σμ. Linden, 233 15 μικρὰ V, σμ. rel., 236 14 μικρὰ V, σμ. rel., 245 7 μικρὰ V, μ. rel., 233 3 et 4 σμ. ο.

μέχρι(ς), ἄχρι(ς).

22 3 μέχρι ἄν A¹(ς ss. A³)M, -ς ἄν rec.

112 17 μέχρι ἄν A¹(ς add. A³), μέχρι ἦν M, μέχρις ἄν V vulg.

112 18 ἄχρι ἄν A¹ (s add. A³), ἄχρι ἦν M, ἄχρῖς ἄν V vulg.

127 21 μέχρι (ἄν om.) τῆς A, μέχρι ἦν τ. MV

157 1 μέχρι ἄν A¹ (s add. A³) M, -ς ἄν V vulg.

168 18 μέχρι καταπ. AMV

184 12, 191 8 et 13 μέχρι ἰσημ. AV, -ς ἰσ. vulg. rec.

191 5 μέχρι ἀρκτούρου AV, -ς ἀρκτ. vulg. rec.

Apparet ex his μέχρι (ἄχρι) genuinum omnibusque locis etiam ante vocales ita esse scribendum. Itaque cum 12 6 μέχρι αὐτ. M, μέχρῖς αὐτ. A vulg. exhiberent, illud praetuli. Duobus locis μέχρι contra codicum auctoritatem restitui: 152 6 et 59 20. — cf. de int. aff. VII 266 Litt. μέχρι ἄν θ, -ς ἄν rec., de loc. in hom. VI 300 ἄχρι ἄν A¹ (s add. A³), -ς ἄν rel.

μόγρις, μόλις.

41 19 μόλις ο, 94 5 μόγρις f, μόλις cet., 182 6 μόγρις AR' Gal. i. t., μόλις rel., 187 6 μόγρις AV, μόλις rel., 230 20 μόγρις C, μόλις rel.

οὔτω(ς).

οὔτω ante consonantes, οὔτως ante vocales et in extrema periodo A constanter exhibet, V semel, M raro adversantibus: 121 23 οὔτω γινώσκω A rel., οὔτως γ. M, 129 21 οὔτω τύχη AV, -ς τύχη M vulg., sed 26 11 οὔτω τύχη AM, -ς τ. rec. 152 15 οὔτω κλυσμῶ ADJald., -ς κλ. MV vulg., 153 4 οὔτω τὸ AV, -ς τὸ M rec., 155 11 οὔτω θεραπ. AVJ, -ς θερ. M vulg., 237 25 οὔτως ἡ VDK, οὔτω ἡ rel. Ceterum illa Parisini ratio servatur: 112 4 et 117 1 οὔτως ἔχ., 124 2 οὔτως ἐθισθῶσιν, 118 7 οὔτω ποιεῖν, 122 5 οὔτω προσφ., 128 15 οὔτω διαιτ., 128 16 οὔτω μὲν, 131 22 οὔτω δὲ etc.

omnium consensu, nisi quod R' aut S' bis terve discrepant. Cf. de fractis c. 2 οὕτως ἔχειν ο, οὕτως ἀκαμπτώ-
τατον ο, οὕτως ἐπὶ ο, οὕτω καὶ ο, οὕτως ἐκέλευεν B,
οὕτω ἐκελ. MV, c. 3 οὕτω κατατείνειν . . . οὕτως ἔχου-
σαν ο, c. 4 οὕτως ἐπιθεῖν ο etc. — Quae cum ita sint,
33 11 non Vaticani οὕτως καὶ, sed ceterorum οὕτω
καὶ recepi.

ὁδμή, ὁσμή.

91 18 ὁδμαὶ C' c V w Gal. i. t., ὁσμαὶ rel., 137 15
ἀνόδμου A, ἀνόσμ. rel., 141 21 ἄνοσμον A, ἄοσμον rel.,
scripsi ἄνοδμον. Ceterum ὁδμή ut 44 23.

πελιός, πελιδνός.

In Prognostico codices hunc in modum inter se
discrepant:

80 13 πελιαὶ MV rel., -ιδνὰ C' f w g

81 3 πελιὸν MV rel., -ιδνὸν f w (C' om.)

82 11 πέλιον C', -ιδνόν cet.

87 2 πελιοὶ C' c Med. Foes., -ιδνοὶ cet.

87 5 πελιῶν Med. Foes., -ιδνῶν C' MV rel.

88 22 πελιαὶ MV rel., -ιδνὰ C' f

91 13 πελιὸν MVC' rel., -ιδνὸν f w g

91 17 πέλιον MV rel., πελιδνὸν C', πέλιδνον f c

97 10 πελιὸν MVC' rel., -ιδνὸν f Med. Foes.

104 11 πελιὸν V c r Mercur. i. m. 2269, -ιδνὸν f g
Med. Foes. (C' om. περιφερὲς pro πελ. M)

107 1 πελιὸν MVC' r, -ιδνὸν f Med. Foes.

π. διαίτ. ὁξ. 117 9 πελίη AM vulg., πελιή VS'
Gal. i. t., 120 15 πελιὸν MV, -ιδνὸν A, in parte spuria
162 17 πελιαὶ MV rel., -ιδνὰ AH Med. Foes., πέλια vulg.,
Epid. I 195 3 et 203 6 πελιδνά ο, Epid. III 217 6 et 8
πελιή R' Gal., -ιδνή V rel., 221 7 πελιαὶ DR' Gal., -ιδνὰ

V rel., 221 19 *πελιὰ* R'Gal., *-ιδνὰ* V rel., cf. libri qui est de locis in hom. c. 16 et 33 (bis) *πελιδνὰ* A o (Litt. VI 308 et 324), de morbis I c. 18 *πελιδνόν*, c. 20 *πελιδνῇ* (bis) c. 21 *πελιδνῇ* θ o (Litt. VI 172, 176, 180). His testimoniis confisus, quamquam in Coacis cod. A ter decies breviorē formam, semel (Coaca 66) *πελιδνὰ* exhibet, ubique *πελιδνός* scripsi. At *ὑποπέλιος* genuinum videtur esse. Nam 223 1 *ὑποπέλιὰ* libri contra lectionem vulgarem obtinent, 210 1 vero sine ullo dissensu *ὑποπέλια* fertur.

πνευμ-, πλευμ-.

20 8 *περιπνευμ.* AFL, *περιπλευμ.* cet., 22 7 *περιπνευμ.* A, *περιπλ.* cet., 36 8 *περιπνευμ.* V B cet., *περιπλ.* E, 41 15 *περιπνευμονία* o, 50 6 *πνεύμονα* o, *πλ.* Cor. Littr., 51 15 *περιπνευμονίδας* V Mon. cet., *περιπλευμονίας* B, 82 4 *περιπνευμονικοῖσιν* C' c f w, *περιπλ.* MV vulg., 82 14 *περιπνευμονήσι* C' c f w g, *περιπλ.* MV vulg., 92 2 *πνεύμονα* C' c f w g F, *πλ.* cet., 92 13 *πνεύμων* F H g, *πλ.* cet., 92 14 *πνεύμονα* C' V f w F H, 92 18 *περιπνευμονικοῖσιν* C' c f w, *περιπλ.* cet., 97 18 *περιπνευμ.* C' c f F, *περιπλ.* cet., 98 14 *περιπνευμ.* C' c f r F H, *περιπλ.* MV, 104 3 *πλεύμονα* M, *πν.* cet., 114 23 *πλεύμονος* AM, *πν.* VFJKZR'S'Gal.i.t., 116 15 *πλεύμονος* AM, *πν.* VDFHJS'T'Gal.i.t. et in cit. VII 925, 117 15 *πλεύμονος* A, *πν.* MV rel., 120 10 *πλεύμονος* AV rel., *πλ.* M, 136 5 *πλεύμονος* ADI, *πν.* cet., 136 15 *πνεύμονος* A MV rel., *πλ.* D, 139 3 *πλεύμονα* AM, *πν.* VFHIKR'S'ZGal.i.t., 141 1 *περιπλ.* AM, *περιπν.* VHKS'Gal., *πν.* (simpl.) FJR'¹, 143 19 *περιπλ.* AM, *περιπν.* VD FHJKS', 151 20 *πνεύμονα* AMV rel., *πλ.* D, 162 13 *περιπνευμονικά* VFHJKZR'S'T'Gal.i.t., *πλεύμονι* A,

περιπλευμονικά M rel., 164 13 περιπνευμονίης AVDH JKZT', περιπλ. M cet., 164 21 περιπνευμονίης VDF HIKZR'S' Gal. i. t., περιπλ. AV cet., 230 23 πνεύμονα VHJKR' Gal., πλ. rel., 231 2 πνεύμονος VDHJKR' Gal., πλ. rel., 238 20 πνεύμονος V cet., πλ. DF IJR' Gal., 239 1 πνεύμονος VFHIJK, πλ. D rel.

πολλός, πολύς, πουλός.

Nominativus gen. fem., genetivus, dativus singularis et numerus pluralis stirpis πολλο- ubique fere constanter traditur, nisi quod recentioribus codicibus velut Parisinis DIJ πουλλά, πουλλοὶ eiusque generis monstra saepius feruntur. Nihil igitur quaerendum videtur, nisi utrum πολὺς, πολὺν, πολὺ an epicorum illud πουλός, -όν, -ὺ horum librorum auctores scripserint. Nam utriusque generis formae in omnibus codd. promiscue occurrunt, sed ita, ut in antiquioribus rariores, in recentioribus frequentiores epicolas deprehendas. Ex antiquissima membrana (Θ) Darembergius et Wahrmundius verum πολὺ, πολὺν quotiens descripserunt! cf. Littr. X, LXVII, LXIX. Antiquissimus vero Parisinus in libro qui est de locis in homine πολὺ servat Littr. VI p. 294 (πουλὺ E), solus tuetur p. 308 et 312, πολὺς p. 298, idem cum reliquorum codicum consensu πολὺ p. 304 ter, 324, 336 al. l. Med. B in libro π. τῶν ἐν κερ. τρωμ. πολὺ Littr. III 192, 220, 232, 224 14¹), πολὺν solus p. 244, de fractis Littr. III p. 412 πολὺ B. Sed haec curis posterioribus supplenda reservemus, nunc veniamus ad ea quae hoc

1) Quamvis V his quattuor locis cum B faciat, Par. C, eius apographum, extremo πουλὺ admisit.

volumine continentur. In libro π. ἀρχ. ἰητρ. πολὺ ter sine ullo dissensu praebetur: 8 19, 20 1, 21 1. Formas epicas inveni tres parum constanter traditas: 14 2 *πουλὺν* (υν in ras.) A, *πολὺν* rel., 19 9 *πουλὺ* M vulg., *πολὺ* A, 25 8 *πουλὺς* M, *πολὺς* vulg., *πολλὺς* A. Formas stirpis *πολλο-* praeterea habes: 8 15 *πολλόν* A, *πολὺ* M rel., 9 8 *πολλόν* (neutr.) ο, 9 16 *πολλόν* (neutr.) ο, nisi quod Laurent. L exhibet *πολλῶν*, 10 11 *πολλόν* A, *πολύ* M rel., 1 18 *πολλόν* (neutr.) ο, nam quod in A legis *πολόν*, nihil interest, cum alibi quoque in eo codice alterum λ interciderit, cf. 4 5, 125 20 *πολά* A, *πολλά* cet., 153 23 *πολῆς* A, *πολλῆς* cet. Accedit 1 13, ubi Littraeus *πολλόν* restituit ex *πολλῶν* codicis A (cf. supra Laurentianum L) pro vulg. *πολύ*. — In proximo libro, qui est de aere aqu. loc., legis *πολύς* ο 53 9, *πολὺ* ο 53 13, 57 17, 63 4, 63 11, 70 14; nam quod hoc loco VΒ *τόπου* praebeant pro τὸ πολὺ, potius ex compendiosa scribendi ratione quadam quam ex omissione syllabae λυ natum esse mihi persuasi. (Idem apparet in cod. B de cap. vuln. Littr. III p. 224, adnot. 4, cf. Thucyd. VII 49 et Linwood Jahrb. 1862, p. 202.) Adde *πολυπότας* ο, *πολυβόρους* ο 37 14 et 15, *πολύγονον* ο 63 17. — Contra *πουλὺ* ο 40 8 et *πουλὺς* ο 61 19. Denique promiscue, sed ita, ut *πολύς* auctoritate praestet: 33 5 et 12 *πουλὺ* E, *πολύ* V cet., 57 9 *πολύς* V, *πουλὺς* rel., 40 2 *πουλὺ* VE, *πολὺ* rel. — In Prognostico *πουλύν* uno loco (90 18) traditur codicibus MV et recentioribus quibusdam, ubi *πολὺν* antiquissimus C' exhibet, quocum conspirant cf. HFWg. Praeterea *πουλ-* non repperi, nisi quod *παχύ*, quod 98 4 omnes libri praeter MV (*πολύ*) exhibent, pro *πουλὺ* sumi possit. Contra *πολύς* ο 91 12, *πολυχρόν*. 86 7 et 90 11.

De vict. acut. 110 1 πολὺν VA¹ (cf. app.), 114 14 πολὺν AVR'S', πουλὺν M cet., 115 14 τοπουλὺν A, τὸ πουλὺν M, τὸ πολὺν V cet., 117 16 πολὺν AMV cet., πουλὺν solus F, 118 1 πολλοὶ A¹, mut. A³ in πολλὺν, πουλὺν MD, πολὺν V cet., 124 12 πολὺν V vulg., πουλὺν MD, πολλοὶ A¹, mut. in πολλὺν A⁴, 124 21 πολλὺν A, πουλὺν M vulg., πολὺν VR'S', 129 18 πολὺν AV cet. fere omn., πουλὺν M, 130 15 πολὺν AMV, 131 20 πολὺν AVR'S', πουλὺν M cet., 140 5 πουλὺν AM, πολὺν V vulg., 144 23 πολὺν AV, πουλὺν M, 137 19 πολλὸν (neutr.) A, πολλῶ MV, 143 7 πολλὸν (neutr.) A¹MV cet., πολὺν A²S'R'.

In parte spuria codex A πουλ. quater, πολ. octies exhibet, semel 155 18 πολὺν omnium consensu, πουλ. nusquam sine dissensu traditur. Varia lectio haec est: 146 4 πολλὺς A, πουλὺς MD, πολὺς V cet., 150 8 πολὺν AVJKR'S', πουλὺν M cet., 153 15 πολὺν A cet., πουλὺν MVDH. 156 12 πολὺν AR'S', πουλὺν MV, 160 1 πολὺν A cet., πουλὺν MVDHIJ, 161 22 πολὺν A cet., πουλὺν MVD, 166 13 πολὺς AR'S' vulg., πουλὺς M, πῶλὺς V, quod is qui C, eius apographum, confecit, statim in πουλὺν transcripsit. Habes exemplum, quomodo πουλύς in codices irrepserit. 175 1 πολὺν A vulg., πουλὺν MV, — 146 6 πουλὺν AMHIK, πῶλὺν V, πολὺν JS'R', 153 5 πουλὺν AHIK, πολὺν MVR', 158 19 πουλὺν AMVDH, πολὺν rel. vulg., 168 3 πουλὺς AMVDH, πολὺς vulg.

Epid. I 180 7 πολὺν A rel., πουλὺν VH, 181 8 πολλὺν A, πολὺν VDKR', 181 14 πολὺν AR', πουλὺν V rel., 183 14 πολὺν AV rel., πουλὺν unus I, 185 8 πολὺς AVR', πουλὺς cet. vulg., 186 11 πολὺν AR', πουλὺν V rel., 187 1 πολὺν AR', πουλὺν V rel., 187 9 πολὺν o, 190 16 πολὺν A vulg., πουλὺν V, 192 20 πολὺν AD¹, πολὺς

VHR', πολλοῖς vulg., 195 10 πολὺ AJ, πολὺ V cet., 204 5 πολὺς A vulg., πολὺς V, 206 8 πολὺ AR', πολὺ V rel., 206 10 πολὺν AV rel., πολὺν unus R', 209 23 πολὺ AV cet., πολὺ KR', 211 23 πολὺν AR', πολὺν V rel., 212 21 πολὺ R', πολὺ AV rel., 213 2 πολὺ AV vulg., πολὺ D.

Epid. III 217 1 πολὺν KR', πολὺν V cet., 218 24 πολὺν V, πολὺν cet., 221 18 πολὺς R', πολὺς V cet., 223 12 πολὺς VD, πολὺς C, 223 19 et 23 πολὺ V rel., πολὺ R', 223 25 πολὺ V rel., πολὺ FHIR', 224 1 πολὺς V rel., πολὺς H, 225 5 πολὺ R', πολὺ vulg., πολλοῖσι V rel., 225 15 πολὺ VD, πολὺ vulg., 225 20 πολὺ R', πολὺ cet., 226 16 πολὺ vulg., πολὺ VD, 227 9 πολὺ DHR', πολὺ V, 229 1 πολὺ VFHIJK, πολλοὶ vulg., 230 3 πολὺ ο, 230 7 et 231 6 πολὺ unus D, πολὺ V cet., 233 13 πολὺν V, συχνὸν rel. vulg., 234 15 πολὺν V, πολὺν IKR', πολὺν cet., 235 13 πολὺν V, πολὺν R', πολὺν cet., 236 10 πολὺς VD, πολὺς vulg., 237 3 πολὺς V vulg., πολὺς D, 237 8 πολὺς VKR', πολὺς cet., 237 9 πολὺ V vulg., πολὺ D, 237 27 πολὺ VKR', πολὺ cet., 239 16 πολὺ V vulg., πολὺ D, 241 2 πολὺ V vulg., πολὺ D, 241 18 ἐπὶ πολὺ V, ἐπὶ πολὺ cet. vulg., 242 2 πολὺ VH, πολὺ cet., 242 9 et 10 πολὺν V, πολὺν FIJKR', 242 19 πολὺ VKR', πολὺ cet., 243 18 πολὺ V cet., πολὺ R', 244 18 πολὺν V, πολὺν HIJR', πολὺν D, 245 6 πολὺς VH, cet. om.

πολλὸν 229 7 ο, nisi quod R'¹ ποτῶ, et 238 16 ο.

ῥυ(ῥο)φέω, ῥύ(ῥό)φημα.

ῥυφεῖν Ionum esse dicit Photius (ῥυφεῖν τὸ ῥοφεῖν Ἰωνες) et probatur auctoritate codicis A: 78

δυσφέοντες M, *δοφ.* A rel., 6 16 *δυσφήματα* A (M v i. ras.),
δοφ. cet., 6 19 *δυσφημάτων* M, *δοφ.* A cet., 6 24 *δυσ-*
φήματα AM, *δοφ.* cet., *δοφήματος* o 114 17 et 20, 115 1,
 121 22, 128 21; 121 9 *ἐπιρροφ.* o, 121 12 *δοφ.* o, 121 18
δοφεῖν o, 129 5 *δοφεῖν* A, *δοφέειν* M cet., 129 7 *δο-*
φέοντες o (cf. app.), 129 11 *δοφ.* o, 129 1 et 16 *δοφή-*
μασι o, 129 17 *δοφήματα* o, sed 129 8 *δυσφήματος*, quod
 scripsit A¹, mutavit recentior manus in *δοφ.*, 141 4
ἐπιρρ(alterum ρ add. A⁴)*οφ.* o, 143 13 *νεορόφητον* A,
νεορρύφητον MV cet., 147 1 *δόφημα* A¹, mut. A² in
δύφ., cet. *δόφ.*, 152 10 *δοφήματι* o, 154 6 *δόφημα* o.

Haecenus quod supra dixi *δυσφ* antiquissimi Pari-
 sini auctoritate probari, parum verisimile videatur,
 sed respice haec:

δύφημα 116 12, 118 16, 131 5, 153 2, 163 17 et 19 A
δυσφήματος 118 10 et 21, 119 2, 121 18, 140 4 A
δυσφήματι 115 12, 137 22, 155 13 A
δυσφήματα 122 6, 129 20, 133 19, 147 16, 154 22,
 155 18 et 21, 161 3, 177 7 A
δυσφημάτων 129 21, 140 6 A
δυσφήμασι 121 5, 133 21, 152 19 A
δυσφεῖν 121 11, 143 13 A.

His igitur triginta locis cod. A ceteris adversanti-
 bus id quod verum est, *δυσφ* tuetur. Accedunt haec:
 138 3 *δυσφημάτων* A, *δοφήματος* MV, 177 9 *ἐπιρρυσφῶν*
 A, *ἐπιρροφῶν* MV cet., *ἐπιρροφῶν* ZT', 162 7 *δυσφῆν*
 A¹, -εῖν A³, *δοφεῖν* cet., 168 22 *ἐπιρρυσφῆν* A, *δοφέειν*
 MV cet.

συν

In libro de vetere medicina A undetrices exhibet
συν-, semel (12 5 *ξυνέβη* A rec., *συν*- M) *ξυν*-, dup-
 decies mollior forma inter omnes libros convenit (4 11,

7 10, 10 12, 10 25, 12 16, 14 23, 21 4, 24 7, 26 3, 26 23, 27 6, 27 10), reliquis locis recentiores ξ intulerunt pro σ. — In libro de aere a. l. summa est inconstantia; legis ξυνιστ. (50 16) iuxta συνίστ. (50 20), ξυμπήξει (67 11) iuxta συμπήξει (67 5), ξυγκαίει καὶ συναναίνει (48 9), omnia consensu codicum. Sed quamvis praevaleat ξ, tamen praeter eos locos quos modo enumeravi σ consensu librorum servatur 35 2, 44 25, 47 15, 47 17, 48 2, 71 4. — 49 11 verum συνεστηκυῶν servavit Galenus, 48 6 ξυγκαιόμενον ξ in ras. V, 44 24 συν-
 ῆται B. — In Prognostico quantopere συν- nitatur melioris notae codicibus, hic doceat conspectus: 79 14 συμπεπτ. C'f, 79 15 συνεστ. C'Vfw, 79 20 συντεκμ. fw¹), 80 9 σύμπαντι cw, 81 21 συγκεκ. C'c, 82 5 συν-
 ηθές C'cf vulg., 88 5 συμφέρει C'Fw, 89 11 σὺν C'w, ξὺμ M, 91 1 συντήξις Vfw, 91 11 συμμεμ. C'Vcfwg, 92 3 συμμεμ. C', 92 17 συμμεμ. f, 94 13 συμβ. C', 94 16 συλλογ. C'fc Med.Foes., 95 14 σύμπαντας C'f, 99 9 et 18 σὺν r, 99 18 συνεχεῖ C'V, 101 17 συμβάλλ. C'cr, 101 21 συνεχεῖς F, 101 22 σὺν f et Par. 2256, 102 9 σὺν C'f Med.Foes., 103 1 σὺν π. C'V rel., ξυμπυρετῶ MH, 103 13 συνεξ. C'Vfr, 103 18 συστραφ. C'r, 104 14 συγ-
 χωρ. f, ξυγχ. C'MV, ἐγχ. r, 105 8 συνεχές C'MV rel. ξυγχ. rH, 106 10 συνεχ. rf, ξυνεχ. MV rel., om. C', 106 16 συντείν. rf, ξυντ. MV rel., om. C'. — ξυν- nullo codicum dissensu quater traditur 79 18 et 80 16 ξύμ-
 παντος, 92 7 ξυμμ., 102 9 ξυνεχεῖ, quas formas de meo mutavi. — In libro de victu acutor. inter viginti fere formas A quinquies exhibet ξυν- (111 11, 124 7 ubi MVDIJKR'S' συγκαίεται, 142 13, ubi MV rel. συν-

1) Eodem pertinet Parisinorum J et 2330 τεκμ., nam archetypi συν propter praecedens σημείοισι excidit.

θέρων mihi suppeditabant, 140 12, 145 9), quod in *συν-*
 mutavi. In parte spuria cod. A quinquies exhibet
ξυν-, quater et tricies *συν-*. Nam quod 153 16 legis
ὄν ἀθροίζ., nihil aliud est nisi *συναθροίζ.*, quod
 praebent MV vulg., sicut saepius cum Parisino in ea
 re conspirant MV. Octies *συν-* omnes tuentur 148 19,
 153 12, 156 6, 159 9, 161 15, 163 6, 167 11, 172 15,
 compluries paucissimi et recentiores renituntur. Sed
 ut ad illos quinque locos redeam, ubi A omnibus
 fere ceteris assentientibus *ξυν-* exhibet, memorabile
 mihi videtur uno loco excepto (165 5 *ξυνῶ* A, *ξὺν*
 MVR', *σὺν* rel.) hoc in verbo *ξυμφέρειν* fieri: 168 5,
 171 13, 174 9, 175 3. — Libri Epidem. I triginta locis
 A exhibet *συν-*, semel omnium assensu 180 5, duode-
 vicies pro *ξυν-* libris tradito ipse scripsi *συν-*: 182 2
 (*συν-* JL), 182 21, 184 14, 185 13, 186 19, 188 12, 190 12,
 194 18, 200 7, 200 12, 203 14 et 21, 205 1 et 22, 208 22,
 210 12 et 19, 214 9. — In libro Epidem. III deficiente
 codice A *ξυν-* praevalet. Tamen quattuor locis (217 20,
 219 4, 228 25, 244 20) *συν-* et *σὺν* sine discrimine tra-
 ditum videmus. Praeterea Vaticanus, quo antiquior
 huius libri codex non exstat, septies (216 18, 225 17,
 228 9, 230 24, 232 22, 234 2¹) 244 11) *συν-* tuetur.

His perlustratis quod ego in hac editione aequa-
 biliter scripsi *σὺν*, *συν-*, eo minus improbabis, quod
 in titulis quoque Ionicae dialecti totiens invenies *συν-*,
σὺν cf. Bechtel num. 18, 104, 113, 152, 158, 206^a 14.
 Addo testimonium Littraei, qui (X, LXVI) Vindobo-
 nensem antiquissimum fere constanter *συν-* ferre affir-

1) Hoc quoque loco, cum Vaticanus *συνεχώς* exhibeat,
 Par. C, eius apographum, *ξυν-* intromisit.

mat, Mediceum B similiter comparatum esse ipse demonstrare possum.

τέμνειν, τάμνειν.

52 14 *τέμνειν* ο, 65 2 *τέμνουσιν* b, *τάμν.* rel., 65 8 *ἐπιτάμνειν* ο, 104 5 *ἀποτέμνεσθαι* r f c Par. 2269 Schol., *ἀποτάμν.* MV rel., 120 12 *τάμνειν* AMV rel., *τέμν.* S' Med. Foes. Gal. i. cit. XI 160 et 292, 150 17 *ἀποταμνομένης* A, *ὕποτεμν.* MV, *ὕποταμν.* rel. (cf. app.), 151 3 *ὕποτεμνων* ADR'S', *ὕποτάμνων* MV rel., 162 21 *τέμνειν* ACS' Gal. i. t., *τάμνειν* MV cet., 238 16 *ἔταμον* DHL Gal. i. cit. XVII, II, 392, *ἔτεμον* V vulg.

Cf. de loc. in hom. Littr. VI p. 300 *κατατάμνειν* . . . *τάμνειν* . . . *τάμνειν* A ο c. 40, p. 330 *διατάμνειν* A, de int. aff. Littr. VII p. 208 1, 226 2 et 5, 242 10, 278 7 *τάμνειν* θ ο, de cap. vuln. c. 13 (Littr. III 230—234) *τάμνειν*, *ἀνατάμνειν*, *ἐπανατάμνων*, *τάμνοντι* B.

ττ et σσ.

ττ pro *σσ* interdum irrepsit, maxime in Prognosticum: 79 5 *διαφυλάττειν* C' V, 83 21 *φυλάττεσθαι* C' V, 84 13 *ἀμβλυόττουσιν* C', 86 9 *λαπάττουσαι* C' V, 90 2 *ἦττον* C', 97 5 *ἀπαλλάττουσιν* C'. Extra eum librum raro invenitur, velut 115 19 *ἦττον* MV vulg., *ἥσσον* A, 125 3 *ἐλαττον* M, 109 18 *ἀρμόσσουντα* M, *ἀρμόξ.* AV rel., 114 21 *ἀρμόσσουν* A¹, mut. in -ξον, ut videtur, ead. man., *ἀρμόττον* M vulg., *ἀρμόξον* V, paullo ante *ἀρμόξη* AMV, 150 15 *γλώσσης* AV, *γλώττ.* M rel.

INDEX NOTARVM.

A = Par. 2253 saec. XI
 C' = Par. 446 suppl. saec. X
 (cf. p. 72)
 B = Laurent. 74, 7 saec. XI/XII
 M = Marcian. 269 saec. XI
 a me ipso collatus
 V = Vaticanus 276 saec. XII.
 Collatione Tschiedeliana (cf.
 p. XV) usus sum librorum
 π. διατ. ὀξ. (cum parte
 spuria), 'Επιδ. A' et Γ'
 L = Laurent. 74, 1 saec. XV
 Mon. = Monacensis 71 anni 1531
 (Ilb. Mus. Rhen. XLII 460)
 H = Par. 2142 (cf. p. XXI)
 E = 2255
 D = 2254
 F = 2144
 I = 2140
 J = 2143
 K = 2145
 S' = 2276
 R' = 2165 saec. XVI
 P' T' Z sigla sunt codicum
 recentiorum Parisinorum
 ϑ = Vindob. med. IV saec. X
 B = Barberinus I 5 saec. XV
 (cf. p. 31)
 b = lectiones Gadaldineae (cf.
 p. 31)
 c = Med. 74, 11
 saec. XIII
 f = Med. 75, 3
 saec. XII
 r = Vatican. 2254
 saec. X
 w = Vindob. XVI
 saec. XV

Ald. = Hippocratis Opera, Ve-
 netiis 1526 (in aedibus Aldi)
 Imper. Samb. apud Mack. =
 Ioannis Sambuci variae le-
 ctiones (1561), in Steph.
 Mackii edit. Hippocr. (Vin-
 dob. 1743)
 Zwing. = Hippocratis viginti
 duo commentarii Theod.
 Zwingeri studio et conatu,
 Basileae 1579
 Opsop. = Hippocratis Coi Ius-
 iurandum, Aphorismor. sect.
 VIII, Prognostica, Prorrheti-
 corum libri II, Coaca prae-
 sagia, graecus et latinus
 contextus accurate renovatus
 cura Ioa. Opsopoei, Francof.
 1587
 Merc. sive Mercur. = Hippo-
 cratis Coi opera quae ex-
 stant . . . illustrata a Hieron.
 Mercuriali, Venetiis 1588
 Foes. = Magni Hippocratis
 opera omnia . . . illustrata
 Anutio Foesio Mediomatrico
 medico auctore, Francof.
 1595
 Lind. = Van der Linden, Magni
 Hippocratis Coi opera omnia,
 Lugduni Batav. 1665
 Freind. = Hippocratis de mor-
 bis popularibus liber I et
 III. His accommodavit de
 febribus commentarios Ioh.
 Freind, Londini 1717. Repe-
 tit a eod. anno Amstelod.
 Cor. = Adamantii Corais editio

libri *περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων*, Paris. 1800

Litt. = Oeuvres complètes d'Hippocrate par É. Littré, Paris 1849—1861

Erm. = Hippocratis et aliorum medicorum veterum reliquiae, ed. F. Z. Ermerins, Traiecti ad Rhenum 1859—1864

Rhd. = Ἱπποκράτης νομιδῆ Car. H. Th. Reinhold I II, Ἀθήνησι 1865, 1866

Cob. = Cobet

ed. = editores

rec. = codices recentiores, maxime Littraei Parisini

add. = addidit, addiderunt

Et horum virorum nomina et F. Blassii, H. Dielsii, R. Meisteri sine titulo operis adscripta ad ea pertinent, quae litteris per hos annos ipsi me docuerunt. Nam consilio et opera prompti ac indefessi hi omnes ita me adiuverunt, ut has novae editionis primitias multorum, non unius esse dixeris. Qui ut etiam in posterum benevolentia studiisque mihi favere pergant, ex animo grato pioque opto.

mut. = mutavit, mutaverunt

om. = omisit, omiserunt

ss. = superscripsit

Gal. sive Gal. i. t. = Galenus in textu

Gal. comm. = Galenus in commentario

Gal. i. cit. = Galenus in citatione

i. m. = in margine

i. t. sive in tit. = in titulo

m. (numero praesertim antecedente) = manus

alt. = alter, -a, -um

Gomp. = Th. Gomperz

Ilb. = J. Ilberg

Wil. = U. de Wilamowitz-Moellendorff

In Parisino A legendo editor a Littraeo his locis differt:

33 δὲ εὖρ., non δ' εὖρ.

35 τις τῆς τῶν, non τις τῶν

314 δὲ αὐτῇ, non δ' αὐτῇ

316 ὅτι τοῖσι κάμν.

419 καὶ καταλέσαντές τε καὶ

51 ὥς ἦν ἃ μὲν ἴσχ., non ὥς ἦν μὲν ἃ ἴσχ.

59 καὶ θάν. non om.

618 καὶ ἔψ., non κ. τῇ ἔψ.

76 καὶ ἦν πάνυ ut vulg.

79 ῥυφεῖν μὲν

712 ἔς, non εἰς

714 et 15 καὶ τὸν κάμνοντα

724 διὰ τὴν θηριότητά τε καὶ τὴν ἀκρ.

1118 οὖρον χλορώτερον καὶ θερμότερον καὶ στόμα

1219 δῆ, quod in app. suo affert Littr., non repperi

1225 ἔτι δὲ, non ἔστι δὲ

135 et 6 οὐ φημι δὲ δεῖν δια- τοῦτο

144 γάρ post δῆλον A non fert

1712 ἦ A¹, mut. A³ in εἰ

2019 οὐδὲ μίαν, non οὐδεμίαν

2110 τότε δὲ ἥδη, non τὸ δὲ ἥδη

239 ὅσοισι δὲ ὀξ., non ὅς. μὲν ὀξ.

- 23 12 καταστορεσθῆ, non κατα-
 στορεσθῆ
 27 14 ἐκ τῆς σ. A quoque
 111 2 νοσήμασι
 111 8 et 9 σποράδες ἔωσιν
 113 8 ὅτι καὶ οἱ A quoque
 114 6 ὁσοὶ μὲν A (κο ss. non
 prima m.)
 114 11 εἰδισμένοις (ι add. A⁴)
 ἀπαξ
 115 19 ἥσσον A
 116 5 οὐδαμῇ A
 120 14 ὅνῃ ἢ ἀντὶ
 123 2 αἰεὶ A quoque
 125 3 ἔλασσον
 125 11 τὴν ante μονοσιτ. non
 om.
 127 18 δ' ἥσσον
 128 14 εἰ ταύτας πάσας, non ἣν
 πάσας ταύτας
 132 7 ἀρκέσει
 133 11 κῆν A quoque
 135 1 ἀνάγοι, non ἀνάγη
 136 5 πλεῦμονος A quoque
 136 11 ἔστι δ' (non τ') ὅτε κα-
 τακορ.
 140 6 διαιτωμένοισιν A quoque
 141 21 κισρὸν οἶνον
 142 5 ὅπου θερμῷ καὶ ὅπου
 ψυχρῷ
 149 5 διαλογιζόμενος A quoque
 150 19 ὁπόταν
 161 6 ἥκειν (post φιλεῖ) om.
 171 8 ὑπελεύσεται A quoque
 182 2 ὀξέες om.
 186 1 ἐν ante καύσῳ om.
 187 5 et 6 ψύξις δὲ πολλή
 187 13 ἢ σμικρὰ, non ἢ καὶ σμ.
 190 11 πυρετοῖς, non -τοῖσι
 190 12 mere σιτώδεα
 ibid. ξύντασις, non ξύνστασις
 193 15 et 209 11 λάβρον A quoque
 194 1 καὶ post λεπτὰ om. A
 quoque
 195 4 ὀλίγα μέλανα
 198 21 et 201 3 οἷσι
 200 18 ἐνταῖος ἔτι μακρότερος
 (καὶ om. A) οὐ θανατώδης
 200 21 ἐπιγιν., non ἐπιγεν.
 201 12 ante γέγραπται add. τι,
 non τε
 202 12 ἄρρωστος (i. tit.) non est
 in A
 203 3 ὕπνον, non ὕπνον
 203 7 ἀπέθανεν et 13 ἔλαβεν A
 quoque
 205 7 δὲ πόνοι pro ἐπόνει
 206 12 ὅσα pro οἷα
 207 18 καὶ ante πρῶτ. κ. εἰκ.
 non repperi
 208 10 κρισίμοις
 209 1 ἐρρίγωσε
 209 19 παροξύνθη
 210 10 ἐς νύκτα
 211 20 μέγα, non μὲν
 214 11 ἰδρωσε

ADDENDA.

- 1 18·δημιουργοὶ A rel., δημοιοεργοὶ M
 8 9 app. οὐ βλακικωτέραν ἤπερ τὴν pro οὐ βλαβερωτέραν
 πρὸς τὴν Gomperz Wien. Sitzungsber. CXXII 14
 11 18 app. θερμότερον καὶ στόμα A
 11 19 κρεμᾶσθαι A rel., κρέμασθαι M
 20 18 app. ῥώμην Kaibel, Stil u. Text der πολ. Ἀθην. des
 Aristot. p. 137
 27 14 app. τετεχνέεται (forme ionienne) Litt.
 45 12 ἐεικὸς E, εἰκὸς cet.
 64 14 app. περὶ ἐωυτέων Cor.
 93 20 app. ἀπάντ. M
 124 13 προηριστήκεσαν A, -κεισαν MV vulg.
 125 12 app. ἐνέγκαιεν A¹, mut. A³ in ἐνέγκεσεν
 127 8 θωνμαστὸν V (ceteroquin ubique θανυ-, cf. Litt. II
 302 note 16)
 131 23 app. post γὰρ add. ἦν MV
 146 10 app. νηδῦν V
-

CORRIGENDA.

- IV lege Epidem. I 5 p. 634 sq. L.
 IX 4 lege χειρῶν, non <χειρῶν>
 XVIII 24 lege quin, non quia
 XXIX adn. 3 lege Suppl. Arist. vol. III 1, non t. IV
 6 10 dele comma post τούτων
 17 7 lege αὐτοῖσι, non αὐτοῖσιν
 18 10 et 21 9 lege μεμειγμ.
 22 5 et 23 12 lege μειχθ.
 25 15 lege πληροούμενοι
 50 5 lege τοῖς
 62 25 et 99 10 lege ὁσφῦν
 94 17 app. lege τὰς πρ. προλέγειν MV
 101 14 lege ἀπολεῖμ., item 107 8
 104 3 app. lege (p. 106 20)
 107 14 lege ἀποθανεν μένους
 111 2 lege νοσήμασι
 130 18 app. lege ὀρρωδέω
 140 15 app. lege ὠφελείης
 152 8 lege ὁσφῦν (sic enim A¹ MV)
 152 17 lege δοκῇ
 154 13 lege ὅπως
 160 12 lege ὀφρῦν et in app. ὁ:ὁ:φρὺν A
 161 20 lege καὶ ἦν cum Parisino A
 175 12 lege κνᾶθoις
 180 4 lege μαλθακῶς
 187 4 lege μέζω
 219 23 lege ἐξκαιδεκάτῃ
-

ΠΕΡΙ ΑΡΧΑΙΑΣ ΙΗΤΡΙΚΗΣ.

Ὅποσοι μὲν ἐπεχείρησαν περὶ ἰητρικῆς λέγειν I 570 L.
 ἢ γράφειν, ὑπόθεσιν αὐτοὶ αὐτοῖς ὑποθέμενοι τῷ
 λόγῳ θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ ὑγρὸν ἢ ξηρὸν ἢ ἄλλο τι
 ὃ ἂν θέλωσιν, ἐς βραχὺ ἄγοντες τὴν ἀρχὴν τῆς αἰτίας 5
 τοῖσι ἀνθρώποισι νούσων τε καὶ θανάτου, καὶ πᾶσι
 τὴν αὐτήν, ἐν ἣ ὁ δύο ὑποθέμενοι, ἐν πολλοῖσι μὲν
 καὶ<νοῖσι> οἷσι λέγουσι καταφανέες εἰς ἀμαρτάνον-
 τες, μάλιστα δὲ ἄξιον μέμψασθαι, ὅτι ἀμφὶ τέχνης
 εἰσῆς, ἣ χρεόνται τε πάντες ἐπὶ τοῖσι μεγίστοις καὶ 10
 τιμῶσι μάλιστα τοὺς ἀγαθοὺς χειροτέχνους καὶ δημιουρ-
 γούς. εἰσὶν δὲ δημιουργοὶ οἱ μὲν φαῦλοι, οἱ δὲ
 πολλὸν διαφέροντες· ὅπερ, εἰ μὴ ἦν ἰητρικὴ ὅλως
 μὴδ' ἐν αὐτῇ ἔσκεπτο μὴδ' εὗρητο μὴδέν, οὐκ ἂν ἦν,
 ἀλλὰ πάντες ὁμοίως αὐτῆς ἀπειροὶ τε καὶ ἀνεπισιτή- 15
 μονες ἦσαν, τύχῃ δ' ἂν πάντα τὰ τῶν καμνόντων
 διοικεῖτο. νῦν δ' οὐχ οὕτως ἔχει, ἀλλ' ὥσπερ καὶ
 τῶν ἄλλων τεχνέων πασέων οἱ δημιουργοὶ πολλὸν 572
 ἀλλήλων διαφέρουσιν κατὰ χεῖρα καὶ κατὰ γνώμην,

2 μὲν om. M 3 ὑπ. σφίσις αὐτέοισιν ὑπ. M 4 ἄλλοτι ὃ
 ἦν θέλ. A, ἀλλ' ὃ τι ἂν ἐθέλ. M 6 τῶν ante νοῦς. et τοῦ ante
 θαν. add. M 7 προθέμ. M 7. 8 μὲν καὶ οἷσι λέγ. codd.,
 καινοῖσι dedi auctore Hermanno Schoene 11 καὶ δημιουργούς
 om. M 12 φλαῦροι M 13 πολλῶν δ. A, πολὺ διαφ. M
 14 μὴδ' εὗρητο om. A 15 ἂν ὁμ. M, ὁμ. ἂν H et L 16 τύχῃ
 δ' ἂν A, καὶ τύχῃ ἂν Littr. ex caet. Parisinis, et καὶ et δ' ἂν
 om. M 17 δ' om. A, ss. A² 18 πολὺν A

οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ ἰητρικῆς. διὸ οὐκ ἡξίουεν αὐτὴν ἔγωγε
 καινῆς ὑποθέσιος δεῖσθαι ὥσπερ τὰ ἀφανέα τε καὶ
 ἀπορεόμενα, περὶ ὧν ἀνάγκη, ἣν τις ἐπιχειρῇ τι λέ-
 γειν, ὑποθέσει χρῆσθαι, οἷον περὶ τῶν μετεώρων ἢ
 5 τῶν ὑπὸ γῆν· ἃ εἴ τις λέγοι καὶ γινώσκοι ὡς ἔχει, οὐτ'
 ἂν αὐτῷ τῷ λέγοντι οὔτε τοῖς ἀκούουσι δῆλα ἂν εἴη,
 εἴτε ἀληθέα ἐστὶν εἴτε μὴ. οὐ γὰρ ἔστι πρὸς ὅ τι χρὴ
 ἀνευρέκαντα εἰδέναι τὸ σαφές.

2. Ἰητρικῇ δὲ πάσαι πάντα ὑπάρχει, καὶ ἀρχὴ καὶ
 10 ὁδὸς εὐρημένη, καθ' ἣν τὰ εὐρημένα πολλά τε καὶ
 καλῶς ἔχοντα εὐρηται ἐν πολλῷ χρόνῳ καὶ τὰ λοιπὰ
 εὐρεθήσεται, ἣν τις ἱκανός τε ἐὼν καὶ τὰ εὐρημένα
 εἰδὼς ἐκ τούτων ὁρμώμενος ζητῇ. ὅστις δὲ ταῦτα
 ἀποβαλὼν καὶ ἀποδοκιμάσας πάντα ἐτέρῃ ὁδῷ καὶ
 15 ἐτέρῳ σχήματι ἐπιχειρεῖ ζητεῖν καὶ φησί τι ἐξευρηκέναι,
 ἐξηπάτῃται καὶ ἐξαπατᾶται· ἀδύνατον γάρ· δι' ἧς δὲ
 ἀνάγκας ἀδύνατον, ἐγὼ πειρήσομαι ἐπιδείξαι λέγων
 καὶ ἐπιδεικνύων τὴν τέχνην ὅτι ἔστιν. ἐκ δὲ τούτου
 καταφανὲς ἔσται ἀδύνατα εἶναι ἄλλως πως τούτων εὐρί-
 20 σκεσθαι. μάλιστα δέ μοι δοκεῖ περὶ ταύτης δεῖν λέγοντα
 τῆς τέχνης γνωστὰ λέγειν τοῖσι δημότησι. οὐ γὰρ περὶ
 ἄλλων τινῶν οὔτε ζητεῖν οὔτε λέγειν προσήκει ἢ περὶ
 τῶν παθημάτων ὧν αὐτοὶ οὗτοι νοσέουσιν τε καὶ πο-
 574 νέουσι. αὐτοὺς μὲν οὖν τὰ σφῶν αὐτῶν παθήματα

1 ἐγ. καινῆς αὐτὴν ὑπόθ. M 3 ἀπορεόμενα A τι om. M
 4 ὁ pro οἷον M 5 ἃ εἴ Gomperz Wiener Sitzungsber. tom. 103
 p. 529, αἰεὶ τις λέγειν καὶ γινώσκει A, εἰ λέγοι τις κ. γινώσκοι M
 8 ἐπανέγκ. M 10 καὶ ante τὰ εὐρ. add. M 14 ἀπο-
 βάλλον A 15 φύσει A, mut. A³ in φύσει, φήσει M εὐρημέ-
 ναι M 17 δυνατὸν A 18 δεικνύς M ὅ τι M ἐστὶν codd.
 19 τουτέων A, om. M 20 δ' ἐμοὶ A 21 οὔτε pro οὐ A
 22 ἄλλου τινὸς M προσήκει οὔτε λέγ. M 23 πα in ras.,
 man. antiquissima ante θ scripsit σ (αἰσθημάτων?) A τε καὶ
 πονέουσι om. M

καταμαθεῖν, ὥς γίνεται καὶ παύεται καὶ δι' οἷας προ-
φάσις αὖξεται τε καὶ φθίνει, δημότας ἐόντας οὐ
ῥηίδιον· ὑπ' ἄλλου δὲ εὐρημένα καὶ λεγόμενα, εὐπετές.
οὐδὲν γὰρ ἕτερον ἢ ἀναμιμνήσκειται ἕκαστος ἀκούων
τῶν αὐτῷ συμβαινόντων. εἰ δέ τις τῆς τῶν ἰδιωτέων 5
γνώμης ἀποτεύξεται καὶ μὴ διαθήσει τοὺς ἀκούοντας
οὕτως, τοῦ ἐόντος ἀποτεύξεται. καὶ διὰ ταῦτα οὖν
ταῦτα οὐδὲν δεῖ ὑποθέσιος.

3. Τὴν γὰρ ἀρχὴν οὕτ' ἂν εὐρέθη ἡ τέχνη ἡ ἱατρικὴ
οὕτ' ἂν ἐξηγήθη — οὐδὲν γὰρ αὐτῆς ἔδει —, εἰ τοῖσι 10
κάμνουσι τῶν ἀνθρώπων τὰ αὐτὰ διαιτωμένοις τε
καὶ προσφερομένοις, ἅπερ οἱ ὑγιαίνοντες ἐσθίουσί τε
καὶ πίνουσι καὶ τᾶλλα διαιτέονται, συνέφερεν καὶ μὴ ἦν
ἕτερα τούτων βελτίω. νῦν δὲ αὐτὴ ἡ ἀνάγκη ἱατρι-
κὴν ἐποίησεν ζητηθῆναί τε καὶ εὐρεθῆναι ἀνθρώποις, 15
ὅτι τοῖσι κάμνουσι ταῦτα προσφερομένοις, ἅπερ οἱ
ὑγιαίνοντες, οὐ συνέφερεν, ὥς οὐδὲ νῦν συμφέρει. 576
ἔτι δὲ ἄνωθεν ἔρωγε ἄξιῳ οὐδ' ἂν τὴν τῶν ὑγιαίνον-
των δίαίταν τε καὶ τροφήν, ἥ νῦν χρέονται, εὐρεθῆναι,
εἰ ἐξήρκει τῷ ἀνθρώπῳ ταῦτα ἐσθίουσι καὶ πίνουσι 20
βοῦ τε καὶ ἵππῳ καὶ πᾶσιν ἐκτὸς ἀνθρώπου, οἷον τὰ
ἐκ τῆς γῆς φνόμενα, καρπούς τε καὶ ὕλην καὶ χόρτον.
ἀπὸ τούτων γὰρ καὶ τρέφονται καὶ αὖξονται καὶ ἄπονοι

1 ὥς τε γ. M 2 ἰδιώτας pro δημότ. M 3 δ' M
4 ἢ om. M 5 ἐόντῳ M 7 οὕτως mut. in οὕτος M 8. δ. τ.
οὖν οὐδὲν δεῖται ὑπ. M 9 ἢ ante τέχνη om. M 10 αὐτοῖς M
εἰ om. M 11 αὐτῶν ante ἀνθρ. add. A 12 οἱ om. M
τε om. M 13 καὶ κατ' ἄλλα M εἰ ante μὴ add. M
14 δ' M 15 ζητεῖσθαι M 16 ταῦτα AM 18 δ' M ut
saepius 20 εἰ om. A¹, inseruit A² 22 τῆς om. M

23 τε pro γὰρ M ποιοῖ A, s ss. A², i. m. A²: περὶ ἀρχεωτάτης
τῶν τότε ἀνθρώπων τροφῆς καὶ διαίτης

διάγουσιν οὐδὲν προσδεόμενοι ἄλλης διαίτης. καὶ τοι
 τὴν γε ἀρχὴν ἔγωγε δοκέω καὶ τὸν ἄνθρωπον τοιαύτη
 τροφῇ κεχρησθαι. τὰ δὲ νῦν διαιτήματα εὗρημένα
 καὶ τετεχνημένα ἐν πολλῷ χρόνῳ γεγενῆσθαι μοι δο-
 5 κεῖ. ὥς γὰρ ἔπασχον πολλά τε καὶ δεινὰ ὑπὸ ἰσχυρῆς
 τε καὶ θηριώδεος διαίτης ὡμά τε καὶ ἄκρητα καὶ
 μεγάλας δυνάμιας ἔχοντα ἐσφερόμενοι! οἷά περ ἂν
 καὶ νῦν ὑπ' αὐτῶν πάσχοιεν πόνοισί τε ἰσχυροῖσι
 καὶ νούσοις περιπίπτοντες καὶ διὰ τάχους θανάτοισι.
 10 ἦσσον μὲν οὖν ταῦτα τότε εἰκὸς ἦν πάσχειν διὰ τὴν
 συνήθειαν, ἰσχυρῶς δὲ καὶ τότε. καὶ τοὺς μὲν πλεί-
 στους τε καὶ ἀσθενεστέρεην φύσιν ἔχοντας ἀπόλλυσθαι
 εἰκὸς, τοὺς δὲ τούτων ὑπερέχοντας πλείῳ χρόνον ἀντ-
 ἔχειν· ὥσπερ καὶ νῦν ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν βρωμάτων
 15 οἱ μὲν ῥηϊδίως ἀπαλλάσσονται, οἱ δὲ μετὰ πολλῶν
 πόνων τε καὶ κακῶν. διὰ δὴ ταύτην τὴν αἰτίην καὶ
 οὗτοί μοι δοκέουσιν ζητῆσαι τροφὴν ἀρμόζουσαν τῇ
 φύσει καὶ εὐρεῖν ταύτην, ἥ νῦν χρεώμεθα. ἐκ μὲν
 οὖν τῶν πυρῶν βρέξαντές σφας καὶ πτίσαντες καὶ κατα-
 20 λέσαντές τε καὶ διασήσαντες καὶ φορύξαντες καὶ ὀπτή-
 σαντες ἀπετέλεσαν ἄρτον, ἐκ δὲ τῶν κριθέων μᾶζαν·
 578 ἄλλα | τε πολλὰ περὶ ταῦτα πρηγματευσάμενοι ἠψησάν
 τε καὶ ὥπτησαν καὶ ἔμιξαν, καὶ ἐκέρασαν τὰ ἰσχυρὰ
 τε καὶ ἄκρητα τοῖς ἀσθενεστέροις πλάσσοντες πάντα
 25 πρὸς τὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν τε καὶ δύναμιν, ἡγεύ-

2 γε om. M ἀξιῶ pro δοκέω M τοιαύτην τροφὴν (i. m.
 -ῇ -ῇ) χρησθαι A 4 ἐν π. χρ. om. A 5 πολὰ A ἀπὸ M
 6 σώματα pro ὡμά τε M 7 ἂν om. A 9 διαταχέως A
 ut solet 14 ἐκ pro ἀπὸ M 15 μὲν γὰρ M 16 χρεῖν pro
 αἰτίην M 19 σφας om. M, post πτίσ. add. πάντα M 20 φορύ-
 ξαντες M 21 ἀπετέλεσαμεν A 22 συχνὰ pro πολλὰ M περὶ
 ταύτην codd., iteratum in A post πρ. 23 τὰ om. M

μενοι, ὅσων μὲν, ἣν ἰσχυρὰ ἦ, οὐ δυνήσεται κρατεῖν ἡ φύσις, ἣν ἐμφέρεται, ἀπὸ τούτων δ' αὐτῶν πόρους τε καὶ νούσους καὶ θανάτους ἔσσεσθαι, ὁπόσων δ' ἂν δύνηται ἐπικρατεῖν, ἀπὸ τούτων τροφήν τε καὶ αὔξησιν καὶ ὑγίειν. τῷ δὲ εὐρήματι τούτῳ καὶ ζητήματι τί ἂν 5 τις ὄνομα δικαιότερον ἢ προσῆκον μᾶλλον θείῃ ἢ ἰητρικῇ; ὅτι γε εὐρήται ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνθρώπου ὑγίει τε καὶ σωτηρίῃ καὶ τροφῇ, ἄλλαγμα ἐκείνης τῆς διαίτης, ἐξ ἧς οἱ πόνοι καὶ νοῦσοι καὶ θάνατοι ἐγίνοντο.

4. Εἰ δὲ μὴ τέχνη αὕτη νομίζεται εἶναι, οὐκ 10 ἀπεικός· ἥς γὰρ μηδεὶς ἐστὶν ιδιώτης, ἀλλὰ πάντες ἐπιστήμονες διὰ τὴν χρῆσιν τε καὶ ἀνάγκην, οὐ προσήκει ταύτης οὐδένα τεχνίτην καλεῖσθαι· ἐπεὶ | τό γε 580 εὐρημα μέγα τε καὶ πολλῆς σκέψιος τε καὶ τέχνης. ἔτι γοῦν καὶ νῦν οἱ τῶν γυμνασίων τε καὶ ἀσκησίων 15 ἐπιμελόμενοι αἰεὶ τι προσεξευρίσκουσιν κατὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ζητούντες ὅ τι ἐσθίων τε καὶ πίνων ἐπικρατήσει τε αὐτοῦ μάλιστα καὶ ἰσχυρότερος αὐτὸς ἑωυτοῦ ἔσται.

5. Σκεψώμεθα δὲ καὶ τὴν ὁμολογεομένως ἰητρικὴν, τὴν ἀμφὶ τοὺς κάμνοντας εὐρημένην, ἣ καὶ ὄνομα καὶ 20 τεχνίτας ἔχει, ἥρᾳ τι καὶ αὐτὴ τῶν αὐτῶν ἐθέλει, καὶ πόθεν ποτὲ ἦρκεται. ἐμοὶ μὲν γὰρ, ὅπερ ἐν ἀρχῇ

1 ὅσων Diels, ὡς ἦν ἂ μὲν ἰσχυρὰ ἦ A, ὅσα μὲν ἰσχυρότερα ἦ M 2 ἐσβάληται M τε pro δ' A 3 ὁπόσων δ' ἦν A, ὅσων ἂν M 4 τροφή . . αὔξεσις . . ὑγίειά A 5 τούτῳ καὶ ζητ. om. M 6 τί ἂν οὖν ὄνομα δ. ἂν τις προσῆκον μ. θείτο M 7 γε om. M 8 τροφῇ κ. σωτηρίης M κείνης M 9 καὶ θάνατοι om. M, γίνονται M 10 αὐτὴ M 11 ἀπεικός M, ἡ (ἦ?) γὰρ ἀπεικός i. m. A⁴ ἔσται A 12 ἐστέ ante διὰ add. A 14 εὐρεμα καὶ μ. καὶ πολλ. τέχν. τ. κ. σκ. M 17 ἔδων M 18 αὐτέων M ἰσχυρότατος M αὐτὸς om. M 21 ἥρα τί A, ἥρᾳ τι M¹, εἰ ἄρα τι M² pro vulg. καὶ κρατεῖν, v. quae de his disputavi in Herm. XXII, p. 187 sqq. et Erm. in Epimetro vol. III, p. XCVI ἐθέλοι A 22 ὁπόθεν M

εἶπον, οὐδ' ἂν ζητῆσαι ἰητρικὴν δοκεῖ οὐδεὶς, εἰ ταῦτὰ
 διαιτήματα τοῖσί τε κάμνουσι καὶ τοῖσι ὑγιαίνουσιν
 ἡρμοξεν. ἔτι γοῦν καὶ νῦν ὅσοι ἰητρικῇ μὴ χρέονται,
 οἳ τε βάρβαροι καὶ τῶν Ἑλλήνων ἔνιοι, τὸν αὐτὸν
 5 τρόπον, ὅνπερ οἱ ὑγιαίνοντες, διαιτέονται πρὸς ἡδονὴν
 καὶ οὐτ' ἂν ἀπόσχοιντο οὐδενὸς ὧν ἐπιθυμέουσιν οὔθ'
 ὑποστείλαιντο ἄν. οἱ δὲ ζητήσαντες καὶ εὐρόντες ἰητρι-
 κὴν τὴν αὐτὴν ἐκείνοισι διάνοιαν ἔχοντες, περὶ ὧν
 μοι ὁ πρότερος λόγος εἴρηται, πρῶτον μὲν, οἶμαι,
 10 ὑφεῖλον τοῦ πλήθους τῶν σιτίων αὐτῶν τούτων, καὶ
 ἀντὶ πλειόνων ὀλίγιστα ἐποίησαν. ἐπεὶ δὲ αὐτοῖσι
 τοῦτο ἔστι μὲν ὅτε πρὸς τινας τῶν καμνόντων ἤρκεσε |
 582 καὶ φανερόν ἐγένετο ὠφελῆσαν, οὐ μέντοι πᾶσί γε,
 ἀλλ' ἥσάν τινες οὕτως ἔχοντες, ὥς μὴδ' ὀλίγων σιτίων
 15 δύνασθαι ἐπικρατεῖν, ἀσθενεστέρου δὲ δὴ τινος οἱ
 τοιοῖδε ἐδόκεον δεῖσθαι, εὖρον τὰ ῥυφήματα μίξαντες
 ὀλίγα τῶν ἰσχυρῶν πολλῶ τῷ ὕδατι καὶ ἀφαιρεόμενοι
 τὸ ἰσχυρὸν τῇ κρήσει τε καὶ ἐψῆσει. ὅσοι δὲ μὴδὲ
 τῶν ῥυφημάτων ἐδύναντο ἐπικρατεῖν, ἀφεῖλον καὶ
 20 ταῦτα καὶ ἀφίκοντο ἐς πόματα καὶ ταῦτα τῇσί τε
 κρήσεσι καὶ τῷ πλήθει διαφυλάσσοντες ὥς μετρίως
 ἔχοι, μήτε πλείω τῶν δεόντων μήτε ἀκρητέστερα
 προσφερόμενοι μὴδὲ ἐνδεέστερα.

6. Εὖ δὲ χρὴ τοῦτο εἰδέναι, ὅτι τοῖσι τὰ ῥυφήματα
 25 ἐν τῇσι νοῦσοισιν οὐ συμφέρει, ἀλλὰ φανερώς, ὅταν

1 δοκεῖ ἰητρικὴν M 3 ὁκόσοι A 4 ὅμοιοι pro ἔνιοι M
 5 οἱ om. M 6 οὐδὲ στείλαιντο (om. ἄν) M 7 τε καὶ M 8 κεί-
 νοίσι M 11 ἐπὶ δ' M 12 ὅτε om. M 13 μέντοι γε πᾶσιν γε A
 14 μὴ A, μὴ δι' M, μὴδ' vulg. 16 ἐδόκεον οἱ τοιοῦτοι M
 τὰ om. M ῥυφ. M v in ras. 18 ὁκόσοι M 20 καὶ αὐτὰ τῇσί A
 21 κρήσεσι M 22 ἔχει^η M 24 τοῖσι A (= τισί), εἰδ. τοῦτο οἶσι
 τὰ ρ. M 25 ἀλλ' ἀντικρὺς ὅταν τοῦτο ποιήσωσι παροξ. M

ταῦτα προσαίρωνται, παροξύνονται σφίσι οἳ τε πυρε-
 τοὶ καὶ τὰ ἀλγήματα· καὶ δῆλον τὸ προσενεχθὲν τῇ
 μὲν νούσῳ τροφή τε καὶ αὐξησις γινόμενον, τῷ δὲ
 σώματι φθίσις τε καὶ ἀρρωστίη. ὅσοι δὲ ἂν τῶν ἀν-
 θρώπων ἐν ταύτῃ τῇ διαθέσει ἔοντες προσενέγκωνται 5
 ξηρὸν σιτίον ἢ μᾶζαν ἢ ἄρτον, καὶ ἦν πάνυ σμι-
 κρόν, δεκαπλασίως ἂν μᾶλλον καὶ ἐπιφανέστερον κα-
 κωθεῖεν ἢ ῥυφεύοντες, δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ διὰ | τὴν ἰσχὺν 584
 τοῦ βρώματος πρὸς τὴν διάθεσιν· καὶ ὅτῳ ῥυφεῖν μὲν
 συμφέρει, ἐσθίειν δ' οὐ, εἰ πλείω φάγοι, πολὺ ἂν 10
 μᾶλλον κακωθεῖν, ἢ <εἰ> ὀλίγα· καὶ εἰ ὀλίγα δέ, πονή-
 σειεν ἂν. πάντα δὴ τὰ αἷτια τοῦ πόνου ἐς τὸ αὐτὸ
 ἀνάγεται, τὰ ἰσχυρότατα μάλιστα τε καὶ ἐπιφανέστατα
 λυμαίνεσθαι τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ὑγιαῖ ἔοντα καὶ
 τὸν κάμνοντα.

15

7. Τί οὖν φαίνεται ἑτεροῖον διανοηθεὶς ὁ καλεῖ-
 μενος ἰητρὸς καὶ ὁμολογεομένως χειροτέχνης, ὃς ἐξεῦρε
 τὴν ἀμφὶ τοὺς κάμνοντας δίαιτάν τε καὶ τροφήν, ἢ
 ἐκεῖνος ὁ ἀπ' ἀρχῆς τοῖσι πᾶσιν ἀνθρώποισιν τροφήν,
 ἢ νῦν χρεώμεθα, ἐξ ἐκείνης τῆς ἀγριότητος τε καὶ θηριώ- 20
 δεος διαίτης εὐρών τε καὶ παρασκευασάμενος; ἔμοι μὲν
 γὰρ φαίνεται ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἔν καὶ ὅμοιον τὸ εὖρημα.
 ὁ μὲν, ὅσων μὴ ἐδύνατο ἡ φύσις ἢ ἀνθρωπίνῃ ὑγιαί-
 νουσα ἐπικρατεῖν ἐπιπιπτόντων διὰ τὴν θηριότητά τε

1 σφίσι^ν αὐτοῖσι^ν οἳ τε π., οἳ ss. A² 2 καὶ δὴ τοῦτο τὸ A
 4 ὁκόσοι M ἂν om. et προσενέγκονται A 6 μᾶζαν A
 ἢ post πάνυ ss. M² 7 μᾶλλον iterat post ἐπιφ. M 9 ὥ γε
 pro ὅτῳ M μὲν om. M 10 πλείω post πολὺ add. A, post
 ἂν add. ἔτι M 11 ἢ εἰ ὀλ. Erm., ἢ ὀλ. A, ἢ εἰ ὀλ. om. M
 δὲ om. M 12 ἂν om. A 13 ἄγεται M γε M 19 ἐκεῖνο
 ὁ ἀπαρχῆς A, κεῖνος M 21 παρασκευάσας M, διαίτης post
 παρασκ. M 22 τρόπος pro λόγ. M τι post ἔν add. M
 23. 24 ἐπικρ. ὑγ. M 24 ἀγριότητά M

καὶ τὴν ἀκροησίην, ὁ δὲ, ὅσων ἢ διάθεσις, ἐν οἷῳ ἂν
ἐκάστοτε ἕκαστος τύχῃ διακείμενος, μὴ δύνηται ἐπικρα-
τεῖν, ταῦτα ἐζήτησεν ἀφελεῖν. τί δὴ τοῦτο ἐκείνου
586 διαφέρει ἀλλ' ἢ [πλέον] τό γε | εἶδος καὶ ὅτι ποικιλώ-
5 τερον καὶ πλείονος πρηγματίας, ἀρχὴ δὲ ἐκείνη ἢ
πρότερον γενομένη;

8. Εἰ δέ τις σκέπτοιο τὴν τῶν ὑγαινόντων δίαιταν
πρὸς τὴν τῶν καμνόντων, εὗροι ἂν τὴν τῶν θηρίων
τε καὶ τῶν ἄλλων ζώων οὐ βλαβερωτέραν πρὸς τὴν
10 τῶν ὑγαινόντων. ἀνὴρ γὰρ κάμνων νοσήματι μῆτε
τῶν χαλεπῶν τε καὶ ἀπόρων μῆτε αὖ τῶν παντάπασιν
εὐηθέων, ἀλλ' ὅ τι αὐτῷ ἐξαμαρτάνοντι μέλλει ἐπίδη-
λον ἔσεσθαι, εἰ ἐθέλοι καταφαγεῖν ἄρτον καὶ κρέας
ἢ ἄλλο τι ὧν οἱ ὑγαινόντες ἐσθίοντες ὠφελέονται, μὴ
15 πολλόν, ἀλλὰ πολλῷ ἔλασσον ἢ ὑγαινόντων ἂν ἐδύνατο,
ἄλλος τε τῶν ὑγαινόντων φύσιν ἔχων μῆτε παντάπα-
σιν ἀσθενέα μῆτε αὖ ἰσχυρὴν φάγοι τι ὧν βοῦς ἢ
ἵππος φάγων ἂν ὠφελοῖτό τε καὶ ἰσχύοι, ὀρόβους ἢ
κριθὰς ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, μὴ πολὺ, ἀλλὰ πολλῷ
20 μείον ἢ δύναιτο, οὐκ ἂν ἦσσαν ὁ ὑγαινόντων τοῦτο

1 τὴν ante ἀκρ. om. M post ὅσων desideres ἂν 2 ἢ δυνα-
τός M 3 τοῦτ' A 4 post ἀλλ' ἢ codd. add. πλέον, del.
Rhd. τό τε M 5 δ' ἐκ. M 7. 8 τὴν τῶν καμνόντων δίαι-
ταν πρ. τ. τ. ὑγαινόντων A, τίς ἢ τῶν καμνόντων δίαιτα πρ. τ.
τ. ὑγ. M 8—10 οὐ βλαβερωτέραν ἢ περὶ τῶν ὑγαινόντων πρὸς
τὴν τῶν θηρίων τε καὶ πρὸς τὴν τῶν ἄ. ζ. A, βλαβερωτέραν
(οὐ om.) ἢπερ τὴν (τ M² prae fixit) τῶν ὑγ. θηρίων τ. κ. πρὸς
τὴν τῶν ἄ. ζώων M, cf. Herm. XXVI 301 11 ἀπόρων A,
π ss. A², ἀφόρων M τῶν ante παντ. om. M 12 ὅτι cod. S
ap. Foes., ἢ A, οὔτε M ἀμαρτ. M 13 ἢ ἐθέλει M καὶ
om. M 14 τῶν pro ὧν A 17 μῆτ' codd. φάγων codd.
18 φάγων om. A ἂν om. codd. ἰσχυροὶ A, unde Littr.
ἰσχύοι, ἰσχυρὸν M 20 μείον M Erotianus (cf. Littr.),
ἐλάσσον A

ποιήσας πονήσεί τε καὶ | κινδυνεύσειε κείνου τοῦ 588
νοσέοντος, ὅς τὸν ἄρτον ἢ τὴν μᾶζαν ἀκαίρως προση-
νέγκατο. ταῦτα δὴ πάντα τεκμήρια, ὅτι αὕτη ἡ τέχνη
πᾶσα ἡ ἰητρικὴ τῇ αὐτῇ ὁδῷ ζητομένη εὐρίσκειτο ἄν.

9. Καὶ εἰ μὲν ἦν ἀπλοῦν, ὥσπερ ὑφήγητο, ὅσα μὲν 5
ἦν ἰσχυρότερα, ἐβλαπτεν, ὅσα δ' ἦν ἀσθενέστερα, ὠφέλει
τε καὶ ἔτρεφεν καὶ τὸν κάμνοντα καὶ τὸν ὑγιαίνοντα,
εὐπετέες ἂν ἦν τὸ προῆγμα· πολλὸν γὰρ τοῦ ἀσφα-
λέος ἂν ἔδει περιλαμβάνοντας ἄγειν ἐπὶ τὸ ἀσθενέ-
στερον. νῦν δὲ οὐκ ἔλασσον ἀμάρτημα οὐδὲ ἦσσον 10
λυμαίνεται τὸν ἄνθρωπον, ἦν ἐλάσσονα καὶ ἐνδεέστερα
τῶν ἱκανῶν προσφέρηται. τὸ γὰρ τοῦ λιμοῦ μένος δύνα-
ται ἰσχυρῶς ἐν τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου καὶ γνιῶσαι καὶ
ἀσθενέα ποιῆσαι καὶ ἀποκτεῖναι. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα κακὰ
έτεροῖα τῶν ἀπὸ πληρώσιος, οὐχ ἦσσον δὲ δεινά, καὶ 15
ἀπὸ κενώσιος. διότι πολλὸν ποικιλώτερά τε καὶ διὰ
πλείονος ἀκριβεῖς ἐστί. δεῖ γὰρ μέτρον τινὸς στοχά-
σασθαι. μέτρον δὲ οὔτε ἀριθμὸν οὔτε σταθμὸν ἄλλον,
πρὸς ὃ ἀναφέρων εἴσῃ τὸ ἀκριβές, οὐκ | ἂν εὗροις ἄλλ' 590
ἢ τοῦ σώματος τὴν αἴσθησιν. διὸ ἔργον οὕτω κατα- 20
μαθεῖν ἀκριβέως, ὥστε σμικρὰ ἀμαρτάνειν ἐνθα ἢ
ἐνθα. καὶ ἐγὼ τοῦτον τὸν ἰητρὸν ἰσχυρῶς ἐπαινέοιμι
τὸν σμικρὰ ἀμαρτάνοντα. τὸ δὲ ἀτρεκέες ὀλιγάκις ἐστί

1 κινδυνεύσει ἐκείνου A 3 αὕτῃ M 4 αὐτῇ om. M
ὁλῶ pro ὁδῷ A, s ss. A² 5 ἀπλοῦν A, ἀπλὸν M, ἀπλῶς
vulg. ὑφήγητο A, ὑφήγεται M 7 καὶ ante τὸν κάμν.
om. M 8 ἡ A, v ss. A² 9 ἀσθενέστατον M
codd., an ἐπισφαλές (cf. p. 10, 14)? 10 δ' M οὐδ' M ἢ οὐδὲ ἴσον in m. A 12 μέρος M,
μένος ἰσχ. ἐνδύεται A 14 ὑγιῶσαι M 15 μὲν post ἑτεροῖα
add. M ἅμα post δὲ add. M καὶ ἀπὸ κεν. om. M
16 διὸν M ποικιλώτερον M 18 οὐδὲ ἀρ. A, οὐδὲ στ. οὐδὲ
ἀρ. οὐδένα M 19 οὐδ' A εὐρώως (ωη in ras.) M
ἄλλο ἢ M 23 δ' ἀκριβές M ἐστί A

κατιδεῖν. ἐπεὶ οἱ πολλοὶ γε τῶν ἰητρῶν τὰ αὐτὰ μοι
δοκέουσιν τοῖσι κακοῖσι κυβερονήτησι πάσχειν. καὶ γὰρ
ἐκεῖνοι ὅταν ἐν γαλήνῃ κυβερονῶντες ἀμαρτάνωσιν, οὐ
καταφανέες εἰσὶν· ὅταν δὲ αὐτοὺς κατάσχη χειμῶν
5 τε μέγας καὶ ἄνεμος ἐξώστης, φανερῶς πᾶσιν ἤδη
ἀνθρώποις δι' ἀγνωσίην καὶ ἀμαρτίην δηλοὶ εἰσὶν
ἀπολέσαντες τὴν ναῦν. οὕτω δὲ καὶ οἱ κακοὶ τε καὶ
οἱ πλειῖστοι ἰητροί, ὅταν μὲν θεραπεύωσιν ἀνθρώπους
μηδὲν δεινὸν ἔχοντας, ἐς οὓς ἂν τις τὰ μέγιστα ἐξ-
10 αμαρτάνων οὐδὲν δεινὸν ἐργάσαιο — πολλὰ δὲ τοι-
αῦτα νοσήματα καὶ πολλὸν πλείω τῶν δεινῶν ἀνθρώ-
ποις συμβαίνει —, ἐν μὲν τοῖσι τοιούτοις ἀμαρτάνοντες
οὐ καταφανέες εἰσὶν τοῖσιν ἰδιώτησιν· ὅταν δ' ἐντύχωσιν
μεγάλῳ τε καὶ ἰσχυρῷ καὶ ἐπισφαλεῖ νοσήματι, τότε
15 σφέων τά τε ἀμαρτήματα καὶ ἡ ἀτεχνίη πᾶσι καταφα-
νής· οὐ γὰρ ἐς μακρὸν αὐτῶν ἑκατέρου αἰ τιμωρίαι,
ἀλλὰ διὰ τάχους πάρεσιν.

10. Ὅτι δ' οὐδὲν ἐλάσσους ἀπὸ κενώσιος ἀκαίρου
κακοπάθειαι γίνονται τῷ ἀνθρώπῳ ἢ ἀπὸ πληρώσιος,
20 καταμανθάνειν καλῶς ἔχει ἐπαναφέροντας ἐπὶ τοὺς
ὕγιαίνοντας. ἔστι γὰρ οἷσιν αὐτῶν συμφέρει μονοσι-
τεῖν, καὶ τοῦτο διὰ τὸ συμφέρον οὕτως αὐτοῖσιν ἐτά-
ξαντο, ἄλλοισι δὲ ἀριστὴν διὰ τὴν αὐτὴν ἀνάγκην·
592 οὕτω γὰρ | αὐτοῖσι συμφέρει. καὶ μὴν τοῦτ' εἰσὶ οἱ
25 δι' ἡδονὴν ἢ δι' ἄλλην τινὰ συγκυρίην ἐπετήδευσαν

1 ταῦτά M 4 δ' A 5 ἄνεμός τ. μ. κ. χ. (ἐξώστης om.)
φαν. ἤδη π. ἀ. M 8 οἱ om. M θεραπεύωσιν M 9 ἢν A
10 ἀμαρτ. M τὰ τοιαῦτα M 11 πολλὸν τι πλείω A, πολὺν
πλείον M 12 δὴ post μὲν add. M 13 τοῖς M ὁκόταν M
15 τε om. M τέχνη M post καταφ. add. ἔστι(ν) M
16 ἐκάστου M 17 διατάχως A 21 ἡμῶν pro αὐτῶν A
22 αὐτοὶ συνετάξαντο A 23 ἄλλοισί τε M 24 μὴ τούτοισιν (ν A³)
οἱ codd. pro μὴν τοῦτ' εἰσὶ οἱ (Rhd.) 25 δι' ante ἄλλ. om. M

ὁπότερον αὐτῶν. τοῖσι μὲν γὰρ πλείστοισι τῶν ἀν-
 θρώπων οὐδὲν διαφέρει, ὁπότερον ἂν ἐπιτηδεύωσιν,
 εἴτε μονοσιτεῖν εἴτε ἀριστῆν, τούτῳ τῷ ἔθει χρῆσθαι.
 εἰς δέ τινες οἱ οὐκ ἂν δύναιτο ἔξω τοῦ συμφέροντος
 ποιέοντες ῥῆϊδίως ἀπαλλάσσειν, ἀλλὰ συμβαίνει αὐτῶν 5
 ἑκατέροισι παρ' ἡμέρην μίαν καὶ ταύτην οὐχ ὅλην
 μεταβάλλουσιν ὑπερφυῆς κακοπάθεια. οἱ μὲν γὰρ ἦν
 ἀριστήσωσιν μὴ συμφέροντος αὐτοῖσι, εὐθέως βαρέες
 καὶ νωθροὶ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν γνώμην χάσμης τε
 καὶ νυσταγμοῦ καὶ δίψης πλήρεις· ἦν δὲ καὶ ἐπιδειπνή- 10
 σωσι, καὶ φῦσα καὶ στρόφος καὶ ἡ κοιλίη καταρρή-
 γνυται. καὶ πολλοῖσιν ἀρχὴ νούσου αὕτη μεγάλης ἐγέ-
 νετο, καὶ ἦν τὰ σιτία, ἃ μεμαθήκεσαν ἅπαξ ἀναλίσκειν,
 ταῦτα δις προσενέγκονται καὶ μηδὲν πλείω. τοῦτο δέ,
 ἦν ἀριστῆν μεμαθηκώς τις — καὶ οὕτως αὐτῷ συμφέρον 15
 ἦν — μὴ ἀριστήσῃ, ὅταν τάχιστα παρέλθῃ ἡ ὥρη, εὐθύς
 ἀδυναμίῃ δεινῇ, τρόμος, ἀψυχίη· ἐπὶ τούτοις ὀφθαλμοὶ
 κοῖλοι, οὖρον χλωρότερον καὶ θερμότερον, στόμα πι-
 κρόν, καὶ τὰ σπλάγχνα δοκεῖ οἱ κρέμασθαι, σκοτοδινίη,
 δυσθυμίη, δυσεργείη. ταῦτα δὲ πάντα καὶ ὅταν δειπνεῖν 20
 ἐπιχειρήσῃ· ἀηδέστερος μὲν ὁ σῖτος, ἀναλίσκειν δὲ οὐ 594
 δύναται ὅσα ἀριστιζόμενος πρότερον ἐδείπνει. ταῦτα
 δὲ αὐτὰ μετὰ στρόφου καὶ ψόφου καταβαίνοντα συγκαίει

1 ὁπότερων A 2 πότ. M ἦν ἐπιτηδεύουσιν A

5 ποιοῦν A 8 συμφέροντός A, o et acc. in paenult. ss. A³
 εὐθύς M 9 καὶ ante τὸ σῶμα om. M 12 αὐτῇ AM, αὕτη
 vulg. μεγάλη M 13 καὶ ante ἦν om. M ante σιτία add.
 αὐτὰ M ἃ om. A μεμαθήκει M 14 προσενέγκηται M
 15 εἰ M 16 ἦν om. M, ἦν A 17. 18 ὀφθ. χλωρότεροι, οὖρ.
 παχὺν κ. θερμὸν, στ. M 19 οἱ δοκέει M, δοκέοι A
 σκοτοδί(εἰ m. 1)νῃ M 20 δυσορ(ερ m. 2)γίη δυσθ. M 21 ἀηδ.
 μ. ὁ σ. om. M 22 δυνατός ὁ ἀρ. M 23 ψόφ. τε καὶ στρ. M
 καταβαίνον^{τα} A, τα ss. A³ συγκαίη A, συγκλείει M

τὴν κοιλίην, δυσκοιτέουσιν τε καὶ ἐνυπνιάζουσι τετα-
ραγμένα τε καὶ θορυβώδεα. πολλοῖσι δὲ καὶ τούτων
αὕτη ἀρχὴ νούσου ἐγένετο.

11. Σκέψασθαι δὲ χρὴ, διὰ τίνα αἰτίην αὐτοῖσιν
5 ταῦτα συνέβη. τῷ μὲν οἶμαι μεμαθηκότι μονοσιτεῖν,
ὅτι οὐκ ἀνέμεινεν τὸν χρόνον τὸν ἱκανόν, μέχρι αὐτοῦ
ἢ κοιλίῃ τῶν τῇ προτεραίῃ προσενηνεγμένων σιτίων
ἀπολαύσῃ τελέως καὶ ἐπικρατήσῃ καὶ λαπαχθῇ τε καὶ
ἡσυχάσῃ, ἀλλ' ἐπὶ ζέουσάν τε καὶ ἐξυμωμένην καινὰ
10 ἐπεσηνέγκατο. αἱ δὲ τοιαῦται κοιλίαι πολλῶ τε βρα-
δύτερον πέσσουσι καὶ πλείονος δέονται ἀναπαύσιός τε
καὶ ἡσυχίης. ὁ δὲ μεμαθηκὼς ἀριστίζεσθαι, διότι,
ἐπειδὴ τάχιστα ἐδεήθη τὸ σῶμα τροφῆς καὶ τὰ πρό-
τερα κατανάλωτο καὶ οὐκ εἶχεν οὐδεμίαν ἀπόλαυσιν,
15 οὐκ εὐθέως αὐτῷ προσεγένετο καινὴ τροφή, φθίνει
δὴ καὶ συντήκεται ὑπὸ λιμοῦ. πάντα γὰρ, ἃ λέγω
πάσχειν τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, λιμῷ ἀνατίθημι. φημι
δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἅπαντας, οἵτινες ἂν
ὕγιαίνοντες ἄσιτοι δύο ἡμέρας ἢ τρεῖς γένωνται,
20 ταῦτα πείσεσθαι, οἷάπερ ἐπὶ τῶν ἀναρίστων γενομέ-
νων εἶρηκα.

596 12. Τὰς δὲ τοιαύτας φύσις ἐργάε φημι τὰς ταχέως
τε καὶ ἰσχυρῶς τῶν ἀμαρτημάτων ἀπολανούσας ἀσθε-
νέστερας εἶναι τῶν ἐτέρων. ἐγγύτατα δὲ τοῦ ἀσθε-
25 νέοντός ἐστιν ὁ ἀσθενής, ἔτι δὲ ἀσθενέστερος ὁ

1 ἐνυπνιάζονται M 2 τε om. M 3 αὕτη MA, mut.
A³ in αὕτη 4 τίνα αἰτίαν A, τίνος προφάσις M 7 προ-
τέρα ἢ M 8 ἀπολλύσῃ M 9 ἐπιζέουσιν libri 12 ὅτι οὐκ
ἐπειδὴ M 13 τροφῆς τὸ σ. M 15 οὐκ om. M παρεγέ-
νετο M 16 δεῖ A, mut. in δὴ A³, δὲ M 19 ἀνάσιτοι,
om. ὕγ. M δύο ἢ τρ. ἢ M 20 οἷα περὶ τῶν ἀρίστων M
γενομ. A, mut. A⁴ in γινομ. 22 τὰς ante ταχ. om. M
23 ἀπολλύουσας M 25 ἔστι pro ἔτι M

ἀσθενέων, καὶ μᾶλλον αὐτῷ προσήκει ὅ τι ἂν τοῦ
 καιροῦ ἀποτυγχάνῃ πονεῖν. χαλεπὸν δὲ τοιαύτης ἀκρι-
 βείης ἐούσης περὶ τὴν τέχνην τυγχάνειν αἰεὶ τοῦ ἀτρε-
 κεστάτου. πολλὰ δὲ εἶδεα κατ' ἰητρικὴν ἐς τοσαύτην
 ἀκρίβειαν ἦκει, περὶ ὧν εἰρήσεται. οὐ φημι δὲ δεῖν 5
 διὰ τοῦτο τὴν τέχνην ὥς οὐκ ἐοῦσαν οὐδὲ καλῶς ζη-
 τεομένην τὴν ἀρχαίην ἀποβάλλεσθαι, εἰ μὴ ἔχει περὶ
 πάντα ἀκρίβειαν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον διὰ τὸ ἐγγὺς οἶμαι
 τοῦ ἀτρεκεστάτου δύνασθαι ἦκειν λογισμῷ ἐκ πολλῆς
 ἀγνοσίης | θαυμάζειν τὰ ἐξευρημένα, ὥς καλῶς καὶ 598
 ὁρθῶς ἐξεύρεται καὶ οὐκ ἀπὸ τύχης.

11

13. Ἐπὶ δὲ τῶν τὸν καινὸν τρόπον τὴν τέχνην
 ζητεούντων ἐξ ὑποθέσιος τὸν λόγον ἐπανελθεῖν βούλο-
 μαι. εἰ γὰρ τί ἐστὶν θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ ξηρὸν ἢ
 ὑγρὸν τὸ λυμαινόμενον τὸν ἄνθρωπον, καὶ δεῖ τὸν 15
 ὁρθῶς ἰητρεύοντα βοηθεῖν τῷ μὲν θερμῷ ἐπὶ τὸ
 ψυχρὸν, τῷ δὲ ψυχρῷ ἐπὶ τὸ θερμόν, τῷ δὲ ξηρῷ ἐπὶ
 τὸ ὑγρὸν, τῷ δὲ ὑγρῷ ἐπὶ τὸ ξηρὸν. ἔστω μοι ἄν-
 θρωπος μὴ τῶν ἰσχυρῶν φύσει, ἀλλὰ τῶν ἀσθενεστε-
 ρων· οὗτος δὲ πυροὺς ἐσθιέτω, οὓς ἂν ἀπὸ τῆς ἄλλω 20
 ἀνέλῃ, ὠμοὺς καὶ ἀργοὺς καὶ κρέα ὠμὰ καὶ πινέτω
 ὕδωρ. ταύτῃ χρεώμενος τῇ διαίτῃ εὖ οἶδ' ὅτι πείσεται
 πολλὰ καὶ δεινά· καὶ γὰρ πόνοὺς πονήσῃ καὶ τὸ

1 ἦν A 2 δὴ M 3. 4 ἀκρατεστάτου A 5 εἰκη M
 et A¹, ἦκει corr. A³ δὴ M 7 ἀποβαλέσθαι M 8 διὰ
 τοῦ M εἶναι pro οἶμαι M 9 ὁμοῦ add. ante δύν. M, οὐ
 add. A post λογισμῷ add. προσίεσθαι καὶ Severinus ap.
 Foesium et Vossianus Ermerinsii, unde post ἀγνωσ. trans-
 posuit Coraes o. p. tom. V, notes p. 141 (Oeuvres posthumes
 de Coray, Athènes 1887) 13 ἐξ ὑπ. ζητεόντ. M τὸν om.
 libri praeter L λόγων A 14 τι om. M 16 μὲν om. M
 18 δ' M ἐστομοῖος A, mut. A³ in ἔστω μοι ὁ 21 ἀνέλη-
 ται M καὶ ἀργοὺς om. A

σῶμα ἀσθενὲς ἔσται καὶ ἡ κοιλίη φθαρήσεται καὶ
 ξὴν πολλὸν χρόνον οὐ δυνήσεται. τί δὴ χρὴ βοήθημα
 παρσκευάσθαι ὧδ' ἔχοντι; θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ ξηρὸν
 ἢ ὑγρὸν; δῆλον ὅτι τούτων τι. εἰ γὰρ τὸ λυμαινό-
 5 μενόν ἐστίν τούτων τὸ ἕτερον, τῷ ὑπεναντίῳ προσήκει
 λῦσαι, ὥς ὁ ἐκείνων λόγος ἔχει. τὸ μὲν γὰρ βεβαιό-
 τατόν τε καὶ προφανέστατον φάρμακον ἀφελόντα τὰ
 διαιτήματα, οἷς ἐχρῆτο, ἀντὶ μὲν τῶν πυρῶν ἄρτον
 διδόναι, ἀντὶ δὲ τῶν ὠμῶν κρεῶν ἐφθά, πιεῖν τε ἐπὶ
 10 τούτοισιν οἶνου. ταῦτα μεταβαλόντα οὐχ οἷόν τε μὴ
 οὐχ ὑγιᾶ γενέσθαι, ἣν γε μὴ παντάπασιν ἢ διεφθα-
 ρμένος ὑπὸ χρόνου τε καὶ τῆς διαίτης. τί δὴ φήσομεν;
 πότερον αὐτῷ ἀπὸ ψυχροῦ κακοπαθέοντι θερμὰ ταῦτα
 600 προσενέγκαντες ὠφέλησαν ἢ τάναντία; οἶμαι γὰρ ἔγωγε
 15 πολλὴν ἀπορίην τῷ ἐρωτηθέντι παρασχεῖν. ὁ γὰρ τὸν
 ἄρτον παρσκευάζων τῶν πυρῶν τὸ θερμὸν ἢ τὸ
 ψυχρὸν ἢ τὸ ξηρὸν ἢ τὸ ὑγρὸν ἀφείλατο; ὃ γὰρ καὶ
 πυρὶ καὶ ὕδατι δέδοται καὶ ἄλλοις πολλοῖσι ἡργα-
 σται, ὧν ἕκαστον ἰδίην δύναμιν καὶ φύσιν ἔχει, τὰ
 20 μὲν τῶν ὑπαρχόντων ἀποβέβληκε, ἄλλοισι δὲ κέκηται
 τε καὶ μέμικται.

14. Οἶδα μὲν γὰρ καὶ τάδε δῆπου, ὅτι διαφέρει
 ἐς τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου καθαρὸς ἄρτος ἢ συγκο-

3 παρσκευάσθαι M 3. 4 ἢ ὑγρὸν ἢ ξηρ. A 4 ἀπλὸν
 γὰρ pro δῆλον M 5 αὐτῶν post λυμ. add. M 6 ὁ om. M
 8 οἷσιν ἐχρῶντο M 9 δ' M pro τε 10 οἶνον M μετα-
 βάλλοντα A 11 διεφθαρμένον καὶ τῆς διαίτης intermedia
 omittens A 12 φήσομεν A 13 πότερον A ὑπὸ M
 14 ὠφέλησαν M¹, ὠφελῆσαι ἂν M² τανντι A¹, corr. A³
 15 τῷ om. AM, add. EHK γὰρ om. M 16 σκευάζ. M
 17 ἀφείλετο M ὁ γὰρ καὶ π. M, καὶ post γὰρ om. A 18 δέ-
 δευται A ἄλλοις πολλοῖσιν (v ss. A³) ἡργ. A, πολλοῖσιν ἄλλοι-
 σιν εἰργ. M 19 καὶ ante τὰ add. M 20 γὰρ post μὲν add. A
 κέκηται sine δὲ A 21 τε om. M

μιστός, ἢ ἀπίστων πυρῶν ἢ ἐπισμένων, ἢ πολλῶ
 ὕδατι πεφυρημένος ἢ ὀλίγῳ, <ἢ> ἰσχυρῶς πεφυρημένος
 ἢ ἀφύρητος, ἢ ἐξοπτos ἢ ἔνωμος, ἄλλα τε πρὸς τούτοισι
 μυρία. ὥς δ' αὖτως καὶ περὶ μάξης. καὶ αἱ δυνάμεις
 μεγάλαι τε ἐκάστου καὶ οὐδὲν ἢ ἑτέρη τῇ ἑτέρῃ ἔοικυῖα. 5
 ὅστις δὲ ταῦτα οὐκ ἐπέσκεπται ἢ σκεπτόμενος οὐκ οἶδεν,
 πῶς ἂν τι οὗτος δύναιτο τῶν κατ' ἀνθρώπον παθημάτων
 εἰδέναι; ὑπὸ γὰρ ἑνὸς ἐκάστου τούτων πάσχει τε καὶ ἑτε-
 ροιοῦται ὁ ἀνθρώπος ἢ τοῖον ἢ τοῖον. καὶ διὰ τούτων
 πᾶς ὁ βίος καὶ ὑγιαίνουντι καὶ ἐκ νούσου ἀνατρεφομένῳ 10
 καὶ κάμνουσι. οὐκ ἂν οὖν ἕτερα τούτων χρησιμώτερα
 οὐδὲ ἀναγκαιότερα εἴη εἰδέναι δήπου, ὥς δὲ καλῶς καὶ
 λογισμῶ προσήκοντι ζητήσαντες πρὸς τὴν τοῦ ἀνθρώ-
 που φύσιν εὖρον αὐτὰ οἱ πρῶτοι εὐρόντες καὶ φήθη-
 σαν ἀξίην τὴν τέχνην θεῶ προσθεῖναι, ὥσπερ καὶ 602
 νομίζεται. οὐ γὰρ τὸ ξηρὸν οὐδὲ τὸ ὑγρὸν οὐδὲ τὸ 16
 θερμὸν οὐδὲ τὸ ψυχρὸν οὐδὲ ἄλλο τούτων ἡγησάμενοι
 οὐδὲν οὔτε λυμαίνεσθαι οὔτε προσδεῖσθαι οὐδενὸς
 τούτων τὸν ἀνθρώπον, ἀλλὰ τὸ ἰσχυρὸν ἐκάστου καὶ
 τὸ κρέσσον τῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπείης, οὗ μὴ ἡδύνατο 20
 κρατεῖν, τοῦτο βλάπτειν ἡγήσαντο καὶ τοῦτο ἐξήτησαν
 ἀφαιρεῖν. ἰσχυρότατον δ' ἐστὶ τοῦ μὲν γλυκέος τὸ
 γλυκύτατον, τοῦ δὲ πικροῦ τὸ πικρότατον, τοῦ δὲ ὀξέος
 τὸ ὀξύτατον, ἐκάστου δὲ πάντων τῶν ἐνεόντων ἢ ἀκμῇ.

2 πεφυρ. ἢ ὀλ. (om. ἢ) ἰσχ. AM, om. caet. codd.
 3 ἔξωπτ. M 4 δὲ post δυνάμ. add. M 6 τίς δὲ τ. μὴ
 σκεπτόμενος οὐκ οἶδε πῶς M, οἶδε δ' ὅπως A, sed δ' ὅ A¹ punctis
 inclusit et accentum in ω posuit 7 ἂν ἔτι οὔτ. δ. τι τῶν A
 κατὰ τὸν ἄ. M, ἀνθρώπον A, ss. τὰν A³ 11 ἂν om. A
 12 οὐδ' M ἔη M 14 καὶ om. M 15 θῶ A ὥς M 17 οὐδ' M
 17. 18 οὐδὲν ἡγησ. M 19 ἀλλ' ὅ τι ἰσχ. M 20 ἀνθρω-
 πίνης M & οὐκ ἡδ. A 21 τοῦ βλ. pro τοῦτο βλ. M 22 ἀφε-
 λείν M ἰσχυρότερον A 24 ἐόντων ἢ ἄλμῃ M, ἢ om. A

ταῦτα γὰρ ἐώρων καὶ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐνεόντα καὶ
 λυμαινόμενα τὸν ἄνθρωπον. ἐνὶ γὰρ ἐν ἀνθρώπῳ
 καὶ ἄλμυρόν καὶ πικρὸν καὶ γλυκὺ καὶ ὀξύ καὶ στρυφ-
 νὸν καὶ πλαδαρόν καὶ ἄλλα μυρία παντοίας δυνάμειας
 5 ἔχοντα πλῆθος τε καὶ ἰσχύν. ταῦτα μὲν μεμιγμένα
 καὶ κεκρημένα ἀλλήλοισιν οὔτε φανερά ἐστίν οὔτε
 λυπεῖ τὸν ἄνθρωπον. ὅταν δέ τι τούτων ἀποκριθῇ
 καὶ αὐτὸ ἐφ' ἐωυτοῦ γένηται, τότε καὶ φανερόν ἐστι
 καὶ λυπεῖ τὸν ἄνθρωπον· τοῦτο δέ, τῶν βρωμάτων ὅσα
 10 ἡμῖν ἀνεπιτήδειά ἐστίν καὶ λυμαίνεται τὸν ἄνθρωπον
 ἐμπεσόντα, τούτων ἐν ἑκάστῳ ἢ πικρὸν ἐστίν [καὶ ἄκρη-
 τον] ἢ ἄλμυρόν ἢ ὀξύ ἢ ἄλλο τι ἄκρητόν τε καὶ ἰσχυρόν,
 καὶ διὰ τοῦτο ταρασσόμεθα ὑπ' αὐτῶν, ὥσπερ καὶ ὑπὸ
 604 τῶν ἐν | τῷ σώματι ἀποκρινομένων. πάντα δὲ ὅσα ἄν-
 15 θρωπος ἐσθίει ἢ πίνει, τὰ τοιαῦτα βρώματα ἥκιστα
 τοιούτου χυμοῦ ἀκρήτου τε καὶ διαφέροντος δὴλά
 ἐστίν μετέχοντα, οἷον ἄρτος τε καὶ μᾶζα καὶ τὰ ἐπό-
 μενα τούτοις, οἷς εἴθισται ὁ ἄνθρωπος πλείστοισί τε
 καὶ αἰεὶ χρῆσθαι, ἔξω τῶν πρὸς ἡδονήν τε καὶ κόρον
 20 ἡρτυμένων τε καὶ ἐσκευασμένων. καὶ ἀπὸ τούτων
 πλείστων ἐσιόντων ἐς τὸν ἄνθρωπον τάραχος καὶ ἀπό-
 κρισις τῶν ἀμφὶ τὸ σῶμα δυναμίων ἥκιστα γίνεται,
 ἰσχύς δὲ καὶ αὐξήσις καὶ τροφή μάλιστα δι' οὐδὲν ἔτε-
 ρον γίνεται ἢ ὅτι εὖ τε κέκρηται καὶ οὐδὲν ἔχει οὔτε
 25 ἄκρητον οὔτε ἰσχυρόν, ἀλλ' ὅλον ἐν τε γέρονε καὶ
 ἀπλοῦν [καὶ ἰσχυρόν].

3 κ. π. κ. ἄλμ. M 5 αὐτὰ A 10 εἰσὶν A 11 ἐμπεσόντα A
 ἐν om. M πικρὸν ἐστίν καὶ ἄκρητον ἢ ἄλμ. A, πικρὸν τι καὶ
 ἀκρητόν ἐστίν ἄλμ. M, καὶ ἄκρ. reiecit Rhd. 13 ὑπὸ om. M
 14 δ' M 17 ἐστίν M 21 τάραχ' τε καὶ M 22 δυναμίων M,
 v med. cum rasura 23 ἰσχύς τε M 24 γίνεται om. M συγκέ-
 κρηται M prius οὔτε om., pro altero οὐδ' M 26 κ. ἰσχ. (nisi
 praestat κ. ἰσόμενον cf. p. 53, 18—20) ex v. 25 videtur repetitum.

15. Ἀπορέω δ' ἔγωγε, οἱ τὸν λόγον ἐκεῖνον λέγον-
 τες καὶ ἄγοντες ἐν ταύτης τῆς ὁδοῦ ἐπὶ ὑπόθεσιν τὴν
 τέχνην τίνα ποτὲ τρόπον θεραπεύουσι τοὺς ἀνθρώ-
 πους, ὥσπερ ὑποτίθενται. οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς, οἶμαι,
 ἐξευρημένον αὐτό τι ἐφ' ἑωυτοῦ θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ 5
 ξηρὸν ἢ ὑγρὸν μηδενὶ ἄλλῳ εἶδει κοινωνέον. ἀλλ'
 οἶομαι ἔγωγε ταῦτ' ἀβρώματα καὶ πόματα αὐτοῖσιν
 ὑπάρχειν, οἷσι πάντες χρεώμεθα. προστιθέασι δὲ τῷ
 μὲν εἶναι θερμῷ, | τῷ δὲ ψυχρῷ, τῷ δὲ ξηρῷ, τῷ δὲ 606
 ὑγρῷ, ἐπεὶ ἐκεῖνό γε ἄπορον προστάξαι τῷ κάμνοντι 10
 θερμὸν τι προσενέγκασθαι. εὐθὺ γὰρ ἐρωτήσῃ· τί;
 ὥστε ληρεῖν ἀνάγκη ἢ ἐς τούτων τι τῶν γινωσκομέ-
 νων καταφεύγειν. εἰ δὲ δὴ τυγχάνει τι θερμὸν ἔον
 στρυφνόν, ἄλλο δὲ θερμὸν ἔον πλαδαρόν, ἄλλο δὲ
 θερμὸν ἄραδον ἔχον — ἐστὶ γὰρ καὶ ἄλλα πολλὰ 15
 θερμὰ καὶ ἄλλας πολλὰς δυνάμεις ἔχοντα αὐτοῖς
 ὑπεναντίας — ἢ διοίσει τι αὐτῶν προσενεγκεῖν τὸ
 θερμὸν καὶ στρυφνὸν ἢ τὸ θερμὸν καὶ πλαδαρὸν
 ἢ ἅμα τὸ ψυχρὸν καὶ στρυφνόν — ἐστὶ γὰρ καὶ
 τοιοῦτο — ἢ τὸ ψυχρὸν τε καὶ πλαδαρόν· ὥσπερ γὰρ ἐγὼ 20
 οἶδα, πᾶν τοῦναντίον ἀφ' ἑκατέρου αὐτῶν ἀποβαίνει,

1 εἰ M in ras., antea οἱ 2 ἄγοντες M, ἄγοντ. A, ἀπάγοντ.
 caet. 3 θεραπεύουσι A, θεραπεύσειεν (ἀν add. m. 2) M, θερα-
 πεύσουσι vulg. 4 αὐτέοισιν ὡς ἐγὼ οἶμαι M 7 ante πόμ. add.
 τὰ A πόμ. καὶ βρ. M 9 θερμὸν A proxima superscribendo
 mut. A⁴: τὸ δὲ ψυχρὸν, τὸ δὲ ξηρὸν, τὸ δὲ ὑγρὸν 11 εὐθὺς M
 post τί add. ἐστὶν M 12 γενομένων M 13 τὸ pro τι M
 14 στρυφν. ubique M ἔον om. M 15 ἔχειν A ἄλλα τε θερμὰ
 (πολλὰ om.) M 16 ἄλλαι (ι in ras.) A πολλὰς om. M
 16. 17 ἔχοντα (τα ss. A⁴) αὐτοῖς ὅπ. A, ὅπεν. ἑωυτησις ἔχ. M
 17 ἢ διοίσει τι M, εἰ δεοίσει τί A, οἱ mut. A⁴ in η, γρ εἰ δεήσει
 A³ i. m., mut. A⁴ in εἰ δὲ οἷσι 18 καὶ στρ. ... θερμὸν om. A
 τὸ ante πλαδ. et (19) ante στρ. add. A 19. 20 τοιοῦτο ἢ (mut. A²
 in τοιοῦτον) τὸ (mut. A³ in τι) ψ. A, τοῦτο ἢ τὸ ψ. M 20 ὡς
 μὲν γὰρ M 21 ἐφ' ἐν. M ἀποβαίνει' A

οὐ μόνον ἐν ἀνθρώπῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν σκύτει καὶ ἐν
 ξύλῳ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς, ἃ ἐστὶν ἀνθρώπου ἀναι-
 σθητότερα. οὐ γὰρ τὸ θερμὸν ἐστὶν τὸ τὴν μεγάλην
 δύναμιν ἔχον, ἀλλὰ τὸ στρυφνὸν καὶ τὸ πλαδαρὸν
 5 καὶ τᾶλλα ὅσα μοι εἴρηται καὶ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ καὶ
 ἔξω τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐσθιόμενα καὶ πινόμενα καὶ
 ἔξωθεν ἐπιχοιόμενά τε καὶ προσπλάσσομενα.

16. Ψυχρότητα δ' ἐγὼ καὶ θερμότητα πασέων ἥκιστα
 τῶν δυναμίων νομίζω δυναστεύειν ἐν τῷ σώματι διὰ
 10 τὰςδε τὰς αἰτίας· ὃν μὲν ἂν δήπου χρόνον μεμιγμένα
 αὐτὰ αὐτοῖς ἅμα τὸ θερμὸν τε καὶ ψυχρὸν ἐνῇ, οὐ
 608 λυπεῖ. κρῆσις γὰρ καὶ μετριο|της τῷ μὲν θερμῷ γίνε-
 ται ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ, τῷ δὲ ψυχρῷ ἀπὸ τοῦ θερμοῦ
 καὶ τᾶλλα κατὰ λόγον. ὅταν δ' ἀποκριθῇ χωρὶς ἐκάτε-
 15 ρον, τότε λυπεῖ. ἐν δὲ δὴ τούτῳ τῷ καιρῷ, ὅταν τὸ
 ψυχρὸν ἐπιγένηται καὶ τι λυπήσῃ τὸν ἄνθρωπον, διὰ
 τάχως πρῶτον δι' αὐτὸ τοῦτο πάρεστιν τὸ θερμὸν αὐτό-
 θεν ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, οὐδεμιῆς βοηθείης οὐδὲ παρα-
 σκευῆς δεόμενον. καὶ ταῦτα καὶ ἐν ὑγιαίνουσι τοῖς
 20 ἀνθρώποις ἀπεργάζεται καὶ κάμνουσι. τοῦτο μὲν, εἴ
 τις θέλει ὑγιαίνων χειμῶνος διαψῦξαι τὸ σῶμα ἢ
 λουσάμενος ψυχρῷ ἢ ἄλλῳ τῷ τρόπῳ, ὅσῳ ἂν ἐπὶ
 πλεῖον αὐτὸ ποιήσῃ, καὶ ἦν γε μὴ παντάπασιν παγῇ τὸ
 σῶμα, ὅταν εἴματα λάβῃ καὶ ἔλθῃ ἐς τὴν σκέπην, ἔτι
 25 μᾶλλον καὶ ἐπὶ πλεῖον θερμαίνεται τὸ σῶμα· τοῦτο δέ,

1 κύσσει M 4 τὸ ante πλ. om. M 8 ἐγώ γε M 10 προ-
 φάσις· ὁ M 11 ταῦτα ἑαυτοῖς κτλ. A, αὐτὰ αὐτέοις ἅμα τὸ
 ψ. τε κ. θ. ἢ M 12. 13 ψυχρῷ γ. ἀ. τ. θερμοῦ, τῷ δὲ θερμῷ ἀ. τ.
 ψ. M 14 καὶ τᾶλλα κ. λ. om. M 15 δεῖ A, ἢ ss. A³ 16 ἐγγέν. M
 21 θέλει mut. M² in θέλοι 22 ἄλλῳ post τῷ iterat M
 ἦν pro ἂν A 22. 23 ἂν αὐτὸ ἐπιπλέον M' 24 εἴματα A ἔτι
 om. M 25 θεμαίν. M

εἰ ἐθέλοι ἐκθερμανθῆναι ἰσχυρῶς ἢ λουτρῷ θερμῷ ἢ
 πυρὶ πολλῷ, ἐκ δὲ τούτου τὸ αὐτὸ εἶμα ἔχων ἐν τῷ
 αὐτῷ χωρίῳ τὴν διατριβὴν ποιεῖσθαι ὥσπερ διεψυγ-
 μένος, πολὺ φαίνεται καὶ ψυχρότερος καὶ ἄλλως φρι-
 καλεώτερος· ἢ εἰ ῥιπιζόμενός τις ὑπὸ πνίγεος καὶ 5
 παρα|σκευαζόμενος αὐτὸς ἐνωτῷ ψυχρός ἐκ τοιούτου ἂν 610
 τρόπον διαπαύσαιο τοῦτο ποιέων, δεκαπλάσιον ἔσται
 τὸ καῦμα καὶ πνίγος ἢ τῷ μηδὲν τοιοῦτο ποιέοντι.
 τόδε δὴ καὶ πολὺ μέζον· ὅσοι ἂν διὰ χιόνος ἢ ἄλλου
 ψύχεος βαδίσαντες ῥιγῶσιν διαφερόντως πόδας ἢ 10
 χεῖρας ἢ κεφαλὴν, οἷα πάσχουσιν ἐς τὴν νύκτα, ὅταν
 περισταλέωσί τε καὶ ἐν ἀλέῃ γένωνται ὑπὸ καύματος
 καὶ κνησμοῦ· καὶ ἔστιν οἷσι φλύκταιναι ἀνίστανται
 ὥσπερ τοῖς ἀπὸ πυρὸς κατακεκαυμένοις. καὶ οὐ πρό-
 τερον τοῦτο πάσχουσιν, πρὶν θερμανθῆωσιν. οὕτως ἐτοι- 15
 μως ἐκάτερον αὐτῶν ἐπὶ θάτερον παραγίνεται. μυρία
 δ' ἂν καὶ ἄλλα ἔχοιμι εἰπεῖν. τὰ δὲ κατὰ τοὺς νοσέον-
 τας, οὐχὶ ὅσοις ἂν ῥίγος γένηται, τούτοις ὀξύτατος ὁ
 πυρετὸς ἐκλάμπει; καὶ οὐχὶ ὅπως ἰσχυρός, ἀλλὰ καὶ
 πανόμενος δι' ὀλίγου καὶ ἄλλως τὰ πολλὰ ἀσινήs, [καὶ] 20
 ὅσον ἂν χρόνον παρῇ διάθερμος; καὶ διεξιὼν διὰ παντὸς
 τελευτᾷ ἐς τοὺς πόδας μάλιστα, ὥπερ τὸ ῥίγος καὶ | ἢ 612
 ψύξις νεηνικωτάτη καὶ ἐπὶ πλεῖον ἐνεχρόνισεν· πάλιν

2 πολλῷ πυρὶ M 3 ὁ ante διεψυγμ. add. M 4 φανεῖται M
 5 εἰ ante ῥιπ. om. libri, at ἡεπιζόμε. A¹, ss. ρι A² 6 παρα-
 σκευάζων M ἐκ τούτου τοῦ τρ. M 7 πάρεστι M 8 μηδὲ τοιοῦ-
 τοι(ν²) A, μηδὲν τουτέω M 9 τὸ δὲ A, τὰ δὲ M μέζω, ὅσοι ἂν
 διὰ M, μείζονος οἱ γὰρ διὰ A 11 οἱ ἀπέχουσιν ἐς M 13 ἐστὶς
 pro ἔστιν οἷσι, i. m. ἢ ἔστιν οἷς καὶ φλ. A 14 ὡς pro ὥσπερ τοῖς M
 15 πρὶν ἢ add. M 16 θάτερα M 18 οὐχ οἷσιν ἂν M
 19 οὐχὶ ὅπως auctore Hermanno Diels, οὐχὶ οὕτως A, οὐχ οὕτ. M,
 οἷσιν οὐχ Vaticana exemp. (Littr.), οἷσιν οὐχ Zwing. ἰσχυρός
 Cor. l. l. p. 150, ἰσχυρῶς codd. 20 καὶ ὅσον A, κ. οἶον M, καὶ
 delevi 22 τελευταῖον M ὅπερ M ἢ om. M 23 ἐχρόνισεν M

τε ὅταν ἰδρώσῃ τε καὶ ἀπαλλαγῇ ὁ πυρετός, πολὺ μᾶλλον διέψυξε ἢ εἰ μὴ ἔλαβε τὴν ἀρχήν. ὧ οὖν διὰ τάχους οὕτω παραγίνεται τὸ ἐναντιώτατόν τε καὶ ἀφαιρεόμενον τὴν δύναμιν ἀπὸ τωὺτομάτου, τί ἂν ἀπὸ 5 τούτου μέγα ἢ δεινὸν γένοιτο; ἢ τί δεῖ πολλῆς ἐπὶ τοῦτο βοηθείης;

17. Εἴποι ἄν τις· ἀλλ' οἱ πυρεταίνοντες <ἐν> τοῖσι καύσοισί τε καὶ περιπνευμονίῃσι καὶ ἄλλοισι ἰσχυροῖσι νοσήμασι οὐ ταχέως ἐκ τῆς θέρμης ἀπαλλάσσονται, 10 οὐδὲ πάρεστιν ἐνταῦθα ἐπὶ τὸ θερμὸν τὸ ψυχρόν. ἐγὼ δέ μοι τοῦτο μέγιστον τεκμήριον ἡγεῦμαι εἶναι, ὅτι οὐ διὰ τὸ θερμὸν ἀπλῶς πυρεταίνουσιν οἱ ἄνθρωποι, οὐδὲ τοῦτο εἴη τὸ αἷτιον τῆς κακώσιος μοῦνον, ἀλλ' ἔστι καὶ πικρὸν καὶ θερμὸν τὸ αὐτό, καὶ ὀξύ καὶ θερ- 15 μόν, καὶ ἄλμυρόν καὶ θερμόν, καὶ ἄλλα μυρία, καὶ πάλιν γε ψυχρόν μετὰ δυναμίων ἐτέρων. τὰ μὲν οὖν λυμαινόμενα ταῦτ' ἔστί· συμπάρεστι δὲ καὶ τὸ θερμόν, ῥώμης μὲν ἔχον ὅσον τὸ ἡγνύμενον καὶ παροξυνόμε- 20 νον καὶ αὐξόμενον ἅμα ἐκείνῳ, δύναμιν δὲ οὐδεμίαν πλείω τῆς προσηκούσης.

18. Δῆλα δὲ ταῦτα ὅτι ὧδε ἔχει ἐπὶ τῶνδε τῶν σημείων· πρῶτον μὲν ἐπὶ τὰ φανερώτερα, ὧν πάντες ἔμ- 614 πειροι πολλὰκις ἐσμέν τε καὶ ἐσόμεθα. τοῦτο μὲν γάρ, ὅσοισι ἂν ἡμέων κόρυζα ἐγγένηται καὶ ῥεῦμα κινηθῇ

1 τε post ἰδρ. om. M 2 ἔψυξεν M ἢ om. M 4 ἀφαι-
ρούμενον A, ἀφελούμενον M 5 ἡμιδειν^{ον} A δὴ A 6 τούτο^ο
A, ω ss. A³ 7 ἐν om. codd. et edit. 10 ἐπὶ om. M, ἔτι A
post θερμόν add. ἢ A, ἐπὶ M 11 δὲ τοῦτό μοι M 12 ἀπλῶς
om. M 13 μοῦνον om. M 14 θ. κ. ὁ. M 15 καὶ ἄλμ.
κ. θ. om. A 18 Rhd., μετέχον, ὡς ἂν τὸ codd. 19 αὐξαν. M
δ' M 21 δηλαδὴ ταῦτα ὧδ' ἔχει M 22 ἐπὶ τὰ AM,
ἐστι pro ἐπὶ τὰ vulg. φανερώτατα M 23 ἤδη post πολλὰκις
add. M γινόμεθα pro ἐσόμε. M γὰρ om. M

διὰ τῶν ῥινῶν, τοῦτο ὥς τὸ πολὺ δριμύτερον τοῦ
 πρότερον γινομένου τε καὶ ἰόντος ἐκ τῶν ῥινῶν καθ'
 ἐκάστην ἡμέρην καὶ οἶδεῖν μὲν ποιεῖ τὴν ῥίνα καὶ
 συγκαίει θερμὴν τε καὶ διάπυρον ἐσχάτως, ἣν δὴ
 τὴν χεῖρα προσφέρει· κἢν πλείω χρόνον παρῇ, καὶ 5
 ἐξελκοῦται τὸ χωρίον ἄσαρκόν τε καὶ σκληρὸν ἐόν.
 παύεται δέ πως τὸ καῦμα ἐκ τῆς ῥινός, οὐχ ὅταν τὸ
 ῥεῦμα γίνηται καὶ ἡ φλεγμονὴ ἤ, ἀλλ' ἐπειδὴν παχύ-
 τερόν τε καὶ ἥσσον δριμὺν ῥέῃ, πέπον καὶ μεμιγμένον
 μᾶλλον τοῦ πρότερον γινομένου, τότε δὲ ἦδη καὶ τὸ καῦμα 10
 πέπανται. ἀλλ' οἷσι [δὲ] ὑπὸ ψύχεος φανερώς αὐτοῦ μού-
 νου γίνεται μηδενὸς ἄλλου συμπαραγενομένου, πᾶσι δὲ
 ἡ αὐτὴ ἀπαλλαγὴ, ἐκ μὲν τῆς ψύξιος διαθερμανθῆναι,
 ἐκ δὲ τοῦ καύματος διαψυχθῆναι, καὶ ταῦτα ταχέως
 παραγίνεται καὶ πέσιος οὐ δεμιῆς προσδεῖται. τὰ δ' 616
 ἄλλα πάντα, ὅσα διὰ χυμῶν δριμύτητος καὶ ἀκρησίας, 16
 φημὶ ἐγώ γε γίνεσθαι τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀπο-
 καθίστασθαι πεφθέντα καὶ κρηθέντα.

19. Ὅσα τε αὖ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τρέπεται τῶν
 ῥευμάτων, ἰσχυρὰς καὶ παντοίας δριμύτητος ἔχοντα, 20
 ἐλκοῖ μὲν βλέφαρα, κατεσθίει δ' ἐνίων γνάθους καὶ
 τὰ ὑπὸ τοῖσι ὀφθαλμοῖσι, ἐφ' ὅ τι ἂν ἐπιρροῇ, ῥήγνυσιν

1 τὸ om. M 4 συγκαίειν M ἐσχάτως. ἣν δὲ codd.,
 δὴ Cor. l. l. p. 154 5 καὶ πλείω codd. (κἂν Cor. l. l.)
 7 γε ante καῦμα add. M 8 γένηται A, γίνεται M 9 ῥέῃ
 om. M, ante πέπον add. καὶ A 10 Cor. Rhd., τὸ πρ. γινομένῳ
 A, τῷ πρ. γινομένῳ M τότε' ἦδη M 11 ἄλλοισι δὲ codd.,
 ἀλλ' οἷσι δὲ Littr. 12 πᾶσιν αὐτῇ ἡ α. M 14 ἐκ δὲ τοῦ
 κ. δ. om. M 15 τὰ τε A 16 διὰ om. A 17 γι adscr.
 A² καὶ om. M ἀποκαθίσταται τε M 18 πεφθ. κ. κρι-
 θέντα A, κρηθ. (η i. ras.) κ. π. M 19 τ' M 20 ὡς ἰσχυ-
 ρὰς M 21 δὲ M τε post γνάθ. add. M 22 ἐπὶ A
 ἂν om. M, ἦν A, ἂν vulg.

δὲ καὶ διεσθίει τὸν ἀμφὶ τὴν ὕψιν χιτῶνα. ὁδύναι δὲ καὶ καῦμα καὶ φλογμὸς ἔσχατος κατέχει [μέχρι τινός], μέχρι ἂν τὰ ρεύματα πεφθῇ καὶ γένηται παχύτερα καὶ λήμη ἀπ' αὐτῶν ἤ. τὸ δὲ πεφθῆναι γίνεται ἐκ
 5 τοῦ μιχθῆναι καὶ κρηθῆναι ἀλλήλοισι καὶ συνεψηθῆναι. τοῦτο δέ, ὅσα ἐς τὴν φάρυγγα, ἀφ' ὧν βράγχοι γίνονται καὶ συνάγχει, ἐρυσσιπέλατά τε καὶ περιπνευμονίαι, πάντα ταῦτα τὸ μὲν πρῶτον ἄλμυρά τε καὶ ὑγρὰ καὶ
 10 δριμύα ἀφίει καὶ ἐν τοῖσι τοιούτοις ἔρρωται τὰ νοσήματα. ὅταν δὲ παχύτερα καὶ πεπαίτερα γένηται καὶ πάσης δριμύτητος ἀπηλλαγμένα, τότε ἤδη καὶ οἱ πυρετοὶ παύονται καὶ τᾶλλα τὰ λυπέοντα τὸν ἄνθρωπον. δεῖ δὲ δήπου ταῦτα αἷτια ἐκάστων ἡγεῖσθαι εἶναι, ὧν
 16 παρῶντων μὲν τοιουτότροπον γίνεσθαι ἀνάγκη, μεταβαλλόντων δὲ ἐς ἄλλην κοῖσιν παύεσθαι. ὁπόσα οὖν
 16 ἀπ' αὐτῆς τῆς θερμῆς εἰλικρινέος ἢ ψύξιος γίνεται καὶ μὴ μετέχει ἄλλης δυνάμιος μηδεμιῆς, οὕτω παύοιτο ἂν, ὅταν μεταβάλλῃ ἐκ τοῦ θερμοῦ ἐς τὸ ψυχρὸν καὶ ἐκ τοῦ ψυχροῦ ἐς τὸ θερμόν. μεταβάλλει δὲ ὕπερ
 20 προείρηται μοι τρόπον. ἴσθι τοίνυν τᾶλλα ὅσα κακοπαθεῖ ὁ ἄνθρωπος ὥς πάντα ἀπὸ δυναμίων γίνεται.

1 τε pro δὲ M ἐσθίει (ε prius in ras.) A 2 φλεγμὸς A
 μέχρι τινός del. Rhd., Erm. 4 λῆμαι M¹, μὴ pro vulg.
 λήμη A ἀπαντῶν A¹, ἔπειτα A², mut. in ἔπειτον A³
 εἶη M 5 utrumque καὶ om. M 6 δ' M 7 κυνάγχει
 sine καὶ M τε καὶ om. M 11 τότε M 12 λύνονται pro
 παύονται M 13 εἶναι om. M 14 γενέσθαι A, τοιούτον
 τρόπον ἂν. γίν. M 15 δ' M ὁκόσατε οὖν ἀπ' A, ὁκόταν οὖν
 ἀπὸ M 16 γίνεται mut. in -ηται M 16. 17 καὶ μὴ τείχει M,
 η ss. M² 17 παύοιτ' M 18. 19 ἐκ τ. ψ. ἐ. τ. θ. κ. ἐ. τ. θ.
 ἐ. τ. ψ. M 19 μεταβάλλῃ A δ' ὅν μοι προ. τρο. M 20 ἴσθι
 Rhd. ἐπὶ αὐτ ἐστὶ, τ in ras. A, ἔτι M cet. 21 ὦνθρ. M
 ὥς om. M

τοῦτο μὲν γάρ, ὅταν πικρότης τις ἀποχυθῇ, ἦν δὴ
 χολὴν ξανθὴν καλέομεν, οἷαι ἄσαι καὶ καύματα καὶ
 ἀδυναμίαι κατέχουσιν· ἀπαλλασσόμενοι δὲ τούτου,
 ἐνίοτε καὶ καθαιρόμενοι, ἢ αὐτόματοι ἢ ὑπὸ φαρμάκου,
 ἦν ἐν καιρῷ τι αὐτῶν γίνηται, φανερώς καὶ τῶν πό- 5
 νων καὶ τῆς θέρμης ἀπαλλάσσονται. ὅσον δ' ἂν χρό-
 νον ταῦτα μετέωρα ἦ καὶ ἄπεπτα καὶ ἄκρητα, μηχανὴ
 οὐδεμία οὔτε τῶν πόνων παύεσθαι οὔτε τῶν πυρετῶν.
 καὶ ὅσοισι δὲ ὀξύτητες προσίστανται δριμεῖαί τε καὶ
 ἰώδεις, οἷαι λύσσαι καὶ δήξιες σπλάγχχνων καὶ θώρη- 10
 κος καὶ ἀπορίη· οὐ παύεται τι τούτων πρότερον, πρὶν
 ἢ ἀποκαθαρθῇ τε καὶ καταστορεσθῇ καὶ μιχθῇ τοῖσιν
 ἄλλοισιν· πέσσεσθαι δὲ καὶ μεταβάλλειν καὶ λεπτύ-
 νεσθαι τε καὶ παχύνεσθαι ἐς χυμῶν εἶδος δι' ἄλλων
 εἰδέων καὶ παντοίων — διὸ καὶ κρίσεις καὶ ἀριθμοὶ τῶν 15
 χρόνων ἐν τοῖσι τοιούτοισι μέγα δύνανται — πάντων
 δὴ τούτων ἥκιστα προσήκει θερμῷ ἢ ψυχρῷ πάσχειν·
 οὔτε γὰρ ἂν τοῦτό γε σαπείη οὔτε παχυνθείη. τί γὰρ
 αὐτὸ φήσομεν εἶναι κρήσιας αὐτῶν ἄλλην πρὸς ἄλληλα
 ἐχούσας δύναιμιν; ἐπεὶ | γε ἄλλω οὐδενὶ τὸ θερ- 620
 μὸν μιχθὲν παύσεται τῆς θέρμης ἢ τῷ ψυχρῷ οὐδέ 21
 γε τὸ ψυχρὸν ἢ τῷ θερμῷ. τὰ δὲ ἄλλα πάντα τὰ περὶ
 τὸν ἄνθρωπον, ὅσῳ ἂν πλείοσι μίσγῃται, τοσούτῳ ἡπι-

1 γὰρ om. M 2 καλέομ(εν in ras.) αἰ ἄσ. A καῦμα M
 3 τε pro δὲ M 5 ἦ pro ἦν A 7 εἶη M 8 παύσασθαι M
 9 ὅσοισι δὲ A, οἷσι μὲν M 11 τι Erm. ex Vossiano, τε M,
 om. A τούτων L, singularem caet. codd. 14 διὰ πολλῶν
 εἰδ. M 15 αἰ (κρίσ.) et οἰ (ἀριθ.) add. M 17 post ἥκιστα
 add. τι Cor. l. l. p. 160 18 σαπῇ ... παχυνθῇ M 19 φή-
 σωμεν A, τί δ' ἂν αὐτὸ φαίημεν M κρήσις τε αὐτέων ἐστι,
 πλὴν πρὸς M 20 ἔχουσα M ἄλλω γε M, γε ἄλλο A
 22 πάλιν, quod post γε vulg. add., om. AM δ' M τὰ post
 πάντα om. M 23 ὅσα M ἦν A

ώτερα καὶ βελτίω. πάντων δὲ ἄριστα διάκειται ὁ ἄν-
θρωπος, ὅταν <πᾶν> πέσῃται καὶ ἐν ἡσυχίῃ ἦ, μηδε-
μίαν δύναμιν ἰδίην ἀποδεικνύμενον, περὶ οὗ ἡγεῖσθαι
ἐπιδεδεῖχθαι.

- 5 20. Λέγουσι δὲ τινες ἰητροὶ καὶ σοφισταί, ὥς οὐκ
εἶη δυνατός ἰητρικὴν εἰδέναι ὅστις μὴ οἶδεν, ὅ τί ἐστὶν
ἄνθρωπος καὶ ὅπως ἐγένετο πρῶτον καὶ ὁπόθεν συνε-
πάγη ἐξ ἀρχῆς· ἀλλὰ τοῦτο δεῖ καταμαθεῖν τὸν μέλλοντα
ὁρθῶς θεραπεύσειν τοὺς ἀνθρώπους. τείνει δὲ αὐτοῖς ὁ
10 λόγος ἐς φιλοσοφίην, καθάπερ Ἐμπεδοκλῆς ἢ ἄλλοι οἱ
περὶ φύσιος γεγράφασιν. ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν, ὅσα τινὲ
εἴρηται ἢ σοφιστῇ ἢ ἰητρῷ ἢ γέγραπται περὶ φύσιος,
ἡσδον νομίζω τῇ ἰητρικῇ τέχνῃ προσήκειν ἢ τῇ γραφικῇ.
622 νομίζω δὲ περὶ φύσιος γινῶναι τι σαφὲς οὐδαμῶθεν ἄλ-
15 λοθεν εἶναι ἢ ἐξ ἰητρικῆς· τοῦτο δὲ οἷόν τε καταμαθεῖν,
ὅταν αὐτὴν τις [τὴν ἰητρικὴν] ὁρθῶς περιλάβῃ· μέχρι δὲ
τούτου πολλοῦ μοι δοκεῖ δεῖν· λέγω δὲ ταύτην τὴν ἱστο-
ρίην, εἰδέναι ἄνθρωπος τί ἐστὶν καὶ δι' οἷας αἰτίας γίνεται
καὶ τᾶλλα ἀκριβέως. ἐπεὶ τοῦτό γέ μοι δοκεῖ ἀναγκαῖον
20 εἶναι ἰητρῷ περὶ φύσιος εἰδέναι καὶ πάννυ σπουδάσαι ὥς
εἴσεται, εἴπερ τι μέλλει τῶν δεόντων ποιήσῃν, ὅ τί τέ
ἐστὶν ἄνθρωπος πρὸς τὰ ἐσθιόμενά τε καὶ πινόμενα

1 ἄνθρ. M 2 πᾶν addidi, om. codd. et ed. πέσσηται M,
παύει τε A, mut. in πέσσει τε A² 3 περὶ μὲν οὖν τούτων
ἱκανῶς μοι ἡγ. ἐπ. M 5 καὶ ante ἰητ. add. M 6 εἶη A,
ἔη M 7 δυνατόν codd. 8 ὅθεν M 8 ἄλλα — γεγράφ. ἐξ
ἀρχ. ὅτι ἐστὶν ἄνθρ. post prius ὅτι ἐ. ἄνθρ. add. AM, om. codd.
cet., transpos. Rhd. 9 θεραπεύειν M ἢ τίνι i. m. A⁴
τε pro δὲ M 10 Ἐμπεδοκλῆς M 11 τοῦτο mut. M² in
τούτων 12 ἢ ante σοφ. om. M 15 ται post οἷόν mut. in
τε A⁴ 16 τὴν ἰητρικὴν uncis inclusi auctore Ilbergio
post ὁρθ. add. πᾶσαν M 17 πολλοὺς μοι δοκεῖ ἰδεῖν M
τὴν ἱστ. ταύτ. M 18 εἶναι pro εἶδ. A 19 ἐπὶ τοῦτο (mut. in
τούτω A⁴) A 20 παντὶ ante ἰητ. add. vulg., om. AM ἰητρῷ
om. A 21 ὥσπερ A ποιήσιν A ὅ τί ἐστ. M 22 ἐσθ. καὶ πιν. M

καὶ ὅ τι πρὸς τὰ ἄλλα ἐπιτηδεύματα, καὶ ὅ τι ἀφ' ἐκά-
 στου ἐκάστῳ συμβήσεται, καὶ μὴ ἀπλῶς οὕτως· πονη-
 ρὸν ἔστιν βρῶμα τυρός· πόνον γὰρ παρέχει τῷ πληρω-
 θέντι αὐτοῦ, ἀλλὰ τίνα τε πόνον καὶ διὰ τί καὶ τίνι
 τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐνεόντων ἀνεπιτήδειον. ἔστι γὰρ 5
 καὶ ἄλλα πολλὰ βρώματα καὶ πόματα πονηρά, ἃ δια-
 τίθησι τὸν ἄνθρωπον οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον. οὕτως
 οὖν μοι ἔστω οἶνον· οἶνος ἄκρητος πολλὸς ποθεὶς διατί-
 θησί πως τὸν ἄνθρωπον· καὶ πάντες ἂν οἱ εἰδότες
 τοῦτο γνοίησαν, ὅτι αὕτη δύναμις οἶνου καὶ αὐτὸς 10
 αἴτιος· καὶ οἷσί γε τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦτο δύνα-
 ται μάλιστα, οἶδαμεν. τοιαύτην δὲ βούλομαι ἀληθεῖην
 καὶ περὶ τῶν | ἄλλων φανῆναι. τυρός γάρ, ἐπειδὴ τούτῳ 624
 σημεῖον ἐχρησάμην, οὐ πάντας ἀνθρώπους ὁμοίως λυ-
 μαίνεται, ἀλλ' εἰδὼν οἵτινες αὐτοῦ πληρεῖται οὐδ' 15
 ὁτιοῦν βλάπτονται, ἀλλὰ καὶ ἰσχύν, οἷσιν ἂν συμφέρῃ,
 θαυμασίως παρέχεται. εἰσὶ δ' οἱ χαλεπῶς ἀπαλλάσσουνσι.
 διαφέρουσιν οὖν τούτων αἱ φύσεις. διαφέρουσιν δὲ
 κατὰ τοῦτο, ὅπερ ἐν τῷ σώματι ἐνεστί πολέμιον τυρῷ
 καὶ ὑπὸ τούτου ἐγείρεται τε καὶ κινεῖται· οἷς ὁ τοιοῦ- 20
 τος χυμὸς τυγχάνει πλείων ἐνέων καὶ μᾶλλον ἐνδυνα-
 στεύων ἐν τῷ σώματι, τούτους μᾶλλον κακοπαθεῖν εἰκός.
 εἰ δὲ πάσῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἦν κακόν, πάντας ἂν
 ἐλυμήνατο. ταῦτα δὲ εἴ τις εἰδείῃ, οὐκ ἂν πάσχοι.

1 κ. ὅ τι πρ. τ. ἄ. ἔ. om. M καὶ post ἐπιτηδ. om. A 2 δὴ pro
 μὴ A 3 πονηρὸν pro πόνον A ἔχει M 4 τρόπον pro πόνον A
 5 ἀνθρώπων pro ἐν τῷ ἀνθ. M 6 καὶ pro & M 9 ἅπαν-
 τες ἂν ἰδόντες M 10 αὕτη ἡ δ. M ἔστιν post αὐτὸς add. M
 12 δύναται γε μ. M δὴ pro δὲ M 16 ἰσχὺν οἷσιν A, ἰσχυοῦ-
 σιν M ἦν συμφέρει A, ἂν ξυμφερεῖ M 18 διαφέρουσιν δὲ του-
 τέων M τούτῳ A, mut. A² in τουτέων 20 καὶ ante ὑπὸ om. M
 21 πλέον M ἐὼν A 24 ἐλυμαίνετο M δ' M εἰδείῃ A

21. Τὰ δ', ἐν τῇσιν ἀνακομιδῇσι τῇσιν ἐκ τῶν
 νούσων, ἔτι δὲ καὶ ἐν τῇσι νούσοισι τῇσι μακροῇσι
 γίνονται πολλαὶ συνταράξεις, αἱ μὲν ἀπὸ τῶντομάτου,
 αἱ δὲ καὶ ἀπὸ τῶν προσευχθέντων τῶν τυχόντων.
 5 οἶδα δὲ τοὺς πολλοὺς ἰητροὺς, ὥσπερ τοὺς ἰδιώτας,
 ἦν τύχῳσι περὶ τὴν ἡμέρην ταύτην τι κεκαινουργη-
 κότες, ἢ λουσάμενοι ἢ περιπατήσαντες ἢ φαρόντες
 τι ἑτεροῖον, ταῦτα δὲ πάντα βελτίῳ προσενηνεγμένα ἢ
 μή, οὐδὲν ἥσσουν τὴν αἰτίην τούτων τινὶ ἀνατιθέοντας
 10 καὶ τὸ μὲν αἷτιον ἀγνοεῦντας, τὸ δὲ συμφορώτατον,
 ἦν οὕτω τύχῃ, ἀφαιρέοντας. δεῖ δὲ οὕ, ἀλλ' εἰδέναι,
 626 τί λουτρον ἀκαίρως | προσγενόμενον ἐργάσεται ἢ τί
 κόπος. οὐδέποτε γὰρ ἢ αὐτὴ κακοπάθεια τούτων οὐδε-
 τέρον, οὐδέ γε ἀπὸ πληρώσιος οὐδ' ἀπὸ βρώματος τοίου
 15 ἢ τοίου. ὅστις οὖν ταῦτα μὴ εἴσεται ὥς ἕκαστα ἔχει
 πρὸς τὸν ἄνθρωπον, οὔτε γινώσκειν τὰ γινόμενα ἀπ'
 αὐτῶν δυνήσεται οὔτε χρῆσθαι ὀρθῶς.

22. Δεῖν δέ μοι δοκεῖ καὶ ταῦτα εἰδέναι, ὅσα
 τῷ ἀνθρώπῳ παθήματα ἀπὸ δυναμίων γίνεται καὶ
 20 ὅσα ἀπὸ σχημάτων. λέγω δέ τι τοιοῦτον, δύναμιν
 μὲν εἶναι τῶν χυμῶν τὰς ἀκρότητάς τε καὶ ἰσχύν,
 σχήματα δὲ λέγω ὅσα ἔνεστιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. τὰ
 μὲν γὰρ κοιλὰ τε καὶ ἐξ εὐρέος ἐς στενὸν συνηγμένα,
 τὰ δὲ καὶ ἐκπεπταμένα, τὰ δὲ στερεὰ τε καὶ στρογγύλα,
 25 τὰ δὲ πλατέα τε καὶ ἐπικρεμάμενα, τὰ δὲ διατεταμένα,

3 συμπαρατάξεις M καὶ ante ἀπὸ add. A 5 τ. ἰητ. τοὺς
 π., ὡς τ. ἰδ. M 6 κεκαινουργηκότες, ας ss. A⁴ 7 ὡς λουσ.
 pro ἢ λ. M 8 πάντα δὲ ταῦτα M 9 οὐδενὸς M 10 καὶ
 om. M 11 τύχῳσιν, ἀφανίσαντας M 14 οὐδέ γε ἀπὸ βρώμ. M
 18 ταῦτ' M 20 δὲ τί A, δὴ τί τοῦτο M 21 post χυμ.
 add. εἰδέναι M 23 γὰρ om. A τε om. A στενὰ A, στενόν
 ἔστι M συνηγμ. A 24 τ. δ. κ. ἐκπεπτ. — στερ. τ. κ. om. A
 τε post στρογγ. add. A 25 τε post πλατ. om. M

τὰ δὲ μακρά, τὰ δὲ πυκνά, τὰ δὲ μανά τε καὶ τεθη-
 λότα, τὰ δὲ σποργοειδέα τε καὶ ἀραιά. τοῦτο μὲν οὖν,
 ἐλκύναι ἐφ' ἑωυτὸ καὶ ἐπισπᾶσθαι ὑγρότητα ἐκ τοῦ
 ἄλλου σώματος, πότερον τὰ κοιλὰ τε καὶ ἐκπεπταμένα
 ἢ τὰ στερεὰ τε καὶ στρογγύλα ἢ τὰ κοιλὰ τε καὶ ἐς 5
 στενὸν ἐξ εὐρέος συνηγμένα δύναιτο ἂν μάλιστα; οἶμαι
 μὲν τὰ τοιαῦτα, τὰ ἐς στενὸν συνηγμένα ἐκ κοίλου τε
 καὶ εὐρέος. καταμανθάνειν δὲ δεῖ ταῦτα ἔξωθεν ἐκ
 τῶν φανερῶν. τοῦτο μὲν γάρ, τῷ στόματι κεχηνῶς
 ὑγρὸν οὐδὲν ἀνασπᾶσεις· προμυλλήνας δὲ καὶ συστεί- 10
 λας πιέσας τε τὰ χεῖλεα καὶ ἔπειτεν αὐλὸν προσθέμενος
 ῥηϊδίως ἀνασπᾶσαις ἂν ὅ τι ἐθέλοις. τοῦτο δέ, αἰ-
 σικύαι προσβαλλόμεναι ἐξ | εὐρέος ἐς στενώτερον συν- 628
 ηγμένοι πρὸς τοῦτο τετέχνηνται, πρὸς τὸ ἔλκειν ἐκ τῆς
 σαρκὸς καὶ ἐπισπᾶσθαι, ἄλλα τε πολλὰ τοιοιούτοισιν. 15
 τῶν δὲ ἔσω φύσει τοῦ ἀνθρώπου σχῆμα τοιοῦτον
 κύστις τε καὶ κεφαλὴ καὶ ὑστέρα γυναιξίν· καὶ φανε-
 ρῶς ταῦτα μάλιστα ἔλκει καὶ πλήρεά ἐστιν ἐπάκτου
 ὑγρότητος αἰεί. τὰ δὲ κοίλα καὶ ἐκπεπταμένα ἐπεσ-
 ρυεῖσαν μὲν ὑγρότητα μάλιστ' ἂν δέξαιτο πάντων, 20
 ἐπισπᾶσαιτο δ' ἂν οὐχ ὁμοίως. τὰ δέ γε στερεὰ καὶ
 στρογγύλα οὐτ' ἂν ἐπισπᾶσαιτο οὐτ' ἂν ἐπεσρυεῖσαν

1 τ. δ. μανά om. M 2 τοῦτο mut. in τοῦ M 3 ἐαυτοῦ A
 ἐπισπᾶσθαι M 6 συνηγμένα A δύναιτ' M 7 alterum τὰ
 om. M συνηγμένα A 8 ἐξ ante εὐρ. add. A αὐτὰ M 10 ἀνα-
 σπᾶσαις προσμυλλ. A 11 πιέσας δὲ ἀνασπᾶσεις τ. χ. A καὶ
 ἐπὶ τε A, καὶ ἔτι τε M (v. Herm. XXII p. 193) 13 ἐξ εὐρ. —
 συνηγμ. om. A συνηγμένοι M, ἐστενωμένοι cet. 14 τεχνή-
 ατε^{αι} M, τετεχνημένοι A 15 ἐπισπᾶσθαι A 16 δ' ἔ. τ.
 ἁ. φύσις καὶ σχ. τοιοῦτον M τοιοῦτον mut. in -ων A³
 17 ὑστέροι M 18 ἐπακτοῦ M 19 ἐπεπτεταμένα ἐπεισρυσ-
 σαν A 20 μὲν ἂν M μάλιστ' ἂν δ. Rhd., μάλιστα δ. codd.
 δέξαιντο A 22 ἐσπᾶσαιτο M ἐπεισρυσσαν mut. ead. m.
 in -εῖσαν A, ἐπισρυνεῖσαν utroque loco M

δέξαιτο· περιολισθάνοι τε γὰρ καὶ οὐκ ἔχοι ἔδρην, ἐφ'
 ἧς μένοι. τὰ δὲ σπογγοειδέα τε καὶ ἀραιά, οἷον σπλήν
 τε καὶ πνεύμων καὶ μαζοί, προσκαθεζόμενα μάλιστα
 ἀναπίνοι καὶ σκληρυνθείη ἂν καὶ αὐξηθείη ὑγρότητος
 630 προσγενομένης ταῦτα μάλιστα. οὐ γὰρ ἂν | ὥσπερ ἐν
 6 κοιλίῃ, ἐν ἣ τὸ ὑγρόν, ἔξω τε περιέχει αὐτὴ ἢ κοιλίῃ,
 [καὶ] ἐξαλίζοιτ' ἂν καθ' ἐκάστην ἡμέρην, ἀλλ' ὅταν πῖν καὶ
 δέξηται αὐτὸ ἐς ἑωυτὸ τὸ ὑγρόν, τὰ κενὰ καὶ ἀραιὰ
 ἐπληρώθη καὶ τὰ σμικρὰ πάντη καὶ ἀντὶ μαλθακοῦ
 10 τε καὶ ἀραιοῦ σκληρός τε καὶ πυκνὸς ἐγένετο καὶ οὐτ'
 ἐκπέσσει οὐτ' ἀφίησι. ταῦτα δὲ πάσχει διὰ τὴν φύσιν
 τοῦ σχήματος. ὅσα δὲ φῦσάν τε καὶ ἀνειλήματα ἀπερ-
 γάζεται ἐν τῷ σώματι, προσήκει ἐν μὲν τοῖσι κοίλοισι
 καὶ εὐρυχώροισι, οἷον κοιλίῃ τε καὶ θώρακι, ψόφον
 632 τε καὶ | πάταγον ἐμποιεῖν. ὅτε γὰρ ἂν μὴ ἀποπληρώσῃ
 16 οὕτως ὥστε στῆναι, ἀλλ' ἔχη μεταβολὰς τε καὶ κινήσιας,
 ἀνάγκη ὑπ' αὐτῶν ψόφον καὶ καταφανέας κινήσιας γί-
 νεσθαι. ὅσα δὲ σαρκώδεά τε καὶ μαλθακά, ἐν τοῖσι
 τοιούτοισι νάρκη τε καὶ πληρώματα οἷα ἐν τοῖσι
 20 ἀποφραγεῖσι γίνεται. ὅταν δ' ἐγκυρήσῃ πλατεῖ τι<νι>

1 ἐδέξατο M post γὰρ add. ἂν M 2 μένει M
 στεραιὰ A 3 τε om. M 4 ἀναπίνοι M σκληρυνθῇ sine
 ἂν M 5 οὐδὲ γὰρ A ἣν post ὥσπ. add. M 6 ἐν ἣ pro
 ἐν ἣ AM περιέχει αὐτὴ A 7 καὶ ἐξαγγίζοιτο ἂν A, ἐν ἣ τὸ
 ὑγρόν καὶ ἐξαγγίζοιτ' ἂν M, ἐξάλ. Litt. ex Gal. gloss. εἴη A,
 mut. in πῖν A², ιη M 8 αὐτὸς ἑωυτὸν M 9 ἐπληρ. om. M
 9. 10 ἀρ. τ. κ. μαλθ. M 11 ἀμφίησιν M 12 ὅσαι A ἀνη-
 λήματα A ἀπεργάζονται A, ἐνεργάζονται M 13 κοίλει A,
 ss. A⁴ τε post κοίλ. add. M 14 εὐρυχώροισι A, ss. A⁴
 15 ὅτε an ὅτι incert. A, ὅτι M ἂν ἣν μὴ A ἀποπληρώσει A,
 mut. in -ρώθει A² (ει mut. in η A³) 17 καὶ ψόφ. M 18 ὅσαι A

19 νάρκας M α M τῇσι' A, ν ss. A³ 20 ἀποφραγεῖσι
 Cor. l. l. p. 173, ἀποσφαγίσι A, sed α alterum restituit A², ι

ἀντικειμένῳ καὶ πρὸς αὐτὸ ἀντιπέσῃ, καὶ φύσει τοῦτο
τύχῃ ἔδῳ μήτε ἰσχυρόν, ὥστε δύνασθαι ἀνέχεσθαι τὴν
βίην καὶ μηδὲν κακὸν παθεῖν, μήτε μαλθακὸν τε καὶ
ἀραιόν, ὥστ' ἐκδέξασθαι τε καὶ ὑπεῖξαι, ἀπαλὸν δὲ καὶ
τεθῆλὸς καὶ ἔναιμον καὶ πυκνόν, οἷον ἦπαρ, διὰ μὲν 5
τὴν πυκνότητα καὶ πλατύτητα ἀνθέστηκεν τε καὶ οὐχ
ὑπεῖκει, φῦσα δ' ἐπισχομένη αὔξεται τε καὶ ἰσχυροτέρῃ
γίνεται καὶ ὀρμῇ μάλιστα πρὸς τὸ ἀντιπαῖον. διὰ δὲ
τὴν ἀπαλότητα καὶ τὴν ἔναιμότητα οὐ δύναται ἄνευ
πόνων εἶναι, καὶ διὰ ταύτας τὰς προφάσις ὁδύναι τε 10
ὀξύταται καὶ πυκνόταται πρὸς τοῦτο τὸ χωρίον γίνον-
ται ἐμπυήματά τε καὶ φύματα | πλεῖστα. γίνεται δὲ 634
καὶ ὑπὸ φρένας ἰσχυρῶς, ἥσσον δὲ πολλόν. διάτασις
μὲν γὰρ φρενῶν πλατεῖη καὶ ἀντικειμένη, φύσις δὲ
νευρωδεστέρῃ τε καὶ ἰσχυροτέρῃ, διὸ ἥσσον ἐπώδυνά 15
ἔστιν. γίνεται δὲ καὶ περὶ ταῦτα καὶ πόνοι καὶ
φύματα.

23. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα καὶ ἔσω καὶ ἔξω τοῦ σώ-
ματος εἶδεα σχημάτων, ἃ μέγала ἀλλήλων διαφέρει πρὸς
τὰ παθήματα καὶ νοσέοντι καὶ ὑγιαίνοντι, οἷον κεφαλαὶ 20
σμικραὶ ἢ μεγάλαι, τράχηλοι λεπτοὶ ἢ παχείες, μακροὶ
ἢ βραχείες, κοιλίαι μακροὶ ἢ στερογγύλαι, θώρηκος καὶ
πλευρῶν πλατύτητες ἢ στενότητες, ἄλλα μυρία, ἃ δεῖ

alterum A⁴, ἀποσφαγεῖσι M ἔ(γ inser. A²)κυρήσῃ A, ἐγκύρῃ
M τε καὶ pro τινὶ M, τι (mut. in τε A⁴) καὶ A 1 τι ante
πρὸς add. M ἑαυτὸ A 2 τύχῃ μ. ἰ. ἔδῳ M 4 ὑποδείξαι M
τε pro δὲ M 5 τεθῆλὸν M 7 Rhd., δ' ἐπιχειρομένη A,
δὲ ἐπιδεχομένη M 8 ὀρμαὶ M ἀντιπέον A 9 καὶ semirasum
ante οὐ add. M 12 ἐκποιήμ. M, ἐμποιήμ. A, mut. in ἐμπυήμ.
A⁴ 13 διάτ. mut. in διάστασις A² 15 νέυρων στερεῇ M
ἐπικήνδυνα i. m. A² 16 καὶ ante περὶ om. A 19 ἃ om. M
μέγала mut. in μέγα A² 22 θώρηκες A καὶ vulg., om. A M
23 ἢ om. A ἄλλα A M, καὶ ἄλλα vulg. μυρί A, α ss. A²

πάντα εἰδέναι ἢ διαφέρει, ὅπως τὰ αἷτια ἐκάστων εἰδὼς
 ὁρθῶς φυλάσσεται· (24.) περὶ δὲ δυναμίων χυμῶν
 αὐτῶν τε ἕκαστος ὃ τι δύναται ποιεῖν τὸν ἄνθρωπον
 ἐσκέφθαι, ὥσπερ καὶ πρότερον εἴρηται, καὶ τὴν συγ-
 5 γένειαν ὡς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους. λέγω δὲ τὸ τοιοῦ-
 τον· εἰ γλυκὺς χυμὸς ἐὼν μεταβάλλοι εἰς ἄλλο εἶδος,
 μὴ ἀπὸ συγκρῆσιος, ἀλλὰ αὐτὸς ἐξιστάμενος, ποῖός τις
 ἂν πρῶτος γένοιτο, πικρὸς ἢ ἄλμυρός ἢ στρυφνὸς
 ἢ ὀξύς; οἶμαι μὲν, ὀξύς. ὁ ἄρα ὀξύς χυμὸς ἂν
 636 ἐπιτήδειος προσφέρειν τῶν λοιπῶν εἴη μάλιστα, εἶπερ
 11 ὁ γλυκὺς γε πάντων ἐπιτηδειότατος. οὕτως εἰ τις
 δύναιτο ζητέων ἔξωθεν ἐπιτυγχάνειν, καὶ δύναιτο ἂν
 πάντων ἐκλέγεσθαι αἰεὶ τὸ βέλτιστον. βέλτιστον δέ
 ἐστὶ αἰεὶ τὸ προσιωτάτω τοῦ ἀνεπιτηδείου ἀπέχον.

1 πάντα ταῦτα A 2 φυλάσσεται AM, τηροίης cet. codd.

χυμῶν A 4 ὥσπερ om. A εἴρεατε^{αι} τὰς ξυγγενείας . . .
 ἀλλήλας M 6 ἐὼν om. M, ἐὼν μεταβαλλῶν εἰς A 7 ξυγκρίσ.,
 ἀλλ' M 8 ἂν om. M, πρῶτος A² in ras. 9 ἀνεπιτήδ. A,
 ἂν ἐπιτήδ. M 10 πρὸς φορῶν (mut. A² in προσφόρων) ἂν A,
 προσφέρων ἂν M μάλ. εἴη M 11 τῶν pro γε A ἀνεπιτη-
 δειότ. M 12 καὶ om. M δύναιτ' M 13 αἰεὶ τὸ βέλτιστον
 δέ ἐστι τὸ πρ. M 14 ἐστὶν εἰ (unde dedi αἰεὶ) τὸ A

DE AERE AQUIS LOCIS LIBER.

In libro qui est de aere aquis locis recensendo praeter V(aticanum 276 saec. XII cf. supra in prolegomenis), excussum ab Ilbergio, usus sum codice Barberino I, 5 (B) chartaceo, saeculi XV, in 8°, quem ab Ioanne Droysen Berolinensi admonitus ipse contuli Romae in bibliotheca Barberina.

Insunt: *Οἱ τοῦ Ἱπποκράτους ἀφορισμοὶ ἐκ τοῦ Γαλήνου ὑπομνημάτων ἐκ τοῦ πρώτου ὁ βίος βραχύς — θανάσιμον τὸν τοιοῦτον* (fol. 1). — *Διοκλῆς Ἀντιγόνῳ βασιλεῖ· ἐπειδὴ σοι συμβαίνει — χειμερινὰς ἡμέρας τεσσαράκοντα πέντε* (fol. 84^r). — *Γαλήνου τέχνη ἱατρικὴ· τρεῖς εἰσιν αἱ πᾶσαι* (fol. 94^r) — *εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρόσθεν ὥς ἔστιν ἐν ἄλλο βιβλίον — ἔξονται. Γαλήνου περὶ τῶν ἰδίων βιβλίων* (— fol. 224^v). — Fol. 88^v—93^r et 225^r—236^r vacua a scriba relictæ sunt. Sequitur fol. 237^r *Ἱπποκράτους περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων*. Post hunc librum etiam plura insunt in codice, quæ enumerare huius loci non est. Qui codex, quamvis sit ætate recentior, quanti sit quantumque mihi profuerit, et hæc editio ipsa docet et in Hermae vol. XVIII p. 19 pluribus exposui. Accedit tertium recensiois adiumentum: varia lectio (b) codicis illius, quo Gadaldinus Venetianus olim

usus est. Quae margini Aldinae SQE VIII 14 eademque ad verbum paene congruenter Basileensis SQT VIII 9 ascripta asservatur Mediolani in bibliotheca Ambrosiana, ubi ex exemplari Basileensi eam exscripsi et cum Aldino contuli. Compensatur igitur, quod eius fieri potest, codicis ipsius iactura hac varia lectione cum Barberino compluribus locis mire conspirante, quem propterea quoque, quod ei cum illa non pauca communia sunt, littera B signavi.

Tertium commemoro codicis Gadaldinei testem Baccium Baldum, qui commentario suo interpretationique latinae libri de aere aquis locis a. 1586 Florentiae editae variam addidit lectionem magnam partem cum Gadaldinea consonantem (cf. Littr. tom. II, p. 10).

ΠΕΡΙ ΑΕΡΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΤΟΠΩΝ.

Ἱητρικὴν ὅστις βούλεται ὀρθῶς ζητεῖν, τάδε χρὴ Π 12 L.
 ποιεῖν· πρῶτον μὲν ἐνθυμεῖσθαι τὰς ὥρας τοῦ ἔτεος,
 ὅ τι δύναται ἀπεργάζεσθαι ἐκάστη· οὐ γὰρ εἰκόνασιν
 ἀλλήλοισιν οὐδέν, ἀλλὰ πολὺ διαφέρουσιν αὐταί τε 5
 ἐφ' ἑωυτέων καὶ ἐν τῇσι μεταβολῇσιν· ἔπειτα δὲ τὰ
 πνεύματα τὰ θερμά τε καὶ τὰ ψυχρά, μάλιστα μὲν τὰ
 κοινὰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν, ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἐν ἐκάστη
 χώρῃ ἐπιχώρια εἶοντα. δεῖ δὲ καὶ τῶν ὑδάτων ἐνθυ-
 μεῖσθαι τὰς δυνάμεις· ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ στόματι 10
 διαφέρουσι καὶ ἐν τῷ σταθμῷ, οὕτω καὶ ἡ δύναμις
 διαφέρει πολὺ ἐκάστου. ὥστε ἐς πόλιν ἐπειδὴν ἀφίκη-
 ταί τις, ἥς ἄπειρός ἐστι, διαφροντίσαι χρὴ τὴν θέσιν
 αὐτῆς, ὅπως κεῖται καὶ πρὸς τὰ πνεύματα καὶ πρὸς
 τὰς ἀνατολάς τοῦ ἡλίου. οὐ γὰρ τωὐτὸ δύναται ἦτις 15
 πρὸς βορέην κεῖται καὶ ἦτις πρὸς νότον οὐδ' ἦτις
 πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα οὐδ' ἦτις πρὸς δύνοντα. ταῦτα
 δὲ χρὴ ἐνθυμεῖσθαι ὥς κάλλιστα καὶ τῶν ὑδάτων πέρι
 ὥς ἔχουσι, [καὶ] πότερον ἐλώδεσι χρέονται καὶ μαλθα-
 κοῖσιν ἢ σκλήροισί τε καὶ ἐκ μετεώρων καὶ πετρωδέων 20

1 π. α. τόπων, ὑδάτων, καιρῶν, ἀνέμων, ἀστέρων b 2 ζητ.
 ὀρθ. b 4 ἀπεργάζειν b 5 οὐθὲν libri ἀλλήλοισιν b, deest
 in libris αὐταί libri 6 ἐφ' b, deest in libris 8 τὰ om.
 libri, add. b et Cor. 9 ἐπιχώρι' V 10 πῶς γὰρ b 18 χρὴ
 om. libri, add. b μάλιστα pro κάλλ. b 19 καὶ om. inter-
 pretatio latina codicis Par. 7027 (fol. 13^v—32^v) saec. X, cf. Ilberg
 in commentationibus philologis Herm. Lipsio dedicatis (Lips.
 1894) p. 24 πρότερον ἐλώδ. V 20 καὶ πετρ. b, καὶ ἐκ π. V B vulg.

εἴτε ἀλνκοῖσι καὶ ἀτεράμνοισιν· καὶ τὴν γῆν, πότερον
 ψιλὴ τε καὶ ἄνυδρος ἢ δασεῖα καὶ ἔφνυδρος καὶ εἴτε
 ἔγκοιλός ἐστι καὶ πνιγηρὴ εἴτε μετέωρος καὶ ψυχρὴ·
 καὶ τὴν δίαιταν τῶν ἀνθρώπων, ὁκοίη ἡδονται, πότε-
 5 ρον φιλοπύται καὶ ἀριστηταὶ καὶ ἀταλαίπωροι ἢ φιλο-
 γυμνασταὶ τε καὶ φιλόπονοι καὶ ἐδωδοὶ καὶ ἄποτοι·
 14 (2.) καὶ ἀπὸ τούτων χρὴ ἐνθυμεῖσθαι ἕκαστα. εἰ
 γὰρ ταῦτα εἰδείη τις καλῶς, μάλιστα μὲν πάντα, εἰ δὲ
 μὴ, τὰ γε πλεῖστα, οὐκ ἂν αὐτὸν λανθάνοι ἐς πόλιν
 10 ἀφικνεόμενον, ἥς ἂν ἄπειρος ἦ, οὔτε νοσήματα ἐπι-
 χῶρια οὔτε τῶν κοινῶν ἢ φύσις, ὁκοίη τίς ἐστιν· ὥστε
 μὴ ἀπορεῖσθαι ἐν τῇ θεωρείᾳ τῶν νούσων μηδὲ δια-
 μαρτάνειν· ἃ εἰκός ἐστι γίνεσθαι, ἣν μὴ τις ταῦτα
 πρότερον εἰδὼς προφροντίσῃ περὶ ἑκάστου· τοῦ δὲ
 15 χρόνου προϊόντος καὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ λέγοι ἂν, ὁκόσα τε
 νοσήματα μέλλει πάγκοινα τὴν πόλιν κατασχῆσειν ἢ
 θέρεος ἢ χειμῶνος, ὁκόσα τε ἴδια ἑκάστῳ κίνδυνος γί-
 νεσθαι ἐκ μεταβολῆς τῆς διαίτης. εἰδὼς γὰρ τῶν ὥρεων
 τὰς μεταβολὰς καὶ τῶν ἄστρον <τὰς> ἐπιτολὰς τε καὶ
 20 δύσιας, καθότι ἕκαστον τούτων γίνεται, προειδείη ἂν
 τὸ ἔτος ὁκοῖόν τι μέλλει γίνεσθαι. οὕτως ἂν τις ἐν-
 νοεύμενος καὶ προγινώσκων τοὺς καιροὺς μάλιστ' ἂν
 εἰδείη περὶ ἑκάστου καὶ τὰ πλεῖστα τυγχάνοι τῆς ὑγείης
 καὶ κατορθοίῃ οὐκ ἐλάχιστα ἐν τῇ τέχνῃ. εἰ δὲ δοκέοι

1 ἀλνκοῖσί τε καὶ b ad ἀτεράμν. i. m. σκληροῖς καὶ
 ἀμεταβλήτοις καὶ δυσεψήτοις b 3 ἐν κοίλῳ libri, ἐγκοίλια b
 9 γε vulg., τε V B 11 κοιλιῶν B b 12 μὴδὲ V ut solet
 14 πρόφρων τις ἢ· B, πρόφροντις ἢ· V, πρόφροντις ἢ in
 interiore mg., in exteriore προφρόντησά περὶ ἑκάστου· τοῦ δὲ
 χρόνου περιόντος· ∴ προϊόντος b, περὶ ἐκ. δὲ χρ. προϊόντος V B
 17 ὅσα τε ἴδια V 19 τὰς add. Wil. 21 ἂν τις ἐρευνώ-
 μενος libri, αὐτῆς ἐννοούμενος b 23 τυγχάνει et libri et b
 24 κατορθοίῃ b, κατ' ὀρθὸν φέροιτο caet.

τις ταῦτα μετεωρολόγια εἶναι, εἰ μετασταίῃ τῆς γνώμης, μάθοι ἄν, ὅτι οὐκ ἐλάχιστον μέρος συμβάλλεται ἀστρονομίῃ ἐς ἱητρικὴν, ἀλλὰ πάνν πλεῖστον. ἅμα γὰρ τῆσιν ὠρησι καὶ αἱ νοῦσοι [καὶ αἱ κοιλίας] μεταβάλλουσιν τοῖσιν ἀνθρώποισιν.

5

3. Ὅπως δὲ χορὴ ἕκαστα τῶν προειρημένων σκοπεῖν καὶ βασανίζειν, ἐγὼ φράσω σαφέως. ἥτις μὲν πόλις πρὸς τὰ πνεύματα κεῖται τὰ θερμὰ — ταῦτα δ' ἐστὶ μεταξὺ τῆς τε χειμερινῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου καὶ τῶν 16 δυσμέων τῶν χειμερινῶν — καὶ αὐτῇ ταῦτα τὰ πνεύ- 10 ματὰ ἐστὶ σύννομα, τῶν δὲ ἀπὸ τῶν ἄρκτων πνευμάτων σκέπη, ἐν ταύτῃ τῇ πόλει [ἐστὶ] τὰ τε ὕδατα πολλὰ καὶ ὑφαλνὰ ἀνάγκη εἶναι καὶ μετέωρα, τοῦ μὲν θέρεος θερμὰ, τοῦ δὲ χειμῶνος ψυχρά· τοὺς τε ἀνθρώπους τὰς κεφαλὰς ὑγρὰς ἔχειν καὶ φλεγματώδεις, τὰς τε 15 κοιλίας αὐτῶν πυκνὰ ἐκταράσσεσθαι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ φλέγματος ἐπικαταρρέοντος· τὰ τε εἶδεα ἐπὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν ἀτονώτερα εἶναι· ἐσθίειν δ' οὐκ ἀγαθοὺς εἶναι οὐδὲ πίνειν. ὁκόσοι μὲν γὰρ κεφαλὰς ἀσθενέας ἔχουσιν, οὐκ ἂν εἴησαν ἀγαθοὶ | πίνειν· ἡ γὰρ 18 κραιπάλη μᾶλλον πιέζει. νοσήματά τε τάδε ἐπιχώρια 21 εἶναι· πρῶτον μὲν τὰς γυναικας νοσερὰς καὶ ῥοώδεις

1 μετεωρόλογα V B 4 καὶ αἱ ν. καὶ αἱ ν. B, ν. αἱ ν. κ. κ. b, αἱ νοῦσοι καὶ om. V vulg., κ. αἱ ν. del. Wil. 7 in marg. sin. εἰ (pro ἡ), in marg. dextr. περὶ πόλεως b 8 ἐστὶ V 11 ἀριστῶ b 12 ἐστὶ del. Wil. 13 ὑφαλνὰ b, ὑφαλοι καὶ V, ὑφαλα καὶ B 14 post ψυχρά in cod. V lacuna. Sequitur enim καὶ λειεντερίαί κ. τ. λ. v. infra c. 10, p. 51. Quae exciderunt, cod. V praebet in libro de cap. vuln. inserta, v. Prolegom. p. XVII sq. XXIII, post ψυχρά B inserit: καὶ λειεντερίαί — δηϊδίως., sequitur: καὶ ὁκόσαι μὲν τῶν πόλ. — ἐγγένηται. v. infra c. 10, τοῦ δὲ χειμῶνος ψυχροῦ (ὑγροῦ B) ante τοὺς τε ἀνθρ. ut vulgo sic in V B repetitum del. Littr. 15 τε et infra l. 19 εἶναι cum signo praetermissionis b 18 ἀτονότ. B 20 καὶν pro οὐκ ἂν b 21 κραιπάλη B

εἶναι· ἔπειτα πολλὰς ἀτόκους ὑπὸ νοῦσον καὶ οὐ φύσει
ἐκτιτρώσκεισθαι τε πυκνά· τοῖσί τε παιδίοισιν ἐπι-
πίπτειν σπασμούς τε καὶ ἄσθματα καὶ ἃ νομίζουσι τὸ
θεῖον ποιεῖν καὶ ἱερὴν νοῦσον εἶναι· τοῖσι δὲ ἄν-
5 δράσι δυσεντερίας καὶ διαρροίας καὶ ἡπιάλους καὶ
πυρετοὺς πολυχρονίους χειμερινοὺς καὶ ἐπινυκτίδας
πολλὰς καὶ αἰμορροΐδας ἐν τῇ ἔδρῃ. πλευρίτιδες δὲ
καὶ περιπνευμονίαι καὶ καῦσοι καὶ ὁκόσα ὀξέα νοσή-
ματα νομίζονται εἶναι οὐκ ἐγγίνονται πολλά. οὐ γὰρ
10 οἷόν τε, ὅκου ἂν κοιλία ὑγραὶ ἔωσι, τὰς νοῦσους
ταύτας ἰσχύειν. ὀφθαλμίαι τε ἐγγίνονται ὑγραὶ καὶ
οὐ χαλεπαί, ὀλιγοχρόνιοι, ἣν μὴ τι κατάσχη νόσημα
πάγκοινον ἐκ μεταβολῆς μεγάλης. καὶ ὁκόταν τὰ πεντή-
κοντα ἔτεα ὑπερβάλωσι, κατάρροοι ἐπιγενόμενοι ἐκ τοῦ
15 ἐγκεφάλου παραπεληκτικούς ποιεοῦσι τοὺς ἀνθρώπους,
ὁκόταν ἐξαίφνης ἡλιωθῶσι τὴν κεφαλὴν ἢ ὀϊγώσῃσι.
ταῦτα μὲν τὰ νοσήματα αὐτοῖσιν ἐπιχώριά ἐστι. χωρὶς
δὲ, ἣν τι πάγκοινον κατάσχη νόσημα ἐκ μεταβολῆς
τῶν ὥρων, καὶ τούτου μετέχουσιν.

20 4. Ὅκόσαι δ' ἀντικέονται τούτων πρὸς τὰ πνεύματα
τὰ ψυχρὰ τὰ μεταξὺ τῶν δυσμέων τῶν θερινῶν τοῦ
ἡλίου καὶ τῆς ἀνατολῆς τῆς θερινῆς, καὶ αὐτῇσι ταῦτα
τὰ πνεύματα ἐπιχώριά ἐστι, τοῦ δὲ νότου καὶ τῶν
θερμῶν πνευμάτων σκέπη, ὧδε ἔχει περὶ τῶν πολίων
25 τούτων· πρῶτον μὲν τὰ ὕδατα [τὰ] σκληρὰ τε καὶ

2 τιτρώσκεισθαι V B, ἐκτ. vulg. πυκνάτισιν b 2. 3 ὑπο-
πίπτ. b 3 τε καὶ b, τε om. libri καὶ ἃ Bb, καὶ om. V

4 τὸ θεῖον Zving. i. m. Cor., τὸ παιδίον libri πονέειν B

7 πλευρίτιδας V 9 εἶναι b, om. VB τὰ πολλὰ b

10 ἔωσι V 13 μεγάλης om. codd., μεγάλης ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ b,
de magna metabula 7027 14 Cor., ὑπερβάλλ. libri 17 καὶ
pro χωρὶς δὲ b 21 τὰ ante μετ. om. omnes praet. b 24 θερ-
μῶν Cor., θερινῶν libri

ψυχρὰ ὥς ἐπὶ τὸ πλῆθος <καὶ> ἄλνκὰ γίνεται. τοὺς δὲ
 ἀνθρώπους εὐτόνους τε καὶ σκελιφροὺς ἀνάγκη | εἶναι, 20
 τοὺς τε πλείους τὰς κοιλίας ἀτεράμνους ἔχειν καὶ
 σκληρὰς τὰς κάτω, τὰς δὲ ἄνω εὐροωτέρας· χολώδεάς
 τε μᾶλλον ἢ φλεγματίας εἶναι. τὰς δὲ κεφαλὰς ὕγιερὰς 5
 ἔχουσι καὶ σκληράς· ῥηγματῖαι τὲ εἰσιν ἐπὶ τὸ πλῆ-
 θος. νοσεύματα δὲ αὐτοῖσιν ἐπιδημεῖ τάδε· πλευρίτι-
 δές τε πολλὰ αἱ τε ὀξεῖαι νομιζόμεναι νοῦσοι. ἀνάγκη
 δὲ ὧδε ἔχειν, ὁκόταν αἱ κοιλίαι σκληραὶ ἔωσιν· ἔμπυοί
 τε πολλοὶ γίνονται ἀπὸ πάσης προφάσιος. τούτου δὲ 10
 αἰτιὸν ἐστὶ τοῦ σώματος ἡ ἔντασις καὶ ἡ σκληρότης
 τῆς κοιλίης. ἡ γὰρ ξηρότης ῥηγματίας ποιεῖ εἶναι καὶ
 τοῦ ὕδατος ἡ ψυχρότης. ἐδωδὺς δὲ ἀνάγκη τὰς τοι-
 αύτας φύσις εἶναι καὶ οὐ πολυπότας· [οὐ γὰρ οἶόν τε
 ἅμα πολυβόρους τε εἶναι καὶ πολυπότας·] ὀφθαλμίας 15
 τε γίνεσθαι μὲν διὰ χρόνου, γίνεσθαι δὲ σκληρὰς καὶ
 ἰσχυράς, καὶ εὐθέως ῥήγνυσθαι τὰ ὕμματα· αἰμορ-
 ραγίας δὲ ἐκ τῶν ῥινῶν τοῖσι νεωτέροισι τριήκοντα
 ἔτεων γίνεσθαι ἰσχυρὰς τοῦ θέρους· τὰ τε ἱερὰ νοσεύ-
 ματα καλεούμενα, ὀλίγα μὲν ταῦτα, ἰσχυρὰ δέ. μακρο- 20
 βίους δὲ τοὺς ἀνθρώπους τούτους μᾶλλον εἰκὸς εἶναι
 τῶν ἐτέρων· τὰ τε ἔλκεα οὐ φλεγματώδεα ἐγγίνεσθαι
 οὐδὲ ἀγριοῦσθαι· τὰ τε ἦθρα ἀγριώτερα ἢ ἡμερώτερα. 22
 τοῖσι μὲν ἀνδράσι ταῦτα τὰ νοσήματα ἐπιχώριά ἐστι·
 καὶ χωρίς, ἦν τι πάγκοινον κατάσχη ἐκ μεταβολῆς τῶν 25
 ὥρέων· τῆσι δὲ γυναιξί· πρῶτον μὲν στερίφαι πολλὰ

1 καὶ ἄλ. γίν. scripsi pro librorum γλνκαίνεσθαι (γλαννέσθαι V),
 v. Herm. XVIII p. 26 2 εὐτόνους b, ἐντόνους caet. 5 ὕγιει-
 ρὰς B 6 ἔχουσι om. b 7 ἐπι(δημεῖ om.) b τὰδε B, τὰ δὲ b,
 τὰ V 9 αἱ om. omnes praeter b 13 δὲ om. b 14 οὐ γὰρ —
 πολυπότας om. Bb, cf. infra p. 41, 4 15 πολυβόρους V 16 δια-
 χρόνους V 17 b, αἰμορροΐας caet. 22 τῶν b, om. caet.
 24 ταῦτα B Gal., om. V 26 στεριφναὶ Vb, στριφναὶ B, στερί-

γίνονται διὰ τὰ ὕδατα ἐόντα σκληρά τε καὶ ἀτέραμνα
καὶ ψυχρά. αἱ γὰρ καθάρσιες οὐκ ἐπιγίνονται τῶν
ἐπιμηνίων ἐπιτήθειαι, ἀλλὰ ὀλίγαι καὶ πονηραί. ἔπειτα
τίκτουσι χαλεπῶς· ἐκτιτρώσκουσι δὲ οὐ σφόδρα. ὁκό-
5 ταν δὲ τέκωσι, τὰ παιδία ἀδύνατοι τρέφειν εἰσί· τὸ
γὰρ γάλα ἀποσβέννυται ἀπὸ τῶν ὑδάτων τῆς σκληρό-
τητος καὶ ἀτεραμνίνης· φθίσιές τε γίνονται συχνὰ
ἀπὸ τῶν τοκετῶν. ὑπὸ γὰρ βίης ῥήγματα ἴσχουσι καὶ
σπάσματα. τοῖς δὲ παιδίοισιν ὕδρωπαες ἐγγίνονται ἐν
10 τοῖσιν ὄρχεσιν, ἕως μικρὰ ἤ· ἔπειτα προοῦσής τῆς
ἡλικίης ἀφανίζονται· ἡβῶσί τε ὁψὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει.

5. Περὶ μὲν οὖν τῶν θερμῶν πνευμάτων καὶ τῶν
ψυχρῶν καὶ τῶν πολίων τούτων ὧδε ἔχει ὡς προείρη-
ται. ὁκόσαι δὲ κέονται πρὸς τὰ πνεύματα τὰ μεταξὺ
15 τῶν θερινῶν ἀνατολέων τοῦ ἡλίου καὶ τῶν χειμερι-
νῶν καὶ ὁκόσαι τὸ ἐναντίον τούτων, ὧδε ἔχει περὶ
αὐτέων· ὁκόσαι μὲν πρὸς τὰς ἀνατολάς τοῦ ἡλίου
κέονται, ταύτας εἰκὸς εἶναι ὑγιεινοτέρας τῶν πρὸς τὰς
ἄρκτους ἐστραμμένων καὶ τῶν πρὸς τὰ θερμά, ἣν καὶ
20 στάδιον τὸ μεταξὺ ἤ. πρῶτον μὲν γὰρ μετριώτερον
ἔχει τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν· ἔπειτα τὰ ὕδατα, ὁκόσα
πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου ἀνατολάς ἐστί, πάντα λαμπρά τε
εἶναι ἀνάγκη καὶ εὐώδεα καὶ μαλθακὰ καὶ ἐρατεινὰ
ἐγγίνεσθαι ἐν ταύτῃ τῇ πόλει· ὁ γὰρ ἥλιος κωλύει
25 ἀνίσχων καὶ καταλάμπων. [τὸ γὰρ ἐωθινὸν ἐκάστοτε

φαι Cor., στιφαὶ Erm. Rhd. 1 ὄντα om. b 4 τιτρώσκ. V B
τε codd., δὲ Erm. 5 ἀδύνατα b 7 ἡγουν ἀμαλάντων post
ἀτερ. adser. b 8 τόκων b 9 τε pro δὲ Vb (παι)δίοισιν — ὄρχε
om. b 10 τέως ἦν pro ἕως b 12. 13 τ. θερμ. κ. τ. ψ. πνευμάτων
τῶν οὗ (οὕτως b Ald.) κειμένων ὧδε κ. τ. λ. b 19 ὕδατα post
θερμά add. b 20 Cor., libri πρότερον 23 ἡ ἐρατ. V, καὶ ἐρα
τε μὴ b 24 κολούει B 25 quae uncis inclusi, expunxerunt
Erm. et Rhd., cf. infra p. 39, l. 17

αὐτὸς ὁ ἡὗρ ἐπιχεῖ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ.] τὰ τε εἶδεα τῶν
 ἀνθρώπων εὐχροά τε καὶ ἀνθηρά ἐστι μᾶλλον ἢ ἄλλη, 24
 ἢν μή τις νοῦσος κωλύῃ. λαμπρόφωνοί τε οἱ ἄνθρωποι
 ὀργὴν τε καὶ σύνεσιν βελτίους εἰσὶ τῶν προσβορέων,
 ἥπερ καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐμφυόμενα ἀμείνω ἐστίν. ἔοικέ τε 5
 μάλιστα ἢ οὕτω κειμένη πόλις ἥρι κατὰ τὴν μετριότητα
 τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ· τὰ τε νοσεύματα ἐλάσσω
 μὲν γίνεται καὶ ἀσθενέστερα, ἔοικε δὲ τοῖς ἐν τῇσι πόλεσι
 γενομένοις νοσεύμασι τῇσι πρὸς τὰ θερμὰ πνεύματα
 ἐστραμμένῃσιν. αἷ τε γυναικες αὐτόθι ἀρικύμονές εἰσι 10
 σφόδρα καὶ τίκτουσι ρηϊδίως.

6. Περὶ μὲν τούτων ὧδε ἔχει. ὁκόσαι δὲ πρὸς τὰς
 ὀύσιας κεῖνται καὶ αὐτῇσιν ἐστι σκέπη τῶν πνευμάτων
 τῶν ἀπὸ τῆς ἡοῦς πνεόντων τὰ τε θερμὰ πνεύματα
 παραρρεῖ καὶ τὰ [ψυχρὰ] ἀπὸ τῶν ἄρκτων, ἀνάγκη ταύ- 15
 τας τὰς πόλιας θέσιν κεῖσθαι νοσερωτάτην. πρῶτον μὲν
 γὰρ τὰ ὕδατα οὐ λαμπρά· αἴτιον δέ, ὅτι ὁ ἡὗρ τὸ ἐωθι-
 νὸν κατέχει ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὅστις τῷ ὕδατι ἐγκατα-
 μειγνύμενος τὸ λαμπρὸν ἀφανίζει· ὁ γὰρ ἥλιος πρὶν ἔνω
 ἀρθῆναι οὐκ ἐπιλάμπει. τοῦ δὲ θέρεος ἔωθεν μὲν αὔραι 20
 ψυχραὶ πνέουσιν καὶ δρόσοι πίπτουσι· τὸ δὲ λοιπὸν ἥλιος
 ἐγκαταδύνων ὥς τὰ μάλιστα διέψει τοὺς ἀνθρώπους,
 διὸ καὶ ἀχρούς τε εἰκὸς εἶναι καὶ ἀρρώστους, τῶν τε
 νοσευμάτων πάντων μετέχειν μέρος τῶν προειρημένων· 24
 οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἀποκέκριται. βαρυφώνους τε εἰκὸς 26

1 ὁ αὐτὸς ἀήρ b ἐπέχει b, ἐπισχεῖ B 2 ἢ ἄλλη b, ἢ ἄλλα
 B, caet. om. ἢ ἄλλ. 3 post νοῦσος add. ἄλλη om. praeter b
 4 προσβορέων VB, πρὸς βορέην caet. 5 εἶπερ libri, ἥπερ Cor.
 ed. 2 8 γίνεσθαι V 9 γιν. V τὰ post θερμὰ iterant VB, om. b
 10 ἀρικύμ. b, ἐναρικύμ. VB, ἀρικύμ. Cor. 15 ψυχρὰ del. Wil.
 ἐκ τῶν b 17 ἔωθ. V 18 ἐγκαταμειννύ. B 21 πνέουσιν B
 22 ἐγκαταδύνει b ὥς τὰ μ. b, ὥστε μ. caet. διεπεῖν b
 23 ἀρρωστοῦσι V τῷ τε b 25 γὰρ om. omnes praeter B

εἶναι καὶ βραγχώδεας διὰ τὸν ἥερα, ὅτι ἀκάθαρτος ὡς
ἐπὶ τὸ πολὺ αὐτόθι γίνεται καὶ νοσώδης· οὔτε γὰρ
ὑπὸ τῶν βορείων ἐκκρίνεται σφόδρα· οὐ γὰρ προσ-
έχουσι τὰ πνεύματα· ἃ τε προσέχουσιν αὐτοῖσι καὶ
5 πρόσκεινται ὑδατεινότητά ἐστιν· ἐπεὶ τοιαῦτα τὰ ἀπὸ
τῆς ἐσπέρης πνεύματα· ἔοικέν τε μετοπώρῳ μάλιστα ἢ
θέσις ἢ τοιαύτη τῆς πόλιος κατὰ τὰς τῆς ἡμέρης μετα-
βολάς, ὅτι πολὺ τὸ μέσον γίνεται τοῦ τε ἑωθινοῦ καὶ
τοῦ πρὸς τὴν δειλὴν.

- 10 7. Περὶ μὲν πνευμάτων, ἃ τέ ἐστιν ἐπιτήδεια καὶ
ἀνεπιτήδεια, ὧδε ἔχει. περὶ δὲ τῶν [λοιπῶν] ὑδάτων
βούλομαι διηγῆσασθαι, ἃ τέ ἐστὶ νοσώδεα καὶ ἃ ὑγιεινό-
τατα καὶ ὁκόσα ἀφ' ὑδατος κακὰ εἰκὸς γίνεσθαι καὶ ὅσα
ἀγαθὰ. πλεῖστον γὰρ μέρος συμβάλλεται ἐς τὴν ὑγιεῖν.
15 ὁκόσα μὲν οὖν ἐστὶν ἐλώδεα καὶ στάσιμα καὶ λιμναῖα,
ταῦτα ἀνάγκη τοῦ μὲν θέρους εἶναι θερμὰ καὶ παχέα καὶ
ὀδυρὴν ἔχοντα, ἅτε οὐκ ἀπόρροῦτα ἔοντα· ἀλλὰ τοῦ τε
ὀμβρίου ὑδατος ἐπιφερομένου αἰεὶ νέον τοῦ τε ἡλίου
καίοντος ἀνάγκη ἄχροά τε εἶναι καὶ πονηρὰ καὶ χο-
20 λώδεα, τοῦ δὲ χειμῶνος παγετώδεά τε καὶ ψυχρὰ καὶ
τεθολωμένα ὑπὸ τε χιόνος καὶ παγετῶν, ὥστε φλεγμα-
τωδέστατα εἶναι καὶ βραγχωδέστατα. τοῖσι δὲ πίνουσι
σπλήνας μὲν αἰεὶ μεγάλους εἶναι καὶ μεμυωμένους

4 οὐδὲ προσίσχουσιν pro ἃ τε pr. b αὐταίησι V 5 πρὸς αὐτὰ
κεῖνται b ἐπεὶ τὰ ἐπὶ (ἀπὸ B) τῆς ἐσπ. πνεύματα ἔοικεν εἴτε με-
θοπώρῳ μάλιστα (· B) ἢ θέσ. κτλ. VB τοιαῦτα in VB Parisinis-
que omissum Foesius in annotationibus ex manuscriptis suppe-
ditavit Corai, Littraeo, Erm., Rhd. 6 ἔοικέ τε b, ἔοικεν εἴτε sine
interp. praec. VB μεθοπ. codd. 7 τὰς τε ἡμ. V 8 ἑωθ. V, ut
solet, v. infr. ἐλώδεα 11 λοιπῶν del. Wil., om. Par. 7027 12 βού-
λομαι καὶ περὶ Ἀσίης καὶ Εὐρώπης λέξαι ὡς διαφέρουσιν κτλ. (v.
infra c. 12) b i. m. 17 ἀνάγκη post ἔχ. add. b, Γαλ. ἐν τῷ περὶ
χυμῶν in ora b (= tom. XVI, p. 364 ed. Kuehn) 18 ἐπιφερ. b,
ἐπιτρεφομένου caet. 19 ἀνάγκη om. b 22 εἶναι post βραγχ. B

καὶ τὰς γαστέρας σκληράς τε καὶ λεπτὰς καὶ θερμὰς, τοὺς δὲ ὤμους καὶ τὰς κληῖδας καὶ τὸ πρόσωπον καταλελεπτύσθαι· ἐς γὰρ τὸν σπλῆνα αἱ σάρκες συν-
 τήκονται, διότι ἰσχυροὶ | εἰσιν· ἐδωδούς τε εἶναι τοὺς 28
 τοιούτους καὶ διψηρούς· τὰς τε κοιλίας ξηροτάτας τε 5
 καὶ θερμοτάτας <καὶ> τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω ἔχειν, ὥστε
 τῶν φαρμάκων ἰσχυροτέρων δεῖσθαι. τοῦτο μὲν τὸ
 νόσημα αὐτοῖσι σύντροφόν ἐστι καὶ θέρους καὶ χει-
 μῶνος. πρὸς δὲ τούτοισιν οἱ ὕδρωπες πλεῖστοί τε
 γίνονται καὶ θανατωδέστατοι. τοῦ γὰρ θέρους δυσεν- 10
 τερίαι τε πολλὰ ἐμπίπτουσι καὶ διάρροιαὶ καὶ πυρετοὶ
 τεταρταῖοι πολυχρόνιοι. ταῦτα δὲ τὰ νοσεύματα μη-
 κυνθέντα τὰς τοιαύτας φύσεως ἐς ὕδρωπας καθίστησι
 καὶ ἀποκτείνει. ταῦτα μὲν αὐτοῖσι τοῦ θέρους γίνεται.
 τοῦ δὲ χειμῶνος τοῖσι νεωτέροις μὲν περιπνευμονίαι 15
 τε καὶ μανιώδεα νοσεύματα, τοῖσι δὲ πρεσβυτέροις
 καῦσοι διὰ τὴν τῆς κοιλίης σκληρότητα. τῇσι δὲ γυ-
 ναιξὶν οἰδήματα ἐγγίνεται καὶ φλέγμα λευκόν, καὶ ἐν
 γαστρὶ ἰσχυροὶ μόλις καὶ τίκτουσι χαλεπῶς· μεγάλα
 τε τὰ ἔμβρυα καὶ οἰδέοντα. ἔπειτα ἐν τῇσι τροφῇσι 20
 φθινώδεά τε καὶ πονηρὰ γίνεται· ἢ τε κάθαρσις τῇσι
 γυναιξὶν οὐκ ἐπιγίνεται χρηστὴ μετὰ τὸν τόκον. τοῖσι
 δὲ παιδίοις κῆλαι ἐπιγίνονται μάλιστα καὶ τοῖσιν
 ἀνδράσι κίρσοι καὶ ἔλκεα ἐν τῇσι κνήμησιν, ὥστε τὰς
 τοιαύτας φύσεως οὐχ οἷόν τε μακροβίους εἶναι, ἀλλὰ 25
 προγηράσκειν τοῦ χρόνου τοῦ ἰκνευμένου. ἔτι δὲ αἱ
 γυναῖκες δοκέουσιν ἔχειν ἐν γαστρὶ, καὶ ὁκόταν ὁ τόκος

3 καταλελεπτύσθαι V, καὶ κατασχάνθαι add. b 6 θερμ.
 <καὶ> Erm. et Rhd. ex marg. Merc. et Zving., om. caet. 9 Littr.
 ex Galen. t. 16 p. 364 Kuehn, ὕδρωπες τε καὶ πλεῖστοι γίν. libri
 12 τε ante τεταρτ. add. B vulg., om. V μκυνθέντα V 20 ἐν
 ss. B 23 καὶ om. B, καὶ τ. ἀνδράσι κίρσοι V 27 δοκεύουσιν V

ἥ, ἀφανίζεται τὸ πλήρωμα τῆς γαστροῦ. τοῦτο δὲ γίνεται, ὁκόταν ὑδρωπιήσωσιν αἱ ὑστέραι. τὰ μὲν τοιαῦτα ὕδατα νομίζω μοχθηρὰ εἶναι πρὸς ἅπαν χρῆμα· δεύτερα δὲ ὕσων εἰσὶν αἱ πηγαὶ ἐκ πετρώων — σκληρὰ
 30 γὰρ ἀνάγκη εἶναι — ἢ ἐκ γῆς, ὅκου θερμὰ | ὕδατά
 6 ἐστίν, ἢ σίδηρος γίνεται ἢ χαλκὸς ἢ ἄργυρος ἢ χρυσὸς ἢ θείον ἢ στυπτηρίη ἢ ἄσφαλτον ἢ νίτρον. ταῦτα γὰρ πάντα ὑπὸ βίης γίνονται τοῦ θερμοῦ. οὐ τοίνυν ἐκ τοιαύτης γῆς οἶόν τε ὕδατα ἀγαθὰ γίνεσθαι,
 10 ἀλλὰ σκληρὰ καὶ καυσώδεα διουρεῖσθαι τε χαλεπὰ καὶ πρὸς τὴν διαχώρησιν ἐναντία εἶναι. ἄριστα δὲ ὁκόσα ἐκ μετεώρων χωρίων ῥεῖ καὶ λόφων γεηρῶν. αὐτά τε γὰρ ἐστὶ γλυκέα καὶ λευκὰ καὶ τὸν οἶνον φέρειν ὀλίγον οἶά τέ ἐστιν. τοῦ δὲ χειμῶνος θερμὰ
 15 γίνεται, τοῦ δὲ θέρους ψυχρά. οὕτω γὰρ ἂν εἴη ἐκ βαθυτάτων πηγέων. μάλιστα δὲ ἐπαινέω ὧν τὰ ῥεύματα πρὸς τὰς ἀνατολάς τοῦ ἡλίου ἐρρώγασι καὶ μάλλον πρὸς τὰς θερινάς. ἀνάγκη γὰρ λαμπρότερα εἶναι καὶ εὐώδεα καὶ κοῦφα. ὁκόσα δὲ ἐστὶν ἄλυκὰ καὶ ἀτέ-
 20 ραμνα καὶ σκληρὰ, ταῦτα μὲν πάντα πίνειν οὐκ ἀγαθὰ· εἰσὶ δ' ἐνταῦθα φύσιες καὶ νοσεύματα, ἐς ἃ ἐπιτήδεια ἐστὶ τὰ τοιαῦτα ὕδατα πινόμενα, περὶ ὧν φράσω αὐτίκα. ἔχει δὲ περὶ τούτων ὧδε· ὁκόσων μὲν αἱ πηγαὶ πρὸς τὰς ἀνατολάς ἔχουσι, ταῦτα μὲν ἄριστα αὐτὰ ἐσντων

2 post γίν. add. ὑπὸ ὑδέρον libri, om. b, Cor., Littr., τοῦτο δὲ — ὑστέραι om. Erm. et Rhd. 4 ὅσον εἴην V, εἴην codd. cet. et vulg., εἰσὶν Rhd. et Par. 7027 (sunt) 5 Bb, εἴ τε pro ἐκ γῆς V 6.7 ἢ χρυσὸς om. B 9 οἶόν τε om. VB γίνεσθαι V, γίνετ. B, οἶονται . . . γίνεσθαι b 10 τε post σκλ. add. V διουρέσθαι χαλ. VB, διουρέεσθαι b τε post διουρ. add. Cor. 12 τεηρῶν V 14 ὁκοῖα τέ ἐστὶ τὸν δὲ χειμῶνα V 16 Bb, ἐπαινεῖν V 18 λαμπρότατα Wil. 19 ὁκόσα — ἐσντων ἐστὶ (43, 1) del. Wil. 20 τῶ μὲν VB, ταῦτα pro τῶ Cor. πάντας B 23 καὶ ante περὶ add. V

ἔστι· δεύτερον δὲ [τῶν] τὰ μεταξὺ τῶν θερινῶν ἀνατο-
λέων ἔστι τοῦ ἡλίου καὶ δυσίων, καὶ μᾶλλον τὰ πρὸς τὰς
ἀνατολάς· τρίτα δὲ τὰ μεταξὺ τῶν δυσμέων τῶν θερι-
νῶν καὶ τῶν χειμερινῶν· φανλότετα δὲ τὰ πρὸς τὸν
νότον καὶ τὰ μεταξὺ τῆς χειμερινῆς ἀνατολῆς καὶ δύσιοι. 5
καὶ ταῦτα τοῖσι μὲν νοτίοισι πάνν πονηρά, τοῖσι δὲ
βορείοιςιν ἀμείνω. τούτοιςιν δὲ πρέπει ὧδε χρῆσθαι·
ὅστις μὲν ὑγιαίνει τε καὶ ἔρωται, μηδὲν διακρίνειν, 32
ἀλλὰ πίνειν αἰεὶ τὸ παρεόν. ὅστις δὲ νόσου εἴνεκα
βούλεται τὸ ἐπιτηδειότατον πίνειν, ὧδε ἂν ποιέων 10
μάλιστα τυγχάνοι τῆς ὑγείης· ὁκόσων μὲν αἰ κοιλία
σκληραὶ εἰσι καὶ συγκαίειν ἀγαθαί, τούτοιςιν μὲν τὰ
γλυκύτατα συμφέροι καὶ κουφότατα καὶ λαμπρότατα·
ὁκόσων δὲ μαλθακαὶ αἰ νηδύες καὶ ὕγραί εἰσι καὶ
φλεγματώδεις, τούτοιςιν δὲ τὰ σκληρότατα καὶ ἀτε- 15
ραμνότατα καὶ τὰ ὑφαλυκά· οὕτω γὰρ ἂν ξηραίνοντο
μάλιστα. ὁκόσα γὰρ ὕδατά ἐστιν ἔψειν ἄριστα καὶ
τακερώτατα, ταῦτα καὶ τὴν κοιλίην διαλύειν εἰκὸς
μάλιστα καὶ [δια]τήκειν· ὁκόσα δὲ ἐστιν ἀτέραμνα καὶ
σκληρὰ καὶ ἥμιστα ἐψανά, ταῦτα δὲ συνίστησι μάλιστα 20
τὰς κοιλίας καὶ ξηραίνει. ἀλλὰ γὰρ ἐψευσμένοι εἰσὶν
οἱ ἄνθρωποι τῶν ἄλμυρῶν ὑδάτων πέρι δι' ἀπειρίην,
καὶ [ὅτι] νομίζεται διαχωρητικά· τὰ δὲ ἐναντιώτατά ἐστι
πρὸς τὴν διαχώρησιν· ἀτέραμνα γὰρ καὶ ἀνέψανα, ὥστε
καὶ τὴν κοιλίην ὑπ' αὐτῶν στύφεσθαι μᾶλλον ἢ τήκεσθαι. 25

1 τῶν post δὲ add. libri, del. Littr. 5 καὶ post νότ. om. V
τῆς b, om. V B χειμ. B b θερινῆς pro χειμ. V 7 βορείοιςιν
libri 12 ἀγαθὰ (-αὶ B) εἶναι V B 15 ταυτῆσι B, ταυτησι V
16 Cor., ξηραίνοντο B, ξηραίνοιτο V 17 ἔψειν V 18 B b Ald.,
τὰ κρεῖάτατα V, τὰ καιρώτ. b Bas. 19 τήκειν Wil. 20 ἐψανά
b, ἔψειν (ἔψ. V) ἀγαθὰ V B μάλιστα κοιλ. b, μᾶλλον τὰς κοιλ. V B
21 b, ψευδόμενοι V B 23 ὅτι del. Wil., κατότι Cor. εἶναι
τὰ ἄλμυρά post διαχωρ. add. V b

8. Καὶ περὶ μὲν τῶν πηγαίων ὑδάτων ὧδε ἔχει.
 περὶ δὲ τῶν ὕμβριων καὶ ὁκόσα ἀπὸ χιόνος φράσω
 ὅκως ἔχει. τὰ μὲν ὕμβρια κουφότατα καὶ γλυκύτατά
 ἐστι καὶ λεπτότατα καὶ λαμπρότατα. τὴν τε γὰρ
 5 ἀρχὴν ὁ ἥλιος ἀνάγει καὶ ἀναρπάζει τοῦ ὕδατος τό
 τε λεπτότατον καὶ κουφότατον. δῆλον δὲ οἱ ἄλλες
 ποιεῖουσιν. τὸ μὲν γὰρ ἀλμυρὸν λείπεται αὐτοῦ ὑπὸ
 πάχεος καὶ βάρεος καὶ γίνεται ἄλλες, τὸ δὲ λεπτότατον
 ὁ ἥλιος ἀναρπάζει ὑπὸ κουφότητος· ἀνάγει δὲ τὸ τοι-
 34 οὔτο οὐκ ἀπὸ τῶν ὑδάτων μῦνον τῶν | λιμναίων, ἀλλὰ
 11 καὶ ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ἐξ ἀπάντων ἐν ὁκόσοισι
 ὑγρὸν τι ἔνεστιν. ἔνεστι δὲ ἐν παντὶ χρήματι. καὶ ἐξ
 αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἄγει τὸ λεπτότατον τῆς ἰκμάδος
 καὶ κουφότατον. τεκμήριον δὲ μέγιστον· ὅταν <γὰρ>
 15 ἄνθρωπος ἐν ἡλίῳ βαδίξῃ ἢ καθίξῃ ἱμάτιον ἔχων, ὁκόσα
 μὲν τοῦ χρωτὸς ὁ ἥλιος ἐφορᾷ, οὐχ ἰδρῶν ἄν· ὁ γὰρ
 ἥλιος ἀναρπάζει τὸ προφαινόμενον τοῦ ἰδρῶτος· ὁκόσα
 δὲ ὑπὸ τοῦ ἱματίου ἐσκέπασται ἢ ὑπ' ἄλλου του, ἰδροῖ.
 ἐξάγεται μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ ἡλίου καὶ βιάζεται, σφάζεται
 20 δὲ ὑπὸ τῆς σκέπης, ὥστε μὴ ἀφανίζεσθαι ὑπὸ τοῦ
 ἡλίου. ὁκόταν δὲ ἐς σκιὴν ἀφίκηται, ἅπαν τὸ σῶμα
 ὁμοίως ἰδίει· οὐ γὰρ ἔτι ὁ ἥλιος ἐπιλάμπει. διὰ ταῦτα
 δὲ καὶ σήπεται τῶν ὑδάτων τάχιστα ταῦτα καὶ ὀδμὴν
 ἴσχει πονηρὴν τὸ ὕμβριον, ὅτι ἀπὸ πλείστων συνῆκται
 25 καὶ συμμέμεικται, ὥστε σήπεσθαι τάχιστα. ἔτι δὲ πρὸς

1 V, πηγῶν (τῶν ss.) B 3 post μὲν add. οὖν B vulg.,
 om. V καὶ γλυκ. om. b 6 αἱ ἄλλες VB 8 παχέος καὶ
 βαρέος V 12 τι ἔνεστι b, τί ἐστιν VB 13 αἰεὶ pro ἄγει b
 14 ὅταν <γὰρ> Cobet Mnem. IX 75 15 δ' ἄνθρ. b 17 ante
 τὸ add. αἰεὶ b 18 οὐχ pro του b 19 μὲν om. B 22 διίει
 VB, εἰδείη b, ἰδίει Heringa (observ. crit. p. 45) ex Erotiano
 23 μάλιστα post σήπ. add. b

τούτοισιν ἐπειδὴν <ἀν>αρπασθῇ καὶ μετεωρισθῇ περι-
 φερόμενον καὶ καταμεμειγμένον ἐς τὸν ἥερα, τὸ μὲν
 θολερὸν αὐτοῦ καὶ νυκτοειδὲς ἐκκρίνεται καὶ ἐξίσταται
 καὶ γίνεται ἡῆρ καὶ οὐμίχλη, τὸ δὲ λαμπρότατον καὶ κου-
 φρότατον αὐτοῦ λείπεται καὶ γλυκαίνεται ὑπὸ τοῦ ἡλίου 5
 καιόμενόν τε καὶ ἐψόμενον. γίνεται δὲ καὶ τᾶλλα πάντα
 [τὰ] ἐψόμενα αἰεὶ γλυκύτερα. ἕως μὲν οὖν διεσκε-
 δασμένον ἦ καὶ μῆπω συνεστήκη, φέρεται μετέωρον.
 ὁκόταν δὲ κου ἀθροισθῇ καὶ συστραφῇ ἐς τὸ αὐτὸ ὑπὸ
 ἀνέμων ἀλλήλοισιν ἐναντιωθέντων ἐξαίφνης, τότε κα- 10
 ταρρήγνυται, ἦ ἂν τύχη πλεῖστον συστραφέν. τότε γὰρ
 εἰκότος τοῦτο μᾶλλον γίνεσθαι, ὁκόταν τὰ νέφεα [μὴ] ὑπὸ
 ἀνέμου <σύ>στασιν ἔχοντα ὠρμημένα ἔοντα καὶ χωρέοντα
 ἐξαίφνης ἀντικόψῃ πνεῦμα ἐναντίον καὶ ἕτερα νέφεα
 ἐνταῦθα τὸ μὲν πρῶτον αὐτοῦ | συστρέφεται, τὰ δὲ 36
 ὀπισθεν ἐπιφέρεται [τε] καὶ οὕτω παχύνεται καὶ μελαί- 16
 νεται καὶ συστρέφεται ἐς τὸ αὐτὸ καὶ ὑπὸ βάρους κα-
 ταρρήγνυται καὶ ὕμβροι γίνονται. ταῦτα μὲν ἔστιν
 ἄριστα κατὰ τὸ εἶκος. δεῖται δὲ ἀφέψεσθαι καὶ ἀπο-
 σήπεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ὁδμὴν ἰσχει πονηρὴν καὶ βράγχος 20
 καὶ βῆχες καὶ βαρυφωνή τοῖς πίνουσι προσίσταται.

Τὰ δὲ ἀπὸ χιόνος καὶ κρυστάλλων πονηρὰ πάντα.
 ὁκόταν γὰρ ἅπαξ παγῇ, οὐκ ἔτι ἐς τὴν ἀρχαίην φύσιν

1 ἀναρπ. Cor. 2, ἀρπ. libri καὶ μετεωρ. om. b 4 οὐμίχλη V
 λαμπρ. V B b, λεπτότατον vulg. 6 ἐψόμ., ut solet, V
 7 τὰ del. Wil. γλυκύτερα b Cor. 2, γλυκέα V B 8 συνεστήκει
 V B 9 ἅπαν pro κου b 10 ῥήγνυται pro καταρρ. b 12 γί-
 νεσθαι b, γίγνεται V B 13 νέφ. μὴ (ἡδὴ?) ὁ. ἀ. στάσιν ἔχοντος
 libri (nubes de vento concursum habentes 7027) 15 τὰ μὲν b,
 τὸ μ. Erm., articulum om. V B 16 τε del. Wil. 17 καὶ συστρ.
 ἔ τ. α. del. Wil. βάρους V 19 ἀποσήπεσθαι codd., ἀποσή-
 θεσθαι Foes., Cor. 2, Erm. 20 βράγχοι b 21 καὶ βῆχες b B,
 om. V βαρυφωνή b, βαρυφωνήr V B 22 προσίστασθαι V, προσ-
 ιστασθαι B, προσίσταται Littr.

καθίσταται, ἀλλὰ τὸ μὲν αὐτοῦ λαμπρὸν καὶ κοῦφον
καὶ γλυκὺ ἐκκρίνεται καὶ ἀφανίζεται, τὸ δὲ θολωδέ-
στατον καὶ σταθμωδέστατον λείπεται. γνοίης δ' ἂν ὧδε·
εἰ γὰρ βούλει, ὅταν ἤ χειμῶν, ἐς ἀγγεῖον μέτρῳ ἐγγέας
5 ὕδωρ θεῖναι ἐς τὴν αἰθρίην, ἵνα πῆξεται μάλιστα,
ἐπειτα τῇ ὑστεραίῃ ἐσενεγκὼν ἐς ἀλέην, ὅκου χαλάσει
μάλιστα ὁ παγετός, ὁκόταν δὲ λυθῇ, ἀναμετρεῖν τὸ
ὑδωρ, εὐρήσεις ἑλασσον συχνῶ. τοῦτο τεκμήριον, ὅτι
ὑπὸ τῆς πῆξις ἀφανίζεται καὶ ἀναξηραίνεται τὸ κου-
10 φότατον καὶ λεπτότατον, οὐ τὸ βαρύτερον καὶ παχύ-
τατον· οὐ γὰρ ἂν δύναιτο. ταύτῃ οὖν νομίζω πονη-
ρότατα ταῦτα τὰ ὕδατα εἶναι τὰ ἀπὸ χιόνος καὶ κρυ-
στάλλου καὶ τὰ τούτοισιν ἐπόμενα πρὸς ἅπαντα χρήματα.

9. Περὶ μὲν οὖν ὁμβρίων ὑδάτων καὶ τῶν ἀπὸ χιόνος
15 καὶ κρυστάλλων οὕτως ἔχει. λιθιῶσι δὲ μάλιστα ὠνθρω-
ποι καὶ ὑπὸ νεφριτίδων καὶ στραγγουρίης ἀλίσκονται
καὶ ἰσχιάδων, καὶ κῆλαι γίνονται, ὅκου ὕδατα πίνουσι
παντοδαπώτατα καὶ ἀπὸ ποταμῶν μεγάλων, ἐς οὓς ποτα-
μοὶ ἕτεροι ἐμβάλλουσιν, καὶ ἀπὸ λίμνης, ἐς ἣν ρεύματα
20 πολλὰ καὶ παντοδαπὰ ἀφικνεῦνται, καὶ ὁκόσοι ὕδασιν
ἐπακτοῖσι χρέονται διὰ μακροῦ ἀγομένοισι καὶ μὴ ἐκ
38 βραχείος. οὐ γὰρ οἷόν τε ἕτερον ἑτέρῳ εἰκέναι ὕδωρ,
ἀλλὰ τὰ μὲν γλυκέα εἶναι, τὰ δὲ ἀλυνκά τε καὶ στυπτη-
ριώδεα, τὰ δὲ ἀπὸ θερμῶν ρεῖν. συμμिसγόμενα δὲ
25 ταῦτα ἐς τὸντὸ ἀλλήλοισι στασιάζει καὶ κρατεῖ αἰεὶ τὸ
ἰσχυρότατον. ἰσχύει δὲ οὐκ αἰεὶ τὸντό, ἀλλὰ ἄλλοτε

2 ἐκπύρηνται pro ἐκκρ. b 4 ὅταν οἱ χειμῶνες ἀγγ. V B. ὅταν
χειμῶν εἰς ἀγγ. b, corr. Cor. 5 πῆξεται B 9 καὶ ἀναξ. om. B Ald.

10 οὐ γὰρ τ. β. V b 14 περὶ μὲν — ἔχει om. b 15 ἀνθρ.
libri 16 νεφριτίδος b 17 ἰσχιάδιοι b κηλῆται b, κηλῆται
Cor. 18 ποταμοὺς libri, ποταμοὶ Cor., Littr. ex Par. 7027 (in
quibus alia [sic!] flumina immittantur) 25 κρατέειν V

ἄλλο κατὰ τὰ πνεύματα· τῷ μὲν γὰρ βορέης τὴν ἰσχὺν παρέχεται, τῷ δὲ [ὁ] νότος, καὶ τῶν λοιπῶν πέρι αὐτὸς λόγος. ὑφίστασθαι οὖν τοῖσι τοιούτοισιν ἀνάγκη ἐν τοῖς ἀγγείοις ἰλὺν καὶ ψάμμον· καὶ ἀπὸ τούτων πινομένων τὰ νοσήματα γίνεται τὰ προειρημένα· ὅτι δὲ 5 οὐχ ἅπασιν, ἐξῆς φράσω.

Ὀκόσων μὲν ἢ τε κοιλίῃ εὐροός τε καὶ ὑγιηρὴ ἐστὶ καὶ ἢ κύστις μὴ πυρετώδης μηδὲ ὁ στόμαχος τῆς κύστιος συμπέφρακται λήν, οὗτοι μὲν διουρεῦσι ῥῆϊδίως, καὶ ἐν τῇ κύστει οὐδὲν συστρέφεται. ὁκόσων δὲ 10 ἂν ἢ κοιλίῃ πυρετώδης ᾖ, ἀνάγκη καὶ τὴν κύστιν τωὐτὸ πάσχειν. ὁκόταν γὰρ θερμοανθῇ μᾶλλον τῆς φύσιος, ἐφλέγημηνεν αὐτῆς ὁ στόμαχος. ὁκόταν δὲ ταῦτα πάθῃ, τὸ οὖρον οὐκ ἀφίησιν, ἀλλ' ἐν ἐσωτῇ συνέψει καὶ συγκαίει. καὶ τὸ μὲν λεπτότατον αὐτοῦ ἀποκρίνε- 15 ται καὶ τὸ καθαρώτατον διεῖ καὶ ἐξουρεῖται, τὸ δὲ παχύτατον καὶ θολωδέστατον συστρέφεται καὶ συμπήγνυται. <καὶ> τὸ μὲν πρῶτον μικρόν, ἔπειτα δὲ μέζον γίνεται. κυλινδούμενον γὰρ ὑπὸ τοῦ οὖρου, ὅ τι ἂν συνίστηται παχύ, συναρμόζει πρὸς ἐσωτὸ καὶ οὕτως 20 αὖξεται τε καὶ παροῦται· καὶ ὁκόταν οὖρῃ, πρὸς τὸν στόμαχον τῆς κύστιος προσπίπτει ὑπὸ τοῦ οὖρου βιαζόμενον καὶ κωλύει οὔρεϊν καὶ ὀδύνην παρέχει ἰσχυρήν· ὥστε τὰ αἰδοῖα τρίβουσι καὶ ἔλκουσι τὰ παιδία τὰ λιθιῶντα· δοκεῖ γὰρ αὐτοῖς τὸ αἷτιον ἐνταῦθα 25 εἶναι τῆς οὐρήσιος. τεκμήριον δέ, ὅτι οὕτως ἔχει· τὸ

1 καὶ τ. πν. libri, κατὰ τ. πν. Cor., Littr. ex Par. 7027 (secundum flatus) 2 ὁ del. Wil. 3 τουτέοισι B 4 ἰλὺν VB
7 Cor., ὑγιηρῆς libri 8 μὴ δὲ V 9 ξυμπέφρακται Bb, ξυμπέπρακται V 13 ἐφλήγμ. VB 14 ἐσωτέω VB, ἐσωτέη b
15 μὲν om. b 16 διεῖ VB Gal. t. XVI p. 439, διεῖ vulg., δίδεισι Wil. 18 καὶ add. Wil. δὲ b, om. VB

γὰρ οὖρον λαμπρότατον οὐρέουσιν οἱ λιθιῶντες, ὅτι
 40 τὸ παχύτατον καὶ θολωδέστατον αὐτοῦ μένει καὶ συ-
 στρέφεται. τὰ μὲν πλείστα οὕτω λιθιά· γίνεται δὲ
 παισὶν καὶ ἀπὸ τοῦ γάλακτος, ἣν μὴ ὑγιερὸν ἦ, ἀλλὰ
 5·θερμὸν τε λίην καὶ χολῶδες. τὴν γὰρ κοιλίην δια-
 θερμαίνει καὶ τὴν κύστιν, ὥστε τὸ οὖρον συγκαίόμενον
 ταῦτα πάσχειν. καὶ φημι ἄμεινον εἶναι τοῖς παιδίοις
 τὸν οἶνον ὡς ὑδαρέστατον διδόναι· ἥσσον γὰρ τὰς
 φλέβας συγκαίει καὶ συναναίνει. τοῖσι δὲ θήλεσι λίθοι
 42 οὐ γίνονται ὁμοίως· ὁ γὰρ οὐρητῆρ βραχύς ἐστίν ὁ
 11 τῆς κύστιος καὶ εὐρύς, ὥστε βιάζεσθαι τὸ οὖρον ῥῆ-
 δίως. οὔτε γὰρ τῇ χειρὶ τρίβει τὸ αἰδοῖον ὥσπερ τὸ
 ἄρσεν, οὔτε ἄπτεται τοῦ οὐρητῆρος· [ἐς γὰρ τὰ αἰδοῖα
 ξυντέτρηνται καὶ διότι οἱ οὐρητῆρες οὐκ εὐρεῖς·] καὶ
 15 πίνουνσι πλεῖον ἢ οἱ παῖδες.

10. Περὶ μὲν οὖν τούτων ὧδε ἔχει ἢ ὅτι τούτων
 ἐγγύτατα. περὶ δὲ τῶν ὥρέων ὧδε ἂν τις ἐνθυμούμενος
 διαγινώσκῃ, ὁκοῖόν τι μέλλει ἔσεσθαι τὸ ἔτος, εἴτε
 νοσερὸν εἴτε ὑγιερὸν· ἣν μὲν γὰρ κατὰ λόγον γένη-
 20 ται τὰ σημεῖα ἐπὶ τοῖς ἄστροις δύνουσί τε καὶ ἐπι-
 τέλλουσιν, ἐν τε τῷ μετοπώρῳ ὕδατα γένηται, καὶ ὁ
 χειμὼν μέτριος καὶ μήτε λίην εὐθιος μήτε ὑπερβάλλων

1 post λιθ. add. πρὸς τὸν (τὸ V) γινόμενον ὀρεόν V B, del. b
 et Cor., b in ora: ἐν τῇ παλαιότητι γραφῇ μετὰ τὸ οἱ λιθιῶντες
 ἔπεται ὅτι τὸ παχύτατον 2 B b, χολωδέστ. V 4 πρὸς V,
 πόρος b pro παισὶν 8 ἡδυρέστ. V 9 συνισχναίνει pro συν-
 αναίνει b 10 θήλ. αἰδοῖον γίνονται ὁμοίως· οὐ γὰρ V 10 ὁμοίως
 om. B 11 βιάζεται V B vulg., inf. substit. Cor. 12 θαρσεῖς
 pro τὸ ἄρσ. V 14 post ξυντέτρ. add. οἱ δ' (δὲ b) ἄνδρες οὐκ
 εὐθύν(s b) τέτ(η b)ρηται B b οὐρητῆρες οὐκ εὐρεῖς V B, οὐρ.
 εἰσιν εὐρεῖς vulg. 17 π. δ. τῶν ὦ. Cor. ex cod. Gadald., δὲ
 ὥρων ὧδε B, δὲ ὥραιων ὧδε b, δ' ἔτων ὧδε V 18 διαγινώσκη
 B, διαγινώσκη V, διαγινώσκει b μέλλοι V B ἔτεος V
 19 γένηται Littr. ex Gal. et cod. S apud Foes., γίν. V B b vulg.

τὸν καιρὸν τῷ ψύχει, ἐν τε τῷ ἥρι ὕδατα γένηται
 ὥραϊα καὶ ἐν τῷ θέρει, οὕτω τὸ ἔτος ὑγιεινότατον
 εἶκος εἶναι. ἦν δὲ ὁ μὲν χειμῶν αὐχμηρὸς καὶ βόρειος
 γένηται, τὸ δὲ ἥρ' ἐπομβρον καὶ νότιον, ἀνάγκη τὸ
 θέρος πυρετῶδες γίνεσθαι καὶ ὀφθαλμίας καὶ δυσεν- 5
 τερίας ἐμποιεῖν. ὁκόταν γὰρ τὸ πνίγος ἐπιγένηται
 ἐξαίφνης τῆς τε γῆς ὑγρῆς ἐούσης ὑπὸ τῶν ὕμβρων
 τῶν ἐαρινῶν καὶ ὑπὸ τοῦ νότου, ἀνάγκη διπλόον τὸ 14
 καῦμα εἶναι, ἀπὸ τε τῆς γῆς διαβρόχου ἐούσης καὶ
 θερμῆς καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου καίοντος, τῶν τε κοιλιῶν 10
 μὴ συνεστηκνιῶν τοῖς ἀνθρώποις μήτε τοῦ ἐγκεφάλου
 ἀνεξηρασμένου — οὐ γὰρ οἶόν τε τοῦ ἥρος τοιούτου
 ἔόντος μὴ οὐ πλαδᾶν τὸ σῶμα καὶ τὴν σάρκα — ὥστε
 τοὺς πυρετοὺς ἐπιπίπτειν ὀξυτάτους ἅπασιν, μάλιστα
 δὲ τοῖσι φλεγματίησι. τὰς δὲ δυσεντερίας εἶκος ἐστι 15
 γίνεσθαι καὶ τῆσι γυναιξὶ καὶ τοῖς εἶδεσι τοῖς ὑγρο-
 τάτοισι. καὶ ἦν μὲν ἐπὶ κνὸς ἐπιτολῇ ὕδωρ ἐπιγένη-
 ται καὶ χειμῶν καὶ οἱ ἐτησίαι πνεύσωσιν, ἐλπίς παύ-
 σασθαι καὶ τὸ μετόπωρον ὑγιερὸν γενέσθαι. ἦν δὲ
 μή, κίνδυνος θανάτους τε γενέσθαι τοῖσι παιδίοις 20
 καὶ τῆσι γυναιξίν, τοῖσι δὲ πρεσβύτησιν ἥκιστα, τοὺς
 τε περιγενομένους ἐς τεταρταίους ἀποτελευτᾶν καὶ ἐκ
 τῶν τεταρταίων ἐς ὕδρωπας. ἦν δ' ὁ μὲν χειμῶν νότιος
 γένηται καὶ ἐπομβρος καὶ εὐδιος, τὸ δὲ ἥρ' βόρειόν τε
 καὶ αὐχμηρὸν καὶ χειμέριον, πρῶτον μὲν τὰς γυναῖκας, 25
 ὁκόσαι ἂν τύχωσιν ἐν γαστρὶ ἔχουσai καὶ ὁ τόκος

- 3 μὲν om. b βόρ. β et ρ i. r. V 4 ἔφομβ. z. νότειον V
 5 εἶναι pro γίν. b καὶ δυσεντ. add. Bb, om. V 6 πνίγος V
 7 ὑπὸ — ἐούσης (v. 9) om. b 8 διὰ πλοόν V τὸ καῦμα b,
 τε z. codd. 11 συνεστηκνιῶν b, -κυσῶν VB 12 ἥρους b
 13 οὐ om. B φλυδᾶν pro πλαδ. b 14 συνεπιπίπτειν b
 15 φλεγματίοις b τὰς δὲ δυσεντ. b, δὲ om. VB 16 καὶ ante
 τῆσι om. b ὑγροτέροις b 23 μὲν om. B νότειος V

46 αὐτῇσιν ἢ πρὸς τὸ ἥρ, ἐκτιτρώσκεισθαι· ὁκόσαι δ' ἂν
 καὶ τέκωσιν, ἀκρατέα τὰ παιδία τίκτειν καὶ νοσώδεα,
 ὥστε ἢ αὐτίκα ἀπόλλυσθαι ἢ ζῶσι λεπτά τε ἑόντα
 καὶ ἀσθενέα καὶ νοσώδεα. ταῦτα μὲν τῇσι γυναιξί·
 5 τοῖσι δὲ λοιποῖσι δυσεντερίας καὶ ὀφθαλμίας ξηρὰς
 καὶ ἐνίοισι καταρρόους ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τὸν πνεύ-
 μονα. τοῖσι μὲν οὖν φλεγματίησι τὰς δυσεντερίας
 εἰκὸς γίνεσθαι καὶ τῇσι γυναιξὶ φλέγματος ἐπικαταρ-
 ρυέντος ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου διὰ τὴν ὑγρότητα τῆς
 10 φύσιος· τοῖσι δὲ χολώδεσιν ὀφθαλμίας ξηρὰς διὰ τὴν
 θερμότητα καὶ ξηρότητα τῆς σαρκός· τοῖσι δὲ πρεσβύ-
 τησι καταρρόους διὰ τὴν ἀραιότητα καὶ τὴν ἐκτεῖν
 τῶν φλεβῶν, ὥστε ἐξαίφνης τοὺς μὲν ἀπόλλυσθαι,
 τοὺς δὲ παραπλήκτους γίνεσθαι τὰ δεξιὰ ἢ τὰ ἀριστερά.
 15 ὁκόταν γὰρ τοῦ χειμῶνος ἑόντος νοτίου καὶ θερμοῦ
 τοῦ σώματος μὴ συνιστῇται ὁ ἐγκέφαλος μηδὲ <αί> φλέ-
 βες, τοῦ ἥρος ἐπιγενομένου βορείου καὶ ἀνχμηροῦ καὶ
 ψυχροῦ ὁ ἐγκέφαλος, ὀπηνίκα αὐτὸν ἔδει ἅμα τῷ ἥρι δια-
 λύεσθαι καὶ καθαιρεσθαι ὑπὸ τε κορύξης καὶ βράγχων,
 48 τη|νικαῦτα πηγνυταί τε καὶ συνίσταται, ὥστε ἐξαίφνης
 21 τοῦ θέρους ἐπιγενομένου καὶ τοῦ καύματος [καὶ] τῆς
 μεταβολῆς ἐπιγινομένης ταῦτα τὰ νοσεύματα ἐπιπίπτειν.
 καὶ ὁκόσαι μὲν τῶν πολίων κέονται τε καλῶς τοῦ

1 Cor., πρ. τῷ ἥρι libri τιτρώσκ. V B post ἐκτιτρ. add.
 εἰκὸς b 10 ὀφθαλμίας ξηρὰς libri 11 τ. δὲ ἄγαν πρεσβυτέροισι b
 12 ἀραιότητα V ἐκτεῖν b, ἐκτασιν V B 13 post μὲν add.
 ὑπὸ φρενίτιδος V, om. B 14 ἢ τὰ ἀρ. om. V B, add. b 16 τὰ
 ante τοῦ add. B ξυνίσταται V, ξυνίσταται B post ξυνίστ. add.
 ὁ ἐγκέφαλος b, om. caet. μὴ δὲ V ut solet αἱ add. Cor.
 17 ἐπιγινομένου V 18 ἔλη pro ἔδει V, γρ. ἐλπίς ἦν (ἦ?) ἔδει
 i. mg. b 20 τε ante καὶ om. B 21 αὐτέον post καὶ add. B
 post καύμ. add. καὶ libri, del. Rhd. κ. τῆς μετ. ἐπιγ. del. Wil.
 22 ἐπιγενομένης B 23 καὶ ὁκόσαι — ἐγγένηται (51, 8) et καὶ
 λειεντερία (51, 9) — ῥηϊδίως (51, 11) inverso ordine praebent V B

ἡλίου καὶ τῶν πνευμάτων ὕδασι τε χρέονται ἀγαθοῖ-
 σιν, αὗται μὲν ἥσσον αἰσθάνονται τῶν τοιούτων μετα-
 βολέων· ὁκόσαι δὲ ὕδασι τε ἐλείοισι χρέονται καὶ
 λιμνώδεσι κέονται τε μὴ καλῶς τῶν πνευμάτων καὶ
 τοῦ ἡλίου, αὗται δὲ μᾶλλον. κῆν μὲν τὸ θέρος αὐχ- 5
 μηρὸν γένηται, θᾶσσον παύονται αἱ νοῦσοι· ἦν δὲ
 ἔπομβρον, πολυχρόνιοι γίνονται· καὶ φαγεδαίνας κίν-
 δυνος ἐγγίνεσθαι ἀπὸ πάσης προφάσιος, ἦν ἔλκος [ἐγ]γέ-
 νηται. καὶ λειεντερίαι καὶ ὕδρωπες τελευτῶσι τοῖσι
 νοσεύμασιν ἐπιγίνονται· οὐ γὰρ ἀποξηραίνονται αἱ 10
 κοιλίαι ῥηϊδίως. ἦν δὲ τὸ θέρος ἔπομβρον γένηται καὶ
 νότιον καὶ τὸ μετόπωρον, <τὸν> χειμῶνα ἀνάγκη νοσε-
 ρὸν εἶναι καὶ | τοῖς φλεγματίησι καὶ τοῖς γεραιτέροις 50
 τεσσαράκοντα ἑτέων καύσους γίνεσθαι εἰκός, τοῖσι δὲ
 χολώδεσι πλευρίτιδας καὶ περιπνευμονίας. ἦν δὲ τὸ 15
 θέρος αὐχμηρὸν γένηται καὶ βόρειον, τὸ δὲ μετόπωρον
 ἔπομβρον καὶ νότιον, κεφαλαλγίας ἐς τὸν χειμῶνα καὶ
 σφακέλους τοῦ ἐγκεφάλου εἰκός γίνεσθαι, καὶ προσέτι
 βράγχους καὶ κορύζας καὶ βῆχας, ἐνίοισι δὲ καὶ φθί-
 σιας. ἦν δὲ βόρειόν τε ἡ καὶ ἄνυδρον καὶ μήτε ὑπὸ 20
 κύνα ἔπομβρον μήτε ἐπὶ τῷ ἀρκτούρῳ, τοῖσι μὲν φλεγ-
 ματίησι φύσει συμφέρει μάλιστα καὶ τοῖς ὑγροῖς
 τὰς φύσεως καὶ τῇσι γυναιξί· τοῖσι δὲ χολώδεσι τοῦτο
 πολεμιώτατον γίνεται. λίην γὰρ ἀναξηραίνονται καὶ
 supra post τοῦ δὲ χειμῶνος ψυχρά v. p. 35, 14 ἐν τῇ παλαιᾷ ἀντι-
 γράφῳ μετὰ τὸ ἦν ἔλκος ἐγγένηται ἔπεται καὶ λειεντερίαι κ. ὕδ.
 τελευτῶσιν b τε Cobet ante καλῶς in Mnem. vol. IX p. 77,
 libri γε 1 πνευμ. μεταβολέων· ὁκόσαι τε ὕδασι τε κτλ. B
 5 αὗται B 7 κίνδ. Bb, κοινῶς V 8 γένηται Wil. 12 μεθό-
 πωρον V τὸν add. Wil. 13 φλεγματίοισι V 15 περιπνευ-
 μονίδας V 16 νότιον pro βόρ. V 17 βόρειον pro νότ. V
 19 φύσεως V, φύσεως b 20 μήτε — ἔπομβρον om. V, pro κύνα
 ἔπομβρον b: (ἐπὶ b Ald.) τῷ καὶ γένηται ὕδωρ 21 Ἄρκτ. B ut
 solet 22 συμφέροι V B, συμφέρει Par. C, οὕτως ἂν συμφέρη b

ὀφθαλμίαι αὐτοῖσιν ἐπιγίνονται ξηραὶ καὶ πυρετοὶ ὀξέες
καὶ πολυχρόνιοι. ἐνίοισι δὲ καὶ μελαγχολία. τῆς γὰρ
χολῆς τὸ μὲν ὑγρότατον καὶ ὑδαρέστατον ἀναξηραίνε-
ται καὶ ἀναλίσκεται, τὸ δὲ παχύτατον καὶ δριμύτατον
5 λείπεται καὶ τοῦ αἵματος κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον· ἀφ'
ὧν ταῦτα τὰ νοσεύματα αὐτοῖσι γίνεται. τοῖσι δὲ
φλεγματίησι πάντα ταῦτα ἀρωγὰ ἐστίν. ἀποξηραίνον-
ται γὰρ καὶ ἐς τὸν χειμῶνα ἀφικνέονται οὐ πλανδῶντες,
ἀλλὰ ἀναξηραίνόμενοι.

10 11. Κατὰ ταῦτά τις ἐννοούμενος καὶ σκοπεύμενος
προειδείη ἂν τὰ πλεῖστα τῶν μελλόντων ἔσσεσθαι ἀπὸ
τῶν μεταβολέων. φυλάσσεσθαι δὲ χρὴ μάλιστα τὰς
μεταβολὰς τῶν ὥρέων τὰς μεγίστας καὶ μήτε φάρμακον
διδόναι ἐκόντα ὅ τι ἐς κοιλίην μήτε τάμνειν μήτε καίειν,
52 πρὶν παρέλθωσιν [αἱ] ἡμέραι δέκα ἢ καὶ πλείονες·
16 μέγισται δὲ εἰσὶν αἶθε αἱ τέσσαρες καὶ ἐπικινδυνό-
ταται· ἡλίου τροπαὶ ἀμφοτέραι καὶ μᾶλλον αἱ θεριναὶ
καὶ αἱ ἰσημερίαι νομιζόμεναι εἶναι ἀμφοτέραι, μᾶλλον
δὲ αἱ μετοπωριναί. δεῖ δὲ καὶ τῶν ἄστρον τὰς ἐπι-
20 τολὰς φυλάσσεσθαι καὶ μάλιστα τοῦ κυνός, ἔπειτα

2 δὲ om. V 3 ἀναξηρ. καὶ om. V 4 ἀναλοῦται V
5. 6 ἄφνω V 6 τὰ ante νοσ. om. V 7 πάρεστιν b 8 οὐ πλανδῶν-
τες Bb, ὑπ' ἄλλων τ' ἐς V 9 post ἀναξηρ. libri omnes praeter
B add. haec: ἦν δὲ ὁ χειμῶν βόρειος γένηται καὶ ξηρός. τὸ δὲ
ἦρ νότιον καὶ ἔπουμβρον, κατὰ τὸ θέρος ὀφθαλμίαι γίνονται
ἰσχυραί (στηραὶ ss. b)· τοῖσι δὲ παισὶ καὶ γυναιξὶ πυρετοί, quae
leviter mutata hic iterantur ex eis, quae supra leguntur p. 49,
l. 3 sqq. 10 ad ταῦτα ss. πάντα b ὁ νοσεύμενος V, ὁ νοεύ-
μενος B, ἐννοούμενος b 14 μ. καίειν (κινέειν Erm.) post ἐκόντα
libri. transposui secundum ultimum aphorismum 15 αἱ ante
ἡμέραι del. v. d. Linden, Cor., Litt. 16 εἰς. αἱ τέσσαρες B,
εἰς. αἱ δέκα V vulg., δὲ εἰσὶν — μᾶλλον (v. 17) om. b, interpunctio-
nem post ἐπικινδ. unus praebebat B 17 αἱ om. V 18 αἱ om. V
ἰσημεριναὶ libri, ἰσημερίαι Cor. 19 μεθοπ. V B 20 ἐπι τα V

ἀρχιτούρου, καὶ ἔτι πληγιάδων δύσιν. τὰ τε γὰρ νοσεύ-
ματα μάλιστα ἐν ταύτησι τῇσιν ἡμέρησιν κρίνεται. καὶ
τὰ μὲν ἀποφθίνει, τὰ δὲ λήγει, τὰ δὲ ἄλλα πάντα
μεθίσταται ἐς ἕτερον εἶδος καὶ ἑτέραν κατάστασιν.

12. Περὶ μὲν τούτων οὕτως ἔχει. βούλομαι δὲ περὶ 5
τῆς Ἀσίης καὶ τῆς Εὐρώπης λέξαι ὁκόσον διαφέρουσιν
ἀλλήλων ἐς τὰ πάντα καὶ περὶ τῶν ἐθνέων τῆς μορφῆς,
ὅτι διαλλάσσει καὶ μηδὲν ἔοικεν ἀλλήλοισιν. περὶ μὲν
οὖν ἀπάντων πολλὸς ἂν εἴη λόγος, περὶ δὲ τῶν μεγίστων
καὶ πλεῖστον διαφερόντων ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ ἔχειν. τὴν 10
Ἀσίην πλεῖστον διαφέρειν φημι τῆς Εὐρώπης ἐς τὰς φύ-
σις τῶν συμπάντων τῶν τε ἐκ τῆς γῆς φυομένων καὶ
τῶν ἀνθρώπων. πολὺ γὰρ καλλίονα καὶ μέζονα πάντα
γίνεται ἐν τῇ Ἀσίῃ, ἢ τε χώρη τῆς χώρας ἡμερωτέρη
καὶ τὰ ἥθηα τῶν ἀνθρώπων ἡπιώτερα καὶ εὐοργητότερα. 15
τὸ δὲ αἷτιον τούτων ἡ κοῖσις τῶν ὥρέων, ὅτι τοῦ ἡλίου
ἐν μέσῳ τῶν | ἀνατολέων κεῖται πρὸς τὴν ἡῶ τοῦ τε 54
ψυχροῦ πορρωτέρω. τὴν δὲ αὖξιν καὶ ἡμερότητα
παρέχει πλεῖστον ἀπάντων, ὁκόταν μηδὲν ἢ ἐπικρατέον
βιαίως, ἀλλὰ παντὸς ἰσομοιρίῃ δυναστεύῃ. ἔχει δὲ 20
κατὰ τὴν Ἀσίην οὐ πανταχῇ ὁμοίως, ἀλλ' ὅση μὲν τῆς
χώρας ἐν μέσῳ κεῖται τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ,
αὕτη μὲν εὐκαρποτάτη ἐστὶ καὶ εὐδενδροτάτη καὶ
εὐδιεστάτη καὶ ὕδασι καλλίστοιςι κέχρηται τοῖσί τε

1 ἐπὶ pro ἔτι V, ἔτι τὴν πλ. δύσιν B δύσει V post νοσ.
add. τὰ μικρὰ b 3 ἀποκτείνει b δ' ἄλλα B 6 εὐρώπης καὶ
τῆς ἀσίης λέξαι ὁκόσον b 8 ὅτι Cor., τί V B, ὡς b μηδὲν libri
10 ἐν τῇ παλαιᾷ ἀντιγράφῳ μετὰ τὸ ὡς μοι δοκεῖ ἔχειν ἔπεται
περὶ μὲν τῶν ἐν δεξιᾷ b (cf. c. 13 init.) 13 ante ἀνθρ. videtur
interisse θηρίων καὶ τῶν 15 ἔθνεα libri, ἦθη Gal. tom. XVI
p. 318 εὐεργότερα V, ἐνεργητικότερα B, ἐνεργητικώτερα b, εὐορ-
γητότερα Littraeus (Heringa) ex glossa Galeni 23 οὐ δενδρ. b
24 κάλλιστα V, καλλίστοις B b

οὐρανίοισι καὶ τοῖς ἐκ τῆς γῆς. οὔτε γὰρ ὑπὸ τοῦ
 θερμοῦ ἐκκέκνται λίην οὔτε ὑπὸ ἀνχυῶν καὶ ἀνυδρίας
 ἀναξηραίνεται, οὔτε ὑπὸ ψύχεος βεβιασμένη οὔτε νοτία
 τε καὶ διάβροχός ἐστιν ὑπὸ τε ὕμβρων πολλῶν καὶ
 5 χιόνος· τὰ τε ὥραϊα αὐτόθι πολλὰ εἰκὸς γίνεσθαι,
 ὁκόσα τε ἀπὸ σπερμάτων καὶ ὁκόσα αὐτῇ ἢ γῇ ἀνα-
 διδοῖ [φυτὰ], ὧν τοῖς καρποῖσι χρέονται οἱ ἄνθρωποι,
 ἡμεροῦντες ἐξ ἀγρίων καὶ ἐξ ἐπιτήδειον μεταφυτεύοντες·
 τὰ τε ἐντρεφόμενα κτήνεα εὐθηνεῖν εἰκὸς μάλιστα καὶ
 10 τίκτειν τε πυκνότατα καὶ ἐκτρέφειν κάλλιστα· τούς τε
 ἀνθρώπους εὐτραφέας εἶναι καὶ τὰ εἶδεα καλλίστους
 καὶ μεγέθει μεγίστους καὶ ἥκιστα διαφόρους ἐς τὰ τε
 εἶδεα αὐτῶν καὶ τὰ μεγέθεα· εἰκὸς τε τὴν χώραν ταύ-
 την τοῦ ἥρος ἐγγύτατα εἶναι κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὴν
 56 μετριότητα | τῶν ὥρέων. τὸ δὲ ἀνδρεῖον καὶ τὸ ταλαί-
 16 πωρον καὶ τὸ ἔμπονον καὶ τὸ θυμοειδὲς οὐκ ἂν δύναιτο
 ἐν τοιαύτῃ φύσει ἐγγίνεσθαι * μήτε ὁμοφύλου μήτε
 ἄλλοφύλου, ἀλλὰ τὴν ἡδονὴν ἀνάγκη κρατεῖν· διότι
 πολύμορφα γίνεται τὰ ἐν τοῖς θηρίοις.

20 13. Περὶ μὲν οὖν Αἰγυπτίων καὶ Λιβύων οὕτως ἔχειν
 μοι δοκεῖ. περὶ δὲ τῶν ἐν δεξιῇ τοῦ ἡλίου τῶν ἀνατο-

3 πέπτεται (πιέζεται?) pro βεβ. b οὔτε ante νοτία om. libri,
 add. Cor. 5 εἰκὸς γίνεται V B, εἰκ. γίνεσθαι vulg. εἰκὸς Rhd.
 6 ὅσα τε V αὕτη libri, αὐτὴ Cor. 7 φυτὰ del. Wil. οἱ om. libri
 praeter B 8 Zving., μεταφυτεύοντες libri, -φύτουντες Cob. l. l.
 p. 82 9 κτείνεα B εὐθύνειν libri, εὐθηνεῖν Cor. καὶ μάλ.
 codd., μ. καὶ Wil. 10 ἐκτρέφειν b 12 τε om. B 13 αὐτοῦ V
 (αὐτοὺς αὐτῶν?), σφίσιν ἑωυτοῖσιν b 14 προσεγγύτατα pro ἥρος
 ἐγγ. V 15 ὥρέων b ἀταλαίπωρον libri, ταλαίπωρον Littr. Galeno
 teste, cf. t. IV, p. 799 Kuehn 17 lacunam stat. Zving. Erm. ὁμό-
 φυλον B 18 ἄλλοφυλον B, genetivos V b ἀνάγκη b et Cor. ex
 Galeni testimonio (ed. Iw. Mueller II, p. 59), om. V B κρατεῖ V
 19 πολύμορφον B 21 ἐν τῇ παλαιᾷ γραφῇ μετὰ τὸ περὶ μὲν
 οὖν αἰγυπτίων καὶ λιβύων οὕτως ἔχειν μοι δοκεῖ ἔπεται περὶ δὲ
 ἀθρημίης τῶν ἀνθρώπων i. m. b (cf. infra c. 16)

λέων τῶν θερινῶν μέχρι Μαιώτιδος λίμνης — οὗτος γὰρ ὅρος τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας — ὧδε ἔχει περὶ αὐτῶν· τὰ [δὲ] ἔθνεα ταῦτα ταύτῃ διάφορα αὐτὰ ἐωντῶν μᾶλλον ἐστὶ τῶν προδιηγημένων διὰ τὰς μεταβολὰς τῶν ὥρέων καὶ τῆς χώρας τὴν φύσιν. ἔχει δὲ καὶ 5 κατὰ τὴν γῆν ὁμοίως ὥσπερ καὶ κατὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. ὅκου γὰρ αἱ ὥραι μερίστας μεταβολὰς ποιοῦνται καὶ πυκνοτάτας, ἐκεῖ καὶ ἡ χώρα ἀγριωτάτη 58 καὶ ἀνωμαλωτάτη ἐστὶ, καὶ εὐρήσεις ὕρεα τε πλεῖστα καὶ δάσέα καὶ πεδία καὶ λειμῶνας ἐόντας. ὅκου δὲ 10 αἱ ὥραι μὴ μέγα διαλλάσσουνσιν, ἐκείνοις ἡ χώρα ὁμαλωτάτη ἐστίν. οὕτω δὲ ἔχει καὶ περὶ τῶν ἀνθρώπων, εἴ τις βούλεται ἐνθυμεῖσθαι. εἰσὶ γὰρ φύσεις αἱ μὲν ὕρεσιν ἐοικνῖαι δενδρώδεσί τε καὶ ἐφύδροισιν, αἱ δὲ λεπτοῖσί τε καὶ ἀνύδροις, αἱ δὲ λειμακωδεστέροις 15 τε καὶ ἐλώδεσι, αἱ δὲ πεδίῳ τε καὶ ψιλῇ καὶ ξηρῇ γῇ. αἱ γὰρ ὥραι αἱ μεταλλάσσουνσαι τῆς μορφῆς τὴν φύσιν εἰσὶ διάφοροι. ἦν δὲ διάφοροι ἔωσι μέγα σφέων αὐτέων, διαφοραὶ καὶ πλείονες γίνονται τοῖς εἶδεσι.

14. Καὶ ὁκόσα μὲν ὀλίγον διαφέρει τῶν ἐθνέων 20 παραλείψω, ὁκόσα δὲ μεγάλα ἢ φύσει ἢ νόμῳ, ἐρέω περὶ αὐτῶν ὡς ἔχει. καὶ πρῶτον περὶ τῶν Μακροκεφάλων. τούτων γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλο ἔθνος ὁμοίας τὰς κεφαλὰς ἔχον οὐδέν· τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν ὁ νόμος αἰτιώτατος ἐγένετο τοῦ μήκεος τῆς κεφαλῆς, νῦν δὲ καὶ ἡ φύσις συμβάλλε- 25 ται τῷ νόμῳ. τοὺς γὰρ μακροτάτην ἔχοντας τὴν κεφα-

1 τῶν θερινῶν om. B, caet. libri τ. χειμερινῶν, τ. θερινῶν Cor. ex cod. Gadaldini οὗτος — Ἀσίας uncis inclusit B 2 ὁ ὅρ. B 3 δὲ del. Cor. 2 τῇ διαφορήσει τὰ b 6 Cor., libri ἅπερ 10 δάσ. Wil., δασέα libri πελιά Vb Ald. 11 μεγάλοι ἀλλάσσ. V, μέγαλα ἀλλ. B, μέγα διαλλάσσ. b 15 λιμνακωδεστέροις b, λειμακωδεστέροις VB vulg. 16 παιδίῳ B γῇ Vb, om. B 18 ἔωσι V μέγα Cor., libri μετὰ 19 καὶ om. b 23 τουτέων libri, τουτέω Cor. 2 ὁμοίως B

λὴν γενναιοτάτους ἡρέονται. ἔχει δὲ [περὶ νόμου] ὧδε·
 τὸ παιδίον ὁκόταν γένηται τάχιστα, τὴν κεφαλὴν
 αὐτοῦ ἔτι ἀπαλὴν ἐοῦσαν [μαλθακοῦ ἐόντος] ἀναπλάσ-
 σουσι τῇσι χερσὶ καὶ ἀναγκάζουσιν ἐς τὸ μῆκος αὔξε-
 5 σθαι δεσμὰ τε προσφέροντες καὶ τεχνήματα ἐπιτήδεια,
 ὑφ' ὧν τὸ μὲν σφαιροειδὲς τῆς κεφαλῆς κακοῦται, τὸ
 δὲ μῆκος αὔξεται. οὕτως τὴν ἀρχὴν ὁ νόμος κατειργά-
 σατο, ὥστε ὑπὸ βίης τοιαύτην τὴν φύσιν γενέσθαι·
 τοῦ δὲ χρόνου προϊόντος ἐν φύσει ἐγένετο, ὥστε τὸν
 60 νόμον μηκέτι ἀναγκάζειν. ὁ γὰρ γόνος πανταχόθεν
 11 ἔρχεται τοῦ σώματος, ἀπὸ τε τῶν ὑγιερῶν ὑγιερὸς
 ἀπὸ τε τῶν νοσερῶν νοσερός. εἰ οὖν γίνονται ἐκ τε
 φαλακρῶν φαλακροὶ καὶ ἐκ γλανκῶν γλανκοὶ καὶ ἐκ
 · διεστραμμένων στρεβλοὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος, καὶ περὶ
 15 τῆς ἄλλης μορφῆς ὁ αὐτὸς λόγος, τί κωλύει καὶ ἐκ
 μακροκεφάλου μακροκέφαλον γίνεσθαι; νῦν δὲ ὁμοίως
 οὐκέτι γίνονται ὡς πρότερον· ὁ γὰρ νόμος οὐκέτι
 ἰσχύει διὰ τὴν ὁμιλίην τῶν ἀνθρώπων.

15. Περὶ μὲν οὖν τούτων οὕτως ἔχειν μοι δοκεῖ.
 20 περὶ δὲ τῶν ἐν Φάσει· ἡ χώρα ἐκεῖνη ἐλώδης ἐστὶ
 καὶ θερμὴ καὶ ὑδατεινὴ καὶ δασεῖα, ὕμβροι τε αὐτόθι
 γίνονται πᾶσαν ὥρην πολλοὶ τε καὶ ἰσχυροί· ἢ τε
 δίαίτα τοῖς ἀνθρώποις ἐν τοῖς ἔλεσιν ἐστίν, τὰ τε
 οἰκήματα ξύλινα καὶ καλάμινα ἐν τοῖς ὑδάσι μεμη-
 25 χανημένα· ὀλίγη τε χρέονται βαδίσει κατὰ τὴν πόλιν

1 π. νόμ. del. Wil. 3 μ. ἐ. del. Rhd. ἀναπλήσσουσι V B,
 ἀναπλάσσ. b 6 ὑφ' ὧν — νόμος om. B 7 οὕτως b, αὐτὸς V B

8 b, ὑπὸ βίης om. V, οὕτως pro ὑ. β. B 11 τοῦ σώματος om.
 libri praeter b post ὑγιερὸς add. τοῦ σώματος B, καὶ τ. σ. V

13 τῶν ante φαλ. add. libri τῶν ante γλανκῶν add. b 16 δ' V

17 ἢ V B Ald., ὡς vulg. 18 ὁμιλίαν b, -ίην Littr. ex cod.
 Gadald. et glossa Erotiani, ἀμέλειαν V B 19 ἔχειν om. omnes
 praeter b 20 ἐλώδης et infra ἐλεσιν ut solet V 24 τοῖς add. V B

καὶ τὸ ἐμπόριον, ἀλλὰ μονοξύλοις διαπλέουσιν ἄνω
καὶ κάτω· διώρυγες γὰρ πολλάί εἰσι. τὰ δὲ ὕδατα
θερμὰ καὶ στάσιμα πίνουσιν ὑπὸ τε τοῦ ἡλίου σηπό-
μενα καὶ ὑπὸ τῶν ὕμβρων ἐπανξόμενα. αὐτός τε ὁ
Φῶσις στασιμώτατος πάντων τῶν ποταμῶν καὶ ῥέων 5
ἡπιώτατα. οἳ τε καρποὶ <οἱ> γινόμενοι αὐτόθι πάντες
ἀναλδῆες εἰσὶ καὶ τεθηλυσμένοι καὶ ἀτελέες ὑπὸ
πολυπληθείης τοῦ ὕδατος· διὸ καὶ οὐ πεπαίνονται.
ἡγὼρ τε πολλὸς κατέχει τὴν χώραν ἀπὸ τῶν ὑδάτων.
διὰ ταύτας δὴ τὰς | προφάσις τὰ εἶδεα ἀπηλλαγμένα 62
τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ἔχουσιν οἱ Φασιηνοί· τὰ τε γὰρ 11
μεγέθηα μεγάλοι, τὰ πάχεα δ' ὑπερπάχητες, ἄρθρον τε
κατάδηλον οὐδὲν οὐδὲ φλέψ· τὴν τε χροιοὴν ὠχροὴν ἔχουσιν
ὥσπερ ὑπὸ ἰκτέρου ἔχόμενοι· φθέρρονται τε βαρύτερον
ἀνθρώπων τῷ ἡέρι χρεώμενοι οὐ λαμπρῶ, ἀλλὰ νοτώδει 15
καὶ θολερῶ· πρὸς τε τὸ ταλαιπωρεῖν τὸ σῶμα ἀργότεροι
πεφύκασιν. αἷ τε ὦραι οὐ πολὺ μεταλλάσσουν οὔτε
πρὸς τὸ πνίγος οὔτε πρὸς τὸ ψῦχος. τὰ τε πνεύματα
<τὰ> πολλὰ νότια πλὴν αὔρης μιῆς ἐπιχωρίης. αὕτη δὲ
πνεῖ ἐνίοτε βίαιος καὶ χαλεπὴ καὶ θερμὴ· [καὶ] κέγχρωνα 20
ὀνομάζουσιν τοῦτο τὸ πνεῦμα. ὁ δὲ βορέης οὐ σφόδρα
ἀφικνεῖται· ὁκόταν δὲ πνέῃ, ἀσθενὴς καὶ βληχρὸς.

16. Καὶ περὶ μὲν τῆς φύσιος [καὶ] τῆς διαφορῆς
καὶ τῆς μορφῆς τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ καὶ τῇ Εὐρώπῃ οὕτως

1 διαπλείουσιν V B 5 Φάσιος V 6 οἱ add. Cor. αὐτόθι b,
αὐτέου B, αὐτέοι cet. codd. 7 ἀναλδῆες V, ἀναλδῆες B, ἀναλδῆες
Cor., Erotian. καὶ τεθ. b, κατεθηλυσμένοι V, κατατεθηλυσμένοι B

12 ὑπερπάχητες V, ὑπερπάχυτες B 13 ὕπωχρον b 15 ν. κ.
θ. b, νοτώδη κ. θ. B, χροώδει τε καὶ διερω V 16 πρὸς τῷ ταλ. b,
πρὸς ταλ. τε τὸ σ. V B 18 πνίγος V 19 τὰ post πνεῦμ. add.
Cor. αὔρης Littr. ex exempl. S Foesiano, αὐτμῆς Cor., αὐτῆς
codd. 20 καὶ del. Rhd. κέγχρωνα omn. praet. V 22 βλιχὸς V
23 καὶ περὶ V b, καὶ om. B καὶ post φύς. del. Cor. 24 περὶ
δὲ τῶν ἐν Ἀσίῃ οὕτως ἔχει b et subicit: τὴν ἀσίην πλεῖστον δια-

ἔχει. περὶ δὲ τῆς ἀθυμίας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς
 ἀνανδρείης, ὅτι ἀπολεμώτεροί εἰσι τῶν Εὐρωπαίων οἱ
 Ἀσιηνοὶ καὶ ἡμερώτεροι τὰ ἥθηα, αἱ ὥραι αἰτίαι μάλιστα
 οὐ μεγάλας τὰς μεταβολὰς ποιεύμεναι οὔτε ἐπὶ
 5 τὸ θερμὸν οὔτε ἐπὶ τὸ ψυχρόν, ἀλλὰ παραπλήσιαι. οὐ
 γὰρ γίνονται ἐκπλήξεις τῆς γνώμης οὔτε μετástασις
 64 ἰσχυρὴ | τοῦ σώματος, ἀφ' ὅτων εἰκὸς τὴν ὀργὴν ἀγρι-
 οῦσθαι τε καὶ τοῦ ἀγνώμονος καὶ θυμοειδέος μετέχειν
 μᾶλλον ἢ ἐν τῷ αὐτῷ αἰεὶ ἔόντα. αἱ γὰρ μεταβολαί
 10 εἰσι [τῶν] πάντων αἱ ἐπεγείρουσαι τὴν γνώμην τῶν
 ἀνθρώπων καὶ οὐκ ἔωσαι ἀτρεμίζειν. διὰ ταύτας ἔμοι
 δοκεῖ τὰς προφάσιας ἀναλκῆς εἶναι τὸ γένος τὸ Ἀσιη-
 νὸν καὶ προσέτι διὰ τοὺς νόμους. τῆς γὰρ Ἀσίας τὰ
 πολλὰ βασιλεύεται. ὅκου δὲ μὴ αὐτοὶ ἔωντῶν εἰσι καρ-
 15 τεροὶ οἱ ἀνθρωποὶ μηδὲ αὐτόνομοι, ἀλλὰ δεσπόζονται,
 οὐ περὶ τούτου αὐτοῖσιν ὁ λόγος ἐστίν, ὅπως τὰ πο-
 λέμια ἀσκήσωσιν, ἀλλ' ὅπως μὴ δόξωσι μάχιμοι εἶναι.
 οἱ γὰρ κίνδυνοι οὐχ ὁμοῖοί εἰσι. τοὺς μὲν γὰρ στρα-
 τεύεσθαι εἰκὸς καὶ ταλαιπωρεῖν καὶ ἀποθνήσκειν ἐξ
 20 ἀνάγκης ὑπὲρ τῶν δεσποτέων ἀπὸ τε παιδίων καὶ
 γυναικὸς ἔοντας καὶ τῶν λοιπῶν φίλων. καὶ ὁκόσα
 μὲν ἂν χρηστὰ καὶ ἀνδρεῖα ἐργάσωνται, οἱ δεσπότες
 ἀπ' αὐτῶν αὖξονται τε καὶ ἐκφύονται, τοὺς δὲ κινδύ-
 νους καὶ θανάτους αὐτοὶ καρποῦνται. ἔτι δὲ πρὸς

φέρειν φημι τῆς κτλ. cf. supra c. 12 v. 10 2 ἀπολεμώτατοι V B

7 ἀφ' ὧν b 8 Bb, γνῶμονος V θυμοειδέος B, θυμιά-
 σεως b (θυμῳδους ss. b Ald.), θερμοῦ V 9 ἢ — ἔόντα del. Wil.

10 αἱ ἐπεγείρουσαι b, αἰεὶ τε (αἰεὶ τὲ V) ἐγείρουσι B τοῦ
 ἀνθρώπου vulg., τῶν ἁ. Baccius, Cor. 11 ἔωσαι V B, ἔωσι

vulg. 14 σημ. βασιλεύουσιν i. m. V 15 καρτερωταὶ ἀνθρ. b,
 καρτεροὶ οἱ ἀνθρ. B, cet. codd. om. οἱ αὐτόνομοι V

16 ἐστ. ὁ λόγ. b 18 σημ. στρατιώταις i. m. V 20 ἄπο τὲ V

21 γυναικῶν b καὶ ante ὁκ. del. b 23 εὖ φύονται pro
 ἐκφ.? (bene nasciuntur 7027) .

τούτοις τῶν τοιούτων ἀνθρώπων ἀνάγκη ἡμεροῦσθαι
 τὴν ὁργὴν ὑπὸ τε ἀπολεμίων καὶ ἀργίης, ὥστε καὶ
 εἴ τις φύσει πέφυκεν ἀνδρεῖος καὶ εὐψυχος, ἀποτρέ-
 πεσθαι τὴν γνώμην ὑπὸ τῶν νόμων. μέγα δὲ τεκμή-
 ριον τούτων· ὁκόσοι γὰρ ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἕλληνες ἢ 5
 βάρβαροι μὴ δεσπόζονται, ἀλλ' αὐτόνομοί εἰσι καὶ
 ἑωυτοῖσι τालαιπωρεῦσιν, οὗτοι μαχιμώτατοί εἰσι πάν-
 των. τοὺς γὰρ κινδύνους ἑωυτῶν πέρι κινδυνεύουσι
 καὶ τῆς ἀνδρείης αὐτοὶ τὰ ἄθλα φέρονται καὶ τῆς δειλίας
 τὴν ζημίην ὡσαύτως. εὐρήσεις δὲ καὶ τοὺς Ἀσιηνοὺς 10
 διαφέροντας αὐτοὺς ἑωυτῶν, τοὺς μὲν βελτίονας, τοὺς
 δὲ φανλοτέρους ἑόντας. τούτων δὲ αἱ μεταβολαὶ αἷται 66
 τῶν ὠρέων, ὥσπερ μοι εἴρηται ἐν τοῖς προτέροις.

17. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ οὕτως ἔχει. ἐν
 δὲ τῇ Εὐρώπῃ ἔστιν ἔθνος Σκυθικόν, ὃ περὶ τὴν 15
 λίμνην οἰκεῖ τὴν Μαιῶτιν διαφέρον τῶν ἑθνέων τῶν
 ἄλλων. Σαυρομάται καλεῦνται. τούτων αἱ γυναῖκες
 ἱππάζονται τε καὶ τοξεύουσι καὶ ἀκοντίζουσιν ἀπὸ
 τῶν ἵππων καὶ μάχονται τοῖς πολεμίοις, ἕως ἂν
 παρθένοι ἔωσιν. οὐκ ἀποπαρθενεύονται δέ, μέχρι 20
 ἂν τῶν πολεμίων τρεῖς ἀποκτείνωσι, καὶ οὐ πρότερον
 συνοικέουσιν ἢ περὶ τὰ ἱερὰ θύσωσιν τὰ ἔννομα. ἢ
 δ' ἂν ἄνδρα ἑωυτῇ ἄρῃται, πάνετα ἱππαζομένη, ἕως
 ἂν μὴ ἀνάγκη καταλάβῃ παγκοίνου στρατείας. τὸν
 δεξιὸν δὲ μαζὸν οὐκ ἔχουσι. παιδίους γὰρ ἐοῦσιν ἐτι 25
 νηπίους αἱ μητέρες χαλκίον τετεχνημένον [ῆ] ἐπ' αὐτῷ

1 ἐρημοῦσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τε πολεμίων vulg., ἡμεροῦσθαι τὴν
 ὁργὴν Zvinger i. m. 2 ἀπολεμίων V B, ἀπολεμιῶν Ilb., πολεμίων
 vulg. 4 ὑπὸ b, ἀπὸ V B 20 ἔωσιν V ut saepius ἀπο super
 παρθ. (ab alt. m.?) V 22 θύουσαι vulg., θύωσι exemplaria
 quaedam ap. Foes. in notis τὰ ἔννομα b, τῷ ἐν νόμῳ codd.
 23 αἰρεῖται καὶ πάνετα b πάνηται B 26 Heringa, Cor.,
 χάλκειον vulg. ἢ ante ἐπ' add. vulg., ὃ τετεχνημένον ἢ ἐπ' B

τούτῳ διάπυρον ποιέουσιν πρὸς τὸν μαζὸν τιθέασιν
 68 τὸν δεξιὸν καὶ ἐπικαίεται, ὥστε τὴν αὔξησιν φθείρε-
 σθαι, ἐς δὲ τὸν δεξιὸν ὤμον καὶ βραχίονα πᾶσαν τὴν
 ἰσχὺν καὶ τὸ πλῆθος ἐκδιδόναι.

5 18. Περὶ δὲ τῶν λοιπῶν Σκυθέων τῆς μορφῆς,
 ὅτι αὐτοὶ αὐτοῖσιν εἰκόασιν καὶ οὐδαμοῖς ἄλλοις, αὐτὸς
 λόγος καὶ περὶ τῶν Αἰγυπτίων, πλὴν ὅτι οἱ μὲν ὑπὸ
 τοῦ θερμοῦ εἰσι βεβιασμένοι, οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ.
 ἡ δὲ Σκυθέων ἐρημίῃ καλυμμένη πεδιάς ἐστι καὶ λει-
 10 μακώδης καὶ ψιλὴ καὶ ἔνυδρος μετρίως. ποταμοὶ
 γὰρ εἰσι μεγάλοι, οἱ ἐξοχέτεuous τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν πε-
 δίων. ἐνταῦθα καὶ οἱ Σκύθαι διαιτεῦνται, Νομάδες
 δὲ καλεῦνται, ὅτι οὐκ ἐστὶν οἰκήματα, ἀλλ' ἐν ἀμάξεισιν
 οἰκεῦσιν. αἱ δὲ ἱμαξαὶ εἰσιν αἱ μὲν ἐλάχισται τετρά-
 15 κυκλοι, αἱ δὲ ἐξάκυκλοι· αὗται δὲ πῖλοις περιπεφραγ-
 μέναι· εἰσὶ δὲ καὶ τετεχνασμένοι ὥσπερ οἰκήματα τὰ
 μὲν διπλᾶ, τὰ δὲ τριπλᾶ. ταῦτα δὲ καὶ στεγνὰ πρὸς
 ὕδωρ καὶ πρὸς χιόνα καὶ πρὸς τὰ πνεύματα. τὰς δὲ
 ἀμάξας ἔλκουσι ξεύγεα τὰς μὲν δύο, τὰς δὲ τρία βοῶν
 20 κέρως ἄτερ. οὐ γὰρ ἔχουσι κέρατα ὑπὸ τοῦ ψύχεος. ἐν
 ταύτῃσι μὲν οὖν τῇσιν ἀμάξεσιν <αἱ> γυναικες διαιτεῦν-
 ται. αὐτοὶ δ' ἐφ' ἵππων ὀχεῦνται [οἱ ἄνδρες]. ἔπονται
 δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ πρόβατα <τὰ> ἑόντα καὶ αἱ βόες καὶ
 οἱ ἵπποι. μένουσι δ' ἐν τῷ αὐτῷ τοσοῦτον χρόνον,

4 ἰσχὺν V 6 ἑνωτοῖσιν Zvinger οὐδαμῶς libri, -οῖς Wil.

8 δ' ἀπὸ vulg., δὲ ἀπὸ B ὑπὸ pro ἀπὸ Heringa p. 52

10 ψιλὴ vulg., ὑψηλὴ V B 13 οὐ κατ' pro οὐκ ἐστὶν Wil.

14 ἀμάξ. V ubique 15 πηλοῖς V B περιπεφραγμένοι εἰσὶ καὶ
 διατετειχισμένοι ὦ. οἰκ. Wil. 17 διπλᾶ Cor., ἀπλᾶ libri δὲ καὶ
 τριπλᾶ V στεγνὰ Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. p. 369, στεγνὰ
 libri et b Ald., σθενὰ b Bas. 20 ἄτερ V τοῦ ante ψύχ. om. B
 21 αἱ add. Cor., om. libri 22 οἱ ἄνδρες del. Cobet l. l. p. 70 23 τὰ
 add. Cor., om. libri, πρ. ἐ. <πλεῖστα aut aliquid sim.> Gomperz

ὅσον ἂν ἀποχρῇ αὐτοῖσι τοῖς κτήνεσιν ὁ χόρτος· ὁκό-
ταν δὲ μηκέτι, ἐς ἐτέρην χώραν ἔρχονται. αὐτοὶ δ'
ἐσθίουσι κρέα ἐφθὰ καὶ πίνουσι γάλα ἵππων. καὶ
ἱππάκην τρώγουσι· τοῦτο δ' ἐστὶ | τυρὸς ἵππων. 70

19. Τὰ μὲν ἐς τὴν δίαιταν αὐτῶν οὕτως ἔχει καὶ τοὺς 5
νόμους· περὶ δὲ τῶν ὠρέων καὶ τῆς μορφῆς, ὅτι πολὺ
ἀπήλλακται τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων τὸ Σκυθικὸν γένος
καὶ ἔοικεν αὐτὸ ἐωυτῷ ὥσπερ τὸ Αἰγύπτιον καὶ ἥμιστα
πολύγονόν ἐστι καὶ ἡ χώρα ἐλάχιστα θηρία τρέφει
κατὰ μέγεθος καὶ πλῆθος. κεῖται γὰρ ὑπ' αὐτῇσι τῇσιν 10
ἄρκτοις καὶ τοῖς ὄρεσι τοῖς Ῥιπαίοισιν, ὅθεν ὁ βορέης
πνεῖ. ὅ τε ἥλιος τελευτῶν ἐγγύτατα γίνεται, ὁκόταν
ἐπὶ τὰς θερυνὰς ἔλθῃ περιόδους, καὶ τότε ὀλίγον χρο-
νον θερμαίνει καὶ οὐ σφόδρα· τὰ δὲ πνεύματα τὰ ἀπὸ
τῶν θερμῶν πνέοντα <οὐκ> ἀφικνεῖται, ἢν μὴ ὀλιγάκις 15
καὶ ἀσθενέα, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄρκτων αἰεὶ πνέουσι πνεύ-
ματα ψυχρὰ ἀπὸ τε χιόνος καὶ κρυστάλλου καὶ ὑδάτων
πολλῶν. οὐδέποτε δὲ τὰ ὄρεα ἐκλείπει· ἀπὸ τούτων
δὲ δυσοίκητά ἐστιν. ἡῆρ τε κατέχει πολὺς τῆς ἡμέρης
τὰ πεδία, καὶ ἐν τούτοις διαιτεῦνται· ὥστε τὸν μὲν 20
χειμῶνα αἰεὶ εἶναι, τὸ δὲ θέρος ὀλίγας ἡμέρας καὶ 21
ταύτας μὴ λίην. μετέωρα γὰρ τὰ πεδία καὶ ψιλὰ καὶ
οὐκ ἐστεφάνωνται ὄρεσιν, ἀλλ' ἢ ἀνάντεα ἀπὸ τῶν
ἄρκτων· αὐτόθι καὶ τὰ θηρία οὐ γίνεται μεγάλα, ἀλλ'
οἷά τ' ἐστὶν ὑπὸ γῆν σκεπάζεσθαι. ὁ γὰρ χειμῶν 25

3 κρέδεφθα V 4 ἱππάκην V 6 δὲ V, τε vulg. 9 πολυ-
γόνον V 14 δὲ πνεύμ. Littr., διαπνεύματα vulg., δειπνεύματα V
15 οὐκ add. Littr. ex ms. lat. 7027 εἰ pro ἢ Wil. 16 Ἄρκτ. B
17 κρυστάλλων B 18 ὑπὸ pro ἀπὸ Cor. 19 δισηκῆτά V τὸ
πολὺν τ. ἢ. Wil. 20 Littr. ex ms. latino 7027 (ipsis) αὐτέοισι, inde
Rhd. τούτοις, νότοις codd. 23 Rhd., ἐστεφάνωνται codd.
ἀλλ' ἀνάντη (αὐτῇ pro ἀνάντη b) ἐπὶ τ. ἄ. vulg., ἀλλ' ἢ ἀν τῇ ἀπὸ
τ. ἄ. B, ἀλλ' ἢ αὐτῇ ἀπὸ τ. ἄ. V 24 ἀλλ' <ᾶ> Cob. Mnem. IX 79

κωλύει καὶ τῆς γῆς ἢ ψιλότης, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλέη
 οὐδὲ σκέπη. αἱ γὰρ μεταβολαὶ τῶν ὥρέων οὐκ εἰσι
 μεγάλαι οὐδὲ ἰσχυραί, ἀλλ' ὁμοῖαι καὶ ὀλίγον μεταλ-
 λάσσουσαι· διότι καὶ τὰ εἶδεα ὁμοῖοι αὐτοῖς ἔωντοῖς
 5 εἰσι σίτῳ τε χρεώμενοι αἰεὶ ὁμοίῳ ἐσθῆτί τε τῇ αὐτῇ
 καὶ θέρεος καὶ χειμῶνος τόν τε ἡέρα ὑδατεινὸν ἔλ-
 κοντες καὶ παχὺν τὰ τε ὕδατα πίνοντες ἀπὸ χιόνος
 καὶ παγετῶν τοῦ τε ταλαιπώρου ἀπεόντες. οὐ γὰρ
 οἶόν τε τὸ σῶμα ταλαιπωρεῖσθαι οὐδὲ τὴν ψυχὴν, ὅκου
 10 μεταβολαὶ μὴ γίνονται ἰσχυραί. διὰ ταύτας τὰς ἀνὰ γ-
 κας τὰ εἶδεα αὐτῶν παχέα ἔστι καὶ σαρκώδεα καὶ
 ἄναρθρα καὶ ὑγρά καὶ ἄτονα, αἱ τε κοιλίαι ὑγρόταται
 πασέων κοιλιῶν αἱ κάτω. οὐ γὰρ οἶόν τε νηδὺν ἀνα-
 ξηραίνεσθαι ἐν τοιαύτῃ χώρῃ καὶ φύσει καὶ ὥρης κα-
 15 ταστάσει, ἀλλὰ διὰ πιμελὴν τε καὶ ψιλὴν τὴν σάρκα
 τὰ [τε] εἶδεα ἔοικεν ἀλλήλοισι τὰ τε ἄρσενά τοις ἄρσενσι
 καὶ τὰ θήλεα τοῖς θήλεσι. τῶν γὰρ ὥρέων παραπλη-
 σίων ἐουσέων φθορὰ οὐκ ἐγγίνονται οὐδὲ κακώσεις
 ἐν τῇ τοῦ γόνου συμπήξει, ἣν μὴ τινος ἀνάγκης βιαίου
 20 τύχῃ ἢ νόσῳ.

20. Μέγα δὲ τεκμήριον ἐς τὴν ὑγρότητα παρῆγομαι.
 74 Σκυ|θέων γὰρ τοὺς πολλοὺς, μάλιστα ὅσοι Νομάδες,
 εὐρήσεις κεκαυμένους τοὺς τε ὤμους καὶ τοὺς βραχί-
 νας καὶ τοὺς καρπούς τῶν χειρῶν καὶ τὰ στήθεα <καὶ
 25 τὰ> ἰσχία καὶ τὴν ὀσφὺν δι' ἄλλ' οὐδὲν ἢ διὰ τὴν

1 καίτοι B vulg., ὅτι sine καὶ V ἄλεια V 2 δὲ pro γὰρ Wil.

3. 4 V, μεταβάλλουσαι B vulg. 4 Cor., ὁμοία αὐτὰ V B vulg.

5 χρεόμενοι B, χρεόμεναι V Cor., ὁμοίως codd. τῇ τε B

7 παχὺν V 8 Ed. Schneider in diss. Bonnensi a. 1885, p. 17, ἀπεόντος libri 12 Littr. ex ms. lat. (inarticulata), ἄρθρα codd.

16 τ' εἶδ. V, τε del. Wil. 19 τομοῦ V 20 τύχης V

22 μάλ. B, cet. ἅπαντας 24 στήθεα B καὶ τὰ ante ἰσχία om. codd., add. Cor. 25 ὀσφῦν V, ὀσφὴν B

ὕγρότητα τῆς φύσιος καὶ τὴν μαλακίην. οὐ γὰρ δύ-
 νανται οὔτε τοῖς τόξοις συντείνειν οὔτε τῷ ἀκοντίῳ
 ἐμπίπτειν τῷ ὤμῳ ὑπὸ ὑγρότητος καὶ ἀτονίης. ὁκόταν
 δὲ καυθέωσιν, ἀναξηραίνεται ἐκ τῶν ἄρθρων τὸ πολὺ
 τοῦ ὑγροῦ, καὶ ἐντονώτερα μᾶλλον γίνεται καὶ τρο- 5
 φιμώτερα καὶ ἡρθρωμένα τὰ σώματα μᾶλλον. ῥοϊκὰ δὲ
 γίνεται καὶ πλατέα, πρῶτον μὲν ὅτι οὐ σπαργανοῦνται
 ὥσπερ ἐν Αἰγύπτῳ οὐδὲ νομίζουσι διὰ τὴν ἱππασίην,
 ὅπως ἂν εὐεδροὶ ἔωσιν· ἔπειτα δὲ διὰ τὴν ἔδρην· τὰ τε
 γὰρ ἄρσενα, ἕως ἂν οὐχ οἶά τε ἐφ' ἵππου ὀχεῖσθαι, τὸ 10
 πολὺ τοῦ χρόνου κάθηνται ἐν τῇ ἀμάξῃ καὶ βραχὺ τῇ
 βαδίσει χρέονται διὰ τὰς μεταναστιάσας καὶ περιελάσας·
 τὰ δὲ θήλεα θαυμαστὸν οἶον ῥοϊκὰ ἔστι καὶ βλαδέα τὰ
 εἶδεα. πυρρόν δὲ τὸ γένος ἔστι τὸ Σκυθικὸν διὰ τὸ
 ψυχρὸς, οὐκ ἐπιγινόμενον ὀξέος τοῦ ἡλίου. ὑπὸ δὲ τοῦ 15
 ψυχροῦ ἢ λευκότης ἐπικαίεται καὶ γίνεται πυρρὴ.

21. Πολύγονον δὲ οὐχ οἶόν τε εἶναι φύσιν τοιαύ-
 την. οὔτε γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἢ ἐπιθυμίῃ τῆς μεΐξιος γίνεται
 πολλὴ διὰ τὴν ὑγρότητα τῆς φύσιος καὶ τῆς κοιλής
 τὴν μαλθακότητά τε καὶ [τὴν] ψυχρότητα, ἀφ' ὅτων 20
 ἥκιστα εἰκὸς ἄνδρα οἶόν τε λαγνεύειν· καὶ ἔτι
 ὑπὸ | τῶν ἵππων αἰεὶ κοπτόμενοι ἀσθενέες γίνονται ἐς 76
 τὴν μεΐξιν. τοῖσι μὲν ἀνδράσιν αὗται αἱ προφάσιες
 γίνονται, τῇσι δὲ γυναιξὶν ἢ τε πιότης τῆς σαρκὸς καὶ
 ὑγρότης· οὐ γὰρ δύνανται ἔτι συναρπάζειν αἱ μήτραι 25
 τὸν γόνον· οὔτε γὰρ ἐπιμήνιος κάθαρσις αὐτῇσι γίνεται

7 βλαδέα pro πλατέα Wil. 9 V b, ἐνεδροὶ vulg. ἔωσιν V
 11 b Rhd., κάθηνται cet. 13 τὰ τε θηλ. b 13 ἔστι Cor. 2 Erm.,
 εἶναι codd. καὶ βλαδέα om. V vulg., καὶ βραδέα Bb, unde
 Cor. z. βλαδέα 15 V, ἐπιγεν. ὀξέως B vulg. 20 τὴν ante
 ψυχρ. del. Rhd. ἀφ' ὅτων b Cor., ἀπὸ τῶν codd. 21 εἰκὸς
 εἶναι ἀ. οἶον τε λ. codd. et vulg., εἶναι om. b οἶόν τε del. Wil.

ὥς χρεῶν ἔστιν, ἀλλ' ὀλίγον καὶ διὰ χρόνον, τό τε
 στόμα τῶν μητρῶν ὑπὸ πιμελῆς συγκλείεται καὶ οὐχ
 ὑποδέχεται τὸν γόνον· αὐταί τε ἀταλαίπωροι καὶ πύραι
 καὶ αἱ κοιλίαι ψυχραὶ καὶ μαλθακαί. [καὶ] ὑπὸ τούτων
 5 τῶν ἀναγκῶν οὐ πολύγονόν ἔστι τὸ γένος τὸ Σκυθι-
 κόν. μέγα δὲ τεκμήριον αἱ οἰκέτιδες ποιέουσιν· οὐ
 γὰρ φθάνουσι παρὰ ἄνδρα ἀφικνεύμεναι καὶ ἐν γαστρὶ
 ἰσχουσιν διὰ τὴν ταλαιπωρίην καὶ ἰσχνότητα τῆς σαρκός.
 22. Ἔτι τε πρὸς τούτοις ἐννουχία γίνονται οἱ
 10 πλειῆστοι ἐν Σκύθῃσι καὶ γυναικεῖα ἐργάζονται καὶ ὥς αἱ
 γυναικες <διατεῦνται> διαλέγονται τε ὁμοίως· καλεῦν-
 ταί [τε] οἱ τοιοῦτοι Ἀναριεῖς. οἱ μὲν οὖν ἐπιχώριοι τὴν
 αἰτίην προστιθέασι θεῷ καὶ σέβονται τούτους τοὺς ἀν-
 θρώπους καὶ προσκυνέουσι, δεδοικότες περὶ ἑωυτῶν
 15 ἕκαστοι. ἔμοι δὲ καὶ αὐτῷ δοκεῖ ταῦτα τὰ πάθια θεῖα
 εἶναι καὶ ἄλλα πάντα καὶ οὐδὲν ἕτερον ἑτέρου θειότερον
 78 οὐδὲ ἀνθρωπινώτερον, ἀλλὰ πάντα ὁμοῖα καὶ πάντα
 θεῖα. ἕκαστον δὲ αὐτῶν ἔχει φύσιν τὴν ἑωυτοῦ καὶ οὐδὲν
 ἄνευ φύσιος γίνεται. καὶ τοῦτο τὸ πάθος ὥς μοι δοκεῖ
 20 γίνεσθαι φράσω· ὑπὸ τῆς ἵππασίης αὐτοὺς κέδματα
 λαμβάνει, ἅτε αἰεὶ κρεμαμένων ἀπὸ τῶν ἵππων τοῖς
 ποσίν· ἔπειτα ἀποχωλοῦνται καὶ ἐλκοῦνται τὰ ἰσχία,
 οἳ ἂν σφόδρα νοσήσωσιν. ἰῶνται δὲ σφᾶς αὐτοὺς

3 αὐταί codd. 4 καὶ del. Wil. 5 B, ἀναγκῶν cet. codd.
 et vulg. 6 μετὰ V (comma post δὲ) b ποιέουσιν del. Wil.
 8 ἰσχουσαι V 10 ὥς om. V 12 τε post καλ. del. Wil. Ἄν.
 Gomperz Wien. Sitzungsber. 1883 (tom. 103) p. 174, ἀνδριεῖς V,
 ἀνανδριεῖς B vulg., ἀναρδριεῖς b ante διαλέγ. (v. 11) add. διαι-
 τεῦνται Gomp. ibid. οὖν om. B 13 σέμονταί τε τούτ. V
 14 περὶ τε ὀντέων V B vulg. 17 B b, ὁμοῖα καὶ πάντα om. cet.
 codd. et vulg. 18 αὐτέων b, om. cet. τὴν ἑαυτοῦ de Wilamo-
 witz, Philol. Unters. IX 103, τῶν τοιοντέων codd. et vulg.
 20 αὐτέης B 21 καταλαμβ. b 22 ἐλκοῦνται Mercurialis, Erm.,
 ἐλκοῦσιν b, ἐλκοῦνται cet. 23 ὅταν pro οἳ ἂν b, ἑαυτοὺς b

τρόπῳ τοιῷδε. ὁκόταν γὰρ ἄρχηται ἡ νοῦσος, ὑπισθεν τοῦ ὥτος ἐκατέρου φλέβα τάμνουσιν. ὁκόταν δὲ ἀπορροῇ τὸ αἷμα, ὕπνος ὑπολαμβάνει ὑπὸ ἀσθενείης καὶ καθεύδουσιν. ἔπειτα ἀνεγείρονται, οἱ μὲν τινες ὑγιεῖς ἐόντες, οἱ δ' οὐ. ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ ἐν ταύτῃ 5 τῇ ἰῇσει διαφθείρεσθαι ὁ γόνος. εἰςὶ γὰρ παρὰ τὰ ὦτα φλέβες, ἃς ἐάν τις ἐπιτάμῃ, ἄγονοι γίνονται οἱ ἐπιτμηθέντες. ταύτας τοίνυν μοι δοκεῖν τὰς φλέβας ἐπιτάμνειν. οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐπειδὰν ἀφίκωνται παρὰ γυναικας καὶ μὴ οἰοί τ' ἔωσι χρῆσθαι σφισιν [αὐταῖς], τὸ 10 πρῶτον οὐκ ἐνθυμεῦνται, ἀλλ' ἡσυχίην ἔχουσι. ὁκόταν δὲ δις καὶ τρις καὶ πλεονάκις αὐτοῖσι πειρωμένοισι μηδὲν ἄλλοιότερον ἀποβαίνῃ, νομίσαντές τι ἡμαρτηκέναι τῷ θεῷ, ὃν ἐπαιτιῶνται, ἐνδύονται στολὴν γυναικεῖν καταγνόντες ἑωυτῶν ἀνανδρείην. γυναικίζουσὶ 15 τε καὶ ἐργάζονται μετὰ τῶν γυναικῶν ἃ καὶ ἐκεῖναι.

Τοῦτο δὲ πάσχουσι Σκυθέων [οἱ πλούσιοι,] οὐχ οἱ κἀκιστοὶ, ἀλλ' οἱ εὐγενέστατοι καὶ ἰσχύν πλείστην 80 κεκτημένοι διὰ τὴν ἱππασίην, οἱ δὲ πέννητες ἦσσαν· οὐ γὰρ ἱππάζονται. καίτοι ἐχρῆν, ἐπεὶ θειότερον τοῦτο 20 τὸ νόσευμα τῶν λοιπῶν ἐστίν, οὐ τοῖς γενναιοτάτοις τῶν Σκυθέων καὶ τοῖς πλουσιωτάτοις προσπίπτειν μούνοις, ἀλλὰ τοῖς ἄπασιν ὁμοίως, καὶ μᾶλλον τοῖσιν ὀλίγα κεκτημένοισιν, εἰ δὴ τιμώμενοι χαίρουσιν οἱ θεοὶ

1 γὰρ add. b, om. cet. 2 b, ἐκάτερα V, ἐκατέραν B vulg.
 4 b, ἀναγείρονται cet. codd. 5 δοκέουσι b 6 ὁ γόνος
 add. B b, om. cet. codd. et vulg. 10 Calvus, Cornar., Cor., Littr.
 (mulieres 7027), γυναῖκα codd. τῷσι V αὐταῖς add. codd.
 et vulg., del. Cor. 12 καὶ ante πλεονάκις om. V 13 ἀποβαίνῃ
 V, ἀποβαίνει cet. codd. et vulg. 15 ante ἑωυτῶν add. σφῶν b
 18 ἰσχύν V 17 οἱ πλ. del. Cob. Mnem. IX 70 20 εἶπερ pro
 ἐπεὶ Cob. l. l. p. 80 22 Σκυτέων B 23 τοῖσι τε ὁλ. b
 24 οὐ τιμώμενοισιν ἤδη εἰ χαίρ. codd. et vulg., ἢ pro οὐ b, εἰ
 δὴ τιμώμενοι χαίρ. Cor.

καὶ θαυμαζόμενοι ὑπ' ἀνθρώπων καὶ ἀντὶ τούτων χάριτας ἀποδιδόασιν. εἰκὸς γὰρ τοὺς μὲν πλουσίους θύειν πολλὰ τοῖς θεοῖς καὶ ἀνατιθέναι ἀναθήματα ἐόντων χρημάτων πολλῶν καὶ τιμῶν, τοὺς δὲ πένητας ἡσσουν διὰ
 5 τὸ μὴ ἔχειν, ἔπειτα καὶ ἐπιμεμφομένους, ὅτι οὐ διδόασιν χρήματα αὐτοῖσιν, ὥστε τῶν τοιούτων ἁμαρτιῶν τὰς ζημίας τοὺς ὀλίγα κερκτημένους φέρειν μᾶλλον ἢ τοὺς πλουσίους. ἀλλὰ γὰρ, ὥσπερ καὶ πρότερον ἔλεξα, θεῖα μὲν καὶ ταῦτά ἐστιν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις· γίνεται
 10 δὲ κατὰ φύσιν ἕκαστα. καὶ ἡ τοιαύτη νοῦσος ἀπὸ τοιαύτης προφάσιος τοῖς Σκύθησι γίνεται οἷην εἴρηκα. ἔχει δὲ καὶ κατὰ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους ὁμοίως. ὅκον γὰρ ἱππάζονται μάλιστα καὶ πυκνότατα, ἐκεῖ πλεῖστοι ὑπὸ κεδμάτων καὶ ἰσχυιάδων καὶ ποδαγριῶν
 15 ἁλίσκονται καὶ λαγνεύειν κἀκίστοί εἰσι. ταῦτα δὲ τοῖσι [τε] Σκύθησι πρόσσεστι, καὶ εὐνουχοειδέστατοί
 82 εἰσιν ἀνθρώπων διὰ ταύτας <τε> τὰς προφάσις καὶ | ὅτι ἀναξυρίδας ἔχουσιν αἰεὶ καὶ εἰσιν ἐπὶ τῶν ἵππων τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου, ὥστε μήτε χειρὶ ἄπτεσθαι τοῦ
 20 αἰδοίου ὑπὸ τε τοῦ ψύχεος καὶ τοῦ κόπου ἐπιλήθεσθαι τοῦ ἱμέρου καὶ τῆς μείξις καὶ μηδὲν παρακινεῖν πρότερον ἢ ἀνανδρωθῆναι.

23. Περὶ μὲν οὖν τῶν Σκυθέων οὕτως ἔχει τοῦ γένεος. τὸ δὲ λοιπὸν γένος τὸ ἐν τῇ Εὐρώπῃ διάφο-
 25 ρον αὐτὸ ἑωυτῷ ἐστί καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὰς μορφὰς διὰ τὰς μεταλλαγὰς τῶν ὥρέων, ὅτι με-

4 χρημάτων πολλῶν καὶ τιμῶν, τοὺς b, χρημάτων, καὶ τιμῶν, τοὺς caet. 9 γίνεσθαι V 14 κελμάτων V 15 καὶ V, om. B vulg. 16 τοῖσίδε V, τοῖσί τε B, τοῖσι Σκ. Cor. 2 σκύθη, σι V 17 ταύτας τὰς B, ταύτας om. cet. codd. et vulg. τε add. Wil. 18 ἀναξυρίδας V 20 Cor., ἐπιλαθέσθαι libri 22 ἀνανδρ. Par. E, ἀνδρωθῆναι VB 23 τῶν om. B 25 ἑωυτοῦ b

γάλαι γίνονται καὶ πυκναί, καὶ θάλπεά τε ἰσχυρὰ καὶ
χειμῶνες καρτεροὶ καὶ ὕμβροι πολλοὶ καὶ αὐτὶς αὐχμοὶ
πολυχρόνιοι καὶ πνεύματα, ἐξ ὧν μεταβολαὶ πολλαὶ
καὶ παντοδαπαί. | ἀπὸ τούτων εἰκὸς [αἰσθάνεσθαι] καὶ 84
τὴν γένεσιν ἐν τῇ συμπήξει τοῦ γόνου <ἄλλοτε> ἄλλην 5
καὶ μὴ τῷ αὐτῷ τὴν αὐτὴν γίνεσθαι ἐν τε τῷ θέρει
καὶ τῷ χειμῶνι μηδὲ ἐν ἐπομβρίῃ καὶ αὐχμῷ. διότι τὰ
εἶδεα διηλλάχθαι νομίζω τῶν Εὐρωπαίων μᾶλλον ἢ τῶν
Ἀσιηνῶν καὶ τὰ μεγέθεα διαφορώτατα αὐτὰ ἐωυτοῖς
εἶναι κατὰ πόλιν ἐκάστην. αἱ γὰρ φθοραὶ πλείονες 10
ἐγγίνονται τοῦ γόνου ἐν τῇ συμπήξει ἐν τῇσι μεταλ-
λαγῇσι τῶν ὠρέων πυκνῇσιν ἐούσησιν ἢ ἐν τῇσι παρα-
πλησίησι καὶ ὁμοίησι. περὶ τε τῶν ἡθέων ὁ αὐτὸς
λόγος· τό τε ἄγριον καὶ τὸ ἄμεικτον καὶ τὸ θυμοειδὲς
ἐν τῇ τοιαύτῃ φύσει ἐγγίνεται. αἱ γὰρ ἐκπλήξεις 15
πυκναὶ γινόμεναι τῆς γνώμης τὴν ἀγριότητα ἐντιθέασι,
τὸ δὲ ἡμερόν τε καὶ ἥπιον ἀμεινῶσι. διὸ καὶ
εὐψυχοτέρους νομίζω τοὺς τὴν Εὐρώπην οἰκέοντας εἶναι
ἢ τοὺς τὴν Ἀσίην. ἐν μὲν γὰρ τῷ αἰεὶ παραπλησίῳ
αἱ ῥαθυμίαι ἐνεῖσιν, ἐν δὲ τῷ μεταβαλλομένῳ αἱ ταλαι- 20
πωραὶ τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ ἀπὸ μὲν ἡσυχίης
καὶ ῥαθυμίας ἡ δειλίη αὖξεται, ἀπὸ δὲ τῆς ταλαιπω-

1 τις pro τε b 2 V, caet. αὐθις 3 post μεταβ. add.
γίνονται b 4 αἰσθ. huc illatum a p. 51, 2 delevi, συνίστασθαι
Wil., [ἀπὸ] τ. ε. αἰσθ. κ. τ. γ. ε. τ. σ. τ. γ. <καὶ ἄλλοτε> ἄ. Cor.
5 τόνου V, ἐμπήξει τῆς γονῆς b 6 ἢ τοῦτο ἐν τῇ αὐτῇ
pro καὶ — αὐτὴν b 7 μηδὲ pro μὴ Wil. 8 διηλλάχθη
codd., -χθαι Zwing. i. m. 9 διαφορώτερα b 10 μορφαὶ b,
διαφοραὶ Litt. in adnot. pro φθοραὶ 11 τόνου V, τῆς γαίης
pro τοῦ γόν. b 12 ὁμοίησι V, ὁμοίοισιν B vulg. 13 ἀμεικτον
Bb, ἀμίαντον V vulg. 14 ἀμεινῶσιν b 15 διὸ καὶ b, καὶ ὅτι
V B 16 εὐψυχοστ. V 17 τὴν add. V B, om. vulg. 18 παρα-
πλησίως codd. et vulg., ὁμοίως b

ρίης καὶ τῶν πόνων αἱ ἀνδρεῖαι. διὰ τοῦτό εἰσι
μαχιμώτεροι οἱ τὴν Εὐρώπην οἰκέοντες καὶ διὰ τοὺς
νόμους, ὅτι οὐ βασιλεύονται ὥσπερ οἱ Ἀσιηνοί. ὅκον
γὰρ βασιλεύονται, ἐκεῖ ἀνάγκη δειλοτάτους εἶναι. εἴρη-
5 ται δέ μοι καὶ πρότερον. αἱ γὰρ ψυχὰς δεδούλωνται
86 καὶ οὐ βούλονται παρὰ κινδυνεύειν ἐκόντες εἰκῇ ὑπὲρ
ἀλλοτρίης δυνάμιος. οἱ δὲ αὐτόνομοι — ὑπὲρ ἑωυτῶν
γὰρ τοὺς κινδύνους αἵρεῦνται καὶ οὐκ ἄλλων — προ-
θυμεῦνται ἐκόντες καὶ ἐς τὸ δεινὸν ἔρχονται. τὰ γὰρ
10 ἀριστεῖα τῆς νίκης αὐτοὶ φέρονται. οὕτως οἱ νόμοι οὐχ
ἥκιστα τὴν εὐψυχίην ἐργάζονται.

24. Τὸ μὲν οὖν ὅλον καὶ τὸ ἅπαν οὕτως ἔχει περὶ τε
τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας. ἐνεῖσι δὲ καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ
φύλα διάφορα ἕτερα ἑτέροισι καὶ τὰ μεγέθη καὶ τὰς
15 μορφὰς καὶ τὰς ἀνδρείας. τὰ δὲ διαλλάσσοντα ταῦτά
ἐστίν, ἃ καὶ ἐπὶ τῶν πρότερον εἴρηται. ἔτι δὲ σαφέστε-
ρον φράσω. ὁκόσοι μὲν χώραν ὀρεινὴν τε οἰκέουσι καὶ
τρηχεῖαν καὶ ὑψηλὴν καὶ εὐυδρον, καὶ αἱ μεταβολαὶ
· αὐτοῖσι γίνονται τῶν ὥρέων μέγα διάφοροι, ἐνταῦθα
20 εἰκὸς εἶδεα μεγάλα εἶναι καὶ πρὸς τὸ ταλαίπωρον καὶ
τὸ ἀνδρεῖον εὖ πεφυκότες, καὶ τό τε ἄγριον καὶ τὸ θη-
ριῶδες αἱ τοιαῦται φύσεις οὐχ ἥκιστα ἔχουσιν. ὁκόσοι
δὲ κοῖλα χωρία καὶ λειμακώδεα καὶ πνιγηρὰ καὶ τῶν
24 θερμοῶν πνευμάτων πλεόν μέρος μετέχουσιν ἢ τῶν
88 ψυχρῶν ὅδασί τε χρέονται θερμοῖσιν, οὗτοι δὲ μεγάλοι

3 σημ. βασιλενομένοις i. m. V 7 οἱ δὲ b, οὔτοι δὲ cet.
codd. et vulg. 10 ante τῆς add. ἔρια b (ἔργα?) 13 φύλα V
15 ταῦτά ἐστ. B vulg., ταῦτ' ἐστίν V 16 τῷ προτέρῳ b φράσω
Bb, φράζω V vulg. 17 καὶ add. Gal. (tom. II ed. Iw. Mueller,
p. 60), Cor., Littr. (ex ms. lat. 7027), om. codd. et vulg.

18 εὐυδρον V, ἐνυδρον B vulg., ἄνυδρον b 21 γε b, caet. τε
23 λιμακ. b 24 ἢ om. V B, non om. vulg., Gal. l. l.

μὲν οὐκ ἂν εἶησαν οὐδὲ κανονίαι, ἐς εὖρος δὲ πεφυ-
 κότες καὶ σαρκώδεις καὶ μελανότριχες, καὶ αὐτοὶ μέ-
 λανες μᾶλλον ἢ λευκότεροι, φλεγματίαι δὲ ἦσσαν ἢ
 χολώδεις· τὸ δὲ ἀνδρεῖον καὶ τὸ ταλαίπωρον ἐν τῇ ψυχῇ
 φύσει μὲν οὐκ ἂν ὁμοίως ἐνείη, νόμος δὲ προσγενό- 5
 μένος ἀπεργάζοιτ' ἂν. καὶ εἰ μὲν ποταμοὶ ἐνείησαν
 ἐν τῇ χώρῃ, οἵτινες ἐκ τῆς χώρας ἐξοχετεύουσι τό τε
 στάσιμον καὶ τὸ ὄμβριον, οὗτοι ἂν ὑγιοροὶ τε εἶησαν
 καὶ λαμπροί. εἰ μέντοι ποταμοὶ μὲν μὴ εἶησαν, τὰ δὲ
 ὕδατα λιμναῖά τε καὶ στάσιμα πίνουεν καὶ ἐλώδεια, 10
 ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα εἶδεα προγαστροτέρα καὶ σπληνώ-
 δεα εἶναι. | ὁκόσοι δὲ ὑψηλὴν τε οἰκέουσι χώραν καὶ 90
 λείην καὶ ἀνεμώδεια καὶ εὐνδρον, εἶεν ἂν εἶδεα μεγάλοι
 καὶ ἑωυτοῖσι παραπλήσιοι· ἀνανδροτέρα δὲ καὶ ἡμε-
 ρώτεραι αἰ γινῶμαι. ὁκόσοι δὲ λεπτά τε καὶ ἄνυδρα 15
 καὶ ψιλὰ, τῇσι μεταβολῇσι τῶν ὥρέων οὐκ εὐκρητα, ἐν
 ταύτῃ τῇ χώρῃ τὰ εἶδεα εἰκὸς [τε] σκληρά τε εἶναι καὶ
 ἔντονα καὶ ξανθότερα ἢ μελάντερα καὶ τὰ ἥθη καὶ

1 οὐδ' εὐμήκεες, εὐρέες δὲ b 4 δὲ Gal. l. l. et Cor.,
 libri τε τὸ ante ταλ. add. Gal. et Cor., om. V B 5 ἔχοιεν
 pro ἐνείη b 6 ὑπεργάζεται νόμον b, Mercur. i. m. (= Gal.
 ed. Basil. tom. I, p. 348/9), ἀπεργάζοιτ' codd. post ἂν add.:
 ὡς τοῦ εἶδους οὐχ ὑπάρχοντος b (cod. lat. 7027: sicut speciem
 constitutam) 8 ὑγιεινότεροι b Ald. 10 λιμναῖα unus B,

cet. κρηναῖα ἐλώδεια Bb Ald., ἐδῶδεα V, ὀδῶδεα b Bas.

11 τὰ τοιαῦτα πρὸς γαστρός ἄττα εἶναι καὶ σπλήνεα V, τὰ
 τοιάδε (τοιαῦτα b) εἶδεα προγαστροτέρα καὶ σπληνώδεια εἶναι Bb

13 εὐνδρον V, ἐνυδρ. caet. εἶη .. μεγάλα .. παραπλήσια
 codd. et vulg., εἶεν .. μεγάλοι .. παραπλήσιοι Gal. tom. II ed.
 Iw. Mueller p. 61, καὶ εὐνδρ. — μεγάλ. om. b 14 Bb, καὶ

ἀνορθότερα· καὶ ἡπιώτεραι αἰ γν. cet. codd. et vulg. 15 γινῶμαι

in ras. V δὲ om. V B vulg., ὅσοι δὲ τελέτεραι b 16 ταῖς δὲ

μεταβολαῖς codd. et vulg., τῇσι (δὲ om.) μ. Gal. οὐκ εὐκρητα

Bb, οὐ κέρρηται cet. codd. et vulg. 17 τε post εἰκὸς del.

Cor. τε post σκληρά om. V 18 ἔντονα b μελανότερα

εἶναι b

τὰς ὁργὰς αὐθάδεάς τε καὶ ἰδιογνώμονας. ὅκου γὰρ αἱ μεταβολαὶ εἰσι πυκνότεραι τῶν ὥρέων καὶ πλεῖστον διάφοροι αὐταὶ ἐωυτῇσιν, ἐκεῖ καὶ τὰ εἶδεα καὶ τὰ ἥθηα καὶ τὰς φύσεως εὐρήσεις πλεῖστον διαφερούσας.

5 Μένισται μὲν οὖν εἰσιν αὐταὶ τῆς φύσεως αἱ διαλλαγαί, ἔπειτα δὲ καὶ ἡ χώρα, ἐν ἣ ἂν τις τρέφεται καὶ τὰ ὕδατα. εὐρήσεις γὰρ ἐπὶ τὸ πλῆθος τῆς χώρας τῇ φύσει ἀκολουθέοντα καὶ τὰ εἶδεα τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς τρόπους. ὅκου μὲν γὰρ ἡ γῆ πίειρα καὶ μαλ-
10 θακῇ καὶ εὐνδρος καὶ τὰ ὕδατα κάρτα μετέωρα, ὥστε θερμὰ εἶναι τοῦ θέρους καὶ τοῦ χειμῶνος ψυχρά, καὶ τῶν ὥρέων καλῶς κεῖται, ἐνταῦθα καὶ οἱ ἄνθρωποι σαρκώδεις εἰσι καὶ ἄναρθροι καὶ ὑγροὶ καὶ ἀταλαί-
92 πωροι καὶ τὴν ψυχὴν ἀκοὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. τό τε
15 ῥάθυμον καὶ τὸ ὑπνηρὸν ἐνεστὶν ἐν αὐτοῖς ἰδεῖν· ἔς τε τὰς τέχνας παχείες καὶ οὐ λεπτοὶ οὐδ' ὀξέες. ὅκου δ' [ἐστὶν] ἡ χώρα ψιλή τε καὶ ἄνυδρος καὶ τροχηῖα καὶ ὑπὸ τοῦ χειμῶνος πιεξευμένη καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου κεκαυ-
μένη, ἐνταῦθα δὲ σκληροὺς τε καὶ ἰσχνοὺς καὶ διηρ-
20 θρωμένους καὶ ἐντόνους καὶ δασέας τό τε ἐργατικὸν

2 αἱ add. B, om. V vulg. 3 αὐταῖς φησιν (i. e. σφίσιν) αὐτῇσιν b, αὐταὶ ἐωυτέοισιν (-σι B) cet. codd. et vulg. 5 αἱ V, om. B vulg. 6 ἂν τις τρέφεται B vulg., ἀντιστρέφεται V, τρέφεται Cor. 8 Gal. l. l. p. 61, τὰ om. codd. et vulg. 9 B, μικρά b, πιθηρά cet. codd. et vulg. 10 εὐνδρος V, ἐνυδρ. B vulg. post μετέωρα add. ἔχουσα b et Gal. tom. IV, p. 802 Kuehn 11 τοῦ ante χειμ. om. codd. et vulg., recepit Cor. ex Gal. II, p. 61 Mueller 12 κακῶς b 14 κακὴν B ὥστε pro ὡς b ὡς ἐπὶ τόπον VB 15 ὑπνηλὸν b Gal. l. l. p. 62 ἐνεστὶν b Gal. l. l., ἐστὶν codd. et vulg. αὐτέοισιν B Ald. vulg., αὐτέοις V, αὐτοῖς ἰδεῖν b Gal. IV, p. 802 Kuehn 16 καὶ ante οὐ om. B 17 ἐστὶν del. Wil. Erm. (inagmota 7027), ἀνώχυρος codd. et vulg. χίονι add. b 19 ἰσχυροὺς b 20 ἐντόνους (= Gal.) καὶ δασεῖς ἰδοῖς b ἐργαστικὸν b post ἐργ. add. ὅξυ vulg. et codd. omnes praeter B

ἐνεὸν ἐν τῇ φύσει τῇ τοιαύτῃ καὶ τὸ ἄγρυπνον τὰ
 τε ἥθεα καὶ τὰς ὀργὰς αὐθάδεας καὶ ἰδιογνώμονας
 τοῦ τε ἀγρίου μᾶλλον μετέχοντας ἢ τοῦ ἡμέρου ἔς
 τε τὰς τέχνας ὀξυτέρους τε καὶ συνετωτέρους καὶ τὰ
 πολέμια ἀμείνους εὐρήσεις· καὶ τᾶλλα τὰ ἐν τῇ γῇ 5
 φυόμενα πάντα ἀκόλουθα ἔοντα τῇ γῇ. αἱ μὲν
 ἐναντιώταται φύσιές τε καὶ ἰδέαι ἔχουσιν οὕτως. ἀπὸ
 δὲ τούτων τεκμαιρόμενος τὰ λοιπὰ ἐνθυμεῖσθαι, καὶ
 οὐχ ἁμαρτήση.

1 ἐνεὸν b Gal., ἔνθεν codd. et vulg. τῇ ante τοιαύτῃ om. B

2 αὐθαδίας VB 6 post μὲν add. οὖν Cor.

PROGNOSTICON SIVE LIBER PRAENOTIONUM.

In prognostico recognoscendo maxime confisus sum cod. Parisino 446 Suppl. (C'), quem cum iam Littraeus adhibuisset, iterum ipse cum Littraei editione contuli. V(aticanum 276), cuius memoriam exscripsit Ilbergius, et M(arcianum 269), alterius familiae capita¹⁾, aetate aliquanto superat. Est enim saeculi X, membranaceus, foliorum 261 ($250 \times 170^{\text{mm}}$), quorum priora sexaginta sex mutila sunt. Scriptura ab initio continua inde a folio 35 in binas columnas divisa est. Lineae numerantur in singulis paginis trecenae quinae. In folio primo legitur: 'Nr XII (R B 12, 2234) 1838²⁾ — Augustissimae Bibliothecae Caesareae Vindobonensis Nr. 10' —, et infra: 'Augerius de Busbecke comparavit Constantinopoli'.

Insunt in codice miscellaneo haec: Galeni therapeuticonum ad Glauconem libri II (fol. 1), — De febris (fol. 31^v) — De pulsu (fol. 33^v) — Remedia pro morbis oculorum (fol. 35^v) — Remedia varia (fol. 38^v) — Organum astronomicum, epistola Petrosiris ad Néchepso regem Assyriorum (fol. 43^v) — Hippocratis

1) Cf. Herm. XXV 114.

2) 'Acheté le 5 juin 1838 du libraire Techener. — Rel. au chiffre du roi Louis-Philippe.' Sic litteris nuper me benigne docuit H. Omont Parisinus. — Cf. praeterea Herm. XXV 117 adn. 1 ab Ilbergio mihi suppeditatam.

aphorismi (fol. 45) — Prognosticon (fol. 60) — Epistola ad Ptolemaeum regem (fol. 69^v) — Galeni definitiones medicae (fol. 70) — De optimis secundum naturam urinis (fol. 91) — De urinarum differentia (fol. 92) — De pulsibus ad eos, qui introducuntur (fol. 95) — Stephani Atheniensis archiatri libellus ex ore Theophili de febrium differentia (fol. 107) — Pauli Aeginetae de re medica liber VI (fol. 114) — Leonis philosophi compendium artis medicae (fol. 146) — Eclogae ex Oribasio (fol. 168).

Litterae ο ω, ε ει, ι η, υ οι in eo codice persaepe inter se confunduntur, λ interdum praeter consuetudinem duplicatur (σκέλλεα, ποικίλλα), accentus saepe permutantur, cuius generis errores in commentario critico non ubique notavi. Manus correctrices animadvertuntur duae: C² colore fere eodem quo principalis, C³ gracilior et atro colore.

Titulos partim in margine codicum partim in ipsa scriptura continua singulis capitibus adscriptos, velut c. 2 *περὶ σημείων θανάτου*, cum a librariis illati sint, omnes omisi eoque maiore confidentia silentio transii, quod in antiquissimo codice lineis traductis ad unum omnes deleti sunt.

Sequitur, ut de mira quadam perturbatione dicam, qua in cod. C' extremum caput 2 contaminatum invenitur. Desunt enim verba ἦν δὲ καμπύλον — ἐκλενκα γινόμενα. Sententiarum vero omissarum locum obtinet fragmentum a prognosticis prorsus alienum cum titulo Ἰπποκράτους ὄρκος suppositum. Quod iusiurandum medicum mendis lacunisque misere foedatum emendavi auxilio Laurentiani 74, 3 (L) membr.

saec. XI, unde eadem fere διὰ στίχων disposita olim exscripsit Fr. R. Dietz Regimontanus, cuius schedas e bibliotheca Regimontana comiter mihi missas abhinc annos fere duodeviginti inspexi. Sed verba ipsa, ut conformata a Wilamowitzio nuper mihi redierunt, typis sic describenda curavi:

Αὐτὸν ἐν ἀχράντοισι μέγαν θεὸν αἰὲν ἔοντα [ὕμνῳι].
οὔτε τινὰ ξείνων δηλήσομαι ἀνέρα νοῦσῳ
οὔτε τιν' ἐνδήμων ὀλοφώια ἔργα τελείων,
οὔτε τις ἂν δώροισ με παραιβασίην ἀλεγεινὴν
ἐκτελέειν πείσειε καὶ ἀνέρι φάρμακα δοῦναι
λυγρὰ, τάπερ κακότητα θυμοφθόρον οἶδεν ὀπάζειν,
ἀλλ' ὀσίας μὲν χεῖρας ἐς αἰθέρα λαμπρὸν αἰείρων
καὶ κακίης ἀμόλυντον ἔχων κατὰ πάντα λογισμὸν
μήσομαι ἔρδειν κεῖνα τάπερ σόον ἀνέρα θήσει
πορσύνων πάντεσσι φίλην βιόδωρον ὑγείην.

Idem iusiurandum, nonnullis tamen versibus discrepans, uno versu post ὀπάζειν auctum, ordine verborum ultimorum integriore edidit Bussemaker in poetarum bucolicorum et didacticorum collectione ab Ameisio, Lehrsio al. instituta p. 90, id quod Ilbergius me monuit.

Quod in verbis fragmento ex cod. C' expulsis post ἦν δὲ καμπύλον exclusi ἢ ῥικνὸν caeteris codicibus traditum, Littraeum secutus sum, qui II 118 haec dicit: 'J'ai supprimé ces mots malgré le scholiaste qui les commente p. 95. Galien dit: „Dans la plupart des exemplaires la phrase commence par ἦν δὲ καμπύλον, mais quelques-uns au lieu de καμπύλον ont ῥικνόν“. Cette observation montre, que καμπύλον et ῥικνὸν ne

coexistaient pas et que l'un était une variante de l'autre suivant les exemplaires.'

Restat, ut de aliis locis quibusdam pauca prae-
cipiam aut quae antea de eis in lucem protuli, huc
colligam.

c. 1. Verba ἅμα τε καὶ εἴ τι θεῖον ἔνεστιν ἐν τῇσι
νοῦσοισι omnibus libris tradita quantae semper offen-
sioni fuerint, altius repetere longum est. Ermerinsio
quidem hac aetate exoptato fuerunt argumento, quo
totum libellum inter Hippocratis opera egregie cultum
primus medico Coo abrogaret, neque deerant, quibus
eo ipso argumento rem novam facile probaret (cf.
Haeser, Gesch. d. Med. I 121). Quid? Totum librum
in suspicionem vocare quam membrum leviter ad-
iectum resecare malint? Si modo in hac causa utrum
Hippocratis ipsius sit necne quaerere tantum refert.
Sive est Hippocratis sive alius, prorsus abhorrent haec
a doctrina hoc libello explicata, ubi ne vacula quidem
divinum illud olet, praeter haec verba, quae quam leviter
sint interposita, in promptu manifestumque est, prae-
sertim cum in extremo libro, ubi ex initio praecepta
repetuntur, de divino nihil sit.

In extremo cap. 6 vulgo haec adduntur: καὶ οἱ
κατὰ πᾶν τὸ σῶμα ὡσαύτως γινόμενοι τοῖσι περὶ τὴν
(τὴν om. C') κεφαλὴν· οἱ δὲ κερχροειδέες καὶ μοῦνον
περὶ τὸν τράχηλον γινόμενοι πονηροί· οἱ δὲ μετὰ στα-
λαγμῶν καὶ ἀτμίζοντες ἀγαθοί. κατανοεῖν δὲ ὧδε
(ὧδε om. M) χρὴ τὸ σύνολον τῶν ἰδρώτων· γίνονται
γὰρ οἱ μὲν δι' ἔκλυσιν (ἔκκλυσιν C', σωμαίων add. M),
οἱ δὲ διὰ συντονίην (— ἴαν C') φλεγμονῆς (. . . ὡσαύ-
τως γινόμενοι τοῖσι περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν ἀχχένα

γινόμενοι πονηροί· οἱ δὲ μετὰ σταλαγμῶν κ. ἀτμ. ἀγαθοί· οἱ δὲ κερχ. κ. τ. λ. V). Haec neque Parisino 2228 neque Vindobonensi w¹) neque latina interpretatione Mediolanensi²) tradita ab oratione continua seiunxi, praesertim quae iam antiquitus auctori abiudicata esse testetur Galenus: ἐφεξῆς τούτων γέγραπται τινα περὶ ἰδρώτων, ἃ οὐκ εἰσιν ἐν ἅπασιν τοῖς ἀντιγράφοις. ἃ καλῶς ἄλλοι τέ τινες ἐξεῖλον ὥς οὐχ Ἱπποκράτους καὶ οἱ περὶ τὸν Ἀρτεμίδωρόν τε καὶ Διοσκουρίδην (cf. Littr. II 124). Accedit quod primum enuntiatum καὶ οἱ κατὰ πᾶν τὸ σῶμα ὡσαύτως γινόμενοι τοῖσι περὶ τὴν κεφαλὴν sententiae antecedenti οὗτοι γὰρ — μῆκος νούσου multo minus facile subiungitur, quam superiori illi κάκιστοι δὲ οἱ ψυχροὶ καὶ μούνον περὶ τὴν κεφαλὴν γινόμενοι, cui iam antiquitus illa adscripta erant, quod additamentum similibus deinceps observationibus facile augebatur.

Quae infra in extrema pag. 83 scripta leguntur: τοὺς ὀφθαλμοὺς — (p. 84) ἐλπίς in pap. Hercul. 831 afferri monuit Gomperzius (Beiträge II 13). Qui fragmentum ita legi vult: καὶ ὁ ἰατρός Ἱπποκράτης τοὺς ὀφθαλμοὺς φησὶν ἀποκατιδεῖν δεῖν ἐπὶ τινων· ἦν γὰρ αἱ ὀφθαλμοὶ πυκνὰ κεινέωνται, μανῆναι τούτους ἐλπίς. Nuper Alfredus Koerte (Jahrb. f. klass. Philol. Suppl. Bd. XVII 578) collectione altera (Neapoli 1875) X 71 usus edidit: κ. ὁ ἰ. Ἱ. τ. ὁ φ. ἀποκατιδεῖν δεῖν ἐπὶ

1) Cod. Vindobonensis XVI, olim 35, scholiorum Stephani Atheniensis in Hippocr. Aphorismos, in cuius margine a fol. 185—201^v Praenotionum pars prior inscriptus est, saeculi XV, chartaceus, foliorum 360.

2) Ambrosianus G 108 inf. saec. IX—X, cf. Herm. XXV 120 sqq.

τινων. ἦν, φησίν, αἱ ὅψεις π. κειν., μανῆναι τοῦ-
τους εἰ.

Quae vulgo in medio cap. 19 post ἀνέλπιστος ὁ
ἄνθρωπος (pag. 99, 14) sequuntur aut uno codice C'
extremo capiti 18 adnectuntur: ὁκόσα δὲ τῶν ἐμπύων
καίονται (ἢ τέμνονται add C'), οἷσιν ἂν καθαρόν μὲν
τὸ πῦον ἢ (εἰ μὲν τὸ πῦον καθαρόν C') καὶ λευκὸν καὶ
μὴ δυσῶδες, σφάζονται· οἷσι δὲ (ἦν δὲ C') ὑφαιμόν τε
(τε om. C') καὶ βορβορῶδες (καὶ δυσῶδες add C'),
ἀπόλλυνται quattuor codicibus V r¹) c²) Par. 2269
omissa, a Galeno et scholiasta Dietziano (p. 196)
silentio praeterita, a Prognostici denique habitu propter
mentionem urendi secandique factam prorsus aliena,
sicut antea Ermerins et Reinhold expunxerunt, ipse
quoque expunxi.

1) Vatican. 2254 membr. in 4° saec. X, et ab initio et a fine
mutilus continet (fol. 21—25) tertiam fere Prognostici partem
inde a verbis [ἦν] ὅ τε πυρετὸς ἔχῃ καὶ ἡ ὀδύνη κ. τ. λ. (c. 18),
cuius collationem Ilbergio dono misit, qui codicem abhinc septem
fere annos invenit, R. Reitzenstein. Cf. Ilberg in Mus. Rh.
vol. XLII 461 et Kuehlewein in Hermae vol. XXV 117 sqq.

2) Med. 74, 11, bombyc. saec. XIII in 8° continet Prognost.
fol. 171—199. cf. Kuehlewein Herm. XXV 116.

Utrique codici propinquus est Med. 75, 3 (f) membr. saec.
XII, in 8°, continens folia scripta 263, in quo variis medica-
mentis secundum litterarum ordinem enumeratis tabulisque
medicis additus est (pag. 239—268) liber Praenotionum.

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΟΝ.

II 110 L. 1. Τὸν ἰητρὸν δοκεῖ μοι ἄριστον εἶναι πρόνοιαν
 ἐπιτηδεύειν· προγινώσκων γὰρ καὶ προλέγων παρὰ
 τοῖσι νοσέουσιν τὰ τε παρεόντα καὶ τὰ προγεγονότα
 5 καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, ὁκόσα τε παραλείπουσιν οἱ
 ἀσθενέοντες ἐκδιηγούμενος πιστεύοιτο ἂν μᾶλλον γι-
 νώσκειν τὰ τῶν νοσεύντων πρήγματα, ὥστε τολμᾶν
 ἐπιτρέπειν τοὺς ἀνθρώπους σφᾶς αὐτοὺς τῷ ἰητρῷ.
 τὴν δὲ θεραπείην ἄριστα ἂν ποιεόιτο προειδὼς τὰ
 10 ἐσόμενα ἐκ τῶν παρεόντων παθημάτων. ὑγιᾶς μὲν
 γὰρ ποιεῖν ἅπαντας τοὺς νοσέοντας ἀδύνατον· τοῦτο
 γὰρ καὶ τοῦ προγινώσκειν τὰ μέλλοντα ἀποβήσεσθαι
 κρέσσον ἂν ᾔν· ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀνθρώποι ἀποθνήσκουσιν,
 οἱ μὲν πρὶν ἢ καλέσαι τὸν ἰητρὸν ὑπὸ τῆς ἰσχύος τῆς
 112 νούσου, οἱ δὲ | καὶ ἐσκαλεσάμενοι παραχρῆμα ἐτελεύ-
 16 τησαν — οἱ μὲν ἡμέρην μίαν ξήσαντες, οἱ δὲ ὀλίγω
 πλείονα χρόνον —, πρὶν ἢ τὸν ἰητρὸν τῇ τέχνῃ πρὸς
 ἕκαστον νόσημα ἀνταγωνίσασθαι· γινῶναι οὖν χρὴ τῶν
 τοιούτων νοσημάτων τὰς φύσεις, ὁκόσον ὑπὲρ τὴν

2 δὲ δοκεῖ C' ἄριστον ἦνε C' man. 2 i. m. 3 προγινώ-
 σκειν (γὰρ ss. man. 2) καὶ προλέγειν C' 6 ἐκδιηγούμενοι C'
 πιστεύειντ' M 7 ὅστε C' 9 δὲ om. C', τὴν τε Th. Wil. ἄριστ' M
 10 ἐπεσόμενα V ἐκ om. M παρεόντων om. MV 11 ἀσθενέοντας
 pro νοσ. MV 12 καὶ om. M ἀποβήσ. om. C' 13 εἴη C' ἐπεὶ
 δὲ V 14 πρὶν C' ἢ om. MV τῆς ante ἰσχ. om. MV τῶν
 νούσων V 16 δὲ pro μὲν V μίαν om. MV 17 πρὶν C' τὴν
 τέχνην M 18 νόσιμα ἀνταγωνίσασθαι C' γινῶναι Littre, ex cod.
 Par. 2269 et uno Foesiano (scire interpr. Mediol.), γινῶντα C',
 γνόντα MV τῶν παθῶν τῶν τοιούτων MV

δύναμιν εἰσιν τῶν σωμάτων [ἅμα δὲ καὶ εἴ τι θεῖον
 ἔνεστιν ἐν τῇσι νούσοις] καὶ τούτων τὴν πρόνοιαν
 ἐκμανθάνειν. οὕτω γὰρ ἂν τις θαυμάζοιτο δικαίως καὶ
 ἰητρὸς ἀγαθὸς ἂν εἴη· καὶ γὰρ οὕς οἶόν τε περιγίνεσθαι
 ἔτι μᾶλλον ἂν δύναιτο διαφυλάσσειν ἐκ πλείονος χρόνου 5
 προβουλευόμενος πρὸς ἕκαστα καὶ τοὺς ἀποθανευμένους
 τε καὶ σωθησομένους προγινώσκων τε καὶ προλέγων
 ἀναίτιος ἂν εἴη.

2. Σκέπτεσθαι δὲ χρὴ ὥδε ἐν τοῖσιν ὀξέσι νοσή-
 μασιν· πρῶτον μὲν τὸ πρόσωπον τοῦ νοσέοντος, εἰ 10
 ὁμοίον ἔστι τοῖσι τῶν ὑγιαίνοντων, μάλιστα δέ, εἰ
 αὐτὸ ἔωτῳ· οὕτω γὰρ ἂν εἴη | ἄριστον, τὸ δὲ ἕναν- 114
 τιώτατον τοῦ ὁμοίου δεινότατον. εἴη δ' ἂν τὸ τοιόνδε·
 ῥῖς ὀξεῖα, ὀφθαλμοὶ κοῖλοι, κρόταφοι συμπεπιτωκότες,
 ὦτα ψυχρὰ καὶ συνεσταλμένα καὶ οἱ λοβοὶ τῶν ὠτων 15
 ἀπεστραμμένοι καὶ τὸ δέσμα τὸ περὶ τὸ πρόσωπον
 σκληρὸν καὶ περιτεταμένον καὶ καρφαλέον ἔόν· καὶ τὸ
 χροῶμα τοῦ σύμπαντος προσώπου χλωρὸν ἢ μέλαν ἔόν.
 ἦν μὲν ἐν ἀρχῇ τῆς νόσου τὸ πρόσωπον τοιοῦτον ἢ
 καὶ μήπω οἶόν τε ἢ τοῖσιν ἄλλοις σημείοις συντεκ- 20
 μαίρεσθαι, ἐπανερέσθαι χρὴ, μὴ ἡγρόπνηκεν ὁ ἄν-
 θρωπος ἢ τὰ τῆς κοιλίης ἐξυγρασμένα ἢ ἰσχυρῶς,
 ἢ λιμῶδες τι ἔχει αὐτόν· καὶ ἦν μὲν τι τούτων

2 cf. s. p. 75, ἔστιν pro ἔνεστιν V τουτέων C', τούτω M,
 τουτέου V 3 τις om. M post θανμ. add. τε MV 4 περι-
 γινέσθαι C' 5 δύναιτ' ἂν ὁρθῶς διαφ. M 7 προγινώσκειν τε
 καὶ προλέγειν C', προαγορεύων pro προλέγ. MV 11 εἰ om. V
 12 ἔωτῳ C' δ' MV 13 δ' αὐτὸ τοιόνδε C', δ' ἂν τότε V 15 καὶ
 ante οἱ λ. om. V 16 καὶ τὸ om. V μέτωπον MV 17 post σκλ.
 add. τε MV καρφάλαιον C' 18 χλ. τε ἢ (ἢ V) καὶ μ. MV, χλ.
 τε ἢ μ. C', χλ. ἢ μ. cfwg post ἔόν add. καὶ πελιδνόν (πελιδνόν)
 ἢ μολιβδῶδες codd. omn. praeter C' V 19 εἰ C' μὲν οὖν MV
 τοιούτεον ἢ C' 21 ἐπαναίρεσθαι C' ante μὴ add. εἰ δὴ V
 ὠνθρ. MV 22 εἴη C', ἢ MV, dedi ἦν 23 ἔχη M, ἐπέχει V κῆν M

ὁμολογῇ, ἥσσον νομίζειν δεινὸν εἶναι· κρίνεται δὲ
 ἐν ἡμέρῃ τε καὶ νυκτί, ἣν διὰ ταύτας τὰς προ-
 φάσις τὸ πρόσωπον τοιοῦτον ᾗ· ἣν δὲ μηδὲν τού-
 των φῇ μηδὲ ἐν τῷ χρόνῳ τῷ προειρημένῳ καταστῇ,
 5 εἰδέναι τοῦτο τὸ σημεῖον θανατῶδες εἶναι. ἣν δὲ καὶ
 116 παλαιότερου εἶντος τοῦ νοσήματος ἢ τριταίου | τὸ
 πρόσωπον τοιοῦτον ᾗ, περὶ τε τούτων ἐπανερῆσθαι,
 περὶ ὧν καὶ πρότερον ἐκέλευσα καὶ τὰ ἄλλα σημεῖα
 σκέπτεσθαι, τὰ τε ἐν τῷ σύμπαντι σώματι καὶ τὰ ἐν
 10 τοῖσι ὀφθαλμοῖσιν. ἣν γὰρ τὴν αὐγὴν φεύγωσιν ἢ
 δακρύωσιν ἀπροαιρέτως ἢ διαστρέφονται ἢ ὁ ἕτερος
 τοῦ ἑτέρου ἐλάσσων γίνηται ἢ τὰ λευκὰ ἐρυθρὰ
 ἴσχωσιν ἢ πελιδνὰ ἢ φλέβια μέλανα ἐν αὐτοῖσιν ἢ λῆμαι
 φαίνονται περὶ τὰς ὕψιας ἢ καὶ ἐναιωρεύμενοι ἢ
 15 ἐξίσχοντες ἢ ἔγκοιλοι ἰσχυρῶς γινόμενοι ἢ τὸ χροῖμα
 τοῦ σύμπαντος προσώπου ἡλλοιωμένον, ταῦτα πάντα
 κακὰ νομίζειν εἶναι καὶ ὀλέθρια. σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ
 τὰς ὑποφάσις τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τοῖσιν ὕπνοισιν· ἣν
 118 γὰρ τι ὑποφαίνεται συμβαλλομένων τῶν βλεφάρων
 20 τοῦ λευκοῦ, μὴ ἐκ διαρροῆς ἢ φαρμακοποσίης εἶναι

1 νομίζει M 2 ante ἐν add. ταῦτα C', τὰ τοιαῦτα M τε
 om. C' post νυκτὶ add. μιῇ C' 3 εἰ pro ἣν V 4 φημί δὲ C', φῇ
 εἶναι M μηδ' ἐν M V 5 εἰδέναι χρὴ ἐγγὺς εἶναι τοῦ θανάτου M

6 ἢ τεταρταίου add. M 7 τε om. M V ἐπαναίρεσθαι C'
 9 post σύμπ. add. προσώπῳ καὶ τὰ ἐν τῷ M V 10 διαφεύγω-
 σιν C' 11 ἀπὸ αἰρέτως C' ἣν pro altero ἢ C' θάτερος θά-
 τέρου M V 12 ἐλάσσων C' 13 ἴσχ. ἢ πελιδνὰ βλέφαρα ἢ μέλανα
 φλέβια ἐν εἰρητοῖς ἢ C' φλεβία V post αὐτοῖσιν add. ἔχωσιν
 M V λιμαὶ C', αἱμαὶ M 14 ἢ καὶ ἐναιωρεύμενοι M, ἐπαιωρό-
 μεναι (om. ἢ καὶ) V, ἢ κ. ἐν. om. C' 15 post ἔγκοιλοι iterant
 φαίνονται Med. 75, 3 (saec. XII) et interpret. lat. (videantur)
 post γινόμεν. add. ἢ αἱ ὕψιας αὐχμῶσαι καὶ ἀλαμπεῖς M, εἰ τὸ χρ. C'

16 ante ἡλλ. add. χλωρὸν ἢ C' ἢ post ἡλλ. add. M V 17 εἶναι
 post ὀλέθ. M V ante χρὴ add. ὥδε V 19. 20 τοῦ λευκοῦ τ. βλ.
 μὴ ξυμβ. τοῦ λευκοῦ M, τοῦ λευκοῦ τ. βλ. ξ. V 20 ἢ ἐκ φαρμ. V

ἢ μὴ εἰθισμένῳ οὕτω καθεύδειν, φαῦλον τὸ σημεῖον καὶ
θανατῶδες σφόδρα. ἢν δὲ καμπύλον [ἢ ῥικνόν] γένηται
ἢ πελιδνὸν βλέφαρον ἢ χεῖλος ἢ ῥίς μετὰ τινος τῶν ἄλλων
σημείων, εἰδέναι χρὴ ἐγγὺς ἔοντα τοῦ θανάτου· θανα-
τῶδες δὲ καὶ χεῖλα ἀπολυόμενα καὶ κρεμάμενα καὶ 5
ψυχρὰ καὶ ἔκλευκα γινόμενα.

3. Κεκλιμένον δὲ χρὴ καταλαμβάνεσθαι τὸν νο-
σέοντα ὑπὸ τοῦ ἰητροῦ ἐπὶ τὸ πλευρὸν τὸ δεξιὸν ἢ
τὸ ἀριστερὸν καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὸν τράχηλον καὶ τὰ
σκέλεα ὀλίγον ἐπικεκαμμένα ἔχοντα καὶ τὸ σῶμα 10
ὕψρον κείμενον· οὕτω γὰρ καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ὑγιαίνον-
των κατακλίνονται· ἄρισται δὲ τῶν κατακλισίων αἱ ὁμοιό-
ταται τῇσι τῶν ὑγιαίνοντων. ὕπτιον δὲ κεῖσθαι καὶ
τὰς χεῖρας καὶ τὰ σκέλεα ἐκτεταμένα ἔχοντα ἥσδον
ἀγαθόν. εἰ δὲ καὶ προπετὴς γένοιτο καὶ καταρρέοι ἀπὸ 15
τῆς κλίνης ἐπὶ τοὺς πόδας, δεινότερόν ἐστι τοῦτο
ἐκείνου. εἰ δὲ καὶ γυμνοὺς τοὺς πόδας εὗρίσκοιτο ἔχων
μὴ θερμοὺς κάρτα ἔοντας καὶ τὰς χεῖρας καὶ | τὰ σκέ- 120
λεα ἀνωμάλως διεσχιμμένα καὶ γυμνά, κακόν· ἀλυσμὸν
γὰρ σημαίνει. θανατῶδες δὲ καὶ τὸ κεχηνότα καθεύδειν 20
αἰεὶ καὶ τὰ σκέλεα ὑπτίου κειμένου συγκεκαμμένα
εἶναι ἰσχυρῶς καὶ διαπεπλεγμένα. ἐπὶ γαστέρα δὲ
κεῖσθαι, ᾧ μὴ σύννηθές ἐστι καὶ ὑγιαίνουντι κοιμᾶσθαι
οὕτω, κακόν· παραφροσύνην γὰρ σημαίνει ἢ ὀδύνην

1 φλαῦρον VM 2 ἢν δὲ . . . ἔκλευκα γιν. om. C' cf. s. p. 73
ἢ ῥικνόν add. V, ἢ ῥικνότερον M, cf. s. p. 74 3 post πελ. add.
ἢ ὤχρον M 4 θανατῶδες . . . γινόμενα om. V 11 ὁ. ἔχειν
z. C' 12 κλείνονται M, κλίνονται V post δὲ add. εἰσι(ν M)
VM ὁμοιοι M 14 post χεῖρας add. καὶ τὸν τράχηλον M
15 γένοιτο V καταρρέοι C' 16 τοὺς om. MV τοῦτο ἐκείνου om.
MV 18 post χεῖρας add. καὶ τὸν τράχηλον MV 19 καὶ γυμνά M,
καὶ om. C' V, γυμνὰ C', z. γ. del. Wil. 20 θανατῶδες M 22 γα-
στέρα M 24 οὕτω(ς M) κοιμ. MV κακόν om. MV παραφρ. τινα

τινὰ τῶν περὶ τὴν γαστέρα τόπων. ἀνακαθίζειν δὲ
 βούλεσθαι τὸν νοσέοντα τῆς νούσου ἀκμαζούσης πονη-
 ρὸν μὲν ἐν πᾶσι τοῖσιν ὀξέσι νοσήμασιν, κάκιστον δὲ
 ἐν τοῖσι περιπνευμονικοῖσιν. ὁδόντας δὲ πρίειν ἐν
 5 πυρετῷ, ὁκόσοισι μὴ σύνηθές ἐστίν ἀπὸ παίδων, μανικὸν
 καὶ θανατῶδες· [ἀλλὰ χορὴ προλέγειν κίνδυνον ἐπ' ἀμ-
 122 φοτέρων ἐσόμενον·] ἦν δὲ καὶ παραφρονέων | τοῦτο
 ποιῇ, ὀλέθριον κάρτα ἥδη γίνεται.

Ἐλκος δέ, ἦν τε προγεγονὸς τύχη ἔχων, ἦν τε καὶ
 10 ἐν τῇ νούσῳ γίνηται, καταμανθάνειν· ἦν γὰρ μέλλῃ
 ἀπολεισθαι ὁ ἀσθενῶν, πρὸ τοῦ θανάτου ἢ πελιδνὸν
 καὶ ξηρὸν ἔσται ἢ ὠχρὸν καὶ σκληρόν.

4. Περὶ δὲ χειρῶν φορῆς τάδε γινώσκω· [ὅσοισιν]
 ἐν πυρετοῖσιν ὀξέσιν ἢ ἐν περιπνευμονίῃσι καὶ ἐν
 15 φρενίτισι καὶ ἐν κεφαλαλγίῃσι πρὸ τοῦ προσώπου
 φερομένας καὶ θηρευούσας διὰ κενῆς καὶ κροκύδας
 ἀπὸ τῶν ἱματίων ἀποτιλλούσας καὶ καρφολογεούσας
 καὶ ἀπὸ τῶν τοίχων ἄχυρα ἀποσπώσας, πάσας εἶναι
 κακὰς καὶ θανατῶδεις.

20 5. Πνεῦμα δὲ πυκνὸν μὲν ἐὼν πόνον σημαίνει ἢ
 φλεγμονὴν ἐν τοῖσιν ὑπὲρ τῶν φρενῶν χωρίοισιν·

σημ. ἢ ὁδ. τῶν ἀμφὶ τὴν κοιλίην τ. M V 1 περὶ τῶν τὴν C'
 3 δ' ἐν M V 5 πυρετοῖς M V καὶ μαν. V 6 καὶ post μαν.
 om. C' ἀλλὰ — ἐσόμε. del. Erm., transponi iubet post τόπων (v. 1)
 Gomperz χορὴ om. M ἐπ' ἀμφοῖν κινδ. V, ἀπ' ἀμφοῖν κινδ. M
 7 εἰ pro ἦν V 8 ποιέει C' V γίν. κάρτα ἥδη M, κάρτα γίνν.
 ἥδη V 9 εἰ τύχοι προγ. ἔχ. C' ante προγεγ. add. καὶ M V
 10 γένηται V post καταμ. add. χορὴ M V 11 ἀπόλλυσθαι M
 ὠνθρωπος pro ὁ ἀσθ. M V ἢ om. M V πελ. τε καὶ ξ. M 12 ἢ
 ξηρόν τε καὶ χλωρόν V, ἢ ὠχρόν τε καὶ ξηρόν M 13 ὁκόσοισιν
 M V, ὅς. del. Wil. 14 ἢ περιπνευμονίῃσιν ἢ ἐν φρ. M V 15 ἢ ἐν
 κεφ. V 16 διὰ κενῆς om. V, διακενῆς M ante καὶ κροκ. add.
 καὶ ἀποκαρφολογούσας M V κροκίδας C' 17 ἀποτείλουσας C'
 καὶ καρφ. om. M V 18 τῶν τύχων C', τοῦ τοίχου M V σπώ-
 σας V, ὁρᾶς post ἄχυρα de suo add. Rhd. 21 τὸ pro τῶν M

μέγα δὲ ἀναπνεόμενον καὶ διὰ πολλοῦ χρόνου παρα-
φροσύνην σημαίνει· ψυχρὸν δὲ ἐκπνεόμενον ἐκ τῶν
ῥινῶν καὶ τοῦ στόματος ὀλέθριον κάρτα ἤδη γίνεται.
εὐπνοίαν δὲ χρὴ νομίζειν κάρτα μεγάλην δύναμιν
ἔχειν ἐς σωτηρίην ἐν πᾶσι τοῖσιν ὁξέσι νοσήμασιν, 5
ὁκόσα σὺν πυρετοῖς ἐστίν καὶ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρησι
κρίνεται.

6. Οἱ δὲ ἰδρωῖτες ἄριστοι μὲν εἰσιν ἐν πᾶσι τοῖσιν
ὁξέσι νοσήμασιν, ὁκόσοι ἂν ἐν ἡμέρησι κρισίμῃσι 124
γίνωνται καὶ τελέως τοῦ πυρετοῦ ἀπαλλάσσωσιν. ἀγαθοὶ 10
δὲ καὶ ὁκόσοι διὰ παντὸς τοῦ σώματος γινόμενοι ἀπέ-
δειξαν τὸν ἄνθρωπον εὐπετέστερον φέροντα τὸ νόσημα.
οἱ δ' ἂν μὴ τούτων τι ἀπεργάζωνται, οὐ λυσιτελέες.
κάκιστοι δὲ οἱ ψυχροὶ καὶ μοῦνον περὶ τὴν κεφαλὴν γινό-
μενοι καὶ τὸν ἀνχένα· οὗτοι γὰρ σὺν μὲν ὁξεὶ πυρετῷ 15
θάνατον σημαίνουσιν, σὺν προηυτέρῳ δέ, μῆκος νόσου.

7. Ὑποχόνδριον δὲ ἄριστον μὲν ἀνώδυνόν τε ἐὼν
καὶ μαλθακὸν | καὶ ὁμαλὸν καὶ ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἐπ' 126
ἀριστερά· φλεγμαῖνον δὲ καὶ ὀδύνην παρέχον ἢ ἐντε-
ταμένον ἢ ἀνωμάλως διακείμενον τὰ δεξιὰ πρὸς τὰ 20
ἀριστερά, ταῦτα πάντα φυλάσσεσθαι χρὴ. εἰ δὲ καὶ
σφυγμὸς ἐνείῃ ἐν τῷ ὑποχονδρίῳ, θόρυβον σημαίνει
ἢ παραφροσύνην· ἀλλὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν τοιούτων

1 δ' M ἀναπνεομένοις V 2 δηλοῖ pro σημ. M V 3 ante τοῦ
add. ἐκ C' 5 ἐμπᾶσι C', ἐν ἅπασιν M 6 ὅσα M, ἅσα V συμπυρε-
τοῖς C' 9 οἱ pro ὁκ. V ἡμέρησί τε M V 10 γέν. V, γίνονται M
τὸν πυρετὸν C' M ἀπαλλάσσουσιν C', ἀπαλλάξουσιν M, ἀπαλλάξω-
σιν V 11 καὶ om. M ὁκόσοις V γενόμε. M 13 εἰ pro οἱ C'
ἐξεργάζονται M V 14 ψυχροὶ τε καὶ M V post κεφ. add.
καὶ τὸ πρόσωπον M V 16 προσημ. M V σὺν (ξὺν M) δὲ προηυτ.
M V de eis, quae h. l. vulgo sequuntur v. s. p. 75 18 ἐπι-
δεξιὰ C' V ἐπαριστερά C' 19 ἢ pro καὶ M V ἢ om. V
20 διακείμενον M 21 πάντα ταῦτα V

ἐπικατιδεῖν χρή· ἦν γὰρ αἱ ὕψιες πυκνὰ κινέωνται, μανῆναι τὸν κάμνοντα ἐλπίς.

Οἰδημα δὲ ἐν τῷ ὑποχονδρίῳ σκληρόν τε ἐὼν καὶ ἐπώδυνον κάκιστον μὲν, εἰ παρ' ἅπαν εἴη τὸ ὑπο-
 5 χόνδριον· εἰ δὲ εἴη ἐν τῷ ἐτέρῳ πλευρῷ, ἀκινδυνό-
 τερόν ἐστιν ἐν τῷ ἐπ' ἀριστερὰ ἐόν[τι]. σημαίνει δὲ τὰ τοιαῦτα οἰδήματα ἐν ἀρχῇ μὲν κίνδυνον θανάτου ὀλιγοχρόνιον [ἔσεσθαι]· εἰ δὲ ὑπερβάλλοι εἴκοσιν ἡμέ-
 ρας ὃ τε πυρετὸς ἔχων καὶ τὸ οἰδημα μὴ καθιστά-
 10 μενον, ἐς διαπύησιν τρέπεται. γίνεται δὲ τούτοισιν ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ καὶ αἵματος ῥῆξις διὰ ῥινῶν
 128 καὶ | κάρτα ὠφελεῖ· ἀλλ' ἐπανέρεσθαι χρή, εἰ κεφα-
 λὴν ἀλγέουσιν ἢ ἀμβλυώσσουσιν· εἰ γὰρ εἴη τι τούτων, ἐνταῦθα ἂν ῥέποι. μᾶλλον δὲ τοῖσι νεωτέροισι πέντε
 15 καὶ τριήκοντα ἑτέων τοῦ αἵματος τὴν ῥῆξιν προσ-
 δέχεσθαι.

Τὰ δὲ μαλθακὰ τῶν οἰδημάτων καὶ ἀνώδυνα καὶ τῷ δακτύλῳ ὑπείκοντα χρονιωτέρας τὰς κρίσις ποιεῖται καὶ ᾗσσον ἐκείνων δεινότερά ἐστιν· εἰ δὲ ὑπερβάλλοι ἐξήκοντα
 20 ἡμέρας ὃ τε πυρετὸς ἔχων καὶ τὸ οἰδημα μὴ καθιστά-
 μενον, ἔμπνον ἔσεσθαι σημαίνει· καὶ τοῦτο καὶ τὸ ἐν τῇ ἄλλῃ κοιλήῃ κατὰ τὸ αὐτό. ὁκόσα μὲν οὖν ἐπώδυνά τέ

1 ἐνι κατιδεῖν τῶν τοιούτων V, ἐπικ. τ. τοιουτέων M χρή om. MV 2 τοῦτον pro τ. κ. MV, cf. s. p. 76 4 μὲν om. V ἢ pro εἰ M παραπαν C', παράπαν MV 6 ἢ ἐν MV ἐόντι C', ἐὼν Wil., om. MV 7 κίνδυνον om. M θάνατον ὀλιγοχρόνιον M, θανάτου ὀλιγοχρορίου V 8 ἔσ. del. Wil. ἦν MV ὑπερβάλλει C', -ῇ M 11 ἐκ τῶν ῥ. MV 12 ἐπαναίρεσθαι C', ἐπανερωτᾶν M, ἐπερωτᾶν V χρή om. V τὴν ante κεφ. add. M 13 ἀμβλυποῦσιν MV εἰ — τούτ. f, ὡς γὰρ ἂν ἦ τουτέων C', ἦν γὰρ τι τοιοῦτον εἴη MV 14 ἐνταῦθ' ἂν V ἂν om. M ante πέντε add. χρή V 15 τὴν τοῦ αἵμ. ῥ. MV προσδ. χρή M 17 ἐπώδυνα C' 20 καθίσταται MV 21 τὸ ante ἔμπ. add. V 22 τοῦτο pro τὸ αὐτό V ἄσσα V

ἔστιν καὶ σκληρὰ καὶ μεγάλα, σημαίνει κίνδυνον θανά-
του ὀλιγοχρόνιον, ὁκόσα δὲ μαλθακά τε καὶ ἀνώδυνα
καὶ τῷ δακτύλῳ πιεζόμενα ὑπείκει, χρονιώτερα.

Τὰς δὲ ἀποστάσεις ἦσσαν τὰ ἐν τῇ γαστρὶ οἰδή-
ματα ποιεῖται τῶν ἐν τοῖσιν ὑποχονδρίοισιν, ἥκιστα 5
δὲ τὰ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ ἐς διαπύησιν τρέπεται·
αἵματος δὲ | ῥῆξιν μάλιστα ἐκ τῶν ἄνω τόπων 130
προσδέχεσθαι. ἀπάντων δὲ χορὴ τῶν οἰδημάτων χο-
νιζόντων περὶ ταῦτα τὰ χωρία ὑποσκέπτεσθαι τὰς
ἐμπυήσιας. τὰ δὲ διαπυήματα ὧδε χορὴ σκέπτεσθαι 10
τὰ ἐντεῦθεν· ὁκόσα μὲν αὐτῶν ἔξω τρέπεται, ἄριστα
ἔστι μικρά τε ἔοντα καὶ ὡς μάλιστα ἔξω ἐκκλίνοντα
καὶ ἐς ὅξυν ἀποκορυφούμενα· τὰ δὲ μεγάλα τε ἔοντα
καὶ πλατέα καὶ ἥκιστα ἐς ὅξυν ἀποκορυφούμενα κάκιστα·
ὁκόσα δὲ ἔσω ῥήγνυνται, ἄριστα ἔστιν, ἃ τῷ ἔξω χωρίῳ 15
μηδὲν ἐπικοινωνεῖ, ἀλλὰ ἔστιν προσεσταλμένα τε καὶ
ἀνώδυνα καὶ ὁμόχροον ἅπαν τὸ ἔξω χωρίον φαίνεται.
τὸ δὲ πῦον ἄριστόν ἐστιν λευκόν τε καὶ λεῖον καὶ
ὀμαλὸν καὶ ὡς ἥκιστα δυσῶδες· τὸ δὲ ἐναντίον τῷ
τοιούτῳ κάκιστον.

20

1 κινδ. καὶ θανάτους ὀλιγοχρονίους V, -χρονίου C' M, -χρόνιον
vulg. 2 post ὁλ. add. ἔσεσθαι C' δὲ om. M 3 δακτυπιεζέμενα
(sic) V πιεζέμενα M ὑπήκ. (ut supra 84, 18) C' χρονιώτερον C'
post χρον. add. ἐκείνων M 4 δ' ἀποκαταστάσεως V ηἰσῶν
pro ἦσσαν C' τῇ om. C' 6 ὑπὸ κάτω C' ἀποπύησιν M V 7 ante
μάλ. add. καὶ C' μάλιστα ante προσδ. M 9 ante περὶ add. τῶν V
10 ἐμπυήματα C' 11 ἐντεῦθε C' ἄσσα V αὐτῶν om. M V
12 ἔστιν ἄγαν μ. C' μικρά τε ἔοντα καὶ om. M V ἔξω om. M V
ἐκκλίνοντα V 13 ἀποκορυφούμενα M V 14 συνεσταλμένα pro
ἀποκ. V κάκιστον M 15 ὅσα M, ἄσσα V τε pro δὲ C' ῥήγνυν-
ται C' post ἃ add. μηθὲν M 16 μηθὲν M V, μὴ δὲν C' κινω-
νέει V ἀλλ' M V προσεσταλμ. M 17 καὶ πάν τ. ἔ. χ. ὁ. φ.
(φαίνηται M) M V 18 ποῖον C' ἔστιν om. M V λευκόν τε εἶναι
καὶ λ. M, λῖον C' καὶ ὀμαλ. om. M, λευκόν τε εἶναι κ. ὁ. κ. λ. V
19 ὡς om. M δυσωδέες V δ' ἐναντιότατον V 20 του-
τέου M, τουτέω V pro τῷ τοιούτῳ κάκιστόν ἐστι V

8. Οἱ δὲ ὕδρωπες οἱ ἐκ τῶν ὀξέων νοσημάτων πάντες κακοί· οὔτε γὰρ τοῦ πυρὸς ἀπαλλάσσουσιν ἐπώδυνοι τέ εἰσιν κάρτα καὶ θανατώδεις. ἄρχονται δὲ οἱ πλεῖστοι ἀπὸ τῶν κενεώνων τε καὶ τῆς ὀσφύος, 5 οἱ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἥπατος. ὁκόσοισι μὲν οὖν ἐκ τῶν κενεώνων αἱ ἀρχαὶ καὶ τῆς ὀσφύος γίνονται, οἳ τε πόδες οἰδέουσιν καὶ διάρροιαι πολυχρόνιοι ἴσχουσιν οὔτε τὰς ὀδύνας λύουσai τὰς ἐκ τῶν κενεώνων τε καὶ 132 τῆς ὀσφύος οὔτε τὴν γαστέρα λαπάσσουσαι· | ὁκόσοισι 10 δὲ ἀπὸ τοῦ ἥπατος γίνονται, βῆξαι τε θυμὸς αὐτοῖς ἐγγίνεται καὶ ἀποπτύουσιν οὐδὲν ἄξιον λόγου καὶ οἱ πόδες οἰδέουσιν καὶ ἡ γαστήρ οὐ διαχωρεῖ, εἰ μὴ σκληρὰ τε καὶ ἐπώδυνα καὶ πρὸς ἀνάγκην καὶ περὶ τὴν κοιλίην οἰδήματα γίνεται, τὰ μὲν ἐπὶ δεξιᾷ, τὰ δὲ 15 ἐπ' ἀριστερά, ἰστάμενά τε καὶ καταπαυόμενα.

9. Κεφαλὴ δὲ καὶ χεῖρες καὶ πόδες ψυχρὰ εἶναι κακόν τῆς τε κοιλίης καὶ τῶν πλευρῶν θερμῶν εἶναι. ἄριστον δὲ ἅπαν τὸ σῶμα θερμόν τε εἶναι καὶ μαλθακὸν ὁμαλῶς.

20 Στρέφεσθαι δὲ δεῖ τὸν νοσέοντα ῥηϊδίως καὶ ἐν τοῖσι μετεωρισμοῖσιν ἐλαφρὸν εἶναι· εἰ δὲ βαρύτερος ἔων φαίνοιτο καὶ τὸ ἄλλο σῶμα καὶ τὰς χεῖρας καὶ

1 post νοσ. add. γιγνόμενοι C' 3 δὲ pro τέ C' κάρτα om. MV λίαν gloss. C' man. 3 i. m. 4 τε om. MV 5 οἷσι MV ἀπὸ pro ἐκ MV 6 κεν. κ. τ. ὁ. αἱ ἄ. M καὶ τῆς ὀσφ. om. V post γίν. add. τῶν ὑδρώπων MV 7 πολυχρόνιοι V ἴσχουσιν MV 10 δ' εἰσὶν ἀπὸ V post ἥπα. add. ὕδρωπες M, οἱ ὕδ. V γίν. om. V βῆχες τε θυμὸς τε M 10. 11 γίνεται αὐτέοισιν M, αὐτέοισι γίγν. V 11 καὶ ἀποπτ. om. et οὐδὲν ἄξ. λόγ. i. m. M, καὶ οὐδὲν τι ἀποπτ. ἄξ. λόγ. V οἳ τε πόδ. C' 13 καὶ ἐπώδυνα om. MV 14 γίν. (γίγν. V) οἰδ. MV δ' ἐπ' MV 16 καὶ πόδ. κ. χεῖρ. V 17 τε om. V 18 πᾶν V καὶ ὅλον pro ἅπαν M εἶναι om. M θερμ. τ. κ. μ. ὁ. εἶναι V 19 ὁμαλῶς om. M 20 Στρ. δὲ χρὴ ῥηϊδίως τὸν MV ἀλγεῦντα pro νοσ. M 21 βαρὺς MV 22 καὶ τ' ἄλλο V

τοὺς πόδας, ἐπικινδυνότερόν ἐστιν. εἰ δὲ πρὸς τῷ
 βάρει καὶ οἱ ὕνυχες καὶ οἱ δάκτυλοι πελιδνοὶ γίνονται,
 προσδόκιμος ὁ θάνατος ἀντίκα· μελαινώμενοι δὲ παν-
 τελῶς οἱ δάκτυλοι ἢ οἱ πόδες ἦσσαν ὀλέθριοι τῶν
 πελιδνῶν. ἀλλὰ τὰ ἄλλα σημεῖα σκέπτεσθαι χρή· ἦν 5
 γὰρ εὐπετέως φαίνεται φέρων τὸ νόσημα ἢ καὶ ἕλλο τι
 τῶν περιεστικῶν σημείων πρὸς τούτοιςιν | ἐπιδεικνύη, 134
 τὸ νόσημα ἐς ἀπόστασιν τραπήναι ἐλπίς, ὥστε τὸν
 μὲν ἄνθρωπον περιγενέσθαι, τὰ δὲ μελανθέντα τοῦ
 σώματος ἀποπεσεῖν.

10

Ὅρχιες δὲ καὶ αἰδοῖον ἀνεσπασμένα σημαίνει πόνον
 ἢ θάνατον.

10. Περὶ δὲ ὕπνου ὥσπερ καὶ κατὰ φύσιν ἡμῖν
 σύνηθές ἐστιν, τὴν μὲν ἡμέρην ἐργηγορέναι χρή, τὴν
 δὲ νύκτα καθεύδειν· ἦν δὲ τοῦτο μεταβεβλημένον ἢ, 15
 κάκιον γίνεται· ἥκιστα δὲ ἂν λυπέοι, εἰ κοιμῶτο πρῶλ
 ἐς τὸ τρίτον μέρος τῆς ἡμέρης· οἱ δὲ ἀπὸ τούτου τοῦ
 χρόνου ὕπνοι πονηρότεροί εἰσιν· κάκιστον δὲ μὴ κοι-
 μᾶσθαι μήτε τῆς ἡμέρης μήτε τῆς νυκτός· ἢ γὰρ ὑπὸ
 ὀδύνης τε καὶ πόνου ἀγρυπνοίῃ ἂν ἢ παραφροσύνῃ 20
 ἔσται ἀπὸ τούτου τοῦ σημείου.

1 ante πρὸς add. καὶ M V, eidem om. καὶ post βάρ. (v. 2)
 2 γ(γ V)νονται M V 4 ἦν pro ἢ M 5 post πελ. add. εἰσιν M V
 τ' ἄλλα V 6 φέρ. φαίν. M V τὸ κακὸν pro τὸ νόσ. M V ἢ
 om. M V ἦν καὶ C' 7 περιεστηκότων V C' σημείων om. M V
 πρὸς τούτ. om. V post τούτ. add. τοῖσι σημείοιςιν M ὑποδεικνύει
 M, ὑποδεικνύη V, ἐπιδεικνύει C' 8 τὸ νόσ. om. V τρέπεσθαι
 (ἐλπίς om.) C' 9 μὲν om. V μελαινωθέντα V 11 αἰδοῖα M
 ἀνεσπασμένον V πόνους ἰσχυροὺς σημαίνει καὶ κίνδυνον θανα-
 τώδεα (-ώδη V) M V 13 ὕπνων M V καὶ om. M V 14 ξύνηθες
 ἡμῖν M V 15 ἦν δὲ εἰη M V ἢ om. M V 16 γίνεται om. M
 δ' ἂν M λυποίη V, λυπαίητο M κοιμῶντο C' τὸ πρῶλ M
 17 ἔσται ῥήτὸν μέρ. V δ' M V 18 πον. δὲ εἰσι V 19 μήτε
 τ. ν. μ. τ. ἢ. M V εἰ pro ἢ V C' 20 τε om. V πόνων M V
 ἢ V, ἢ M παραφρονήσει ἀπὸ V

11. Διαχώρημα δὲ ἄριστόν ἐστιν μαλθακόν τε καὶ
 συνεσθηκὸς καὶ τὴν ὥρην, ἥνπερ καὶ ὑγιαίνουντι διε-
 χῶρει, πληθὸς δὲ πρὸς λόγον τῶν ἐσιόντων· τοιαύτης
 γὰρ εὐούσης τῆς διεξόδου ἢ κάτω κοιλήν ὑγιαίνοι ἄν.
 5 εἰ δὲ εἴη ὑγρὸν τὸ διαχώρημα, συμφέρει μῆτε τρύζειν
 136 μῆτε πυκνὸν τε καὶ κατ' ὀλίγον | διαχωρεῖν· κοπιῶν
 γὰρ ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τῆς συνεχέος ἐξαναστάσιος καὶ
 ἀγρουπνοίῃ ἄν· εἰ δὲ ἀθρόον πολλάκις διαχωρέοι, κίν-
 δυνος λειποθυμῆσαι. ἀλλὰ χρὴ κατὰ τὸ πληθὸς τῶν
 10 ἐσιόντων ὑποχωρεῖν δις ἢ τρις τῆς ἡμέρης καὶ τῆς
 νυκτὸς ἅπαξ, τὸ δὲ πλεῖστον ὑπὶ πρῶτῳ, ὥσπερ καὶ
 σύνηθες ἦν τῷ ἀνθρώπῳ. παχύνεσθαι δὲ χρὴ τὸ
 διαχώρημα πρὸς τὴν κρίσιν ἰούσης τῆς νούσου. ὑπό-
 πυρρον δὲ ἔστω καὶ μὴ λίην δυσῶδες. ἐπιτήδειον
 15 δὲ καὶ ἔλμινθας στρογγύλας διεξιέναι μετὰ τοῦ δια-
 χωρήματος πρὸς τὴν κρίσιν ἰούσης τῆς νούσου. δεῖ
 δὲ ἐν παντὶ νοσήματι λαπαρὴν τε εἶναι τὴν κοιλήν
 καὶ εὖογκον. ὑδαρὲς δὲ κάρτα ἢ λευκὸν ἢ χλωρὸν
 ἰσχυρῶς ἢ ἀφρῶδες διαχωρεῖν, πονηρὰ ταῦτα πάντα.
 138 πονηρὸν δὲ καὶ σμικρὸν τε εἶναι καὶ γλίσχρον καὶ | λευκὸν
 21 καὶ ὑπόχλωρον καὶ λεῖον. τούτων δὲ θανατωδέστερα
 ἄν εἴη τὰ μέλανα ἢ πελιδνὰ ἢ λιπαρὰ ἢ ἰώδεα καὶ

1 μέν ἐστι V τὸ μαλθ. M 2 ἦν pro καὶ τὴν C' διεχῶρη^{εἰ} M
 4 ἐξόδου C' νεῖαιρα γαστήρ pro κάτω κοιλ. Heringa ex
 Erotiano cf. s. p. XXXIII 5 τρύζων C' 6 post τε add. ἐόν C'

ὑποχωρέει M κοπιῇ M 7 ὁ om. V 8 διαχωρέει M 9 πλεῖστον
 pro πληθ. M 11 τὸ δὲ πλεῖστον ὑπὶ τὸ πρῶτῳ C', πλέον δὲ
 ὑπὶ πρ. V, πλεῖονα δὲ ὑπὶ τῷ πρ. M ὥς V καὶ om. M V
 12 σύνηθές ἐστι M 13 ὑπόπυρρ. — νούσου om. C' 17 ante νοσ.
 add. τῷ M λαπαρὴν τὴν κ. εἶναι καὶ M V 18 ἢ χλωρὸν om. V
 19 post χλωρ. add. ἢ ξρυσθρὸν M V πάντα ταῦτα V 20 καὶ
 γλ. κ. λευκ. κ. μικρ. κ. ὑπόχ. κ. λίον C', κ. σμ. τε εἶναι κ. γλ. κ. λεῖον
 κ. λευκ. κ. ὑπόχ. V, καὶ λεῖον om. M, del. Wil. 21 δ' ἐτι V
 22 μέλ. ἢ λιπ. ἢ πέλια ἢ ἰώδ. M, πελια ἢ μέλ. ἢ λιπ. ἢ ἰώδ. V

κάκοδμα. τὰ δὲ ποικίλα χρονιώτερα μὲν τούτων, ὀλέθρια δὲ οὐδὲν ἦσσαν· ἔστιν δὲ ταῦτα ξυσματώδεά τε καὶ αἵματώδεα καὶ χολώδεα καὶ πρασοειδέα καὶ μέλανα, ποτὲ μὲν ὁμοῦ διεξερχόμενα, ποτὲ δὲ καὶ κατὰ μέρος.

Φῦσαν δὲ ἄνευ ψόφου καὶ πραδήσιοι διεξιέναι 5 ἄριστον· κρέσσον δὲ καὶ σὺν ψόφῳ διεξελθεῖν ἢ αὐτοῦ ἐναπειληφθαι καὶ συνειλεῖσθαι· καίτοι καὶ οὕτω διεξελθοῦσα σημαίνει πονεῖν τι τὸν ἄνθρωπον ἢ παραφρονεῖν, ἣν μὴ ἐκὼν οὕτω ποιῆται ὁ ἄνθρωπος τὴν ἄφραστον τῆς φύσεως. τοὺς δὲ ἐκ τῶν ὑποχονδρίων πόρους τε 10 καὶ κυρτώματα, ἣν ἡ νεαρά τε καὶ μὴ σὺν φλεγμονῇ, λύει βορβορυγμὸς ἐγγενόμενος ἐν τῷ ὑποχονδρίῳ καὶ μάλιστα μὲν διεξελθὼν σὺν κόπρῳ τε καὶ οὐρῳ· εἰ δὲ μὴ, καὶ αὐτὸς διαπεραιωθεὶς· ὠφελεῖ δὲ καὶ ὑποκαταβάς ἐς τὰ κάτω χωρία. 15

12. Οὖρον δὲ ἄριστόν ἐστιν, ὅταν ἡ λευκὴ ἢ ὑπόστασις καὶ λείη καὶ ὁμαλὴ παρὰ πάντα τὸν χρόνον, ἔστ' ἂν κριθῇ ἢ νοῦσος· σημαίνει γὰρ ἀσφάλειαν καὶ 140 τὸ νόσημα ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι. εἰ δὲ διαλείποι καὶ ποτὲ μὲν καθαρὸν οὐρέοι, ποτὲ δὲ ὑφίσταται τὸ λευκόν τε 20

2 πάντα pro ταῦτα M ξυσμ. τε καὶ αἵμ. c, τε κ. αἵμ. om.
C' MV 3 καὶ αἵμ. post χολ. add. Gal. i. t. et interpr. lat.
πρασιδέα C' 4 τότε bis V post διεξ. add. ἀλλήλοισι V, -σιν M
καὶ om. MV 5 ψόφ. μὲν καὶ M 6 διελθεῖν MV αὐτοῦ ποῦ
ἐναποληφθαι καὶ συνειλεῖσθαι C' 7 ἐναπειληφθαι καὶ om. M
καὶ συνειλ. om. V, ἀνιέεσθαι M καίτοι om. M διελθ. MV
8 ante πονεῖν add. ἢ M εἰ pro ἢ C' 9 οὕτω om. C' ὁ (art.
om. V) ἄνθρ. οὕτω(s V) π. τ. ἀφ. τ. φ. MV 10 δ' V 11 κ. τὰ
κυρτόμ. C' τε om. MV φλεγμ. ἢ (ἢ i. m.) C' μὴ om. C'
12 λύη V ἐπιγινόμενος C' 13 διεξιὼν M post οὐρῳ add. καὶ
φύση MV 14 διπεραιωθεὶς M ὠφελεί· ὠφελεί M δὲ om. C'
16 δὲ om. C' εἴη pro ἢ C' λευκὴ τε MV ἢ om. C' 18 τε
καὶ MV 19 τὸ om. C' M τὸ νόσ. ὀλιγοχροσιώτερον V δια-
λίποι C' M 20 οὐρέοιτο V ὑφίσταται C' M V, opt. Opsop. p. 171
τε om. M

καὶ λεῖον καὶ ὁμαλόν, χρονιωτέρη γίνεται ἡ νοῦσος καὶ
 ἤσσουν ἀσφαλῆς. εἰ δὲ εἶη τό τε οὔρον ὑπέρουθρον καὶ ἡ
 ὑπόστασις ὑπέρουθρός τε καὶ λείη, πολυχρονιώτερον
 μὲν τοῦτο τοῦ προτέρου γίνεται, σωτήριον δὲ κάρτα.
 5 κριμνώδεις δὲ ἐν τοῖσιν οὔροις ὑποστάσεις πονηραί·
 τούτων δὲ ἔτι κακίους αἱ πεταλώδεις· λεπταὶ δὲ καὶ
 λευκαὶ κάρτα φλαῦραι· τούτων δὲ ἔτι κακίους αἱ
 πιτυρώδεις. νεφέλαι δὲ ἐναιωρεύμεναι τοῖσιν οὔ-
 ροις λευκαὶ μὲν ἀγαθαί, μέλαιναι δὲ φλαῦραι. ἔστ'
 10 ἂν δὲ λεπτὸν ἢ τὸ οὔρον καὶ πυρρὸν, ἅπεπτον σημαί-
 νει τὸ νόσημα εἶναι· εἰ δὲ καὶ πολυχρόνιον εἶη τὸ
 νόσημα, τὸ δὲ οὔρον τοιοῦτον ἐόν, κίνδυνος μὴ οὐ
 δυνήσεται ὁ ἄνθρωπος διαρκέσαι, ἔστ' ἂν πεπανθῇ ἡ
 142 νοῦσος. | θανατωδέστερα δὲ τῶν οὔρων τὰ τε δυσώδεα
 15 καὶ ὑδατώδεα καὶ μέλανα καὶ παχέα· ἔστι δὲ τῇσι μὲν
 γυναιξὶ καὶ τοῖσιν ἀνδράσι τὰ μέλανα τῶν οὔρων
 κάκιστα, τοῖσι δὲ παιδίοις τὰ ὑδατώδεα. ὁκόσοι δὲ
 οὔρα λεπτὰ καὶ ὠμὰ οὐρέουσι πολὺν χρόνον, ἦν
 τὰ ἄλλα σημεῖα ὡς περιεσομένοις ἢ, τούτοις ἀπό-
 20 στασιν δεῖ προσδέχεσθαι ἐς τὰ κάτω τῶν φρενῶν
 χωρία. καὶ τὰς λιπαρότητας δὲ τὰς ἄνω ἐφισταμένας

1 καὶ ὁμαλόν om. MV καὶ χρον. V 2 δ' V τε om. V
 ὑπέρουθρον om. V 4 πρότον MV 5 πονηρότεραι V 6 τουτέων
 δέ (δ' V ut saepius) εἰσι κακ. MV πεταλώδεις ... κακίους αἱ
 om. C', χολώδεις pro πεταλ. M 7 δέ τι κακ. εἰσὶν αἱ M
 8 ἐμπερόμεναι M Gal. comm. ante τοῖσιν add. ἐν C' 10 εἶη C'
 δὲ πυρρὸν (δ' ὑπόπυρρὸν V) τε ἢ τ. οὔρ. κ. λ. MV post πυρρὸν
 add. καὶ ὁμαλόν C' σημ. τ. νόσ. ἄ. εἶναι M, ἄ. ν. σ. εἶναι V
 11 εἶναι om. C' ἢ pro εἶη C' τὸ ν., τ. δ. οὔρ. om. MV
 13 ὠνθρ. M τὸ οὔρον pro ἡ νοῦσος V 14 ante τὰ add. ἐστὶ V
 15 ὑδαρέστερα C' καὶ ὑδατ. post παχ. V ἔτι pro ἔστι C'
 τοῖσι γυναιξὶ κ. τοῖσιν ἄ. C' ταὶ μὲν γυν. V 16 τοῖσι μὲν
 ἀνδρ. κ. τῇσι γυν. M 17 παισὶ V ὁκόσοις δ' ἂν M, ὅσοι δ' ἂν V
 18 οὐρέουσι MV ἦν καὶ C' 19 ὥσπερ ἐσομένοις C', ὥσπερ
 ἐχομένοις σημ. ἢ M 20 δὴ C' 21 ὕφιστ. C'

ἀραχνοειδέας μέμφεσθαι· συντήξιος γὰρ σημεία. σκο-
πεῖν δὲ τῶν οὖρων, ἐν οἷς εἰσιν αἱ νεφέλαι, ἦν τε
κάτω ἔωσιν ἦν τε ἄνω, καὶ τὰ χρώματα ὁκοῖα ἴσχουσιν
καὶ τὰς μὲν κάτω φερομένας σὺν τοῖσι χρώμασιν, οἷα
εἴρηται ἀγαθὰ εἶναι, [καὶ] ἐπαινεῖν, τὰς δὲ ἄνω σὺν τοῖσι 5
χρώμασιν, οἷα εἴρηται κακὰ εἶναι, [καὶ] μέμφεσθαι. μὴ
ἐξαπατάτω δέ σε, ἦν τι αὐτὴ ἡ κύστις νόσημα ἔχουσα
τῶν οὖρων τὰ τοιαῦτα ἀποδιδῶ· οὐ γὰρ τοῦ ὅλου
σώματος σημεῖον, ἀλλ' αὐτῆς καθ' ἑωυτήν.

13. Ἐμετος δὲ ὠφελιμώτατος φλέγματός τε καὶ 10
χολῆς συμμειγμένων ὡς μάλιστα καὶ μὴ παχὺς μηδὲ 144
πολὺς κάρτα ἐμείσθω· οἱ δὲ ἀκρητέστεροι κακίους. εἰ
δὲ εἴῃ τὸ ἐμεύμενον πρᾶσοειδὲς ἢ πελιδνὸν ἢ μέλαν, ὅ
τι ἂν ἢ τούτων τῶν χρωμάτων, νομίζειν χορὴ πονηρὸν
εἶναι· εἰ δὲ καὶ πάντα τὰ χρώματα ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος 15
ἐμέοι, κάρτα ὀλέθριον ἤδη γίνεται· τάχιστον δὲ θάνα-
τον σημαίνει τὸ πελιδνὸν τῶν ἐμεσμάτων, εἰ ὅζοι
δυσῶδες· πᾶσαι δὲ αἱ ὑπόσαπροι καὶ δυσῶδες ὁδμαὶ
ἐπὶ πᾶσι τοῖσιν ἐμεομένοισι κακαί.

1 σημεῖον V 2 post δὲ add. χορὴ MV εἰσιν om. MV post
νεφ. add. συνίστανται V post νεφ. add. σὺν τοῖς χρώμασιν ὡς
εἴρηται C' 3 ἄνω ἦν τε κάτω ἔωσιν M ἴσχύουσιν M ὁποῖα
σχῶσι V 4 τὰ . . φερόμενα V σ. τ. χρ. οἷα εἴρ. om. C' σώμασιν V
οἷσι (οἷς V) εἴρ. ἀγαθὰς MV, οἷα εἴρ. ἀγαθὰ cod. Med. Foes.
5 ἀγαθὰς εἰδέναι C' καὶ ἐπαιν. C' MV δ' M 5 et 6 καὶ
delevi 6 οἷα cod. Med. Foes., οἷς C' MV εἴρηκα C' κακὰς
εἶναι καὶ μέμφ. C' MV post μέμφ. add. τὰ τοιαῦτα M, τὰς τοιαύ-
τας V 7 τι καὶ αὐτὴ C', τοιαύτη pro τι αὐτὴ V 8 τὰ om. M
τ. οὖρ. τι ἀποδῶ τουτέων V, τουτέων add. post ἀποδ. C' 9 σημ.
om. C' σημείον ἐστίν M ἀλλὰ τῆς pro ἀλλ' αὐτῆς V ἑωυτῆς M
10 δὲ pro τε M 11 συμμειγμένος C' παχὺς πολὺ κάρτα
αἰμείσθω C', παχ. κάρτα μὴ τε π. ἐμ. M μὴ δὲ V 12 οἱ γὰρ ἀ.
π. εἰσίν M 13 εἴῃ om. V post μέλαν add. ἢ V 14 χορὴ νομ. V
15. 16 ἐμέοι ἄνθρ., πάντ' ὅλ. γίν. V 16 τάχιστα M 17 ante εἰ
add. καὶ C' καὶ εἰ ὀξυδυσῶδες C' 18 τε καὶ V κακαὶ post
ὁδμαὶ MV

14. Πτύελον δὲ χοῆ ἐπὶ πᾶσι τοῖσιν ἀλγήμασι
 τοῖσι περὶ τὸν πνεύμονά τε καὶ τὰς πλευρὰς ταχέως
 τε ἀναπτύεσθαι καὶ εὐπετέως, συμμεμειγμένον τε φαίνε-
 σθαι τὸ ξανθὸν ἰσχυρῶς τῷ πτυέλῳ· εἰ γὰρ πολλῶ
 5 ὕστερον μετὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀδύνης ἀναπτύοιτο ξανθὸν
 ἔδον ἢ πυρρὸν ἢ πολλὴν βῆχα παρέχον ἢ μὴ ἰσχυρῶς
 συμμεμειγμένον, κάκιον γίνεται· τό τε γὰρ ξανθὸν |
 146 ἄκρητον ἔδον κινδυνῶδες, τὸ δὲ λευκὸν καὶ γλίσχρον
 καὶ στρογγύλον ἀλυσιτελές· κακὸν δὲ καὶ χλωρόν τε
 10 ἔδον κάρτα καὶ ἀφροῶδες· εἰ δὲ εἴη οὕτως ἄκρητον,
 ὥστε καὶ μέλαν φαίνεσθαι, δεινότερόν ἐστιν τοῦτο
 ἐκείνου· κακὸν δὲ καὶ ἣν μηδὲν ἀνακαθαίρεται μηδὲ
 προίη ὁ πνεύμων, ἀλλὰ πλήρης ἔδον ξέῃ ἐν τῇ φάρυγγι.
 κορούζας δὲ καὶ πταρμούς ἐπὶ πᾶσι τοῖσι περὶ τὸν πνεύ-
 15 μονα νοσήμασιν κακὸν καὶ προγεγονέναι καὶ ἐπιγενέσθαι·
 ἀλλ' ἐν τοῖσιν ἄλλοισι τοῖσι θανατώδεσι νοσήμασιν οἱ
 πταρμοὶ λυσιτελέες. αἷματι δὲ συμμεμειγμένον μὴ
 πολλῶ πτύελον ξανθὸν ἐν τοῖσι περιπνευμονικοῖσιν ἐν
 ἀρχῇ μὲν τῆς νούσου ἀναπτύομενον περιεστικὸν κάρτα·
 20 ἐβδομαίῳ δὲ εἰσὶν ἢ παλαιότερῳ ἥσσον ἀσφαλές.
 πάντα δὲ τὰ πτύελα πονηρά ἐστιν, ὁκόσα ἂν τὴν
 ὀδύνην μὴ παύῃ· κάκιστα δὲ τὰ μέλανα, ὡς δια-

1 δὲ om. C' 2 τε om. MV τὰ πλευρὰ V 5 ἀναπτύοι
 τὸ M 6 βῆχαν V καὶ (pro ἢ) μὴ M 7 συμμεμειγμένον, κακόν·
 τότε γὰρ V 8 τό τε λ. κ. γλίσχρον V, τὸ γλίσχ. C' 12 ἐκείνων
 MV κακὸν ... φάρυγγι om. V κῆν M εἰ pro ἣν C' μηθ'
 ἐν C' 13 προίη C' ξέει C' τῷ φάρ. M 14 κορούζας δὲ ...
 λυσιτελ. (v. 17) transpos. Ern. post πτυόμενα (extr. cap. 14)
 15 νοσεύμ. V κακὸν post ἐπιγεν. MV καὶ ante προγ. om. M
 16 νοσήμασι τοῖσι (τοῖς V) θανατωδεστάτοιςιν οἱ πτ. λυσιτελοῦ-
 σιν MV 17 ξυμμεμειγμένω μ. π. πτυέλων C' 18 καὶ ἐν τοῖσι C'
 ἐν ἀρχῇσι μὲν περιεστικὸς ὃν κάρτα V 19 πτυόμενον M
 περὶ ἐσθηκῶς C' π. καὶ κάρτα ὠφέλει· M 21 τὰ om. MV
 22 παύει C', δύνη pro παύῃ V'

γέγραπται· παύοντα δὲ τὴν ὁδύνην πάντα ἀμείνω
<τὰ> πτυόμενα.

15. Ὁκόσα δὲ τῶν ἀλγημάτων ἐκ τούτων τῶν
χωρίων μὴ | παύεται μήτε πρὸς τὰς τῶν πτυέλων 148
καθάρσεως μήτε πρὸς τὴν τῆς κοιλίης ἐκκόπρωσιν μήτε 5
πρὸς τὰς φλεβοτομίας τε καὶ φαρμακείας καὶ διαίτας,
εἰδέναι δεῖ ἐκπυήσονται. τῶν δὲ ἐκπυημάτων ὁκόσα
μὲν ἔτι χολῳδεος ἐόντος τοῦ πτυέλου ἐκπυίσκεται, ὀλέθρια
κάρτα, εἴτε ἐν μέρει τὸ χολῳδες τῷ πύρῳ ἀναπτύοιτο
εἴτε ὁμοῦ. μάλιστα δέ, ἣν ἄρξεται χωρεῖν τὸ ἐκπύημα 10
ἀπὸ τούτου τοῦ πτυέλου, ἐβδομαίου ἐόντος τοῦ νοσή-
ματος, ἐλπίς τὸν τὰ τοιαῦτα πτύοντα ἀποθανεῖσθαι
τεσσαρεσκαίδεκαταῖον, ἣν μὴ τι αὐτῷ ἐπιγένηται ἀγα-
θόν. ἔστιν δὲ τὰ μὲν ἀγαθὰ τὰδε· εὐπετέως φέρειν τὸ
νόσημα, εὐπνοοῦν εἶναι, τῆς ὁδύνης ἀπηλλάχθαι, τὸ 15
πτύελον ῥηϊδίως ἀναβήσσειν, τὸ σῶμα πᾶν ὁμαλῶς
θερμόν τε εἶναι καὶ μαλθακόν καὶ δίψαν μὴ ἔχειν,
οὔρα δὲ καὶ διαχωρήματα καὶ ὕπνους καὶ ἰδρωτας, ὥς
διαγέγραπται ἕκαστα [εἰδέναι] ἀγαθὰ ἐόντα, ταῦτα ἐπι-
γενέσθαι· οὕτω μὲν γὰρ τούτων πάντων τῶν σημείων 20
ἐπιγενομένων οὐκ ἂν ἀποθάνοι ὁ ἄνθρωπος· ἣν δὲ τὰ

1 τὰ παύ. δὲ τὴν ὁδ. MV πάντων M 2 ante πτυόμ.
addidi τὰ ἀναπτ. pro τὰ πτ. C' 3 ante ἐκ add. τῶν M
4 παύηται C' V 5 πρὸς om. M 6 τ. φλ. τ. κ. φ. κ. δ. vulg.
καὶ φάρμ. om. MV καὶ διαίτας τε καὶ φαρμ. C' 7 διεκπ. pro δεῖ
ἐκπ. M δ' MV ἐκπυημάτ. C' V 8 ἔτι τοῦ χολ. M ὀλέθριον MV
9 ἣν τε . . ἣν τε M 10 δ' ἣν MV ἄρξοιτο V ἐμπ. MV 11 ἀπὸ
τ. τ. πτ. om. V 12 post νοσήμ. add. ἡ παλαιότερον C' post
ἐλπίς add. δὲ MV ἀλγέοντα pro τὰ τ. πτύοντα C' 13 ἐπιγίγνη-
ται V 14 ἔστι μὲν M¹, mut. in εἰ. δὲ ταῦτα pro τὰδε C' 15 τὸν V
τό τε πτύελον . . . τό τε σῶμα M πᾶν om. M 16 post ὁμαλῶς add.
φαίνεσθαι M, φέρεσθαι V 17 εἶναι om. V 18 δὲ f et interpret.
Mediol. (autem), τε codd. rel. 19 εἴδ. (= 94, 10) del. Rhd. et Erm.
III, CXXV ἐπιγίν. sine ταῦτα M 20 πάντ. τουτέων ἐπιγίν. sine
τῶν σημ. MV 21 ἂν om. C' ὦνθρ. M ut saepius εἰ δὲ τὸ V

150 μὲν τούτων ἐπιγένηται, τὰ δὲ μή, πλείω χρόνον | ξή-
 σας ἢ τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας ἀπόλοιτ' ἂν. κακὰ δὲ
 τάναντία τούτων· δυσπετέως φέρειν τὴν νοῦσον,
 πνεῦμα μέγα καὶ πυκνὸν εἶναι, τὴν ὁδύνην μὴ πε-
 5 παῦσθαι, τὸ πτύελον μόλις ἀναβήσσειν, διψῆν κάρτα,
 τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνωμάλως ἔχεσθαι καὶ τὴν
 μὲν γαστέρα καὶ τὰς πλευρὰς θερμὰς εἶναι ἰσχυρῶς,
 τὸ δὲ μέτωπον καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ψυχρά,
 οὖρα δὲ καὶ διαχωρήματα καὶ ὕπνους καὶ ἰδρῶτας, ὥς
 10 διαγέγραπται ἕκαστα [εἰδέναι] κακὰ ἔοντα, τούτων εἴ τι
 ἐπιγίνοιτο τῷ πτυέλῳ τούτῳ, ἀπόλοιτ' ἂν ὁ ἄνθρωπος,
 πρὶν ἢ ἐς τὰς τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας ἀφικέσθαι, ἢ
 ἐν αταῖος ἢ ἐν δεκαταῖος. οὕτως οὖν συμβάλλεσθαι χρὴ,
 ὥς τοῦ πτυέλου τούτου θανατώδους ἔontos μάλα καὶ
 15 οὐ περιάγοντος ἐς τὰς τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας. τὰ δὲ
 ἐπιγιγνόμενα ἀγαθὰ τε καὶ κακὰ συλλογισζόμενον ἐκ
 τούτων χρὴ τὰς προορησίας ποιεῖσθαι· οὕτω γὰρ ἂν
 μάλιστα ἀληθεύοις. αἱ δὲ ἄλλαι ἐκπυήσεις αἱ πλεῖ-
 σται ῥήγνυνται, αἱ μὲν εἰκοσταῖαι, αἱ δὲ τριηκοσταῖαι,
 20 αἱ δὲ τεσσαρακονθήμεροι, αἱ δὲ πρὸς τὰς ἐξήκοντα
 ἡμέρας ἀφικνέονται.

16. Ἐπισκέπτεσθαι δὲ χρὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐμπυή-
 152 ματος [ἔσε|σθαι] λογισζόμενον ἀπὸ τῆς ἡμέρης, ἢ

1 μὲν τι αὐτέων ἐπιγίνοιτο M V τὸ δὲ V 2 ἢ καὶ τεσσ. M V
 ἀπόλλοιτ' C' M post ἂν add. ὁ ἄνθρωπος M κατὰ pro κακὰ
 M 4 παύεσθαι M V, πεπαύσθαι C' 6 τό τε σ. M ὑπὸ πυρὸς
 M V 7 κοιλίην pro γαστ. M V θερμὸς M 8 ψυχρὰ C', -οὺς M V
 9 τε pro δὲ C' 10 οὕτως εἴ τι ἐπιγ. V, εἰ δὲ οὕτως ἐπιγ.
 (τι om.) C', οὕτως εἰ γὰρ ἐπιγ. τι M, εἰ γὰρ τούτων ἐπιγένη. τι f
 11 τουτέων M V ἀπόλλοιτο M ὁ om. V 12 ἢ om. V et post πρὶν
 et ante ἐνατ. 14 post πτ. add. μὲν C' 15 οὐ om. V post ἡμ. add.
 ἀφικνέεσθαι C' 16 κακὰ τε κ. ἀ. M ἐκ τούτων om. V 17 τὰς πρ.
 προλέγειν M 18 ἀληθ. μάλ. V, ἂν τις ἀληθεύοι μάλ. M 18. 19 ῥήγν.
 αἱ πλ. M 23 ἔσεσθαι del. Wil. τῆς πρώτης ἡμ. C' ἥς M, ἣν pro ἢ C'

τὰ πρῶτα ὁ ἄνθρωπος ἐπύρεξεν ἢ ἥ ποτε αὐτὸν ῥίγος
 ἔλαβεν καὶ ἥ φαίη ἀντὶ τῆς ὀδύνης αὐτῷ βάρος ἐγγε-
 νέσθαι ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ἥλγει· ταῦτα γὰρ ἐν ἀρχῇσι
 γίνεται τῶν ἐμπνημάτων. ἐξ οὖν τούτου τοῦ χρόνου
 χρὴ προσδέχεσθαι τοῦ πυῦν ἔσεσθαι τὰς ῥήξιας ἐς 5
 τοὺς χρόνους τοὺς προειρημένους. εἰ δὲ εἴη τὸ ἐμ-
 πνύημα ἐπὶ θάτερα μοῦνον, στρέφειν τε καὶ καταμαν-
 θάνειν χρὴ ἐπὶ τούτοις, μή τι ἔχει ἄλγημα ἐν τῷ
 πλευρῷ· καὶ ἦν τι θερμότερον ἢ τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου,
 κατακεκλιμένου ἐπὶ τὸ ὑγιαῖνον πλευρὸν ἐρωτᾶν, εἴ τι 10
 δοκεῖ βάρος αὐτῷ ἐκκρέμασθαι ἐκ τοῦ ἄνωθεν. εἰ γὰρ
 εἴη τοῦτο, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερά ἐστι τὸ ἐμπνύημα, ἐφ'
 ὁκοτέρῳ ἂν πλευρῷ τὸ βάρος ἐγγίνεται.

17. Τοὺς δὲ σύμπαντας ἐμπύους γινώσκειν χρὴ
 τοῖσδε τοῖς σημείοις· πρῶτον μὲν ὁ πυρετὸς οὐκ 15
 ἀφίησιν, ἀλλὰ τὴν μὲν ἡμέρην λεπτὸς ἴσχει, ἐς νύκτα
 δὲ πλείων, καὶ ἰδρωῶτες | πολλοὶ γίνονται, βῆξαι τε 154
 θυμὸς αὐτοῖσιν ἐγγίνεται καὶ ἀποπτύουσιν οὐδὲν ἄξιον

1 τὸ πρῶτον MV ἢ om. C' εἰ pro ἢ C' MV, ἢ cod. Med.
 Foes. Wil. ante ῥίγος add. πρῶτον MV 2 καὶ ἐν φαίνει C'
 κ. εἰ φ. MV, ἢ Wil. βάρος. αὐτ. MV γεγενῆσθαι M, ἐγγεγε-
 νῆσθαι V 3 τοπῷ C' ante ᾧ add. ἐν M ᾧ minus clarum
 in C' 4 γίνονται C' τουτέων τῶν χρόνων MV 5 τὴν ῥήξιν χρ.
 πρ. τῶν ἐμπνημάτων (τοῦ πυῦν V) ἔς. ἐς τ. χρ. MV, τοῦ πυῦν
 γενέσθαι τὰς ῥήξεις τῶν ἐμπνημάτων εἰς τ. χρ. C' 7 στρέφ. τε
 καὶ om. V 8 ἐχῆ MV ἐν V 9 ἑτέρῳ πλευρῷ M κὴν V
 τι om. M τὸ om. C' τὸ ἕτερον om. V θάτερον V 10 κατα-
 κεκλιμένῳ C', κατακλινομένου M τῷ ὑγιεινῷ πλευρῷ δι' ἐρω-
 τᾶν ἦν τι C' εἴ τι αὐτῷ δοκεῖ βαρὺν M, εἰ δοκεῖ βάρος (τι
 αὐτῷ om.) V 12 ἐκ τοῦ om. M ἐπὶ θάτερόν C' MV¹ (corr.
 ead. m.) ἐφ'... ἐγγίν. om. V 13 ἐπὶ ὁκοῖον ἂν πλευρὸν τ.
 β. γίνηται M 15 τοῖς δὲ τ. C', τοισίδε τοῖσι M, τοῖσι τ. V
 16 τὴν δὲ ν. pro ἐς ν. δὲ M 17 πλείω C' M πολλοὶ om. V
 ἐπιγίν. MV βῆχες τε M 18 αὐτοῖσιν om. V, ἐγγίν. αὐτέοις M
 οὐθὲν M

λόγου, καὶ οἱ μὲν ὀφθαλμοὶ ἔγκοιλοι γίνονται, αἱ δὲ
γνάθοι ἐρυθήματα ἴσχουσιν, καὶ οἱ ὀνυχες τῶν χειρῶν
γρυποῦνται καὶ οἱ δάκτυλοι θερμαίνονται καὶ μάλιστα
τὰ ἄκρα, καὶ ἐν τοῖσι ποσὶν οἰδήματα γίνεται ἰστάμενα
5 καὶ καταπανόμενα καὶ φλύκταιναι γίνονται ἀνὰ τὸ
σῶμα καὶ σιτίων οὐκ ἐπιθυμέουσιν.

Ὅκοσα μὲν οὖν ἐγχρονίζει τῶν ἐμπυημάτων, ἴσχει
τὰ σημεῖα ταῦτα καὶ πιστεύειν αὐτοῖσι χρὴ κάρτα·
ὁκοσα δὲ ὀλιγοχρόνιά ἐστι, σημαίνεται, τοιούτων ἦν τι
10 ἐπιφαίνεται, οἷα καὶ τοῖσιν ἐν ἀρχῇσι γινομένοισιν,
ἅμα δὲ καὶ ἦν τι δυσπνούστερος ἢ ὁ ἄνθρωπος. τὰ
δὲ ταχύτερόν τε καὶ βραδύτερον δηγνύμενα γινώσκειν
χρὴ τοῖσδε τοῖς σημείοισι· ἦν μὲν ὁ πόνος ἐν ἀρχῇσι
γίνεται καὶ ἡ δύσπνοια καὶ ἡ βῆξις καὶ ὁ πτυελισμὸς
15 διατελῇ ἔχων, ἐς τὰς εἴκοσι ἡμέρας προσδέχεσθαι
τὴν ῥῆξιν ἢ καὶ ἔτι πρόσθεν· ἦν δὲ ἡσυχέστερος ὁ
πόνος ἢ καὶ τὰ ἄλλα πάντα κατὰ λόγον, τούτοις
156 προσδέχεσθαι τὴν | ῥῆξιν ὕστερον· προγενέσθαι δὲ
ἀνάγκη καὶ πόνον καὶ δύσπνοιαν καὶ πτυελισμὸν πρὸ
20 τῆς τοῦ πύου ῥήξις.

Περιγίνονται δὲ τούτων μάλιστα οὓς ἂν ἀφῇ ὁ
πυρετὸς αὐθημερὸν μετὰ τὴν ῥῆξιν καὶ σιτίων ταχέως

2 οἱ μὲν ὄν. MV 3 οἱ δὲ pro καὶ οἱ MV 4 ἄκροι pro τὰ
ἄ. MV ἰσταμ. κ. καταπ. om. MV 5 καὶ φλύκτ. γ. ἄ. τ. σ. post
καὶ σιτ. οὐκ ἐπιθ. MV 7 ἔχει MV 8 κάρτα χρὴ V 9 ἐστι om. C'
τουτέοισιν ἐπισημαίνεται C', σημαίνεσθαι τουτέων MV
10 τῇσιν MV ἐξ ἀρχῆς C' 11 ἢ pro ἢ C' 12 post ταχύτ. add.
αὐτέων MV τε om. MV δησόμενα C' V 13 τοῖς δὲ C', τοῖσιδε V
τ. γινώσκ. χρὴ (τοῖς σημ. om.) MV εἰ pro ἦν C' ἀρχῇ C'
14 γένηται C' V, γένεται M καὶ ὁ πτ. κ. ἢ β. C' 15 διατείνῃ MV
ἐς τ. εἰκ. ἢ. ἔχων M 16 τὴν ῥῆξ. ἢ om. V ῥίξιν καὶ ἐμπρο-
σθεν C' 17 τὰλλα V κ. λ. ἢ τουτέοισι C', τουτέοισι (-έοις M) κ.
λ. τουτέου προσδ. MV 18 γίνεσθαι MV 20 πύου V πτύσεως
pro ῥήξ. C' 21 post μάλ. add. μὲν MV 21. 22 αὐθ. ὁ π. ἀφῇ V

ἐπιθυμέωσιν καὶ δίψης ἀπηλλαγμένοι ἔωσιν καὶ ἡ
 γαστήρ σμικρά τε καὶ συνεσθηκότες διαχωρῇ καὶ τὸ πῦον
 λευκόν τε καὶ λεῖον καὶ ὁμόχροον ἐκχωρῇ καὶ φλέγ-
 ματος ἀπηλλαγμένον καὶ ἄνευ πόνου τε καὶ βηχὸς
 ἀνακαθαίρεται. ἄριστα μὲν οὕτω καὶ τάχιστα ἀπαλ- 5
 λάσσουσιν· εἰ δὲ μὴ, οἷσιν ἂν ἐγγυτάτω τούτων γίνηται.
 ἀπόλλυνται δὲ οὖς ἂν ὁ πυρετὸς αὐθημερὸν μὴ ἀφῇ,
 ἀλλὰ δοκέωσιν ἀφίεναι αὐθις φαίνεται ἀναθερμαινόμενος,
 καὶ δίψαν μὲν ἔχωσι, σιτίων δὲ μὴ ἐπιθυμέωσιν καὶ ἡ
 κοιλίῃ ὑγρὴ ἢ καὶ τὸ πῦον χλωρὸν καὶ πελιδνὸν 10
 ἢ φλεγματοῦδες καὶ ἀφροῦδες. οἷσι ταῦτα πάντα γίνεται,
 ἀπόλλυνται· ὁκόσοισι δὲ τούτων τὰ μὲν γίνεται, τὰ δὲ
 μὴ, οἱ μὲν αὐτῶν ἀπόλλυνται, οἱ δὲ ἐν πολλῷ χρόνῳ
 περιγίγνονται. ἀλλ' ἐκ πάντων τῶν τεκμηρίων τῶν 158
 ἐόντων ἐν τούτοις τεκμαίρεσθαι καὶ τοῖσιν ἄλλοις 15
 ἅπασιν.

18. Ὀκόσοισι δὲ ἀποστάσεις γίνονται ἐκ τῶν περι-
 πνευμονικῶν νοσημάτων παρὰ τὰ ὦτα καὶ ἐκπνέουσιν
 ἢ ἐς τὰ κάτω χωρία καὶ συριγγοῦνται, οὗτοι δὲ περι-
 γίνονται. ὑποσκέπτεσθαι δὲ χρὴ τὰ τοιαῦτα ὧδε· ἦν 20

1 ἐπιθυμοῦσι MV ἔεισι V 2 διαχωρεῖ C', ὑποχω-
 ρεῖ V, ὑποχωρεῖ M 3 ἢ pro ἐκχ. MV, ἐκχωρεῖ C'
 4 ἄτερ pro ἀνευ MV 5 βηχὸς ἰσχυρῆς MV ἀνακαθ. om. MV,
 ἀνακαθαίρεται C', ἀνίει Med. Foes. οὖν οὕτως MV 6 γίγνεται
 C' 7 οἷς C' ὅ τε πυρ. M αὐθιγμ. C', αὐθ. om. MV
 ἀφείη M, ἀφίει V post ἀφ. add. μετὰ τὴν ῥῆξιν C' 8 καὶ
 pro ἀλλὰ MV post δοκ. add. αὐτέους MV 9 μὴ om. V
 οὐκ C' 10 ἢ om. C' χλ. ἢ καὶ πελ. ἢ πτύη V πελ. πτύη
 ἢ φλεγμ. M, πελ., τὸ δὲ πτύελον φλ. C' 11 ἢ φλεγμα. n. ἀφρ. V
 ἦν (pro οἷσι) . . γίγνεται M οἷσιν ἂν C' 12 ἀπόλλυνται C'
 δ' ἂν τ. τ. μ. ἐπιγένηται MV γένονται C' 15 σημαίνεσθαι
 MV ἄλλοις πᾶσιν M 16 ἅπασιν om. V 18 νοσ. om. V, M
 i. m. ab ead. man. περὶ τ. ὧ. V ἐκπνέουσιν M, ἐκποιέουσιν V
 19 ἢ om. MV οὗτοι δὲ om. V 20 ἐπισκέπτ. vulg.

ὅ τε πυρετὸς ἔχῃ καὶ ἡ ὀδύνη μὴ πεπανμένη ἢ καὶ τὸ
 πτύελον μὴ ἐκχωρῇ κατὰ λόγον, μηδὲ χολώδεις αἱ
 διαχωρήσεις τῆς κοιλῆς ἔωσι μηδὲ εὐλυτοὶ καὶ εὐκρη-
 τοὶ γίνονται, μηδὲ τὸ οὔρον παχύ τε κάρτα καὶ πολλὴν |
 160 ὑπόστασιν ἔχον, ὑπηρετῆται δὲ περιεστικῶς ὑπὸ τῶν
 6 λοιπῶν πάντων τῶν περιεστικῶν σημείων, τούτοις
 χρὴ τὰς τοιαύτας ἀποστάσεις ἐλπίζειν ἔσεσθαι. γίνον-
 ται δὲ αἱ μὲν ἐς τὰ κάτω χωρία, οἷσιν ἂν τι περὶ τὸ
 ὑποχόνδριον τοῦ φλέγματος ἐγγίνηται, αἱ δὲ ἄνω, οἷσιν
 10 ἂν τὸ μὲν ὑποχόνδριον λαπαρόν τε καὶ ἀνώδυνον
 διατελῇ ἐόν, δύσπνοος δὲ τίνα χρόνον γενόμενος ἄτερ
 φανεροῦς προφάσιος ἄλλης παύσεται.

Αἱ δὲ ἀποστάσεις αἱ ἐς τὰ σκέλεα ἐν τῇσι περι-
 πνευμονίῃσι τῇσιν ἰσχυροῖσι καὶ ἐπικινδύνοισι λυσιτε-
 15 λές μὲν πᾶσαι, ἄρισται δὲ αἱ τοῦ πτυέλου ἐν μετα-
 βολῇ ἐόντος ἤδη γινόμεναι· εἰ γὰρ τὸ οἶδημα καὶ ἡ
 ὀδύνη γίνοιτο, τοῦ πτυέλου ἀντὶ τοῦ ξανθοῦ πυώδους
 γινομένου καὶ ἐκχωρέοντος ἔξω, οὕτως ἂν ἀσφαλέστατα
 ὅ τε ἄνθρωπος περιγίνοιτο, καὶ ἡ ἀπόστασις τάχιστα
 20 ἀνώδυνος ἂν παύσαιτο· εἰ δὲ τὸ πτύελον μὴ ἐκχωρεῖ

1 ἔχει C' παύηται M V 2 πτύον μὴ χωρῇ V
 μὴ δὲ V ut infra quoque αἱ τ. κοιλ. διαχ. M V 3 ἔωσι om.
 M V, ἔωσιν C' εὐλυτοὶ τε καὶ M V εὐκρητοὶ C', ἀκρητοὶ M V
 4 γίνονται r, γί(γ V)νονται C' V γίνοιτο καὶ M τὸ
 om. C' πολὺν pro παχὺν M V 5 ἔχων C' ὑπηρετεῖτε C'
 περὶ ἐστηκῶς M, περιεστηκῶς V 6 περιεστηκῶτων C' V 7 αὐτάς
 (sic) pro τοιαύτας C' 8 δ' V αἱ ss. M² ἐπὶ pro ἐς C'
 τι om. C' τὰ pro τι M τὰ ὑποχόνδρια M V, τὰ ὑποχόν-
 δριαν C' 9 τι ἐγγ. M, γίγνηται V οἷσι μὲν τὸ ὑπ. M
 10 λαπαρόν C', λαγαρόν V 11 ἐόν om. M παύσεται post
 γενόμ. M V 13 post δὲ add. ἄλλαι C' 14 τῇσι σχυρῇσι C'
 τε καὶ M 15 ἀπασαι V δ' V 16 ἡδὴ om. M V 17 τοῦ
 om. M V 19 τάχιστα om. C' 19. 20 τάχ. ἀνωδύνως V, ἀνώδυνος
 τάχ. M 20 ἀνωδύνως C' ἂν om. M V παύσαιτο r, παύσοιτο
 V C', παύσεται M ἐκχωρῇ M, -έει V

καλῶς, μηδὲ τὸ οὖρον ὑπόστασιν ἀγαθὴν ἔχον φαίνοιτο, κίνδυνος γενέσθαι χολὸν τὸ | ἄρθρον ἢ πολλὰ πρήγ- 162
ματα παρασχεῖν. εἰ δὲ ἀφανίζοιντο αἱ ἀποστάσεις τοῦ
πτυέλου μὴ ἐκχωρέοντος τοῦ τε πυρετοῦ ἔχοντος, δεινόν·
κίνδυνος γάρ, μὴ παραφρονήσῃ καὶ ἀποθάνῃ ὁ ἄνθρω- 5
πος. τῶν δὲ ἐμπύων τῶν ἐκ τῶν περιπνευμονικῶν
νοσημάτων οἱ γεραίτεροι μᾶλλον ἀπόλλυνται· ἐκ δὲ τῶν
ἄλλων ἐμπυημάτων οἱ νεώτεροι μᾶλλον ἀποθνήσκουσιν.

19. Αἱ δὲ σὺν πυρετῷ ὀδύνηαι γινόμεναι περὶ τὴν
ὀσφύν τε καὶ τὰ κάτω χωρία, ἣν τῶν φρενῶν ἅπτων- 10
ται, ἐκλείπουσαι τὰ κάτω χωρία, ὀλέθριαί κάρτα.
προσέχειν οὖν δεῖ τὸν νόον καὶ τοῖσιν ἄλλοισι σημείοι-
σιν, ὥς ἦν τι καὶ τῶν ἄλλων σημείων πονηρὸν ἐπιφαί-
νεται, ἀνέλπιστος ὁ ἄνθρωπος· εἰ δὲ ἀναῖσσαντος τοῦ
νοσήματος ὥς πρὸς τὰς φρένας τὰ ἄλλα σημεία μὴ πο- 15
νηρὰ ἐπιγίνοιτο, ἐμπυον ἔσεσθαι πολλὰ ἐλπίδες τοῦτον.

| Κύστιες δὲ σκληραί τε καὶ ἐπώδυνοι δειναὶ μὲν 166
πᾶσαι· ὀλεθριώταται δὲ ὀκόσαι σὺν πυρετῷ συνεχεῖ
γίνονται· καὶ γὰρ οἱ ἀπ' αὐτέων τῶν κυστίων πόνοι
ικανοὶ ἀποκτεῖναι, καὶ αἱ κοιλίαι οὐ διαχωρεύουσιν ἐπὶ 20
τῶν τοιούτων, εἰ μὴ σκληρὰ τε καὶ πρὸς ἀνάγκην.

1 μὴ δὲ C' φαίνεται V 2 χολ. γεν. M 3 ἦν δ' ἀφανί-
ζονται M, ἦν δὲ ἀφανίζονται V post ἀφαν. add. καὶ παλιν-
δρομέ(ου M)ωσιν C' M (om. V f interpr. Mediol.) τοῦ τε πτ. C'
4 τοῦ τε πυρ. ἔχ. om. V, τοῦ πυρ. τε ἔχ. M 5 τε καὶ V
7 νοσημ. om. M V γεραίτεροί τε M ἀποθνήσκ. C' 8 ἀπόλ-
λυνται C', de eis, quae h. l. add. C' cf. praefat. p. 77 9 γιν.
ὀδ. M 11 τὰ κάτω (χωρ om.) ἐκλ. M V ἐκλίπ. M ὀλέ-
θριον C' 12 τὸ νοῦν C' καὶ om. M V 14 ὁ om. V, de eis,
quae post ἄνθρ. vulgo sequuntur cf. praef. p. 77 δ' αὖ pro
δέ C' V 15 καὶ τὰ ἄ. C' 16 ἐπιγίνεται M, ἐπιφαίνεται C'
τ. π. ἐλ. V ἐμπ. ἔ. πολλὰ ἐλ. τούτων σωθῆναι C' 17 ἀπόδ.
M, ἐπόδυναι C' 18 παντελῶς pro πᾶσαι M ante ὀλεθριώτ.
add. καὶ ὀλέθριοι M δ' V 19 οἱ γὰρ ἀπ' C' 20 ἐν τούτῳ
τῷ χρόνῳ M V pro ἐπὶ τ. τ. 21 σκληρόν V

λύει δὲ οὖρον πυῶδες οὐρηθέν, λευκὴν καὶ λεῖν ἔχον
 168 ὑπόστασιν· ἦν δὲ μήτε τὸ οὖρον μηδὲν ἐνδῶ μήτε ἡ
 κύστις μαλθαχθῇ ὅ τε πυρετὸς συνεχῆς ἦ, ἐν τῇσι
 πρώτῃσι περιόδοισι τοῦ νοσήματος ἐλπίς τὸν ἀλγέοντα
 5 ἀποθανεῖσθαι. ὁ δὲ τρόπος οὗτος μάλιστα τῶν παι-
 δίων ἄπτεται τῶν ἀπὸ ἐπὶ ἑτέων, ἔστ' ἂν πεντεκαι-
 δεκαετέες γένωνται.

20. Οἱ δὲ πυρετοὶ κρίνονται ἐν τῇσιν αὐτῇσιν ἡμέρησι
 τὸν ἀριθμόν, ἐξ ὧν τε περιγίνονται οἱ ἄνθρωποι καὶ
 10 ἐξ ὧν ἀπόλλυνται. οἳ τε γὰρ εὐηθέστατοι τῶν πυρε-
 τῶν καὶ ἐπὶ σημείων ἀσφαλεστάτων βεβῶτες τεταρταῖοι
 παύονται ἢ πρόσθεν· οἱ δὲ κακοηθέστατοι καὶ ἐπὶ
 σημείων δεινοτάτων γινόμενοι τεταρταῖοι κτείνουσιν
 ἢ πρόσθεν. ἡ μὲν οὖν πρώτη ἔφοδος αὐτῶν οὕτω
 15 τελευτᾷ· ἡ δὲ δευτέρῃ ἐς τὴν ἑβδόμην περιάγει, ἡ
 δὲ τρίτῃ ἐς τὴν ἐνδεκάτην, ἡ δὲ τετάρτῃ ἐς τὴν τεσ-
 σαρεσκαιδεκάτην, ἡ δὲ πέμπτῃ ἐς τὴν ἑπτακαιδεκάτην,
 ἡ δὲ ἕκτῃ ἐς τὴν εἰκοστήν. αὗται μὲν ἐπὶ τῶν ὀξυ-
 τάτων νοσημάτων διὰ τεσσάρων ἐς τὰς εἴκοσιν ἐκ
 20 προσθέσεως τελευτῶσιν. οὐ δύναται δὲ ὄλησιν ἡμέ-
 170 ρῃσιν | ἀριθμεῖσθαι οὐδὲν τούτων ἀτρεκέως· οὐδὲ γὰρ
 ὁ ἐνιαυτός τε καὶ οἱ μῆνες ὄλησιν ἡμέρησιν πεφύκασιν
 ἀριθμεῖσθαι.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐν τῷ αὐτῷ τρόπῳ κατὰ τὴν αὐτὴν

- 1 ἡ λευκὴν V 2 τὴν ὑπόστ. M V ἐνδῶ r, ἐνδοίη C',
 ἐνδιδῶ M, ἐνδιδῶ V post ἐνδῶ add. ὁ πόνος M V 3 μαλθάσ-
 σοιτο M V μήτε ὁ πυρ. M ἔσται pro ἡ C', εἴη V 5 ἀπο-
 λέσθαι M, ἀπολειῖσθαι V 5. 6 ἄπ. τ. π. μάλ. M 6 τῶν
 ἑπταετέων M πέντεκαιδεκαταῖα M 11 ἀσφαλέστατα τῶν β. M
 12 εἰ pro ἡ C' οἳ τε M, οἳ τε δὲ V post κακοηθ. add.
 τῶν πυρετῶν C' 13 βεβῶτες pro γιν. (= Schol. p. 202) V
 15 περιάγεται M V 18 μὲν οὖν M V ἐπὶ f, ἐν C' M V 19 ἐκ
 om. C' 20 προσθέσεως C', προσθέσεως M δύναται C'
 21 οὐδ. τούτ. ἀριθμ. M V 24 αὐτὰς V καὶ κατὰ C'

πρόσθεσιν ἢ μὲν πρώτη περίοδος τεσσάρων καὶ τριή-
κοντα ἡμερέων, ἢ δὲ δευτέρη τεσσαράκοντα ἡμερέων,
ἢ δὲ τρίτη ἐξήκοντα ἡμερέων. τούτων δὲ ἐν ἀρχῇσιν
ἔστι χαλεπώτατα προγινώσκειν τὰ μέλλοντα ἐν πλείονι
χρόνῳ κρίνεσθαι· ὁμοιόταται γὰρ αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν 5
εἰσιν· ἀλλὰ χρὴ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρης ἐνθυμεῖσθαι
καὶ καθ' ἐκάστην τετράδα προστιθεμένην σκέπτεσθαι
καὶ οὐ λήσει, ὅπῃ τρέφεται. γίνεται δὲ καὶ τῶν
τεταρταίων ἢ κατάστασις ἐκ τούτου τοῦ κόσμου. τὰ
δὲ ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ μέλλοντα κρίνεσθαι εὐπετέ- 10
στερα γινώσκεσθαι· μέγιστα γὰρ τὰ διαφέροντα αὐτῶν
ἔστιν ἀπ' ἀρχῆς· οἱ μὲν γὰρ περιεσόμενοι εὐπνοοί τε
καὶ ἀνώδυνοί εἰσιν καὶ κοιμῶνται τὰς νύκτας τά τε
ἄλλα σημεῖα ἔχουσιν ἀσφαλέστατα· οἱ δὲ ἀπολούμενοι
δύσπνοοι γίνονται, ἀγρυπνέοντες, ἀλλοφάσσοντες τά 15
τε ἄλλα σημεῖα ἔχοντες κίκιστα. ὥς οὖν τούτων |
προγινωσκομένων συμβάλλεσθαι χρὴ κατὰ τε τὸν χρό- 172
νον καὶ κατὰ τὴν πρόσθεσιν ἐκάστην ἐπὶ τὴν κρίσιν
ιόντων τῶν νοσημάτων. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον
καὶ τῇσι γυναιξὶν αἱ κρίσεις ἐκ τῶν τόκων γίνονται. 20

21. Κεφαλῆς δὲ ὁδύνη ἰσχυραί τε καὶ συνεχέες
σὺν πυρετῷ, εἰ μὲν τι τῶν θανατωδέων σημείων προσ-
γίνοιτο, ὀλέθριον κάρτα· εἰ δὲ ἄτερ σημείων τοιούτων
ἢ ὁδύνη ὑπερβάλλοι εἴκοσιν ἡμέρας ὃ τε πυρετὸς

1 μὲν om. MV 3 δ' ἐν MV 4 πλείστῳ MV 5 post
χρόνῳ add. ἢ ἐλάσσονι C' ἀρχαὶ εἰσιν αὐτέων MV 8 λήσεται M
post τρέφ. add. τὸ νόσημα MV 8. 9 ἢ τ. τ. κατάστ. ἐκ
τοῦ τοιούτου κ. MV 10 δ' V 11 γινώσκειται C' 11. 12 ἀπ'
ἀρχ. αὐτέων ἐ. MV 12 εὐπνοιοι M, εὐπνοϊαν ἔχουσι καὶ V
14 εὐκαλλέστατα C' ἀπολλύμενοι MC' 15 ἀλλοφ. ἀγρυπν. MV
16 κίκ. ἔχ. MV 17 οὕτω γιγνομένων pro προγινωσκ. MV
χρόνον κατὰ τε MV 19 ιόντων C', ἐόντ. mut. ead. m. in
ιόντ. V λόγον pro τρόπ. MV 22 ἢν C' 24 ὑπερβάλλει C'

ἔχοι, ὑποσκέπτεσθαι χορὴ αἵματος ῥῆξιν διὰ ῥινῶν ἢ
 ἄλλην ἀπόστασιν ἐς τὰ κάτω χωρία. ἔστ' ἂν δὲ ἢ
 ὁδύνη ἢ νεαρά, προσδέχεσθαι χορὴ αἵματος ῥῆξιν διὰ
 ῥινῶν ἢ ἐκπύησιν, ἄλλως τε καὶ ἢν ἢ ὁδύνη περὶ
 5 τοὺς κροτάφους ἢ καὶ τὸ μέτωπον. μᾶλλον δὲ χορὴ τοῦ
 μὲν αἵματος τὴν ῥῆξιν προσδέχεσθαι τοῖσι νεωτέροισι
 πέντε καὶ τριήκοντα ἔτέων, τοῖσι δὲ γεραιτέροισι τὴν
 ἐκπύησιν. |

174 22. Ὡτὸς δὲ ὁδύνη ὀξεῖα σὺν πυρετῷ συνεχεῖ τε
 10 καὶ ἰσχυρῷ δεινόν· παραφρονῆσαι γὰρ κίνδυνος τὸν
 ἄνθρωπον καὶ ἀπολέσθαι. ὥς οὖν τούτου τοῦ τρόπου
 σφαλεροῦ ἔοντος ὀξέως δεῖ προσέχειν τὸν νόον καὶ
 τοῖσιν ἄλλοισι σημείοισι ἅπασι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέ-
 ρης. ἀπόλλυνται δὲ οἱ μὲν νεώτεροι τῶν ἀνθρώπων
 15 ἑβδομαῖοι καὶ ἔτι θᾶσσον ὑπὸ τούτου τοῦ νοσήματος,
 οἱ δὲ γέροντες πολλῷ βραδύτερον· οἱ γὰρ πυρετοὶ καὶ
 αἱ παραφροσύναι ἥσσον αὐτοῖσιν ἐπιγίνονται, καὶ τὰ
 ὦτα αὐτοῖσι διὰ τοῦτο φθάνει ἐκπνεύμενα· ἀλλὰ ταύ-
 τησι μὲν τῆσιν ἡλικίῃσιν ὑποστροφὰ τοῦ νοσήματος
 20 ἐπιγενόμεναι ἀποκτείνουσιν τοὺς πλείστους· οἱ δὲ νεώ-
 τεροι, πρὶν ἐκπυῆσαι τὸ οὔζ, ἀπόλλυνται. ἐπὴν δὲ
 ῥυῖ πῦον λευκὸν ἐκ τοῦ ὠτός, ἐλπίς περιγενέσθαι τῷ
 νέῳ, ἢν τι καὶ ἄλλο χρηστὸν αὐτῷ ἐπιγένηται σημεῖον.

1 ἔχει C' V ante χορὴ add. δὴ C' ἢ ἄλλως V ἢ ... ῥινῶν
 om. C' 3. 4 ἢ ἐκπ. διὰ ῥινῶν M, διὰ ῥιν. om. V 4 ἐμπύησιν V
 κῆν MV ἢ περὶ C' 5 ἢ C' κροτ. τε καὶ τ. μ. ἢ MV
 χορὴ προσδέχ. MV 8 ἐμπύησιν C' 9 ὁδύνη ἰσχυραί τε καὶ
 ξυνεχές σὺν πυρ. δειναί μὲν πᾶσαι C' ὁξ. ὁδ. MV 10 κινδ.
 γ. παραφρ. MV 11 τοῦ τρόπου om. V, τόπου C' 12 ταχέως pro
 ὀξέως MV 12. 13 καὶ et ἄλλοισι om. MV 13 πᾶσι M, πᾶσιν V
 15 τοῦ νόσ. τουτέου MV 16 οἳ τε γὰρ MV 18 αὐτοῖσι
 om. MV διὰ ταῦτα C' ἐκπνέσκεσθαι MV 20 ἐπιγιν. MV
 21 ἐπὴν γε M, ἐπεὶ ἢν γε V 22 ῥυῖ om. C', ῥεῦση V
 λευκὸν om. V 23 νοσέοντι pro νέῳ C' αὐτῷ ση. χρ. ἐπιγ. C'

23. Φάρυγξ δὲ ἔλκουμένη σὺν πυρετῷ δεινόν· ἀλλ' ἦν τι | καὶ ἄλλο σημεῖον ἐπιγένηται τῶν προκεκριμέ- 176
νων πονηρῶν εἶναι, προλέγειν ὡς ἐν κινδύνῳ ἔοντας
τοῦ ἀνθρώπου. αἱ δὲ κυνάγχαι δεινόταται μὲν εἰσι
καὶ τάχιστα ἀναιρέουσιν, ὁκόσαι μῆτε ἐν τῇ φάρυγγι 5
μηδὲν ἔκδηλον ποιοῦσιν μῆτε ἐν τῷ αὐχένι, πλεῖστον
δὲ πόνον παρέχουσι καὶ ὀρθόπνοϊαν· αὗται γὰρ καὶ
αὐθημερὸν ἀποπνίγουσι καὶ δευτεραῖαι καὶ τριταῖαι
καὶ τεταρταῖαι. ὁκόσαι δὲ τὰ μὲν ἄλλα παραπλησίως
ἔχουσι πόνον τε παρέχουσιν, ἐπαίρονται δὲ καὶ ἐρύ- 10
θημα ἐν τῇ φάρυγγι ἐμποιοῦσιν, αὗται ὀλέθρια μὲν
κάρτα, χρονιώτεραι δὲ μᾶλλον τῶν πρόσθεν. ὁκό-
σοισι δὲ συνεξερεύθει ἡ φάρυγξ καὶ ὁ αὐχὴν, αὗται
μὲν χρονιώτεραι, καὶ μάλιστα ἐξ αὐτέων περιγίνονται,
ἦν ὃ τε | αὐχὴν καὶ τὸ στιῆθος ἐρύθημα ἴσχωσιν καὶ 178
μὴ παλινδρομῇ τὸ ἐρυσίπελας ἔσω. ἦν δὲ μῆτε ἐν 16
ἡμέρησι κρισίμῃσι τὸ ἐρυσίπελας ἀφανίζεται μῆτε
φύματος συστραφέντος ἐν τῷ ἔξω χωρίῳ, μῆτε πῦον
ἀποβήσῃ ῥηϊδίως τε καὶ ἀπόνως, θάνατον σημαίνει

1 φάρυγξ (ut saepius) δὲ ἔλκουμένη C' post δειν. add. μὲν C'
2 ἀλλὰ καὶ ἦν τι ἄ. C' 2 γένηται MV 3 πονηρὸν C' MV,
-ων vulg. εἶναι om. C' 4 συνάγχαι M δειναὶ μὲν πᾶσαι
καὶ ἐπικίνδυνοι τάχ. ἀναιρέουσιν C' 5 ὁκόσαι ε ἐν C' μητ'
utroque loco MV 6 ἐκδ. μηδὲν V 7 τε pro δὲ MV 8 δευ-
τεραῖον κ. τριταῖον κ. τεταρταῖον MV 9 ὅσαι M παραπλη-
σιον C' 10 ἔχουσι om. MV τε r, τε om. MV, δὲ C' ἐπαί-
ρονται M τε pro δὲ C' ἐρύθηματα MV 11 ποιοῦσιν MV
αὗται om. MV 12 ὀλέγω pro μᾶλλον V post πρόσθεν add.
ἦν τὸ ἐρύθημα μέγα γίνεσθαι M 13 ita Erm. in epimetro t. III,
p. CXXVII, συνεξερευθεῖ C', ξυνερευθή M, συνεξαίρεθῃ V
ἡ om. C' M ὁ om. C' αὗται C' 14 δὲ pro μὲν MV τινὲς
περιφράγουσιν pro περιγίν. M 15 ἐρύθηματα C' V ἔχωσιν C',
ἔχει M 16 παλινδρομεῖ C' ἔσω om. V 17 ἀφαν. τ.
ἐρύθημα V. MV 18 ἔσω V 19 ἀποβήξῃ V, ἀπορήξῃ C'
ῥηϊδίως. ὃ τε ἄνθρωπος ἀπόνως ἔχειν δοκεῖ C', ῥηϊδ., ἀπόνως
δὲ ἔχειν δοκεῖ V

ἢ ὑποστροφὴν τοῦ ἐρυθήματος. ἀσφαλέστατον δὲ τὸ ἐρύθημα ὡς μάλιστα ἔξω τρέπεσθαι· ἦν δὲ ἐς τὸν πνεύμονα τρέπεται, παράνοιάν τε ποιεῖ καὶ ἔμπυοι [ἐξ αὐτῶν] γίνονται ὡς τὰ πολλά.

5 [Οἱ δὲ γαργαρεῶνες ἐπικίνδυνοι καὶ ἀποτάμνεσθαι καὶ ἀποσχάζεσθαι, ἔστ' ἂν ἐρυθροὶ τ' ἔωσι καὶ μεγάλοι· καὶ γὰρ φλεγμοναὶ ἐπιγίνονται τούτοις καὶ αἱμορραγίαι· ἀλλὰ χρὴ τὰ τοιαῦτα τοῖσιν ἄλλοις μηχανήμασι πειρῆσθαι κατισχναίνειν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. ὁκόταν
10 δὲ ἀποκριθῇ ἡδὴ, ὃ δὴ σταφυλὴν καλέουσι, καὶ γένηται
180 τὸ | μὲν ἄκρον τοῦ γαργαρεῶνος μέζον καὶ πελιδνόν, τὸ δὲ ἀνωτέρω λεπτότερον, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἀσφαλὲς διαχειρίζειν. ἄμεινον δὲ καὶ ὑποκενώσαντα τὴν κοιλίην τῇ χειρουργίᾳ χρῆσθαι, ἦν ὃ τε χρόνος συγχωρῇ καὶ
15 μὴ ἀποπνίγηται ὁ ἄνθρωπος.]

24. Ὅκόσοις δ' ἂν οἱ πυρετοὶ παύωνται μήτε σημείων γενομένων λυτηρίων μήτε ἐν ἡμέρησι κρισίμῃσιν, ὑποστροφὴν προσδέχεσθαι τούτοις. ὅστις δ' ἂν τῶν πυρετῶν μηκύνῃ περιεστικῶς διακειμένου τοῦ
20 ἀνθρώπου, μήτε ὁδύνης ἐχούσης διὰ φλεγμονὴν τινα μήτε διὰ πρόφασιν ἄλλην μηδεμίαν ἐμφανέα, τούτῳ προσδέχεσθαι ἀπόστασιν μετ' οἰδήματος τε καὶ ὁδύνης

1 ἀποτροπὴν V ἀσφαλέστερον M post δὲ add. τὸ οἰδημα καὶ M, τὸ ἐρύθημα om. V 2 ὡς μάλ. τὸ ἐρ. C' δ' V post τρέπεσθαι add. καὶ τὰς ἐτέρας ἀποστάσιος ἀμφοτέρως ἔξω τρέπεσθαι C' 3 τράπ. V, τρέπονται C' (παρά)νοιάν τε .. γεραιτέροισιν (p. 106, 19) om. C' τε om. V 4 ἐξ αὐτῶν, quae vulgo ex superioribus huc illata iterantur, expunxi, cf. Herm. XXV, p. 140 ὡς τὰ π. γιν. V 5—15 del. Erm. 6 διασχίζεσθαι M τε ὥσι(ν M) M V 9 καὶ ἰσχναίνειν V ὅταν δ' V 10 post ἡδὴ add. πᾶν V ὅλη pro ὃ δὴ M 11 τε καὶ περιφερὲς pro καὶ πελ. M Gal. comm. 15 ὠνθρ. V 18 πρὸς τούτ. (?) M 21 μὴδὲ μίαν V 22 μετ' om. V, superscr. M²

ἐς τι τῶν ἄρθρων καὶ οὐχ ἦσσαν τῶν κάτω. μᾶλλον
 δὲ γίνονται καὶ ἐν ἐλάσσονι χρόνῳ αἱ τοιαῦται ἀπο-
 στάσεις τοῖσι νεωτέροισι τριήκοντα ἑτέων. ὑποσκέ-
 πτεσθαι δὲ χρὴ εὐθέως τὰ περὶ τῆς ἀποστάσιος, ἣν
 εἰκοσιν ἡμέρας ὁ πυρετὸς ἔχων ὑπερβάλλη. τοῖσι δὲ 5
 γεραιτέροισιν | ἦσσαν γίνεται πολυχρονιωτέρου ἐόν- 182
 τος τοῦ πυρετοῦ. χρὴ δὲ τὴν μὲν τοιαύτην ἀπόστασιν
 προσδέχεσθαι συνεχέως ἐόντος τοῦ πυρετοῦ, ἐς δὲ
 τεταρταῖον καταστήσεσθαι, ἣν διαλείπη τε καὶ κατα-
 λαμβάνη πεπλανημένον τρόπον καὶ ταῦτα ποιέων τῷ 10
 φθινοπώρῳ πελάξῃ. ὥσπερ δὲ τοῖσι νεωτέροισι τριή-
 κοντα ἑτέων αἱ ἀποστάσεις γίνονται, οὕτως οἱ τεταρταῖοι
 μᾶλλον τοῖσι τριηκονταέτεσι καὶ γεραιτέροισιν. τὰς δὲ
 ἀποστάσιος εἰδέναι χρὴ τοῦ χειμῶνος μᾶλλον γινομένης
 χρονιώτερόν τε πανομένης, ἦσσαν δὲ παλινδρομεούσας. 15

Ὅστις δ' ἂν ἐν πυρετῷ μὴ θανατώδει φῇ κεφα-
 λὴν ἀλγεῖν καὶ ὀφρυνῶδες τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
 γίνεσθαι ἢ καὶ καρδιωγμὸς τούτῳ προσγένηται, χολώ-
 δης ἔμετος παρέσται· ἣν δὲ καὶ ῥίγος προσγένηται καὶ
 τὰ κάτω τοῦ ὑποχονδρίου ψυχρὰ ἔχῃ, καὶ θᾶσσον ἔτι 20
 ὁ ἔμετος παρέσται· ἣν δέ τι πύη ἢ φάγῃ ὑπὸ τοῦτον
 τὸν χρόνον, κάρτα | ταχέως ἐμεῖται. τούτων δὲ οἷσιν 184
 ἂν ἄρξηται ὁ πόνος τῇ πρώτῃ ἡμέρῃ γίνεσθαι, τεταρ-

1 ἐν τῶν ἄρθρ. V, ἐς τι i. ras. M² post ἦσσαν add. ἐν V, ἐν semiras. M, om. f Gal. i. t. 2 αἱ ἀποστάσεις αἱ τοιαῦται V

3 τριακ. V 4 τὰ om. V 5 ἔχων om. V 7 πυρετοῦ... ἐόντος τοῦ om. V 9 ἐπιλαμβ. πεπλανημένων V 10 πάντα ταῦτα V

11 πελάξῃ r, προσπελάσῃ M, πελάσῃ V Erot. ante τριήκ. add. τῶν M 12 γίνονται ss. M² 13 τριήκοντα ἔτεσι M V 15 ἦσσαν

τὲ V 16 ante κεφ. add. τὴν C' M θαν. κεφ. ἀλγεῖν καὶ V

18 γίννηται V, φαίνεσθαι vulg. καὶ ante καρδ. om. V 19 γέ-

νηται V 20 ἔτι om. V 21 ante πύη add. καὶ V 23 τῇ πρ.

ἡμ. ὁ πόν. V

ταῖοι πιεξεῦνται μάλιστα καὶ πεμπταῖοι· ἐς δὲ τὴν
 ἐβδόμην ἀπαλλάσσονται· οἱ μέντοι πλεῖστοι αὐτῶν
 ἔρχονται μὲν πονεῖσθαι τριταῖοι, χειμάρζονται δὲ μά-
 λιστα πεμπταῖοι· ἀπαλλάσσονται δὲ ἐναταῖοι ἢ ἐνδε-
 5 καταῖοι· οἱ δ' ἂν ἔρξωνται πεμπταῖοι πονεῖσθαι καὶ
 τὰ ἄλλα κατὰ λόγον αὐτοῖσι τῶν πρόσθεν γίνηται, ἐς
 τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην κρίνεται ἡ νοῦσος· γίνεται
 δὲ ταῦτα τοῖσι μὲν ἀνδράσι καὶ τῆσι γυναιξὶν ἐν τοῖσι
 τριταίοισι μάλιστα· τοῖσι δὲ νεωτέροισι γίνεται μὲν
 10 καὶ ἐν τούτοισι, μᾶλλον δὲ ἐν τοῖσι συνεχεστέροισι
 πυρετοῖσι καὶ ἐν τοῖσι γνησίοισι τριταίοισιν.

Οἷσι δ' ἂν ἐν τοιουτοτρόπῳ πυρετῷ κεφαλὴν ἀλ-
 γέουσιν ἀντὶ μὲν τοῦ ὀρφνωδὲς τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
 φαίνεσθαι ἀμβλυωγμὸς γίνηται ἢ μαρμαρυγαὶ προφαί-
 15 νωνται, ἀντὶ δὲ τοῦ καρδιώσσειν ἐν τῷ ὑποχονδρίῳ
 186 ἐπὶ | δεξιᾷ ἢ ἐπ' ἀριστερᾷ συντείνηταί τι μήτε σὺν
 ὀδύνη μήτε σὺν φλεγμονῇ, αἷμα διὰ ρινῶν τούτοισι
 ῥαγῆναι προσδόκιμον ἀντὶ τοῦ ἐμέτου. μᾶλλον δὲ καὶ
 ἐνταῦθα τοῖσι νέοισι τοῦ αἵματος τὴν ῥῆξιν προσδέ-
 20 χεσθαι· τοῖσι δὲ τριηκονταέτεσι καὶ γεραιτέροισιν
 ἦσπον, ἀλλὰ τοὺς ἐμέτους τούτοισι προσδέχεσθαι.

Τοῖσι δὲ παιδίοισι σπασμοὶ γίνονται, ἣν ὃ τε
 πυρετὸς ὁξὺς ἢ καὶ ἡ γαστήρ μὴ διαχωρῇ καὶ ἀγρουπ-
 νέωσί τε καὶ ἐκπλαγέωσι καὶ κλαυθμυρίζωσι καὶ τὸ

1 μᾶλλον V 2 πλέυνες M 4 ἀπ. δὲ ἐννατ. ἢ ἐνδεκ. in
 ras. subsequente quinque litterarum lacuna V 6 τᾶλλα V
 τῶν ss. M γίνεται M 7 ἡ νοῦσος om. V 8 ἀνδράσι τὲ καὶ
 γυναιξὶν V 10 δ' ἐν V 12 ἐν add. M, om. V 14 ἀμβλυω-
 γμὸς V 16 ξυντείνεται sine τι M 17 ante διὰ add. δὲ M
 τούτῳ M, τουτέῳ V 18 ῥῆναι M ἐμετοῦ V δ' ἐνταῦθα V
 20 τριηκοντα ἔτεσι M, τριηκοντέτεσι V 21 τ. ἐμετοὺς V,
 τοῖς ἐμέτοις C' 22 τε om. M 23 διαχωρεῖ C', ὑποχωρεῖ V
 24 κλαυμυρ. M, κλαυθμυρίζουσι C' V

χρῶμα μεταβάλλωσι καὶ χλωρὸν ἢ πελιδνὸν ἢ ἐρυθρὸν ἰσχωσιν. γίνεται δὲ ταῦτα ἐξ ἐτοιμοτάτου μὲν τοῖσι παιδίοις τοῖσι νεωτάτοις ἐς τὰ ἑπτὰ ἔτα· τὰ δὲ πρεσβύτερα τῶν παιδίων καὶ οἱ ἄνδρες οὐκ ἔτι ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ὑπὸ τῶν σπασμῶν ἀλίσκονται, ἢν μὴ 5
 τι τῶν σημείων προσγένηται τῶν ἰσχυροτάτων τε καὶ κακίστων, οἷά περ ἐπὶ | τῇσι φρενίτισι γίνεται. τοὺς 188
 δὲ περιεσομένους τε καὶ ἀπολουμένους τῶν παιδίων τε καὶ τῶν ἄλλων τεκμαίρεσθαι τοῖσι σύμπασι σημείοις, ὥς ἐφ' ἑκάστοις ἕκαστα διαγέγραπται. ταῦτα δὲ 10
 λέγω περὶ τῶν ὀξέων νοσημάτων καὶ ὅσα ἐκ τούτων γίνεται.

25. Χρὴ δὲ τὸν μέλλοντα ὀρθῶς προγινώσκειν τοὺς τε περιεσομένους καὶ τοὺς ἀποθανομένους οἷσί τε ἂν μέλλῃ τὸ νόσημα πλείονας ἡμέρας παραμένειν καὶ 15
 οἷσιν ἂν ἐλάσσους, τὰ σημεῖα ἐκμανθάνοντα πάντα δύνασθαι κρίνειν ἐκλογιζόμενον τὰς δυνάμιας αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας, ὥσπερ διαγέγραπται περὶ τε τῶν ἄλλων καὶ τῶν οὖρων καὶ τῶν πτυέλων[, ὅταν ὁμοῦ πῦόν τε ἀναβήσῃ καὶ χολήν]. χρὴ δὲ καὶ τὰς φορὰς τῶν 20
 νοσημάτων τῶν αἰεὶ ἐπιδημεόντων ταχέως ἐνθυμεῖσθαι καὶ μὴ λανθάνειν τὴν τῆς ὥρης κατάστασιν. εὖ μὲν-
 τοι χρὴ εἰδέναι περὶ τῶν τεκμηρίων καὶ τῶν ἄλλων

1 καὶ πελ. MV 2 ἰσχωσιν C' ἐτοιμόν C' 3 τοῖσι νεωτά-
 τοις τῶν παιδίων C', τοῖσι δὲ νεωτ. M 5 τῶν τοιούτων σπ. C'
 6 γένηται C' 7 τοὺς δὲ (δ' M) ἀπολ. τ. κ. π. MV 8 ἀπολλυ-
 μένους C' M παίδων C' 11 περὶ τε τῶν MV ὁκόσα V 14 τε
 om. MV τε καὶ τ. ἀπολλυμένους C' ὅσοις M 15 πλ. ἡμ.
 παρ. τὸ νόσ. MV 16 ὅσοις M, οἷς V ἐκμανθάνοντας M, ἐκμα-
 θόντα V πάντα τὰντὰ (sic) C' 17 λογίζ. MV ante τὰς add.
 ἑκάστου C' αὐτῶν om. C' 19 τῶν ante πτυέλ. om. V ὅταν — χο-
 λήν (20) del. Gomp. Wil. ποιόν τε καὶ χολ. ἀναβ. C' 21 ὀξέως
 pro ταχ. Wil. (cf. 102, 12) 22 καὶ μὴ λανθάνειν om. M τὴν τε
 τ. ὥ. κ. M, τῆς τε ὥρ. τὴν κατάστ. V 23 περὶ τε τῶν C'

σημείων, ὅτι ἐν παντὶ ἔτει καὶ πάσῃ ὥρῃ τὰ τε
 190 κακὰ | κακόν τι σημαίνει καὶ τὰ χρηστὰ ἀγαθόν, ἐπεὶ
 καὶ ἐν Λιβύῃ καὶ ἐν Δήλῳ καὶ ἐν Σκυθίῃ φαίνεται
 τὰ προγεγραμμένα σημεῖα ἀληθεύοντα. εὖ οὖν χρῆ
 5 εἰδέναι, ὅτι ἐν τοῖς αὐτοῖσι χωρίοισιν οὐδὲν δεινὸν τὸ
 μὴ οὐχὶ τὰ πολλαπλάσια ἐπιτυγχάνειν, ἣν ἐκμαθὼν
 τις αὐτὰ κρίνειν τε καὶ ἐκλογίζεσθαι ὀρθῶς ἐπίστηται.
 ποθεῖν δὲ χρῆ οὐδενὸς νοσήματος ὄνομα, ὅ τι μὴ τυγ-
 χάνει ἐνθάδε γεγραμμένον· πάντα γάρ, ὁκόσα ἐν τοῖσι
 10 χρόνοισι τοῖσι προειρημένοισι κρίνεται, γνώσῃ τοῖσιν
 αὐτοῖσι σημείοισιν.

1 post σημ. add. καὶ μὴ λανθ. C' M, om. V χόρη pro
 ὥρη C' 2 τι om. M ///ἐπεὶ cum ras. V 3 λιβύει C' σκυ-
 θησι C' V φαίνονται V 4 ἀληθ. σημ. M V ἐξ ὧν pro εὖ
 οὖν M 5 ἐν τε τοῖς M σημείοισι pro χωρ. C' οὐθὲν V
 τὸ μὴ οὐχὶ om. V, τὸ /// μὴ οὐ M 6 ante ἐπιτ. add. αὐτῶν M
 ἣν τις ἐκμ. V 7 λογίζ. M 8 οὐνομα M, τοῦνομα C'
 9 γεγρ. ἐνθ. C' ἅπαντα C' V ὁκόσα om. C' 10 προγεγραμμέ-
 νοις C' γνώσει C'

ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΤΗΣ ΟΞΕΩΝ.

1. Οἱ συγγράψαντες τὰς Κνιδίας καλεόμενας γνώ- Π 224 L.
μας ὅποια μὲν πάσχουσιν οἱ κάμνοντες ἐν ἐκάστοισι
τῶν νοσημάτων ὀρθῶς ἔγραψαν καὶ ὁποίως ἔνια ἀπέ-
βαινε· καὶ ἄχρι μὲν τούτων, καὶ ἦν μὴ ἰητρος, 5
δύναιτό τις ἂν ὀρθῶς συγγράψαι, εἰ εὖ παρὰ τῶν καμ-
νόντων ἐκάστου πύθοιτο, ὅποια πάσχουσιν· ὅποσα δὲ
προσκαταμαθεῖν δεῖ τὸν ἰητρὸν μὴ λέγοντος τοῦ κάμ-
νοντος, τούτων πολλὰ παρεῖται, ἄλλ' ἐν ἄλλοισιν καὶ
ἐπίκαιρα ἔνια ἑόντα ἐς τέκμαρσιν.

10

2. Ὅποταν δὲ ἐς τέκμαρσιν λέγῃται, ὥς χρὴ ἕκαστα
ἰητρεύειν, ἐν τούτοις πολλὰ ἑτεροίως | γινώσκω ἢ ὥς 226
κεῖνοι ἐπεξήρσαν· καὶ οὐ μόνον διὰ τοῦτο οὐκ ἐπαι-
νέω, ἀλλ' ὅτι καὶ ὀλίγοις τὸν ἀριθμὸν τοῖσιν ἄνεσιν
ἐχρέοντο· τὰ γὰρ πλεῖστα αὐτοῖσιν εἴρηται, πλὴν τῶν 15
ὀξειῶν νούσων, φάρμακα ἐλατήρια διδόναι καὶ ὀρὸν
καὶ γάλα τὴν ὥρην πιπίσκειν.

3. Εἰ μὲν οὖν ταῦτα ἀγαθὰ ἦν καὶ ἀρμόζοντα τοῖσι

1 Ἱπποκράτους περὶ πτισάνης A, Ἱ. π. δ. δ. οἱ δὲ περὶ
πτισάνης οἱ δὲ πρὸς τὰς κνιδίας γνώμας M, Ἱ. πρὸς τὰς κνιδίας
γνώμας ἢ περὶ πτισάνης V 5 post ἀπέβ. add. αὐτέων codd.
praeter A¹ (ss. A³) V τούτεον M V ἦν om. codd. praeter A

6 δύναιτ' ἂν A V, ἂν δύναιτο M, τις om. A M V, δύναιτό τις
ἂν Par. R' Gal. i. textu, κ. ὁ μὴ ἰ. δ. ἂν Wil. 7 ἕκαστα V
πενθί(ει A³)ατο A, πνθίατο (v in ras.) M 8 προκ. M δῆ A,
mut. in δεῖ A³ 9 ἄλλα V ante πολλὰ add. τὰ omn. praeter
A¹ (add. A³) 10 ἑόντα om. A¹ (add. A³) τέκμαρσι V 11 Ὅπό-
ταν — τέκμαρσιν om. A¹, ss. A³ δὲ δῆ V ante ὥς add. ἢ A M
13 κεῖνοι A¹, ἐκ. A³ M V ἐπεξήρσαν A τούτῳ M 14 ἄνε-
σιν V, ἀνέεσιν (κεε in ras.) A, ἄκ. om. M 15 εἴρηται pro
εἴρ. V, εἰρέεσται M 16 ὀρρὸν A, alterum ρ add. A³ 17 ante
τὴν add. εἰς A³ 18 ταῦτ' ἦν ἀγ. V, ἦν om. A

νοσήμασιν, ἐφ' οἷσι παρήνουν διδόναι, πολὺ ἂν ἀξιώτερα
 ἦν ἐπαίνου, ὅτι ὀλίγα ἔοντα αὐτάρκεά ἐστιν· νῦν δὲ
 οὐχ οὕτως ἔχει. οἱ μέντοι ὕστερον ἐπιδιασκευάσαντες
 5 ἱητρικώτερον δὴ τι ἐπῆλθον περὶ τῶν προσοιστέων
 ἐκάστοισιν. ἀτὰρ οὐδὲ περὶ διαίτης οἱ ἀρχαῖοι συνέ-
 γραψαν οὐδὲν ἄξιον λόγου· καί τοι μέγα τοῦτο παρή-
 καν. τὰς μέντοι πολυτροπίας τὰς ἐν ἐκάστη τῶν νού-
 228 σων καὶ τὴν πολυσχιδίην οὐκ ἡγνόεον ἔνιοι· τοὺς δ'
 ἀριθμοὺς ἐκάστου τῶν νοσημάτων σάφα ἐθέλοντες
 10 φράζειν οὐκ ὀρθῶς ἔγραψαν· μὴ γὰρ οὐκ εὐαρίθμητον
 ἦ, εἰ τούτῳ τις σημαίνεται τὴν τῶν καμνόντων νοῦ-
 σον, <τῷ> τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου διαφέρειν τι, μὴ τωὐτὸ
 δὲ νόσημα δοκεῖ εἶναι, ἦν μὴ τωὐτὸ ὄνομα ἔχῃ.

2 L. 4. Ἐμοὶ δὲ ἀνδάνει μὲν [ἐν] πάσῃ τῇ τέχνῃ
 15 προσέχειν τὸν νόον· καὶ γὰρ ὅποσα ἔργα καλῶς ἔχει
 ἢ ὀρθῶς, καλῶς ἕκαστα χρὴ ποιεῖν καὶ ὀρθῶς, καὶ
 ὅποσα ταχέως [ἔργα], ταχέως, καὶ ὅποσα καθαρίως,
 232 καθαρίως, καὶ ὅποσα ἀνωδύνως, διαχειρίζεσθαι ὡς
 ἀνωδυνώτατα καὶ ἄλλα πάντα τοιοντότροπα διαφερόν-
 20 τως τῶν πέλας ἐπὶ τὸ βέλτιον ποιεῖν χρὴ.

1 πολὺ VA¹ (mut. in πολῶ A³) ἔτι pro πολὺ M 2 ἐπ.
 ἦν M ὀλίγιστα V 6 οὐδέν om. A¹, add. A³ μετὰ M
 7 ἐκάστησι MV 8 post πολυσχ. add. αὐτέων omn. praet. A¹
 (add. A³) δὲ MV 9 ἐκάστων V σαφῶς V 10 post
 γὰρ add. καὶ MV οὐκ om. V¹, ss. V² εὐαρίθμητως V
 11 ἦν pro ἦ M, εἶη AV τούτῳ (-τέων³) τι/ cum ras. unius
 litt. A σημαίνεται A (ηται in ras. A³), σημαίνεται Gal. i. t.,
 σημαίνεται cett. καμνόντ A¹, ὦν ss. al. m. 12 τῷ add. Gomp.,
 τῷ ἔτ. JDS' μητ' αὐτόν mut. in μὴ τάντό A, μὴ τῷδε νόσ. V
 13 δοκεῖν AMV, -έει Gal. i. t., ἔχει A 14 ἀνδάνει A ἐν post
 μὲν del. Gomp., Wiener Sitzungsber. tom. 83 p. 590 15 ἔργα
 διήκει καλῶς ἕκαστα (ἔχ. ἢ ὁ. κ. om.) M 17 ἔργα ταχέως· ταχέως
 V, ἔργα delevi καθαριότητος A, -ιότητος V, -ιότης M 18 κα-
 θαρῶς A δεῖ διαχ. V Gal. i. t. 19 post ἀνωδυνώτατα add.
 ποιέειν omn. praeter A τὰ ἄ. MV τὰ post πάντα add. omn.
 praeter A 20 ante πέλας add. ἄλλων A

5. Μάλιστα δ' ἂν ἐπαινέσαιμι ἰητροόν, ὅστις ἐν τοῖ-
 σιν ὀξέσι νοσήμασιν, ἃ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων
 κτείνει, ἐν τούτοισι διαφέρων τι τῶν ἄλλων εἴη ἐπὶ
 τὸ βέλτιον. ἔστιν δὲ ταῦτα ὀξέα, ὅποια ὠνόμασαν οἱ
 ἀρχαῖοι πλευριτὶν καὶ περιπνευμονίην καὶ φρενίτιν 5
 καὶ καῦσον, καὶ τᾶλλα ὅσα τούτων ἐχόμενα, ὧν οἱ
 πυρετοὶ τὸ ἐπίπαν συνεχές. ὅταν γὰρ μὴ λοιμώδους
 νούσου τρόπος τις κοινὸς ἐπιδημήσῃ, ἀλλὰ σποράδες
 ἔωσιν αἱ νοῦσοι, καὶ πολλαπλάσιοι | ὑπὸ τούτων τῶν 234
 νοσημάτων ἀποθνήσκουσι [πλείους] ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλων 10
 τῶν συμπάντων.

6. Οἱ μὲν οὖν ἰδιῶται οὐ κάρτα γινώσκουσιν τοὺς
 ἐς ταῦτα διαφέροντας τῶν πέλας ἑτεροίων τε μᾶλλον
 ἐπαινέται ἰημάτων καὶ ψέκται εἰσὶν· ἐπεὶ τοι μέγα
 σημεῖον τόδε, ὅτι οἱ δημόται ἀσυνετώτατοι αὐτοὶ ἔω- 15
 τῶν περὶ τούτων τῶν νοσημάτων εἰσὶν, ὡς μελετητέα
 ἔστί· οἱ γὰρ μὴ ἰητροὶ ἰητροὶ δοκέουσιν εἶναι μάλιστα
 διὰ | ταύτας τὰς νούσους· ῥήιδιον γὰρ τὰ ὀνόματα 238
 ἐκμαθεῖν, ὅποια νενόμισται προσφέρεισθαι πρὸς τοὺς τὰ

1 ὅστις A¹, mut. A² in ὅπως ἐν τ. ὀξ. ab ead. m. i. m. M
 3 διαφέρων A¹, em. al. m. 4 ante ἔστι velut in titulo ὀξέα
 νοσήματα ταῦτα add. A ὀνόμ. A¹, em. al. m. 5 post φρεν.
 add. καὶ λήθαργοι M 6 τὰ ἄ. M, τᾶλλα V post τᾶλλα add.
 νοσήματα M ἐχόμενά ἔστι M 7 post συνεχ. add. ὄντες κτεί-
 νοσι(ν M) M V ὁπόταν δὲ μὴ V 8 σποράδες M 9 ἔωσιν AV
 πολλαπλ. Gomperz l. l. p. 591, μὴ παραπλήσιοι M vulg.,
 παραπλ. sine μὴ V, καὶ παραπλ. om. A, sed i. m. καὶ μὴ παρα-
 πλήσιοι, τοὺς πλείστους συμβέβηκεν A³ ὑπὸ τούτων A¹ mut. in
 ὑπὸ τῶν τοιούτων A³ ἀλίσκεσθαι loco τῶν νοσημάτων i. ras.
 A³ 10 θνήσκουσι A πλείους ἢ AV, μᾶλλον ἢ M, gloss.
 reiec. Wil. 11 post συμπ. add. νοσημάτων V 13 ἑτεροὶ ὧν M
 δὲ pro τε Wil. 14 ἐπείτοι A, alterum ε add. A³ ἐπὶ τοι V
 15 οἱ μὲν δημ. M ἀξυνετὰ τὰ τοιαῦτα pro ἀσ. αὐτοὶ M
 16 ὥστε pro ὡς MV 17 εἶναι pro ἔστι codd., sed εἶνα
 in ras. A 19 ἐκμανθάνειν M, post ἐκμαθ. add. ἔστιν A³

τοιιάδε κάμνοντας· ἦν γὰρ ὀνομάσῃ τις πισάνης τε
 χυλὸν καὶ οἶνον τοῖον ἢ τοῖον καὶ μελίκρητον, πάντα
 τοῖσι ιδιώτῃσι δοκέουσιν οἱ ἱητροὶ τὰ αὐτὰ λέγειν, οἱ
 τε βελτίους καὶ οἱ χεῖρους. τὰ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει,
 5 ἀλλ' ἐν τούτοισι καὶ πάνν διαφέρουσιν ἕτεροι ἑτέρων.

3 L. 7. Δοκεῖ δέ μοι ἄξια γραφῆς εἶναι, ὅποσα
 τε ἀκαταμάθητά ἐστιν τοῖς ἱητροῖς ἐπίκαιρα ἔοντα
 εἰδέναι καὶ ὅποσα μεγάλας ὠφελείας φέρει ἢ μεγάλας
 βλάβας. ἀκαταμάθητα οὖν καὶ τὰδ' ἐστίν, διὰ τί ἄρα
 10 ἐν τῇσιν ὀξεύῃσι νοῦσοισιν οἱ μὲν τῶν ἱητρῶν πάντα
 τὸν αἰῶνα διατελέουσιν πισάνας διδόντες ἀδιηθήτους
 240 καὶ νομίζουσιν | ὀρθῶς ἱητροεύειν, οἱ δέ τινες περὶ
 παντὸς ποιέονται, ὅπως κριθὴν μηδεμίαν καταπίῃ ὁ
 κάμνων — μεγάλην γὰρ βλάβην ἡγεῦνται εἶναι —, ἀλλὰ
 15 δι' ὀθονίου τὸν χυλὸν διηθέοντες διδόασιν· οἱ δ' αὖ
 τινες αὐτῶν οὗτ' ἂν πισάνην παχεῖαν δοῖεν οὔτε
 χυλόν· οἱ μὲν μέχρι ἂν ἐβδομαῖος γέννηται, οἱ δὲ καὶ
 διὰ τέλεος ἄχρι ἂν κριθῇ ἡ νοῦσος.

8. Μάλα μὲν οὖν οὐδὲ προβάλλεσθαι τὰ τοι-
 20 αὐτα ζητήματα εἰθίδαται οἱ ἱητροί· ἴσως δὲ οὐδὲ

1 τοιαῦτα MV εἰ γὰρ ὀνομάσεις V τε post πισάν.
 om. M 2 post prius τοῖον (sic) adser. δὲ A³ i. ras. ἢ καὶ M
 ἅπαντα MV 3 τοῖσι(ν A³) ιδιώτ. A, τοῖσι δημότῃσι MV
 ταῦτα AV 5 τούτ. δὴ κ. π. MV post πάνν add.
 μέγα M, μεγάλα V 6 post εἶναι add. μάλιστα MV, om. A¹,
 ss. A³ 7 τε om. V ἀκαταμάχητά (bis) V 8 ὅποσα τε
 pro καὶ ὅπ. V 9 ante οὖν add. μὲν MV διατί ἄρα AV
 10 τινὲς pro οἱ V ἅπαντα MV 11 διατελ. τ. αἰ. V
 13 μὲν μὴ δὲ μίην V καταπίο A¹, mut. in -πιη A³ 15 διηθ.
 τ. χυλ. M 16 πισάνης παχεύς A 17 post γέν. add. ὁ
 κάμνων MV, om. A¹, adser. A³ i. m. 18 διατελέως AV
 ἦν pro ἂν bis M 19 τοιάδε MV 20 ζητήμ. om. V
 εἰθισ(ται i. ras.) τοῖς ἱητροῖς (mut. ex οἱ ἱητροί) A, εἰθίδαται
 Ilb. (cf. p. 125, 22), εἰθισμένοι εἰσὶν MV

προβαλλόμενα γινώσκεται· καίτοι διαβολήν γε ἔχει ὅλη ἡ τέχνη πρὸς τῶν δημοτέων μεγάλην, ὥς μὴ δοκεῖν ὅλως ἰητρικὴν εἶναι· ὥστ' εἰ ἓν γε τοῖσιν | ὄξυτά- 242 τοῖσι τῶν νοσημάτων τοσόνδε διοίσουσιν ἀλλήλων οἱ χειρώννακτες, ὥστε ἂ ὁ ἕτερος προσφέρει ἡγεύμενος 5 ἄριστα εἶναι, ταῦτα νομίζειν τὸν ἕτερον κακὰ εἶναι, σχεδὸν ἂν κατὰ γε τῶν τοιούτων τὴν τέχνην φαῖεν ὠμοιῶσθαι μαντικῇ, ὅτι καὶ οἱ μάντιες τὸν αὐτὸν ὀρνευθῆ, εἰ μὲν ἀριστερὸς εἴη, ἀγαθὸν νομίζουσιν εἶναι, εἰ δὲ δεξιός, κακόν — καὶ ἐν ἱεροσκοπίῃ δὲ τοιάδε, 10 ἄλλα ἐπ' ἄλλοις —, ἐνιοι δὲ τῶν μαν|τίων τὰ ἐναντία 244 τούτων.

9. Φημὶ δὲ πάγκαλον εἶναι τοῦτο τὸ σκέμμα καὶ ἡδελφισμένον τοῖσι πλείστοις τῶν ἐν τῇ τέχνῃ καὶ ἐπικαιροτάτοις· καὶ γὰρ τοῖσι νοσέουσιν πᾶσιν ἐς 15 ὕγιήν μέγα τι δύναται καὶ τοῖσιν ὑγιαίνουσιν ἐς ἀσφάλειαν καὶ τοῖσιν ἀσκέουσιν ἐς εὐεξίην καὶ ἐς ὅ τι ἕκαστος ἐθέλει.

4 L. 10. Πτισάνη μὲν οὖν δοκεῖ ὀρθῶς προ- κεκρίσθαι τῶν σιτηρῶν γευμάτων ἐν τούτοις τοῖσι 20 νοσήμασιν, καὶ ἐπαινέω τοὺς προκρίναντας. τὸ γὰρ γλίσχρασμα αὐτῆς λεῖον καὶ συνεχὲς καὶ προσηνές

1 εὐρίσκεται pro γιν. MV 2 ὥς om. A¹, ss. A² μὴ δὲ M, μηδὲν V δοκεῖ A¹, v ss. A² 3 ὄξυτ. om. M 6 νομίζ. ἤδη τ. ἔ. MV 7 καὶ ante σχεδὸν add. M, ss. A non prima m. τὸν τοιοῦτον mut. in τῶν τοιούτων A, τὸ (τὸν M) τοιόνδε MV 8 ὁμοιοσθαι A¹, mut. in -οῦσθαι A³ 9 ἢ pro εἴη V 10 ἀερόσθ. M δὲ om. MV τὰ ante τοιάδε add. MV, ss. A³ 11 ἄλλα ἐπ' ἄλλοις om. M "Ἐνιοι (sic) A, ἀλλὰ ἐν. pro ἐν. δὲ M 13 δὴ pro δὲ MV 14 ἢ μηδελφ. V pro καὶ ἡδ. 15 νουσέοις V 16 τί V ut saepius δύνασθαι MV 18 ἐθέλει A, ἐθέλοι MV, ἂν ἔκ. ἐθέλη vulg. 19 ante δοκ. add. μοι MV 20 τῶ(ν?) σωτηρῶν A 21 τοῖσιν ὁ(ξέσι νοσή A³)μασιν A post ἐπαινέω add. γε MVA³ 22 προσηνές ex emendatione A²

246 ἔστι καὶ ὀλισθηρὸν καὶ πλαδαρὸν μετρίως καὶ | ἄδιψον
καὶ εὐέκκριτον, εἴ τι καὶ τούτου προσδέοι, καὶ οὔτε
στύψιν ἔχον οὔτε ἄραδον κακὸν οὔτε ἀνοιδίσκεται ἐν
τῇ κοιλίῃ· ἀνώδηκε γὰρ ἐν τῇ ἐψήσει, ὅσον πλεῖστον
5 ἐπεφύκει διογκοῦσθαι.

11. Ὅσοι μὲν πισάνῃ χρέονται ἐν τούτοισι τοῖσι
νοσήμασι, οὐδεμιῇ ἡμέρῃ κενεαγγρατέον, ὥς ἔπος εἰρη-
σθαι, ἀλλὰ χρηστέον καὶ οὐ διαλειπτέον, ἣν μὴ τι
δέῃ ἢ διὰ φαρμακείην ἢ κλύσιν διαλείπειν. καὶ τοῖσι
10 μὲν γε εἰθισμένοισι δις σιτεῖσθαι τῆς ἡμέρης δις δο-
τέον· τοῖσι δὲ μονοσιτεῖν εἰθισμένοις ἅπαξ δοτέον τὴν
πρώτην· ἐκ προσαγωγῆς [ἦν] δ' ἐνδέχεται καὶ τούτοι-
248 σιν δις διδόναι, ἣν | δοκέῃ προσδεῖν. πληθὸς δὲ ἀρκεῖ
κατ' ἀρχὰς διδόναι μὴ πολὺ μηδὲ ὑπέρπαχυ, ἀλλ' ὅσον
15 εἵνεκα τοῦ ἔθους ἐσιέναι τι καὶ κενεαγγίην μὴ γε-
νέσθαι πολλήν.

12. Περὶ δὲ τῆς ἐπιδόσιος ἐς πληθὸς τοῦ ῥυφή-
ματος, ἣν μὲν ξηρότερον ἢ τὸ νόσημα ἢ ὥς ἂν τις
250 βούληται, οὐ χρὴ ἐπὶ πλεόν διδόναι, | ἀλλὰ προπίνειν
20 πρὸ τοῦ ῥυφήματος ἢ μελίκρητον ἢ οἶνον, ὁπότερον
ἂν ἀρμόζῃ· τὸ δ' ἀρμόζον ἐφ' ἐκάστοισι τῶν τρόπων
εἰρήσεται. ἣν δὲ ὑγραίνεται τὸ στόμα καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ
πνεύμονος ἢ ὅποια δεῖ, ἐπιδιδόναι χρὴ ἐς πληθὸς τοῦ

2 εὐκρίτον V, εὐέκπλυτον M 4 ἀν(ώδηκε i. ras.) A 6 οὖν
post μὲν add. MV, οὖν ὅλησι ss. alia m. A πισάνῃ A¹, σι ss.
alia m., πισάνῃσι MV 7 οὐδὲ μίῃ V κενεαγγρατέον V 9 καῦσιν
pro κλύσιν MV διαλιπεῖν V 12 ἐκ προσαγωγῆς· ἣν δὲ (δ' A)
ἐνδέχεται AV, ἐκ προσαγ. δέ· ἣν δὲ ἐνδέχεται M, ἐνδέχεται Gal.
i. t., R' ἣν del. Rhd. καὶ τούτ. A, τούτ. καὶ MV 13 διδο-
ναι A, δοτέον MV post ἣν add. τι M δοκέειν A 14 μὴ A, δὲ M
pro μηδὲ, μὴ δὲ V ut saepius 15 κενεαγγίην V γίνεσθαι A
18 ξηρότατον MV 19 οἶοιτο pro βούλ. MV 20 ἢ ante
ὁπότ. add. MV 22 τὰ ante ἀπὸ om. M 23 ἢ pro vulg. εἴη
Cor. notes p. 25, Erm. ὅκοῖα δ' ἂν εἰσὶ διδόναι pro ὁ. δ. ἐπ. V

ῥυφήματος, ὥς ἐν κεφαλαίῳ εἰρησθαι· τὰ μὲν γὰρ
 θαῤσσον καὶ μᾶλλον πλαδῶντα ταχύτητα σημαίνει κρί-
 σιος, τὰ δὲ βραδύτερον πλαδῶντα καὶ ἦσσον βραδυ-
 τέρην σημαίνει τὴν κρίσιν. καὶ ταῦτα αὐτὰ μὲν καθ'
 ἑαυτὰ τοιάδε τὸ ἐπίπαν ἐστί.

5

13. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐπίκαιρα παρεῖται, οἷσι
 προσημαίνεσθαι δεῖ, ἃ εἰρήσεται ὕστερον. καὶ ὅσῳ ἂν
 πλείων ἢ κάθαρσις γίνηται, τοσῶδε χρὴ πλεῖον διδόναι
 ἄχρι κρίσιος· μάλιστα δὲ κρίσιος ὑπερβολῆς δύο ἡμε-
 ρέων, οἷσί γε ἢ πεμπταίοισιν ἢ ἑβδομαίοισιν ἢ ἑνα- 10
 ταίοισιν δοκεῖ κρίνειν, ὥς καὶ τὸ ἄρτιον | καὶ τὸ 252
 περισσὸν προμηθεῖς ἦ· μετὰ δὲ τῷ μὲν ῥυφήματι τὸ
 πρῶτον χρηστέον, ὁψὲ δὲ ἐς σιτία μεταβάλλειν.

14. Συμφέρι δὲ τὰ τοιάδε ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῖς
 οὐλήσι πιστάνησιν αὐτίκα | χρεωμένοις. αἶ τε γὰρ 254
 ὀδύνη ἐν τοῖσι πλευριτικοῖσιν αὐτίκα παύονται αὐτό- 16
 ματοι, ὅταν ἄρξωνται πτύειν τι ἄξιον λόγου καὶ ἐκ-
 καθαίρεσθαι, αἶ τε καθάρσιες πολλὸν τελεώτεραί εἰσι,
 καὶ ἔμπυοι ἦσσον γίνονται, ἢ εἰ ἀλλοίως τις διαιτῶη,
 καὶ αἶ κρίσιες ἀπλούστεραι καὶ εὐκριτώτεραι καὶ ἦσσον 20
 ὑποστροφώδες.

2 ταχύτητα AM κρίσ. σημ. M, κρίσιος (ut saepius) σημαί-
 νεται V 3 πλαδῶντα ante καὶ ἦσ. om. MV 4 τὴν ante κρίσιν
 om. A¹V, add. A³ καθ' αὐτὰ A, apostr. et spir. add. A³, καθ'
 αὐτὰ M, καθ' αὐτὰ V 5 εἰσί pro ἐστί V 8 ἐπιδιδόναι MV
 9 ὑπερβολῇ (' ss. A⁴) εἰς β ἡμέρας· οἷσι δὲ A 10 ἑννατ. V
 11 δοκέειν A κρίνεσθαι MV 12 προμηθήσῃ Litt. εἶ pro ἦ A
 post δὲ add. τοῦτο MV τῷ pro τὸ M 13 χρηστέον A
 (η A²) ante ὁψὲ add. ἐς MV 14 τῇσιν ὀλῃσι M, τοῖσι νοση-
 λοῖσι V 16 αἰτοῖσι pro ἐν τ. A αὐτόμαται A 17 ὅτ' ἂν A
 σιτέειν pro πτύειν V ἄξιο(V A⁴) 17. 18 καθαιρ. A⁴, ἐκ ss. A³,
 εὐκαθαίρ. M 18 πολλῶ MV εἰσι om. A 20 ἀπλώστ. M,
 ἐκ
 ἀπλώστ. V εὐκριτ. M

5 L. 15. Τὰς δὲ πισάνας χρὴ ἐκ κριθέων ὡς
 βελτίστων εἶναι καὶ ὡς βέλτιστα ἐψῆσθαι, καὶ ἄλλως
 ἦν μὴ τῷ χυλῷ μούνῳ μέλλης χρῆσθαι· μετὰ γὰρ τῆς
 256 ἄλλης ἀρετῆς τῆς πισάνης τὸ ὀλισθηρὸν τὴν κριθὴν
 5 καταπίνομένην ποιεῖ μὴ βλάπτειν· οὐδαμῇ γὰρ προσ-
 ἴσχει οὐδὲ μένει κατὰ τὴν τοῦ θώρηκος ἴξιν· ὀλι-
 σθηροτάτη δὲ καὶ ἀδιψοτάτη καὶ εὐπεπτοτάτη καὶ ἀσθε-
 νεστάτη ἐστὶν ἢ κάλλιστα ἐφθῇ· ὧν πάντων δεῖ.

16. Ἦν οὖν μὴ προστιμωρήσῃ τις ὅσων δεῖται
 10 αὐτάρκης εἶναι ὁ τρόπος τῆς τοιαύτης πτισανορρυφίης,
 πολλαχῇ βεβλάπεται. οἷσι γὰρ σῖτος αὐτίκα ἐγκατα-
 κέκλεισται, εἰ μὴ τις ὑποκενώσας δοίῃ τὸ ῥύφημα,
 258 τὴν ὀδύνην ἐνεοῦσαν προσπαροξύνειεν ἂν | καὶ μὴ
 ἐνεοῦσαν ἂν ἐμποιήσειεν, καὶ πνεῦμα πυκνότερον
 15 γένοιτ' ἂν· κακὸν δὲ τοῦτο· ξηραντικόν τε γὰρ πνεύ-
 μονος καὶ κοπῶδες ὑποχονδρίων καὶ ἥτρου καὶ φρε-
 νῶν. τοῦτο δέ, ἦν ἔτι τοῦ πλευροῦ τῆς ὀδύνης συνεχέος
 ἐούσης καὶ πρὸς τὰ θερμάσματα μὴ χαλώσης καὶ τοῦ
 πτυάλου μὴ ἀνιόντος, ἀλλὰ καταγλισχραινομένου ἀσα-
 260 πέως, ἦν μὴ λύσῃ τις | τὴν ὀδύνην ἢ κοιλὴν μαλθα-
 ξας ἢ φλέβα ταμών, ὁπότερον ἂν τούτων σημῆνῃ, τὰς

1 τέως pro ὡς M V, ὡς βέλτιστον A 2 κάλλιστα pro ὡς
 βέλτιστα M V ἐψ. A¹ M, ἐψ. V, ἡψ. A² 3 μούνα V 3. 4 μετὰ —
 πισάνης om. A 4 τῆς κριθῆς V 5 οὐδαμοῦ M προσ-
 ἴσχεται M V 6 ἴξιν V 7 τε pro δὲ A καὶ εὐπεπτ. om. A
 εὐπεπωτάτη V 8 εἰ μάλιστα ἐφθῇ V δη mut. A³ in δεῖ
 10 πτισανορφ. A, -νορφ. M V 11 τε γὰρ A V ἐγκατακέκλειται
 M V, ἐγκατακέκλεισται A¹, emend. A³ 12 ἦν . . . τὸ ῥόφ. δῶν M V
 13 ἐοῦσαν pro priore ἐνεοῦς. A 14 εὐθὺς post alterum ἐνεοῦς.
 add. M V ἐνποιήσῃ(ει A³) ἐν ἂν A, ποιήσειεν sine ἂν M V 15 γί-
 νοιτ' A τοῦτό ἐστι(ν M) M V ξηραντικώτερον M τε om. M
 16 κακῶδες ὑποχονδρίου A ἥτρου A ex emendatione 17 δ' A
 τῆς ὀδ. τ. πλ. M, τῆς ὀδ. τ. πνεύμονος V 19 ἀπιόντ. A
 ἀσαπῶς A, ἀσαφέως M, ἀσαφῶς V 20 μαλθαξί A (-ει A³)
 21 ἢ ante ὁπότε. add. M ξυμφέρῃ pro σημ. V, ξυμφέρει M

δὲ πτισάνας ἦν οὕτως ἔχουσι διδῶ, ταχέες οἱ θάνατοι
τῶν τοιούτων γίνονται.

17. Διὰ ταύτας οὖν τὰς προφάσις καὶ ἑτέρας
τοιαύτας οἱ οὐλησι πτισάνησι χρεώμενοι ἐβδομαῖοι καὶ
ὀλιγημερώτεροι θνήσκουσιν, οἱ μὲν τι καὶ τὴν γνῶ- 5
μην βλαβέντες, οἱ δ' ὑπὸ τῆς ὀρθοπνοίης τε καὶ τοῦ
ῥέγγεος ἀποπνιγέντες. μάλα δὲ τοὺς τοιούτους οἱ
ἀρχαῖοι βλητοὺς ἐνόμιζον εἶναι διὰ τόδε | οὐχ ἥκιστα, 262
ὅτι ἀποθανόντων αὐτῶν ἡ πλευρὴ πελιδνὴ εὐρίσκεται,
ἱκελόν τι πληγῇ. αἷτιον δὲ τούτου ἐστίν, ὅτι πρὶν 10
λυθῆναι τὴν ὀδύνην θνήσκουσιν· ταχέως γὰρ πνευ-
ματῖα γίνονται· ὑπὸ δὲ τοῦ πολλοῦ καὶ πυκνοῦ πνεύ-
ματος, ὥς ἤδη εἴρηται, γλισχραίνόμενον τὸ πτύαλον
ἀπέπτως κωλύει τὴν ἐπάνοδον γίνεσθαι, ἀλλὰ τὴν ῥέγγιν
ποιεῖ ἐνισχόμενον ἐν τοῖσι βρογχίοισι τοῦ πνεύμονος. 15
καὶ ὅταν ἐς τοῦτο ἔλθῃ, θανατῶδες ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ
ἐστι· καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ πτύαλον ἐνισχόμενον κωλύει
μὲν τὸ πνεῦμα ἔσω φέρεσθαι, ἀναγκάζει δὲ ταχέως
ἔσω φέρεσθαι· καὶ οὕτως ἐς τὸ κακὸν ἀλλήλοισι συν-
τιμωρεῖ· τό τε γὰρ πτύαλον ἐνισχόμενον πυκνὸν τὸ 20
πνεῦμα ποιεῖ, τό τε πνεῦμα πυκνὸν ἐὼν ἐπιγλισχραίνει
τὸ πτύαλον καὶ κωλύει ἀπολισθάνειν. κατα λαμβάνει 264
δὲ ταῦτα οὐ μόνον ἦν πτισάνη ἀκαίρως χρέωνται,

1 ἔχουσι M V δίδως M ταχέως A M 3 ἑτέρας om. V
4 post τοιαύτ. add. μᾶλλον A, ἔτι μᾶλλον M post οὐλ. add.
τῆσι M V 5 ὀλιγημέροι (sic) A τοι pro τι A 6 οἱ δὲ M V
7 ῥέγγον A 8 διὰ τοῦτο δὲ A post τόδε add. μάλιστα M
οὐκι(η A⁹)κιστα A οὐχ ἢ. δὲ καὶ ὅτι M 9 αὐτῶν om. A 10 τι
ἱκελον M post τούτου add. τόδε M V 11 ταχὺ V 12 δὲ
om. A 13 καταγλισχρ. M V 14 ante γίνεσθαι ss. μὴ A²
15 βρογχίοισι V 16 ταῦτο pro τοῦτο M post θανατῶδες add.
ἤδη M V 17 ἐνεχόμενον A 18. 19 ἔσω τάχα V 19 ἀλλήλους V
19. 20 τιμωρεύουσι M V 20 ἐνεχ. A M V, ἐνισχ. vulg.
21 ποιεῖ, τ. τ. πν. om. V 22 ἀπολισθάνειν M

ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, ἣν τι ἄλλο φάγωσιν ἢ πίωσι πτισάνης ἀνεπιτηδειότερον.

6 L. 18. Μάλα μὲν οὖν τὰ πλεῖστα παραπλήσιοι εἰσιν αἱ τιμωρίαι τοῖσι τε οὕλησι πτισάνησι χρεωμέ-
5 νοισι τοῖσι τε χυλῷ αὐτῷ· τοῖσι δὲ μηδετέρῳ τούτων, ἀλλὰ ποτῷ μούνον, ἔστιν ὅπῃ καὶ διαφερόντως τιμωρητέον. χοῇ δὲ τὸ πάμπαν οὕτω ποιεῖν·

19. ἣν μὲν νεοβρῶτι αὐτῷ ἔοντι καὶ κοιλίης μὴ ὑποκεχωρηκυῖης ἄρξεται ὁ πυρετός, ἣν τε σὺν ὁδύνῃ
10 ἣν τε ἄνευ ὁδύνης, ἐπισχεῖν τὴν δόσιν τοῦ ῥυφήματος, ἔστ' ἂν οἴηται κεχωρηκέναι ἐς τὸ κάτω μέρος τοῦ ἐντέρου τὸ σιτίον. χοῇσθαι δὲ ποτῷ, ἣν μὲν ἄλγημά τι
266 ἔχη, ὀξύμέλιτι, χει μῶνος μὲν θερμῷ, θέρους δὲ ψυχρῷ· ἣν δὲ πολλὴ δίψα ἦ, καὶ μελικροῖτον καὶ ὕδατι. ἔπειτα,
15 ἣν μὲν ἄλγημα ἐνῇ ἢ τῶν ἐπικινδύνων τι ἐμφαίνεται, διδόναι τὸ ῥύφημα μήτε παχὺ μήτε πολὺ, μετὰ δὲ τὴν ἐβδόμην, ἣν ἰσχύη. ἣν δὲ μὴ ὑπεληλύθῃ ὁ παλαιότερος σῖτος νεοβρῶτι ἔοντι, ἣν μὲν ἰσχύη τε καὶ ἀκμάζει τῇ ἡλικίῃ, κλύσαι, ἣν δὲ ἀσθενέστερος ἦ,
20 βαλάνῳ προσχρησάσθαι, ἣν μὴ αὐτόματα διεξίῃ καλῶς.

20. Καιρὸν δὲ τῆς δόσιος τοῦ ῥυφήματος τόνδε μάλιστα φυλάσσεσθαι κατ' ἀρχὰς καὶ διὰ παντὸς τοῦ

3 οἶον pro οὖν A παραπλήσιαί M 4 οὕλοις V ante
πισ. add. τῇσι M V 5 τε τῷ χυλῷ M V δὲ R' S' Gal. Littr.,
caet. codd. τε μηθ' ἑτέρῳ M V 6 μούνων corr. -νον A¹, ss.
ω A³ ante ὅπῃ add. δὲ A M V caet. praeter R' S' Gal. i. t.
7 τό γε πάμπ. M V 8 ἔοντι αὐτέρῳ M V μήπω pro μὴ M V
9 ἄρξεται A 12 τὸ σιτ. om. V 14 μελίκροτον V
post ἔπειτα add. μέντοι M V 15 ἄλγημά τι M V φαίνη-
ται V 16 πο(πον- M)λὺ μ. παχὺ M V 17 ἐβδόμη V post
ἐβδ. add. ἢ ἐν(ν V)άτην M V ὑπερληλ. A, ἐπηληλύθει V
18 εἰ . . ἰσχύει V 19 ἀκμάζει A V 20 βαλανείῳ V
προσχρησθαι A αὐτὸν αὐτὰ pro αὐτόματα V διεξίῃ M
21 καιρὸς M 22 καταρχὰς A M ut saepius

νοσήματος· ὅταν μὲν οἱ πόδες ψυχροὶ ἔωσιν, ἐπισχεῖν
 χρὴ τοῦ ῥυφήματος τὴν δόσιν, μάλιστα δὲ καὶ τοῦ
 ποτοῦ ἀπέχεσθαι· ὅταν δὲ ἡ θερμὴ καταβῇ ἐς τοὺς
 πόδας, τότε διδόναι· καὶ νομίζειν μέγα δύνασθαι τὸν 268
 καιρὸν τοῦτον ἐν πάσῃσι τῇσι νούσοισιν, οὐχ ἥκιστα 5
 δὲ ἐν τῇσιν ὀξείῃσιν, μάλιστα δ' ἐν τῇσι μᾶλλον
 πυρετώδεσιν. χρῆσθαι δὲ μάλιστα μὲν χυλῷ, ἔπειτα
 δὲ πτισάνῃ, κατὰ τὰ τεκμήρια τὰ προγεγραμμένα
 ἀκριβέως θεωρεῶν.

7 L. 21. Ὀδύνην δὲ πλευροῦ, ἣν τε κατ' ἀρχὰς 10
 γίνηται ἢν θ' ὕστερον, θερμάσμασι μὲν πρῶτον οὐκ
 ἀπὸ τρόπου χρησάμενον πειρηθῆναι διαλύσαι. θερ-
 μασμάτων δὲ κράτιστον μὲν ὕδωρ θερμὸν ἐν ἀσκῷ ἢ
 ἐν κύστει ἢ ἐν χαλκῷ ἀγγεῖω ἢ ἐν ὀστρακίνῳ. προὔπο-
 τιθέναι δὲ | χρὴ μαλθακόν τι πρὸς τὴν πλευρὴν προσ- 270
 ηνεῖς εἵνεκεν. ἀγαθὸν δὲ καὶ σπόγγος μαλθακὸς 16
 μέγας ἐξ ὕδατος θερμοῦ ἐκπεπιεσμένος προστίθεσθαι·
 περιστέγειν δὲ ἄνω τὴν θάλαψιν χρὴ· πλείω τε γὰρ
 χρόνον ἀρκέσει καὶ παραμενεῖ, καὶ ἕμα ὥς μὴ ἡ ἀτμίς
 πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ κάμνοντος φέρεται, ἢν ἄρα μὴ 20
 δοκῇ καὶ τοῦτο χρήσιμον πρὸς τι εἶναι· ἔστι γὰρ
 ὅτε δεῖ πρὸς τι. ἔτι δὲ καὶ κριθαὶ ἢ ὕροβοι· ἐν ὀξεί
 κερημένῳ σμικρῷ ὀξύτέρῳ ἢ ὥς ἂν πίοι τις διέντα

1 ἔωσιν AMV 5 τῇσι πάσῃσι V 6 μάλ. δὲ M 7 post
 πυρετ. add. καὶ ἐπικινδυνωτάτησι MV πρῶτον μάλιστα μὲν MV
 πρῶτον om. A 8 τὰ ante τεκμ. om. V τὰ τε γεγραμμένα A
 10 ὀδύνη MV 12 ἀπὸ A¹ mut. in ἀπο A² post τρόπον
 add. ἐστὶ(ν M) MV διαλύσαι AM post διαλ. add. τὴν ὀδύνην M

14 ἀπείρῳ pro ἀγγ. A 15. 16 προσεῖν^{εἰ} A¹, corr. m. posterior
 προσην^{εἰ} πρὸς ἢν εἰσήνεγκεν pro προσηνεῖς εἵνεκεν V
 18 περιστέγειν τε M ἱματίῳ pro ἄνω MV 19 διαρκ. M
 20 προσφέρεται MV 21 δοκέει A 22 δὴ pro δεῖ A⁴ V καὶ
 (pro ἢ) ὕροβ. MV 23 σμικρῶς MV ὀξύτερον AMV, -τέρῳ H

καὶ ἀναξέσαντα ἐς μαρσίππια καταρράψαντα προστι-
θέναι. καὶ πίτυρα τὸν αὐτὸν τρόπον. ξηραὶ δὲ πυρίαι,
ἄλλες, κέγχροι πεφρυγμένοι ἐν εἰρινέοισι μαρσιππίοισιν
272 ἐπιτηδειότατοι· καὶ γὰρ κοῦφον|καὶ προσηνὲς ὁ κέγχρος.

5 22. Λύει δὲ μάλθαξις ἢ τοιήδε καὶ τὰς πρὸς κληῖδα
περαινούσας ἀλγηδόνας· τομὴ μέντοι οὐχ ὁμοίως λύει
ὁδύνην, ἣν μὴ πρὸς τὴν κληῖδα περαίνει ἢ ὁδύνη. ἣν
δὲ μὴ λύεται πρὸς τὰ θερμάσματα ὁ πόνος, οὐ χρὴ
πολὺν χρόνον θερμαίνειν· καὶ γὰρ ξηραντικὸν τοῦ
10 πνεύμονος τοῦτο καὶ ἐμπνητικόν· ἀλλ' ἦν. μὲν σημαίνει
ἢ ὁδύνη ἐς κληῖδα ἢ ἐς βραχίονα βάρος ἢ περὶ μαζὸν
ἢ ὑπὲρ τῶν φρενῶν, τάμνειν χρὴ τὴν ἐν τῷ ἀγκῶνι
φλέβα τὴν ἔσω καὶ μὴ ὀκνεῖν συχνὸν ἀφαιρεῖν, ἔστ'
ἂν ἐρυθρότερον πολλῷ ῥυῇ ἢ ἀντὶ καθαροῦ τε καὶ
274 ἐρυ|θροῦ πελιδνόν· ἀμφοτέρω γὰρ γίνεται.

16 23. Ἦν δ' ὑπὸ φρένας ἢ τὸ ἄλγημα, ἐς δὲ τὴν
κληῖδα μὴ σημαίνει, μαλθάσσειν χρὴ τὴν κοιλίην ἢ
μέλανι ἐλλεβόρῳ ἢ πεπλίῳ, μέλανι μὲν δαῦκος ἢ σέσελι
ἢ κύμινον ἢ ἄνησον ἢ ἄλλο τι τῶν εὐωδέων μίσγοντα,
20 πεπλίῳ δὲ ὁπὸν σιλφίου. ἀτὰρ καὶ μισγόμενα ἀλλή-
λοισιν ὁμοιότροπα ταῦτ' ἐστίν. ἄγει δὲ μέλας μὲν

ex emendatione ποιῇ (mut. in πιῇ A³) τις A, τις πίοι MV

1 ἀποράψ. M, ἀπορρίψ. V μαρσίππια V 2 ξηρὴ δὲ

πυρίη MV 3 ἄλλος V εἰρινέουσιν A, ἡριναίοισι (ἡ in ras.) V

μαρσίπποισιν V 5 μαλθάξεις· ἡ δὲ καὶ V 6 πα(αι ss. A²)-

ραι(mut. in ε A³)νούσας A, περεούσας M, περ εούσας V τὸ μὴ

A, τομὴ M, τομῇ V μέντοι γε MV ὥς ante ὁμ. add. A

7 ἡμι A¹, mut. in εἰ μὴ A³ 8 δύνεται A 9 θερμαίνει A¹, ν

ss. A² 10 τοῦτ' ἐστὶ(ν M) MV σημαίνει A 11 τὴν κλ. M

ἐν βραχίονι MV ὑπὲρ μαζὸν A 12 τῷ pro τῶν V

ἀρήγει pro χρὴ MV 13 χεῖρα pro φλέβα A λίγρον pro συχ-

νὸν V ἀφαίρειν V ἕως ἂν MV 14 ἐρυθρότ. AM 15 ἀμ-

φοτεροῖα MV 16 ante φρέν. add. τὰς M 17 σημήνη A, σαίμη

M, σησημαίνη V 18 ἐλεβόρῳ V σέλι V 19 ἄνν. AM, ἄνισον V

τῷ(ν A³) A ἢ εἴ τι τῶν εὐωδ. ἢ μίσγ. V

καλλίω καὶ κρισιμώτερα πεπλίον, πέπλιον δὲ μέλανος
φυσέων καταρρηκτικώτερόν ἐστιν. ἄμφω δὲ ταῦτα ὁδύ-
νην παύει· παύει δὲ καὶ ἄλλα συχνὰ τῶν ὑπηλάτων·
κράτιστα δὲ ταῦτα ὧν ἐγὼ οἶδα ἐστίν· ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν
τοῖσι ῥυφήμασι διδόμενα ὑπήλατα ἀρήγει, ὅσα μὴ 276
ἄραν ἐστὶν ἀηδέα ἢ διὰ πικρότητα ἢ δι' ἄλλην τινὰ
ἀηδίην, ἢ διὰ πλῆθος ἢ διὰ χροίην ἢ ὑποψίην τινά.

24. Τῆς μέντοι πτισάνης, ὅταν πῆν τὸ φάρμακον,
ἐπιρρυφεῖν αὐτίκα χρὴ διδόναι μηδὲν ἔλασσον ἀξίως
λόγον ἢ ὅσον εἶθιστο· ἐπεὶ καὶ κατὰ λόγον ἐστὶ 10
μεσηγὺ τῆς καθάρσιος μὴ διδόναι ῥυφεῖν· ὅταν δὲ
λήξῃ ἡ καθαρσις, τότε ἔλασσον ῥυφεῖται ἢ ὅσον εἶθιστο.
μετὰ δὲ ταῦτα ἀναγέτω ἐπὶ τὸ πλεῖον, ἣν ἢ τε ὁδύνη
πεπανυμένη ἢ καὶ μηδὲν ἄλλο ἐναντιῶται.

25. Ωὗτος δέ μοι λόγος ἐστίν, κῆν χυλῷ δέη πι- 15
σάνης χρῆσθαι. φημὶ γὰρ ἄμεινον εἶναι αὐτίκα ἄρ-
ξασθαι ῥυφεῖν τὸ ἐπίπαν μᾶλλον ἢ προκενεαγρήσαντα
ἄρξασθαι τοῦ ῥυφήματος τριταῖον | ἢ τεταρταῖον ἢ 278
πεμπταῖον ἢ ἑκταῖον ἢ ἑβδομαῖον, ἣν γε μὴ προκριθῇ
ἡ νοῦσος ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ. αἱ δὲ προπαρασκευαῖ 20
καὶ τούτοις παραπλήσιοι ποιητέαι, ὅποῖαι εἴρηνται.

8 L. 26. Περὶ μὲν οὖν ῥυφήματος προσάρσιος
οὕτω γινώσκω. ἀτὰρ καὶ περὶ ποτοῦ, ὅποῖον ἂν τις

1 χρησιμώτερα M, κρισ. A¹, mut. in χρησιμώτερα A⁴, κρισι-
μώτερον (ον in ras.) V πεπλίω pro πεπλίον V 2 φύσεων AV

3 πολλά pro συχνὰ MV ὑπηλάτων V 6 post ἀηδέα add.

λίην M 7 διὰ ante χροίην om. MV 8 τὴν . . πτισάνην MV

9 ἔλασσον A, ἐλάσσω(v M) MV 10 εἶθισται bis (v. 12) MV

ἐπὶ A¹ em. A³ 12 τότε V ὁκόταν pro ὅσον V 13 τοῦτο pro

ταῦτα MV ante ἐπὶ τ. πλ. add. αἰεὶ M, αἰεὶ V πλεῖστον,

ἴν' V 14 ἐναντιῶτο V 15 ὡντός V ut saepius καὶ ἣν M

πις. δέη MV 18 ante τριτ. add. ἢ M 21 καὶ ἐπὶ τούτοις M

παρὰ πλησίον(ς²) A ὅποῖαι περ M, ὅποῖα ἔπερ V 22 πρὸς

ἄρσης V 23 ἀλλὰ γὰρ pro ἀτὰρ V τι M

μέλλῃ πίνειν, τῶν προσγραφησομένων αὐτός λόγος τὸ
ἐπίπαν ἐστίν. οἶδα δὲ τοὺς ἱητροὺς τὰ ἐναντιώτατα
ἢ ὥς δεῖ ποιέοντας· βούλονται γὰρ πάντες ὑπὸ τὰς
ἀρχὰς τῶν νούσων προταριχεύσαντες τοὺς ἀνθρώπους
5 ἢ δύο ἢ τρεῖς ἢ καὶ πλείους ἡμέρας οὕτω προσφέρειν
τὰ ῥυφήματα καὶ τὰ πόματα· καὶ ἴσως τι καὶ εἰκὸς
δοκεῖ αὐτοῖσι εἶναι μεγάλης μεταβολῆς γινομένης τῷ
280 σώματι μέγα τι κάρτα καὶ ἀντιμεταβάλλειν.

27. Τὸ δὲ μεταβάλλειν μὲν εὖ ἔχει μὴ ὀλίγον· ὁρθῶς
10 μέντοι ποιητὴ καὶ βεβαίως ἢ μεταβολὴ καὶ ἔκ γε τῆς
μεταβολῆς ἢ πρόσαρσις τῶν γευμάτων ἔτι μᾶλλον. μάλ-
ιστα μὲν οὖν ἂν βλάπτουσι, εἰ μὴ ὁρθῶς μεταβάλ-
λοιεν, οἱ οὐλῇσι τῇσι πτισάνῃσι χρεώμενοι· βλάπτουσι
δ' ἂν καὶ οἱ μούνῳ τῷ ποτῷ χρεώμενοι, βλάπτουσι δ'
15 ἂν καὶ οἱ μούνῳ τῷ χυλῷ χρεώμενοι, ἥμιστα δ' ἂν οὗτοι.

9 L. 28. Χρὴ δὲ καὶ τὰ μαθήματα ποιεῖσθαι ἐν
τῇ διαίτῃ τῶν ἀνθρώπων ἔτι ὑγιαίνοντων, οἷα συμφέρει·
282 εἰ γὰρ δὴ τοῖσί γε | ὑγιαίνουσι φαίνεται διαφέροντα
μεγάλα τὰ τοῖα ἢ τοῖα διαιτήματα καὶ ἐν ἄλλῳ τινὶ καὶ
20 ἐν τῇσι μεταβολῇσι, πῶς οὐχὶ καὶ ἐν τῇσι νούσοισι
διαφέρει μέγα καὶ τούτων ἐν τῇσιν ὀξυτάτῃσι μέγιστα;

1 μέλλει^{οι} A, οι ss. A³ post πίνειν add. καὶ M γραφη-
σομένων MV post αὐτός add. μοι MV 2 δὲ καὶ τοὺς ἱητρ. M
3 ἅπαντες MV 6 ποτὰ pro πόμ. MV 7 μεγ. τῆς μετ. γεν.
MV 9 τὸ δὲ μεταβ. om. V ἔχη V ἔχει, εἰ μὴ DFGJZT'
cod. F ap. Foes., Imp. Samb. ap. Mack. 10 μέντοι γε μεταβι-
βαστή (-σταίη M, -σταῖς ἢ V) καὶ ἡ μεταβ. MV Gal. in cit. XV,
579 Kuehn βεβαίως A, ο ss. A³ 11 γευσμάτων M 12 βλάπτ.
ἂν MV μεταβάλλειεν A 14 χυλῷ pro ποτῷ V βλάπτουσι —
χρεώμενοι om. A 15 ποτῷ pro χυλῷ V 17 συμφέροι A 18 γὰρ
mut. A³ in γε φαίνονται A 19 ante μέγ. add. τὰ M ποῦ
τινι MV, που om. A 20 ἄλλῃσι pro τῇσι A ἐν γε τῇσι MV
21 μέγιστα MV τῇσιν ὀξυτάτῃσιν A¹, mut. in τοῖσιν ὀξυτά-
τοισιν A¹ μάλιστα pro μέγιστα MV

ἀλλὰ μὴν εὐκαταμάθητόν ἐστιν, ὅτι φαύλη δίαίτα βρώ-
σιος καὶ πόσιος αὐτῇ ἐωυτῇ ἐμφερῆς αἰεὶ ἀσφαλεστέρη
ἐστὶν τὸ ἐπίπαν ἐς ὑγίειν, ἢ εἴ τις ἐξαπίνης μέγα
μεταβάλλοι ἐς ἄλλα. ἐπεὶ καὶ τοῖσι δις σιτεομένοισι
τῆς ἡμέρης καὶ τοῖσι μονοσιτεύουσιν αἱ ἐξαπιναῖοι με- 5
ταβολαὶ βλάβας καὶ ἀρρώστιν παρέχουσιν. καὶ τοὺς
μὲν γε μὴ | μεμαθηκότας ἀριστῶν, ἣν ἀριστήσωσιν, 284
εὐθέως ἀρρώστους ποιεῖ καὶ βαρέας ὅλον τὸ σῶμα καὶ
ἀσθενέας καὶ ὀκνηροὺς· ἣν δὲ καὶ ἐπιδειπνήσωσιν,
ὄξυρεγμιώδεας. ἐνίοισι δ' ἂν καὶ σπατίλῃ γένοιτο, ὅτι 10
παρὰ τὸ ἔθος ἡχθοφόρηκεν ἡ κοιλίῃ εἰθισμένη ἐπιξηραί-
νεσθαι καὶ μὴ δις διογκοῦσθαι μηδὲ δις ἔψειν τὰ σιτία.

29. Ἀρήγει οὖν τούτοισιν ἀναση|κῶσαι τὴν μετα- 286
βολήν· ἐγκοιμηθῆναι γὰρ χρή, ὥσπερ νύκτα ἄγοντα
μετὰ τὸ δεῖπνον, τοῦ μὲν χειμῶνος ἀρριγέως, τοῦ δὲ 15
θέρους ἀθαλπέως· ἣν δὲ καθεύδειν μὴ δύνηται, βρα-
δεῖαν, συχνὴν ὁδὸν περιπλανηθέντα, μὴ στασίμως,
δειπνήσαι μηδὲν ἢ ὀλίγα μηδὲ βλαβερά· ἔτι δὲ ἔλασσον
πιεῖν καὶ μὴ ὑδαρές. ἔτι δὲ μᾶλλον ἂν πονήσειεν ὁ
τοιούτος, εἰ τρεῖς φάγοι τῆς ἡμέρης ἐς κόρον· ἔτι δὲ 20
μᾶλλον, εἰ | πλεονάκισ· καίτοι γε πολλοὶ εἰσιν οἱ 288

1 γε post εὐκαταμ. add. MV 2 ἐωυτῆς M 3 ὑγίειν MV
4 μεταβάλλοι V ἄλλο MV (in ras.) A¹, ἄλλω A ex emen-
datione post ἄλλο add. κρέσσον MV 5 μονοσιτεύουσιν MV
ἐξαπιναῖοι A¹ mut. in ἐξαπίναιοι A³, ἐξαπίνης V 7 μὴ om.
MV ἀναριστῶν M, ἀν᾿ἀριστα V, ≡≡≡αριστῶν A 8 ποιεῖν MV
10 δὲ καὶ .. γένοιτο ἂν MV σπατίλῃ A¹, σπατήλῃ A³ V,
σπατεῖλῃ M 11 ὀκόνταν ... ἡχθοφορήσῃ MV ἐ(ῖ^ω)θος A
12 μὴ δὲ A, καὶ pro μηδὲ V, μήτε M ἔψειν AM 14 ὥς pro
ὥσπερ MV ἀγαγόντα M, ἀνάγοντα V 15 post μετὰ add. δὲ V
ἀρριγέως AMV (ι mut. A² in η) ἀρρ. DS' 16 μὴ δύν. καθεύδ.
MV 16. 17 βραδεῖαν A¹, mut. A² in βραχεῖαν 17 περιόδον
πλαν. MV 18 δειπνήσαι τε MV καὶ μὴ pro μηδὲ MV
20 ἢ A¹, mut. in εἰ A³ (bis) φάγοιεν A, σιτέοιτο pro φάγοι MV

εὐφύρως φέρουσι τρις σιτεόμενοι τῆς ἡμέρης ἐς πλῆθος, οἳ ἂν οὕτως ἐθισθῶσιν.

30. Ἀλλὰ μὴν καὶ οἱ μεμαθηκότες δις σιτεῖσθαι τῆς ἡμέρης, ἣν μὴ ἀριστήσωσιν, ἀσθενέες καὶ ἄρρωστοί 5 εἰσιν καὶ δειλοὶ ἐς πᾶν ἔργον καὶ καρδιαλγέες· κρέμασθαι γὰρ αὐτοῖσι δοκεῖ τὰ σπλάγχνα, καὶ οὐρέουσι θερμὸν καὶ χλωρόν, καὶ ἡ ἄφοδος συγκαίεται. ἔστι δ' οἷσι καὶ τὸ στόμα πικραίνεται καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κοι- 290 λαινούνται καὶ οἱ κρόταφοι πάλλονται, καὶ τὰ | ἄκρα 10 διαψύχονται, καὶ οἱ μὲν πλείστοι οὐ δύνανται κατεσθίειν ἀνηριστηκότες τὸ δεῖπνον, δειπνήσαντες δὲ βαρύνουσι τὴν κοιλίην καὶ δυσκοιτέουσι πολὺ μᾶλλον ἢ εἰ προηριστήκεσαν.

31. Ὅποτε οὖν ταῦτα τοιαῦτα γίνεται τοῖσιν ὑγιαίνουσιν εἵνεκεν ἡμίσεος ἡμέρης διαίτης μεταβολῆς, παρὰ τὸ ἔθος οὔτε προσθεῖναι λυσιτελεῖν φαίνεται οὔτε ἀφελεῖν.

32. Εἰ τοίνυν οὗτος ὁ παρὰ τὸ ἔθος μονοσιτήσας ὅλην τὴν ἡμέρην κενεαγγήσας δειπνήσειεν ὁπόσον 20 εἰθιστο, εἰκὸς αὐτόν, εἰ τότε ἀνάριστος ἐὼν ἐπόνει καὶ 292 ἡρρώσται, δειπνήσας δὲ τότε βαρὺς ἦν, πολὺ μᾶλλον 294 βαρύνεσθαι· εἰ δέ γε ἔτι πλείω χρόνον κενεαγγήσας ἐξαπίνης μεταδειπνήσειεν, ἔτι μᾶλλον βαρυνεῖται.

33. Τὸν οὖν παρὰ τὸ ἔθος κενεαγγήσαντα συμφέρει

1 δις σιτενόμεν. A 3 σιτεῖσθαι A 5 κρεμᾶσθαι AM 6 δοκ. τὰ σπλ. αὐτέοις MV 7 δὲ MV 8 κ. οἱ ὀφθ. κοιλ. om. A 10 διαψύχεται Gal. i. t. et in cit. t. 16, p. 314 Kuehn μὲν ante πλείστοι om. V πλείστοι οἳ ἂν ἡριστηκότες A πλ. τῶν ἀνηριστηκόντων οὐ δύν. κατεσθ. (κατεσθίειν om. M) τὸ δ. MV 11 δὲ ante βαρύν. om. A 12 εἰ ἢ M 14 ὁκοτέων pro ὅπ. οὖν V 18 μόνος σιτήσας V 19 τὴν post ὅλην om. MV 20 ὅτε pro priore τότε A 21 ad ἡρρώσται i. m. ἢ ἡρίστα A³ 22 βαρύνειν A 23 ἐπὶ pro ἔτι A βαρύνεται A, ἂν βαρύνοιτο MV 24 γοῦν A¹, sed γ eras.

ταύτην τὴν ἡμέρην ἀντισηκῶσαι ὧδε· ἀρριγέως καὶ ἀθαλπέως καὶ ἀταλαιπώρως — ταῦτα γὰρ πάντα βαρέως ἂν ἐνέγκαι —, τὸ δὲ δεῖπνον συχνῶ ἔλασσον ποιήσασθαι ἢ ὅσον εἴθιστο καὶ μὴ ξηρόν, ἀλλὰ τοῦ πλαδαρωτέρου τρόπου· καὶ πιεῖν μὴ ὑδαρὲς μηδὲ ἔλασσον ἢ κατὰ 5 λόγον τοῦ βρώματος· καὶ τῇ ὑστεραίῃ | ὀλίγα ἀριστῆσαι, 296 ὡς ἐκ προσαγωγῆς ἀφίκηται ἐς τὸ ἔθος.

34. Αὐτοὶ μέντοι σφέων αὐτῶν δυσφορώτερον δὴ τὰ τοιαῦτα φέρουσιν οἱ πικρόχολοι τὰ ἄνω· τὴν δέ γε ἀσιτίην τὴν παρὰ τὸ ἔθος οἱ φλεγματῖαι τὰ ἄνω 10 εὐφορώτερον τὸ ἐπίπαν, ὥστε καὶ τὴν μονοσιτίην τὴν παρὰ τὸ ἔθος εὐφορώτερον ἂν οὗτοι ἐνέγκαιεν.

35. Ἰκανὸν μὲν καὶ τοῦτο σημεῖον, ὅτι αἱ μέγισται μεταβολαὶ τῶν περὶ τὰς φύσεως ἡμέων καὶ τὰς ἑξίας συμβαινόντων μάλιστα νοσοποιέουσιν. οὐ δὴ οἷόν τε 15 παρὰ καιρὸν οὔτε σφοδρὰς τὰς κενεαγγίης ποιεῖν οὔτε ἀκμαζόντων τῶν νοσημάτων καὶ ἐν φλεγμασίῃ ἐόντων προσφέρειν οὔτε ἐξαπίνης οἷόν τε ὅλῳ τῷ πρὶν ἡμέρᾳ μεταβάλλειν οὔτε ἐπὶ τὰ οὔτε ἐπὶ τὰ.

10 L. 36. Πολλὰ δ' ἂν τις ἡδελφισμένα τούτοις 298 τῶν ἐς κοιλίην καὶ ἄλλα εἴποι, ὡς εὐφόρως μὲν φέρουσι 21 τὰ βρώματα, ἃ εἰθίδαται, ἢν καὶ μὴ ἀγαθὰ ἢ φύσει·

1 ἀντισῖκ. A, emend. A³ ἀριγ. A M, ἀρραγ. V 3 ἂν om. A ἐνέγκαι MV καὶ τὸ δεῖπνον MV ποιεῖσθαι V 5 ante πιεῖν add. μετὰ ταῦτα M, μεταπιεῖν pro πιεῖν V μὴ δὲ A, μηδὲν V ἢ post ἔλασσον om. A 6 τοῦ om. M ὑστερα ἢ pro ὑστεραίῃ V 9 γε om. MV 10 τὴν post ἀσιτ. om. A ἄν(ω ss. A²) A 11 post εὐφορ. add. φέρουσι(ν M) MV, om. A καὶ post ὥστε om. A 12 ξυμφορώτερον pro εὐφορ. M ἐνέγκαισεν A, -νοῖεν M 13 μὲν οὖν καὶ MV 14 ἡμῖν MV 15 οὐδ' ἢ M, οὐ δὴ V οἰοῦνται MVA¹, mut. in οἷόν τε A⁴ 16 σφοδρὰ MV 18 οἰοῦνται MVA¹, emend. A^{3 et 4} 19 ἔπειτα pro ἐπὶ τὰ AV, alterum οὔτε ἐπὶ τὰ om. AV 20 ante πολλὰ add. τὰ V 22 εἰθισμένοι εἰσὶν MV bis (126, 2) ἢν καὶ μὴ A.

ὥσαύτως δὲ καὶ τὰ ποτά· δυσφύρως δὲ φέρουσι τὰ
βρώματα, ἃ μὴ εἰθίδονται, κῆν μὴ κακὰ ἤ· ὥσαύτως
δὲ καὶ τὰ ποτά.

37. Καὶ ὅσα μὲν κρηφαγίη πολλή παρὰ τὸ ἔθος
5 βρωθεῖσα ποιεῖ ἢ σκόροδα ἢ σίλφιον ἢ ὀπὸς ἢ καυλὸς
ἢ ἄλλα ὅσα τοιουτότροπα μεγάλας δυνάμιας ἰδίας
ἔχοντα, ἥσσον ἄν τις θαυμάσειεν, εἰ τὰ τοιαῦτα πόνους
ἐμποιεῖ ἐν τῇσι κοιλήσι μᾶλλον ἄλλων· ἀλλὰ εἰ δὴ
καταμάθοι, ὅσον μᾶζα ὄχλον καὶ ὄγκον καὶ φῦσαν καὶ
300 στρόφον | κοιλήη παρέχει παρὰ τὸ ἔθος βρωθεῖσα τῷ
11 ἄρτοφαγεῖν εἰθισμένῳ ἢ οἶον ἄρτος βάρος καὶ στάσιν
κοιλίης τῷ μαζοφαγεῖν εἰθισμένῳ ἢ αὐτός γε ὁ ἄρτος
θερμὸς βρωθεὶς οἶην δίψαν παρέχει καὶ ἐξαπιναιήν
πληθώρην διὰ τὸ ξηραντικόν τε καὶ βραδύπορον, καὶ
15 οἱ ἄγαν καθαροί τε καὶ συγκομιστοὶ παρὰ τὸ ἔθος
βρωθέντες οἷα διαφέρουντα ἀλλήλων ποιεῦσι καὶ μᾶζα
γε ξηρὴ παρὰ τὸ ἔθος ἢ ὑγρὴ ἢ γλίσχρη, καὶ τὰ ἄλ-
φριτα οἷόν τι ποιεῖ τὰ ποταίνια τοῖσι μὴ εἰωθόσι καὶ
τὰ ἑτεροῖα τοῖσι τὰ ποταίνια εἰωθόσι· καὶ οἶνοποσίη
20 καὶ ὕδροποσίη παρὰ τὸ ἔθος ἐς θάτερα μεταβληθέντα

ἦν μὴ καὶ κακὰ (pro ἀγαθὰ) ἢ M φύσει om. M, φύσης V
2 ἦν μὴ καὶ κακὰ ἢ V, εἰ καὶ καλὰ ἢ 3 τὰ ante ποτά
om. M 6. 7 ἔχ. ἰδ. MV, ἰδέας V 7 ἢ pro εἰ A¹, emend. A² ut
saepius 8 ἐν om. MV τοῖσι A¹, emend. A² ante ἄλλων
add. τῶν M ἄλλα· εἰ δὲ (scripsi δὴ) A, ἀλλ' εἰ sine δὲ MV
9 καταμάθοις M, καταμάθης V ὅκως ἄν pro ὅσον M,
ὀκόσον V τε post μᾶζα (μάζα V) add. MV φύσαν AMV
10 κοιλήην A¹, mut. in κοιλίης A⁴, κοιλίη ab ead. m. i. m. M
παρέχη M 11 μὴ μαζοφαγείν pro ἄρτοφαγεῖν MV
ἢ οἶον — εἰθισμένῳ alterum om. AV τάσιν pro στάσιν cod.
Flor. ap. Dietz. p. 113 12 τε pro γε AM 12. 13 διὰ τί ὁ
ἄρτος θερμὸς βρωθεὶς παρέχει δίψας i. m. A 14 βραδύτερον M
16 οἷα om. MV διαφέροντα A¹, mut. in -νται A⁴ μᾶζα V ut
saepius 17 τε pro γε MV 18 ad ποταίνια i. m. τὰ προσφάγια
(πρόσφατα llb. coll. Erot. p. 110, 11 Kl.) M 20 εἰ pro ἐς V

ἐξαπίνης καὶ ὕδαρής τε οἶνος καὶ ἄκρητος παρὰ τὸ
 ἔθος ἐξαπίνης ποθεῖς — ὁ μὲν γὰρ πλάδον τε ἐν τῇ
 ἄνω κοιλίῃ ἐμποιήσῃ καὶ φῦσαν ἐν τῇ κάτω, ὁ δὲ
 παλ|μόν τε φλεβῶν καὶ καρηβαρίην καὶ δίψαν — καὶ 302
 λευκός τε καὶ μέλας παρὰ τὸ ἔθος μεταβληθεῖς, εἰ 3
 καὶ ἄμφω οἰνώδεες εἶεν, ὅμως πολλὰ ἂν ἑτεροιώσειαν
 κατὰ τὸ σῶμα· ὥς δὴ γλυκύν τε καὶ οἰνώδεα ἦσσαν
 ἂν τις φαίῃ θαναταστὸν εἶναι μὴ τὸντὸ δύνασθαι ἐξα-
 πίνης μεταβληθέντα.

11 L. 37 β'. Τιμωρητέον μὲν δὴ τοιόνδε τι μέρος 10
 τῷ ἐναντίῳ λόγῳ· ὅτι ἡ μεταβολὴ τῆς διαίτης τού-
 τοισιν ἐγένετο οὐ μεταβάλλοντος τοῦ σώματος οὔτ' ἐπὶ
 τὴν ῥώμην, ὥστε προσθέσθαι δεῖν σιτία, οὔτ' ἐπὶ τὴν
 ἄρρωστίην, ὥστ' ἀφαιρεθῆναι.

38. Προστεκμαρτέα δὴ καὶ ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ τρόπος 15
 τοῦ νοσήματος | ἐκάστου καὶ τῆς φύσεως τοῦ [τε] 304
 ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἔθους τῆς διαίτης τοῦ κάμνοντος,
 οὐ μόνον σιτίων, ἀλλὰ καὶ ποτῶν. πολλῶ δ' ἦσσαν
 ἐπὶ τὴν πρόσθεσιν ἰτέον· ἐπεὶ γε τὴν ἀφαίρεσιν ὅλως
 ἀφελεῖν πολλαχοῦ λυσιτελεῖ, ὅπου διαρκεῖν μέλλει ὁ 20
 κάμνων, μέχρι ἂν τῆς νούσου ἡ ἀκμὴ πεπανθῇ. ἐν
 ὁποίοισι δὲ τὸ τοιόνδε ποιητέον, γεγράφεται.

1 ὕδαρής γε V 1. 2 παρὰ τὸ ἔθος om. MV 2 πλάδον V
 πλάδον γε A 4 καὶ ante λευκός om. A 5 μέλας οἶνος MV
 μεταβάλλοντι MV, -βάλλονσι(ν²) A, scripsi -βληθεῖς 5. 6 ἡ
 καὶ M 6 ὁμοίως pro ὅμως A 7 οἶνον οἰνώδεα M ad ἦσσαν
 i. m. ἴσον A⁴ 8 τις om. A φαίει A¹, mut. in φαίῃ A³
 10 δὲ pro μὲν δὴ MV 11 ὅτι ἡ (vulg.) om. A, ἡ om. V, ὅτι μὴ M
 12 μεταβαλόντος M οὔτε MV 15 προστεκμαρταία A
 ἡ om. M 16 ἐκάστοισι MV τε om. Gal. comm. Litt. 17 ἔτε^{ος} A
 18 σίτων V πολλῶν pro πολλῶ V δὲ MV 19 ἐπὶ pro ἐπεὶ
 MA¹ τὴν γε MV 20 δ' (εἰσυντε in ras. A³) λέει pro λυσιτ.,
 ὅπ. δ. μέλλ. A 21 ἂν om. A, ἦν pro ἂν MV 22 ἐκόςοισι V

39. Πολλὰ δ' ἂν τις καὶ ἄλλα ἡδελφισμένα τοῖς
 εἰρημένοισι γράφοι· τόδε γε μὴν κρέσσον μαρτύριον·
 οὐ γὰρ ἡδελφισμένον μούνον ἔστι τῷ πράγματι, περὶ
 οὗ μοι ὁ πλείστος λόγος εἴρηται, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πρῆγμα
 5 ἐπικαιρότατόν ἐστιν διδακτήριον· οἱ γὰρ ἀρχόμενοι τῶν
 306 ὀξέων νοσημάτων ἔστιν ὅτε οἱ μὲν σιτία ἔφαγον | αὐθι-
 μερὸν ἡργμένοι ἤδη, οἱ δὲ καὶ τῇ ὕστεραίῃ, οἱ δὲ καὶ
 ἐρρόφειον τὸ προστυχόν, οἱ δὲ καὶ κυκεῶνα ἔπιον.
 ἅπαντα δὲ ταῦτα κακίῳ μὲν ἔστιν, ἢ εἰ ἑτεροίως διαι-
 10 τηθεῖη· πολλῶ μέντοι ἐλάσσω βλάβην φέρει ἐν τούτῳ
 τῷ χρόνῳ ἁμαρτηθέντα, ἢ εἰ τὰς μὲν πρώτας δύο
 ἡμέρας ἢ τρεῖς κενεαγγήσεις τελέως, τεταρταῖος δὲ
 ἔων τοιάδε διαιτηθεῖη ἢ πεμπταῖος· ἔτι μέντοι κάκιον,
 εἰ τὰς πᾶσας τὰς ἡμέρας προκενεαγγήσας ἐν τῇσιν
 15 ὕστερον ἡμέρησιν οὕτω διαιτηθεῖη, πρὶν ἢ πέπειρον
 τὴν νοῦσον γενέσθαι· οὕτω μὲν γὰρ θάνατον φέρει
 φανερώς τοῖς πλείστοις, εἰ μὴ πάμπαν ἡ νοῦσος εὐήθης
 εἴη. αἱ δὲ κατ' ἀρχὰς ἁμαρτιάδες οὐχ ὁμοίως ταύτησιν
 ἀνήκεστοι, ἀλλὰ πολλῶ εὐακεστότεραι. τοῦτο οὖν
 20 ἡγεῖμαι μέγιστον διδακτήριον, ὅτι οὐ στερητέαι αἱ
 308 πρῶται ἡμέραι τοῦ ῥυφήματος ἢ τοίου ἢ τοίου | τοῖσι

1 ἀλλ' V 2 γράφοιτο γε V τὸ δὲ γε A, τό γε M μοι
 pro μὴν in ras. A 3 μούνον om. M ἔστι A 4 εἰρέεται A
 5 ἔστιν om. MV 6 νοῦσων A 7 ἡρι(ι mut. in γ A²)μέ-
 νοι A 8 ἐρρόφειον, ρ alt. add. A⁴ ἐρρόφειον pro ἔπιον M
 9 ἐτέρως V τις ante διαιτ. add. M 10 μὲν pro μὲν-
 τοι A φέροι V 11 εἰ τις τὰς M 12 ἡμέρας δύο MV
 κενεαγγήσας^{αι} A, ss. A³ τελοίως A, ο mut. in ε A² 13 καὶ
 pro ἢ V, ἢ καὶ M 14 κενεαγγήσας V 15 ἢ om. MV
 16 γεν. τ. νοῦσ. MV 17 παντάπασί τις MV εὐήθης ἢ
 r. M 18 καταρχὰς A 19 post ἀνήκ. add. εἰσιν MV
 οὖν om. V 20 στερηταίαι A 21 ἢ (mut. A³ in εἰ) τοιούτοις
 μέλλ. A

μέλλουσιν ὀλίγον ὕστερον ῥυφήμασιν ἢ σιτίοισι
χρησθαι.

40. Πυθμενόθεν μὲν οὖν οὐκ ἴσασιν οὐδ' οἱ τῇσι
κριθώδεσι πτισάνησι χρεώμενοι, ὅτι αὐτῇσι κακοῦνται,
ὅταν ῥυφεῖν ἄρξωνται, ἣν προκενεαγγήσωσιν δύο ἢ 5
τρεῖς ἡμέρας ἢ πλείους, οὐτ' αὖ οἱ τῷ χυλῷ χρεώμενοι
γινώσκουσιν, ὅτι τοιοῦτοισι βλάπτονται ῥυφέοντες,
ὅταν μὴ ὀρθῶς ἄρξωνται τοῦ ῥυφήματος. τόδε γε μὴν
καὶ φυλάσσουσι καὶ γινώσκουσιν, ὅτι μεγάλην τὴν
βλάβην φέρει, ἣν, πρὶν πέπειρον τὴν νοῦσον γενέσθαι, 10
κριθώδεα πτισάνην ῥυφῇ ὁ κάμνων, εἰθισμένος χυλῷ
χρησθαι.

41. Πάντα οὖν ταῦτα μεγάλα μαρτύρια, ὅτι οὐκ
ὀρθῶς ἄγουσιν ἐς τὰ διαιτήματα οἱ ἰητροὶ τοὺς 310
κάμνοντας· ἀλλ' ἐν ἧσί τε νούσοισιν οὐ χρὴ κενεαγγεῖν 15
τοὺς μέλλοντας ῥυφήμασι διαιτᾶσθαι, κενεαγγέουσιν,
ἐν ἧσί τε οὐ χρὴ μεταβάλλειν ἐκ κενεαγγίης ἐς ῥυφή-
ματα, ἐν ταύτῃσι μεταβάλλουσιν. καὶ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ
ἅπαρτὶ ἐν τοῦτοις τοῖσι καιροῖσι μεταβάλλουσιν ἐς 312
ῥυφήματα ἐκ τῆς κενεαγγίης, ἐν οἷσι πολλάκις ἀρήγει 20
ἐκ τῶν ῥυφημάτων πλησιάζειν τῇ κενεαγγίῃ, ἣν οὕτω
τύχῃ παροξυνομένη ἢ νοῦσος.

1 ἢ ^{σὶ ἱ} τοῖσι A, ss. A³, ἢ τοῖοις ἢ τοῖοις M, ἢ τοιοῖσι (semel) V
3 πυθμείν· ὅθεν V οὐκίνεσασιν οὐ θν τῇσιν M 4 κρι-
θώδησι MV αὐτοῖσι A, αὐτέοισι MV 5 ὅτ' αὖ pro ἣν A
6 αὖ pro αὖ A οἱ ταῦ οἱ M 7 αὐτοῖσι A, αὐτέοισι
MV pro τοιοῦτοις (S') χρεώμενοι pro ῥυφ. V 8 ὁκόταν
MV 8. 9 τὸ δέ (accentus non primae m.) γε μὴν καὶ φυλ. A,
τότε μὴν φυλάσσωσι M, τότε μὲν φυλ. V 11 ῥοφέη A, ῥοφήση
MV 15 ἐνίησί M 15 et 17 ἧσι τὲ V 18 ἐπιτοπολὺν A 19 ἀμαρ-
τά(ι add. A²)νει (ει A³) ὅτε δ' ἐν τοῦτοις τοιοῦτοις καιρ. A,
ἀμαρτάνουσιν. ἐνίετε δὲ ἐν τοῖσι καιρ. M, ἀμαρτάνουσιν ἐνίετε.
ἐν τοῖσι τοιοῦτοις καιρ. V, ἅπαρτὶ ex Gal. et Par. R' Littraeus;
idem del. ἐνίετε (δὲ)

42. Ἐνίστε δὲ καὶ ὠμὰ ἐπισπῶνται ἀπὸ τῆς κεφα-
 λῆς καὶ τοῦ περὶ θώρακα τόπου χολώδεα· ἀγρυπνίαι
 τε συνεμπίπτουσιν αὐτοῖσι, δι' ἃς οὐ πέσσειται ἡ νοῦσος,
 περίλυποι δὲ καὶ πικροὶ γίνονται καὶ παραφρονέουσι,
 5 καὶ μαρμαρυγῶδεά σφρων τὰ ὕμματα καὶ αἱ ἀκοαὶ |
 314 ἤχου μεστὰ καὶ τὰ ἀκρωτήρια κατεψυγμένα καὶ οὖρα
 ἄπεπτα καὶ πτύσματα λεπτὰ καὶ ἄλυκὰ καὶ κεχρωσμένα
 ἀκρότητι χρώματι σμικρὰ καὶ ἰδρῶτες περὶ τράχηλον
 καὶ διαπορήματα καὶ πνεῦμα προσπταῖον ἐν τῇ ἄνω
 10 φορῇ πυκνὸν ἢ μέγα λίην, ὀφρῦες δεινώσιος μετέ-
 χουσai, λειποψυχῶδεα πονηρὰ καὶ τῶν ἱματίων ἀπορρί-
 ψιες ἀπὸ τοῦ στήθεος καὶ χεῖρες τρομώδεις, ἐνίστε δὲ
 καὶ χεῖλος τὸ κάτω σείεται. ταῦτα δ' ἐν ἀρχῇσι παρα-
 φαινόμενα παραφροσύνης δηλωτικά ἐστι σφοδρῆς, καὶ
 15 ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ θνήσκουσιν· οἱ δὲ διαφεύγοντες ἢ
 μετὰ ἀποστήματος ἢ αἵματος ῥύσιος ἐκ τῆς ῥινὸς ἢ
 πῦον παχὺ πτύσαντες διαφεύγουσιν, ἄλλως δὲ οὔ.
 316 43. Οὐδὲ γὰρ τῶν τοιούτων ὁρῶ ἐμπείρους τοὺς
 ἰητρούς, ὥς χρηὴ διαγινώσκειν τὰς ἀσθενείας ἐν τῇσι
 20 νούσοισιν, αἷ τε διὰ κενεαγγίην ἀσθενεῦνται, αἷ τε
 δι' ἄλλον τινὰ ἑρεθισμόν, αἷ τε διὰ πόνον καὶ ὑπὸ
 ὀξύτητος τῆς νόσου, ὅσα τε ἡμέων ἢ φύσις καὶ ἡ
 ἑξίς ἐκάστοισιν ἐκτεκνοῖ πάθεα καὶ εἶδεα παντοῖα·

1 τε pro τῆς M 3 συμπίπτουσιν A, v add. A³ 4 τε
 pro δὲ M V 5 μαρμαρυγῶδεα V 6 τὰ om. M V 7 ἀλ. corr.
 ex ἄλυκὰ V καὶ ἀλ. καὶ σμ. καὶ κεχρ. Gal. comm. XV, 600
 ante κεχρ. add. ἀκρως V 9 προσπτεῖον A 10 δυνώσιος A
 13 δὲ M V ἐπιφαίν. H R' S' Gal. 14 ἔστι A 15 πολλὸν A¹
 mut. A² in πολλοὶ ἀποθν. M V 16 μὲν τὰ pro μετὰ M
 17 πυκνὸν pro πῦον A, πῦον V διαφεύγ. om. M V 18 ὀρρο-
 δέω pro ὁρῶ M ἐμπύρ. A¹ mut. in ἐμπείρ. A³ 20 ἀσθενευντς
 A¹ mut. in -ται A³, ἀσθενέοντες M, ἀσθενέονται V αἷται A
 21 ἑρεθισμέναι pro ἑρ. αἷ τε διὰ V 23 ἐκτέμνει A

καίτοι σωτηρίην ἢ θάνατον φέρει γινωσκόμενα καὶ ἄγνοεύμενα τὰ τοιάδε.

44. Μέζον μὲν γὰρ κακόν ἐστιν, ἣν διὰ τὸν πόνον καὶ τὴν ὀξύτητα τῆς νούσου ἀσθενέοντι προσαιρή τις ποτὸν ἢ ὀύφημα πλέον ἢ σιτίον, οἰόμενος διὰ κενεαγ- 5 γίνην ἀσθενεῖν. ἀεικὲς δὲ καὶ διὰ κενεαγγίνην ἀσθενέοντα μὴ γινῶναι καὶ πιέζειν τῇ διαίτῃ· φέρει μὲν γὰρ τινα κίνδυνον καὶ αὕτη ἡ ἁμαρτία, πολλῶ δὲ ἥσσονα τῆς ἐτέρης· καταγελαστοτέρη δὲ πολλῶ αὕτη μᾶλλον ἡ ἁμαρτία τῆς ἐτέρης· εἰ γὰρ ἄλλος ἰητρὸς ἢ 10 καὶ δημότης | ἐσελθὼν καὶ γνοὺς τὰ συμβεβηκότα δοίη 318 καὶ φαρεῖν καὶ πιεῖν, ἃ ὁ ἕτερος ἐκώλυνεν, ἐπιδήλως ἂν δοκέοι ὠφεληκέναι. τὰ δὲ τοιάδε μάλιστα καθυβρίζεται τῶν χειρωνακτέων ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· δοκεῖ γὰρ αὐτοῖσιν ὁ ἐπεσελθὼν ἰητρὸς ἢ ἰδιώτης ὥσπερ εἰ τε- 15 θνεῶτα ἀναστῆσαι. γεγράφεται οὖν καὶ περὶ τούτων σημεῖα, οἷσι χρὴ ἕκαστα τούτων διαγινώσκειν.

12 L. 45. Παραπλήσια μέντοι τοῖσι κατὰ κοιλίην ἐστὶ καὶ ταῦτα· καὶ γὰρ ἣν ὅλον τὸ σῶμα ἀναπαύσεται πολὺ παρὰ τὸ ἔθος, οὐκ ἀντίκα ἔρρωται μᾶλλον· ἣν 20 δὲ δὴ καὶ πλείω χρόνον διελινύσαν ἐξαπίνης ἐς τοὺς πόνοὺς ἔλθῃ, φαῦλόν τι πρήξει ἐπιδήλως. οὕτω δὲ καὶ ἐν ἑκάστῳ τοῦ σώματος· καὶ γὰρ οἱ πόδες τοιόνδε

1 ἢ pro καὶ M V 2 τοιαῦτα M V 4 προσαιρή A, προσφέρει M V vulg. τίς V 5 σίτον A 6 ἀσθενεῖν — κενεαγγ. om. V 8 δὲ post πολλῶ om. A 9 ἥσσον M V
10 ἢ A¹, mut. A³ in εἰ ἢ ss. V 11 ἰδιώτης pro δημ. M V
12 καὶ prius om. V ἐκώλυσεν M 13 δοκοίη M V
τοιαῦτα M V 15 ἐσελθὼν M V ἰδιώτης V ut saepius
ὦ(σ A²)περ εἰ A 16 τουτέους M, τουτέον V 17 δεῖ pro
χρὴ M V 21 τε pro δὲ M V δει(δι A⁴)ελυ(λι A³)νυ(A³ i. r.)σας
A, διελινύσας M, διελλινύσας V, διελλινῆσαν S' 22 φλαῦρόν
τι M, φλαῦρον τί V πρήξειε M 23 κ' ἐν ἑκάστωι M post
γὰρ add. ἣν M οἱ om. M V

320 τι πρήξειαν <ἄν> καὶ τᾶλλα ἄρ|θρα, μὴ εἰδισμένα
 πονεῖν, ἣν διὰ χρόνου ἑξαπίνης ἐς τὸ πονεῖν ἔλθῃ·
 ταῦτά δ' ἄν καὶ οἱ ὀδόντες καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ πάθοιεν,
 καὶ οὐδὲν ὃ τι οὐ· ἐπεὶ καὶ κοίτη παρὰ τὸ ἔθος μαλ-
 5 θακὴ πόνον ἐμποιεῖ καὶ σκληρὴ παρὰ τὸ ἔθος, καὶ
 ὑπαίθριος [κοίτη] παρὰ τὸ ἔθος σκληρύνει τὸ σῶμα.

46. Ἀτὰρ τῶν τοιῶνδε πάντων ἀρκέσει παραδείγμα-
 τι γράψαι· εἰ γάρ τις ἕλκος λαβὼν ἐν κνήμῃ μήτε λήν
 ἐπίκαιρον μήτε λήν εὐήθες, μήτε ἄγαν εὐελκῆς ἐὼν
 10 μήτε ἄγαν δυσελκῆς, αὐτίκα ἀρξάμενος ἐκ πρώτης
 322 κατακείμενος ἡτρεύοιτο καὶ | μηδαμῇ μετεωρίζοι τὸ
 σκέλος, ἀφλέγμαντος μὲν ἂν εἴη οὗτος μᾶλλον καὶ
 ὕγιης πολλῷ θᾶσσον ἂν γένοιτο, ἢ εἰ περιπλανώμενος
 ἡτρεύοιτο· εἰ μέντοι πεμπταῖος ἢ ἑκταῖος ἐὼν, ἢ καὶ
 15 ἔτι ἀνωτέρω, ἀναστὰς ἐθέλοι προβαίνειν, μᾶλλον ἂν
 πονέοι τότε, ἢ εἰ αὐτίκα ἐξ ἀρχῆς πλανώμενος ἡτρεύοιτο·
 εἰ δὲ καὶ πολλὰ ταλαιπωρήσειεν ἑξαπίνης, πολλῷ ἂν
 324 μᾶλλον πονήσειεν, ἢ εἰ κείνως ἡτρευόμε|νος τὰ αὐτὰ

1 τι om. A πρήξει A, πρήξειαν MV ἄν add. Gomp.
 τὰ ἄλλα MV ἄρθρα om. M εἰ ~~εἰ~~θισμένω M 2 ἣν — πονεῖν
 om. A ἐς MV Gal., πρὸς vulg. ἔλθῃ A 3 ταῦτά Erm.,
 ταῦτα codd. οἱ ante ὀφθ. om. A 4 οὐδὲν MV ὃ τι οὐ
 Cobet (Erm. I, 313), ὅτιαν A¹, ἂν mut. in οὐν A², ὅτιον MV
 ἐπὶ A¹, corr. ante παρὰ add. ἢ MV 5 ἐμποιῇ A 6 ὑπερ-
 θριος A¹ mut. A³ in ὑπαίθριος, ὑπαιθρος M (ε super αι) V
 εὐνὴ pro κοίτη MV ὑπαιθρος π. τ. εἰ. εὐνὴ Gal. κοίτη del.
 Gomp. σκληρύνῃ A 7 post ἀτὰρ add. καὶ τὰ M, κατὰ V
 τῶν om. M ἀρκέει MV παραδείγματα A, παραδείγματι MV
 9 post εὐήθες add. ὦν M μήτε ἄγαν δυ~~ε~~σελκῆς ὦν μ. ἀ.
 εὐελκῆς M 11 παρακείμ. A μηδαμοῦ V μετε(mut. in αι)ωρίζει A
 12 οὕτω(o corr. ex ω)ς A, οὕτως εἴη sine μᾶλλον MV 13 ἂν
 ante γέν. om. M ante γέν. add. οὕτω MV εἵπερ πλαν. A, εἰ
 πλαν. MV, εἰ περιπλ. Gal. i. t. S' R' 14 ἐὼν om. MV ἢ ante καὶ
 om. A 15 προβαίν. M 16 πονέοιτο AV τότε om. AV αὐτίκα
 ἢ εἰ A ἐξαρχῆς A 17 ἂν μᾶλλον om. A 18 ἢ κείνως VA (mut.
 A³ in κείνως), ἢ ἐκείνως M εἰ om. codd., restit. Littr. τὰ

ταῦτα ταλαιπωρήσειεν ἐν ταύτησιν τῇσιν ἡμέρησιν. διὰ τέλεος οὖν μαρτυρεῖ ταῦτα πάντα ἀλλήλοισιν, ὅτι πάντα ἑξαπίνης μέζον πολλῷ τοῦ μετρίου μεταβαλλόμενα καὶ ἐπὶ τὰ καὶ ἐπὶ τὰ βλάπτει.

47. Πολλαπλασίην μὲν οὖν κατὰ κοιλίην ἡ βλάβη 5 ἐστίν, ἣν ἐκ πολλῆς κενεαγγίης ἑξαπίνης πλέον τοῦ μετρίου προσαίρηται — καὶ κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα, ἣν ἐκ πολλῆς ἡσυχίης ἑξαίφνης ἐς πλείω πόνον ἔλθῃ, πολλῷ πλείω βλάβει —, ἢ εἰ ἐκ πολλῆς ἐδωδῆς ἐς κενεαγγίην μεταβάλλοι· δεῖ μέντοι καὶ τὸ σῶμα τού- 10 τοισιν ἐλινύειν· κῆν ἐκ πολλῆς ταλαιπωρίας ἑξαπίνης ἐς σχολήν τε καὶ ῥαθυμίην ἐμπέσῃ, δεῖ δὲ καὶ τούτοισι τὴν κοιλίην ἐλινύειν ἐκ πλήθους βρώμης· εἰ δὲ μή, πόνον ἐν τῷ σώματι ἐμποιήσῃ καὶ βάρος ὅλου τοῦ σώματος.

15

13 L. 48. Ὁ οὖν πλεῖστός μοι λόγος γέγονεν περὶ τῆς μεταβολῆς τῆς ἐπὶ τὰ καὶ ἐπὶ τὰ. ἐς πάντα μὲν οὖν εὐχρηστον ταῦτ' εἰδέναι· ἀτὰρ καί, περὶ οὗ 330 ὁ λόγος ἦν, ὅτι ἐν τῇσιν ὀξεύησι νούσοισιν ἐς τὰ ῥυφήματα μεταβάλλουσιν ἐκ τῆς κενεαγγίης· μεταβλητέον 20 γάρ, ὥς ἐγὼ κελεύω· ἔπειτα οὐ χρηστέον ῥυφήμασιν,

αὐτὰ om. MV 1 ταύτησι MV, αὐτῇσιν A 2 διατελέως A
οὖν om. V 3 γενόμενα pro μεταβ. V 4 καὶ ἔπι(ει A³)τα bis A,
καὶ ἔπειτα bis M, καὶ ἔπειτα semel V 6 et 8 πολῆς A 7 προ-
σε(αι A³)ρεῖται ἀτὰρ καὶ MV 8 ἔλθῃ AV 9 πολλῇ A¹, mut. A²
in πολλῷ, πο(υ M)λὺ MV εἰ om. A πολῆς A 10 μεταβάλλει A
11 ἐλινύειν AV post ἐλιν. comma vulg., interpunctionem
dedi Littraeanam ἣν pro κῆν V ταλαιπωρίας, ss. ω V
12 σχολήν A¹ (σ ss. A²) M τε om. V ἐμπέσει A
13 ἐλιν. A (alt. λ add. A³) V ἐν om. MV πληθύν⁹ως A
βρώμη A 14 πάρους A¹, em. al. m. 16 ante οὖν add.
δὴ MV 17 ἔπειτα (ἐπὶ τα A¹, mut. A³) καὶ ἔπειτα AM, ἐπὶ
τὰ καὶ om. et ἔπειτα pro alt. ἐπὶ τὰ V 18 ταῦτα MV
21 post κελεύω add. ἤδη MV ἔπειτα A¹, em. A³

πρὶν ἢ νοῦσος πεπανθῇ ἢ ἄλλο τι σημεῖον φανῇ ἢ κατὰ ἔντερον, κενεαγγικὸν ἢ ἐρεθιστικόν, ἢ κατὰ τὰ ὑποχόνδρια, οἷα γεγράφεται.

4 49. Ἀγρυπνίη ἰσχυρὴ πόμα καὶ σιτίον ἀπεπτότερα
332 ποιεῖ, καὶ ἢ ἐπὶ θά|τερα αὖ μεταβολὴ λύει τὸ σῶμα
καὶ ἐφθόγητα καὶ καρηβαρίην ἐμποιεῖ.

14 L. 50. Γλυκὺν δὲ οἶνον καὶ οἰνώδεα, καὶ λευ-
κὸν καὶ μέλανα, καὶ μελίκρητον καὶ ὕδωρ καὶ ὀξύμελι
τοισίδε σημαινόμενον χρὴ διορίζειν ἐν τῇσιν ὀξεῖησι
10 νούσοισι· ὁ μὲν γλυκὺς ἥσσον ἐστὶν καρηβαρικὸς τοῦ
οἰνώδεος καὶ ἥσσον φρενῶν ἀπτόμενος καὶ διαχω-
ρητικώτερος δὴ τι τοῦ ἐτέρου κατὰ ἔντερον, μεγαλό-
σπλαγχνος δὲ σπληνὸς καὶ ἥπατος· οὐκ ἐπιτήδειος δὲ
οὐδὲ τοῖσι πικροχόλοισι· καὶ γὰρ οὖν καὶ διψώδης
15 τοῖσί γε τοιούτοις· ἀτὰρ καὶ φυσώδης τοῦ ἐντέρου τοῦ
ἄνω, οὐ μὴν πολέμιός γε τῷ ἐντέρῳ τῷ κάτω κατὰ
λόγον τῆς φύσης· καίτοι οὐ πάνυ πορίμη ἐστὶν ἢ ἀπὸ
τοῦ γλυκέος οἶνου φῦσα, ἀλλ' ἐγχρονίζει περὶ ὑποχόν-
334 δριον. καὶ γὰρ οὖν | οὗτος ἥσσον διουρητικὸς ἐστὶν
20 τὸ ἐπίπαν τοῦ οἰνώδεος λευκοῦ· πτυάλου δὲ μᾶλλον
ἀναγωγὸς τοῦ ἐτέρου ὁ γλυκὺς. καὶ οἷσι μὲν διψώδης

1 πρὶν ἢ ἢ V τι om. V ἢ post φανῇ om. A
2 ἐρεθν(ι A¹)στ. A³ καὶ pro ἢ κατὰ A 3 γεγράφεται MV
post γεγρ. add. σημεία MV 4 ἰσχυρῇ V σιτία MV
post σιτ. add. ὡμὰ καὶ MV 5 τὰ ἔτ. MV ἂν pro αὖ A
διαλύει MV τὸ om. AM 6 ἐφθότ. V 7 περὶ οἶνον in
tit. M γλυκῦν V 9 τοῖσι δὲ AM 10 καὶ ante καρηβ. M
καρηβαρικώτερος MV 12 τι om. A ποῦ pro τοῦ A¹,
mut. A² in τοῦ κατ' MV 13 οὖν pro δὲ MV 14 ὦν
pro οὖν V καὶ ante διψώδ. om. MV 15 τοιουτέοισιν
ἐστὶν MV τοῦ ante ἐντ. om. MV 16 τε αὐτῷ ἐντ. M, γε
αὖ ἐντ. V ὥς ante κατὰ add. MV 17 post καίτοι add.
γ' M 18 φύσα V ὑποχόνδρια MV 19 οὖν οὗτος om. V
spatio duor. vocab. relicto, οὗτος om. M γίνεται pro ἐστὶν
MV 21 ἀναγωγὸς ἐστι MV ὁ om. M

ἐστὶν πινόμενος, ἦσσον ἂν τούτοις ἀνάγοι ἢ ὁ ἕτερος οἶνος, οἷσι δὲ μὴ διψώδης, μᾶλλον ἀνάγοι ἂν τοῦ ἑτέρου.

51. Ὁ δὲ λευκὸς οἰνώδης οἶνος ἐπὴνῃται μὲν καὶ ἔψεκται τὰ πλεῖστα καὶ τὰ μέγιστα ἐν τῇ τοῦ γλυκέος οἶνου διηγῆσει· ἐς δὲ κύστιν μᾶλλον πόριμος ἔων τοῦ 5 ἑτέρου καὶ διουρητικὸς καὶ καταρρηκτικὸς αἰεὶ πολλὰ προσωφελεῖ ἐν ταύτῃσι τῇσι νούσοισι· καὶ γὰρ εἰ πρὸς ἄλλα ἀνεπιτηδειότερος τοῦ ἑτέρου πέφυκεν, ἀλλ' ὅμως κατὰ κύστιν ἢ κἀθαρσις ὑπ' αὐτοῦ γινομένη ῥύεται, ἣν προτρέπηται ὅποια δεῖ. καλὰ δὲ ταῦτα τεκμήρια 10 [τὰ] περὶ τοῦ οἶνου καὶ ὠφελείης καὶ βλάβης· ἄσσα ἀκαταμάθητα ἦν τοῖσιν ἐμεῦ γεραιτέροισιν.

52. Κιρκῶ δ' αὖ οἶνω καὶ μέλανι αὐστηρῶ ἐν ταύ-
τησι τῇσι νούσοισιν ἐς τὰδε ἂν χρήσαιο· εἰ καρηβα-
ρίη | μὲν μὴ ἐνείη μηδὲ φρενῶν ἄψις μηδὲ τὸ πτύαλον 336
κωλύοιτο τῆς ἀνόδου μηδὲ τὸ οὔρον ἴσχοιτο, διαχωρή- 16
ματα δὲ πλαδαρώτερα καὶ ξυσματωδέστερα εἴη, ἐν δὴ
τοῖσι τοιούτοις πρέποι ἂν μάλιστα μεταβάλλειν ἐκ τοῦ
λευκοῦ καὶ ὅσα τούτοις ἐμφερέα. προσδυνιέναι δὲ
χρή, ὅτι τὰ μὲν ἄνω πάντα καὶ τὰ κατὰ κύστιν ἦσσον 20
βλάψει, ἣν ὑδαρέστερος ἦ, τὰ δὲ κατ' ἐντερον μᾶλλον
ὀνήσει, ἣν ἀκρητέστερος ἦ.

4 τὰ ante μέγ. om. A post μέγ. add. ἤδη MV 5 διηγῆσει A
ἔων V 6 καὶ διουρητικὸς om. A post διουρ. add. δὲ
ὦν M καὶ καταρρ. om. V post καταρρ. add. ὦν A 7 προσω-
φελεῖ ἂν MV εἰς pro εἰ V 9 ἢ κατὰ (τὴν V) κύστιν καθ. MV
10 ὁκοῖον M, ὁκοῖα ἂν V ταῦτα om. V post τεκμ.
add. ἐστι(ν M) MV 11 ante περὶ add. τῆς V, τὰ cet. codd.,
om. Gal. τοῦ ante οἶνου et καὶ ante ὠφ. om. MV ασα A¹,
em. A³, ὁκόσα MV 13 αὖ Rhd., ἂν A, om. MV 15 ἐνεί A¹,
ἐνῇ A³ μὴ δὲ ter AV τὸ πτ. vulg., τὸ om. AMV 16 τὰ
ante διαχωρ. add. MV 17 πλαδωδέστερα V δὲ pro δὴ A
19 ὁκόσα MV 20 δεῖ pro χρή MV 21 καὶ ante μᾶλλον
add. MV 22 ὀνίνῃσιν V εἰ pro ἦ A¹, i. m. ἦ A⁴

15 L. 53. Μελίκρητον δὲ πινόμενον διὰ πάσης
 τῆς νούσου ἐν τῇσιν ὀξεύησι νούσοισιν τὸ ἐπίπαν μὲν
 τοῖσι πικροχόλοισι καὶ μεγαλοσπλάγχνοις ἥσσουν ἐπι-
 τήδειον ἢ τοῖσι μὴ τοιούτοισι· διψῶδές γε μὴν ἥσσουν
 5 τοῦ γλυκέος οἴνου· πνεύμονός τε γὰρ μαλθακτικόν
 ἔστιν καὶ πτυάλου ἀναγωγὸν μετρίως καὶ βηχὸς παρη-
 338 γορικόν· ἔχει γὰρ σμηγματῶδές | τι, ὃ <οὐ> μᾶλλον
 340 τοῦ καιροῦ καταγλισχραίνει τὸ πτύαλον. | ἔστι δὲ καὶ
 διουρητικὸν μελίκρητον ἱκανῶς, ἣν μὴ τι τῶν ἀπὸ
 10 σπλάγχνων κωλύῃ· καὶ διαχωρητικὸν δὲ κάτω χολω-
 342 δέων, ἔστι μὲν ὅτε καλῶν, ἔστι δ' ὅτε κατακορε|στέ-
 ρων μᾶλλον τοῦ καιροῦ καὶ ἀφρωδεστέρων. μᾶλλον δὲ
 τὸ τοιοῦτο τοῖσι χολώδεσί τε καὶ μεγαλοσπλάγχνοισι
 γίνεται.

15 54. Πτυάλου μὲν οὖν ἀναγωγὴν καὶ πνεύμονος
 μάλθαξιν τὸ ὑδαρέστερον μελίκρητον ποιεῖ μᾶλλον· τὰ
 μέντοι ἀφρώδεα διαχωρήματα καὶ μᾶλλον τοῦ καιροῦ
 κατακορέως χολώδεα καὶ μᾶλλον θερμὰ τὸ ἄκρητον
 μᾶλλον τοῦ ὑδαρέος ἄγει· τὸ δὲ τοιόνδε διαχώρημα
 20 ἔχει μὲν καὶ ἄλλα σίνεα μεγάλα· οὔτε γὰρ ἐξ ὑπο-
 χονδρίου καῦμα σβεννύει, ἀλλ' ὀρυμνῶ, δυσφορίην τε
 καὶ ῥιπτασμὸν τῶν μελέων ἐμποιεῖ ἐλκῶδές τ' ἔστι

1 ὅ περὶ μελικρήτον i. tit. M 3 τοῖσι om. M μεγάλοις
 σπλάγχνοις V 4 τοῖσιν οὐ M, τοιούτοις ἐστὶ(ν M) MV
 τε μιν pro γε μὴν M 6 βήχους παρηγορητικὸν V
 7 σμιγμ. AV οὐ add. Cor. l. l. p. 92 8 κερῶ A¹, κερῶ A²,
 κέρων A³ 9 οὐρητικὸν MV 11 τότε A¹, mut. A⁴ in τ'
 ὅτε, pro priore ὅτε τ' pro δ' A κατακορέστερον A
 12 μᾶλλον — ἀφρωδ. om. A 16 ἀκρητέστερον A pro ὑδαρ.
 17 καίρου κατακορέως A, ss. A³ 20 καὶ ante ἄλλα
 om. A σημεία pro σίνεα V in ras. 21 ὑποχονδρίων MV
 ἀλλὰ MV 22 ποιεῖ pro ἐμπ. MV τ' ante ἔστι om.
 M, τε V

καὶ ἐντέρου καὶ ἔδρης. ἀλεξητήρια δὲ τούτων γεγράφεται.

55. Ἄνευ μὲν ὀρυφημάτων μελικρήτῳ χρεώμενος ἀντ' ἄλλου ποτοῦ ἐν ταύτῃσι τῇσι νοῦσοισι πολλὰ ἂν εὐτυχοίης καὶ οὐκ ἂν πολλὰ ἀτυχοίης· οἷσι δὲ δοτέον 5 καὶ οἷσιν οὐ δοτέον, τὰ μέγιστα εἴρηται, καὶ δι' ὃ οὐ δοτέον.

56. Κατέγνωσται δὲ μελικρήτον ὑπὸ τῶν ἀνθρώ- 344 πων, ὥς καταγνιοῖ τοὺς πίνοντας, καὶ διὰ τοῦτο ταχυθάνατον εἶναι νενομίσται. ἐκλήθη δὲ τοῦτο διὰ τοὺς 10 ἀποκαρτερέοντας· ἐνιοι γὰρ μελικρήτῳ ποτῶ χρέονται ὥς τοιούτῳ δῆθεν ἔονται. τὸ δὲ οὐ παντάπασιν ὧδε ἔχει, ἀλλὰ ὕδατος μὲν πολλῶ ἰσχυρότερόν ἐστιν πινόμενον μούνον, εἰ μὴ ταράσσοι τὴν κοιλίην· ἀτὰρ καὶ οἶνου λεπτοῦ καὶ ὀλιγοφόρου καὶ ἀνόδμου ἥ μὲν 15 ἰσχυρότερον, ἥ δὲ ἀσθενέστερον. μέγα μὲν διαφέρει 346 καὶ οἶνου καὶ μέλιτος ἀκρητότης ἐς ἰσχύν· ἀμφοτέρων δ' ὅμως τούτων, εἰ καὶ διπλάσιον μέτρον οἶνου ἀκρητου πίνει τις, ἢ ὅσον μέλι ἐκλείχοι, πολλὸν ἂν δῆπου ἰσχυρότερος εἴη ὑπὸ τοῦ μέλιτος, εἰ μούνον μὴ τα- 20 ράσσοιτο τὴν κοιλίην· πολλαπλάσιον γὰρ καὶ τὸ κόπριον διεξίοι ἂν αὐτῷ. εἰ μέντοι ὀρυφήματι χρέοιτο

1 post ἔδρης add. κοιλίης V ἀλεξητήρια A¹, prius η mut. A³
in i ante τούτων add. καὶ V 3 μὲν οὖν ὀρυφ. MV 4 ἂν
ante εὐτ. bis V 5 εὐτυχίης A ἀτυχήσας MV 6 δι' α MV
9 καταγνιοῖ MV 10 ἐνεκλήθη Cor. l. l. p. 95 11 ἀπὸ κάρτα
ρέοντας V 12 τοιοῦδε . . ἔοντος MV τὰ δὲ οὐ παντάπασι
μὲν ὧδε ἔ. V 13 ἀλλ' MV 14 ἐκταράσσοι M 15 post οἶνου
add. λευκοῦ καὶ M ὀλιγοτρόφου V ἐνείη pro ἥ V 16 ἐνείη
pro altero ἥ MV 17 ἐς ἰσχύν (-ὺν V) ἀμφοῖν· ὅμως τοίνυν MV
18 εἰ om. M, η A¹, em. A³ καὶ ante διπλ. om. A 19 τις
ἥσσαν A, τις ἢ ὀκόσον MV μὲν pro μέλι V ἐκλείχοι A¹M, em.
A³, διεκλείχοι V πολλῶ MV 20 ἰσχυρότερός τε εἴη V μού-
νον, εἰ MV ταράσσοι M, ταράσσει V 21 post γὰρ add. ἂν A

πισάνη, ἐπιπίνοι δὲ μελίκρητον, ἄγαν πλησμονῶδες
 ἂν εἴη καὶ φυσῶδες καὶ τοῖσι κατὰ ὑποχόνδριον
 σπλάγχνοις ἀσύμφορον· προπινόμενον μέντοι πρὸ ῥυφη-
 μάτων μελίκρητον οὐ βλάπτει ὥς μεταπινόμενον, ἀλλὰ
 5 τι καὶ ὠφελεῖ.

57. Ἐφθὸν δὲ μελίκρητον ἐσιδεῖν μὲν πολλῷ κάλ-
 λιον τοῦ ὤμοῦ· λαμπρὸν τε γὰρ καὶ λεπτὸν καὶ λευκὸν
 καὶ διαφανὲς γίνεται. ἀρετὴν δὲ ἦντινα αὐτῷ προσ-
 θέω διαφέρουσάν τι τοῦ ὤμοῦ οὐκ ἔχω· οὐδὲ γὰρ
 348 ἡδιὸν ἐστὶν τοῦ ὤμοῦ, ἣν τυγχάνη | γε καλὸν τὸ μέλι
 11 εὖ· ἀσθενέστερον μέντοι τοῦ ὤμοῦ καὶ ἀκοπωδέστε-
 ρόν ἐστιν· ὧν οὐδετέρης τιμωρίης προσδεῖται μελί-
 κρητον. ἄρχιστα δὲ χρηστέον αὐτῷ τοιῷδε εὖντι, εἰ
 τὸ μέλι τυγχάνοι πονηρὸν εὖν καὶ ἀκάθαρτον καὶ
 15 μέλαν καὶ μὴ εὐῶδες· ἀφέλοιτο γὰρ ἂν ἡ ἔψησις τῶν
 κακοτήτων αὐτοῦ τὸ πλεῖον τοῦ αἵσχεος.

16 L. 58. Τὸ δὲ ὀξύμελι καλούμενον ποτὸν πολλα-
 χοῦ εὐχρηστον ἐν ταύτῃσι τῇσι νούσοισιν εὐρήσεις εὖν·
 πτυάλου γὰρ ἀναγωγόν ἐστιν καὶ εὐπνοον. καιροῦς
 20 μέντοι τοιούσδε ἔχει· τὸ μὲν κάρτα ὀξὺ οὐδὲν ἂν
 350 μέσον | ποιήσειεν πρὸς τὰ πτύαλα τὰ μὴ ῥηϊδίως

- 1 ἐπιπ(ῡ)εῖνοι A δὲ om. A 2 ἂν εἴη καὶ φυσῶδες om. A
 τὰ ὑποχόνδρια MV 3 μὲν pro μέντοι M ῥοφήματος MV
 4 ὅπως pro ὥς MV ἀλλὰ sine τι V 7 λαμπρὸν — ὤμοῦ om. V
 τε ante γὰρ om. M 8 δέ τινα A ἢ προσθεῖναι i. m. A³
 9 οὐ γὰρ ῥηϊδίον ἐστὶν ἣν τυγχάνη MV 10 τυγχάνει A
 τε pro γε V τὸ μέλι καλὸν MV 11 post μέντοι add. γε MV
 ante ἀκοπρ. add. ἥσσον A 12 οὐδ' ἐτέρης τιμωρίας A, οὐδὲν
 ἕτερον ἐς τιμωρίην M, οὐδ' ἔ. ἔ. τ. V ante μελίρ. add. τίς V
 13 ἣν . . τυγχάνη MV 15 ἀφέλυτο A¹, mut. A³ in ἀφέλειτο
 ἂν om. A ἔψ. V 16 αὐτοῦ καὶ τὸ πλεῖον A, αὐτέον τὰ
 πλείονα V, αὐτέων τὰ πλείονα M 17 περὶ ὀξύμελιτος in tit. M
 18 ante εὐχρ. add. μὲν M 19 καὶ γὰρ πτ. MV εὐπνον A
 20 τοιούτους A ante κάρτα add. γὰρ M 21 μέσον pro
 μέσον M

ἀνιόντα· εἰ γὰρ ἀναγάγοι μὲν τὰ ἐγκέρχοντα καὶ
 ὀλισθὸν ἐμποιήσειεν καὶ ὥσπερ διαπτερώσειε τὸν βρόγ-
 χον, παρηγορήσειεν ἄν τι τὸν πνεύμονα· μαλθακτικὸν
 γάρ. καὶ εἰ μὲν ταῦτα συγκυρήσειε, μεγάλην ὠφελείην
 ἐμποιήσει. ἔστι δ' ὅτε τὸ κάρτα ὀξὺ οὐκ ἐκράτησε τῆς 5
 ἀναγωγῆς τοῦ πτυάλου, ἀλλὰ προσεγλίσχονε καὶ
 ἔβλαψε· μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσιν οἵπερ καὶ ἄλλως
 ὀλέθριοι εἰσι καὶ | ἀδύνατοι βήσσειν τε καὶ ἀπο- 352
 χρέμπεσθαι τὰ ἐνεχόμενα. ἐς μὲν οὖν τόδε προστεκ-
 μαίρεσθαι χρὴ τὴν ῥώμην τοῦ ἀνθρώπου καί, ἣν ἐλ- 10
 πίδα ἔχη, διδόναι· διδόναι δέ, ἣν διδῶς, ἀκροχλίσρον
 καὶ κατ' ὀλίγον τὸ τοιόνδε καὶ μὴ λάβρως.

59. Τὸ μέντοι ὀλίγον ὑποξυ ὑγραίνει μὲν στόμα
 καὶ φάρυγγα ἀναγωγόν τε πτυάλου ἐστὶ καὶ ἄδιψον·
 ὑποχονδρίῳ δὲ καὶ σπλάγχνοις τοῖσι ταύτῃ εὐμενές· 15
 καὶ τὰς ἀπὸ μέλιτος βλάβας κωλύει· τὸ γὰρ ἐν μέλιτι
 χολῶδες κολάζεται. ἔστι δὲ καὶ φύσεων καταρρηκτικὸν
 καὶ ἐς οὖρησιν προτρεπτικόν· ἐντέρου μέντοι τῷ κάτω
 μέρει πλαδαρώτερον καὶ ξύσματα ἐμποιεῖ· ἔστι δ' ὅτε 354
 καὶ φλαῦρον τοῦτο ἐν τῇσιν ὀξειήσιν τῶν νούσων γί- 20
 νεται, μάλιστα μὲν ὅτι φύσας κωλύει περαιουῖσθαι,
 ἀλλὰ παλινδρομεῖν ποιεῖ. ἔτι δὲ καὶ ἄλλως γυνοῖ καὶ

1 ἀνάγοι MV ἐγκέρχρον M, ἐγκέρχοντα A 2 ὥσπερεῖ
 MV διαπτερώσεις A, ἢ διαπτερώσοι ἐς τὸν (τὴν?) i. m.
 man. rec. 3 παρηγορήσαι MV τι om. M 4 post γάρ add.
 αὐτέου MV ἄν ὡφ. ποιήσειεν MV 6 post προσεγλίσχονε
 unius litt. ras. A, τε add. MV 10 καὶ MV 11 διδοῖς A
 ἀκροχλίσρρον M 12 καὶ ante κατ' om. MV 13 ἔποξεν MV
 τὸ στ. codd., art. del. Rhd. σώμα pro στόμα M 14 δὲ pro τε
 MV 15 σπλάγχνοις καὶ τῇσι ταύτῃ M, σπλάγχνοις καὶ τοῖσι
 ταῦτ' ἢ V 16 post βλάβας add. ταύτῃ(ι) M MV 17 φύσεων V
 18 τὸ A¹, em. A³ 19 ἔστιν ὅτε A 20 καὶ om. V ὀξειήσι
 νούσοις sine γίνεται MV 21 φύσαν MV 22 γυνοῖ MV

ἀκρωτήρια ψύχει· ταύτην καὶ οἶδα μούνην τὴν βλάβην
δι' ὀξύμελιτος γινομένην, ἥτις ἀξίη γραφῆς.

60. Ὀλίγον δὲ τὸ τοιόνδε ποτὸν νυκτὸς μὲν καὶ
νήστει πρὸ ῥυφήματος ἐπιτήδειον προπίνεσθαι· ἀτὰρ
5 καὶ ὅταν πολὺ μετὰ ῥύφημα ἦ, οὐδὲν κωλύει πίνειν.
τοῖσι δὲ ποτῷ μούνον διαιτωμένοισιν ἄνευ ῥυφημάτων
διὰ τόδε οὐκ ἐπιτήδειόν ἐστιν αἰεὶ μούνον χρῆσθαι |
356 τούτῳ· μάλιστα μὲν διὰ ξύσιν καὶ τρηχυσμὸν τοῦ ἐν-
τέρου· ἀκόπρῳ γὰρ ἐόντι μᾶλλον ἐμποιοίῃ ἂν ταῦτα
10 κενεαγγίης παρεούσης· ἔπειτα δὲ καὶ τὸ μελίκρητον
τῆς ἰσχύος ἀφαιρέοιτ' ἄν. ἣν μέντοι ἀρήγειν φαίνεται
πρὸς τὴν σύμπασαν νοῦσον πολλῷ ποτῷ τούτῳ χρῆ-
σθαι, ὀλίγον χρὴ τὸ ὕξος παραχεῖν, ὅσον μούνον
γινώσκεσθαι· οὕτω γὰρ καὶ ἂ φιλεῖ βλάπτειν, ἥκιστα
15 ἂν βλάπτοι, καὶ ἂ δεῖται ὠφελείης, προσωφελοίῃ ἄν.

358 61. Ἐν κεφαλαίῳ δὲ | εἰρῆσθαι, αἱ ἀπὸ ὕξος ὀξύ-
τητες πικροχόλοισι μᾶλλον ἢ μελαγχολικοῖσι συμφέ-
ρουσι· τὰ μὲν γὰρ πικρὰ διαλύεται καὶ ἐκφλεγματοῦται
μετεωριζόμενα ὑπ' αὐτοῦ· τὰ δὲ μέλανα ζυμοῦται καὶ
20 μετεωρίζεται καὶ πολλαπλασιοῦται· ἀναγωγὸν γὰρ με-
λάνων ὕξος. γυναιξὶ δὲ τὸ ἐπίπαν πολεμιώτερον ἢ
ἀνδράσιν ὕξος· ὕστεραλγες γὰρ ἐστίν.

17 L. 62. Ὑδατι δὲ ποτῷ ἐν τῇσιν ὀξεύησι νού-
σοιςιν ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχω ἔργον ὃ τι προσθῆω· οὔτε

1 τὴν βλ. καὶ ὀξύμελι γιν. A, βλ. (art. om.) δι' ὀξύμελι γ. V,
δι' ὀξύμελι γιν. βλ. M, μούν. βλ. τὴν δι' ὀξ. Gal. 2 ante ἀξίη
add. καὶ MV 5 μεταρρόφημα A, prius ρ add. A³ ἢ pro
ἦ V 7 διὰ παντὸς pro μούνον MV 8 ἢ pro καὶ MV τρηχυσ-
μὸν V 9 ἐμπνοίη A, ἐμπνοίη M, ἐμποιῇ V 11 φαίνοιτο MV
13 παρέχειν A 14 ἂν post γὰρ MV 15 ἂν om. MV βλάπτειτο
MV προσωφελέειν pro ὠφελείης MV προσωφελοίει A 16 εἰρεῖ-
σθαι ἀπὸ ὕξους πικρότητες A 20 μερίζεται A 21 δ' ἂν pro δὲ A
πολεμιώτατον M 23 περὶ ὕδατος in tit. MV 24 ἔργων A

γὰρ βηχὸς παρηγορικόν ἐστιν ἐν τοῖσι περιπνευμονι-
κοῖσιν οὔτε πτυάλου ἀναγωγόν, ἀλλ' ἦσσαν τῶν ἄλλων,
εἴ τις διὰ παντὸς ποτῶ ὕδατι χρέοιτο. μεσηγὺ μέντοι
ὄξυμέλιτος καὶ μελικρήτου ὕδαρ ἐπιρρυφεόμενον ὀλίγον
πτυάλου ἀναγωγόν ἐστι διὰ τὴν μεταβολὴν τῆς ποιότη- 5
τος τῶν ποτῶν· πλημμυρίδα γὰρ τινα ἐμποιεῖ. ἄλλως
δὲ οὐδὲ δίψαν παύει, ἀλλ' ἐπιπικραίνει· χολῶδες γὰρ
φύσει χολῶδει καὶ ὑποχονδρίῳ κακόν. κἀκίστον | δ' ἐων- 360
τοῦ καὶ χολωδέστατον καὶ φιλαδυναμώτατον, ὅταν ἐς
κενεότητα ἐσέλθῃ. καὶ σπληνὸς δὲ αὐξητικὸν καὶ ἥπατός 10
ἐστιν, ὁπότεν πεπυρωμένον ἦ, καὶ ἐγκλυδαστικόν τε
καὶ ἐπιπολαστικόν· βραδύπορον γὰρ διὰ τὸ ὑπόψυχρον
εἶναι καὶ ἄπεπτον, καὶ οὔτε διαχωρητικὸν οὔτε διου-
ρητικόν. προσβλάπτει δέ τι καὶ διὰ τόδε, ὅτι ἄκοπρόν
ἐστι φύσει. ἦν δὲ δὴ καὶ ποδῶν ποτε ψυχρῶν ἐόντων 15
ποθῇ, πάντα ταῦτα πολλαπλασίως βλάπτει, ἐς ὃ τι ἂν
αὐτῶν ὀρμήσῃ.

63. Ὑποπτεύσαντι μέντοι ἐν ταύτησι τῇσι νούσοισι
καρηβαρίην ἰσχυρὴν ἢ φρενῶν ἄψιν παντάπασιν οἶνον
ἀποσχετέον. ὕδατι δ' ἐν τῷ τοιῷδε χρηστέον ἢ ὕδαρᾶ 20
καὶ κίρρον οἶνον παντελῶς δοτέον καὶ ἄνοδμον | παν- 362

1 βῆχος M V 3 η A¹, mut. A³ in εἰ διαπαντὸς A M V ὕδατι
ποτῶ χρ. M, ὕδ. χρ. ποτῶ V μέση υμέντοι, η mut. in ο, A,
μεσηγὺ M 5 παῖ//ότητος et i. m. γρ καὶ ποιότητος M 6 πλη-
μυρίδα A 7 τε pro δὲ M V οὐδὲ R' S' (Gal. i. t., οὔτε M V,
om. A δὲ pro γὰρ A 8 φύσει om. A καὶ κἀκίστον ἐωντοῦ
codd., κακ. δ' ἐ. Gal. XVIII, 2 p. 608 9 χολοειδέστατον M V
καὶ φιλαδ. — κενεότ. om. A 10 κενεώτατον pro κενεότητα M V
ἐς ἐλθῇ A 11 εἰ A¹ mut. A³ in ἦ δὲ pro τε A 12 ἐπι-
πολλ. V τε post βραδύπ. add. M V ὑποψ. καὶ ἄπ. εἶναι M V
14 δ' ἐτι pro δέ τι Cor. l. l. p. 103, Rhd. 15 δεῖ pro δὴ M
ποτῶν pro ποδῶν V ψυχρῶν ποτε M V 17 ὀρμήσει A
19 ἢ ante καρηβ. add. M V οἶνον V 20 δὲ ἐν M V 21 λευκὸν
pro κίρρον οἶνον M V ἄνοσμον A, ἄοσμον M V

τάπασι καὶ μετὰ τὴν πόσιν αὐτοῦ ὕδωρ μεταποιεόν
 ὀλίγον· ἦσσον γὰρ ἂν οὕτω τὸ ἀπὸ τοῦ οἴνου μένος
 ἄπτοιο κεφαλῆς καὶ γνώμης. ἐν οἷσι δὲ μάλιστα αὐτῷ
 ὕδατι ποτῶ χρηστέον καὶ ὁπότε πολλῶ κάρτα καὶ ὅπου
 5 μετρίῳ, καὶ ὅπου θερμῷ καὶ ὅπου ψυχρῷ, τὰ μὲν που
 πρόσθεν εἴρηται, τὰ δ' ἐν αὐτοῖσι τοῖσι καιροῖσι ῥη-
 θήσεται.

64. Κατὰ ταῦτα δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ποτῶν,
 οἷον κρύθινον καὶ τὰ ἀπὸ χλοιῆς ποιεύμενα καὶ τὰ
 364 ἀπὸ σταφίδος καὶ στεμφύλων καὶ πυρῶν καὶ κνήκων
 11 καὶ μύρτων καὶ ροιῆς καὶ τῶν ἄλλων, ὅταν τινὸς αὐτῶν
 καιρὸς ἦ χρῆσθαι, γεγράφεται παρ' αὐτῷ τῷ νοσήματι
 ὅπως περ καὶ τᾶλλα τῶν συνθέτων φαρμάκων.

18 L. 65. Λουτρον δὲ συχνοῖσι τῶν νοσεύντων
 15 ἀρήγοι ἂν χρεωμένοισιν ἐς τὰ μὲν συνεχέως, ἐς τὰ δ'
 οὐ. ἔστι δ' ὅτε ἦσσον χρηστέον διὰ τὴν ἀπαρασκευα-
 σίην τῶν ἀνθρώπων· ἐν ὀλίγῃσι γὰρ οἰκίῃσι παρε-
 σκεύασται τὰ ἄρμενα καὶ οἱ θεραπεύοντες ὥς δεῖ. εἰ
 δὲ μὴ παγκάλως λούοιτο, βλάπτοιτο ἂν οὐ σμικρά· καὶ
 20 γὰρ σκέπης ἀκάπνου δεῖ καὶ ὕδατος δαψιλέος καὶ τοῦ
 λουτροῦ συχνοῦ καὶ μὴ λίην λάβρου, ἣν μὴ οὕτω δέη.
 καὶ μᾶλλον μὲν μὴ σμύχεσθαι· ἣν δὲ σμύχεται, θερμῷ

2 οὕτω γὰρ ἂν ἦσσον MV 3 τῆς κεφ. MV ἐνοῖσι A,
 mut. in ἐνίοισι A³ ποτῶ ὕδ. V 5 ψυχρῷ καὶ ὅπου θερμῷ
 MV 6 εἰρέεται MV τοῖσι τοῖσι καιρ., alterum τοῖσι ex-
 punctum, A δὲ ἐν MV 8 κατὰ ταῦτα δὲ καὶ om., δὲ post
 περὶ add. MV 9 τὸ ante κρύθ. add MV κρύθιον A χλοιῆς A
 10 κνήκων V 11 ante ροιῆς add. ἀπὸ MV ὅτι ἂν A, ὅτε
 οὖν ἂν MV 13 ὅπως τε pro ὅπως περ MV τὰ ἄλλα MV,
 ἄλλο A ξυνθέντων, med. v expunct., A 14 περὶ λουτρῶν A,
 περὶ λουτροῦ MV in tit. νοσεύντων scripsi pro codd. νοσημά-
 των, cf. p. 156, 21 16 οὖν pro οὐ A διὰ τινὰ παρασκ. A
 18 θεραπεύσαντες A, θεραπέοντες V 19 βλάπτοι MV
 μισκρά A 21 λίην om., i. m. σφόδρα A ἣν γε μὴ MV

χρῆσθαι αὐτῷ καὶ πολλαπλασίῳ ἢ ὥς | νομίζεται 366
 σμῆγματι, καὶ προσκαταχεῖσθαι μὴ ὀλίγῳ, καὶ ταχέως
 μετακαταχεῖσθαι. δεῖ δὲ καὶ τῆς ὁδοῦ βραχείης ἐς τὴν
 πύαλον, καὶ ἐς εὐέμβατόν τε καὶ εὐέκβατον· εἶναι δὲ
 καὶ τὸν λουόμενον κόσμιον καὶ σιγηλὸν καὶ μηδὲν 5
 αὐτὸν προσεργάζεσθαι, ἀλλ' ἄλλους καὶ καταχεῖν καὶ
 σμήχειν· καὶ μετακέρασμα πολλὸν ἡτοιμάσθαι καὶ τὰς
 ἐπαντλήσιας ταχείας ποιεῖσθαι· καὶ σπόγγοισι χρῆσθαι
 ἀντὶ στεργίδος, καὶ μὴ ἄραν ξηρὸν χρίεσθαι τὸ σῶμα.
 κεφαλὴν μέντοι ἀνεξηράνθαι χρῆ ὥς οἶόν τε μάλιστα 10
 ὑπὸ σπόγγου ἐκμασσομένην· καὶ μὴ διαψύχεσθαι τὰ
 ἄκρα μηδὲ τὴν | κεφαλὴν μηδὲ τὸ ἄλλο σῶμα· καὶ μήτε 368
 νεορρύφητον μήτε νεόποτον λούεσθαι μηδὲ ῥυφεῖν
 μηδὲ πίνειν ταχὺ μετὰ τὸ λουτρὸν.

66. Μέγα μὲν δὴ μέρος χρῆ νέμειν τῷ κάμνοντι, 15
 ἣν ὑγιαίνων ἢ φιλόλουτρος ἄραν καὶ εἰθισμένος λούε-
 σθαι· καὶ γὰρ ποθέουσι μᾶλλον οἱ τοιοῖδε καὶ ὠφε-
 λούνται λουσάμενοι καὶ βλάπτονται μὴ λουσάμενοι.
 ἀρμόζει δ' ἐν περιπνευμονίῃσι μᾶλλον ἢ ἐν καύσοισι
 τὸ ἐπίπαν· καὶ γὰρ ὀδύνης τῆς κατὰ πλευρῶν καὶ 20
 στήθεος καὶ μεταφρένου παρηγορικόν ἐστὶν λουτρὸν
 καὶ πτύαλου πεπαντικὸν καὶ ἀναγωγὸν καὶ εὐπνοον

1 πολλαπλασίως A 2 πρὸς καταχέασθαι sine καὶ A 3 ἐστὶν
 pro ἐς τὴν A em. 4 πύελον M, πτύελ. V εὐέκβατ. κ' ἐς εὐέκβ.
 M, εὐέκβ. καὶ ἐς εὐέμβ. V, καὶ ἐς εὐέκβ. om. A, ἐς alt. om. Gal.
 comm. τε καὶ ibid. 6 προσεξεργ. MV ἀλλὰ λούεσθαι καὶ
 κατέχειν (em. A² in καταχεῖν) καὶ κατασμήχειν A ἀλλὰ MV
 7 μετὰ κέρ. A πολλὸν A¹, mut. A² in πολὺ 9 στεργγ. A, λ
 ins. A² χρέεσθαι A, χρέεσθαι M pro χρίεσθαι 10 ἀναξηρ. A
 12 ἄκραια M, ἄκρεα V μήτε τὴν κεφ. μήτε MV 13 μήτε
 ῥυφ. μήτε π. A, μὴ δὲ ῥ. μήτε π. V 14 τὸ ss. M¹ post
 λουτρὸν add. αὐτίκα MV 16 post ἢ add. ἢ MV 20 τὸ
 ἐπίπαν i. m. V πλευρὸν A, πλευρήν MV 21 ante λουτρὸν
 add. τὸ MV 22 ἀνάγωγον codd.

καὶ ἄκοπον· μαλθακτικὸν γὰρ καὶ ἄρθρων καὶ τοῦ ἐπιπολαίου δέρματος· καὶ οὐρητικὸν δὲ καὶ καρηβαρίην λύει καὶ ῥίνας ὑγραίνει.

67. Ἀγαθὰ μὲν οὖν λουτρῶ τοσαῦτα πάρεστιν, ὧν
 5 πάντων δεῖ. εἰ μέντοι τῆς παρασκευῆς ἔνδειά τις ἔσται
 370 ἐνὸς ἢ πλειόνων, κίνδυνος μὴ λυσίτε|λεῖν τὸ λουτρόν,
 ἀλλὰ μᾶλλον βλάβειν· ἐν γὰρ ἕκαστον αὐτῶν μεγά-
 λην φέρει βλάβην μὴ προπαρασκευασθὲν ὑπὸ τῶν
 ὑπουργῶν ὡς δεῖ. ἥκιστα δὲ λούειν καιρὸς τούτους,
 10 οἷσιν ἢ κοιλίῃ ὑγροτέρῃ τοῦ καιροῦ ἐν τῇσι νούσοισιν·
 ἀτὰρ οὐδ' οἷσιν ἔστηκε μᾶλλον τοῦ καιροῦ καὶ μὴ
 προδιελήλυθεν. οὐδὲ δὴ τοὺς γεγυωμένους χρὴ λούειν
 οὐδὲ τοὺς ἀσώδεας ἢ ἐμετικούς οὐδὲ τοὺς ἐπανερευγο-
 μένους χολῶδες οὐδὲ τοὺς αἰμορραγέοντας ἐκ ῥινῶν,
 15 εἰ μὴ ἔλασσον τοῦ καιροῦ ῥέοι· τοὺς δὲ καιροὺς οἶδας.
 εἰ δὲ ἔλασσον τοῦ καιροῦ ῥέοι, λούειν, ἣν τε ὅλον τὸ
 σῶμα πρὸς τὰ ἄλλα ἀρήγῃ, ἣν τε τὴν κεφαλὴν μούνον.

68. Ἦν οὖν αἶ τε παρασκευαὶ ἔωσιν ἐπιτήδειοι καὶ
 ὁ κάμνων μέλλῃ δέξασθαι τὸ λουτρόν, λούειν χρὴ
 372 ἐκάστης ἡμέρης· τοὺς δὲ φιλολουτρέοντας, | οὐδ' εἰ δις
 21 τῆς ἡμέρης λούοις, οὐδὲν ἂν βλάπτεις. χρῆσθαι δὲ
 λουτροῖσι τοῖσι οὕλησι πτισάνησι χρεωμένοισι παρὰ
 πολὺ μᾶλλον ἐνδέχεται, ἢ τοῖσι χυλῶ μούνον χρεω-

3 ῥίνας A 5 εἰ mut. in ἢ A ἔστι pro ἔσται M
 8 πρὸ παρασκ. A, προ om. MV 9 τούτοις pro τούτους
 οἷσιν MV 11 οὐδὲ MV ἔστηκε A, ἔστήκει MV 12 προσελή-
 λυθη M, προσελήλυθει V γεγυωμ. MV 13 δὴ ante τοὺς
 ἀσώδ. add. MV ἐπαναρνευόμενους A 14 αἰμορραγέοντας A
 16 ἣν ... ῥέῃ MV 17 τὴν ante κεφ. om. MV κεφαλῇ
 M, κεφαλῇ V 18 τε ante παρασκ. om. MV ἔωσιν A
 19 post μέλλῃ add. εὖ MV 21 λούης A, λούεις V οὐκ pro
 οὐδὲν MV ἀμάρτοις pro βλάπτεις M 22 τοῖσιν ... χρεω-
 μένοις om. MV

μένοισιν· ἐνδέχεται δὲ καὶ τούτοισιν ἐνίοτε· ἥμιστα δὲ
 [καὶ] τοῖσι ποτὶ μῶνον χρεωμένοις· ἔστι δ' οἷσι καὶ τού-
 των ἐνδέχεται. τεκμαίρεσθαι δὲ χρὴ τοῖσι προγεγραμ-
 μένοισιν, οὓς τε μέλλει λουτρὸν ὠφελεῖν ἐν ἐκάστοισι
 τῶν τρόπων τῆς διαίτης οὓς τε μή· οἷσι μὲν γὰρ προσ- 5
 δεῖ[ται] | τινος κάρτα τούτων, ὅσα λουτρὸν ἀγαθὰ 374
 ποιεῖ, λούειν καθ' ὅσα ἂν λουτρῷ ὠφελῇται· οἷσι δὲ
 τούτων μηδενὸς προσδεῖ καὶ πρόσσεστιν αὐτοῖσί τι τῶν
 σημείων, ἐφ' οἷς λούεσθαι οὐ συμφέρει, οὐ δεῖ λούειν.

2 καὶ del. Erm. δὲ καὶ οἷσι τούτ. MV 3 δεῖ pro
 χρὴ V 5 προσδεῖται A, προσδέεται MV, scripsi προσδεῖ
 7 scripsi καθ', libri καὶ ὅς ἂν A ὠφελέεται A 8 αὐτέ-
 οισι MV, αὐτοῖσιν A, ultima littera minus clara, unde dedi τι
 9 οὐ ante συμφ. om. MV οὐ ante δεῖ om. MV

1. Καῦσος γίνεται, ὁπότεν ἀναξηρανθέντα τὰ
 φλέβια ἐν θερυνῇ ὥρῃ ἐπισπάζεται δριμέας καὶ χολώ-
 δεας ἰχώρας ἐφ' ἐωυτά· καὶ πυρετὸς πολλὺς ἴσχει, τό
 5 τε σῶμα ὥς ὑπὸ κόπου ἐχόμενον κοπιᾷ καὶ ἀλγεῖ.
 γίνεται δὲ ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἐκ πορείης μακρῆς καὶ
 δίψας μακροῦ, ὁπότεν ἀναξηρανθέντα τὰ φλέβια δρι-
 μέα καὶ θερμὰ ρεύματα ἐπισπάζεται. γίνεται δ' ἡ
 γλῶσσα τρηχεῖα καὶ ξηρὴ καὶ μέλαινα, καὶ τὰ περὶ
 10 τὴν νηδὺν δακνόμενος ἀλγεῖ, τὰ τε ὑποχωρήματα
 ἔξυγγρα καὶ ὠχρὰ γίνεται, καὶ δίψαι σφοδραὶ ἐνεῖσι,
 396 καὶ ἀγρουπνίη, ἐνίοτε δὲ καὶ | παραλλάξεις φρενῶν.
 τῷ τοιῷδε πίνειν μὲν ὕδωρ τε καὶ μελίκρητον δίδου
 ἐφθὸν ὕδαρές, ὅπόσον ἐθέλει. καὶ ἦν πικρὸν τὸ στόμα
 15 γίνηται, ἐμεῖν συμφέρει καὶ τὴν κοιλίην ὑποκλύσαι·
 ἦν δὲ μὴ πρὸς ταῦτα λύηται, γάλακτι ὄνου ἀφεψήσας
 κάθαιρε. ἀλμυρὸν δὲ μηδὲν μηδὲ δριμὺ προσφέρειν,

1 τὰ προσγεγραμμένα τῶν περὶ πτισάνης νόθα A, ἀρχὴ τῶν
 νόθων (ἰα add. M) περὶ καύσου MV 2 καῦσος δὲ MV 3 φλε-
 βία A (ex emend.) V, φλέβι M 4 ἐς pro ἐφ' MV 5 ὥσπερ
 MV ὑπὸ ὀστεοκόπου MV ἀλγέῃ V 7 ὁπότ' sine ἂν A
 8 δὲ M 9 post μέλαινα add. κάστα MV τὰ ante περὶ om.
 MV 10 ἀλγέῃ V 11 γίνονται M, γίνωνται V 12 ἀγρουπνίαι
 MV 13 μὲν om. MV 13, 14 ἐφθὸν δίδου MV κὴν
 MV ubique pro καὶ ἦν 16 γαλακτίου A, γάλα ὄνου MV
 ἐ(ἐ V)ψήσας MV 17 κάθαιρε^α A¹ μὴ δὲν A, μηδὲν om. MV
 μὴ δὲ V προσφέρει, v ss., A

οὐ γὰρ ὑποίσει· ῥύφημα δέ, ἔστ' ἂν ἔξω τῶν κρίσεων
γίνηται, μὴ δίδου. καὶ ἦν αἷμα ἐκ τῆς ῥινὸς ῥυῆ,
λύεται τὸ πάθος, καὶ ἦν ἰδρωτες ἐπιγένωνται κριτικοὶ
γνήσιοι μετ' οὖρων παχέων, λευκῶν καὶ λεῖων ὑφιστα-
μένων, καὶ ἦν ἀπόστημα που γένηται. ἦν δ' ἄνευ 5
τούτων λυθῇ, ὑποστροφὴ πάλιν ἔσται ἀρρωστήης ἢ
ἰσχύου ἢ σκελέων ἄλγημα συμβήσεται· καὶ πτύσεται
παχέα, ἦν μέλλη ὑγιῆς ἔσεσθαι.

2. Καύσου γένος ἄλλο. κοιλίῃ ὑπάγουσα δίψης
μεστή, γλῶσσα τροχεῖα, ξηρή, ἀλυκώδης, οὖρων ἀπό- 398
ληψις, ἀγρουπνίη, ἀκρωτήρια ἐψυγμένα. τῷ τοιούτῳ ἦν 11
μὴ αἷμα ἐκ ῥινὸς ῥυῆ ἢ ἀπόστημα περὶ τράχηλον γέ-
νηται ἢ σκελέων ἄλγημα ἢ ἰσχύων ὀδύνη ἢ αἰδοίου
πελῖωμα — ταῦτα δὲ συστάσης τῆς κοιλίης γίνεται —
καὶ πτύσματα παχέα πτύση, οὐ κρίνεται· καὶ ὄρχις 15
ἐνταθεὶς κριτικόν. ῥυφήματα ἐπισπαστικὰ δίδου.

2. L. 3. Τὰ ὀξέα πάθεα φλεβοτομήσεις, ἦν ἰσχυ-
ρὸν φαίνεται τὸ νόσημα καὶ οἱ ἔχοντες ἀκμάζωσι τῇ
ἡλικίῃ καὶ ῥώμῃ. ἦν μὲν οὖν σύναγχος ἦ, ἐκλεικτῷ
ἀνακάθαιρε, ἦν δὲ ἄλλο τι, τῷ πλευριτικῷ· ἦν δὲ ἀσθε- 20
νέστεροι φαίνονται ἢ καὶ πλεόν τοῦ αἵματος ἀφέλῃς,
κλυσμῷ κατὰ κοιλίην χρῆσθαι διὰ τρίτης ἡμέρης.

1 ῥοφήματα MV κρίσιμων γένηται MV 2 τῶν ῥινῶν
MV ἐπιγεννῶνται A 4 οὖρ. λευκῶν καὶ παχέων MV
6 ante ἀρρωστ. add. τῆς MV 7 ἰσχύων MV πτύσεται A,
η supra ε A² 9 K. γ. ἄ. i. m. sup. M δίψης MV 10 ἀπό-
ληψις V 11 ἀγωνίη pro ἀγρουπνίῃ A 13 ἢ ἰσχύων — δίδου
transposui, libri exhibent: καὶ πτύσματα π. πτ. ταῦτα δὲ συστ. τ.
κοιλ. γ. ἢ ἰσχύων (ἰσχύου MV) ὀδ. ἢ αἰδοίου (-ων A) πελ. οὐ κρ.,
καὶ ὄρχις ἐντ. κρ., ῥυφ. ἐπισπαστικά (ἐπὶ σπασματικά A, ἐπιστα-
τικά MV) δίδου 17 περὶ θεραπείας ὀξέων παθῶν i. t. A
ante ὀξέα add. δὲ M, δ' V τῶν νοσημάτων pro πάθεα V
19 ῥώμη παρῇ ἀντέοισιν MV ante ἐκλ. add. καὶ MV ἐκλίκτοισιν
MV 21 ἦν καὶ πλείω MV 22 κάτω A

ἕως ἂν ἐν ἀσφαλείῃ γένηται ὁ νοσέων καὶ χυλοῦ
χρήξη.

400 3. L. 4. Φλεγμαίνοντα ὑποχόνδρια ἐπὶ πνευμάτων
ἀπολήψει, φρενῶν ἐντάσεις, πνευμάτων προστάσεις
5 ὀρθοπνοίης ξηρῆς, οἷσι μὴ πῦον ὑπεστίν, ἀλλὰ ὑπὸ
πνευμάτων ἀπολήψιος τὰ πάθη ταῦτα ὑπογίνεται, καὶ
ἥπατος περιωδυνία καὶ σπληνὸς βάρεια καὶ ἄλλαι
φλεγμασίαι τε καὶ ὑπὲρ φρενῶν περιωδυνία καὶ
συστροφὰ νοσημάτων οὐ δύνανται λύεσθαι, ἣν τις
10 πρῶτον ἐπιχειρῇ φαρμακεύειν· ἀλλὰ φλεβοτομίῃ τῶν
τοιῶνδε ἡγεμονικόν ἐστίν· ἔπειτα δὲ ἐπὶ κλυσμόν, ἣν
402 μὴ μέγα καὶ ἰσχυρόν | τὸ νόσημα ἦ, εἰ δὲ μὴ καὶ ὕστε-
ρον φαρμακεῖς δεῖ. δεῖται δὲ ἀσφαλείης καὶ μετριό-
τητος μετὰ φλεβοτομίην φαρμακεῖν.

15 5. Ὅποσοι δὲ τὰ φλεγμαίνοντα ἐν ἀρχῇ τῶν νο-
σῶν ἐπιχειροῦσιν λύειν φαρμακεῖν, τοῦ μὲν συντετα-
μένου καὶ φλεγμαίνοντος οὐδὲν ἀφαιροῦσιν — οὐ γὰρ
διαδοῖ ὤμὸν ἐὼς τὸ πάθος —, τὰ δ' ἀντέχοντα τῷ
νοσήματι καὶ ὑγιεινὰ συντήκουσιν. ἀσθενέος δὲ τοῦ
20 σώματος γινομένου τὸ νόσημα ἐπικρατεῖ· ὅταν δὲ τὸ
νόσημα ἐπικρατήσῃ τοῦ σώματος, τὸ τοιόνδε ἀνιή-
τως ἔχει.

4. L. 6. Τὸ δὲ ἄφωνον ἐξαίφνης γενέσθαι, φλεβῶν

1 γένοιτο MV λειμῶ εἰ χρήζοι A, λιμοῦ χρ. MV, χυλοῦ
χρήξη Rhd., cf. § 9 extr. 3 μὴ pro ἐπὶ libri, em. Rhd.
4 ἀπολείπει V ἐνστάσεις V ante πνευμ. add. ἦ MV
5 ὑπείσιν MV ὑπὸ om. MV 6 ἀπολήψεις M, ἀπολείψεις
corr. ex ἀπολείψεις V πάθη A, παθήματα MV ante καὶ
ἥπ. add. μάλιστα δὲ MV 7 περιωδύνῃ ἦ A, περιωδυνίῃ MV
βάρει A 8 post περιωδ. add. τε libri praeter D
9 ante οὐ add. ἃ A 13 φαρμακεῖν sine δεῖ MV 14 μετὰ
φαρμακεῖς φλεβοτομίῃ A, μ. φαρμακεῖν φλεβοτομίῃ V
16 ante ἐπιχειρ. add. εὐθὺς MV συντεταγμένου A
18 διαδοῖ A

ἀπολήψεις λυπέουσιν, ἣν ὑγιαίνουντι τόδε συμβῆ ἄνευ 404
προφάσιος ἢ ἄλλης αἰτίας ἰσχυρῆς. φλεβοτομεῖν οὖν
τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν τὴν ἔσω φλέβα καὶ ἀφαιρεῖν
τοῦ αἵματος κατὰ τὴν ἕξιν καὶ τὴν ἡλικίην διαλογι-
ζόμενον τὸ πλεῖον καὶ τὸ ἔλασσον. συμπίπτει δὲ τοῖσι 5
πλείστοισι τοιάδε· ἐρυθήματα προσώπου, ὁμμάτων
στάσεις, διαστάσεις χειρῶν, τρισμοὶ ὀδόντων, σφυγμοί,
σιηγόνων συναγωγὴ, [καὶ] κατάψυξις ἀκρωτηρίων.

5. L. 7. Πνευμάτων ἀπολήψεις ἀνὰ φλέβας. ὁπό-
ταν ἀλγήματα προσγένηται, μελαίνης χολῆς καὶ δριμέων 406
ῥευμάτων ἐπιρροῦσις γίνονται· ἀλγεῖ δὲ τὰ ἐντὸς δακνό- 11
μενος· δηχθεῖσαι δὲ καὶ λήην ξηραὶ γενόμεναι αἱ
φλέβες ἐντείνονται τε καὶ φλεγμαίνουσαι ἐπισπῶνται
τὰ ἐπιρρέοντα· ὅθεν διαφθαρέντος τοῦ αἵματος καὶ
τῶν πνευμάτων οὐ δυναμένων ἐν αὐτῷ τὰς κατὰ φύσιν 15
ὁδοὺς βαδίζειν καταψύξεις τε γίνονται ὑπὸ τῆς στά-
σιος καὶ σκοτώσεις καὶ ἀφωνίη καὶ καρηβαρίη ἢ καὶ
σπασμοί, ἣν ἤδη ἐπὶ τὴν καρδίην ἢ τὸ ἥπαρ ἢ ἐπὶ
τὴν φλέβα ἔλθῃ· ἐνθεν ἐπίληπτοι γίνονται ἢ παρα-
πλήγες, ἣν ἐς τοὺς περιέχοντας τόπους ἐμπέσῃ τὰ 20
ῥεύματα καὶ ὑπὸ τῶν πνευμάτων οὐ δυναμένων διεξ-
ίέναι καταξηρανθῇ.

8. Ἀλλὰ χρὴ τοὺς | τοιούτους προπυριῶντα φλεβο- 408
τομεῖν ἐν ἀρχῇ εὐθέως μετεώρων ἐόντων πάντων τῶν

- 2 post οὖν add. χρὴ M, δεῖ V 4 διαλογιζόμενος AM
6 post πλείστοισι add. αὐτέων MV 6. 7 et ante ὁμ.
et ante διαστ. add. καὶ AMV, om. vulg. 8 καταψύξεις A
καὶ ante καταψ. uncis inclusi 11 γίνονται M ἀλγεῖ-
ται A 12 δὴ καὶ pro δὲ καὶ MV γινόμεναι A ξηραι-
νόμεναι pro ξ. γ. V 13 φλεγμαίνονται καὶ ἐπισπ. A
14 ἐπιρρέοντα MV 15 ἐντῷ pro αὐτῷ A 16 //τάσιος A
17 ὁ φωνίη ss. A³ ἢ om. MV 19 ὅθεν pro ἐνθεν A
παρὰ πληξίῃ A 23 προπυριῶντας MV 24 ἀρχῇσι MV

λυπεόντων ρευμάτων· εὐβοηθητότερα γὰρ ἐστίν· καὶ ἀναλαμβάνοντα καὶ τὰς κρίσιαις ἐπιθεωρόντα φαρμακεύειν, ἣν μὴ κουφίζεται, ἄνω· τὴν δὲ κάτω κοιλίην, ἣν μὴ ὑποχωρῇ κλυσιμῶ, ὕνου γάλα ἐφθὸν δίδου, καὶ 5 πινέτω μὴ ἔλασσον δώδεκα κοτυλῶν· ἣν δὲ ῥώμη περιέχη, πλείω [ἐκκαίδεκα].

6. L. 9. Σύναγχος δὲ γίνεται, ὁπότεν ἐκ τῆς κεφαλῆς ρεῦμα πολὺ καὶ κολλῶδες ὥρην χειμερινὴν ἢ 410 ἔαριν ἢν ἐς τὰς σφαγίτιδας φλέβας ἐπιρροῇ, καὶ τὸ ρεῦμα πλέον | διὰ τὴν εὐρύτητα ἐπισπᾶσσονται. ὅταν 11 δὲ ψυχρὸν τε εἶν καὶ κολλῶδες ἐμφράξῃ τοῦ τε πνεύματος τὰς διεξόδους καὶ τοῦ αἵματος ἀποφράσσειν, πῆγνυσι τὰ σύνεγγυς τοῦ αἵματος καὶ ἀκίνητον καὶ στάσιμον ποιεῖ φύσει ψυχρὸν εἶν καὶ ἐμφρακτικόν. 15 διὰ τοῦτο πνίγονται τῆς γλώσσης ἀποπελιουμένης καὶ στρογγυλουμένης καὶ ἀνακαμπτομένης διὰ τὰς φλέβας τὰς ὑπὸ τὴν γλῶσσαν· τῆς γὰρ ὑποτεينوμένης σταφυλῆς [, οἱ δὲ κιονίδα καλεῦσιν,] ἐκατέρωθεν φλέψ παχεῖα. 412 ὁπότεν οὖν | πλήρεις αὖται εἶναι ἐς τὴν γλῶσσαν 20 ἐναποστηρίζονται ἄραιον εἶναι καὶ σπογγώδεα, διὰ τὴν ξηρασίην ὑπὸ βίης τὸ ἐκ τῶν φλεβῶν δεχομένη ὑγρὸν ἐκ πλατείας μὲν στρογγύλη γίνεται, ἐξ εὐχρόου δὲ πελιδνῆ, ἐκ μαλθακῆς δὲ σκληρῆ, ἐξ εὐκάμπτου δὲ

1 πνευμάτων A, πνευμάτων καὶ ρευμάτων caet. codd.
εὐβοηθότερα MV 3 κουφίξη A 4 ἣν post κοιλίην ss. A et
supra lin. add. ὦν (οὖν?) A 5 κοτύλων MV 6 πλείον V
ἐκκαίδεκα A, ἐξκ. MV uncis inclusi 8 χειμερίην V ἢ ἔαρ.
om. A 9 εἶαρ. V ἀπορροῇ V 10 πνεῦμα MV 11 ἐμφράξῃ
τε τοῦ (τοῦ add. A³) πν. A 13 πηγνύεται A, mut. A⁵ in
πηγνύει τε 15 ἀποτεינוμένης pro ἀποπελ. A ex em.
16 στρογγυλομ. M 17 ὑποτεμνομένης MV, ἀποταμν. A, ὑπο-
τειν. Rhd. 18 οἱ δὲ κιονίδα καλ. del. Rhd. 20 ἐναποστη-
ρίζονται A διὰ τε τὴν MV 21 ante ὑπὸ add. ἢ δ' MV
22 ὑγρὸν om. MV

ἄκαμπτos· ὥστε ταχέως ἀποπνίγεσθαι, ἣν μὴ τις ταχέως
βοηθῇ φλεβοτομήν τε ποιούμενος ἀπὸ βραχιόνων καὶ
τὰς ὑπὸ τὴν γλῶσσαν φλέβας ὑποτάμνων καὶ φαρμα-
κεύων τοῖσιν ἐκλεικτοῖσι καὶ ἀναγαργαρίζων θερμοῖσι
καὶ κεφαλὴν ξυρῶν. καὶ κήρωμα τραχήλῳ περιτιθέναι 5
καὶ εἰρίοισι περιελίσσειν καὶ σπόγγοισι μαλθακοῖσιν
ἐν ὕδατι θερμῷ ἐκπιεξεῦντα πυριῇν. πίνειν δὲ ὕδωρ
καὶ μελίκροτον μὴ ψυχρά· | χυλὸν δὲ προσφέρειν, ὁπό- 414
ταν ἐκ κρίσιος ἐν ἀσφαλείῃ ἦδη ᾗ.

10. Ὅταν ἐν θερυνῇ ἢ μετοπωρινῇ ὥρῃ ἐκ κεφα- 10
λῆς θερμὸν τὸ ῥεῦμα καταρρυῇ καὶ νιτρῶδες ᾗ, ἅτε
ὑπὸ τῆς ὥρης δριμύν καὶ θερμὸν γεγεννημένον, δάκνει
τοιόνδε ἐὼν καὶ ἐλκοῖ καὶ πνεύματος ἐμπύπλησι, καὶ
ὀρθόπνοια παραγίνεται καὶ ξηρασίῃ πολλή, καὶ τὰ
ὀρώμενα ἰσχνὰ φαίνεται, καὶ τοὺς ὀπισθεν τένοντας 15
τοὺς ἐν τῷ τραχήλῳ συντείνεται, καὶ δοκεῖ οἱ τέτανος
ἐντετάσθαι, καὶ ἡ φωνὴ ἀπέρρωγε καὶ τὸ πνεῦμα
σμικρὸν καὶ ἡ ἀντίσπασις τοῦ | πνεύματος πυκνὴ καὶ 416
βιαίῃ παραγίνεται. οἱ τοιοῖδε τὴν ἀρτηρίην ἐλκοῦνται
καὶ τὸν πνεύμονα πίμπρυνται οὐ δυνάμενοι τὸ ἐξω- 20
θεν πνεῦμα ἐπάγεσθαι. τοῖσι τοιούτοις δὲ ἦν μὴ ἐξ

1 ὀξέως pro ταχέως MV 2 φλεβοτομέειν MV 4 ἐλ-
λικοῖσιν A, ἐνλικοῖσιν M, ἐνλικοῖσι V 5 ὑποξυρῶν MV
post κήρωμα add. κεφαλῇ καὶ MV 7 καὶ pro ἐν MV τε
pro δὲ MV 9 ἀσφαλεῖ V 10 ἄλλο εἶδος κινάγχου (συν-
άγχου A) AMV in tit. μεθωπ. A, μεθοπ. MV 11 ᾗ om.

MV 12 post δάκνει add. δὲ τὸ MV 13 ἐμπύπλησι, ss.
ead. man., A 15 ὀρώμενα A¹ (mut. alia man. in οὐρούμενα)
Gal. in comm. XV 792 sqq. ed. Kuehn, θεωρούμενα MV
ὀπισθε M 16 τοὺς post τένοντας om. AMV, add. Rhd. ex
Par. K οἱ AM, οἱ V, οἶον Gal. et R'² 17 ἐντετάσθαι
AM ἀπερρωγῆναι pro ἀπέρρωγε καὶ A 18 ἡ ante ἀντίσπ.
om. A 20 πίμπρυνται A 21 τουτέοις pro τοιούτοις V

τὰ ἔξω μέρη τοῦ τραχήλου ἐκουσίῃ ἀποφέρεται, δει-
νότερα καὶ ἀφνικότερά ἐστι διὰ τὴν ὥρην καὶ ὅτι ἀπὸ
θερμῶν καὶ δριμύτων.

7. L. 11. Ἦν πυρετὸς λάβῃ, παλαιῆς κόπρου
418 ὑπεούσης νεο βρωτὶ εἰσὶν, ἣν τε σὺν ὀδύνη πλευροῦ,
ἣν τε μὴ, ἡσυχίην ἄγειν, μέχρ' οὗ καταβῇ τὰ σιτία
πρῶτον ἐς τὴν κάτω κοιλίην. πόματι δὲ χρῆσθαι ὀξύ-
μέλιτι. ὁπότεν δὲ ἐς τὴν ὀσφὺν βάρος ἦκη, κάτω
κλύσαι κλυσμῷ ἢ καθάραι φαρμάκῳ. ὅταν δὲ καθαρῇ,
10 διαιτᾶν ῥυφήματι πρῶτον καὶ πόματι μελικρήτῳ, ἔπειτα
σιτίοισι καὶ ἰχθύσιν ἐφθοῖσι καὶ οἶνῳ ὕδαρ' ἐς νύκτα
ὀλίγῳ, ἡμέρης δὲ ὕδαρ' ἐς μελικρήτον. ὁπότεν δὲ αἱ
φύσαι δυσώδεες ἔωσιν, οὕτως ἢ βαλάνῳ ἢ κλυσμῷ· εἰ
δὲ μὴ, ἐπισχεῖν ὀξύμελι πίνοντα, ἕως ἂν ἐς τὴν κάτω
15 κοιλίην καταβῇ, εἰθ' οὕτω κλυσμῷ ὑπαγαγεῖν.

12. Ἦν δὲ λαπαρῷ εἰσὶν καῦσος ἐπιγένηται, ἣν
σοι δοκέῃ φαρμακεύειν ἐπιτηδείως ἔχειν, ἔσω τριῶν
ἡμερῶν μὴ φαρμακεύειν[, ἀλλ' ἢ τεταρταῖον]· ὁπότεν
420 δὲ φαρμακεύσης, | τοῖσι ῥυφήμασι χρέω, φυλάσσω τοὺς
20 παροξυσμοὺς τῶν πυρετῶν, ὅπως μηδέποτε προσοίσῃς
ἐόντων μηδὲ μελλόντων ἔσεσθαι τῶν πυρετῶν, ἀλλὰ λη-
γόντων ἢ παυσάμενων καὶ ὥς πορρωτάτῳ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς.

1 ἐκουσίῃ (mut. in ἐλκ. A) libri, -σίῃ Litt. δεινότερην MV
2 ἀφνικότερην MV 5 ante νεοβρ. add. ἢ MV 6 ἄγῃ V
7 χρῆσθαι M 8 ὀσφὺν MV, ὀσφὺν A, mut. in ὀσφύν
ante κάτω add. καὶ A 9 κλύσαι V καθάραι MV, καθάραι om. A
10 ante μελικρ. add. καὶ A 11 ἐφθοῖσι V
12 ἡμέρην M, ἡμέρην V 13 φύσαι A, φύσεις V ἔωσιν AV
15 καταβῇ post ἕως ἂν MV ὑπάγειν A 18 ἀλλ' ἢ τετ. MV vulg., μὴ δὲ τετ. A, del. Rhd. 19 χρῶ A, χρεός-μενος MV διαφυλάσσω MV 20 προσοίσῃς A, η ss. A⁺
21 ἐόντων μηδὲ om. A ἔσεσθαι τῶν πυρετῶν A τῶν πυρ. om. MV 22 ἀλλὰ pro ἢ A προσωτάτῳ A

13. Ποδῶν δὲ ψυχρῶν ἐόντων μήτε ποτὸν μήτε
 ῥύφημα μήτε ἄλλο μηδὲν δίδου τοιόνδε, ἀλλὰ μέγι-
 στον ἡγέου τοῦτ' εἶναι, διαφυλάσσεσθαι, ἕως ἂν διά-
 θερμοι γένωνται σφόδρα· εἴθ' οὕτω τὸ συμφέρον
 πρόσφερε. ὥς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ σημειὸν ἐστὶ μέλλον-
 τος παροξύνεσθαι τοῦ πυρετοῦ ψύξις ποδῶν. εἰ δ' ἐν
 τοιούτῳ καιρῷ προσοίσεις, ἅπαντα τὰ μέγιστα ἔξαμαρ-
 τήσεις· τὸ γὰρ νόσημα αὐξήσεις οὐ σμικρῶς. ὅταν
 δὲ ὁ πυρετὸς λήγῃ, τούναντίον θερμότεροι οἱ πόδες
 γίνονται τοῦ ἄλλου σώματος· αὖξεται μὲν γὰρ ψύχων 10
 τοὺς πόδας, ἔξαπτόμενος ἀπὸ τοῦ θώρηκος καὶ ἐς τὴν
 κεφαλὴν ἀναπέμπων τὴν φλόγα. συνδεδραμηκότος δὲ
 ἀλέος τοῦ θερμοῦ ἅπαντος ἄνω καὶ ἀναθυμιωμένου
 ἐς | τὴν κεφαλὴν, εἰκότως οἱ πόδες ψυχροὶ γίνονται, 422
 ἄσαρκοι καὶ νευρώδεις φύσει ἐόντες. ἔτι δὲ πολὺ 15
 ἀπέχοντες τῶν θερμοτάτων τόπων ψύχονται, συνα-
 θροισζομένου τοῦ θερμοῦ ἐς τὸν θώρηκα· καὶ πάλιν
 ἀνὰ λόγον λυομένου τοῦ πυρετοῦ καὶ κατακερματιζο-
 μένου ἐς τοὺς πόδας καταβαίνει· κατὰ δὲ τὸν χρόνον
 τοῦτον ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ θώρηξ κατέψυκται. 20

14. Τοῦ δ' εἵνεκα τότε οὐ προσαρτέον, ὅτι, ὅταν
 οἱ πόδες ψυχροὶ ἔωσιν, θερμὴν ἀνάγκη τὴν ἄνω κοι-
 λίην εἶναι καὶ πολλῆς ἄσης μεστὴν καὶ ὑπο χόνδριον 424

1 πολλῶν pro ποδῶν A, em. A² 2 μήτ' ἄλλο MV
 3 ἡγοῦ A, ἡγοῖο MV 7 καὶ ῥῶ A πάντα A 8 σμικρῶ
 A, σμικρῶς C, μικρῶς MV 9 οἱ πόδες θερμ. MV 11 ἐκ
 pro ἀπὸ MV καὶ om. MV 13 ἀλέος A, ἄλεος M, ἄλ-
 λεως V 16 οὖν ἄθρ. pro συναθρ. A 18 ἀνάλογον AM, ἀνα-
 λόγον V, ἀνὰ λόγον IJK 19 κατὰ τόνδε οὖν τὸν χρ. ἡ κ. MV
 20 post κατέψυκτ. add. τουτέων MV 21 εἵνεκεν τουτέων
 (mut. in τότε οὐ Erm.) MV pro τοῦ δ' εἵνεκα προσαρτέον
 om. A 22 ἔωσιν A, ἔωσι V ἄνω om. libri, κάτω A, unde
 Erm. dedit ἄνω

έντεταμένον καὶ ῥιπτασμὸν τοῦ σώματος διὰ τὴν
 ἔνδον ταραχὴν καὶ μετεωρισμὸν καὶ ἀλγήματα· καὶ
 ἔλκεται καὶ ἐμείν ἐθέλει, καὶ ἦν πονηρὰ ἐμέη, ὀδυ-
 νᾶται. θέρμης δὲ καταβάσης ἐς τοὺς πόδας καὶ
 5 οὖρου διελθόντος, κῆν μὴ ἰδρώσῃ, πάντα λωφᾶ. κατὰ
 τόνδε οὖν τὸν καιρὸν τὸ ῥύφημα διδόναι· τότε δὲ
 ὀλεθρος.

8 L. 15. Οἷσι δὲ διὰ τέλεος ἡ κοιλίη ἐν τοῖσι
 πυρετοῖσιν ὑγρὴ, τούτοισι διαφερόντως τοὺς πόδας
 10 θερμαίνων καὶ περιστέλλων κηρώμασι καὶ ταινιδίοισι
 περιελίσσων πρόσεχε, ὥς μὴ ἔσονται ψυχρότεροι τοῦ
 ἄλλου σώματος. θερμοῖσι δ' ἐοῦσι θέρμασμα μηδὲν
 πρόσφερε, ἀλλὰ παρατήρει, ὅπως μὴ ψυχθῇσονται.
 πόματι δὲ χρῆσθαι ὥς ἐλαχίστῳ ψυχρῷ ὕδατι ἢ μελι-
 15 κρήτῳ.

426 16. Ὅποσοις δὲ κοιλίη ὑγρὴ καὶ γνώμη | τετα-
 ραγμένη, οἱ πολλοὶ τῶν τοιούτων τὰς κροκύδας ἀφαι-
 ρέουσι καὶ τὰς ῥῖνας σκάλλουσι καὶ κατὰ βραχὺ μὲν
 ἀποκρίνονται τὸ ἐρωτώμενον, αὐτοὶ δὲ ἀφ' ἐωυτῶν
 20 οὐδὲν λέγουσιν κατηρημένον· δοκεῖ οὖν μοι τὰ τοιάδε
 μελαγχολικὰ εἶναι. ἦν δὲ τοιῶνδε ἐόντων ἡ κοιλίη
 ὑγρὴ ἤ, δοκεῖ μοι τὰ ῥυφήματα ψυχρότερα καὶ παχύ-

1 ένταμένον M 2 μετεωρισμὸς M, v ss. ead. m. post
 μετεωρ. add. γνώμης MV 3 ἐθέλοι A ὀδυνῆται M, ὀδυ-
 νηται V 5 καὶ ἦν MV ἰδρὼς ἤ A 6 ante τὸ add. δεῖ
 MV 7 ὀλεθρος A¹, mut. A² in ὀλέθριος 8 δὲ ante διὰ
 om. A διατελέως A ἡ om. MV 10 τενιδίοις A, τεναι-
 δίοις M 11 ὥστε (sic) μήτ' A μὴ δὲν A 13 ψυχθῇ-
 σονται A 14 ἐλλαχίστῳ A ὕδ. ψυχρῷ MV 16 post δὲ
 add. ἐν πυρετοῖς MV 17 ante οἱ π. add. καὶ MV 18 ῥί-
 νας A σκαλάουσι A, σκάνλουσι V 19 ἐφ' pro ἀφ' A
 20 κατηρητισμένον V 21 ὅσων τοιῶνδε ἐόντων ἦν ἡ. κ. MV
 22 post ἤ add. καὶ συντήκη MV

τερα προσφέρειν, καὶ τὰ πόματα <τὰ> στατικά [καὶ] οἰνωδέστερα ἢ καὶ στυπτικώτερα.

17. Ὅπόσοισι δὲ τῶν πυρετῶν δῖνοι τε ἀπ' ἀρχῆς καὶ σφυγμοὶ τῆς κεφαλῆς εἰσι καὶ οὖρον λεπτόν, τοῦ-
τοισι προσδέχασθαι πρὸς τὰς κρίσιας παροξυνθησόμε- 5
νον τὸν πυρετόν· οὐ θαυμάσαιμι δ' ἂν οὐδ' εἰ παρα-
φρονήσειαν. οἷσι δὲ ἐν ἀρχῇ τὰ οὖρα νεφελοειδέα καὶ
παχέα, τοὺς | τοιούσδε ὑποκαθαίρειν, ἣν καὶ τὰ ἄλλα 428
συμφέρῃ. ὁπόσοισι δὲ ἐν ἀρχῇ τὰ οὖρα λεπτὰ, μὴ
φαρμάκενε τοὺς τοιούσδε, ἀλλ' ἣν δοκῇ, κλύσαι. τοὺς 10
τοιούτους συμφέρει οὕτω θεραπεύεσθαι· τῷ σώματι
ἡσυχίην ἄγοντας ἀλείφοντά τε καὶ περιστέλλοντα ὁμα-
λῶς· ποτῷ δὲ χρῆσθαι μελικρῆτῳ ὕδαρεϊ καὶ ῥυφή-
ματι χυλῷ πτισάνης ἐς ἐσπέρην. κοιλίην δὲ ὑπαγε
κατ' ἀρχὰς κλυσμῷ· φάρμακα δὲ δὴ πρόσθαγε | τοῦ- 430
τοισιν· ἣν γάρ τι κινήσης κατὰ κοιλίην, τὸ οὖρον οὐ 16
πεπαίνεται, ἀλλ' ἄνιδρός τε καὶ ἄκριτος ὁ πυρετός ἐπὶ
πολὺν χρόνον ἔσται. τὰ δὲ ῥυφήματα, τῶν κρισίων
ὁπόταν ἐγγὺς ᾗ, μὴ δίδου, ἣν θορυβῇται, ἣν δὲ ἀνῇ
καὶ ἐπιδιδῷ ἐπὶ τὸ βέλτιον. φυλάσσεσθαι δὲ δεῖ καὶ 20
τῶν ἄλλων πυρετῶν τὰς κρίσιας καὶ ἀφαιρεῖν τὰ ῥυφή-
ματα κατὰ τοῦτον τὸν καιρόν. μεμαθήκασι δὲ μακροὶ

1 στατικά A M V, σταλτικά vulg. τὰ add. Rhd. καὶ delevi
2 καὶ ante στυπτ. om. M V 3 δεινοὶ A, δεινοὶ M, δεινοὶ V
ἀπαρχῆς A 4 τῆς om. M V 5 ante προσδέχ. add. δεῖ V
πρὸς om. M V παροξυνόμενον M V 7 δὲ ante ἐν om.
M V post νεφελ. add. ἢ M V 8 ὑποκαθαίρειν... τοιούσδε
om. A 10 τοιούτους pro τοιούσδε V κλύσαι V 10, 11 τού-
τους pro τοὺς τοιούτους M V 12 ἄγοντα M V 14 ἐς om. A
ὑπαγε mut. A⁺ in ὑπάγειν 15 καταρχὰς A 17 ἀλλὰ
M V ἄνιδρός mut. in ἀνιδρώς A, ἀνιδρώς V 18, 19 ὁπό-
ταν τ. κρισίων ἐγγὺς ᾗ M V 19 ὁπόταν pro ἣν M V 20 ἐπι-
δίδου A χρῆ pro δεῖ M V 21 πάντων τῶν πυρ. M V
22 μεμάθηκας· εἰ pro μεμαθήκασι M V, μεμάθηκας A, ss. οἷσι A²

432 οἱ πυρετοὶ οἱ τοιοῖδε γίνεσθαι καὶ ἀποστήματα ἴσχειν,
 ἦν μὲν τὰ κάτω ψυχρὰ ἦ, περὶ ὧτα καὶ τράχηλον· ἦν
 δὲ μὴ ψυχρὰ ἦ, ἄλλας ἴσχει μεταβολάς. ῥεῖ δὲ καὶ
 αἷμα ἐκ ῥινῶν καὶ κοιλίῃ τοιούτοις ἐκταράσσεται.

5 18. Ὅποσοις δὲ πυρετοὶ ἀσώδεές εἰσι καὶ ὑπο-
 χόνδρια συντείνουσι, καὶ κεκλιμένοι οὐκ ἀνέχονται ἐν
 τῷ αὐτῷ, καὶ τὰ ἄκρα ψύχονται πάντα, πλείστης
 ἐπιμελείης καὶ φυλακῆς δέονται. διάγειν δὲ τούτοις
 434 προσφέροντα μῆδὲν ἄλλο ἢ ὀξύμελι ὕδαρές, | ἕως ἂν
 10 λήξῃ καὶ οὖρον πεπανθῇ. κατακλίνειν δὲ ἐς ζοφερά
 οἰκήματα, καὶ κεκλίσθαι ὥς ἐπὶ μαλθακωτάτοις στρώ-
 μασι πολὺν χρόνον ἐπὶ ταῦτα καρτερόντα καὶ ὥς
 ἥκιστα ῥιπτάζειν· μάλιστα γὰρ τοῦτο τοὺς τοιούτους
 ὠφελεῖ. ἐπὶ δὲ τὸ ὑποχόνδριον λίνον σπέρμα ἐγχρίων
 15 ἐπιτίθει, φυλασσόμενος ὅπως μὴ φορίξῃ προστιθέμενον·
 ἔστω δὲ ἀκροχλίσρον, ἐφθὸν ἐν ὕδατι καὶ ἐλαίῳ.

19. Τεκμαίρεσθαι δὲ ἐκ τῶν οὖρων τὸ μέλλον
 ἔσεσθαι· ἦν μὲν γὰρ παχύτερα καὶ ὠχρότερα ἦ, βελ-
 τίω· ἦν δὲ λεπτότερα καὶ μελάντερα, πονηρότερα· ἦν
 20 δὲ μεταβολὰς ἔχῃ, χρόνον τε σημαίνει, καὶ ἀνάγκη τῷ
 νοσέοντι μεταβάλλειν καὶ ἐπὶ τὰ χεῖρω καὶ ἐπὶ τὰ
 βελτίω τὴν ἀνωμαλίην.

1 γίνονται A ἀποσκήματα MV 2 ῥ A 3 ἀλλὰ
 MV, ἄλλα A, mut. A² in ἄλλας ἴσχειν A 4 κοιλίαι (sine
 art.) τοῖσι τοιούτοις ἐκταράσσονται MV 5 ὅποσοι δὲ ἐν
 πυρετοῖσιν ἄσ. A 7 ἄκρα A, ἄκραια MV 8 ταραχῆς (παρα-
 τηρήσις? cf. § 54) καὶ ἐπιμελείας A pro ἐπιμ. κ. φυλ.
 9 προσφέροντες libri, -ντα Erm. post ὕδαρές add. ῥόφημα
 δὲ μὴ πρόσφερε omn. praeter A ὥς pro ἕως A 11 κατα-
 κεκλίσθαι M, κατακεκλίσθαι V 12 τὰ αὐτὰ pro ταῦτα MV
 13 μάλ. δὲ (τοῦτο om.) τοὺς τοιούτους ὡφ. MV 14 ἐγχρίων
 MV 15 προστιθέμενος MV 16 ἐφθὸν AV ἐν om. MV
 19 πονηρά A 20 ἔχει A 21 νοσήματι MV pro νοσέοντι

20. Τοὺς δὲ ἀκαταστάτους τῶν πυρετῶν ἔαν, μέχρῳ
 ἔν στῶσιν· ὁπότεν δὲ στῶσιν, ἀπαντῆσαι διαίτῃ καὶ
 θεωραπείῃ τῇ προσηκούσῃ, κατὰ φύσιν θεωρέων.

9 L. 21. Εἰσὶ δὲ ὕψιες πολλαὶ τῶν καμνόντων·
 διὸ προσεκτέον τῷ | ἰωμένῳ, ὅπως μὴ διαλήσῃ τι 436
 τῶν προφασίων μήτε τῶν κατὰ λογισμὸν ὅσα τ' ἐς 6
 ἀριθμὸν ἄρτιον ἢ περισσὸν δεῖ φανῆναι. μάλιστα μὲν
 οὖν δεῖ τὸν περισσὸν ἀριθμὸν εὐλαβεῖσθαι, ὥς αἶδε
 αἱ ἡμέραι ἑτερορρεπέας ποιέουσιν τοὺς κάμνοντας.

22. Φυλάσσεσθαι οὖν δεῖ τὴν πρώτην ἡμέρην, ἥ 10
 ἦρξαι ἀσθενεῖν ὁ κάμνων, ιδόντα τὴν ἀρχὴν ἐξ ὅτου
 καὶ δι' ὅτι· ἡγεῖται γὰρ τοῦτο πρῶτον εἰδῆσαι. ὁπότεν
 δὲ ἔρῃ αὐτὸν καὶ διασκέψῃ | πάντα, πρῶτον μὲν κε- 438
 φαλὴν ὅπως ἔχει, εἰ ἀνάλγητος καὶ μὴ βάρος ἔχει ἐν
 ἔσωτι· ἔπειτα ὑποχόνδρια καὶ πλευρά, εἰ ἀνάλγητα· 15
 ὑποχόνδριον μὲν γάρ, ἢν ἐπίπονον ἢ ἢ ἐπηρμένον ἢ
 ἔχῃ τινὰ σκολιότητα ἢ κόρον ἢ πλευροῦ ἀλγηδῶν ἐνῇ
 καὶ ἅμα τῷ ἀλγήματι βηχίον ἢ στρόφος ἢ πόνος κοι-
 λίης· ὅταν τι τούτων παρῇ, ὑποχονδρίων μὲν μάλιστα,
 λύειν κοιλίην κλυσμοῖσιν· πινέτω δὲ μελίκρητον θερ- 20
 μὸν ἀφεψημένον. καταμανθάνειν δὲ καὶ ἐν τῇσιν
 ἐξαναστάσεσιν, εἰ λειποθυμεῖ καὶ εἰ τοῦ πνεύματος

1 μέχρῳ A¹, s add. A² 2 // στῶσιν M 5 διαλύσεται A,
 supra ε ss. η A², διαλήσεται M V, διαλήσει τι Rhd. 6 ante prius
 τῶν add. τις M V μήτε ὀνόσα ἐς M V, ὅσα τ' ἐς (μήτε om.) A
 8 ὧν pro οὖν M, ὧν V τὸν om. M V ὥς αὐταί M V,
 ὅσα δὲ A, mut. in ὥς αἶδε A³ 9 ἑτερορρεπέας A 11 ἐξ-
 ὅτου V 12 ὅ τι pro δι' ὅτι M V 13 ἐρεῖ A διασκέψηται
 ταῦτα πάντα M V 14 ἔχειν A, ἔχῃ M 15 ἔπει τὰ A
 ἢ πλευρά A, καὶ τὰ πλ. M V ἀνάλγη A 16 εἰ . . ἔστιν M V
 ἢ ante ἔχῃ om. A 17 ἔχει AM V, ἔχῃ vulg. ἐνῇ
 V, ἐνεί M 18 ἀλγήμα V ἢ βηχεῖον M V 19 ante
 τι add. δέ M V ὑποχόνδριον A 21 ἐν om. M 22 λι-
 ποθυμεῖ M

εὐφορίῃ αὐτὸν ἔχει. ἰδεῖν δὲ τὴν διαχώρησιν, μὴ τι
 μέλαν διεχώρησεν ἰσχυρῶς χρῶμα ἢ εἰ καθαρόν, ὅποια
 ὑγιαίνοντος ἂν εἶη διαχωρήματα, καὶ ὁ πυρετὸς <εἰ>
 440 εἰς τὴν τρίτην ἐπιπαροξυνόμενος· | κατιδὼν δὲ εὖ μάλα
 5 τοὺς τοιούσδε ἐν ταύτῃσι τῇσι νούσοισι τριταίους, πρὸς
 ταύτην ἤδη καὶ τᾶλλα συνορᾷν· καὶ ἦν ἡ τετάρτη τῇ
 τρίτῃ ἡμέρῃ ὁμοῖόν τι ἔχῃ τῶν αὐτῶν τούτων, κινδυ-
 νώδης ὁ κάμνων γίνεται.

23. Τὰ δὲ σημεῖα· ἡ μὲν μέλαινα διαχώρησις
 10 θάνατον σημαίνει, ἡ δὲ ὁμοίῃ τῷ ὑγιαίνοντι, ὁπότεν
 ἀπάσας τὰς ἡμέρας φαίνεται, σωτήριον· ὁπότεν δὲ μὴ
 ὑπακούῃ τῇ βαλάνῳ, ἐπὶ δὲ τοῦ πνεύματος εὐφορίῃ,
 ἢ διαναστὰς ἐπὶ θρόνον ἢ αὐτοῦ ἐν τῇ κλίνῃ, ἦν
 ἀψυχίῃ ἐγγένηται, ταῦτα ὁπότεν προσῇ τῷ κάμνοντι
 15 [ἢ τῇ καμνούσῃ], παραφροσύνην ἐσομένην προσδέχου.
 442 προσέχειν δὲ χρὴ καὶ τῇσι | χερσίν· ἦν γὰρ τρομεραὶ
 ἔωσιν, προσδέχου τῷ τοιῷδε ἀπόσταξιν αἵματος ἐκ ῥινῶν
 ἐσομένην. ὁρᾷν δὲ χρὴ τοὺς μυκτῆρας ἀμφοτέρους· ἦν
 γὰρ ὁμοίως τὸ πνεῦμα δι' ἀμφοῖν ἔλκηται καὶ πολὺ
 20 φέρεται διὰ τῶν μυκτῆρων, φιλεῖ γίνεσθαι σπασμὸς·

1 αὐτὴν pro αὐτὸν V ἰδὼν AMV, ἰδεῖν vulg. τὴν
 ante διαχ. om. MV 2 post ἰσχ. add. πάνν A εἰ om. A
 3 εἰ add. Erm. 4 δὲ om. A 6 εἶδη A τὰ ἄ. MV 7 ἡμέρα V
 ἔχει A, ἔχειτι V, ἔχῃ τι M 8 γίνηται A 9 εἰ (?) A¹
 mut. A¹ in ἡ, ἢ M μέλαινα A 10 ἦν MV, εἰ A pro ἡ
 11 ἀνὰ πάσας pro ἀπάσας MV σωτηρίῃ M 12 ἐπὶ ἡν A,
 ἐνῇ MV δὲ καὶ A ἀπορίῃ V 13 ἢ post εὐφορίῃ om.
 MV, ἡ A¹, mut. A¹ in ἡ εἰ τὸν θρόν. MV 14 ἐνῇ pro
 ἐγγέν. MV ante ὁπότεν add. δὲ MV 15 ἢ τῇ καμν. del.
 Erm. post κάμν. add. κατ' ἀρχὰς MV προσδέχου ἔσ. MV
 17 ἔωσι(ν A) AV 18 post χρὴ add. καὶ MV αὐτοὺς τοὺς
 μυκτ. MV ἀμφοτ. om. MV ὧν pro ἦν A 19 γὰρ om.
 MV ἀμφοτέρων pro ἀμφοῖν MV ἦν ante πολὺ add. MV
 20 ἐκ pro διὰ MV

ἦν δὲ σπασμὸς ἐγγένηται τῷ τοιῷδε, θάνατος προσδύκι-
μος, καὶ καλῶς ἔχει προλέγειν.

10 L. 24. Ἦν δὲ ἐν πυρετῷ χειμερινῷ ἡ γλῶσσα
τροχηεῖα γένηται καὶ ἀψυχία ἐνέωσιν, φιλεῖ τῷ τοιῷδε
καὶ ἐπάνεσις εἶναι τοῦ πυρετοῦ· ἀλλ' ὅμως τὸν τοιόνδε 5
παραφυλάσσειν τῇ λιμοκτονίῃ καὶ ὑδατοποσίῃ καὶ μελι-
κρήτου πόσει· καὶ χυλοῖσι παραφυλάσσει μὴδὲν πιστεύων
τῇ ἀνέσει τῶν πυρετῶν, ὡς οἱ τοιάδε ἔχοντες σημεῖα
ἐπικίνδυνοί εἰσι θνήσκουσιν. ὁπόταν δὲ ταῦτα συνίδῃς,
οὕτω προλέγειν, ἦν | σοι ἀρέσκη, θεωρήσας εὖ μάλα. 444

25. Ὅταν δ' ἐν πυρετοῖσι φοβερόν τι γένηται 11
πεμπταίοις ἐοῦσιν, ἦν ἡ κοιλίη ἐξαίφνης ὑγρὰ δια-
χωρήσῃ καὶ ἀψυχίη ἐγγένηται ἢ ἀφωνίη ὑπολάβῃ ἢ
σπασμῳδῇ γένηται ἢ λυγμῳδῇ, ἐπὶ τούτοισιν ἀσώδεα
φιλεῖ γίνεσθαι καὶ περὶ ὑπορρίνιον καὶ μέτωπον 15
ἰδρῶτες καὶ αὐχένα ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς· οἱ δὲ ταῦτα
πάσχοντες θνήσκουσιν πνευματωθέντες οὐκ ἐς μακρόν.

26. Οἷσι δ' ἐν πυρετοῖσι τὰ σκέλεα γίνεται φυμα-
τώδεα καὶ ἐγχρονίζόμενα μὴ ἐκπεπαίνεται ἐόντος ἐν
πυρετοῖσιν, ἦν καὶ προσπέσῃ πνιγμὸς φάρυγγι ἰσχνῶν 20
ἐόντων τῶν περὶ τὴν φάρυγγα καὶ μὴ πεπαίνηται,
ἀλλὰ | σβεσθῇ, φιλεῖ τῷ τοιῷδε αἷμα ῥεῖν ἐκ ῥινῶν· 446

1 γένηται pro ἐγγ. MV 2 ἔχειν A 3 δ' om. V, δὲν A

4 γίνε^ηται A ἐῶσι A, ἐνεῶσι V 5 ἐπάνεσις A

6 ὑδατος πόσει ἢ κ. μ. A 7 χυλοῖσι MV μὴ δὲν A μὴ

δ' ἐμπιστεύων V 8 ὅσοι pro ὡς οἱ MV 9 συνειδῆς MV,

συνίδῃς A¹, mut. A⁴ in συνιδῆς ἀρέσκει V 11 δὲ πυρ. (ἐν om.) A

12 ἦν ap. Foes. et Imp. Samb. ap. Mack., om. AMV δια-

χωρήσει V 13 γίνε^ηται pro ἐγγ. MV 14 ἀσώδης MV

15 γενέσθαι MV ὑπορρίνιον AMV μετώπον A 16 λυχένα

pro αὐχένα A ὀπισθεν A 17 εἰς μικρόν V 19 ἐκπεπέ-

νηται M 20 ἦν om. M ante φάρυγγι add. ἐν MV 21 τὴν

om. MV 22 μὴδὲ pro ἀλλὰ A ἐκ ῥιν. ῥ. MV

καὶ ἦν μὲν πολὺ ῥυῆ, λύσιν σημαίνει τῆς νούσου· ἦν
 δὲ μή, μακρὴν· ὁπόσῳ δ' ἂν ἔλασσον ῥυῆ, τοσῶδε
 χεῖρον κατὰ μῆκος. ἦν δὲ τὰ ἄλλα ῥήϊστα γένηται,
 προσδέχεσθαι τῷ τοιῶδε ἐς πόδας ἀλγήματα· ἦν δὲ
 5 ἄψηται τοῦ ποδὸς καὶ ἐπώδυνος γενόμενος παραμένη
 πυριφλεγῆς γενόμενος καὶ μὴ λυθῇ, κατὰ σμικρὸν
 ἥξει καὶ ἐς αὐχένα ἀλγήματα καὶ ἐς κληῖδα καὶ ἐς
 ὤμον καὶ ἐς στῆθος καὶ ἐς ἄρθρον, καὶ τοῦτο δεήσει
 φυματῶδες γενέσθαι· σβεννυμένων δὲ τούτων ἦν αἱ
 10 χεῖρες ἐφέλκωνται ἢ τρομεραὶ γένωνται, σπασμὸς τὸν
 τοιούδε ἐπιλαμβάνει καὶ παραφροσύνη· καὶ φλυζάκια
 ἐπὶ τὴν ὀφρὺν καὶ ἐρυθήματα ἴσχει, καὶ τὸ βλέφαρον
 τὸ ἕτερον παρὰ τὸ ἕτερον παραβλαστάνει, καὶ σκληρὴ
 448 φλεγμονὴ κατέχει, καὶ οἶδεῖ ἰσχυρῶς ὁ ὀφθαλμός, καὶ
 15 ἢ παραφροσύνη μέγα τι ἐπιδιδοῖ. αἱ δὲ νύκτες μᾶλλον
 σημαίνουσιν ἢ αἱ ἡμέραι τὰ περὶ τὴν παραφροσύνην.
 τὰ δὲ σημεῖα μάλιστα γίνεται ἐπὶ τὸν περισσὸν ἀριθμὸν
 ἢ ἐπὶ τὸν ἄρτιον· ἐν ὁποτέρῳ δ' ἂν τῶν ἀριθμῶν
 τούτων γίνηται, ὅλεθροι ἐπιγίνονται.

20 27. Τοὺς τοιούσδε ἦν μὲν ἐξ ἀρχῆς φαρμακεύειν
 προαιρῇ, πρὸ τῆς πέμπτης, ἦν βορβορούξῃ ἢ κοιλίῃ· εἰ
 δὲ μή, ἔαν ἀφαρμακεύτον εἶναι· ἦν δὲ διαβορβορούξῃ

1 κῆν MV 3 καὶ (scripsi κατὰ) μῆκος AMV vulg., καὶ
 ἐπίμηκες DHJKLQ' τᾶλλα M, τᾶλλα V ῥήϊστα mut. A³
 in ῥυῖστά 6 περιφλεγῆς Linden Rhd. 7 κληῖδας A
 10 γίνονται A τὸ V, τὸ/// M, τοιό///νδε (antea τῶν τοιῶνδε?)
 M 11 ante καὶ φλυζ. add. ἀτὰρ MV φλυζάκια V
 12 ὀφρὺν V τὸ ante βλέφ. om. MV 13 περιβλαστάνει V
 15 ἢ ante παραφροσ. om. MV τι om. MV, μετὰ τι A
 νύκταις A 16 ἢ om. A¹, add. A⁴ ἀφροσύνην A
 17 ante ἐπὶ add. πολλὰ MV 18 ἐν om. MV 19 τούτων
 τῶν ἀρ. MV 20 τοιούς δὲ A, τοιούτους δὲ MV 21 βορ-
 βορούξῃ MV 22 ἀφαρμακεύτους R' S' Gal. i. t. ante δια-
 βορβ. add. μὴ A

καὶ τὰ ὑποχωρήματα χολώδεα ἤ, σκαμμωνίῃ ὑποκά-
θαιρε μετρίως· ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ θεραπειῇ ὥς ἐλάχιστα
προσφέρειν ποτὰ καὶ ὀυφήματα, ὥς βελτιόνως ἔχῃ· ἢν
μὴ ὑπερβῶσι τὴν τεσσαρεσκαίδεκάτην ἐπανέντες.

28. Ὅποτεν πυρέσσοντι τεσσαρεσκαίδεκαταίῳ ἐόντι 5
ἄφωνίῃ παραγένηται, οὐ φιλεῖ λύσις ταχεῖα οὐδ' ἀπαλ-
λαγὴ τοῦ νοσήματος γίνεσθαι, ἀλλὰ χρόνον τῷ τοιῷδε
σημαίνει· ὁποτεν γὰρ φανῇ ἐπὶ τῇ ἡμέρῃ ταύτῃ,
μακρότερον συμπίπτει. ὅταν πυρέσσοντι τεταρταίῳ
γλῶσσα | ἐκτεταραγμένα διαλέγεται καὶ ἡ κοιλίῃ χο- 450
λώδεα διαχωρῇ ὑγρά, φιλεῖ παραληρεῖν ὁ τοιόσδε· 11
ἀλλὰ χρὴ παραφυλάσσειν παρεπόμενον τοῖσιν ἀποβαί-
νουσιν.

29. Θερινῆς καὶ μετοπωρινῆς ὥρης ἐπὶ τῶν ὀξέων
αἵματος ἀπόσταξις ἐξαπίνης συντονίην καὶ πολλήν 15
θεραπειήν κατὰ φλέβας δηλοῖ καὶ ἐς τὴν ὑστεραίην
λεπτῶν οὖρων ἐπιφάσκει. καὶ ἢν ἀκμάξῃ τῇ ἡλικίῃ
καὶ τὸ σῶμα ἐκ γυμνασίων ἢ ἢ εὐσαρκώσιος ἔχῃ ἢ
μελαγχολικὸς ἢ ἢ ἐκ πόσιος χειρὸς τρομεραί, καλῶς
ἔχει παραφροσύνην προειπεῖν ἢ σπασμόν. κἢν μὲν ἐν 20
ἀσθίῃσιν ἐπιγένηται, βέλτιον· ἐν κρίσει δὲ ὀλέθριον, ἢν
μὴ πολὺ ἄλῃς ἀποχυθὲν αἷμα ἐξόδους ποιήσῃται | τῆς 452
πλεονεξίης κατὰ ῥῖνας ἢ κατὰ ἔδρην ἐμποιήσῃ ἀπό-

1 σκαμμωνίῳ MV 2 ἐν om. MV 3 ἵνα pro ὥς MV
βελτιώσας A 4 τέσσαρες καὶ δεκαταίῳ A 5 τέσσαρες καὶ
δεκάτην V 6 προσγέν. MV 8 δὲ pro γὰρ MV ἐν pro
ἐπὶ V 9 ante πυρέσσ. add. δὲ MV 10 ἡ γλῶσσα M
11 ὑποχωρῇ V, ὑποχωρεῖ M 16 διλοῖ A ὑστερέην A
18 ἐν γυμνασίῳ MV ἢ om. MV ἔχει V 19 ἢ
om. MV πτώσιος A 20 καὶ ἢν A ἐς pro ἐν V

21 ἐπίτῃνται A, γ ss. A³ βελτίῳ AMV, βέλτιον vulg.
22 ἄλῃς A, ἄλῃς MV ἀποσυθὲν M, ἀποσυληθὲν V 23 ῥῖνας
AV ἐμπλησθείσης AMV, ἐμποιήσειεν FJZ Gal. i. t., ἐμ-

στασιν ἢ πόρους ἐν ὑποχονδρίῳ ἢ ἐς ὄρχιν ἢ ἐς
σκέλεα· πεμφθέντων δὲ τούτων ἔξοδοι γίνονται πτυσμῶν
παχέων, οὖρων λείων λευκῶν.

30. Πυρετῷ λυγγῶδει· ὁπὸν σιλφίου, ὀξύμελι, δαυ-
5 κον τρίψας πιεῖν δίδου καὶ χαλβάνην ἐν μέλιτι καὶ
456 κύμινον ἐκλεικτὸν καὶ χυλὸν | πτισάνης ἐπὶ τούτοις
ῥυφεῖν. ἄφυκτος δὲ ὁ τοιοῦτος, ἢ μὴ ἰδρωτες κριτι-
κοὶ καὶ ὕπνοι ὁμαλοὶ ἐγγίνονται καὶ οὔρα παχέα καὶ
δριμέα· καταδράμη ἢ ἐς ἀποστήματα καταστηρίξη.
10 κόκκαλος καὶ σμύrna ἐκλεικτὸν· πίνειν δὲ τοῖσι τοιού-
τοις ὀξύμελι δίδου ὥς ἐλάχιστον· ἢν δὲ διψώδες ἔωσι
σφόδρα, τοῦ κριθίνου ὕδατος.

11 L. 31. Τὰ δ' ἐν πνεύμονι καὶ πλευρίτιδι ὧδε
χρὴ σκέπτεσθαι· ἢν ὀξὺς ὁ πυρετὸς ἦ, καὶ τὰ ὀδυνή-
15 ματα τοῦ ἐτέρου πλευροῦ ἢ καὶ ἀμφοῖν καὶ τοῦ πνεύ-
458 ματος δὲ | ἀναφερομένου ἢν πονῇ καὶ βῆχες ἐνέωσιν
καὶ τὰ πτύαλα πτύη πυρρὰ ἢ πελιδνὰ ἢ καὶ λεπτὰ
καὶ ἀφρώδεα καὶ ἀνθηρὰ καὶ εἴ τι ἄλλο διαφέρουν
ἔχοι παρὰ τὰ μεμαθηκότα, τούτοις οὕτω χρὴ διάγειν·
20 ἢν μὲν ἢ ὀδύνη ἄνω περαίνῃ πρὸς κληῖδα ἢ περὶ
μαζὸν ἢ ἐν βραχίονι, τάμνειν χρὴ τὴν ἐν τῷ βραχίονι

ποιήσῃ Erm. ἢ ἀποστάσεις MV 1 ὄρχιας MV 2 πεμφθέν-
των A (πεμφθ. R', Gal. i. t.), λυθέντων MV πτυσμοὶ libri,
πτυσμῶν Gal. i. t. 3 λεπτῶν λείων pro λ. λ. A post λευ-
κῶν iterant ἔξοδοι AMV, ἔξ. om. R' Gal. i. t. 4 ὄπος mut. in
ὁπὸν A δαύκω A 5 δίδου πιεῖν V 6 κείμενον A
ἐκλεικτὸν A, ἐκλεικτικὸν M 8 ἐπιγίνονται MV 9 ἀπόστασιν
στηρίξη MV 10 ἐλλικτὸν A, ἐκλεικτός M, ἐκλεικτικός V
τούτοις pro τοιούτ. V 11 διψώδης ἢ A 12 κριθίου AM,
κριθείου V 13 τὰ δὲ περιπνευμονικά (περιπνευμονικά V) καὶ
πλευριτικά MV 14 ὀξὺς τε ὁ MV 15 ἢ καὶ A, καὶ om. M
ἀμφοτέρων MV 16 ἐνεῶσιν A, ἐνεῶσι V 17 πτύσματα
pro τὰ πτύαλα MV πτύη A, ἀνείη MV post λεπτὰ add.
ἢ A 20 ἢ ante ὁδ. om. MV κληῖδα AV

φλέβα τὴν ἔσω, ἐφ' ὁπότερον ἂν ἦ τῶν μερέων, κατὰ τόδε· ἀφαιρεῖν δὲ κατὰ τὴν τοῦ σώματος ἑξίν καὶ ὥρην καὶ ἡλικίην καὶ χροίην πλέον καὶ θρασέως, ἣν ὀξὺ τὸ ἄλγῆμα ἐνῇ, ἄγειν πρὸς | λειποψυχήν· ἔπειτα 460 κλύζειν μετὰ τοῦτο. ἦν δὲ ὑποκάτω τοῦ θώρηκος τὸ 5 ἄλγῆμα ἢ καὶ συντείνῃ λίην, τῷ πλευριτικῷ τὴν κοιλίην ὑποκάθαιρε· μεσηγὺ δὲ τῆς καθάρσιος μηδὲν δίδου· μετὰ καθάρσιν δὲ ὀξύμελι. φαρμακεύειν δὲ τεταρταῖον· τὰς δὲ ἐξ ἀρχῆς τρεῖς ὑποκλύζειν, κῆν μὴ κουφίξῃ, οὕτως ὑποκάθαιρε. φυλακὴ δὲ ἔστω καὶ 10 ἀπυρέτου ἕως ἐβδόμης. εἴτα, ἦν ἀσφαλῆς ἔων φαίνεται, οὕτω χυλῷ ὀλίγῳ καὶ λεπτῷ τὸ πρῶτον καὶ μέλιτι μίσγων δίδου. ἦν δὲ ἀνάγῃ τε ῥηϊδίως καὶ εὐπνοος ἢ καὶ ἀνώδυνος τὰ πλευρὰ καὶ ἀπύρετος, κατὰ σμικρὸν παχυτέρῳ τε καὶ πλείονι καὶ δις τῆς ἡμέρης. ἦν δὲ 15 μὴ ῥηϊδίως ἀπαλλάσσει, ἑλασσόν τε τὸ πόμα καὶ τὸ ῥύφημα, ὀλίγον χυλὸν λεπτὸν καὶ ἄπαξ, ἐν ὁποτέρῃ 462 ἂν ὥρη βέλτιον διάγῃ· γνώσῃ δ' ἐκ τῶν οὖρων.

32. Δεῖ δὲ τὸ ῥύφημα προσφέρειν τοῖσιν ἐκ τῶν νοσημάτων μὴ πρότερον ἢ πέπουνα τὰ οὔρα ἢ πτύσματα 20 ἴδῃς γεγεννημένα. ἦν δὲ φαρμακευθεὶς συχνὰ καθαρθῇ,

1 ante ἐφ' add. τὴν A εἴη V 2 τῶνδε ἀφαιρέειν· ἀφαιρέειν A 3 θρασέων AMV, unde dedi θρασέως κῆν MV 4 ἐνενη A, ἢ MV ἀγάγειν A 5 ὑποκλύζ. MV ὑπὸ κάτω A 6 πλείω pro λίην A συντ. πλ. τ. πλευρ., A 7 ὑποκαθαίρε A 9 τρεῖς M καὶ ἦν MV 10 οὕτω δ' pro οὕτως A 11 ἕως ἀπυρέτου καὶ ἐβδ. libri, transposuit Rhd. ἔπειτα MV

12 καὶ μέλιτι om. A 13 ἀνάγῃται MV. ἀνάγῃτε A, αι ss. A^o εὐπν. γ. ἀνώδυνος ἢ V 14 καὶ ἀπύρετος om. MV 15 πλείονι A 16 ῥηϊδίως A ἑλασσον A ut saepius 17 ὀλιγόχυμον pro ὀλίγον χυλὸν A κ' ἐν ὁποτ. V, καὶ νοποτέρῃ M 18 διάγει MV δὲ καὶ ἐκ MV 19 τὸ om. MV 21 ante φαρμ. add. μὴ A

ἀναγκαῖον διδόναι, ἔλασσον δὲ καὶ λεπτότερον· οὐ γὰρ
 δυνήσεται ὑπὸ κενεαγρίης ὑπνώσσειν οὐδὲ πέσσειν
 ὁμοίως οὐδὲ τὰς κρίσιαις ὑπομένειν. ἀλλ' ἐπειδὴν συν-
 τήξεις ὤμων φαίνονται καὶ τὰ ἀντέχοντα ἀποβάλλη,
 5 ἀνθέξει οὐδέν.

[πέποναι δ' ἐστὶν τὰ μὲν πτύαλα, ὁπόταν γένηται
 464 ὁμοῖα τῷ πύῳ, τὰ δὲ οὔρα | τὰς ὑποστάσιαις ὑπερύ-
 θρους ἔχοντα, ὁποῖον ὀρόβων.]

33. Οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ἀλγήματα
 10 τῶν πλευρέων χλιασμάτα προστιθέναι καὶ κηρώματα·
 ἀλείφειν δὲ σκέλεα καὶ ὀσφῦν θερμῷ καὶ λίπος ἐγκα-
 ταλείφειν· ἐπὶ δὲ ὑποχόνδρια λίνου σπέρμα καταπλάσ-
 σειν ἕως μαζῶν. ἀκμαζούσης δὲ τῆς περιπνευμονίης
 ἀβοήθητον μὴ ἀνακαθαιρομένου, καὶ πονηρόν, ἣν
 15 ὀύσπνοος ἦ καὶ οὔρα λεπτὰ καὶ δριμέα καὶ ἰδρωῖτες
 περὶ τράχηλον καὶ κεφαλὴν γίνονται. οἱ τοιοῖδε ἰδρω-
 τες πονηροί, ὑπὸ πνιγμοῦ καὶ ῥωχμῆς καὶ βίης ἐπι-
 κρατεόντων τῶν νοσημάτων, ἣν μὴ οὔρα παχέα καὶ
 πολλὰ ὀρμήσῃ καὶ πτύσματα πέποναι ἔλθῃ. ὅ τι δ' ἂν
 20 τούτων αὐτοματίσῃ, λύσει τὸ νόσημα.

466 34. Περιπνευμονίης ἐκλεικτόν· χαλβάνη | καὶ κόκ-
 καλος ἐν μέλιτι Ἀττικῷ· καὶ ἀβρότονον ἐν ὀξυμέλιτι
 πιεῖν <καὶ> πέπερι. ἐλλέβορον μέλανα ἀποζέσας πλευ-

2 ὑπνώσειν A 4 ὤμων MV φαίνονται A, γένωνται
 MV ἀποβάλλῃ AMV, -βάλλῃ K Erm. 6 πέποναι — ὀρόβ. (8)
 del. Erm. δὲ pro δ' MV 7 ὑπερύθ. A, alterum q add.
 alia m. 8 ἔχοντα (vulg.) om. AMV 11 ante σκέλεα
 add. τὰ MV ὀσφῦν A ἐγκαταλείπειν A, -λείπειν MV
 12 καταπλάσσειν MV 16 τοιοῖ δὲ A 17 ῥωχμῆς MV
 17. 18 ὑποκρατ. V 18. 19 πολλὰ καὶ παχέα MV 21 ἐλ-
 λικτόν A, ἐκλεικτόν M, ἐλλικτόν V 22 ante ἀβρ. om. καὶ MV
 ἀβρότον M, ἀβρωτον V 23 πιεῖν om. MV καὶ ante
 πέπερι (πέπε A) omissum in libris addidi ἐλλέβορος μέλας

ριτικῶ ἐν ἀρχῇσι περιωδύνω ἐόντι δίδου· ἀγαθὸν δὲ
καὶ τὸ πάντα κες ἐν ὀξύμέλιτι ἀναξέσαντα καὶ διηθέοντα
διδόναι πίνειν καὶ ἥπατικοῖσι καὶ τῇσιν ἀπὸ τῶν
φρενῶν περιωδυνήσι. καὶ ὅσα δὴ ἐς κοιλίην καὶ ἐς
οὔρησιν, ἐν οἴνῳ καὶ ἐν μέλιτι, | τὰ δ' ἐς κοιλίην σὺν 468
ὕδαρεϊ μελικρῆτῳ πίνειν πλεῖον δίδου. 6

12 L. 35. Δυσεντερίη ἀπόστημα ἢ ἔπαρμά τι
πανσαμένη ποιήσει, ἣν μὴ ἐς πυρετοὺς ἢ ἰδρωτάς ἢ
οὔρα παχέα καὶ λευκὰ ἐπιφανῇ ἢ ἐς τριταίους ἢ ἐς
κίρσιν ἢ ἐς ὄρχιν ἢ ἐς σκέλεα ἢ ἐς ἰσχία στηρίξῃ 10
ἢ ὀδύνῃ.

36. Ἐν πυρετῷ χολώδει πρὸ τῆς ἐβδόμης μετὰ
ρίγεος ἱκτερος ἐπιγενόμενος λύει τὸν πυρετόν· ἄνευ
δὲ ρίγεος ἣν ἐπιγένηται ἔξω τῶν καιρῶν, ὀλέθριον.

14 L. 37. Τετάνου δὲ ὀσφύος καὶ ἀπὸ μελαγχολι- 15
κῶν διὰ φλεβῶν πνευμάτων ἀπολήψεις ὅταν ἔωσι,
φλεβοτομίῃ ρύεται. ὅταν δ' ἀπὸ τῶν τενόντων σφο- 170
δρῶς ἔμπροσθεν ἀντισπῶνται καὶ ἰδρωτές περὶ τράχη-
λον καὶ πρόσωπον, ὑπὸ τοῦ πόνου δακνομένων καὶ
ξηρανομένων τῶν τενόντων τῶν ὀρρωδέων, οἱ παχύ- 20

MVA¹, accusativum restit. A³ ante πλεον. add. καὶ MV

1 ἀρχῇ MV περιωδύνω A 2 καὶ ante διηθ. om. AMV, praebent Parr. rec. 3 τοῖσι A¹, mut. A³ in τῇσιν 4 περι-

ωδυνήσῃ (sic) A δεῖ MVA¹, mut. A³ in δύν, A⁴ in δυνείη, δὴ Erm. ἐς κοιλίην ἢ ἐς οὔρ. MV 5 ἐν alt. om. MV

δ' ἐς A, δὲ ἐς MV ξυνῶ pro σὺν A 6 πλεῖον AMV, πλείων vulg. 7 δυσεντερίην ἢ ἀπ. ἢ ἔπ. τι πανσαμένην A 8 καὶ

(pro ἡ) οὔρα AMV, ἡ S' 9 post λευκὰ add. καὶ λεῖα V, καὶ λία M ἀποβαίνῃ Gomp. 10 κίρων A, mut. A⁴ in κίρρον

post σκέλεα add. ἀλγήματα A στηρίξῃ. AV 11 ἢ (ss. A⁴) ὀδ. A, ἡ (vulg.) om. MV 16 ἀπολήψεις A, ἀπολείψεις V

ἔωσι AV 17 ρύεται A, λύεται MV δὲ MV ἀπὸ AMV, ὑπὸ S' 20 τῶν ὀρρωδέων A, mut. A² in τῶν νευρωδέων, οὔρω-

δέων M Gal. in comm. ὄν A, mut. A³ in οἶ, οἶ MV παχύ- τεροι MV

τατοι τὴν ῥάχιν συνέχουσιν, ἥ οἱ μέγιστοι σύνδεσμοι
καταπεφυκότες [ἕως] ἐς πόδας ἀποτελευτῶσι, τῷ τοιῷδε,
ἣν μὴ πυρετὸς ἐπιγένηται καὶ ὕπνος καὶ τὰ ἐπόμενα
οὖρα πέψιν ἔχοντα ἔλθῃ καὶ ἰδρωτες κριτικοί, πίνειν
5 οἶνον κισρὸν οἰνώδεα καὶ ἄλητον ἐφθὸν ἐσθίειν, καὶ
κηρωτῇ ἀλείφειν καὶ ἐγχρίειν, τὰ τε σκέλεα περιελίσ-
σειν ἕως τῶν ποδῶν, θερμῷ προβρέχων ἐν σκάφῃ, καὶ
βραχίονας ἕως δακτύλων κατελίσσειν, καὶ ὀσφῦν ἀπὸ
472 τοῦ τραχήλου ἕως τῶν ἰσχίων, λάσιον | ἐγκηρώσας,
10 ὅπως καὶ τὰ ἔμπροσθεν περιέξει, καὶ διαλιπὼν πυρία
τοῖσιν ἀσκήιοισι, θερμὸν ὕδωρ ἐγγέων, καὶ περιτείνων
σινδόνιον ἐπανάκλινε αὐτόν. (38.) κοιλήν δὲ μὴ
λύσης, ἣν μὴ βαλάνω, ἣν πολὺς χρόνος ἥ ἀδιαχω-
474 ρήτῳ ἐούσῃ. καὶ ἣν μὲν τί σοι ἐπιδιδῶ ἐπὶ τὸ | βέλ-
15 τιον· εἰ δὲ μὴ, τοῦ μάδου τῆς ῥίζης τρίβων ἐν οἶνῳ
εὐώδει καὶ τοῦ δαύκου πίνειν δίδου πρῶτὴ νήσται πρὸ
τοῦ βρέχειν, καὶ τάχα ἐπὶ τούτοισιν τὸ ἄλευρον ἐφθὸν
χλιαρὸν ἐσθιέτω ὥς πλεῖστον καὶ οἶνον, ὅταν βούληται,
εὐκρητον ἐπιπινέτω. καὶ ἣν μὲν σοι ἐπιδιδῶ ἐπὶ τὸ
20 βέλτιον· εἰ δὲ μὴ, προλέγειν.

15 L. 39. Τὰ δὲ νοσήματα πάντα λύεται ἢ κατὰ

1 ἥ AV 2 ἕως delevi 3 κ. ὕ. ἐπιγ. MV 5 κριτι-
κον pro κισρὸν MV ἐφθὸν AV 7 ἐς σκάφην A 8 ἕως
δακτ. om. A ὀσφῦν A 9 ἐσθιόνον (i. e. ὀθόνιον) A, σία-
λον MV, λάσιον ex Erot. et Gal. lexicis Littraeus post ἐγκηρ.
add. μαλακῷ δέρματι MV 10 ἔξωθεν pro ἔμπροσθεν MV
11 περιτείνον M 12 ἐπανακλῖν (ἐπανακλίνειν i. m. A⁴) ἐάν-
τὸν A 13 ante λύσ. add. λίην MV ἥ pro ἥ A ἀδια-
χώρητος ἔχουσα MV 14 τοί σι ἐπιδιδῶ A, mut. A³ in τοῖσιν
ἐπ. 15 μαδοῦ A, μάδον (ss. ead. man.) M, μόδον V
16 δαῦκον pro τοῦ δαύκου MV 17 ταχὺ MV ἐφθὸν V
18 χλιαρὸν (ss. A³) ἐφθὸν A 19 εὐκρητα A

στόμα ἢ κατὰ κοιλίην ἢ κατὰ κύστιν· ἡ δὲ τοῦ ἰδρω-
τος ἰδέη κοινὸν ἀπάντων.

16 L. 40. Ἐλλεβορίζειν δὲ χορὴ οἷς ἀπὸ κεφαλῆς
φέρεται ῥεῦμα· ὅσοι δὲ ἐξ ἀποστημάτων ἢ φλεβορρα-
γίης ἢ δι' ἀκροσίνην ἢ δι' ἄλλην τινὰ ἰσχυρὴν αἰτίην 5
ἐμпыοι γίνονται, μὴ δίδου ἐλλέβορον· οὐδὲν γὰρ ὥφε- 476
λήσει, καὶ ἦν τι πάθῃ, αἷτιος δόξει εἶναι ὁ ἐλλέβορος·
ἦν δὲ διαλύηται τὸ σῶμα ἢ πόνος ἐν κεφαλῇ ἢ ἢ ἢ
ἐμπεπλασμένα τὰ ὥτα ἢ ῥίς, ἢ πτυναλισμὸς ἢ γουνά-
των βάρος ἢ σώματος ὕγκος παρὰ τὸ ἔθος, ὅ τι ἂν 10
συμβαίνει μῆτε ὑπὸ πότων μῆτε ὑπὸ ἀφροδισίων μῆτε
ὑπὸ λύπης μῆτε ὑπὸ φρουτίδων μῆτε ὑπὸ ἀγρυπνιῶν·
ἦν μὲν τι τούτων ἔχῃ αἷτιον, πρὸς τοῦτο ποιεῖσθαι
τὴν θεραπείαν.

41. Τὰ δ' ἐκ πορείης ἀλγήματα πλευρέων, νώτου, 15
ὀσφύος, ἰσχίων, καὶ ὅσα ἀναπνέοντες ἀλγέουσιν πρό-
φασιν ἔχοντες· πολλάκις γὰρ μεμάθηκε φοιτᾶν ἐκ
κραιπάλων καὶ βρωμάτων φουσθέων ἀλγήματα καὶ 478
ἐς ὀσφῦν καὶ ἐς ἰσχία· οἷσι δ' ἂν ἢ αὐτῶν τοιαύδε,
δυσουρεῖται· τούτων δὲ πορείη αἰτίη καὶ κορυζέων καὶ 20
βράγχων.

18 L. 42. Ὅσα δὲ ἀπὸ διαιτημάτων, τὰ μὲν πολλά,

1 post κύστιν add. ἢ τινος ἄλλου τοιοῦδε ἄρθρον M V
εἰ pro ἢ M V 2 εἰδέη M V 3 ἐλεβ. V οἷσι M, οἷσιν V
4 φλεβοραγίης M V 5 ἀκροσίνην A M V 6 ἐλέβ. V ut
solet post ἐλλέβ. add. τοῖσι τοιούτοις M, τ. τοιούτοις V
ὥφελήσῃ A 7 κῆν M V αἷτιον M V δόξειεν A
8 ἢ om. M V 9 οὐάτα M V 11 συμβαίνει A μήθ' ὅ. π.
μήθ' ὅ. & M V ποτών libri, πότ. Gal. i. t. 12 μήτ' ἀγρ. A
ἐπὶ ante ἀγρυπν. om. A M V, non om. H R' S' 13 κῆν M V
15 μὴ δὲ τὰ pro τὰ δ' M V πορείης A, mut. A³ in πορείης
17 πολλάκις γὰρ om. A μεμάθηκε A¹ in textu, i. n. ἢ
μεμασθῆναι A³ 18 κραιπάλων A M 19 ὀσφῦς A οἷς A
αὐτέων ἢ M V 20 πορίη mut. A³ in πορείη

ἕκαστος ὡς ἂν παρὰ τὸ ἔθος διαιτηθῇ μάλιστα, ἐπισημαίνει. καὶ γὰρ ὅσοι ἂν μὴ μεμαθηκότες ἀριστῶν ἀριστησώσιν, ὄγκος πολλὸς αὐτοῖσιν τῆς γαστρὸς καὶ νυσταγμοῦ καὶ πληθώρῃ· ἣν δὲ δειπνήσωσι, κοιλίῃ 5 ἐκταράσσεται. συμφέροι δ' ἂν τούτοισιν ἐκλουσαμένοισι καθεύδειν· κοιμηθέντας δὲ περιπατῆσαι βραδέως συχνὴν περίοδον. καὶ ἣν μὲν λαπαχθῇ, δειπνῆσαι καὶ πιεῖν οἶνον ἐλάσσονα ἀκριτέστερον· ἣν δὲ μὴ λαπαχθῇ, ὑποχρίσασθαι τὸ σῶμα θερμῷ. καὶ ἣν διψῇ, ὑδαρέα 10 οἶνον γλυκὺν ἢ λευκὸν ἐπιπιόντα ἀναπαύεσθαι· ἣν δὲ μὴ ἐγκοιμηθῇ, πλείω ἀναπαύεσθαι. τὰ δ' ἄλλα ὁμοίως τοῖς ἐκ κραιπάλῃς διαιτάσθω.

43. Τὰ δὲ | ἀπὸ πομάτων· ὅσα μὲν ὑδαρέα, βραδύπορά ἐστι καὶ ἐγκυκλεῖται καὶ ἐπιπολάζει περὶ ὑπο- 15 χόνδρια καὶ ἐς οὔρησιν οὐ κατατρέχει. τοιούτου δὲ πόματος πληρωθεὶς μηδὲν ἔργον ὀξέως διαπρήξῃ, ὅπόσα τῷ σώματι συνταθέντι ἢ βίῃ ἢ τάχει πονεῖν συμβαίνει. ὡς μάλιστα δὲ ἡσυχάζετω, μέχρι καταπεφθῇ μετὰ τῶν σιτίων. ὅπόσα δὲ τῶν πομάτων ἀκριτέστερά ἐστιν 20 ἢ αὐστηρότερα, παλμὸν ἐν τῷ σώματι καὶ σφυγμὸν ἐν τῇ κεφαλῇ ἐμποιεῖ. τούτοισι καλῶς ἔχει ἐπικοιμᾶσθαι καὶ θερμὸν τι ἐπιρρυφεῖν, πρὸς ὃ τι μάλιστα ἡδιστα ἔχουσιν. νηστείῃ δὲ πονηρὸν πρὸς τὴν κεφαλαλγίην καὶ κραιπάλην.

1 ἐπισημαίνει V 2 μαθ. M 3 ante ἀριστησώσιν add. ἣν MV 4 ἐπιδειπν. MV 5 συμφέροι dedi, libri ξυμφέροι δ' ἂν A, δὲ sine ἂν cet. 7 κῆν μὲν MV 9 ὑποχρήσασθαι A κῆν διψῇ MV 10 λευκὸν ἢ γλ. MV ἣν ... ἀναπαύεσθαι (11) om. A 12 κραιπάλῃς AM 13 βραδύπορώτερά MV 15 τοιοῦδε sine δὲ A 16 μὴ δὲν A 17 ἢ ante βίῃ om. MV ταχὺ A 18 καταπεμφθῇ A, καταπεμφθήτω M, καταπεφθῇτω V 21 ἔχοι A 22 ῥοφέειν MV ἄπερ MV pro ὃ τι 24 κραιπάλην A

44. Ὅποσοι δὲ μονοσιτεῦσι, | κενοὶ καὶ ἀδύνατοί 482
εἶσι καὶ οὐρέουσι θερμὸν παρὰ τὸ ἔθος κενεαγγρόντες.
γίνεται δὲ καὶ τὸ στόμα ἄλμυρόν ἢ καὶ πικρόν, καὶ
τρέμουσιν ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ κροτάφους ἐπισυντείνου-
ται καὶ τὸ δεῖπνον οὐ δύνανται πέσσειν, ὥπως περ ἦν 5
ἡριστηκότεζ ἔωσιν. τούτους δὲ χρή δειπνεῖν ἔλασσον
ἢ μεμαθήκασι καὶ ὑγροτέρην μᾶζαν ἀντὶ ἄρτου καὶ
λαχάνων λάπαθον ἢ μολόχην ἢ πτισάνην ἢ τεῦτλα.
πίνειν δὲ κατὰ τὸ σιτίον οἶνον, ὅσον σύμμετρον, καὶ
ὑδαρέστερον καὶ ἀπὸ δεῖπνου περιπατήσαι ὀλίγον, ἕως 10
οὔρα καταδράμῃ καὶ οὐρήσῃ. χρήσθω δὲ καὶ ἰχθύσιν
ἐφθοῖσιν.

45. Βρώματα δὲ μάλιστα ἐπισημαίνει· σκόροδον
φῦσαν καὶ θέρμην περὶ τὸν θώρηκα καὶ κεφαλῆς βάρος
καὶ ἄσπην, καὶ εἴ τι ἄλλο ἄλγημα εἴη μεμαθηκὸς πρό- 15
σθεν, παροξύνειεν | ἄν· οὐρητικὸν δέ, καὶ τοῦτ' ἔχει 484
ἀγαθόν· ἄριστον δ' αὐτοῦ φαγεῖν μέλλοντι ἐξ πόσιν
λέναι ἢ μεθύοντι.

46. Τυρὸς δὲ φῦσαν καὶ στεγνότητα καὶ σιτίων
ἐξαψιν ποιεῖ· τό τε ὤμὸν καὶ ἄπεπτον· κάκιστον δὲ 20
ἐν ποτῶ φαγεῖν πεπληρωμένοισιν.

47. Ὅσπρια δὲ πάντα φνσώδεα, καὶ ὠμὰ καὶ ἐφθὰ

1 κεῖνοι M V 3 ἀλικὸν M, ἀλνκὸν V ἢ om. M V
5 ἦν om. A 6 ἔωσιν A, ἔωσι V πίνειν pro δειπν. M V
7 ἢ (in ras.) μαθήκασιν M μᾶζαν A V μετ' ἄρτου A
8 περὶ λαχάνων i. m. A λάπαθα M V μαλάχην M V
σεῦτλα M V πτισ. καὶ σεῦτλα V 9 περὶ οἶνον i. m. V
οἶνον om. A 11 οὐρήσει M V 12 ἐφθοῖσι V 14 φύσαν
A V 15 μεμαθηκὸς M V 16 παροξύνειν A τοῦτο M V
17 δὲ M V ante μέλλ. add. ἢ M V 19 φύσαν A M V
στεγνότητα A καὶ ante σιτ. (vulg.) om. A M V 20 ἐφαψιν A
τό τε om. M V, τό δ' A, τό τ' vulg. δ' ἐν M V 22 καὶ
ἐφθὰ (ἐφθὰ V ut solet) καὶ πεφρ. (ἦν. δὲ om.) καὶ βεβρεγμ. καὶ
χλωρά M V

καὶ πεφρυγμένα, ἥκιστα δὲ βεβρεγμένα ἢ χλωρά. τού-
τοις δὲ μὴ χρῆσθαι, εἰ μὴ μετὰ σιτίων. ἔχει δὲ καὶ
ιδίας μοχθηρίας ἕκαστον αὐτῶν. ἐρέβινθος μὲν φῦσαν,
<καὶ> ὤμος καὶ πεφρυγμένος, καὶ πόνον ἐμποιεῖ. φα-
5 κὸς δὲ στύφει καὶ ἄραδον ἐμποιεῖ, ἣν μετὰ τοῦ φλοιοῦ
ῆ. θερμός δὲ τούτων ἥκιστα κακὰ ἔχει.

48. Σίλφιον δὲ καὶ ὀπός· ἔστι μὲν οἷσι μάλιστα,
488 τοῖσι δὲ | ἀπείροις οὐ διέρχεται ἢ κοιλίῃ, ἀλλὰ καλεῖ-
ται ξηρὴ χολέρη. μάλιστα δὲ γίνεται, ἣν μετὰ πολλοῦ
10 τυροῦ μειχθῇ ἢ κρηφαγίης κρεῶν βοείων. τὰ μὲν γὰρ
μελαγχολικὰ παροξυνθεῖν ἂν παθήματα ὑπὸ βοείων
κρεῶν. ἀνυπέρβλητος γὰρ ἢ φύσις αὐτῶν, καὶ οὐ τῆς
τυχούσης κοιλίης καταπέψαι. βέλτιστα δ' ἂν ἀπαλλά-
ξαιεν, εἰ διέφθοισί τε χρέοιντο καὶ ὥς παλαιοτάτοιςιν.

15 49. Αἶγεια δὲ κρέα ὅσα τε ἐν βοείοις ἐνι κακὰ πάντ'
492 ἔχει [τὴν τε | ἀπεψίνην] καὶ φρυσωδέστερα καὶ ἐρενυμα-
τώδεα καὶ χολέρην ποιεῖ. ἔστι δὲ τὰ εὐωδέστατα καὶ
ἥδιστα. ταῦτα ἄριστα διέφθρα καὶ ψυχρά· τὰ δ' ἀηδέ-
στερα δυσώδεα καὶ σκληρά. ταῦτα κάκιστα καὶ τὰ πρόσ-
20 φατα. βέλτιστα δ' ἔστι τῇ θερυνῇ, μετοπώρου δὲ κάκιστα.

50. Χοῖρου δὲ πονηρά, ὅταν ἢ ἐνωμότερα ἢ περι-

2 ἦν pro εἰ MV 3 φῦσαν AMV 4 καὶ ante ὤμος add.
Erm. 5 στύφει V τοῦ om. MV 6 θερμός V ἥκιστα
τούτων ἐλάχιστα κακὰ A 7 σιλφίου δὲ καυλὸς καὶ ὀπός MV
9 ξηρὴ χολερῇ A, χολερῇ V 10 καὶ (pro ἢ) κρηφ. V βοείων
κρεῶν MV 11 καὶ ante παροξ. add. MV 12 ἀνυπέρβλητος
MV 13 ἀπαλλάττειν MV 14 διέφθοισι τὲ V ἀπαλωτάτ.
Cor. l. l. p. 64 15 αἷτια pro αἶγεια A ἐν om. MV βοείοις A,
mut. A³ in βοείοις, βοῖοις M πάντα MV 16 τὴν τε ἀπε-
ψίνην (-ψίαν A) glossam esse vidit Littraeus ἀρεγματώδεα A,
βρεγματώδεα MV, ἐρενυμ. vulg. 17 ἐμποιεῖ V εὐωδέστερα A
post εὐωδ. add. στερεὰ A 18 δὲ ἀηδέστατα MV
19 ante δυσώδ. add. καὶ MV 20 βέλτιον A δὲ MV τῇ
om. MV 21 πονηραὶ M ἦεν ὠμότε. A, mut. A³ in εἶεν ὠμ.

καὶ· χολερώδεα δ' ἂν εἶη καὶ ταρακτικά. ὕεα δὲ
βέλτιστα τῶν κρεῶν | πάντων· κράτιστα δὲ τὰ μήτε 494
ἰσχυρῶς πύονα μήτε λεπτὰ μήτε ἡλικίην παλαιοῦ
ἰερείου. ἐσθίειν δὲ ἄνευ τῆς φορίνης καὶ ὑπόψυχρα.

19 L. 51. Χολέρης δὲ ξηρῆς ἢ γαστήρ πεφύσεται, 5
καὶ ψόφοι ἐνεῖσι καὶ ὀδύνη πλευρῶν καὶ ὀσφύος,
διαχωρεῖ δ' οὐδὲν κάτω, ἀλλ' ἀπεστέγνεται. τὸν τοι-
όνδε διαφύλαξον, ὅπως μὴ ἐμείται, ἀλλὰ κοιλίῃ ὑπε-
λεύσεται. κλύσον οὖν ὅτι τάχιστα θερμοῦ καὶ ὡς
λιπαρωτάτῳ· καὶ ἐς ὕδωρ ἀλείφων ὡς πλείστῳ κάθιε 10
θερμόν, ἐν σκάφῃ κατακλίνων, καὶ τοῦ θερμοῦ παρὰ-
χει κατὰ σμικρόν· καὶ ἦν | θερμαινομένῳ αὐτῷ ἢ 496
κοιλίῃ ὑπὲρ, λέλυται. συμφέρει δὲ καὶ ἐγκοιμᾶσθαι
τῷ τοιῷδε καὶ πίνειν οἶνον λεπτόν καὶ παλαιὸν καὶ
ἀκρητέστερον. καὶ ἔλαιον δίδου, ἕως ἡσυχῇ [καὶ] ἢ 15
κοιλίῃ ὑπὲρ, καὶ λέλυται· σίτων δὲ καὶ τῶν ἄλλων
ἀπεχέσθω. ἦν δὲ μὴ ἀνῆ ὁ πόνος, ὄνου γάλα δίδου
πίνειν, ἕως καθαρθῇ. ἦν δὲ ὑγρὴ ἢ ἢ κοιλίῃ καὶ χολὴ
ὑποχωρῇ, καὶ στρόφοι καὶ ἔμετοι καὶ πνιγμοὶ καὶ
δηγμοί, τούτοις δὴ κράτιστον ἀτρεμίζειν· πίνειν δὲ 20
μελίκρητον καὶ μὴ ἐξεμεῖν.

1 χολερώτερα M, χολερώτατα V ἐνῆμ pro εἶη A, ἢ ἐν
i. m. A¹ ἐταρακτικά MV ὕεα A, ὕεα, i. m. γρ καὶ οὐα M
4 φορινῆς AMV 6 ἡσί A, mut. A³ in εἰσί 7 διαχωρῆ A
δὲ MV ἐπεστέγνεται A 9 κλύσον V ὅτι τάχος MV
ὅσαι πορωτάτῳ (antea ὡσαι παρωτάτῳ) A, ὡς λιπαρώτατον
MV 10 λειψῶν (sic) A ἐς V 11 σμικρόν παρὰχει pro
π. κ. σ. A 12 καὶ in ras. M 13 ὑπὲρ AV, ὑπείη M
ἐγκοιμᾶσθαι MV 14 καὶ ante ἀκρητ. om. MV 15 ὥστε
ἡσυχίη καὶ ἢ κοιλίῃ AMV, ἕως ἂν pro ὥστε Rhd., καὶ delevi
16 ὑπείη M καὶ om. V σιτίων sine δὲ MV 17 ἀνῆ
vulg., ἀνείη AMV 18 ὅπως pro ἕως A ἢ κοιλίῃ ἢ MV
19 πνιγμοὶ pro πνιγμοὶ A, καὶ δηγμοὶ om. MV 20 δὲ pro
δὴ MV 21 μὴ ante ἐξεμ. om. DK et quaedam ἀντίγραφα

20 L. 52. Ὑδρώπων δύο μὲν φύσεις, ὧν ὁ μὲν ὁ
 498 ὑπὸ τῇ σαρκὶ | ἐργχειρέων γίνεσθαι ἄφυκτος, ὁ δὲ μετ'
 ἐμψυσημάτων πολλῆς εὐτυχίης δεόμενος, μάλιστα μὲν
 τάλαιπωρήης καὶ πυρήης καὶ ἐγκρατείης. ξηρὰ δὲ καὶ
 5 δριμέα ἐσθιέτω· οὕτω γὰρ ἂν οὐρητικώτατος εἴη καὶ
 ἰσχύοι μάλιστα. ἦν δὲ δύσπνοος γένηται καὶ ἡ ὥρη
 θερμὴ ἐοῦσα τύχη καὶ ἡ ἡλικίη ἀκμάξῃ, ἀπὸ τοῦ
 βραχίονος αἷμα ἀφαιρεῖν· εἴτα θερμοὺς ἄρτους ἐξ οἴνου
 500 μέλανος καὶ ἐλαίου | ἀποβάπτων ἐσθιέτω καὶ ὥς
 10 ἐλάχιστα πίνων ὥς πλεῖστα πονεῖτω· καὶ κρέα ὕεια
 σαρκώδεα ἐσθιέτω ἐξ ὕξους ἐφθὰ, ὅπως πρὸς τοὺς
 ἀνάντεας περιπάτους ἀντέχη.

21 L. 53. Ὀκόσοι κοιλίας τὰς κάτω θερμὰς ἔχουσι
 καὶ δριμέα τὰ ὑποχωρήματα καὶ ἀνώμαλα διερχεται
 15 ὑπὸ συντήξιος αὐτοῖς, ἦν μὲν δυνατοὶ ἔωσιν, ἀντι-
 σπάσαι ἐλλεβόρω· ἦν δὲ μὴ, ὁ χυλὸς τῶν σιτανίων
 πυρῶν, παχύς, ψυχρὸς καὶ τὸ φάκινον ἔτνος καὶ
 ἄρτοι ἐγκρυφαίαι καὶ ἰχθύες πυρέσσοντι μὲν ἐφθοί,
 ἀπυρέτω δὲ ἐόντι ὁποῖ· καὶ οἶνος μέλας ἀπυρέτω, εἰ
 20 δὲ μὴ, ὕδωρ ἀπὸ μεσπίλων ἢ μύρτων ἢ οὔων ἢ μή-
 λων ἢ φοίνικος βαλάνων ἢ οἰνάνθης ἀμπέλου. ἦν δὲ

Galenī memoria 1 μὲν om. M V ὁ post ὧν om. A¹, add. A³
 ὁ μὲν ὑποσαρκίδιος M V 3 δὲ pro μὲν M V 4 τάλαιπωρήη
 καὶ πυρήη καὶ ἐγκρατήη A, ὑπὸ τάλαιπωρήης (κ. πυρ. om.) καὶ
 ἐγκρατείης M V 5 οὐρ. ἂν M V 6 ἢ pro γένηται M V 7 ἐαρινὴ
 pro θερμὴ M V ἡ ante ἡλικίη om. M V ante ἀκμάξῃ add.
 αἷμα M V post ἀκμ. add. καὶ ῥώμη ἢ M V 8 βραχίονος A
 10 ὕεια M 11 ἐξόδους ὁπῶτα M V ἐφθὰ A πρὸς τοὺς
 om. V 12 ἀνάντεας A, προσάντεας M V ἀντέχει mut. al. m.
 in ἀντέχη A 15 ἀπὸ pro ὑπὸ V ἔωσιν A V ἀντισπᾶσαι A¹,
 al. m. ἀντίσπασαι 16 ἐλλεβόρω τῷ λευκῷ ἀντισπᾶσαι M V
 εἰ pro ἢν S' ὁ om. A σιτανίων M, -νειών V, σιτανειών
 A¹, mut. A⁴ in σιτανίων 18 ἐφθοί V 19 ἐόντι om. A
 20 μεσπίλ. M ἢ μήλων ἢ οὔων M V 21 φοινικοβαλάνων M V

πυρετός ἔχη καὶ στρόφοι ἔωσι, γάλα ὄνειον | θερμὸν 502
ὀλίγον τὸ πρῶτον, ἔπειτα δὲ ἐκ προσαγωγῆς πλείον
καὶ λίνου σπέρμα καὶ πύρινα ἕλφριτα καὶ τῶν Αἰγυ-
πτίων κυάμων ἐξελὼν τὰ πικρά. καταλέσας, ἐπιπάσσω
πινέτω ἢ ὡς ἡμιπαγέα ἐσθιέτω ὅπτα καὶ σεμίδαλιν 5
καὶ κέγχρον καὶ χόνδρον ἐφθὸν ἐν γάλακτι· ἐφθὰ
ψυχρὰ ἐσθιέιν. καὶ τὰ τούτοις ὁμοῖα καὶ ποτὰ καὶ
ἐδέσματα προσφερέσθω.

22 L. 54. Τῆς διαιτητικῆς ἐστὶ μέγιστον παρα-
τηρεῖν καὶ παραφυλάσσειν ἐν τοῖσι μακροῖσιν ἀρρωστί- 10
μασι καὶ τὰς ἐπιτάσιαις τῶν πυρετῶν καὶ τὰς ἀνέσιαις,
ὥστε τοὺς καιροὺς διαπεφυλάχθαι, ὅποτε μὴ δεῖ τὰ
σιτία προσενεργεῖν, καὶ ἀσφαλές ὅποτε δεῖ προσε-
νεργεῖν εἰδέναι. ἐστὶ δ' ὅταν πλείστον ἀπέχῃσι τῆς
ἐπιτάσιος. 15

23 L. 55. Εἰδέναι δὲ τοὺς κεφαλαλγικοὺς ἐκ 506
γυμνασίων ἢ δρόμων ἢ πορειῶν ἢ κυνηγίων ἢ ἄλλου
τεν πόνου ἀκαίρου ἢ ἐξ ἀφροδισίων, τοὺς ἀχρούς,
τοὺς βραρχαλέους, τοὺς σπληνώδεις, τοὺς λειφαίμους,
τοὺς πνευματώδεις καὶ ξηρὰ βήσσοντας καὶ διψώδεις, 20
τοὺς φυσώδεις, φλεβῶν ἀπολήψιας, ἐντεταμένους ὑπο-
χόνδρια καὶ πλευρὰ καὶ μετάρθενον, τοὺς ἀπονευαρκω-

1 ἔχοι A πυρετός τε μὴ ἔχη MV ἔχωσι pro ἔωσι A
βόειον MV 1. 2 ὀλ. θερμ. A 2 δὲ om. MV 3 λινό-
σπερμα A 5 ὡιὸν M ὀπτῶν MV σεμίδαλιν M 6 ἐφ-
θὸν AV ἐφθὰ AV 8 ἐδέσματα V 10 φυλάσσειν MV
ante ἐν add. ὥσπερ ἐν τοῖς ὀξέσι καὶ MV τοῖς MV
11 ἐπιστάσιαις M. ἐπιστάσεως V 13 ὁκόταν δέη MV 14 ἐστὶ
δ' ὅτ' ἂν τί πλείστον ἀπέχουσι τῆς ἀποστάσιος A, ἔτι δὲ ὁκόταν
πλείστον ἀπέχουσι τῆς ἐπιτάσιος M, ἔτι δὲ ὁκόταν πλ. ἀπέχουσι
τῆς ἐπιστάσεως V 16 δὲ om. A, eius loco rasura 17 πο-
ριῶν M κυνηγισίων MV 18 τοῦ (scripsi τευ) A, τινὸς MV
δρόμον pro πόνου A 19 τοὺς ante σπλην. om. MV
αἰ(ss. ε ead. m.)φαίμους M, ἐφαίμους V

μένους καὶ ἀμανρὰ βλέποντας καὶ οἷς ἦχοι τῶν ὠτων
ἐμπίπτουσιν καὶ τῆς οὐρήθρης ἀκρατέως διακειμένους,
τοὺς ἰκτεριώδεας καὶ ὧν αἱ κοιλίαι ὠμὰ ἐκβάλλουσιν |
508 ἢ αἰμορραγέοντας ἐκ ρινὸς ἢ καθ' ἔδρην σφοδρῶς, ἣν
5 ἐν ἐμφυσήμασιν ἔωσιν ἢ πόνος αὐτοῖς ἐπιτρέχει σφο-
δρὸς καὶ μὴ ἐπικρατέωσιν· τῶν τοιῶνδε μηδὲνα φαρμα-
κεύειν. κίνδυνόν τε γὰρ ἔξει καὶ οὐδὲν ὠφελήσεις
τάς τε ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου κρίσιος ἀφαιρήσεις.

24 L. 56. Ἦν δὲ αἷμά τιμι συμφέρη ἀφαιρεῖν,
10 στερεῖν πρότερον ποιεῖν τὴν κοιλίην καὶ οὕτως ἀφαι-
ρεῖν καὶ λιμοκτονεῖν καὶ οἶνον ἀφαιρεῖν αὐτοῦ. ἔπειτα
τῇ διαίτῃ τὰ ἐπίλοιπα αὐτὸν καὶ πυρίῃσιν ἐνίκμοισι |
510 θεράπευε. ἣν δέ σοι κατάπνυκος ἢ κοιλίῃ δοκῇ εἶναι,
μαλθακῶ κλύσματι ὑπόκλυζε.

15 25 L. 57. Ἦν δὲ φαρμακεῦσαι δόξῃ, ἐλλεβόρῳ
ἀσφαλέως ἄνω κάθαιρε· κάτω δὲ μηδενὶ τῶν τοιῶνδε.
κράτιστον δὲ ἐς οὖρησιν καὶ ἐς ἰδρῶτας καὶ ἐς περι-
πάτους ἄγειν. καὶ τριψέι ἡσύχῳ χρέω, ἵνα μὴ πυκνώ-
σῃς τὴν ἑξιν· ἣν δὲ κλινοπετῆς ἦ, ἄλλοι τριβόντων
20 αὐτόν. καὶ ἣν μὲν ἐν τῷ θώρηκι ὑπὲρ τῶν φρενῶν
λυπῇ τὸ πάθος, ἀνακαθίζετω ὡς πλειστάκις, [καὶ ὡς
ἡκιστα προσκλινέσθωσαν, ἐς ὃ τι δυνατοὶ εἰσιν·] καὶ

1 οὐάτων MV 3 ἰκτεριώδεας MV 4. 5 ἣν ἐν φνυσήμασιν A,
ἢ ἐμφυσήμασιν MV ἔωσιν AMV ἐπιτρέχει AMV, -ῃ vulg.

σφοδρῶς M, σφοδρῶς A 7 κίνδυνοί A ἑξέεις MV, ὁξέεις
pro ἑξει A ὀνήσεις MV 10 στερεῖν A πρότερον . . .

ἀφαιρεῖν om. A 11 αὐτῶν A, αὐτέων MV, αὐτοῦ Rhd.

12 αὐτῶν A, αὐτέων MV, αὐτὸν Rhd. πυρίην A ἐν ἱμοῖσι

A et i. m. ἢ πυρίην ἐν ἡμῇ A³ 13 δοκέει A 16 κάθαιρε^{αι} A
μὴ δεινὸν A 17 κράτιστα δ' ἐς MV 18 χρέω M

19 τριβέτωσαν MV 20 αὐτῶν pro αὐτὸν A κῆν MV

21 αὐτὸν ἀνακαθίζειν MV καὶ ὡς ἡκ. — δυνατοὶ εἰσιν delevi

καθίζοντα ἀνατριβόντων πουλὺν χρόνον θερμῷ πολλῷ·
 ἣν δ' ἐν τῇ κάτω κοιλίῃ ὑπὸ φρένας ἴσχη τὰ ἀλγή-
 ματα, ἀνακείσθαι συμφέρει καὶ μηδεμίαν κίνησιν κινεῖ-
 σθαι. τῷ τοιῷδε | σώματι μηδὲν προσφέρεισθαι ἔξω 512
 τῆς ἀνατρίψιος. τὰ δ' ἐκ τῆς κάτω κοιλίης λύμενα 5
 δι' οὖρων καὶ ἰδρώτων, ἣν ὀλίσθη μετρίως, ὑπὸ αὐτο-
 ματισμοῦ λύεται, τὰ σμικρά. τὰ σφοδρὰ δὲ πονηρόν·
 οἱ τοιοῖδε γὰρ ἢ ἀπόλλυνται ἢ ἔνεν ἄλλων κακῶν οὐ
 γίνονται ὑγιέες, ἀλλ' ἀποστηρίζει καὶ τὰ τοιουτότροπα.

26 L. 58. Πόμα ὑδροπιῶντι· κανθαρίδας τρεῖς, 10
 ἀφελὼν τὴν κεφαλὴν καὶ πόδας ἐκάστης καὶ πετρά,
 τρίψας ἐν τρισὶ κυάθοισιν ὕδατος τὰ σώματα· ὅταν
 δὲ πονῇ ὁ πιών, θερμῷ βρεχέσθω ὑπαλειψάμενος
 πρότερον· νῆστις δὲ πινέτω· ἐσθιέτω δὲ ἄρτους θερ-
 μοὺς ἔξ ἀλείφατος. 15

59. Ἰσχαιμον· ὁπὸν συκῆς ἐν εἰρίῳ προσθεῖναι 514
 ἔσω πρὸς τὴν φλέβα ἢ πυτίνην συστρέψαντα βῦσαι ἐς
 τὸν μυκτῆρα ἢ χαλκίτιδος τῷ δακτύλῳ ἐπισπασάμενος
 <προσ>πίεσον καὶ τοὺς χόνδρους ἔξωθεν προσπίεξε
 ἐκατέρωθεν. καὶ τὴν κοιλίην λῦσον ὕνου γάλακτι ἐφθῶ 20
 καὶ τὴν κεφαλὴν ξυρῶν ψυκτικὰ πρόσφερε, ἣν ἐν ὥρῃ
 θερμῇ γίνηται.

1 post ἀνατριβ. add. μίν MV πολλῷ θερμῷ MV 2 δὲ
 MV ἔχη. A, ἴσχει M 3 μηδὲ μίαν A, μὴ δὲ μίην V,
 μηδὲ bis M κινεῖσθαι M 4 ante σώμ. add. τῷ Rhd. μὴ
 δὲν A συμφέρει pro μηδὲν προσφ. MV 5 δὲ MV 7 τὰ
 ante σφοδρὰ om. A 11 ἐκάστης post κεφαλὴν MV
 13 ὅπιοι A; mut. A³ in ὁ πιών 14 ante πρότερον add. δὲ MV
 δὲ ante πινέτω om. M 15 ἀλείφατος A 16 ante ἰσχαι-
 μον add. περὶ πρὸς τὴν ἐκ διπλῶν αἰμορραγίαν A 17 πιτίνην
 AV βῦσαι A, ἐμβῦσαι M, ἐμβῦσαι V 18 προσεπισπασά-
 μενος MV 19 πίεσον libri, προσπ. Rhd. προσπιέζειν MV
 20 τὴν ante κοιλίην om. MV λύσον AM ἐφθῶ AV
 21 στυπτικὰ A 22 γένηται A

60. Σησαμοειδὲς ἄνω καθαίρει· ἡ πόσις, ἡμιόλιον
δραγμῆς σταθμὸν ἐν ὀξυμέλιτι τετριμμένον. συμμίσγε-
516 ται δὲ καὶ τοῖ|σιν ἐλλεβόροισιν, καὶ ἥσσον πνίγει, τὸ
τρίτον μέρος τῆς πόσιος.

5 29 L. 61. Τριχώσιος· ὑποθεῖς τὸ ῥάμμα τῇ βελόνῃ
τῇ τὸ κύαρος ἐχούσῃ κατὰ τὸ ὀξὺ τῆς ἄνω τάσιος τοῦ
βλεφάρου ἐς τὸ κάτω διακεντήσας δίεες, καὶ ἄλλο ὑπο-
κάτω τούτου· ἀνατείνας δὲ τὰ ῥάμματα ῥάψον, καὶ
κατάδησον, ἕως ἂν ἀποπέσῃ. κῆν μὲν ἱκανῶς ἔχῃ· εἰ
10 δὲ μὴ, ἣν ἐλλείπῃ, ὀπίσω ποιεῖν τὸ αὐτό.

62. Καὶ τὰς αἰμορροΐδας τὸν αὐτὸν τρόπον· τῇ
βελόνῃ διώσας ὡς παχύτατον εἰρίου οἰσυνπηροῦ ῥάμμα
καὶ ὡς μέγιστον ἀποδήσεις· ἀσφαλεστέρη γὰρ γίνεται
ἡ θεραπεία. εἴτα ἀποπιέσας τῷ σηπτῷ χρέω καὶ μὴ
15 βρέχε, πρὶν ἀποπέσῃ· καὶ αἰεὶ μίαν καταλίμπανε. καὶ
μετὰ ταῦτα ἀναλαβὼν ἐλλεβορίσαι. εἴτα γυμναζέσθω
καὶ ἀφιδροῦτω· γυμνασίου δὲ τρίψις, πάλῃ ἀπὸ ὀρθοῦ·
δρόμου δὲ ἀπεχέσθω καὶ μέθης καὶ τῶν δοσιμέων ἕξω
ὀριγάνου. ἐμείτω δὲ δι' ἑπτὰ ἡμερέων ἢ τρεῖς ἐν τῷ
518 μηνί· οὕτω γὰρ ἂν ἔχοι ἄριστα τὸ | σῶμα. οἶνον δὲ
21 κισρὸν αὐστηρὸν ὑδαρεά, καὶ ὀλίγον τὸ ποτὸν πινέτω.

2 δραγμῆς M σταθμὸν scripsi, σταθμὸς A, ὁ σταθμὸς
MV τετριμμένος MV συμμίσγεται A 3 ἐλεβόρ. AV
5 ὑποθείστω (-θείσθω al. m.) ῥάμματι βελόνῃ A 6 κύαρος A
7 ἄνω pro κάτω A εἶναι δ' pro καὶ A 9 κατάδει
MV ὑποπέσῃ MV, ἀποπέσει A 10 ἐλλίπῃ M τὰ
αὐτὰ MV 11. 12 διώσεις τῇ βελ. MV, τῇ βέλτιον ἡδίως
εἶσως παχ. A, διώσας Rhd. 12 οἰσυνπηροῦ A¹, mut. in ὕσυν-
πηροῦ A⁴, εἰς ὑπ. M, ἐς ὑπ. V 13 ἀποδήσας MV
ἀσφαλεστάτη A 14 εἴτ' A χρῶ A 16 ἐλλεβόρ. A εἴτ'
ἀγνυμ. A 17 τε pro δὲ MV πολλῇ pro πάλῃ MV
ὀρθου MV 19 δι' om. MV τρεῖς AM 21 post ὕδαρ. add.
τε MV τὸ ποτὸν om. MV

63. Τοῖσι δ' ἐμπύοισι σκύλλης καταταμῶν κυκλί-
 σκους ἔψε ἐν ὕδατι, καὶ ἀποζέσας εὖ μάλα ἀπόχεον,
 καὶ ἐπιχέας ἄλλο ἔψε, ἕως ἂν ἀπτομένῳ διέφθον καὶ
 μαλθακὸν φανῇ· εἶτα τρίψας λείον σύμμισγε κύμινον
 πεφυργμένον καὶ λευκὰ σήσαμα καὶ ἀμυγδάλας λείας, 5
 τρίψας ἐν μέλιτι ἐκλεικτὸν δίδου καὶ ἐπὶ τούτῳ γλυ-
 κύν· ῥυφήματα δέ, μήκωνος τῆς λευκῆς ὑποτρίψας
 ὅσον λεκίσκιον, ὕδατι διεῖς, ἢ σητανίου πλύματι ἀλεύ-
 ρου ἐψήσας, μέλι ἐπιχέας, χλιαρὸν ἐπιρρυφών, οὕτω
 διαγέτω τὴν ἡμέρην· εἶτα ἐς τὰ ἀποβαίνοντα λογιζό- 10
 μενος τὸ δεῖπνον δίδου.

64. Λυσεντερίης· κυάμων καθαρῶν τεταρτημόριον
 καὶ | ἔρυθροδάνου δώδεκα κάρφεα λεία συμμείξαντα 520
 καὶ ἐψήσαντα λιπαρὸν διδόναι ἐκλείχειν.

65. Ὀφθαλμῶν· σποδὸς πεπλυμένη, λιπαρῷ πεφυρη- 15
 μένη, ὡς σταῖς μὴ ὑγρόν, λείον τρίψας, ὁμφακίῳ τῷ
 τῆς πικρῆς ὁμφακος ἀνυγρήνας, ἐν ἡλίῳ ἀναξηρήνας,
 ὑγραίνειν ὡς ἐνάλειπτον· ὅταν δ' αὐτὶς ξηρὸν γένηται,
 λείῳ τετριμμένῳ ξηρῷ ὑπόχριε καὶ παρὰπασσε τοὺς
 κανθούς. 20

66. Ὑγρόν· ἐβείου δραγμὴν ἐπ' ἀκόνης τρίβων,

1 δὲ M V σκύλλης M 2 ἔψεῖν ὕδ. M V, ἔψε ἐν ὕδ. A
 ἀπόχεον mut. al. m. in ἀποχέων A 3 ἔψε ἕως A, ἔψεε ὡς M,
 ἔψαι ἕως V ἀναπτομένῳ pro ἂν ἀπτ. V 5 νέας M V pro
 λείας 6 ὕδατι pro μέλιτι A ἐλλικτὸν M V, ἐλλ. A 7 λείης
 pro λευκῆς A 8 λευκίσκιον A ἢ om. M V σητανίῳ A
 9 ἐψήσας A V χλιερὸν A, α ss. A³, χληρὸν M V ἐπιρυ-
 φῶν A 13 δυοκαίδεκα M V καρφεάλια M V 14 ἐψήσαντα
 A V ἐλλείχειν A V, ἐλλίχειν M 15 λιπαρῷς M V περι-
 μένη A 16 ὡσταῖς A, ὡς στέαρ M V 17 τῆς om. M V
 ἂν ὑγρήνας A ξηρήνας A, ἀναξηράνας M 18 δὲ sine
 αὐτὶς M V, δ' αὐτῆς A, δ' αὐτὶς Rhd. 19 ὑπάλειψε pro ὑπό-
 χριε M V 21 δραγμὴν M V μίαν post δραγμὴν add. A
 δραχμ. (-γμ. A), χαλκ. κεν. ἐ. ὀβ. ἐπ' ἀκ. τρ. libri, transpos. Erm.

χαλκοῦ κεκαυμένου ἐννέα ὀβολούς, κρόκου τριώβολον·
ταῦτα τρίψας λεῖα, παράχει οἶνου γλυκέος κοτύλην
Ἀττικὴν, κᾶπειτα ἐς τὸν ἥλιον θείς, κατακαλύψας, ὅταν
συνεψηθῇ τούτῳ χρέω.

- 522 67. Πρὸς τὰς περιωδυνίας καὶ τὰ ῥεύματα· ἔστω
6 χαλκίτιδος δραγμὴ, σταφυλῆς, ὅταν δυσὶν ἡμέρησι
πεφθῇ, ἐκπιέσας, σμύρναν καὶ κρόκον τρίψας καὶ συμ-
μείξας τὸ γλεῦκος, ἔψησον ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ τούτῳ ὑπά-
λειφε τοὺς περιωδυνέοντας· ἔστω δὲ ἐν χαλκῷ ἄγγεῖον.
10 68. Ὑπὸ ὑστερικῶν πνιγομένων γυνώσις· πιέσαι
τοῖσι τρισὶ δακτύλοισι· κῆν αἰσθῆται, ταῦτα ὑστερικά
ἐστίν· ἦν δὲ μὴ, σπασμῳδεα.

69. Τοῖσιν ὑπνωτικοῖσι μηκωνίου λεκίσκιον Ἀττι-
κὸν στρογγύλον πόσις.

- 524 70. Λεπίδος μῆλαι τρεῖς τῷ πλάτει καὶ ἀλήτου
16 σητανίου κόλλης, πάντα ταῦτα λεῖα τρίψας, καταπότια
ποιήσας δίδου· κάτω ὕδωρ καθαίρει.

71. Κοιλίην ἐκκοπροῦ· ἐς ἰσχάδια τοῦ τιθυμάλλου
ἀπόσταξε ὅσον ἐπτάκις ἐς ἕκαστον, καὶ παιδίοισιν, εἴτα
20 ἐς καινὸν ἄγγος συνθεῖς ταμιεύεσθαι· δίδου πρὸ τῶν
σιτίων.

1 κρόκου V 4 χρέω M punctum post χρέω om. V
6 δραγμὴ MV ὅτ' ἂν V ὀνόταν δύο μέρηα λειφθῇ MV
7 alt. καὶ om. MV 8 ἔψησον MV τοῦτο A 9 περιωδυνέων-
τας A 10 πνιγομένης mut. in -μέναις A 11 τρισὶ om. V,
δυσὶ M δακτοῖλοις A τὰ pro ταῦτα MV 13 ὕδρω-
πιώδεσι(ν M) pro ὑπν. MV μηκωνίον MV 15 μῆλαι MV
ἀλέτου MV, ἄλλη τοῦ A 16 σητανίου AV κόλλησαντα
ταῦτα MV, κόλλης πάντα αὐτὰ ταῦτα A λεῖα om. A
καταποτὰ MV 17 ποιήσας om. M, ξυστρέψας pro ποιήσας V
18 ἰσχάδα AMV, unde dedi ἰσχάδια post ἰσχ. add. ὁποῦ
MV τιθυμάλου V 20 κενὸν V, κενὸν (αι ss. al. m.) A
συντιθεῖς A

72. Καὶ τὸ μηκώνιον τρίβων, ὕδωρ ἐπιχέων καὶ διηΐθέων, ἄλευρον φυρῶν, ἵτριον ὀπτῶν, μέλι ἐφθόν 528 παραχέων, τοῖς ὕδρωπικοῖσιν τρώγειν δίδου καὶ ἐπὶ πίνειν γλυκὺν ὕδαρέα ἢ μελίκρητον ὕδαρες [, τὸ ἀπὸ τῶν κηρίων]. ἢ μηκώνιον συλλέγων ταμιεύου, καὶ 5 θεράπευε.

1 καὶ ante διηθ. om. M V 2 φυρεωνιτρίου A, mut. A³
in φυρέων νιτρίου ἵτρίον M V, ἵτριον R' ἐφθόν AV
4. 5 τ. ἀ. τ. κ. interpretationem praecedentis vocabuli esse vidit
Erm. 5 κοπρίων pro κηρίων M V ἢ om. M V 6 post
θεράπ. add. παρέδωκα τοῖνυν τὰ τελευταῖα τοῦ λόγου: τοῦ περὶ
πτισάνης τὲ καὶ τῶν ὁμοίων τούτου: ~ μιχαήλ καλλιγραφεὺς ὁ
τὰ πάντα συγγράψας: καὶ εἴ τις ἀναγνῶτο εὐχεσθῆαι ὑπὲρ ἐμοῦ
τοῦ ἀμαρτωλοῦ A (cf. prolegomena p. VIII), Ἰπποκράτους περὶ
διαίτης ὀξέων, πτισάνης, πρὸς τὰς κνιδίας γνώμας M V

ΕΠΙΔΗΜΙΩΝ Α.

[κατάστασις πρώτη.]

II 598 L. 1. Ἐν Θάσῳ φθινοπώρου περὶ ἰσημερίην καὶ ὑπὸ
πληιάδα ὕδατα πολλά, συνεχέα μαλακῶς, ἐν νοτίοις.
5 χειμῶν νότιος, σμικρὰ βόρεια, ἀνῆμοί· τὸ σύνολον ἔς
γε χειμῶνα οἶον ἔαρ γίνεται. ἔαρ δὲ νότιον ψυχαι-
νόν, σμικρὰ ὕσματα. θέρος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπινέφε-
λον. ἀννδρίαί. ἐτησίαι ὀλίγα, σμικρὰ, διεσπασμένως
ἐπνευσαν.

10 Γενομένης δὲ τῆς ἀγωγῆς ὅλης ἐπὶ τὰ νότια καὶ
μετ' ἀνῆμων, πρῶτ' μὲν τοῦ ἥρος ἐκ τῆς πρόσθεν κα-
ταστάσιος ὑπεναντίας καὶ βορείου γενομένης ὀλίγοις
600 ἐγίνοντο | καῦσοι καὶ τούτοισι πάννυ εὐσταθέες, καὶ
ὀλίγοις ἡμορράγει οὐδ' ἀπέθνησκον ἐκ τούτων. ἐπάρ-
15 ματα δὲ παρὰ τὰ ὦτα πολλοῖσιν ἑτερόρροπα καὶ ἐξ
ἀμφοτέρων, τοῖσι πλείστοισιν ἀπύρροισιν ὀρθοστάδην·
ἔστι δὲ οἱ καὶ σμικρὰ ἐπεθερμαίνοντο. κατέσβη πᾶσιν

1 ἐπιδημία Ἰπποκράτους α. et infra Ἰπποκράτους ἐπιδη-
μιῶν Α, Ἐπιδημιῶν πρῶτον V 2 κατάστασις πρώτη vulg.,
om. libri 4 πλιάδα Α, mut. Α⁴ in πλιηάδα μαλθανά
ὡς ἐν νοτίοις V, νοτίοις Α 5 νότος Α, ι adscr. Α² βόρεια Α
ἦ pro ἔς (vulg. εἰς) ΑV 6 ἦρ ubique V νοτινὸν καὶ ψ. Α
ψυχινὸν Α 7 θέρος Α ἐπὶ om. V 8 διεσπασμένως Α
10 distinctionis auctor Ilbergius, idem 183, 19 et 184, 17

11 μετὰ V 12 βορείου γενομένης Α 13 εὐσταθεῖ Α, s ss. Α²,
εὐσταθῇ V 16 ἀπείροισι Α, ν add. Α³ 17 οἷς V, οἱ Α,
mut. Α² in οἷς καὶ om. V

ἀσινέως οὐδ' ἐξεπύησεν οὐδενὶ ὥσπερ τὰ ἐξ ἄλλων
 προφασίων. ἦν δὲ ὁ τρόπος αὐ|τῶν χαῦνα, μεγάλα, 602
 κεχυμένα, οὐ μετὰ φλεγμονῆς, ἀνώδυνα· πᾶσιν ἀσήμως
 ἠφανίσθη. ἐγίνετο δὲ ταῦτα μεираκίοισι, νέοισιν,
 ἀκμάζουσι, καὶ τούτων τοῖσι περὶ παλαίστρην καὶ γυμνά- 5
 σια πλείστοισι· γυναιξὶ δὲ ὀλίγησιν ἐγίνετο. πολλοῖσι
 δὲ βῆχες ξηραὶ βήσσουσι καὶ οὐδὲν ἀνάγουσιν· φωναὶ
 βραγχώδεις. οὐ μετὰ πολὺ, τοῖσι δὲ καὶ μετὰ χρόνον,
 φλεγμοναὶ μετ' ὀδύνης ἐς ὄρχιν ἐτερόρροποι, τοῖσι δὲ
 ἐς ἀμφοτέρους. πυρε|τοὶ τοῖσι μὲν, τοῖσι δ' οὐ. ἐπι- 604
 πόνως ταῦτα τοῖσι πλείστοισι. τὰ δ' ἄλλα ὅσα κατ' 11
 ἰητρεῖον ἀνόσως διῆγον.

2. Πρῶτὸν δὲ τοῦ θέρους ἀρξάμενοι διὰ θέρους καὶ
 κατὰ χειμῶνα πολλοὶ τῶν ἤδη πολὺν χρόνον ὑποφερο-
 μένων φθινώδεις κατεκλίνησαν, ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνδοι- 15
 αστῶς ἔχουσι πολλοῖσιν ἐβεβαίωσε τότε. ἔστι δ' οἷσιν
 ἠρξάτο πρῶτον τότε, οἷσιν ἔρρεπεν ἡ φύσις ἐπὶ τὸ
 φθι|νῶδες. ἀπέθανον δὲ πολλοὶ καὶ πλείστοι τούτων, 606
 καὶ τῶν κατακλινέντων οὐκ οἶδα εἴ τις οὐδ' εἰ μέτριον
 χρόνον περιεγένετο. ἀπέθνησκον δὲ ὀξυτέρως ἢ ὥς 20
 εἰθισται διάγειν τὰ τοιαῦτα· ὥς τὰ γε ἄλλα καὶ μα-
 κρότερα καὶ ἐν πυρετοῖσιν ἐόντα εὐφόρως ἠνεγκαν καὶ
 οὐκ ἀπέθνησκον, περὶ ὧν γεγραφέται. μούνον γὰρ καὶ
 μέγιστον τῶν γενομένων νοσημάτων τοὺς πολλοὺς τὸ
 φθινῶδες ἔκτεινεν.

25

2 δὲ om. A 4 ἐγέν. V μεираκίοισι A μεираκίοισιν
 εἰσὶν ἀκμ. V 6 πλείστοισι pro πολλ. V 9 ἐτερόρροπα A
 (-οι Erm.), ἐτερορρόπα V ut saepius, ἕτερον Gal. comm. 10 ἐς
 om. A ἀμφοτέροισι A οὐ V 12 ἰητρίον V 15 κατεκλίθη-
 σαν V τοῖσιν V ἐνδοι(v A¹, mut. A⁴ in οι)άστως AV 16 ἔχου-
 σιν A ἐβαίωσε A τοῦτο V 17 τουτέοισιν pro τότε οἷσιν V
 19 κατακλιθέντων V οἷδ' εἴ τις καὶ μέτρ. V 20 διεγέ-
 νετο V 22 καὶ ante ἐν om. AV, add. Littre ex R' et Gal.

Ἦν δὲ τοῖς πλείστοισιν αὐτῶν τὰ παθήματα τοιάδε·
 608 φρικώδεις πυρετοί, συνεχές, ὀξέες, τὸ μὲν ὅλον | οὐ
 διαλείποντες· ὁ δὲ τρόπος ἡμιτριταῖος· μίαν κουφό-
 τεροι, τῇ ἑτέρῃ παροξυνόμενοι, καὶ τὸ ὅλον ἐπὶ τὸ
 5 ὀξύτερον ἐπιδιδόντες. ἰδρωτες αἰεὶ, οὐ δι' ὅλου· ψύξις
 ἀκρέων πολλή καὶ μόρις ἀναθερμαινόμενα. κοιλίαι
 ταραχώδεις χολώδεσιν, ὀλίγοις, ἀκρόητοις, λεπτοῖσι,
 δακνώδεσι· πυκνὰ ἀνίσταντο. οὖρα ἢ λεπτὰ καὶ ἄχρω
 καὶ ἄπεπτα καὶ ὀλίγα ἢ πάχος ἔχοντα καὶ σμικρὴν
 10 ὑπόστασιν, οὐ καλῶς καθιστάμενα, ἀλλ' ὠμῇ τινι καὶ
 ἀκαίρῳ ὑποστάσει. ἐβησσαν δὲ σμικρά, πυκνά, πέποινα,
 κατ' ὀλίγα μόρις ἀνάγοντες· οἷσι δὲ τὰ βιαιότατα
 συμπίπτοι, οὐδ' ἐς ὀλίγον πεπασμὸν ἦει, ἀλλὰ διετέ-
 λειν ὠμὰ πτύοντες. φάρυγγες δὲ τοῖσι πλείστοισι
 15 τούτων ἐξ ἀρχῆς καὶ διὰ τέλους ἐπώδυνοι· εἶχον ἔρευ-
 θος μετὰ φλεγμονῆς· ῥεύματα σμικρά, λεπτά, δριμέα·
 ταχὺ τηκόμενοι καὶ κακούμενοι, ἀπόσιτοι πάντων γε-
 610 μάτων διὰ τέλους, ἄδιψοι· καὶ | παρὰ ληροὶ πολλοὶ
 περὶ θάνατον. περὶ μὲν τὰ φθινώδεα ταῦτα.
 20 3. Κατὰ δὲ θέρους ἤδη καὶ φθινόπωρον πυρετοὶ
 πολλοὶ συνεχές οὐ βιαίως, μακρὰ δὲ νοσέουσιν οὐδὲ
 περὶ τὰ ἄλλα δυσφόρως διάγουσιν ἐγένοντο· κοιλίαι

1 περὶ ἡμιτριταίου A i. tit., V i. m. τοῖσι V αὐτῶν mut.
 A³ in αὐτῶν τοιάδε om. A 2 ὀξέες om. A 3 ante
 μίαν add. ἢ A κουφοτέρην AV, -οι Littr. ex HK 4 post τῇ
 add. δ' V ἐπιπαροξ. V 5 ante αἰεὶ add. δὲ V 6 ἀκράων
 mut. A⁴ ut solet in ἀκρέων μόρις θερμαιν. V 8 δακνώδες A
 mutatum in δακνώδεσι ἄχρωα A, ἄχρο(ι m. 2)α V 9 καὶ
 ἄπεπτα om. A καὶ ante ὀλ. om. V 10 ἄλλωμή V 12 καὶ
 κατὸλίγα A βί^{αι}οτατα A 13 συμπίπτει A ἢ εἰ A, ἢ V
 15 διατέλεος A ut saepe ἐπώδυνοι· A, ἐπώδυνον V 19 μὲν
 ss. V² 20 θέρους A 21 post πολλοὶ add. καὶ V βίαιοι V
 22 ἐγένετο V

τε γὰρ τοῖσι πλείστοισι πάνν εὐφόρως καὶ οὐδὲν ἄξιον λόγου προσέβλαπτον. οὐδ' αὖτε τοῖσι πλείστοισιν εὐχρω μὲν καὶ καθαρά, λεπτὰ δὲ καὶ μετὰ χρόνον περὶ κρίσιν πεπαινόμενα. βηχώδεις οὐ λίην. οὐδὲ τὰ βησδόμενα δυσκόλως· οὐδ' ἀπόσιτοι, ἀλλὰ καὶ διδόναι πάνν ἐνε- 5 δέχετο. τὸ μὲν ὅλον ὑπενόσσειν [οἱ φθίνοντες] οὐ τὸν φθινώδεα | τρόπον πυρετοῖσι φρικώδεσι, σμικρὰ ὑφι- 612 δροῦντες. ἄλλοτε ἁλλοίως παροξυνόμενοι πεπλανημένως [τὸ μὲν ὅλον οὐκ ἐκλείποντες, παροξυνόμενοι δὲ τρι- ταιοφυέα τρόπον]. ἔκρινε τούτων, οἷσι τὰ βραχύτατα 10 γίνοιτο, περὶ εἰκοστήν, τοῖσι δὲ πλείστοισι περὶ τεσσα- ρακοστήν, πολλοῖσι δὲ περὶ τὰς ὀγδοήκοντα. ἔστι δ' οἷσιν οὐδ' οὕτως, ἀλλὰ πεπλανημένως καὶ ἀκρίτως ἐξέ- λιπον· τούτων δὲ τοῖσι πλείστοισιν οὐ πολὺν διαλι- πόντες χρόνον ὑπέστρεψαν οἱ πυρετοὶ πάλιν, ἐκ δὲ τῶν 15 ὑποστροφέων ἐν τῇσιν αὐτῇσι περιόδοισιν ἐκρίνοντο· πολλοῖσι δὲ αὐτῶν ἀνήγαγον, ὥστε καὶ ὑπὸ χειμῶνα 614 νοσεῖν.

Ἐκ πάντων δὲ τῶν ὑπογεγραμμένων ἐν τῇ κατα- στάσει ταύτῃ μούνοισι τοῖσι φθινώδεσι θανατώδεα 20 συνέπεσεν· ἐπεὶ τοῖσί γε ἁλλοῖσι πᾶσιν εὐφόρως, καὶ θανατώδεις ἐν τοῖσιν ἁλλοῖσι πυρετοῖσιν οὐκ ἐγένοντο.

1 ταραχώδεις pro γὰρ V 2 δὲ A εὐχροα codd.
 4 παιπενόμενα emend. A⁴ 6 οἱ φθ. (φθινέοντες V, φθινώ-
 δεες vulg.) deleui cf. Herm. XXVI 306 7 ἐφιδρ. V 8 ἁλλοι
 ὡς V 9 τὸ μὲν ὅλον — τρόπον deleui: ex cap. 7 (p. 186, 19)
 huc illata videntur esse 10 post ἐκρ. add. δὲ V βραχύτατα
 ἐγίνετο A 11 post εἰκ. add. ἡμέρην V δὲ post πλείστ. A
 τεσμ̃ A 13 post ἀλλὰ add. καὶ V 14 τοὺς πλείστους V
 διαλείποντες AV, -λιπόντες rec. 16 αὐτοῖσι A 17 δ' V
 21 ἐπὶ A¹V, ἢ ἐπεὶ i. m. A⁵, ἐπεὶ Gal. in cit. XVII, I 209
 εὐφόρως πᾶσι V 22 θανατῶδες ἐγένετο Gal. ibid.

[κατάστασις δευτέρη.]

4. Ἐν Θάσῳ πρῶτὸ τοῦ φθινοπώρου χειμῶνες οὐ
κατὰ καιρόν, ἀλλ' ἐξαίφνης ἐν βορείοισι καὶ νοτίοισι
πολλοῖς ὕγροι καὶ προεκρηγνύμενοι. ταῦτα δὴ ἐγένετο
5 τοιαῦτα μέχρι πλειάδος δύσιος καὶ ὑπὸ πλειάδα. χει-
μῶν δὲ βόρειος· ὕδατα πολλά, λάβρα, μεγάλα, χιόνες·
μειξαίθρια τὰ πλεῖστα. ταῦτα δὲ ἐγένετο μὲν πάντα,
οὐ λίην δὲ ἀκαίρως τὰ τῶν ψυχέων. ἤδη δὲ μεθ'
ἡλίου τροπὰς χειμερινὰς καὶ ἡνίκα ζέφυρος πνεῖν ἄρχε-
10 ται, ὀπισθοχειμῶνες μεγάλοι, βόρεια πολλά, χιὼν καὶ
616 ὕδατα πολλὰ συνεχῶς, | οὐρανὸς λαιλαπῶδης καὶ ἐπι-
νέφελος. ταῦτα δὲ συνέτεινε καὶ οὐκ ἀνίει μέχρι ἰση-
μερίας. ἔαρ δὲ ψυχρόν, βόρειον, ὕδατῶδες, ἐπινέφελον.
θέρους οὐ λίην καυματῶδες ἐγένετο· ἐτησίαι συνεχέες
15 ἔπνευσαν. ταχὺ δὲ περὶ ἀρκτοῦρον ἐν βορείοισι πολλὰ
πάλιν ὕδατα.

5. Γενομένου δὲ τοῦ ἔτους ὅλου ὕγροῦ καὶ ψυχροῦ
καὶ βορείου κατὰ χειμῶνα μὲν ὑγιηρῶς εἶχον τὰ πλεῖστα,
πρῶτὸ δὲ τοῦ ἥρος πολλοὶ τινες καὶ οἱ πλείστοι διῆγον
20 ἐπινόσως. ἤρξαντο μὲν οὖν τὸ πρῶτον ὀφθαλμίαι ῥοώ-
δες, ὀδυνώδες, ὕγραὶ ἀπέπτως· σμικρὰ λημῖα δυσκό-
λως πολλοῖσιν ἐκρηγνύμενα· τοῖσι πλείστοισιν ὑπέ-
στρεφον· ἀπέλιπον ὅψε πρὸς τὸ φθινόπωρον. κατὰ δὲ

1 κατάστ. δευτ. om. A, κατάστασις β: τμήμα δεύτερον: ~ V

2 πρὸς A 3 βορείοισι A 4 διεγένετο A, mut. A⁴ in δὴ
ἐγένετο, δὲ διεγέν. V 5 πλειάδος .. πλειάδα A¹, mut. A⁴ in
πλειάδ. δύσιος om. A 6 βόρειος A ut solet λαῦρα V7 μειξαίθρια V τὰ πλεῖστα om. V γίνεται A 8 ψυχέων A
11 συνεχῶς πολλά, καὶ οὐρ. V 12 ἡνι A 14 ἐγί-
νετο A συνεχῶς V 18 ὑγειηρῶς A 19 πρὸς pro ἥρος A

21. 22 πολλοῖσι δυσκ. V 22 ἐκ ῥηγν. V

θέρος καὶ φθινόπωρον δυσεντεριώδεις καὶ τεινεσμοὶ
καὶ λειεντεριώδεις. καὶ διάρροιαὶ χολώδεις, πολλοῖσι
λεπτοῖσιν, ὡμοῖσι καὶ δακνώδεις, ἔστι δ' οἷσι καὶ
ὕδατώδεις. πολλοῖσι δὲ καὶ περίρροιαὶ μετὰ πόνου
χολώδεις, ὕδατώδεις, ξυσματώδεις, πυώδεις, στραγγου- 5
ριώδεις· | οὐ νεφριτικά, ἀλλὰ τούτοισιν ἀντ' ἄλλων 618
ἄλλα. ἔμετοι φλεγματώδεις, χολώδεις καὶ σιτίων
ἀπέπτων ἀναγωγαί. ἰδρωῖτες· πᾶσι πάντοθεν πολὺς
πλάδος. ἐγίνετο δὲ ταῦτα πολλοῖσιν ὀρθοστάδην ἀπύ-
ροισι, πολλοῖσι δὲ πυρετοί, περὶ ὧν γεγράφεται. ἐν 10
οἷσι δὲ ὑπεφαίνετο πάντα τὰ ὑπογεγραμμένα, μετὰ
πόνου φθινώδεις. ἤδη δὲ φθινοπώρου καὶ ὑπὸ χει-
μῶνα πυρετοὶ συνεχέες — καὶ τισιν αὐτῶν ὀλίγοισι
κανσώδεις — ἡμερινοί, νυκτερινοί, ἡμιτριταῖοι, τρι-
ταῖοι ἀκριβέες, τεταρταῖοι, πλάνητες. ἕκαστοι δὲ τῶν 15
ὑπογεγραμμένων πυρετῶν πολλοῖσιν ἐγίνοντο.

6. Οἱ μὲν οὖν καῦσοι ἐλαχίστοισί τε ἐγένοντο καὶ
ἥκιστα | τῶν καμνόντων οὗτοι ἐπόνησαν. οὔτε γὰρ 620
ἥμορράγει, εἰ μὴ πάνυ σμικρὰ καὶ ὀλίγοισιν, οὔτε οἱ
παράληροι. τὰ τε ἄλλα πάντ' εὐφόρως. ἔκρινε τού- 20
τοιςι πάνυ εὐτάκτως, τοῖσι πλείστοιςι σὺν τῇσι δια-
λειπούσῃσιν ἐν ἑπτακαίδεκα ἡμέρησιν οὐδὲ ἀποθανόντα

1 ἤδη καὶ τὸ φθινόπ. V τεινεσμοὶ V ut 188, 14 τεινεσμοὶ
καὶ λειεντ. om. A 2 λειεντεριώδεις, καὶ διάρροια χολώδεσι λεπ-
τοῖσι πολλοῖσιν V 4 ὕδατώδεσι V περίρροιαὶ A¹, ρ add. A⁴
5 χολώδεσι A¹, mut. in -δες A⁴ ὕδατώδεις om. A
6 φρενητικά A 7 χολ., φλεγμ. V σιτίων A 9 πλάδος V
10 πυρέττουσιν Gal. i. t. 10. 11 ἐνίοισι τε V, ἐνίοισι δὲ A,
ἐν οἷσι δὲ Gal. i. t. 14 κανσώδεσιν V τριταῖοι om. V 15 πλά-
νήτες A, πλανῆτες V, item p. 186, 11 17 ἐγίν. A, ἐγίν. V,
ἐγέν. Gal. i. t. et in cit. IX, 848 Kuehn 18 ante οὔτοι add.
καὶ V αἰ
ἔτιον ἦσαν A, αἰ ss. A³ 19 αἱμορραγίῃ εἰ V οἱ
om. Gal. in cit. l. l. 20 πάντα εὐφόρως ἐκρίνετο V

οὐδένα οἶδα τότε καύσῳ οὐδὲ φρενιτικὰ τότε γενόμενα. οἱ δὲ τριταῖοι πλείους μὲν τῶν καύσων καὶ ἐπιπονώτεροι· εὐτάκτως δὲ τούτοις παῖσιν ἀπὸ τῆς πρώτης λήψιος τέσσαρας περιόδους· ἐν ἑπτὰ δὲ τελέως
 5 ἔκριναν οὐδ' ὑπέστρεψαν οὐδενὶ τούτων. οἱ δὲ τεταρταῖοι πολλοῖσι μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐν τάξει τεταρταίου ἤρξαντο, ἔστι δὲ οἷς οὐκ ὀλίγοισιν ἐξ ἄλλων πυρετῶν καὶ νοσημάτων ἀποστάσει τεταρταῖοι ἐγένοντο·
 622 μακρὰ δὲ καὶ ὥς εἴθισται τούτοις καὶ ἔτι μακρό-
 10 τερα συνέπιπτεν. ἀμφημερινοὶ δὲ καὶ νυκτερινοὶ καὶ πλάνητες πολλοῖσι πολλοὶ καὶ πολὺν χρόνον παρέμενον ὀρθοστάδην τε καὶ κατακειμένοις. τοῖσι πλείστοις τούτων ὑπὸ πληϊάδα καὶ μέχρι χειμῶνος οἱ πυρετοὶ παρείποντο. σπασμοὶ δὲ πολλοῖσι, μᾶλλον δὲ
 15 παιδίῳ, ἐξ ἀρχῆς καὶ ὑπεπύρεσσαν, καὶ ἐπὶ πυρετοῖσιν ἐγίνοντο σπασμοί· χρόνια μὲν τοῖσι πλείστοις τούτων, ἀβλαβέα δέ, εἰ μὴ τοῖσι καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πάντων ὀλεθρίως ἔχουσιν.

7. Οἱ δὲ δὴ συνεχές μὲν τὸ ὅλον καὶ οὐδὲν ἐκλεί-
 20 ποντες, παροξυνόμενοι δὲ παῖσι τριταιοφυέα τρόπον, μίαν ὑποκουφίζοντες καὶ μίαν παροξυνόμενοι, πάντων βιαιότατοι τῶν τότε γενομένων καὶ μακρότατοι καὶ μετὰ πόνων μεγίστων γενόμενοι· πρηέως ἀρχόμενοι, τὸ δ' ὅλον ἐπιδιδόντες αἰεὶ καὶ παροξυνόμενοι καὶ
 25 ἀνάγοντες ἐπὶ τὸ κᾶκιον· σμικρὰ διακουφίζοντες καὶ
 624 ταχὺ | πάλιν ἐξ ἐπισχέσιος βιαιοτέρως παροξυνόμενοι,

1 γιν. V 2 δὲ om. A 5 ἔκριναν A ὑπέστρεψεν V
 7 δ' V 8 ἐγίνοντο A, ἀποστάσεις ἐς τεταρταίους ἐγέν. V
 10 ἀμφημερινοὶ V 13 πληϊάδα A, mut. in πλειάδα A⁴ 15 ἐξ-
 αρχῆς A ut solet 19 δὴ om. V 24 δ' om. V 24—26 καὶ
 ἀνάγοντες — παροξυνόμενοι om. V 25 κακὸν A 26 βιαιο-
 τέροις A

ἐν κρισίμοις ὥς ἐπὶ τὸ πολὺν κακούμενοι. ῥίγεα δὲ
 πᾶσι μὲν ἀτάκτως καὶ πεπλανημένως ἐγίνετο, ἐλάχιστα
 δὲ καὶ ἥκιστα τούτοισιν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἄλλων πυρετῶν
 μείζω. ἰδρῶτες πολλοί, τούτοισι δὲ ἐλάχιστοι, κουφί- 5
 ζοντες οὐδέν, ἀλλ' ὑπεναντίον βλάβας φερόντες. ψύξις
 δὲ πολλὴ τούτοισιν ἀκρέων καὶ μόγις ἀναθερμαινό-
 μενα. [οὐδ'] ἄγρυπνοι τὸ σύνολον καὶ μάλιστα οὗτοι
 καὶ πάλιν κωματώδεις. κοιλίας δὲ πᾶσι μὲν ταραχώ-
 δεις καὶ κακαί, πολὺν δὲ τούτοισι κάκισται. οὔρα δὲ
 τοῖσι πλείστοισι τούτων ἢ λεπτά καὶ ὠμά καὶ ἄχρω 10
 καὶ μετὰ χρόνον σμικρὰ πεπαινόμενα κρισίμως ἢ πάχος
 μὲν ἔχοντα, θολερὰ δὲ καὶ οὐδέν | καθιστάμενα, οὐδ' 626
 ὑφιστάμενα, ἢ σμικρὰ καὶ κακὰ καὶ ὠμά τὰ ὑφιστά-
 μενα· κάκιστα δὲ ταῦτα πάντων. βῆχες δὲ παρείποντο
 μὲν τοῖς πυρετοῖσι, γράφαι δὲ οὐκ ἔχω βλάβην οὐδ' 15
 ὠφελείην γενομένην διὰ βηχὸς τότε.

8. Χρόνια μὲν οὖν καὶ δυσχερέα καὶ πάννυ ἀτάκτως
 καὶ πεπλανημένως καὶ ἀκρίτως τὰ πλείστα τούτων
 διετέλει γινόμενα καὶ τοῖσι πάννυ ὀλεθρίως ἔχουσι καὶ
 τοῖσι μῆ. εἰ γάρ τινες αὐτῶν καὶ διαλίποι σμικρὰ, 20
 ταχὺν πάλιν ὑπέστρεφεν. ἔστι δ' οἷσιν ἔκρινεν αὐτῶν
 ὀλίγοισιν, οἷσι τὰ βραχύτατα γένοιτο, περὶ ὀγδοηκοστήν
 ἐοῦσι, καὶ τούτων ἐνίοις ὑπέστρεφεν, ὥστε κατὰ χει-
 μῶνα τοὺς πλείστους αὐτῶν ἔτι νοσεῖν. τοῖσι δὲ πλεί-

2 τάχιστα A 4 δὲ om. A 5 ὑπεναντίον A, ὑπ' ἐναν-
 τίων V 6 δὲ om. V ἀκραίων A¹, em. A⁴ 7 οὐδ' (οὐδὲ V)
 del. Litt. καὶ om. V 8 κωματ. V δὲ om. V 9 πολ-
 λοῖσι V 10 ἄχρῳ A, α ss. A³, ἄχροα V 13 ante ἢ add. οὐδὲ
 πεπαινόμενα V καὶ ὠμά om. V ante τὰ ὑφ. add. καὶ A
 14 δὲ post κάκ. om. A πάντα V 20 διαλίποι A, mut. in
 διαλείποι A⁴, διαλείποιεν V 21 ὑπέστρεφον V ἔτι δὲ V
 22 βραδύτατα A γίνοιτο V περιπεσοῦσι pro περὶ ὀγδ.
 ἐοῦσι A 24 δὲ om. A

στοισιν ἀκριτῶς ἐξέλειπεν. ὁμοίως δὲ ταῦτα συνέπιπτεν
 τοῖς περιγινόμενοισιν καὶ τοῖσιν οὐ. πολλῆς δέ τινος
 γινομένης ἀκρισίης καὶ ποικιλής ἐπὶ τῶν νοσημάτων
 καὶ μεγίστου μὲν σημείου καὶ κακίστου διὰ τέλεος
 628 παρεπομένου τοῖσι πλείστοι|σιν ἀποσίτοις εἶναι πάν-
 6 των γευμάτων, μάλιστα δὲ τούτων, οἷσι καὶ τᾶλλα
 ὀλεθριῶς ἔχοι, διψώδεις οὐ λίην ἀκαίρως ἦσαν ἐπὶ
 τοῖσι πυρετοῖσι τούτοισι. γενομένων δὲ χρόνων μακρῶν
 καὶ πόνων πολλῶν καὶ κακῆς συντήξιος, ἐπὶ τούτοισιν
 10 ἀποστάσεις ἐγίνοντο ἢ μέζους, ὥστε ὑποφέρειν μὴ δύ-
 νασθαι, ἢ μείους, ὥστε μηδὲν ὠφελεῖν, ἀλλὰ ταχὺ
 παλινδρομεῖν καὶ συνεπείγειν ἐπὶ τὸ κῆκλον.

9. Ἦν δὲ τούτοισι τὰ γινόμενα δυσεντεριώδεα καὶ
 τεινεσμοί, καὶ λειεντερικοὶ καὶ ῥωώδεις. ἔστι δ' οἷσι
 15 καὶ ὕδρωπες μετὰ τούτων καὶ ἄνευ τούτων. ὅ τι δὲ
 παραγένοιτο τούτων βιαίως, ταχὺ συνήρει ἢ πάλιν ἐπὶ
 τὸ μηδὲν ὠφελεῖν. ἐξανθήματα σμικρὰ καὶ οὐκ ἀξίως
 τῆς περιβολῆς τῶν νοσημάτων καὶ ταχὺ πάλιν ἀφανι-
 ζόμενα ἢ παρὰ τὰ ὧτα οἰδήματα μωλνόμενα καὶ οὐδὲν
 630 ἀποσημαίνοντα, ἔστι δ' οἷς | ἐς ἄρθρα, μάλιστα δὲ
 21 κατὰ ἰσχίον, ὀλίγοις κρισίμως ἀπολείποντα καὶ ταχὺ
 πάλιν ἐπικρατεύμενα ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἔξιν.

10. Ἐθνησκον δ' ἐκ πάντων μὲν, πλείστοι δ' ἐκ
 τούτων, καὶ τούτων παιδία, ὅσα ἀπὸ γάλακτος ἦδη,
 25 καὶ πρεσβύτερα, ὀκταετέα καὶ δεκαετέα, καὶ ὅσα πρὸ

1 ἐξέλιπον V 3 γενομένης V 4 διατέλεος A 6 τ' ἄλλα V
 7 ἔχει A 10 ἢ . . . δύνασθαι om. V 12 κακὸν A
 14 λ(ει inser. A⁴)εντερικοὶ A 15 ὅσα pro ὅ τι V 16 παρα-
 γενοίετο V συνηρείη A pro συνήρει ἢ 17 τῶ V 19 μὴ
 λνόμενα A, μολννόμενα V, μωλνόμενα Foes. Oecon. s. v. μωλ.
 20 οἷσιν V 21 κατ' V ἀπολιπόντα V 22 ἔξιν V 23 δὲ
 sine ἐκ A utroque loco οὐ πάντες μὲν i. m. A⁵ 25 ὀκτα-
 ἐτέα A δεκαέτεα A, δεκατέα V, ε ss. V²

ἤβης. ἐγίνετο δὲ τούτοις ταῦτα οὐκ ἄνευ τῶν πρώ-
των γεγραμμένων, τὰ δὲ πρῶτα πολλοῖσιν ἄνευ τού-
των. μόνον δὲ χρηστὸν καὶ μέγιστον τῶν γενομένων
σημείων καὶ πλείστους ἐρρύσατο τῶν ἐόντων ἐπὶ τοῖσι
μεγίστοις κινδύνοις, οἷσιν ἐπὶ τὸ στραγγοῦριῶδες 5
ἐτράπετο καὶ ἐς τοῦτο | ἀποστάσεις ἐγίνοντο. συνέ- 632
πιπτε δὲ καὶ τὸ στραγγοῦριῶδες τῇσιν ἡλικίῃσιν ταύ-
τησιν γίνεσθαι μάλιστα. ἐγίνετο δὲ καὶ τῶν ἄλλων
πολλοῖσιν ὀρθοστάδην καὶ ἐπὶ τῶν νοσημάτων. ταχὺ
δὲ καὶ μεγάλη τις ἢ μεταβολὴ τούτοις πάντων ἐγί- 10
νετο. κοιλίαι τε γὰρ, καὶ εἰ τύχοιεν ἐφυγραινόμεναι
κακοήθεια τρόπον, ταχὺ συνίσταντο, γεύμασιν τε πᾶσιν
ἡδέως εἶχον, οἳ τε πυρετοὶ προήεες μετὰ ταῦτα. χρόνια
δὲ καὶ τούτοις τὰ περὶ τὴν στραγγοῦρήν καὶ ἐπι-
πόνως. οὗρα δὲ τούτοις ἦν πολλὰ παχέα καὶ ποι- 15
κίλα καὶ ἐρυθρά, μειζόπυα μετ' ὀδύνης. περιεγέγοντο
δὲ πάντες οὗτοι, καὶ οὐδένα τούτων οἶδα ἀποθανόντα.

11. Ὅσα διὰ κινδύνων, πεπασμοῦς τῶν ἀπιόντων
πάντας πάντοθεν ἐπικαίρους ἢ καλὰς καὶ κρισίμους 634
ἀποστάσεις σκοπεῖσθαι. πεπασμοὶ ταχυτῆτα κρίσιος καὶ 20
ἀσφάλειαν ὑγείης σημαίνουσιν, ὡμὰ δὲ καὶ ἄπεπτα καὶ
ἐς κακὰς ἀποστάσεις τρεπόμενα ἀκρισίας ἢ πόνους ἢ
χρόνους ἢ θανάτους ἢ τῶν αὐτῶν ὑποστροφάς. ὅ τι δὲ
τούτων ἔσται μάλιστα, σκεπτέον ἐξ ἄλλων. λέγειν τὰ

5 οἷσιν om. A 6 ἐγίνετο A 7 ante τὸ add. ἐν τοῖσι
πλείστοις V 11 εἰ καὶ V 12 κακοηθία V 13 τε om. A
14 τὴν om. V 15 post ἐπιπ. add. ἦν V εἶη A, εἶσι V,
ἦει Littr. e Parisinorum HJ ἦει καὶ om. A 16 μειζοποιὰ V
18 ὅσον A, ὁκόσα V δὲ διὰ κινδύνους V, δὲ ἀκινδύνως
vulg., ἀκινδύνως ἔστιν sine δὲ Gal. comm., ἐνόσειον δὲ ἀκινδύνως.
ad cap. 10 trahens Erm. 20 περὶ πεπασμῶν i. tit. A καὶ
(vulg.) om. A 20. 21 καὶ κρίσιος ἀσφ. V 21 ὑγιεῖν A, mut.
in ὑγείης A³, ὑγίην V καὶ ante ἐς (vulg.) om. AV 23 ὅτι A

προγενόμενα, γινώσκειν τὰ παρεόντα, προλέγειν τὰ
 ἐσόμενα· μελετᾷν ταῦτα. ἀσκεῖν περὶ τὰ νοσήματα δύο,
 636 ὥφε λεῖν ἢ μὴ βλάπτειν. ἡ τέχνη διὰ τριῶν, τὸ νόσημα
 καὶ ὁ νοσέων καὶ ὁ ἰητρός· ὁ ἰητρὸς ὑπηρέτης τῆς
 ἡ τέχνης· ὑπεναντιοῦσθαι τῷ νοσήματι τὸν νοσέοντα
 μετὰ τοῦ ἰητροῦ.

12. Τὰ περὶ κεφαλὴν καὶ τράχηλον ἀλγήματα καὶ
 βάρεα μετ' ὀδύνης ἄνευ πυρετῶν καὶ ἐν πυρετοῖσι·
 φρενιτικοῖσι μὲν σπασμοί, καὶ ἰώδεα ἐπανεμεῦσιν, ἐνιοι
 10 ταχυθάνатоι τούτων. ἐν καύσοισι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις
 πυρετοῖς, οἷσι μὲν τραχήλου πόνος καὶ κροτάφων βάρος
 καὶ σκοτώδεα περὶ τὰς ὕψιας καὶ ὑποχονδρίου σύν-
 τασις οὐ μετ' ὀδύνης γίνεται, τούτοισιν αἵμορραγεῖ |
 638 διὰ ῥινῶν· οἷσι δὲ βάρεα μὲν ὅλης τῆς κεφαλῆς, καρ-
 15 διωγμοὶ δὲ καὶ ἀσώδεές εἰσιν, ἐπανεμέουσιν χολώδεα
 καὶ φλεγματώδεα. τὸ πολὺ δὲ παιδίοισιν ἐν τοῖσι
 τοιούτοισιν οἱ σπασμοὶ μάλιστα, γυναιξὶ δὲ καὶ ταῦτα
 καὶ ἀπὸ ὑστερέων πόνοι, πρεσβυτέροισι δὲ καὶ ὕσοις
 ἤδη τὸ θερμὸν κρατεῖται, παραπληγικὰ ἢ μανικὰ ἢ
 20 στερεήσεις ὀφθαλμῶν.

[κατάστασις τρίτη.]

13. Ἐν Θάσῳ πρὸ ἀρκτούρου ὀλίγον καὶ ἐπ' ἀρκτού-
 ρου ὕδατα πολλὰ μεγάλα ἐν βορείοις. περὶ δὲ ἰση-
 μερίην καὶ μέχρι πληϊάδος νότια ὕσματα ὀλίγα. χειμῶν

1 προγινόμενα V 2 περὶ δύο τὰ νοσήματα A 5 τὸ
 pro τῷ A 6 post ἰητροῦ add. χορή V 8 βαρέα V 12 σι-
 τώδεα τὰ περὶ A post ὅψ. add. ἢ V 12.13 γίνεταί ξύντασις
 μετ' ὀδ. V 13 οὐ om. AV, add. Gal. i. t. et in cit. IX 753
 15 ἐπανεμοῦσι V 16 ἐν τούτοις τοιούτοισιν V 19.20 στέ-
 ρησις V, ὑστερήσεις pro ἢ στερεήσεις A, ἢ στερεήσεις vulg.
 21 κατάστασις τρίτη om. A 22 ἀρκτούρῳ A 23 πολλὰ om. A
 βορείοις A, βορεΐσι (sic) V 24 πλεῖ(εῖ A¹)άδος A

βόρειος, αὐχοί, ψύχεα, πνεύματα μεγάλα, χιόνες. περὶ δὲ ἰσημερίην χειμῶνες μέγιστοι. ἔαρ βόρειον, αὐχοί, 640 ὕσματα ὀλίγα, ψύχεα. περὶ δὲ ἡλίου τροπὰς θερινὰς ὕδατα ὀλίγα, μεγάλα ψύχεα μέχρι κύνος ἐπλησίασε. μετὰ δὲ κύνα μέχρι ἀρκτοῦρου θέρος θερμόν· καύματα 5 μεγάλα καὶ οὐκ ἐκ προσαγωγῆς, ἀλλὰ συνεχέα καὶ βίαια· ὕδωρ οὐκ ἐγένετο· ἐτησίαί ἐπνευσαν. περὶ ἀρκτοῦρον ὕσματα νότια μέχρι ἰσημερίας.

14. Ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ κατὰ χειμῶνα μὲν ἥρξαντο παραπληγίαι καὶ πολλοῖσιν ἐγίνοντο, καὶ τινὲς 10 αὐτῶν ἔθνησκον διὰ ταχέων· καὶ γὰρ ἄλλως τὸ νόσημα ἐπίδημον ἦν· τὰ δὲ ἄλλα διετέλεον ἄνοσοι. πρῶτ' δὲ τοῦ ἥρος ἥρξαντο καῦσοι καὶ διετέλεον μέχρι ἰσημερίας καὶ πρὸς τὸ θέρος. ὅσοι μὲν | οὖν ἥρος καὶ 642 θέρος ἀρξαμένου αὐτίκα νοσεῖν ἥρξαντο, οἱ πλείστοι 15 διεσφάζοντο, ὀλίγοι δὲ τινες ἔθνησκον. ἤδη δὲ τοῦ φθινοπώρου καὶ τῶν ὕμάτων γενομένων θανατώδεις ἦσαν καὶ πλείους ἀπώλλυντο.

Ἦν δὲ τὰ παθήματα τῶν καύσων, οἷσι μὲν καλῶς καὶ θαψιλέως ἐκ ῥινῶν αἱμορραγήσαι, διὰ τούτου μά- 20 λιστα σφάζεσθαι, καὶ οὐδένα οἶδα, εἰ καλῶς αἱμορραγήσαι, ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἀποθανόντα. Φιλίσκῳ γὰρ καὶ Ἐπαμείνوني καὶ Σιληνῷ τεταρταίῳ καὶ πεμπταίῳ σμικρὸν ἀπὸ ῥινῶν ἔσταξεν· ἀπέθανον. οἱ μὲν οὖν

1 βόριος A ut ubique 5 κῦνα V θέρος A 6 post

ἀλλὰ add. καὶ V 8 ὅτια A¹, v praefixit A² 10 ἥρξατο A, v ss. A² παραπλήγαι A 12 δ' V 15 ἀρξαμένου AV, ἀρξαμένου vulg. 16 ante τοῦ add. καὶ A 17 γενομένων A
19 ante τῶν add. μετὰ A 20 θαψιλέως A ἔκρινεν pro ἐκ ῥινῶν V αἱμορραγήσαι AV post αἷμ. add. ὑπὸ κύνῃ συνέβη V ante μάλιστα add. καὶ V 21 αἱμορραγήσει V, αἱμορραγήσαι A 23 ἐπαμείνوني A, ἐπαμείνωνι V σιλήνῳ V

πλείστοι τῶν νοσησάντων περὶ κρίσιν ἐπερρίγουν καὶ
 μάλιστα οἷσι μὴ αἱμορραγήσαι. ἐπερρίγουν δὲ καὶ οὗτοι
 καὶ ἐφίδρουν.

644 15. Ἔστι δὲ οἷσιν ἱκτεροὶ ἐκ|ταίοις, ἀλλὰ τούτοις
 5 ἢ κατὰ κύστιν κάθαρσις ἢ κοιλίῃ ἐκταραχθεῖσα ὠφέλει
 ἢ θασιλῆς αἱμορραγίῃ, οἷον Ἡρακλείδῃ, ὃς κατέκειτο
 παρὰ Ἀριστοκύδει. καίτοι τούτῳ καὶ ἐκ ῥινῶν ἡμορ-
 ράγησε καὶ ἡ κοιλίῃ ἐπεταράχθη, καὶ κατὰ κύστιν ἐκα-
 θήρατο· ἐκρίθη εἰκοσταῖος· οὐχ οἷον ὁ Φαναγόρεω
 10 οἰκίτης, ᾧ οὐδὲν τούτων ἐγένετο· ἀπέθανεν. ἡμορράγει
 δὲ τοῖσι πλείστοις, μάλιστα δὲ μεираκίοις καὶ ἀκμά-
 ζουσι, καὶ ἔθνησκον πλείστοι τούτων, οἷσι μὴ αἱμορ-
 ραγήσαι. πρεσβυτέροις δὲ ἐς ἰκτέρους ἢ κοιλίαι
 ταραχώδεις, οἷον Βίωνι τῷ παρὰ Σιληνὸν κατακειμένῳ.
 15 ἐπεδήμησαν δὲ καὶ δυσεντερίαι κατὰ θέρους, καὶ τις
 καὶ τῶν διανοσησάντων, οἷσι καὶ αἱμορραγίαι ἐγένοντο,
 ἐς δυσεντεριώδεα ἐτελεύτησεν, οἷον τῷ Ἐράτωνος παιδί
 καὶ Μύλλῳ πολλῆς αἱμορραγίης γενομένης ἐς δυσεν-
 646 τεριώδεα κατέστη· | περιεγένοντο.

20 Πολὺς μὲν οὖν μάλιστα οὗτος ὁ χυμὸς ἐπεπόλασεν,
 ἐπεὶ καὶ οἷσι περὶ κρίσιν οὐχ ἡμορράγησεν, ἀλλὰ παρὰ
 τὰ ὥτα ἐπαναστάντα ἠφανίσθη — τούτων δὲ ἀφανι-
 σθέντων παρὰ τὸν κενεῶνα βάρους τὸν ἀριστερόν, καὶ

2 αἱμορραγήσαι Α, αἱμορραγήσει V 3 ἐξίδρουν Α 4 δ' V
 5 ἢ κατὰ AV, ἢ D ἢ κοιλίῃ V ὠφελει Α, ὠφελῆσαι V
 6 ἡρακλείδῃ Α, ἡρακλείδης V 7 τωκύδει Α 9 φαναγορέω Α
 12 τοιουτέων V αἱμορραγήσαι VA, mut. in ἡμορράγη-
 σεν A⁴ 14 post ταραχ. add. ἢ δυσεντεριώδεις V σιλήνω V
 16 ἐγίνοντο V 17 τῷ ἰεράτωνος π. Α, τὸ ἐράτωνος παι-
 δίον V 18 μύλλω V 20 πολὺ Α ὁ χυμὸς οὗτος V

21 ἐπὶ A¹, em. A⁴ οὐχ' AV 22 ἠφανή(ι ss. A⁴)σθειη Α,
 εἰ inser. A³, σημαίνει τὰ κατὰ ἀπόσκεψιν A² i. m.

ἐς ἄκρον ἰσχύον — ἀλγήματος μετὰ κρίσιν γενομένου καὶ οὕρων λεπτῶν διεξιόντων, αἰμορραγεῖν σμικρὰ ἤρξατο περὶ τετάρτην καὶ εἰκοστήν, καὶ ἐγένοντο ἐς αἰμορραγίην ἀποστάσεις· Ἀντιφῶντι Κριτοβούλου ἀπεπαύσατο καὶ ἐκρίθη τελέως περὶ τεσσαρακοστήν. 5

16. Γυναῖκες δὲ ἐνόσησαν μὲν πολλαί, ἐλάσσους δὲ ἢ ἄνδρες καὶ ἔθνησκον ἥσσουν. ἐδυστόκεον δὲ αἱ πλεῖσται καὶ μετὰ τοὺς τόκους ἐπενόσεον, καὶ ἔθνησκον αὐται μάλιστα, οἷον ἡ Τελεβούλου θυγάτηρ ἀπέθανεν ἐκταίῃ ἐκ τόκου. τῇσι μὲν οὖν πλείεττις ἐν τοῖσι 10 πυρετοῖσι γυναικεῖα ἐπεφαίνετο καὶ παρθέ|νοισι πολ- 648 λῇσι τότε πρῶτον ἐγένετο· ἔστι δ' ἥσιν ἡμορράγησεν ἐκ ῥινῶν· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐκ ῥινῶν καὶ τὰ γυναικεῖα τῇσιν αὐτῇσιν ἐπεφαίνετο, οἷον τῇ Δαιθάρσεος θυγατρὶ παρθένῳ ἐπεφάνη τότε πρῶτον καὶ ἐκ ῥινῶν λάβρον 15 ἐρρῆ, καὶ οὐδεμίαν οἶδα ἀποθανοῦσαν, ἥσι τούτων τι καλῶς γένοιτο. ἥσι δὲ συνεκύρησεν ἐν γαστρὶ ἐχούσῃσι νοσήσαι, πᾶσαι ἀπέφθειραν, ἃς καὶ ἐγὼ οἶδα.

17. Οὗρα δὲ τοῖσι πλείστοισιν εὐχρῶ μὲν, λεπτὰ δὲ καὶ ὑποστάσις ὀλίγας ἔχοντα, κοιλία δὲ ταραχώ- 20 δεες τοῖσι πλείστοισι διαχωρήμασι λεπτοῖσι καὶ χολώδεσι. πολλοῖσι δὲ τῶν ἄλλων κεκριμένων ἐς δυσεντερίας ἐτελεύτα, οἷον Ξενοφάνει καὶ Κριτία. οὗρα δὲ

1 ἐς (vulg.) om. AV 3 ἤρξαντο· περὶ δὲ εἰκοστήν τε-
τάρτην ἐγένοντο καὶ V 5 τσῦ A, τεσσαράκοντα V 7 οἱ
pro ἡ V αἱ om. V 9 ἡ om. V τελεβούλου A 12 ἔστι
δ' ἥσιν ἡμ. ἐκ ῥ. in codd. ante καὶ παρθ. ... ἐγένετο (11. 12),
transpos. Erm. 11 καὶ παρθ. ... ἐπεφαίνετο (14) om. V
12 αἰμορρ. A 14 δαιθαρσέως V 16 οὐδὲ μίην V 17 ξυνε-
κύρησεν V 17. 18 ἐχούσῃσιν ἐν γαστρὶ V 18 νοσήσασαι A

19 εὐχρῶ^α A, α ss. A², εὐχροα V 22 κεκριμένων AV
δυσεντερίην V 23 ξενοφάνει^η A δὲ om. V

ὕδατῶδεα πολλὰ καθαρὰ καὶ λεπτὰ καὶ μετὰ κρίσιν
καὶ ὑποστάσιος καλῆς γενομένης καὶ τῶν ἄλλων καλῶς
650 κεκριμένων ἀναμνήσομαι οἷσιν ἐγένετο· Βίῳνι, ὃς
κατέκειτο παρὰ Σιληνόν, Κράτιδι τῇ παρὰ Ξενοφάνους,
5 Ἀρέτωνος παιδί, Μνησιστράτου γυναικί. μετὰ δὲ
δυσεντεριώδεις ἐγένοντο οὗτοι πάντες. [ἦρα ὅτι οὔρη-
σαν ὕδατῶδεα σκεπτέον.]

Περὶ δὲ ἀρκτοῦρον ἐνδεκαταίοισι πολλοῖσιν ἐκρινε
καὶ τούτοισιν οὐδ' αἶ κατὰ λόγον γινόμεναι ὑποστρο-
10 φαὶ ὑπέστρεφον· ἦσαν δὲ καὶ κωματώδεις περὶ τὸν
χρόνον τοῦτον, πλείω δὲ παιδία, καὶ ἔθνησκον ἥκιστα
οὗτοι πάντων.

18. Περὶ δὲ ἰσημερίην καὶ μέχρι πληιάδος καὶ ὑπὸ
χειμῶνα παρείποντο μὲν οἱ καῦσοι, ἀτὰρ καὶ οἱ φρε-
15 νιτικοὶ τηνικαῦτα πλεῖστοι ἐγένοντο καὶ ἔθνησκον
τούτων οἱ πλεῖστοι. ἐγένοντο δὲ καὶ κατὰ θέρος ὀλίγοι.
τοῖσι μὲν οὖν κανσώδεσιν ἀρχομένοισιν ἐπεσήμαινεν,
οἷσι τὰ ὀλέθρια συνέπιπτεν· ἀντίκα γὰρ ἀρχομένοισι
652 πυρετὸς ὀξύς, | σμικρὰ ἐπερρίγουν, ἄγρουπνοι, διψώ-
20 δεες, ἀσώδεες, σμικρὰ ἐφίδρουν περὶ μέτωπον καὶ
κλῆιδας, οὐδεὶς δι' ὅλου, πολλὰ παρέλεγον, φόβοι,
δυσθυμῖαι, ἄκρεα περίψυχρα, πόδες ἄκροι, μᾶλλον δὲ
τὰ περὶ χεῖρας· οἱ παροξυσμοὶ ἐν ἀρτίησι· τοῖσι δὲ

1 καθαρὰ om. A καὶ ante μετὰ om. A 3 κεκριμέ-
νων V ἀναμνήσωμαι A 4 Κρατίη τῇ παρὰ V, Κρατιαίτη
π. A, Κράτιδι τῇ Meineke, Ber. d. K. pr. Ak. d. W. 1852,
p. 581 Ξενοφάνους V 5 Ἀραίωνος A 6 ἐγένετο A
ἦρα (ἦρά γε V) — σκεπτέον del. Erm. 9 οὐθ' AV γινό-
μεναι V 10 καὶ om. V κωμματ. V 13 πλειιάδος A 14 οἱ ante
φρεν. om. V 15 ἐγίνοντο V 16 ἐγένετο A 18 ἐνέπιπτεν A,
ξυνέπιπτον V, ξυνέπιπτεν vulg. 19 ἐπερρίγουν V post ἀγρ. add.
ἀδήμονες R' Gal., Litt. 21 διόλου A 22 ἄκραια A ὑπόψυχρα V
μάλιστα V 23 ante τὰ add. καὶ V ἐναντίοισι pro ἐν ἀρτ. V

πλείστοις τετραταίοις οἱ πόνοι μέγιστοι καὶ ἰδρῶς ἐπὶ πλεῖστον ὑπόψυχρος καὶ ἄκρα οὐκ ἔτι ἀνεθερμαίνοντο, ἀλλὰ πελιδνὰ καὶ ψυχρά, οὐδ' ἐδίψων ἔτι ἐπὶ τούτοις· οὐρα τούτοις ὀλίγα, μέλανα, λεπτὰ καὶ κοιλία ἐφίσταντο· οὐδ' ἡμορράγησεν ἐκ ρινῶν οὐδενί, 5 οἷσι ταῦτα συμπίπτει, ἀλλ' ἢ | σμικρὰ ἔσταξεν· οὐδ' ἐς 651 ὑποστροφὴν οὐδενὶ τούτων ἦλθεν, ἀλλ' ἑκταῖοι ἀπέθνησκον σὺν ἰδρῶτι. τοῖσι δὲ φρενιτικοῖσι συνέπιπτε μὲν καὶ τὰ ὑπογεγραμμένα πάντα, ἔκρινε δὲ τούτοις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐνδεκαταίοις· ἔστι δ' οἷσι καὶ εἰκο- 10 σταίοις, οἷσιν οὐκ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἢ φρενίτις ἤρξατο <ἢ> περὶ τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν, ἀλλὰ μετρίως ἔχουσιν ἐν τῷ πρώτῳ χρόνῳ περὶ τὴν ἐβδόμην ἐς ὀξύτητα | 656 τὸ νόσημα μετέπεσεν.

19. Πληθὸς μὲν οὖν τῶν νοσημάτων ἐγένετο. ἐκ 15 δὲ τῶν καμνόντων ἀπέθνησκον μάλιστα μειράκια, νέοι, ἀκμάζοντες, λεῖοι, ὑπολευκόχρωτες, ἰθύτριχες, μελανότριχες, μελανόφθαλμοι, οἱ εἰκῇ καὶ ἐπὶ τὸ ῥάθυμον βεβιωκότερες, ἰσχνόφωνοι, τρηχύφωνοι, τραυλοί, ὀργίλοι. καὶ γυναῖκες πλεῖσται ἐκ τούτου τοῦ εἶδους ἀπέθνησκον. 20 ἐν δὲ ταύτῃ τῇ καταστάσει ἐπὶ σημείων μάλιστα τεσσάρων διεσφύζοντο· οἷσι γὰρ ἢ διὰ ρινῶν καλῶς αἵμορραγῆσαι ἢ κατὰ κύστιν οὐρα πολλὰ καὶ πολλὴν καὶ

2 ἄκρα A, mut. in ἄκρα A¹ οὐκέτι A ἐθερμαίνοντο V 3 ἐδίψων. ἐπὶ τούτοις οὐρα τούτοις μέλανα ὀλ. V 5 post κοιλία add. τούτοις A 6 ἀλλ' ἢ Blass, Gomp., ἀλλὰ libri 7 ἀλλὰ καὶ ἔθνησκον V 8 9 οὐ σ. μ. τ. ὅ. R' Litt. 9 ἅπαντα V ἐκρίνετο V 10 ἐπὶ om. AV οἷσιν sine καὶ V 11 οἷσιν — μετέπεσεν (14) om. AV, οἷσιν εὐθύς οὐκ vulg., transposui et ἢ addidi auctore Blassio 16 μάλιστα om. A νέοι ἀκμάζοντες sine interpunct. A 17 ἐπὶ λευκῷ χρώτερες A, λευκοχρώτες V 18 ἡσυχῇ pro οἱ εἰκῇ Gal. i. t. 21 ταύ A, τη ss. A², ἐν δὲ τῇ καταστ. ταύτῃ V 22 ἡμορράγησεν^{εν} A, αἵμορραγῆσαι V

658 καλήν ὑπόστασιν | ἔχοντα ἔλθοι ἢ κατὰ κοιλίην ταρα-
 χώδεα χολώδεσιν ἐπικαίρως, ἢ δυσεντερικοὶ γενοίαιτο.
 πολλοῖσι δὲ συνέπιπτε μὴ ἐφ' ἐνὸς κρίνεσθαι τῶν
 ὑπογεγραμμένων σημείων, ἀλλὰ διεξιέναι διὰ πάντων
 5 τοῖσι πλείστοις καὶ δοκεῖν μὲν ἔχειν ὀχληροτέρως·
 διεσφύζοντο δὲ πάντες, οἷσι ταῦτα συμπίπτοι. γυναιξὶ
 δὲ καὶ παρθένοισι συνέπιπτε μὲν καὶ τὰ ὑπογεγραμ-
 μένα σημεία πάντα, ἥσι δὲ ἢ τούτων τι καλῶς γένοιτο
 ἢ τὰ γυναικεῖα δαψιλέως ἐπιφανείη, διὰ τούτων ἐσφύ-
 10 ζοντο καὶ ἔκρινε, καὶ οὐδεμίαν οἶδα ἀπολομένην, ἥσι
 τούτων τι καλῶς γένοιτο. Φίλωνος γὰρ θυγάτηρ, <ἥ>
 ἐκ ῥινῶν λάβρον ἐρρύη, ἐβδομαίῃ ἐοῦσα ἐδείπνησεν
 ἀκαιροτέρως· ἀπέθανεν.

[Οἷσιν ἐν πυρετοῖσιν ὀξέσι, μᾶλλον δὲ καυσώδεσιν,
 15 ἀέκουσιν δάκρυα παραρρεῖ, τούτοις ἀπὸ ῥινῶν αἱμορ-
 ραγίην προσδέχεσθαι, ἣν καὶ τᾶλλα ὀλεθρώως μὴ ἔχω-
 660 σιν, ἐπεὶ τοῖσί γε φλεύρως ἔχουσιν οὐχ | αἱμορραγίην,
 ἀλλὰ θάνατον σημαίνει.]

20. Τὰ παρὰ τὰ ὥτα ἐν πυρετοῖσιν ἐπαιρόμενα
 20 μετ' ὀδύνης ἔστιν οἷσιν ἐκλείποντος τοῦ πυρετοῦ κρι-
 σίμως οὔτε καθίστατο οὔτε ἔξεπύει· τούτοις διάρροιαι
 χολωδέων ἢ δυσεντερική ἢ παχέων οὔρων ὑπόστασις
 γενομένη ἔλυσεν, οἷον Ἑρμίππῳ τῷ Κλαζομενίῳ. τὰ
 δὲ περὶ τὰς κρίσιδας, ἐξ ὧν καὶ διεγινώσκομεν, ἢ ὅμοια

1 ὑπόστ. καὶ καλήν V 5 δοκέει V 6 συμπίπτει A,
 ξυνεμπίπτοι V 8 εἰ pro ἢ A², denuo illevis A⁴ 9 δαψι-
 λῶς AV 10 οὐδὲ μίαν V ἀπολομένην V 11 θυγατρί V
 ἥ de meo addidi 14 Οἷσιν — σημαίνει (18) del. Erm.
 δὲ om. V 15 ἀεκούσια V παραρρεῖ A ἀπὸ ῥινῶν
 om. A 16 μὴ ὁλ. V 17 Ἐπὶ A¹, ι mut. in εἰ A³, ἐπὶ V
 20 ἔστιν V 22 χολώδεων V 23 λύει V 24 διαγινώσκο-
 μεν V ἢ mut. in εἰ A⁴, εἰ Gal. in cit. IX, 848 Kuehn

ἢ ἀνόμοια, οἷον οἱ δύο ἀδελφεοί, οἱ ἥρξαντο ὁμοῦ τὴν
 αὐτὴν ὥρην· κατέκειντο παρὰ τὸ θέρετρον· Ἐπιγένεος
 ἀδελφεοί. τούτων τῷ πρεσβυτέρῳ ἔκρινεν ἑκταίῳ, τῷ
 δὲ νεωτέρῳ ἑβδομαίῳ. ὑπέστρεψεν ἀμφοτέροισιν ὁμοῦ
 τὴν αὐτὴν ὥρην | καὶ διέλειπεν ἡμέρας πέντε. ἐκ δὲ 662
 τῆς ὑποστροφῆς ἐκρίθη ἀμφοτέροισιν ὁμοῦ τὸ σύμπαν 6
 ἑπτακαιδεκαταίοισιν. ἔκρινε δὲ τοῖσι πλείστοισιν ἑκ-
 ταίοις. διέλειπεν ἕξ· ἐκ δὲ τῶν ὑποστροφῶν ἔκρινε
 πεμπταίοις. οἷσι δ' ἔκρινεν ἑβδομαίοισι, διέλειπεν ἑπτὰ·
 ἐκ δὲ τῆς ὑποστροφῆς ἔκρινε τριταίοις. οἷσι δ' ἔκρινεν 10
 ἑβδομαίοισι, διαλείποντα τρεῖς ἔκρινεν ἑβδομαίοις. οἷσι
 δ' ἔκρινεν ἑκταίοισι, διαλείποντα | ἕξ ἐλάμβανε τρισίν, 664
 διέλειπε μίαν, μίαν ἐλάμβανεν· ἔκρινεν, οἷον Εὐάγοντι
 τῷ Δαιθάρσεος. οἷσι δ' ἔκρινεν ἑκταίοισι, διέλειπεν
 ἑπτὰ, ἐκ δὲ τῆς ὑποστροφῆς ἔκρινε τετάρτῃ, οἷον τῇ 15
 Ἀργαῖδου θυγατρὶ. οἱ μὲν οὖν πλείστοι τῶν νοσησάν-
 των ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ τούτῳ τῷ τρόπῳ διενόση-
 σαν, καὶ οὐδένα οἶδα τῶν περιγενομένων, ᾧτινι οὐχ
 ὑπέστρεψαν αἱ κατὰ λόγον ὑποστροφαὶ γινόμεναι, καὶ
 διεσφάζοντο πάντες, οὓς ἀγῶ οἶδα, οἷσιν αἱ ὑποστροφαὶ 20
 διὰ τοῦ εἶδους τούτου γενοίατο. οὐδὲ τῶν διανοση-
 σάντων διὰ τούτου τοῦ τρόπου οὐδενὶ οἶδα ὑποστρο-
 φὴν γενομένην πάλιν.

1 οἱ om. V 2 θέητρον V π. τὸ θέρετρον Ἐπιγένεος [ἀδ.].
 Ilb. 3 τῷ ante πρεσβ. om. A, restit. A³ ̅̅̅ (ἐκτῇ ut vulg.) V

4 ̅̅̅ V 5 καὶ om. V Gal. in cit. l. l. p. 849 διέλειπεν A 7 ε'
 pro ἐκτ. V 8 ante διέλ. add. ὁ A διέλειπεν ̅̅̅ V 9 δὲ V διέ-
 λιπεν ἑβδόμῃ V 10 τρίτῃ V 11 ̅̅̅ καὶ διαλείποντα ~ V
 τρεῖς A ̅̅̅ V 12 ̅̅̅ διαλ. ̅̅̅ V γ' V 13 διέλ. μίαν· καὶ
 μίαν V ἐκρίνετο V 14 δαὶ θαρσέος A, Δηϊθαρσέως V
 ̅̅̅ V 15 ̅̅̅ V, ̅̅̅ A 16 ἀγαῖδου A 18 ὄντινα A, ὄν V,
 ᾧτινι Lind., Freind. 19 κατὰ λόγον αἱ V 20 καὶ ἐγὼ V

21. Ἐθνησκον δὲ τοῖσι νοσήμασι τούτοις οἱ πλεί-
στοι ἑκταῖοι, οἷον Ἐπαμεινώνδας καὶ Σίληνός καὶ
666 Φιλίσκος ὁ Ἀνταγόρεω. οἷσι δὲ | τὰ παρὰ τὰ ὦτα
γενοίατο, ἔκρινε μὲν εἰκοσταίοισι, κατέσβη δὲ πᾶσι καὶ
5 οὐκ ἔξεπύησεν, ἀλλ' ἐπὶ κύστιν ἐτράπετο. Κρατιστώ-
νακτι, ὅς παρ' Ἡρακλεῖ ὤκει, καὶ Σκύμνον τοῦ γνα-
φῆως θεραπαίνῃ ἔξεπύησεν· ἀπέθανον. οἷσι δ' ἔκρινεν
ἐβδομαίοισι, διέλειπεν ἑννέα, ὑπέστρεφεν, ἔκρινεν ἐκ
τῆς ὑποστροφῆς τεταρταίοισι — Παντακλεῖ, ὅς ὤκει
10 παρὰ Διονύσιον —. οἷσι δ' ἔκρινεν ἐβδομαίοισιν,
διέλειπεν ἕξ· ὑποστροφή· ἐκ δὲ τῆς ὑποστροφῆς ἔκρι-
νεν ἐβδομαίοισι — Φανοκρίτῳ, ὅς κατέκειτο παρὰ
Γνάθωνι τῷ γναφεῖ —.

22. Ὑπὸ δὲ χειμῶνα περὶ ἡλίου τροπὰς χειμερινὰς
15 καὶ μέχρι ἰσημερίης παρέμενον μὲν καὶ οἱ καῦσοι καὶ
τὰ φρενιτικά, καὶ ἔθνησκον πολλοί· αἱ μέντοι κρίσιες
μετέπεσον, καὶ ἔκρινε τοῖσι πλείστοισιν ἕξ ἀρχῆς
668 πεμ|πταίοισι, διέλειπε τέσσαρας, ὑπέστρεφεν, ἐκ δὲ
τῆς ὑποστροφῆς ἔκρινε πεμπταίοισι, τὸ σύμπαν τεσσα-
20 ρεσκαϊδεκαταίοις. ἔκρινε δὲ παιδίοισιν οὕτω τοῖσι
πλείστοισιν, ἀτὰρ καὶ πρεσβυτέροισιν. ἔστι δὲ οἷσιν
ἔκρινεν ἑνδεκαταίοις, ὑποστροφή τεσσαρεσκαϊδεκαταίοις,
ἔκρινε τελέως εἰκοστῇ. εἰ δέ τινες ἐπερρίγουν περὶ

1 δ' ἐν τοῖσι V τούτοις om. V 2 ἑκταίοις A, 5' V

ἐπαμεινώνδας A, ἐπαμεινώνδας V σιληνός A, σίληνος V
3 ἀνταγόρεω A 4 γένοιτο R¹ Erm. 5 ἐτράπετο AV, ἐτράπ. vulg.
κρατιστῶν ἄκτιος A 6 παρ' ἡρακλεῖ ὤκει A, παρὰ ἡρα-
κλεῖω V 8 ζ' V διέλειπεν A 9 Δ' V ante Παντ. add. οἷον
van der Linden, Freind., Erm. παντάκτιος pro Π. ὅς A
10 ζ' V 11 ὑπέστρεφεν V 12 ζ' V ante Φαν. add. οἷον Erm.
17 ἐκρίνετο V 18 ε' V ὑπέστρεφον A 19 ε' V post τὸ add.
δὲ V 19. 20 ιδ' V 21 ἔνεστι V 22 ια' V ὑπέστρεφε δ' V
23 εἰκοστῇ V εἰ ... εἰκοστῇ (199, 1) om. V ἐπερρίγουν A

τὴν εἰκοστήν, τούτοισιν ἔκρινε τεσσαρακοσταίοις. ἐπερ-
ρίγουν δ' οἱ πλεῖστοι περὶ κρίσιν τὴν ἐξ ἀρχῆς· οἱ δ'
ἐπιρριγώσαντες ἐξ ἀρχῆς περὶ κρίσιν, καὶ ἐν τῇσιν
ὑποστροφῇσιν ἅμα κρίσει. ἐρρίγουν δ' ἐλάχιστοι μὲν
τοῦ ἥρος, θέρεος πλείους, φθινοπώρου ἔτι πλείους, 5
ὑπὸ δὲ χειμῶνα πολὺ πλεῖστοι. αἱ δὲ αἵμορραγαίαι
ὑπέληγον.

23. Τὰ δὲ περὶ τὰ νοσήματα, ἐξ ὧν διεγινώσκομεν,
μαθόντες ἐκ τῆς κοινῆς φύσεως ἀπάντων καὶ τῆς ἰδίης 670
ἐκάστου, ἐκ τοῦ νοσήματος, ἐκ τοῦ νοσέοντος, ἐκ τῶν 11
προσφερομένων, ἐκ τοῦ προσφέροντος — ἐπὶ τὸ ῥᾶον
γὰρ καὶ χαλεπώτερον ἐκ τούτων —, ἐκ τῆς καταστάσιος
ὅλης καὶ κατὰ μέρεα τῶν οὐρανίων καὶ χώρης ἐκάστης,
ἐκ τοῦ ἔθεος, ἐκ τῆς διαίτης, ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων, 15
ἐκ τῆς ἡλικίης ἐκάστου, λόγοισι, τρόποισι, σιγῇ, δια-
νοήμασιν, ὕπνοισιν, οὐχ ὕπνοισιν, ἐνυπνίοισι, οἷοισι
καὶ ὅτε, τιλμοῖσι, κνησμοῖσι, δάκρυσιν, ἐκ τῶν παρο-
ξυσμῶν, διαχωρήμασιν, οὔροισιν, πτυάλοισιν, ἐμέτοισι,
καὶ ὅσαι ἐξ οἷων ἐς οἷα διαδοχαὶ νοσημάτων καὶ ἀπο- 20
στάσεις ἐπὶ τὸ ὀλέθριον καὶ κρίσιμον, ἰδρώς, ῥίγος,
ψύξις, βήξις, πταρμοί, λυγμοί, πνεύματα, ἐρεύξεις, φῦσαι,

1 μ' V ἐπερίγουν AV 2. 3 δ' ἐπερριγώσαντες A
3 ἐπιρριγώσ. V ἐξαρχῆς A 4 ἐπερίγουν V 5 φθινοπ. A
6 χειμῶνος A δ' αἵμ. V 8 τμήμα τρίτον in tit. V ὅσα
χρὴ σκέπτεσθαι τὸν ἱατρόν i. m. V, ὅσα καὶ μάνθανε ὡς περὶ
τῆς κοινῆς καὶ ἰδίας ἐκάστου ἡμῶν φύσεως καὶ τῶν παντοδαπῶν
νοσημάτων καὶ συμπτωμάτων τὰς διαγνώσεις A² i. m. 12 ῥᾶστον
mut. in ῥᾶον A 13 χαλεπώτατον A τούτου A, v alterum
effecit A² 14 κατὰ sine καὶ A mut. in καὶ τὰ 17 ἐν ὕπν. A
ἐνυπνίοις τοίοισι V 18 ante κνησμ. add. καὶ A δακρύ-
οισιν V 20 ἐξίῶν A, mut. A² in ἐξ οἷων 21 ῥίγος A
ψύξις· ῥίγος V 22 φύσαι V

σιγῶσαι, ψοφῶδες, αἱμορραγίαι, αἱμορροῖδες. ἐκ τούτων καὶ ὅσα διὰ τούτων σκεπτέον.

24. Πυρετοὶ οἱ μὲν συνεχές, οἱ δ' ἡμέρην ἔχουσι, |
 672 νύκτα διαλείπουσι, νύκτα ἔχουσιν, ἡμέρην διαλείπου-
 5 σιν· ἡμιτριταῖοι, τριταῖοι, τεταρταῖοι, πεμπταῖοι, ἑβδο-
 μαῖοι, ἑναταῖοι. εἰσὶ δὲ ὁξύταται μὲν καὶ μέγιστα καὶ
 χαλεπώταται νοῦσοι καὶ θανατωδέσταται ἐν τῷ συνεχεῖ
 πυρετῷ. ἀσφαλέστατος δὲ πάντων καὶ ῥῆϊστος καὶ μα-
 κρότατος πάντων ὁ τεταρταῖος· οὐ γὰρ μούνον αὐτὸς ἐφ'
 10 ἑαυτοῦ τοιοῦτός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ νοσημάτων ἑτέρων
 μεγάλων ῥύεται. ἐν δὲ τῷ ἡμιτριταίῳ καλεομένῳ
 συμπίπτει μὲν καὶ ὁξέα νοσήματα γίνεσθαι, καὶ ἔστι
 τῶν λοιπῶν οὗτος θανατωδέστατος· ἀτὰρ καὶ φθινώ-
 δεες καὶ ὅσοι ἄλλα μακρότερα νοσήματα νοσέουσιν,
 15 ἐπὶ τούτῳ μάλιστα νοσέουσι. νυκτερινὸς οὐ λίην θανα-
 τώδης, μακρὸς δέ. ἡμερινὸς μακρότερος· ἔστι δ' οἷσι
 ῥέπει καὶ ἐπὶ τὸ φθινῶδες. ἑβδομαῖος μακρὸς, οὐ
 θανατώδης. ἑναταῖος ἔτι μακρότερος, οὐ θανατώδης.
 τριταῖος ἀκριβῆς ταχυκρίσιμος καὶ οὐ θανατώδης.
 20 ὁ δὲ πεμπταῖος πάντων μὲν κάκιστος· καὶ γὰρ πρὸ
 φθίσιος καὶ ἤδη φθίνουσιν ἐπιγινόμενος κτείνει.

676 25. Εἰσὶ δὲ τρόποι καὶ καταστάσεις καὶ παροξυσμοὶ
 τούτων ἐκάστου τῶν πυρετῶν. αὐτίκα γὰρ συνεχῆς

1 σιγῶδες V 3 δ' ἡμερίην A δὲ V 4 νύκτα ... δια-
 λείπονσιν om. A 6 ἑναταίοισιν· εἰσὶ δὲ V, ἑναταῖοι· οἷσι
 δὲ A 7 θανατώδες V 8 περὶ τῶν διαλιπόντων i. m. A²
 8. 9 καὶ μακρ. πάντων om. V 9 μόνος A ἀφ' V 10 ἑαυ-
 τοῦ A ἑτέρῳ V, v ss. V² 14 ὅσα V 15 ἐπὶ τ. μ. νοσ. om. A,
 ἔ. τούτου τοῦ πυρετοῦ V 16 δὲ οἷσι V 18 ἑναταῖος V ἔτι
 om. V post μακρ. add. καὶ V 19 ταχὺν κρίσιμος V 20 γὰρ
 pro δὲ A περὶ πεμπτέου i. m. A² μὲν om. Gal. i. t. κακὸς
 A, κάκιος V 21 φθινεῦσιν V κτείνει A 23 post πυρ. add.
 ὁμοίως ξυνεχέων διαλιπόντων V

ἔστιν οἷσιν ἀρχόμενος ἀνθεῖ καὶ ἀκμάζει μάλιστα καὶ
 ἀνάγει ἐπὶ τὸ χαλεπώτατον, περὶ δὲ κρίσιν καὶ ἅμα
 κρίσει λεπτύνεται· ἔστι δ' οἷσιν ἄρχεται μαλακῶς καὶ
 ὑποβρύχια, ἐπαναδίδοι δὲ καὶ παροξύνεται καθ' ἡμέ-
 ρην ἐκάστην, περὶ δὲ κρίσιν ἅλις ἐξέλαμψεν· ἔστι 5
 δ' οἷσιν ἀρχόμενος προήως ἐπιδίδοι καὶ παροξύνεται
 καὶ μέχρι τινὸς ἀκμάσας πάλιν ὑφίησι μέχρι κρίσιος
 καὶ περὶ κρίσιν. συμπίπτει δὲ ταῦτα γίνεσθαι ἐπὶ
 παντὸς πυρετοῦ καὶ νοσήματος. δεῖ δὲ καὶ τὰ διαιτή-
 ματα σκοπεύμενον ἐκ τούτων προσφέρειν. πολλὰ δὲ 10
 καὶ ἄλλα ἐπίκαιρα σημεῖα τούτοις ἐστὶν ἠδελφισμένα,
 περὶ ὧν τὰ μὲν πού γέγραπται, τὰ δὲ καὶ γεγράφε-
 ται. | πρὸς ἃ δεῖ διαλογιζόμενον δοκιμάζειν καὶ σκο- 678
 πεῖσθαι, τίνι τούτων ὁξὺ καὶ θανατῶδες ἢ περιεστι-
 κὸν καὶ τίνι μακρὸν καὶ θανατῶδες ἢ περιεστικὸν καὶ 15
 τίνι προσαρτέον ἢ οὐ καὶ πότε καὶ πόσον καὶ τί τὸ
 προσφερόμενον ἔσται.

26. Τὰ δὲ παροξυνόμενα ἐν ἀρτίησι κρίνεται ἐν
 ἀρτίησιν· ὧν δὲ οἱ παροξυσμοὶ ἐν περισσῇσι, κρίνεται
 ἐν περισσῇσιν. ἔστι δὲ πρώτη περίοδος τῶν ἐν τῇσιν 20
 ἀρτίησι κρινόντων τετάρτη, ἕκτη, ὀγδόη, δεκάτη, τεσ-
 σαρεσκαιδεκάτη, εἰκοστή, τετάρτη καὶ εἰκοστή, τρια-
 κοστή, τεσσαρακοστή, ἑξηκοστή, ὀγδοηκοστή, εἰκοστή 680
 καὶ ἑκατοστή· τῶν δ' ἐν τῇσι περισσῇσι κρινόντων

2 χαλεπώτερον V ἀνὰ A 3 ἀπολεπτύνεται V δὲ V
 μαλακός τε κ. ὑποβρύχιος Gal. in cit. IX 560, Littr.

4 ἐπαναδίδοι A ante καθ' add. καὶ A 5 post κρίσ. add. καὶ
 ἅμα κρίσει V ἅλοις A, ἁλλή|σει V pro ἅλις, ἁλῆς Blass 9 ante
 νοσ. add. παντὸς V καὶ τὰ ss. A non pr. m., καὶ om., τὰ ss. V

12 ante γέγραπται add. τι AV καὶ om. V ^{γ^ε}γράφεται A,
 γεγράφεται V 13 δεῖ om. A 15 κ. τ. μ. κ. θ. ἢ π. om. V
 16 προσαρτέον V τὸ om. A 20 κρίσιμος τῶν περιόδων
 ἐν τῇσι ἀρτίησι κρ. V 23 ἑκατοστή εἰκοστή V

περίοδος πρώτη, τρίτη, πέμπτη, έβδόμη, ένατη, ένδε-
 κάτη, έπτακαιδεκάτη, είκοστή πρώτη, είκοστή έβδόμη,
 τριακοστή πρώτη. είδέναι δέ χορή έτι, ήν άλλως κριθή
 έξω τών ύπογεγραμμένων, έσομένας ύποστροφάς· γέ-
 5 νοιτο δέ άν καί όλέθρια. δεῖ δή προσέχειν τόν νόον
 καί είδέναι έν τοῖσι χρόνοισι τούτοισι τās κρίσιαις
 έσομένας επί σωτηρίην ή όλέθρον ή ροπάς επί τὸ
 άμεινον ή τὸ χειρόν. πλάνητες δέ πυρετοί καί τεταρ-
 682 ταῖοι καί πεμπταῖοι καί έβδομαῖοι καί έναταῖοι, έν
 10 ήσι περιόδοις κρίνονται, σκεπτέον.

[άρρωστοι τεσσαρεσκαίδεκα.]

α'. Φιλίσκος ώκει παρὰ τὸ τεῖχος. κατεκλίνη, τῇ
 πρώτη πυρετός όξύς, ίδρωσεν, ές νύκτα έπιπόνως.
 δευτέρη πάντα παρωξύνθη, όψέ δέ άπό κλυσματίου
 15 καλώς διήλθε· νύκτα δι' ήσυχίης. τρίτη πρωί καί μέχρι
 μέσου ήμέρης έδοξε γενέσθαι άπυρος, προς δειλὴν δέ
 πυρετός όξύς μετά ιδρώτος, διψώδης, γλῶσσα έπεξηραί-
 νετο, μέλανα ούρησε· νύκτα δυσφόρως, ούκ έκοι-
 μήθη, πάντα παρέκρουσε. τετάρτη πάντα παρωξύνθη,
 20 ούρα μέλανα· νύκτα εύφορωτέρην, ούρα εύχροώτερα.
 πέμπτη περί μέσον ήμέρης σμικρόν άπό ρινῶν έσταξεν
 άκορητον· ούρα δέ ποικίλα, έχοντα έναιωρήματα στρογ-

1 περίοδων V ένατη V ένδεκάτη om. A 2 έπτα-
 καιδ. om. V 3 ότι codd., scripsi έτι 5 δ' V 6 χρονίοις V
 7 σωτηρίη A είτε όλέθριον A, ή τὸ όλέθριον V, όλέθρον R' Gal.
 i. t. et in cit. XVII, II 505 8 πλανήτες V 9 έννατ. V 10 τησι A
 11 άρρ. τεσσ. rec., om. AV 12 άρρωστος ά V -κλίθη codd.
 14 παρωξύνθη A κλύσματι ού A 16 πυρετός V

17 ante έπεξηρ. add. δὴ V άπεξηραίνετο A 18 δυσφόρως A,
 δύσφορος Gal. in cit. VII 831 20 εύφορωτέρη/// A εύχρού-
 στερα V 21 μέσον A 22 έναιωρήματα A, αι ss. A³

γύλα, γονοειδέα, διεσπασμένα, οὐχ ἰδρύνετο· προσθε- 684
 μένω δὲ βάλανον φυσώδεα σμικρὰ διηλθε. νύκτα ἐπι-
 πόνως, ὕπνοι σμικροί, λόγοι, λῆρος, ἄκρεα πάντοθεν
 ψυχρὰ καὶ οὐκέτι ἀναθερμαίνόμενα, οὔρησε μέλανα,
 ἐκοιμήθη σμικρὰ πρὸς ἡμέρην, ἄφωνος, ἴδρωσε ψυχρῶ, 5
 ἄκρεα πελιδνά. περὶ δὲ μέσον ἡμέρης ἐκταῖος ἀπέ-
 θανεν. τούτῳ πνεῦμα διὰ τέλεος, ὥσπερ ἀνακαλεο-
 μένω, ἀραιὸν μέγα· σπλὴν ἐπήρθη περιφερεῖ κυρτώ-
 ματι, ἰδρῶτες ψυχροὶ διὰ τέλεος. οἱ παροξυσμοὶ ἐν
 ἀρτίησιν. 10

β'. Σιληνὸς ὥκει ἐπὶ τοῦ πλαταμῶνος πλησίον τῶν
 Εὐαλκίδεω. ἐκ κόπων καὶ πότων καὶ γυμνασίων ἀκαί-
 ρων πῦρ ἔλαβεν. ἤρξατο δὲ πονεῖν κατ' ὁσφῦν· καὶ
 κεφαλῆς βάρος καὶ τραχήλου σύντασις. ἀπὸ δὲ κοι-
 λῆς τῇ πρώτῃ χολώδεα, ἄκρητα, ἔπαφρα, κατακορέα 15
 πολλὰ διηλθεν· οὔρα μέλανα, μέλαιναν ὑπόστασιν
 ἔχοντα, διψώδης, γλῶσσα ἐπίξηρος, νυκτὸς οὐδὲν
 ἐκοιμήθη. δευτέρῃ πυρετὸς ὀξύς, διαχωρήματα πλείω, 686
 λεπτότερα, ἔπαφρα, οὔρα μέλανα, νύκτα δυσφύρως,
 σμικρὰ παρέκρουσε. τρίτῃ πάντα παρωξύνθη· ὑποχον- 20
 δρίου σύντασις ἐξ ἀμφοτέρων παραμήκης πρὸς ὁμφα-
 λόν, ὑπολάπαρος· διαχωρήματα λεπτά, ὑπομέλανα, οὔρα
 θολερά, ὑπομέλανα, νυκτὸς οὐδὲν ἐκοιμήθη, λόγοι

1 ἰδρυντο V προσθέμενον sine δὲ A 2 ἐπίπνοος,
 ὕπνον A 3 ἄκραιa mut. A³ in ἄκρεα ut solet πανταχό-
 θεν A 4 οὐκ ἔτι ἐπαναθερμ. V 5 ψυχρῶ AV, ψυχρὸν
 vulg. 7 τοῦτο mut. A³ in τούτῳ διατέλειος A ἀνα-
 καλουμένα V (acc. ss. V² ut videtur) 8 ante μέγα add. γὰρ A
 11 ἄρρωστος β' V σίληνος V 12 εὐαλκίδου V ποτῶν A ἀπὸ
 τῶν pro πότων καὶ V 13 καὶ ὁσφῦς A, καὶ ὁσφῦν V, scripsi
 κατ' ὁ. 15 κατακόρεα AV 17 οὐδ' ἂν V 19 δυσφύρως A
 20 πάντα om. A 21 ἀμφοῖν V 22 ὑπὸ λαπάρας A
 22, 23 οὔρα θολ., ὑπ. om. V 23 νύκτα V

πολλοί, γέλως, ᾧδή, κατέχειν οὐκ ἠδύνατο. τετάρτη
 διὰ τῶν αὐτῶν. πέμπτη διαχωρήματα ἄκρητα, χολώδεα,
 λεῖα, λιπαρά, οὔρα λεπτά, διαφανέα· σμικρὰ κατενόει.
 ἕκτη περὶ κεφαλὴν σμικρὰ ἐφίδρωσεν, ἄκρεα ψυχρά,
 5 πελιδνά, πολὺς βληστρισμός, ἀπὸ κοιλίης οὐδὲν διήλ-
 θεν, οὔρα ἐπέστη. πυρετὸς ὀξύς. ἐβδόμη ἄφωνος, ἄκρεα
 οὐκέτι ἀνεθερμαίνεται, οὔρησεν οὐδέν. ὀγδὴ ἰδρωσεν
 δι' ὅλου ψυχρῷ· ἐξανθήματα μετὰ ἰδρωτός ἐρυθρά,
 στρογγύλα, σμικρὰ οἶον ἰονθοί, παρέμενεν, οὐ καθί-
 10 στατο· ἀπὸ δὲ κοιλίης ἐρεθισμῷ σμικρῷ κόπρανα λεπτά,
 οἷα ἄπεπτα, πολλὰ διήει μετὰ πόνου· οὔρει μετ' ὀδυ-
 688 νης | δακνώδεα· ἄκρεα σμικρὰ ἀνεθερμαίνεται, ὕπνοι
 λεπτοί, κωματώδης, ἄφωνος, οὔρα λεπτά διαφανέα.
 ἐνάτη διὰ τῶν αὐτῶν. δεκάτη ποτὰ οὐκ ἐδέχετο, κω-
 15 ματώδης, ὕπνοι λεπτοί· ἀπὸ δὲ κοιλίης ὅμοια, οὔρησεν
 ἀθρόον ὑπόπαχυν· κειμένῳ ὑπόστασις κριμνώδης λευκή,
 ἄκρεα πάλιν ψυχρά. ἐνδεκάτη ἀπέθανεν. ἐξ ἀρχῆς
 τούτῳ καὶ διὰ τέλεος πνεῦμα ἀραιόν, μέγα. ὑποχον-
 δρίου παλμὸς συνεχής, ἡλικίῃ ὥς περὶ ἔτεα εἴκοσιν.

20 γ'. Ἡροφῶντι πυρετὸς ὀξύς, ἀπὸ κοιλίης ὀλίγα,
 τεινεσμώδεα κατ' ἀρχάς, μετὰ δὲ λεπτὰ διήει χολώδεα,
 ὑπόσυχνα· ὕπνοι οὐκ ἐνήσαν, οὔρα μέλανα λεπτά.
 πέμπτη πρὸς κώφωσις, παρωξύνθη πάντα, σπλήν

1 ᾧδή A 3 διαλίπαρα pro λεῖα λίπ. A 4 ἀφίδρωσεν V
 7 οὐκ ἔτι V 8 διόλου A ψυχρῷ A, ψυχρῶ V
 9 οἷα 11 ἀπέπτω A 12 ante σμ. add. λεπτά καὶ V
 13 κωματώδεις A, κωματώδεις (ut infra quoque) V 14 ἐν-
 νάτη V κατεδέχετο pro οὐκ ἐδ. A 16 ὑπὸ παχὺν A, ὑπὸ
 παχεῖ V κριμνώδης ut solet V, sed h. l. eadem manu mut.
 ex κριμν. 18 τοῦ A διατέλεος A 20 ἄρρωστος γ' i. t. V
 ἡροφῶντι mut. A² in ἐύροφ., i. m. ἡροφῶντι A³ 21 τι-
 (corr. εἰ)νεσμ. A, τηνεσμ. V καταρχάς A post δὲ add.
 ταῦτα V 22 ὕπνοι ... λεπτά om. A 23 παροξύνθη A

ἐπύρθη, ὑποχονδρίου σύντασις, ἀπὸ κοιλῆς ὀλίγα
 διήλθε μέλανα, παρεφρόνησεν. ἔκτη ἐλήρει, ἐς νύκτα
 ἰδρώς, ψύξις, παράληρος παρέμενεν. ἐβδόμη περιέψυκτο,
 διψώδης, | παρέκρυσσε. νύκτα κατενόει, κατεκοιμήθη. 690
 ὀγδόη ἐπύρεσεν, σπλὴν ἐμειοῦτο, κατενόει πάντα, ἡλ- 5
 γησεν τὸ πρῶτον κατὰ βουβῶνα, σπληνὸς κατ' ἰξιν,
 ἔπειτα δὲ πόνοι ἐς ἀμφοτέρας κνήμας. νύκτα εὐφόρως,
 οὔρα εὐχροώτερα, ὑπόστασιν εἶχε σμικρὴν. ἐνάτη
 ἴδρωσεν, ἐκρίθη, διέλειπεν. πέμπτη ὑπέστρεψεν. αὐτίκα
 δὲ σπλὴν ἐπύρθη, πυρετὸς ὀξύς, κώφωσις πάλιν· μετὰ 10
 δὲ τὴν ὑποστροφὴν τρίτῃ σπλὴν ἐμειοῦτο, κώφωσις
 ἦσσαν, σκέλεα ἐπωδύνως· νύκτα ἴδρωσεν. ἐκρίθη περὶ
 ἑπτακαιδεκάτην· οὐδὲ παρέκρυσσεν ἐν τῇ ὑποστροφῇ.

δ'. Ἐν Θάσῳ Φιλίνου γυναικα θυγατέρα τεκοῦσαν
 κατὰ φύσιν καθάρσιος γενομένης καὶ τὰ ἄλλα κούφως 15
 διάγουσαν, τεσσαρεσκαιδεκαταίην ἐοῦσαν μετὰ τὸν τό-
 κον, πῦρ ἔλαβε μετὰ ῥίγος· ἡλγει δὲ ἀρχομένη καρ-
 δίνῃ καὶ ὑποχόνδριον δεξιόν· γυναικείων πόνοι· κά-
 θαρσις ἐπαύσατο. προσθεμένη δὲ ταῦτα μὲν ἐκουφίσθη,
 κεφαλῆς | δὲ καὶ τραχήλου καὶ ὀσφύος πόνοι παρέ- 692
 μενον, ὕπνοι οὐκ ἐνῆσαν, ἄκρα ψυχρά, διψώδης, 21
 κοιλή συνεκαύθη, σμικρὰ διήει, οὔρα λεπτὰ, ἄχρω
 κατ' ἀρχάς. ἑκταίῃ ἐς νύκτα παρέκρυσσε πολλὰ καὶ

2 μέλανα διήλθε V 3 λῆρος V 6 κατὰ βουβῶνα· ἔπαρμα
 τὸ πρῶτον σπλ. V ἰξιν V 7 ἔπειτα ἐπόνει V εὐφόρως A,
 εὐφορος V 8 εὐχρούστερα V ἐνάτῃ V 9 διέλειπεν A
 ὑπέστρεψεν mut. A² in -σαν 11 ἐμειοῦτο, corr. A³ in ἐμειοῦτο
 12 ἐπώδυνος V περὶ om. V 13 ἑπτακαιδεκάτῃ V
 14 ἄρρωστος Δ' i. t. V 15 τ' ἄλλα V 16 τεσσαρεσκαιδεκά-
 τῃ V ιξ A τὸν om. Gal. i. t. 18 ante ὑποχ. add.
 περὶ V γυναικείον V 22 ἄχρῳ^α A, α ss. A³, ἄχροια V
 23 καταρχάς A ut solet

πάλιν κατενόει. ἐβδόμη διψώδης, διαχωρήματα ὀλίγα
 χολώδεα κατακορέα. ὀγδόη ἐπερρίγωσεν, πυρετὸς ὀξύς,
 σπασμοὶ πολλοὶ μετὰ πόνου, πολλὰ παρέλεγεν· ἐξανί-
 στατο βάλανον προσθεμένη· πολλὰ διήλθε μετὰ περι-
 5 ρόου χολώδεος· ὕπνοι οὐκ ἐνήσαν. ἐνάτη σπασμοί.
 δεκάτη σμικρὰ κατενόει. ἐνδεκάτη ἐκοιμήθη, πάντων
 ἀνεμνήσθη, ταχὺ δὲ πάλιν παρέκρουσεν· οὔρει δὲ
 μετὰ σπασμῶν ἀθρόον πολὺ ὀλιγάκις ἀναμιμνησκόν-
 των παχὺ λευκόν, οἶον γίνεται ἐκ τῶν καθιस्ताμένων,
 10 ὅταν ἀναταραχθῇ· κείμενον πολὺν χρόνον οὐ καθί-
 στατο· χροῶμα καὶ πάχος ἵκελον οἶον γίνεται ὑποζυρίου.
 τοιαῦτα οὔρει, οἷα κἀγὼ εἶδον. περὶ τεσσαρεσκαίδεκά-
 την ἐοῦση παλμὸς δι' ὅλου τοῦ σώματος, λόγοι πολλοί,
 σμικρὰ κατενόει· διὰ ταχέων δὲ πάλιν παρέκρουσεν.
 694 περὶ δὲ | ἐπτακαίδεκάτην ἐοῦσα ἄφωνος. εἰκοστῇ
 16 ἀπέθανε.

ε'. Ἐπικράτεος γυναῖκα, ἣ κατέκειτο παρὰ ἀρχηγέ-
 την, περὶ τόκον ἐοῦσαν ῥίγος ἔλαβεν ἰσχυρῶς, οὐκ
 ἐθερμάνθη, ὥς ἔλεγον, καὶ τῇ ὑστεραίῃ τὰ αὐτά. τρίτη
 20 δ' ἔτεκεν θυγατέρα καὶ τᾶλλα πάντα κατὰ λόγον ἦλθε.
 δευτεραίην μετὰ τὸν τόκον ἔλαβε πυρετὸς ὀξύς, καρ-
 δίης πόνος καὶ γυναικείων. προσθεμένη δὲ ταῦτα μὲν
 ἐκουφίσθη, κεφαλῆς δὲ καὶ τραχήλου καὶ ὀσφύος
 πόνος· ὕπνοι οὐκ ἐνήσαν· ἀπὸ δὲ κοιλῆς ὀλίγα χολώ-
 25 δεα λεπτὰ διήει ἄκρητα· οὔρα λεπτὰ ὑπομέλανα. ἀφ' ἧς

- 1 ὀλίγα om. V 2 κατακόρεα AV 3 παρέλεγεν V
 5 ἐννάτη V 6 ἐνδεκάτη ἐκοιμήθη om. A 9 ὀκοῖον V
 12 ὅσα A post περὶ add. δὲ V 13 παλμοὶ V, πόνοι Gal. i. t.
 14 διαταχέων A παρέκρουε V 15 ἐοῦσαν A εὔφωνος V
 17 ἄρρωστος ἐ i. t. V 18 ῥίγος V 19 καὶ τῇ δ' ὅστ.
 ταῦτα A 20 τ' ἄλλα V 21 δευτέρῃ V τὸν om. V
 22 πόνος ex πόνων corr. V 23 ὀσφ. καὶ τρ. V 24 ante
 ὕπνοι add. καὶ A 25 ἄκριτα V ἀφῆς V

δὲ ἔλαβε τὸ πῦρ, ἐς νύκτα ἑκταίῃ παρέκρουσεν. ἐβδο-
μαίῃ πάντα παρωξύνθη, ἄγρυπνος, παρέκρουσεν, διψώ-
δης, διαχωρήματα χολώδεα κατακορέα. ὀγδόῃ ἐπερρί-
γωσεν καὶ ἐκοιμήθη πλειῶ. ἐνάτῃ διὰ τῶν αὐτῶν.
δεκάτῃ σκέλεα ἐπιπόνως ἤλγει, καρδίης πάλιν ὀδύνη, 5
καρηβαρίη, οὐ παρέκρουεν, | ἐκοιμᾶτο μᾶλλον, κοιλή 696
ἐπέστη. ἐνδεκάτῃ οὖρησεν εὐχροώτερα συχνὴν ὑπό-
στασιν ἔχοντα· διῆγε κουφότερον. τεσσαρεσκαίδεκάτῃ
ἐπερρίγωσεν, πυρετὸς ὀξύς. πεντεκαίδεκάτῃ ἡμεσε χο-
λώδεα ξανθὰ ὑπόσυχνα, ἴδρωσεν ἄπυρος, ἐς νύκτα δὲ 10
πυρετὸς ὀξύς, οὔρα πάχος ἔχοντα, ὑπόστασις λευκή.
ἐξκαίδεκάτῃ παρωξύνθη· νύκτα δυσφόρως· οὐχ ὑπνω-
σεν· παρέκρουσεν. ὀκτωκαίδεκάτῃ διψώδης, γλῶσσα
ἐπεκαύθη, οὐχ ὑπνωσεν, παρέκρουσε πολλά, σκέλεα
ἐπωδύνως εἶχεν. περὶ δὲ εἰκοστὴν πρωὶ σμικρὰ ἐπερ- 15
ρίγωσεν, κωματώδης, δι' ἡσυχίης ὑπνωσεν, ἡμεσε χο-
λώδεα ὀλίγα μέλανα, ἐς νύκτα κώφωσις. περὶ δὲ
πρώτην καὶ εἰκοστὴν πλευροῦ ἀριστεροῦ βάρος δι' ὅλου
μετ' ὀδύνης, σμικρὰ ὑπέβησεν· οὔρα δὲ πάχος ἔχοντα,
θολερά, ὑπέρυθρα· κείμενα οὐ καθίστατο· τὰ δ' ἄλλα 20
κουφοτέρως· οὐκ ἄπυρος. αὕτη ἐξ ἀρχῆς φάρυγγα
ἐπώδυνος· ἔρευθος· κίων ἀνεσπασμένος· ρεῦμα δριμύ,
δακνῶδες, ἀλμυρῶδες διὰ τέλεος παρέμενεν. περὶ δὲ 698
εἰκοστὴν ἐβδόμην ἄπυρος, οὔροισιν ὑπόστασις, πλε-

1 ἐβδόμη V 2 παρωξύνθη A, ut saepius 3 κατακόρεα AV
ἐπερίγωσεν V 4 καὶ om. V ἐνάτῃ V 5 ἐπιπόνο(corr. ω)ς A
7 ἐπέστη A ἡσυχὴν pro συχνὴν (vulg. Gal.) AV 10 ἀπύρετος V
12 ἐξ καὶ ι A, ἐξκαίδεκάτῃ V 16 κωμα. V 18 καὶ pro
δι' A 20 ὑπέρυθρα mut. in ὑπέρο. A 21 ἀπύρως A ab alia
manu ex ἄπυρος αὕτῃ V φάρυγγα alterum γ ss. A²
22 ἐπωδύνως A, ἐπωδύνως V κίων V 23 διατέλεος A
24 οὔροισιν, η induxit A⁴, sub οι apparet η manus 2

ρὸν ὑπήλγει. περὶ δὲ πρώτην καὶ τριακοστὴν πῦρ
ἔλαβεν, κοιλὴν χολώδεσιν ἐπεταράχθη. τεσσαρακοστῇ
ἤμεσεν ὀλίγα χολώδεα. ἐκρίθη τελέως ἄπυρος ὀγδοη-
κοστῇ.

5 ε'. Κλεανακτίδην, ὃς κατέκειτο ἐπάνω τοῦ Ἡρα-
κλείου, πῦρ ἔλαβε πεπλανημένως· ἤλγει δὲ κεφαλὴν
ἐξ ἄρχῃς καὶ πλευρὸν ἀριστερόν, καὶ τῶν ἄλλων πόνοι
κοπιώδεα τρόπον· οἱ πυρετοὶ παροξυνόμενοι ἄλλοτ'
ἄλλοίως, ἀτάκτως· ἰδρῶτες ὅτε μὲν, ὅτε δ' οὐ· τὰ μὲν
10 πλεῖστα ἐπεσήμαινον οἱ παροξυσμοὶ ἐν κρισίμοις μά-
λιστα. περὶ δὲ εἰκοστὴν τετάρτην χεῖρας ἄκρας ἐπό-
νησεν, ἤμεσε χολώδεα ξανθά, ὑπόσυχνα, μετ' ὀλίγον
δὲ ἰώδεα· πάντων ἐκουφίσθη. περὶ δὲ τριακοστὴν ἐόντι
ἥρξατο ἀπὸ ρινῶν αἱμορραγεῖν ἐξ ἀμφοτέρων καὶ
15 ταῦτα πεπλανημένως κατ' ὀλίγον μέχρι κρίσιος· οὐκ
700 ἀπόσιτος οὐδὲ διψώδης παρὰ πάντα τὸν χρόνον | οὐδ'
ἄγρυπνος· οὖρα δὲ λεπτά, οὐκ ἄχρω. περὶ δὲ τεσσα-
ρακοστὴν ἐὼν οὖρησεν ὑπέρουθρα ὑπόστασιν πολλὴν
ἐρουθρὴν ἔχοντα· ἐκουφίσθη. μετὰ δὲ ποικίλως τὰ
20 τῶν οὖρων· ὅτε μὲν ὑπόστασιν εἶχεν, ὅτε δ' οὐ. ἐξη-
κοστῇ οὖροισιν ὑπόστασις πολλὴ καὶ λευκὴ καὶ λείη,
συνέδωκε πάντα, πυρετοὶ διέλιπον, οὖρα δὲ πάλιν
λεπτὰ μὲν, εὐχρω δέ. ἐβδομηκοστῇ πυρετός, διέλειπεν

1. 2 παρέλαβεν A, mut. A² in παρέλεγεν, πῦρ ἐλάβετο V, π.
ἔλαβε Gal. i. t. 2 ὑπεταράχθη V 2. 3 ἤμεσε τεσσαρακοστῇ ὀλ. V
3 τελέως A ὀγδοήκοστήν V 5 ἄρρωστος ε' i. t. V
7 ἐξάρχῃς A 8 ἄλλοτ' om. V 11 ἐψύχετο pro ἐπόν. V
13 ἐκουφίσθη (ι add. alia man.) A 15 κατόλιγον A 16 οὐδὲ V

17 ἄχρῳ, α ss. A², ἄχροα V 18 ὑπέρουθρα A post
πολλὴν add. λείην V 19 post δὲ add. ταῦτα V 20 δὲ
οὐ V ἐξ A, ἐξηκοστῇ V 21 οὖρησεν A πολλὴ καὶ om. V
22. 23 οὖρα λεπτά μὲν πάλιν V 23 εὐχρωα, α add. A²,
εὐχροα V ἄπυρος V διέλειπεν V

ἡμέρας δέκα. ὀγδοηκοστῇ ἐρρίγωσε, πυρετὸς ὁξὺς ἔλαβεν· ἵδρωσεν πολλῶ· οὔροισιν ὑπόστασις ἐρυθρῇ, λείη. τελέως ἐκρίθη.

ζ'. Μέτωνα πῦρ ἔλαβεν, ὁσφύος βάρος ἐπώδυνον. δευτέρῃ ὕδωρ πίνοντι ὑπόσυχνον ἀπὸ κοιλῆς καλῶς 5 διῆλθε. τρίτῃ κεφαλῆς βάρος, διαχωρήματα λεπτά, χολώδεα, ὑπέρυθρα. τετάρτῃ πάντα παρωξύνθη, ἐρρῶν ἀπὸ δεξιοῦ δις κατ' ὀλίγον. νύκτα δυσφόρως, 702 διαχωρήματα ὅμοια τῇ τρίτῃ, οὔρα ὑπομέλανα· εἶχεν ἐναιώρημα ὑπόμελαν ἐόν, διεσπασμένον· οὐχ ἰδρύνετο. 10 πέμπτῃ ἐρρῶν λάβρον ἐξ ἀριστεροῦ ἄκρητον, ἵδρωσεν, ἐκρίθη. μετὰ κρίσιν ἄγρυπνος, παρέλεγεν, οὔρα λεπτά ὑπομέλανα. λουτροῖσιν ἐχρήσατο κατὰ κεφαλῆς, ἐκοιμήθη, κατενόει. τούτῳ οὐχ ὑπέστρεψεν, ἀλλ' ἡμορράγει πολλάκις μετὰ κρίσιν. 15

η'. Ἐρασῖνος ὥκει παρὰ Βοώτῳ χαράδρην. πῦρ ἔλαβεν μετὰ δεῖπνον, νύκτα ταραχώδης. ἡμέρην τὴν πρώτην δι' ἡσυχίης, νύκτα ἐπιπόνως. δευτέρῃ πάντα παρωξύνθη, ἐς νύκτα παρέκρουσε. τρίτῃ ἐπιπόνως, 20 πολλὰ παρέκρουσε. τετάρτῃ δυσφορώτατα· ἐς δὲ τὴν νύκτα οὐδὲν ἐκοιμήθη· ἐνύπνια καὶ λογισμοί· ἔπειτα χεῖρῳ, μεγάλα καὶ ἐπίκαιρα, φόβος, δυσφορίη. πέμπτῃ πρὶν κατῆρτητο· κατενόει πάντα· πολὺ δὲ πρὸ μέσου ἡμέρης ἐξεμάνη, κατέχειν οὐκ ἡδύνατο, ἄκρεα ψυχρὰ

1 ἐπερίγωσε V 2 πολλὰ V 4 ἄρρωστος ζ' i. tit. V
7 ὑπέρυθρα A πάντα om. A παρωξύνθη sine augm., ut
solet A 8 καὶ pro κατ' A δυσφόρως A 9 οὔρα ὑπομέλανα εἶχεν.
ἐν. ὑπομελάναιον διεσπ. A 10 ἰδρύνει A 11 ἀκρητον V
12 post μετὰ add. δὲ V 14 τούτων A 16 ἄρρωστος η' i. tit. V
ἐρασῖνος A, -σῖνος Gal. i. t. ἐράσινον, ὃς ὥκει V Βοώτου libri,
-τεω Blass 18 δευτέρην V 21 λόγοι πολλοὶ pro λογισμοί?
cf. 241, 8 242, 24 244, 12 et 16 ἐπὶ τὰ (cf. 221, 20) Blass
23 κατηρτήτο A ante κατενόει add. καὶ V 24 ἄκραια A¹ corr. A⁴

ὑποπέλια, οὐρα ἐπέστη· ἀπέθανε περὶ ἡλίου δυσμάς.
 704 τούτῳ | πυρετοὶ διὰ τέλεος σὺν ἰδρωτί, ὑποχόνδρια
 μετέωρα, σύντασις μετ' ὀδύνης· οὐρα μέλανα ἔχοντα
 ἐναιωρήματα στρογγύλα· οὐχ ἰδρώετο· ἀπὸ δὲ κοιλῆς
 5 κόπρανα διήει· δίψα διὰ τέλεος οὐ λήν· σπασμοὶ
 πολλοὶ σὺν ἰδρωτί περὶ θάνατον.

θ'. Κρίτῳ ἐν Θάσῳ ποδὸς ὀδύνη ἤρξατο ἰσχυρὴ
 ἀπὸ δακτύλου τοῦ μεγάλου ὀρθοστάδην περιούντι.
 κατεκλίνη αὐθημερόν, φοικώδης, ἀσώδης, σμικρὰ ὑπο-
 10 θερμαινόμενος, ἐς νύκτα παρεφρόνησεν. δευτέρῃ οἰδημα
 δι' ὅλου τοῦ ποδὸς καὶ περὶ σφυρὸν ὑπέρυθρον μετὰ
 συντάσιος, φλυκταινίδια μέλανα, πυρετὸς ὀξύς, ἐξε-
 μάνη· ἀπὸ δὲ κοιλῆς ἄκρητα, χολώδεα, ὑπόσυχνα.
 ἀπέθανεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς δευτεραῖος.

15 ι'. Τὸν Κλαζομένιον, ὃς κατέκειτο παρὰ τὸ Φρυνι-
 χίδεω φρέαρ, πῦρ ἔλαβε. ἤλγει δὲ κεφαλὴν, τράχηλον,
 ὀσφῦν ἐξ ἀρχῆς, αὐτίκα δὲ κώφωσις· ὕπνοι οὐκ ἐνήσαν,
 706 πυρετὸς ὀξύς ἔλαβεν, ὑποχόνδριον ἐπῆροτο μετ' ὄγκου
 οὐ λήν, σύντασις, γλῶσσα ξηρή. τετάρτῃ ἐς νύκτα
 20 παρεφρόνει. πέμπτῃ ἐπιπόνως. ἕκτῃ πάντα παρω-
 ξύνθη. περὶ δὲ ἐνδεκάτην σμικρὰ συνέδωκεν. ἀπὸ δὲ
 κοιλῆς ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τεσσαρεσκαιδεκάτης λεπτά,
 πολλά, ὑδατόχολα διήει· εὐφόρως τὰ περὶ διαχώρησιν
 διῆγεν. ἔπειτα κοιλὴ ἐπέστη, οὐρα διὰ τέλεος λεπτά

1 ὑπέστη A, ἀπέστη V, ἐπ. D 2 ante πυρετοὶ add. οἱ V δια-
 τέλεος A 3 ante μέλ. add. δὲ V 4 ἐνέωρ., mut. in ἐναιωρ. A
 5 διατέλεος A, διατελέως V 7 θ' i. m. V 9 κατεκλίθη V
 10 ἐς om. V δευτέρα V 11 σφυρὰ V ὑπέρυθρον A, alterum
 q inser. al. man. 12 συντάσιος A 13 ἄκρητα V ut saepius
 post ὑπόσυχνα add. διῆλθεν V 14 δευτεραῖος A 15 ι' i. m. V
 17 ὀσφῦν A ἐξαρχῆς A 18 ὄγκου V 19 σύντ. ὀλίγη pro οὐ λ.
 σ. R' ¹ Gal. 20 ἔξ A, καὶ pro ἕκτῃ V vulg. 21 ἐνέδωκεν V
 22 ἀπαρχῆς A, ἐξ ἀρχῆς V ιδ A 23 ὑδατόχροα V 24 ὑπέστη A

μέν, εὐχρω δὲ καὶ πολλά· εἶχεν ἐναιώρημα ὑποδιε-
 σπασμένον· οὐχ ἰδρύετο. περὶ δὲ ἔκτην καὶ δεκάτην
 οὖρησεν ὀλίγω παχύτερα· εἶχε σμικρὴν ὑπόστασιν·
 ἐκούφισεν ὀλίγω· κατενόει μᾶλλον. ἑπτακαιδεκάτη
 πάλιν λεπτά, παρὰ δὲ τὰ ὦτα ἀμφοτέρω ἐπήρθη σὺν 5
 ὀδύνη· ὕπνοι οὐκ ἐνῆσαν, παρελήρει, σκέλεα ἐπωδύ-
 νως εἶχεν. εἰκοστῇ ἄπυρος ἐκρίθη, οὐχ ἰδρωσε, πάντα
 κατενόει. περὶ δὲ εἰκοστὴν ἐβδόμην ἰσχύου ὀδύνη
 δεξιοῦ ἰσχυρῶς· διὰ ταχέων ἐπαύσατο. τὰ δὲ παρὰ
 τὰ ὦτα οὔτε καθίστατο οὔτε ἐξεπύει, ἦλγει δέ. περὶ 708
 πρώτην καὶ τριηκοστὴν διάρροια πολλοῖσιν ὑδατώδεσιν 11
 μετὰ δυσεντεριωδέων· οὔρα παχέα οὔρει· κατέστη τὰ
 παρὰ τὰ ὦτα. τεσσαρακοστῇ ὀφθαλμὸν δεξιὸν ἦλγει,
 ἀμβλύτερον ἑώρα· κατέστη.

ια'. Τὴν Δρομεάδεω γυναικα θυγατέρα τεκοῦσαν 15
 καὶ τῶν ἄλλων πάντων γενομένων κατὰ λόγον δευ-
 τεραίνην ἐοῦσαν ῥῆγος ἔλαβεν· πυρετὸς ὀξύς. ἤρξατο
 δὲ πονεῖν τῇ πρώτῃ περὶ ὑποχόνδριον· ἀσώδης, φρι-
 κώδης, ἀλγούσα καὶ τὰς ἐχομένας οὐχ ὕπνωσε. πνεῦμα
 ἀραιόν, μέγα, αὐτίκα ἀνεσπασμένον. δευτέρῃ, ἀφ' ἧς 20
 ἐρρίγωσεν, ἀπὸ κοιλίης καλῶς κόπρανα διήλθεν· οὔρα
 παχέα, λευκά, θολερὰ, οἷα γίνεται ἐκ τῶν καθισταμέ-
 νων, ὅταν ἀναταραχθῇ κείμενα χρόνον πολύν· οὐ
 καθίστατο. νύκτα οὐκ ἐκοιμήθη. τρίτῃ περὶ μέσον

1 εὐχρῶ, α ss. A², εὐχροα V πολλά· εἶχεν ἐναιώρημα
 (mut. in ἐναιώρ.) A, πολὺ ἔσχευ ἐν. Gal. comm., πολλὰ εἶχεν
 ἐναιωρήματα V 2 οὐχ' AV ἰδρυτο A 5 ante πάλιν add.
 δὲ V οὔρατα V 6 ante σκέλεα add. περὶ δὲ V 9 διαταχέων A
 10 οὔρατα V οὐτεξεποιεῖ, corr. 1. man. οὐτ' ἐξεπύει A 11 ante
 πρώτ. add. δὲ V κα' pro πρώτ. κ. τριηκ. A 12 δυσεντεριώδεων V
 τὰ om. V 13 τε μ' pro τεσσ. A, τεσσαρακοστῇ V 15 ια' i. m. V
 δρομαιάδεω A 17 ῥῆγος AV 18 δὲ ὑποχόνδριον A
 19 οὐχ' AV ut saepe ante 20 δευτέρα V 24 ἐκοιμήθη A

ἡμέρης ἐπερρίγωσε, πυρετὸς ὀξύς, οὔρα ὅμοια, ὑπο-
 χονδρίου πόνος, ἀσώδης, νύκτα δυσφόρως, οὐκ ἐκοι-
 710 μήθη· ἴδρωσε | δι' ὅλου ψυχρῶ, ταχὺ δὲ πάλιν
 ἀνεθερμάνθη. τετάρτη περὶ ὑποχόνδριον σμικρὰ ἐκου-
 5 φίσθη, κεφαλῆς δὲ βάρος μετ' ὀδύνης· ὑπεκαρώθη·
 σμικρὰ ἀπὸ ρινῶν ἔσταξε· γλῶσσα ἐπίξηρος· διψώδης·
 οὔρα σμικρὰ λεπτὰ ἐλαιοῦδεα· σμικρὰ ἐκοιμήθη. πέμπτη
 διψώδης, ἀσώδης, οὔρα ὅμοια, ἀπὸ κοιλῆς οὐδέν, περὶ
 δὲ μέσον ἡμέρης πολλὰ παρέκρουσε καὶ πάλιν ταχὺ
 10 σμικρὰ κατενόει· ἀνισταμένη ὑπεκαρώθη, ψύξις σμικρά,
 νυκτὸς ἐκοιμήθη, παρέκρουσεν. ἕκτη πρῶτ' ἐπερρί-
 γωσεν, ταχὺ διεθερμάνθη, ἴδρωσε δι' ὅλον· ἄκρεα
 ψυχρά, παρέκρουσεν, πνεῦμα μέγα ἀραιόν, μετ' ὀλίγον
 σπασμοὶ ἀπὸ κεφαλῆς ἤρξαντο, ταχὺ ἀπέθανεν.
 15 ιβ'. Ἄνθρωπος θερμαινόμενος ἐδείπνησεν καὶ ἐπιε-
 πλέον. ἡμεσε πάντα νυκτός, πυρετὸς ὀξύς, ὑποχον-
 δρίου δεξιῶν πόνος, φλεγμονὴ ὑπολάπαρος ἐκ τοῦ ἔσω
 μέρους, νύκτα δυσφόρως· οὔρα δὲ κατ' ἀρχὰς πάχος
 712 ἔχοντα, ἐρυθρά· | κείμενα οὐ καθίστατο· γλῶσσα
 20 ἐπίξηρος, οὐ λίην διψώδης. τετάρτη πυρετὸς ὀξύς,
 πόνοι πάντων. πέμπτη οὔρησε λεῖον ἐλαιοῦδες πολὺ·
 πυρετὸς ὀξύς. ἕκτη δείλης πολλὰ παρέκρουσεν. οὐδὲ
 νύκτα ἐκοιμήθη. ἐβδόμη πάντα παρωξύνθη· οὔρα
 ὅμοια, λόγοι πολλοί, κατέχειν οὐκ ἠδύνατο· ἀπὸ δὲ
 25 κοιλῆς ἐρεθισμῶ ὕγρὰ ταραχώδεα διῆλθεν μετὰ ἐλμύγ-

1 ἐπερρίγωσε A, alterum ρ add. A³, ἐπερίγωσε V sicut infra
 v. 11 2 δύσφορος A 3 διόλου A ut solet post ὅλ. add. ὑπὸ V

4 περὶ μὲν ὑποχόνδρια V σμικρὸν ἐκουφίσθη (κ i. ras.) A
 7 prius σμικρὰ om. V 8 ἀσώδης om. V 9 δὲ om. R' Gal. 12 post
 ταχὺ add. δὲ V ἄκραια A mut. in ἄκρεα 15 ιβ' i. m. V
 16 , νύκτα π. ὁ., R' Gal. 17 ὑπολάπαρος A 18 δυσφόρως mut. in
 δύσφορος A 21 πόνοι ... ὀξύς om. A 23 ante νύκτα add. ἐς V

γων. νύκτα ἐπιπόνως, πρῶτ' ὃ ἐρρίγωσε. πυρετὸς ὀξύς.
ἴδρωσε θερμῷ, ἅπυρος ἔδοξε γενέσθαι· οὐ πολὺ ἐκοι-
μήθη, ἐξ ὕπνου ψύξις· πτυαλισμός. δείλης πολλὰ
παρέκρουσε, μετ' ὀλίγον δὲ ἡμεσε μέλανα, ὀλίγα, χο-
λώδεα. ἐνάτῃ ψύξις, παρελήρει πολλὰ, οὐχ ὕπνωσεν. 5
δεκάτῃ σκέλεα ἐπωδύνως, πάντα παρωξύνθη, παρε-
λήρει. ἐνδεκάτῃ ἀπέθανεν.

ιγ'. Γυναῖκα, ἣ κατέκειτο ἐν ἀκτῇ, τρίμηνον πρὸς
ἑωυτῇ ἔχουσαν πῦρ ἔλαβεν· αὐτίκα δὲ ἤρξατο πονεῖν
ὁσφύν. τρίτῃ πόνος τραχήλου καὶ κεφαλῆς κατὰ κληῖδα 10
[χεῖρα] δεξιήν· | διὰ ταχέων δὲ γλῶσσα ἠφώνει, δεξιὴ 714
χεὶρ παρελύθη μετὰ σπασμοῦ παραπληγικὸν τρόπον,
παρελήρει πάντα. νύκτα δυσφόρως, οὐκ ἐκοιμήθη,
κοιλίῃ ἐπεταράχθη χολώδεσιν ἀκρότοισιν ὀλίγοισιν.
τετάρτῃ γλῶσσα ἀσαφὴς ἦν, ἐλύθη, σπασμοί· πόνοι 15
τῶν αὐτῶν παρέμενον, κατὰ ὑποχόνδριον ἔπαρμα σὺν
ὀδύνῃ, οὐκ ἐκοιμᾶτο, παρέκρουσε πάντα, κοιλίῃ ταρα-
χώδης, οὔρα λεπτά, οὐκ εὐχρῶ. πέμπτῃ πυρετὸς ὀξύς,
ὑποχονδρίου πόνος, παρέκρουσε πάντα, διαχωρήματα
χολώδεα. ἕς νύκτα ἴδρωσεν, ἅπυρος. ἕκτῃ κατενόει, 20
πάντα ἐκουφίσθη, περὶ δὲ κληῖδα ἀριστερὴν πόνος
παρέμενε· διψώδης, οὔρα λεπτά, οὐκ ἐκοιμήθη. ἐβδόμη
τρόμος, ὑπεκαρώθη, σμικρὰ παρέκρουσεν, ἀλγήματα

1 ἐπιπόνως A ἐρίγωσε V 2 ἐπεκοιμήθη V 4 με-
τολίγον A ὀλίγα om. V 5 ἐνάτῃ V 6 ἐπωδυνος V
παρωξύνθη om. A 8 ιγ' i. m. V 9 ἑωυτῇ A 10 ὁσφύν A
ante κατὰ add. καὶ Blass κληῖδα AV 11 χεῖρα delevi,
v. Herm. XXVII, 306 διαταχέων A ante γλῶσσα add. ἡ V
11. 12 δεξιὴν χεῖρα V παρεῖθη R' Gal. 13 δύσφορος A
15 τετάρτῃ A ἠνελήθη pro ἦν· ἐλύθη V 16 πάντων pro
τῶν αὐτῶν V 17 παρέκρουσε V 18 εὐχρῶ α ss. A², εὐχροα V
21 πάντων A, punctum post πάντα V κληῖδα V, ut 214, 1

κατὰ κληῖδα καὶ βραχίονα ἀριστερὸν παρέμενε, τὰ δ'
 716 ἄλλα διεκούμενεν, πάντα κατενόει. τρεῖς | διέλειπεν
 ἄπυρος. ἐνδεκάτῃ ὑπέστρεψεν, ἐπερρίγωσεν, πῦρ ἔλα-
 βεν. περὶ δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃν ἡμέσε χολώδεα ξανθὰ
 5 ὑπόσυχνα, ἴδρωσεν· ἄπυρος ἐκρίθη.

ιδ'. Μελιδίῃ, ἣ κατέκειτο παρὰ Ἥρης ἱρόν, ἤρξατο
 κεφαλῆς καὶ τραχήλου καὶ στήθεος πόνος ἰσχυρός·
 αὐτίκα δὲ πυρετὸς ὀξύς ἔλαβεν· γυναικεῖα δὲ σμικρὰ
 ἐπεφαίνετο· πόνοι τούτων πάντων συνεχέες. ἕκτη
 10 κωματώδης, ἀσώδης, φρικώδης, ἐρύθημα ἐπὶ γνάθων,
 σμικρὰ παρέκρουσεν. ἐβδόμῃ ἴδρωσε, πυρετὸς διέλειπεν,
 οἱ πόνοι παρέμενον, ὑπέστρεψεν, ὕπνοι σμικροί· οὔρα
 διὰ τέλεος εὐχρῶ μὲν, λεπτὰ δέ· διαχωρήματα λεπτά,
 χολώδεα, δακνώδεα, ὀλίγα, μέλανα, δυσώδεα διῆλθεν,
 15 οὔροις ὑπόστασις λευκή, λείῃ· ἴδρωσεν. ἐκρίθη τελέως
 ἐνδεκάτῃ.

1 βραχίονα A 2 post τρεῖς add. δὲ V διέλειπεν A
 3 ἐπερρίγωσε V 5 post ἐκρ. add. οὐκ ἀνάλητος ἐκ τῶν αὐτῶν
 παθημάτων R' Gal. 6 ιδ' i. m. V ἱρόν codd. Μενδίνῃ V
 7 ἰσχυρῶς A 9 ὑπεφαίνετο V ἀπάντων R' Gal. i. t. 10 κωματώδης V
 γνάθῳ V 11 ἄπυρος AV, πυρετὸς vulg. διέλειπεν A 12 ὑπέ-
 στρεψαν V 13 διατέλεος A εὐχρῶ, α ss. A², εὐχροα V
 λεπτά alt. om. Gal. i. t. 14 χολώδεα bis A ante ὀλίγα
 add. κάρτα V 15 τελέος A, o mut. in ω A³ 16 ἐνδεκαταίῃ V
 post δεκάτῃ A continuo add.: πυθινῶνιος ὅκει παραγείσι-
 ρον ἤρξατο· τρόμος· ἀπὸ χειρῶν (cf. Epid. γ' init.).

ΕΠΙΔΗΜΙΩΝ Γ.

1. α'. Πυθίωνι, ὃς ὥκει παρὰ Γῆς ἱρόν, ἦρξατο III 24 L.
 τρόμος ἀπὸ χειρῶν· τῇ πρώτῃ πυρετὸς ὀξύς· λῆρος.
 δευτέρῃ πάντα παρωξύνθη. τρίτῃ τὰ αὐτά. τετάρτῃ
 ἀπὸ κοιλῆς ὀλίγα, ἄκρητα, χολώδεα διήλθε. πέμπτῃ 5
 πάντα παρωξύνθη· ὕπνοι λεπτοί· κοιλὴ ἔσθη. ἕκτη
 πτύαλα ποικίλα, ὑπέρυθρα. ἑβδόμῃ στόμα παρειρυσθη.
 ὀγδόῃ | πάντα παρωξύνθη, τρόμοι παρεμένον· οὖρα 28
 δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν καὶ μέχρι τῆς ὀγδόης λεπτά, ἄχρω·
 ἐναιώρημα εἶχον ἐπινέφελον. δεκάτῃ ἴδρωσε, πτύαλα 19
 ὑποπέποντα, ἐκρίθη· οὖρα ὑπόλεπτα περὶ κρίσιν. μετὰ
 δὲ κρίσιν, τεσσαράκοντα ἡμέρησιν ὕστερον, ἐμπύημα
 περὶ ἔδρην. καὶ στραγγουριώδης ἐγένετο ἀπόστασις.

β'. Ἑρμοκράτην, ὃς κατέκειτο παρὰ τὸ καινὸν τεῖ- 32
 χος, πῦρ ἔλαβεν. ἦρξατο δὲ ἀλγεῖν κεφαλὴν, ὀσφύν· 15
 ὑποχονδρίου | ἔντασις λαπαρῶς· γλῶσσα δὲ ἀρχομένῳ 34
 ἐπεκαύθη· κώφωσις αὐτίκα· ὕπνοι οὐκ ἐνῆσαν· διψώ-
 δης οὐ λίγην· οὖρα παχέα, ἐρυθρά, κείμενα οὐ καθί-

1 Γ' V 2 πυθίωνιος ὥκει παραγείσθρον ἦρξατο· A, Πυ-
 θίων, ὃς . . . ἱρόν· ἦρξ. Gal. 3 hic desinit cod. A, in quo
 verba Πυθ. — χειρῶν extremo libro Epid. I adnexa sunt.
 hinc sequor cod. V, quem, ubi vulgatam praetuli, in appara-
 tum relego 4 δευτέρα V, ut saepius 5 ἀκρητα V, ut saepius
 9 μέχρι καὶ V 10 εἶχον libri, εἶχε Erm. ἐν δεκάτῃ V
 13 post ἀπόστ. add. ΠΙ Ζ Σ Μ Ὀ Ν V, quos characteres Gal. in
 comm. ita: Π Π Ο Υ Μ Υ, codd. alii aliter exhibent. Hos charac-
 teres extremis aegrotorum descriptionibus adiectos neque Gale-
 nus interpretesque eo antiquiores praeter Zenonem neque re-
 centiores Hippocratis esse existimarunt. Ceterum memoria Ga-
 leni in sex prioribus descriptionibus vetustiorum exemplarium
 defuerunt. v. Gal. comm. XVII, I 558sq. et Ilberg, Mus. Rhen.
 XLV p. 119. De charact. ab Ilbergio emendatis cf. infra p. 245,
 de significatione characterum p. 246 17 ἐπαύθη V 18 οὖρει V

στατο· ἀπὸ δὲ κοιλίης οὐκ ὀλίγα συγκεκαυμένα διήει.
πέμπτη ούρησε λεπτά, εἶχεν ἐναιώρημα, οὐχ ἰδρύνετο,
ἐς νύκτα παρέκρουσεν. ἔκτη ἰκτεριώδης, πάντα παρω-
ξύνθη, οὐ κατενόει. ἑβδόμη δυσφόρως, οὔρα λεπτά,
⁵ ὅμοια. τὰς ἐπομένας παραπλησίως. περὶ δὲ ἐνδεκάτην
ἐόντι πάντα ἔδοξε κουφισθῆναι· κῶμα ἤρξατο, οὔρει
παχύτερα, ὑπέρυθρα, κάτω λεπτά· οὐ καθίστατο·
³⁰ ἡσυχῇ. | κατενόει. τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἄπυρος, οὐχ
ἰδρωσεν, ἐκοιμήθη, κατενόει πάντα, οὔρα παραπλήσια.
¹⁰ περὶ δὲ ἑπτακαιδεκάτην ἐόντι ὑπέστρεψεν, ἐθερμάνθη.
τὰς ἐπομένας πυρετὸς ὀξύς, οὔρα λεπτά, παρέκρουσεν.
πάλιν δὲ εἰκοστῇ ἐκρίθη, ἄπυρος, οὐχ ἰδρωσεν. ἀπό-
σιτος παρὰ πάντα τὸν χρόνον, κατενόει πάντα, δια-
λέγεσθαι οὐκ ἠδύνατο, γλῶσσα ἐπίξηρος, οὐκ ἐδίψη·
³⁸ κατεκοιμᾶτο σμικρά, κωματώδης. | περὶ δὲ εἰκοστὴν
¹⁶ καὶ τετάρτην ἐπεθερμάνθη, κοιλίη ὑγρὴ πολλοῖσι
λεπτοῖσι. καὶ τὰς ἐπομένας πυρετὸς ὀξύς, γλῶσσα
συνεκαύθη. ἑβδόμη καὶ εἰκοστῇ ἀπέθανε. τούτῳ
κῶφωσις διὰ τέλεος παρέμενεν, οὔρα παχέα καὶ ἐρυθρά,
²⁰ οὐ καθιστάμενα, ἢ λεπτὰ καὶ ἄχρω καὶ ἐναιώρημα
ἔχοντα· γεύεσθαι δὲ οὐκ ἠδύνατο.

γ'. Ὁ κατακείμενος ἐν τῷ Δελεάρκειος κήπῳ κεφα-
λῆς βάρος καὶ κρόταφον δεξιὸν ἐπώδυνον εἶχε χρόνον

1 οὐκ ὀλίγα om. V 2 οὐχ' ut fere ubique ante ' V
ἰδρυντο libri 6 κῶμα V ἤρξατο οὔρειν D 10 ἑπτὰ καὶ δ. V

11 παρέκρουσεν recepit Littr. ex Par. DQ'R', om. V 12 δ'
ἐκρίθη (εἰκ. om.) V 13 πάντα restit. Littr. e Gal. comm.,
om. V 15 κωματώδης V, ut saepius δὲ om., πρῶτην καὶ
εἰκοστὴν V 20 καὶ ante ἄχρω, quod est in Parisinis, om. V

21 post ἠδύνατο add. ΠΙ·Ε·Ζ·ΑΓ·ΙΔ·ΙΖ·ΚΔ·ΚΖ·Θ·V,
ΠΕΔΚΖΘ Gal. comm. 559 22 δελεάρκειος Gal. i. cit. t. 3, 437
ed. Basil., v. Meineke, Ber. der k. pr. Ak. d. W. 1852, p. 578,
δεάλδεος V 23 ἐπώδυνος V

πολύν. μετὰ | δὲ προφάσιος πῦρ ἔλαβε, κατεκλίνη. 40
 δευτέρῃ ἐξ ἀριστεροῦ ὀλίγον ἄκρητον ἐρρύνῃ· ἀπὸ
 δὲ κοιλῆς κόπρανα καλῶς διηλθεν, οὔρα λεπτὰ
 ποικίλα, ἐναιωρήματα ἔχοντα κατὰ σμικρὰ οἶον κρίμνα,
 γονοειδέα. τρίτῃ πυρετὸς ὀξύς, διαχωρήματα μέλανα, 5
 λεπτά, ἔπαφρα, ὑπόστασις πελιδνὴ διαχωρήμασιν,
 ὑπεκαροῦτο, ἐδυσφόρει περὶ τὰς ἀναστάσις, οὔροις
 ὑπόστασις πελιδνὴ, ὑπόγλισχρος. τετάρτῃ ἡμεσε χολώ-
 δεα ξανθὰ ὀλίγα, διαλιπὼν ὀλίγον ἰώδεα, ἐξ ἀριστε-
 ροῦ ὀλίγον ἄκρητον ἐρρύνῃ, διαχωρήματα ὅμοια, οὔρα 10
 ὅμοια, ἐφίδρωσε περὶ κεφαλὴν καὶ κληϊδας, σπλὴν
 ἐπήρθη, μηροῦ ὀδύνη κατ' ἰξιν, ὑποχονδρίου δεξιοῦ
 σύντασις ὑπολάπαρος, νυκτὸς οὐκ ἐκοιμήθη, παρέ-
 κρουσε σμικρά. πέμπτῃ διαχωρήματα πλείω, μέλανα,
 ἔπαφρα, ὑπόστασις μέλαινα διαχωρήμασι, νύκτα οὐχ 15
 ὑπνωσε, παρέκρουσεν. ἕκτῃ διαχωρήματα μέλανα, λι-
 παρά, γλίσχρα, δυσώδεα. ὑπνωσε, κατενόει μᾶλλον.
 ἐβδόμῃ γλῶσσα ἐπίξηρος, διψώδης, οὐκ ἐκοιμήθη, παρέ-
 κρουσεν, οὔρα λεπτά, οὐκ εὐχρω. ὀγδόῃ διαχωρήματα
 μέλανα ὀλίγα, συνεστηκότα, ὑπνωσε, κατενόει, διψώ- 20
 δης οὐ λήν. ἐνάτῃ ἐπερρίγωσε, πυρετὸς ὀξύς, ἰδρωσε,
 ψύξις, παρέκρουσε, δεξιῷ ἱλλαινε, γλῶσσα ἐπίξηρος,
 διψώδης, ἄγρυπνος. δεκάτῃ περὶ | τὰ αὐτά. ἐνδεκάτῃ 42
 κατενόει πάντα, ἄπυρος, ὑπνωσεν, οὔρα λεπτὰ περὶ
 κρίσιν. δύο διέλιπεν ἄπυρος, ὑπέστρεψεν τεσσαρεσκαί- 25
 δεκάτῃ, αὐτίκα δὲ νύκτα οὐκ ἐκοιμήθη, πάντα παρέ-

1 -κλιθ- codd. ubique in hoc libro, scripsi -κλιν- 2 post
 ἐρρύνῃ add. αἷμα vulg., om. VR'¹ 4 ἐναιώρημα V, plur.
 DR', Gal. i. t. et in cit. XVIII, I 131 κατὰ om. Gal. in
 cit. ibid. κρίμα V 9 ὀλίγα V 11 ἐφίδρον V κληϊδα V,
 κληϊδας D 12 ἰξιν V 21 ἐνν. ut solet V ἐπερίγ. V 22 εἰλλαινει V
 23 τὰ ss. ead. man. V 25 δωδεκάτῃ pro δύο V διέστρεψεν V

κρουσεν. πεντεκαιδεκάτῃ οὖρον θολερόν, οἶον ἐκ τῶν
καθεστηκότων γίνεται, ὅταν ἀναταραχθῇ, πυρετὸς ὀξύς,
πάντα παρέκρουσεν, οὐκ ἐκοιμήθη, γούνατα καὶ κνή-
μας ἐπώδυνα εἶχεν· ἀπὸ δὲ κοιλίης βάλανον προσθε-
5 μένω μέλανα κόπρανα διῆλθεν. ἑξκαιδεκάτῃ οὔρα
λεπτὰ, εἶχεν ἐναιώρημα ἐπινέφελον, παρέκρουσεν. ἑpta-
καιδεκάτῃ πρωῒ ἄκρεα ψυχρά, περιεστέλλετο, πυρετὸς
ὀξύς, ἴδρωσε δι' ὅλου, ἐκουφίσθη, κατενόει μᾶλλον,
οὐκ ἄπυρος, διψώδης, ἡμεσε χολώδεια, ξανθά, ὀλίγα,
10 ἀπὸ δὲ κοιλίης κόπρανα διῆλθε, μετ' ὀλίγον δὲ μέλανα,
ὀλίγα, λεπτὰ· οὔρα λεπτὰ, οὐκ εὐχρω. ὀκτωκαιδεκάτῃ
οὐ κατενόει, κωματώδης. ἐννεακαιδεκάτῃ διὰ τῶν
αὐτῶν. εἰκοστῇ ὑπνωσε, κατενόει πάντα, ἴδρωσεν, ἄπυ-
ρος, οὐκ ἐδίψη, οὔρα δὲ λεπτὰ. εἰκοστῇ πρώτῃ σμικρὰ
44 παρέκρουσεν, ὑπεδίψη, ὑποχονδρίου πόνος καὶ περὶ
16 ὀμφαλὸν παλμὸς διὰ τέλεος. εἰκοστῇ τετάρτῃ οὔροισιν
ὑπόστασις, κατενόει πάντα. εἰκοστῇ ἑβδόμῃ ἰσχύου δε-
ξιοῦ ὀδύνη, τὰ δ' ἄλλα ἔσχεν ἐπιεικέστατα, οὔροισιν
ὑπόστασις. περὶ δὲ εἰκοστὴν ἐνάτην ὀφθαλμοῦ δεξιοῦ
20 ὀδύνη, οὔρα λεπτὰ. τεσσαρακοστῇ διεχώρησε φλεγμα-
τώδεια, λευκά, ὑπόσυχνα, ἴδρωσε πολλῶ δι' ὅλου, τε-
λέως ἐκρίθη.

δ'. Ἐν Θάσῳ Φιλιστῆς κεφαλὴν ἐπόνει χρόνον
πολὺν καὶ ποτε καὶ ὑποκαρωθεὶς κατεκλίνη· ἐκ δὲ
25 πόνων πυρετῶν συνεχέων γενομένων ὁ πόνος παρω-
46 ξύνθη. νυκτὸς ἐπεθερμάνθη τὸ πρῶτον. τῇ πρώτῃ

1 ἐκ τ. κ. ὁκοῖον γίν. ὅτ' ἂν V 4 ἐπώδυνως V 6 ἔχοντα
K' Gal. ἐπὶ νεφελῶν V 11 οὔρα λ. om. V 14 πρ. καὶ εἰκ. V
16 τετ. καὶ εἰκ. V 18 pro οὐρ. ὑπ. post ὁδ. add. οὔρα λεπτὰ
καὶ εἶχον ὑπόστασιν vulg. 22 post ἐκρίθη add. ΠΙ ΚΔ ὉΔ ΜΥ V
23 φιλίστης libri, -ῆς Blass 24 ὑποκαρωθεῖσα V 25 τού-
των pro πόν. V πυρετῶν om. V

ἡμεσε χολώδεα, ὀλίγα, ξανθὰ τὸ πρῶτον, μετὰ δὲ ταῦτα
 ἰώδεα πλείω, ἀπὸ δὲ κοιλῆς κόπρανα διήλθε· νύκτα
 δυσφόρως. δευτέρῃ κώφωσις, πυρετὸς ὀξύς, ὑποχόν-
 δριον δεξιὸν συνετάθη, ἔρρεπεν ἐς τὰ ἔσω· οὖρα
 λεπτά, διαφανέα, εἶχεν ἐναιώρημα γονοειδές, σμι- 5
 κρόν· ἐξεμάνη περὶ μέσον ἡμέρης. τρίτῃ δυσφόρως.
 τετάρτῃ σπασμοί, παρωξύνθη. πέμπτῃ πρὸς ἀπέθανεν.

ε'. Χαιρίωνα, ὃς κατέκειτο παρὰ Δηλίαν, ἐκ πότου
 πῦρ | ἔλαβεν. αὐτίκα δὲ κεφαλῆς βάρος ἐπώδυνον.
 οὐκ ἐκοιμᾶτο, κοιλίῃ ταραχώδης λεπτοῖσιν, ὑποχολώ- 48
 δεσι. τρίτῃ πυρετὸς ὀξύς, κεφαλῆς τρόμος, μάλιστα 11
 δὲ χεῖλεος τοῦ κάτω· μετ' ὀλίγον δὲ ῥίγος, σπασμοί,
 πάντα παρέκρουσε, νύκτα δυσφόρως. τετάρτῃ δι' ἡσυ-
 χίης, σμικρὰ ἐκοιμήθη, παρέλεγε. πέμπτῃ ἐπιπύονως,
 πάντα παρωξύνθη, λῆρος, νύκτα δυσφόρως, οὐκ ἐκοι- 15
 μήθη. ἕκτῃ διὰ τῶν αὐτῶν. ἐβδόμῃ ἐπερρίγωσε,
 πυρετὸς ὀξύς, ἴδρωσε δι' ὅλου, ἐκρίθη. τούτῳ διὰ τέλεος
 ἀπὸ κοιλῆς διαχωρήματα χολώδεα, ὀλίγα, ἄκρητα·
 οὖρα λεπτά, (οὐκ) εὐχρω, ἐναιώρημα ἐπινέφελον ἔχοντα.
 περὶ ὀγδόην οὔρησεν εὐχρωώτερα, ἔχοντα ὑπόστασιν 20
 λευκὴν ὀλίγην, κατενόει, ἄπυρος· διέλιπεν. ἐνάτῃ ὑπέ-
 στρεψε. περὶ δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ πυρετὸς ὀξύς.
 ἑκκαίδεκάτῃ ἡμεσε χολώδεα, ξανθὰ, ὑπόσυχνα. ἑπτακαίδε-
 κάτῃ ἐπερρίγωσε, πυρετὸς ὀξύς, ἴδρωσεν, ἄπυρος ἐκρίθη.
 οὖρα μετὰ ὑποστροφὴν καὶ κρῖσιν εὐχρω. ὑπόστασιν 25

1 ὀλ. om. V ταῦτα om. DR' Gal. 2 πλέω V 7 post
 παρωξ. add. πάντα vulg. post ἀπέθανεν add. Πι Φ Δ Ε Θ Κ Κ V
 8 χερῖωνα V Δηλ. V, Δημαινέτω vulg. ποτοῦ V, πότ. D
 16 ἐπερρίγωσε V 17 ἐκοιμήθη (pro ἐκρ.) nulla interpunct.
 antecedente V διατέλεος V 18 ἄκριτα V ut saepius 19 οὐκ
 om. codd., coni. Litt., scripsit Erm. 21 ἄπυρος DR' Gal.,
 ἀπύρετος V 23 ἐξκ. V 24 ἐπερρίγωσε V ut saepius

ἔχοντα, οὐδὲ παρέκρουνεν ἐν τῇ ὑποστροφῇ. ὀκτω-
καιδεκάτῃ ἐθερμαίνεται σμικρά, ὑπεδίψη, οὖρα λεπτά,
ἐναιώρημα ἐπινέφελον, σμικρὰ παρέκρουνεν. ἐννεα-
καιδεκάτῃ ἄπυρος, τράχηλον ἐπωδύνως εἶχεν, οὖροι σιν
5 ὑπόστασις. τελέως ἐκρίθη εἰκοστῇ.

50 | ε'. Τὴν Εὐρύανακτος θυγατέρα, παρθένον, πῦρ
ἔλαβεν. ἦν δὲ ἄδιψος διὰ τέλεος· γεύματα οὐ προσε-
δέχετο. ἀπὸ δὲ κοιλῆς σμικρὰ διήει, οὖρα λεπτά,
ὀλίγα, οὐκ εὖχρω. ἀρχομένου δὲ τοῦ πυρετοῦ περὶ
10 ἔδρην ἐπόνει. ἐκταίῃ δὲ ἐοῦσα ἄπυρος οὐχ ἴδρωσεν·
ἐκρίθη. τὸ δὲ περὶ τὴν ἔδρην σμικρὰ ἐξεπύησεν, ἐρῶργη
ἅμα κρίσει. μετὰ δὲ κρίσιν ἐβδομαίῃ ἐοῦσα ἐρρίγωσε,
σμικρὰ ἐπεθερμάνθη, ἴδρωσεν. ὕστερον δὲ ἄκρεα ψυχρὰ
αἰεῖ. περὶ δὲ δεκάτην μετὰ τὸν ἰδρωτὰ τὸν γενόμενον
15 παρέκρουνε καὶ πάλιν ταχὺ κατενόει· ἔλεγον δὲ γευσ-
μένην βότρυος. διαλιποῦσα δὲ δωδεκάτῃ πάλιν πολλὰ
52 παρελήρει, κοιλῇ | ἐπεταράχθη χολώδεσιν, ἀκρήτοισιν,
ὀλίγοις λεπτοῖσι, δακνώδεσι, πυκνὰ ἀνίστατο. ἀφ'
ῆς δὲ παρέκρουνε τὸ ὕστερον, ἀπέθανε ἐβδόμῃ. αὕτη
20 ἀρχομένου τοῦ νοσήματος ἤλγει φάρυγγα, καὶ διὰ
τέλεος ἔρευθος εἶχε, γαργαρεὼν ἀνεσπασμένος. ρεύματα
πολλὰ, σμικρὰ, δριμύα. ἔβησσε πέπον, οὐδὲν ἀνῆγεν·
ἀπόσιτος πάντων παρὰ πάντα τὸν χρόνον οὐδ' ἐπεθύ-
μησεν οὐδενός. ἄδιψος, οὐδ' ἐπινεν οὐδὲν ἄξιον λό-

2 οὖρα . . . παρέκρ. om. V 5 εἰκοστῇ om. V post εἰκ.
add. ΠΙ · Χ Π Δ Ο Υ Κ Υ V 10 ἔκτῃ V 12 ἐβδόμῃ V
ἐρίγωσε V uno q ut saepius 13 post ἴδρωσεν. add. μετὰ δὲ
κρίσιν ὀγδοαίῃ ἐοῦσα ἐρρίγωσεν οὐ πολλά· vulg., om. V
16 post βότρυος add. ταῦτα παθεῖν vulg., om. VR¹ εἰκοστῇ
δευτέρα pro δωδ. V 17. 18 ἀκρήτοισιν ὀλίγοις V 18 ἀφί-
στατο V 19 ἀπέθανε πεντεκοστῇ ἐβδ. V 20 ἀρχομένη Gal.
in cit. VII, 882 22 post πολλὰ add. λεπτά Gal. ibid. 883
ἔβ., πέπον δ' οὐδὲν ἀν. Gal. ibid.

γου. σιγῶσα, οὐδὲν διελέγετο. δυσθυμίη, ἀνελπίστως
ἐωυτῆς εἶχεν. ἦν δέ τι καὶ συγγενικὸν φθινῶδες.

ζ'. Ἡ κυναγχική ἢ παρὰ[τὰ] Ἀριστίωνος, ἥ ἡ πρώτη 54
ἤρξατο ἀσαφῆς φωνή. γλῶσσα ἐρυνθρή, ἐπεξηράνθη.
τῇ πρώτῃ φρικώδης, ἐπεθερμάνθη. τρίτῃ ῥίγος, πυρε- 5
τὸς ὀξύς, οἶδημα ὑπέρυθρον, σκληρὸν τραχήλου καὶ
ἐπὶ στῆθος ἐξ ἀμφοτέρων, ἄκρεα ψυχρά, πελιδνά, πνεῦμα
μετέωρον, ποτὸν διὰ ῥινῶν, καταπίνειν οὐκ ἡδύνατο,
διαχωρήματα καὶ οὖρα ἐπέστη. τετάρτῃ πάντα παρω-
ξύνθη. πέμπτῃ ἀπέθανε. [κυναγχική.] 10

η'. Τὸ μειράκιον, ὃ κατέκειτο ἐπὶ ψευδέων ἀγορῇ, 56
πῦρ ἔλαβεν ἐκ κόπων καὶ πόνων καὶ δρόμων παρὰ τὸ
ἔθος. τῇ πρώτῃ κοιλίῃ ταραχώδης χολώδεσι, λεπτοῖσι,
πολλοῖσιν, οὖρα λεπτά, ὑπομέλανα, οὐχ ὑπνώσε, δι-
ψώδης. δευτέρῃ πάντα παρωξύνθη, διαχωρήματα 15
πλειώ, ἀκαιρότερα. οὐχ ὑπνώσε, τὰ τῆς γνώμης ταρα-
χώδεα, σμικρὰ ὑφίδρωσε. τρίτῃ δυσφώρας, διψώδης,
ἀσώδης, πολὺς βληστρισμός, ἀπορίη, παρέκρουσεν,
ἄκρεα πελιδνά καὶ ψυχρά, ὑποχονδρίου ἔντασις ὑπο-
λάπαρος ἐξ ἀμφοτέρων. τετάρτῃ οὐχ ὑπνώσεν· ἐπὶ τὸ χεῖ- 20
ρον. ἐβδόμῃ ἀπέθανεν, ἡλικίην περὶ ἑτα εἴκοσιν. [ὀξύ].

θ'. Ἡ παρὰ Τεισαμενοῦ γυνὴ κατέκειτο, ἥ τὰ εἶλε- 58
ώδεα δυσφώρας ὥρμησεν. ἔμετοι πολλοί, ποτὸν κατέ-

1. 2 ἀνελπίστος αὐτὶς V, ἀνελπίστως ἐωυτῆς LQ'R' Gal.
post φθιν. add. ΠΙ Ε̅ Α̅ Π̅ Α̅ Σ̅ Φ̅ V 3 τὰ deleti, cf. s. 194, 4 et
Gal. comm. 609 ἡ κυναγχική παρὰ Βίτωνος, ibid. 559 ἀρι-
στίωνος V post πρῶτον add. ἀπὸ γλώσσης vulg., om. V 5 α
pro πρώτῃ V ῥίγος V 8 post ῥινῶν add. ἐχεῖτο libri praeter V
10 post κυναγχ. add. ΠΙ Υ̅ Δ̅ Ε̅ Η̅ Θ̅ Ι̅ V, Π Δ̅ Ε̅ Η̅ (Kuehn falso K) Θ
Gal. comm. 601 18 δυσώδης pro ἀσ. V 21 ἡλικίη Gal. Erm.
21 post εἴκοσιν add. ΠΙ Ζ̅ Υ̅ Θ̅ V, ΠΙΞ Ζ̅ Θ̅ vulg., Π Ζ̅ Θ̅ Gal. i. t.
ὀξύ Gal. comm., om. libri 22 Τις. libri, Τεις. Blass ἡλώ-
δεα Gal. comm.

χειν οὐκ ἠδύνατο. πόνοι περὶ ὑποχόνδρια. καὶ ἐν
 τοῖσι κάτω κατὰ κοιλίην οἱ πόνοι. στρόφοι συνεχέες.
 οὐ διψώδης. ἐπεθερμαίνεται. ἄκρεα ψυχρὰ διὰ τέλεος.
 ἀσώδης, ἄγρυπνος. οὔρα ὀλίγα, λεπτά. διαχωρήματα
 5 ὠμά, λεπτά, ὀλίγα. ὠφελεῖν οὐκέτι ἠδύνατο, ἀπέθανεν.
 60 ι'. Γυναῖκα ἐξ ἀποφθορῆς νηπίου τῶν περὶ Παντι-
 μίδην τῇ πρώτῃ πῦρ ἔλαβε. γλῶσσα ἐπίξηρος, διψώδης,
 ἀσώδης, ἄγρυπνος. κοιλίη ταραχώδης λεπτοῖσι, πολλοῖ-
 σιν, ὠμοῖσι. δευτέρῃ ἐπερίγωσε, πυρετὸς ὀξύς, ἀπὸ
 10 κοιλίης πολλά, οὐκ ὕπνωσε. τρίτῃ μεΐζους οἱ πόνοι.
 τετάρτῃ παρέκρουσεν· ἐβδόμῃ ἀπέθανε. κοιλίη διὰ
 παντὸς ὕγρῃ διαχωρήμασι πολλοῖσι, λεπτοῖσιν, ὠμοῖ-
 σιν· οὔρα ὀλίγα λεπτά. [καῦσος.]

ια'. Ετέρην ἐξ ἀποφθορῆς περὶ πεντάμηνον, Ἰκέ-
 62 τεω γυναικα, πῦρ ἔλαβεν. ἀρχομένη κωματώδης ἦν,
 16 καὶ πάλιν ἄγρυπνος, ὀσφύος ὀδύνη, κεφαλῆς βάρος.
 δευτέρῃ κοιλίη ἐπεταράχθη ὀλίγοισι, λεπτοῖσιν, ἀκρή-
 τοισι τὸ πρῶτον. τρίτῃ πλείω, χεῖρω· νυκτὸς οὐδὲν
 ἐκοιμήθη. τετάρτῃ παρέκρουσε. φόβοι, δυσθυμῖαι.
 20 δεξιῷ ἱλλαινε, ἰδρωσε περὶ κεφαλὴν ὀλίγῳ ψυχρῷ,
 ἄκρεα ψυχρὰ. πέμπτῃ πάντα παρωξύνθη, πολλὰ πα-
 ρέλεγε καὶ πάλιν ταχὺ κατενόει· ἄδιψος, ἄγρυπνος,
 κοιλίη πολλοῖσιν ἀκαίροισι διὰ τέλεος· οὔρα ὀλίγα,

2 κατὰ om. V 5 οὐκ ἔτι V post ἀπέθανεν add.
 ΠΙ ΠΕ Θ V 6 ἀποφθορῆς V 8 ἀσώδης Gal. et i. t. et in comm.,
 om. V vulg. 9 δευτέρα ἐπερίγωσε V 11. 12 διαπαντὸς V
 13 καῦσος iam a Galeno reiectum sicut ceteras eius generis
 morborum nominationes in extremis descriptionibus cum Frein-
 dio expunxi post καῦσος add. ΠΙ Θ Δ Ψ Α V 14. 15 ἐκε-
 τεύω V, οἰκέτω D Gal. 15 κωματ. V ut saepius 17 δευτέρα V
 ut saepius 17. 18 ἀκρίτοις V ut saepius 20 εἰλλαινε V
 ἰδρωτα V, ἰδρου Gal. comm. 21 παρωξύνθη πέμπτῃ πολλὰ
 παρωξύνθη (om. πολλὰ) παρέλεγε V

λεπτά, ὑπομέλانا· ἄκρεα ψυχρά, ὑποπέλιδνα. ἔκτη διὰ τῶν αὐτῶν. ἐβδόμη ἀπέθανε [φρενιτιαία].

ιβ'. Γυναῖκα, ἥτις κατέκειτο ἐπὶ ψευδέων ἀγορῇ, τεκοῦσαν τότε πρῶτον ἐπιπόνως ἄρσεν πῦρ ἔλαβεν. 64 αὐτίκα ἀρχομένη διψώδης, ἀσώδης, καρδίην ὑπήλγει, 5 γλῶσσα ἐπίξηρος, κοιλίη ἐπεταράχθη λεπτοῖσιν ὀλίγοι-σιν, οὐχ ὑπνώσε. δευτέρῃ σμικρὰ ἐπερρίγωσε, πυρετὸς ὀξύς, σμικρὰ περὶ κεφαλὴν ἰδρωσε ψυχρῷ. τρίτῃ ἐπι-πόνως· ἀπὸ κοιλίης ὤμά, λεπτὰ πολλὰ διήει. τετάρτῃ ἐπερρίγωσε, πάντα παρωξύνθη· ἄγρουπνος. πέμπτῃ ἐπι- 10 πόνως. ἔκτη διὰ τῶν αὐτῶν· ἀπὸ κοιλίης ἦλθε ὕγρὰ πολλὰ. ἐβδόμη ἐπερρίγωσε, πυρετὸς ὀξύς, δίψα, πολὺς βληστρισμός, περὶ δείλην ἰδρωσε δι' ὅλου ψυχρῷ, ψύξις, ἄκρεα ψυχρά, οὐκέτι ἀνεθερμαίνεται· καὶ πάλιν ἐς νύκτα ἐπερρίγωσεν, ἄκρεα οὐκ ἀνεθερμαίνεται, 15 οὐχ ὑπνώσε, σμικρὰ παρέκρουσε, καὶ πάλιν ταχὺ κατε-νόει. ὀγδόῃ περὶ μέσον ἡμέρης ἀνεθερμάνθη, διψώ-δης, κωματώδης, ἀσώδης, ἡμεσε χολώδεα, σμικρὰ ὑπό-ξανθα. νύκτα δυσφόρος, οὐκ ἐκοιμήθη, οὔρησε πολὺ ἀθρόον οὐκ εἰδυῖα. ἐνάτῃ | συνέδωκε πάντα, κωματώ- 66 δης. πρὸς δείλην σμικρὰ ἐπερρίγωσεν, ἡμεσε σμικρὰ 21 χολώδεα. δεκάτῃ ῥίγος, πυρετὸς παρωξύνθη, οὐχ ὑπνώσεν οὐδέν· πρῶτὶ οὔρησε πολὺ ὑπόστασιν οὐκ ἔχον, ἄκρεα ἀνεθερμάνθη. ἐνδεκάτῃ ἡμεσε χολώδεα, ἰώδεα. ἐπερρίγωσεν οὐ μετὰ πολὺ, καὶ πάλιν ἄκρεα 25 ψυχρά, ἐς δείλην ἰδρώς, ῥίγος, ἡμεσε πολλὰ, νύκτα ἐπιπόνως. δωδεκάτῃ ἡμεσε πολλὰ μέλανα δυσώδεα,

2 φρενίτις Gal. comm. post φρεν. add. ΠΙ Θ Δ Α Ζ Θ V
 3 ἀγορῆς V 8 ψυχρῷ V 11 ὕγρὰ (D Gal. i. t., vulg.) om. V
 12 post ἐπερρ. add. γλῶσσα ξηρή, Gal. 14 οὐκ ἔτι V
 20 εἶδον V 22 ῥίγος ubique V 23 οὐκ DR¹ Gal., Foës.,
 Erm., om. V 24 ἐνδεκάτῃ V

λυγμὸς πολὺς, δίψος ἐπιπόνως. τρισκαιδεκάτῃ μέλανα, δυσώδεα πολλὰ ἤμεσε, ῥῖγος· περὶ δὲ μέσον ἡμέρης ἄφωνος. τεσσαρεσκαιδεκάτῃ αἶμα διὰ ῥινῶν· ἀπέθανε. ταύτῃ διὰ τέλεος κοιλήν ὑγρὴν· φρικώδης· ἡλικίῃ περὶ
5 ἔτεα ἑπτακαίδεκα.

[κατάστασις.]

- 68 2. Ἔτος νότιον ἔπομβρον· ἄπνοια διὰ τέλεος. αὐχμῶν δὲ | γενομένων τοὺς ὑπόπροσθεν χρόνους [ἐπ' ἐνιαυτὸν] ἐν νοτίοις περὶ ἄρκτοῦρον ὕδατα πολλὰ. φθινόπωρον
10 σκιῶδες, ἐπινέφελον, ὑδάτων πλήθεα. χειμῶν νότιος, ὑγρὸς, μαλθακὸς μετὰ ἡλίου τροπᾶς· ὕστερον πολλῶ, πλησίον ἰσημερίας, ὀπισθοχειμῶνες, καὶ ἤδη περὶ ἰσημερίην βόρεια, χιονώδεα, οὐ πολὺν χρόνον. ἦρ πάλιν νότιον, ἄπνοον· ὕδατα πολλὰ διὰ τέλεος μέχρι κυνός. θέρους
15 αἰθριον, θερμόν, πνίγεα μεγάλα· ἐτήσιαί σμικρὰ διεσπασμένως ἔπνευσαν· πάλιν δὲ περὶ ἄρκτοῦρον ἐν βορείοις ὕδατα πολλὰ.
- 70 Γενομένου δὲ τοῦ ἔτους νοτίου καὶ ὑγροῦ καὶ | μαλθακοῦ κατὰ μὲν χειμῶνα διήγον ὑγιηρῶς πλήν τῶν
20 φθινοδέων, περὶ ὧν γεγράφεται.

3. Πρὸς δὲ τοῦ ἥρος ἅμα τοῖσι γενομένοις ψυχέσιν ἐρυσίπελατα πολλὰ, τοῖσι μὲν μετὰ προφάσις, τοῖσι δ' οὐ, κακοήθεα· πολλοὺς ἔκτεινε, πολλοὶ φά-

2 μέσην V 5 post ἑπτακ. add. ΠΙ Δ Δ Ι Δ Ο Δ Ι Θ V
6 κατάστασις i. tit. plurima antigrapha Gal. editionesque recentes, om. V. et omn. codd. praeter R' 7 ἄπνοια V 8 ἐπ. ἐν. Littraeo suspectum del. Erm. 11 post μαλ. punctum vulg., sustulit Gomperz. Eodem auctore omisi δὲ (V vulg.) post μετὰ cum cod. K. 12 ἰσημέρης V 15 ἐτήσια σμικρὰ διεσπασμένα ἔπνευσεν Gal. in cit. VII 847 17 distinctionis auctor Ilbergius cf. 180, 10 22 ἐρυσίπελας πολλοῖσι μὲν V 23 οὐ sine interpunctione V

ρουγγας ἐπόνησαν· φωναὶ κακούμεναι, καῦσοι φρενι-
 τικοί, στόματα ἀφθώδεα, αἰδοίοισι φύματα, ὀφθαλμίαι,
 ἄνθρακες, κοιλίαι ταραχώδεις, ἀπόσιτοι, διψώδεις οἱ
 μέν, οἱ δ' οὐ, οὔρα ταραχώδεα, πολλά, κακά, κωμα-
 τώδεις ἐπὶ πολὺν καὶ πάλιν ἄγρουπνοι, ἀκρισίαι πολλαί, 5
 δύσκριτα, ὕδρωπες, φθινώδεις πολλοί. τὰ μὲν ἐπι-
 δημήσαντα νοσήματα ταῦτα. ἐκάστου δὲ τῶν ὑπο-
 γεγραμμένων εἰδέων ἦσαν οἱ κάμνοντες καὶ ἔθνησκον
 πολλοί. συνέπιπτε δ' ἐφ' ἐκάστοισι τούτων ὧδε.

4. Πολλοῖσι μὲν τὸ ἐρυσίπελας μετὰ προφάσιος 10
 ἐπὶ τοῖσι τυ|χοῦσι καὶ πάνυ ἐπὶ σμικροῖσι τραυματίοις 72
 ἐφ' ὅλῳ τῷ σώματι, μάλιστα δὲ τοῖσι περὶ ἐξήκοντα
 ἔτεα <καὶ> περὶ κεφαλὴν, εἰ καὶ σμικρὸν ἀμεληθεῖν. πολ-
 λοῖσι δὲ καὶ ἐν θεραπειῇ ἐοῦσι μεγάλαι φλεγμοναὶ ἐγί-
 νοντο, καὶ τὸ ἐρυσίπελας πολὺ ταχὺ πάντοθεν ἐπενέμετο. 15
 τοῖσι μὲν οὖν πλείστοισιν αὐτῶν ἀποστάσεις ἐς ἐμ-
 πνήματα συνέπιπτον· σαρκῶν καὶ νεύρων καὶ ὀστέων
 ἐκπτώσεις μεγάλαι. ἦν δὲ καὶ τὸ ρεῦμα τὸ συνιστά-
 μενον οὐ | πύρρ' ἵκελον, ἀλλὰ σηπεδὼν τις ἄλλη καὶ 74
 ρεῦμα πολὺ καὶ ποικίλον. οἷσι μὲν οὖν περὶ κεφαλὴν 20
 τούτων τι συμπίπτει γίνεσθαι, μάθησις τε ὅλης τῆς
 κεφαλῆς ἐγίνετο καὶ τοῦ γενείου καὶ ὀστέων ψιλώ-
 ματα καὶ ἐκπτώσεις καὶ πολλὰ ρεύματα. ἐν πυρετοῖσι
 τε ταῦτα καὶ ἄνευ πυρετῶν. ἦν δὲ ταῦτα φοβερώτερα
 ἢ κακίω. οἷσι γὰρ ἐς ἐμπύημα ἢ τινα τοιοῦτον ἀφί- 25
 κοιτο πεπασμόν, οἱ πλείστοι τούτων ἐσφώζοντο. οἷσι

2 ἀφθώδεα V αἰδοῖα V, αἰδοίοις vulg. 5 πολλοῖσι V, πολὺν
 vulg., πολὺν R¹ Gal. ἀκρασίαι V, ἀκρισίαι D Gal. 13 καὶ om.
 codd., καὶ π. κ., εἰ κ. σμ. ἀμ., π. δ. κ. ἐν θ. ἐοῦσιν· μεγάλαι κτλ.
 Littraeus secundum Gal. commentarium 15 ἐπενέμετο vulg.,
 ἐπεμαίνεται FHIK, ἐπεθερμαίνεται V 17 συνέπιπτε V 19 εἰκε-
 λον V, ἴκ. vulg., ἴκ. Gal. in cit. I 532 21 ξυμπίπτει V
 25 26 VDFHJK, ἐμπ. ὁ τῶν τοιούτων ἀφίκοιτο πεπασμός vulg.

δ' ἡ μὲν φλεγμονὴ καὶ τὸ ἐρυσίπελας ἀπέλθοι, τοιαύτην δὲ ἀπόστασιν μηδεμίαν ποιήσαιτο, τούτων ἀπώλ-
λυντο πολλοί. ὁμοίως δὲ καὶ εἴ πη ἄλλη τοῦ σώματος
πλανηθεῖη, συνέπιπτε ταῦτα. πολλοῖσι μὲν γὰρ βρα-
5 χίων καὶ πῆχυς ὅλος περιεργύη. οἷσι δ' ἐπὶ τὰ πλευρά,
ταῦτα ἐκακοῦτο ἢ τῶν ἔμπροσθέν τι ἢ τῶν ὀπισθεν.
οἷσι δ' ὅλος ὁ μηρὸς ἢ τὰ περὶ κνήμην ἀπεψιλοῦτο
καὶ ποῦς ὅλος. ἦν δὲ πάντων χαλεπώτατα τῶν τοιού-
των, ὅτε περὶ ἥβην καὶ αἰδοῖα γενοίαιτο. τὰ μὲν περὶ
10 ἔλκεα καὶ μετὰ προφάσιος τοιαῦτα. πολλοῖσι δὲ ἐν
πυρετοῖσι καὶ πρὸ πυρετοῦ καὶ ἐπὶ πυρετοῖσι συνέπι-
πτεν. ἦν δὲ καὶ τούτων, ὅσα μὲν ἀπόστασιν ποιή-
σαιτο διὰ τοῦ ἐκπυῆσαι ἢ κατὰ κοιλίην ταραχὴ τις
76 ἐπίκαιρος ἢ χρηστῶν οὔρων διάδοσις γένοιτο, | διὰ
15 τούτων λελύσθαι, οἷσι δὲ μηδὲν τούτων συμπίπτει,
ἀσήμως δὲ ἀφανιζομένων, θανατώδεα γίνεσθαι. πολὺν
μὲν οὖν πλείστοισι συνέπιπτε τὰ περὶ τὸ ἐρυσίπελας
τοῦ ἥρος. παρείπετο δὲ καὶ διὰ τοῦ θέρους καὶ ὑπὸ
φθινόπωρον.

20 5. Πολλὴ δὲ ταραχὴ τισι καὶ τὰ περὶ φάρυγγα
φύματα, καὶ φλεγμοναὶ γλώσσης, καὶ τὰ παρ' ὀδόντας
ἀποστήματα. φωναί τε πολλοῖσιν ἐπεσήμαινον κακού-
80 μεναι καὶ κατίλλουσai, | πρῶτον μὲν τοῖσι φθινώδεσιν
ἀρχομένοισιν, ἅτῳ καὶ τοῖσι καυσώδεσι καὶ τοῖσι
25 φρενιτικοῖσιν.

6. Ὁρῶντο μὲν οὖν οἱ καῦσοι καὶ τὰ φρενιτικὰ
πρῶτὸ τοῦ ἥρος μετὰ τὰ γενόμενα ψύχεα, καὶ πλείστοι

2 μὴ δὲ μίαν V ποιήσοιτο V 4 πλανηθῇ ἢ V
8 ποῦς V 9 γενοίαιτο V vulg., γένοιτο Gal. 9. 10 περιέλκεα V
13 ἐκπυῆσαι V ἢ pro ἢ V 15 λελύσθαι V 16 πολλοῖσι V
18 ἥρος V τοῦ ante θέρ. om. Gal. 20 τῇσι V 23 κατει-
λοῦσαι V (de voce κατίλλειν v. Littr. ad loc.)

τηνικαῦτα διενόσησαν· ὁξέα δὲ τούτοις καὶ θανατώ-
 ·δεα συνέπιπτεν. ἦν δὲ ἡ κατάστασις τῶν γενομένων
 καύσων ὧδε· ἀρχόμενοι κωματώδεις, ἀσώδεις, φρικώ-
 δεις, πυρετὸς ὁξύς, οὐ διψώδεις λίην, οὐ | παράληροι, 82
 ἀπὸ ῥινῶν ἔσταξε σμικρόν. οἱ παροξυσμοὶ τοῖσι πλεί-
 στοῖσιν ἐν ἀρτίῃσι, περὶ δὲ τοὺς παροξυσμοὺς λήθη 6
 καὶ ἄφεις καὶ ἀφωνίη. ἄκραά τε τούτοις αἰεὶ μὲν
 ψυχρότερα ποδῶν καὶ χειρῶν, πολὺ δὲ περὶ τοὺς
 παροξυσμοὺς μάλιστα· πάλιν τε βραδέως καὶ οὐ καλῶς
 ἀνεθερμαίνοντο καὶ πάλιν κατενόεον καὶ διελέγοντο. 10
 κατεῖχε δὲ ἡ τὸ κῶμα συνεχές, οὐχ ὑπνώδεις, ἡ μετὰ
 πόνων ἄγρυπνοι. κοιλίαι ταραχώδεις τοῖσι πλείστοις
 τούτων, διαχωρήμασιν ὁμοῖσι, λεπτοῖσι, πολλοῖσιν·
 οὐρά τε πολλὰ λεπτὰ κρίσιμον οὐδὲ χρηστὸν οὐδὲν
 ἔχοντα· οὐδὲ ἄλλο κρίσιμον οὐδὲν τοῖσιν οὕτως ἔχου- 15
 σιν ἐφαίνετο· οὔτε γὰρ ἡμορράγει καλῶς οὔτε τις
 ἄλλη τῶν εἰθισμένων ἀπόστασις ἐγένετο κρίσιμος.
 ἔθνησκόν τε ἕκαστος, ὥς τύχοι, πεπλανημένως τὰ
 πολλά, περὶ τὰς κρίσιας, ἐκ πολλοῦ δέ τινες ἄφωνοι,
 ἰδρῶντες πολλοί. τοῖσι μὲν ὀλεθρίως ἔχουσι συνέ- 20
 πιπτε ταῦτα· παραπλήσια δὲ καὶ τοῖσι φρενιτικοῖσιν.
 ἄδιοι δὲ πάνυ οὗτοι ἦσαν, οὐδ' ἐξεμάνη τῶν φρενι-
 τικῶν οὐδεὶς, ὥσπερ ἐπ' ἄλλοισιν, ἀλλ' ἄλλη τινὲ
 καταφορῇ νωθρῇ καρηβαρέες ἀπώλλυντο. 24

7. Ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι πυρετοί, περὶ ὧν γεγράφεται. 84
 στόματα πολλοῖσιν ἀφθώδεα, ἐλκώδεα. ῥεύματα περὶ

2 γιν. V 3 ἥδε D Gal. 4 π. οὐκ ὁξ. Gal. in cit. VII 651,
 Littr. διψώδης V 5 σμικρά H, μικρά R' Gal. 7 καὶ
 ἄφεις om. V τε et αἰεὶ om. Gal. 11 κῶμα V
 16 ἐπεφαίν. D Gal. 19 τινος V 20 ἰδρῶτες V μὲν οὖν
 ὅλ. D 24 καταφ. v. καρηβ. Gal. in cit. XVI 579, καταφ.
 καρη v. βαρέως codd. 26 αὐθώδεα V

αἰδοῖα πολλά, ἐλκώματα, φύματα ἔξωθεν, ἔσωθεν· τὰ
περὶ βουβῶνας. ὀφθαλμίαι ὑγραί, μακροχρόνιοι μετὰ
πόνων. ἐπιφύσιες βλεφάρων ἔξωθεν, ἔσωθεν, πολλῶν
φθείροντα τὰς ὄψιας, ἃ σῦκα ἐπονομάξουσιν. ἐφύετο
5 δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐλκείων πολλά καὶ ἐν αἰδοίοισιν.
ἄνθρακες πολλοὶ κατὰ θέρος καὶ ἄλλα, ἃ σῆψ καλεῖ-
ται. ἐκθύματα μεγάλα. ἔρπητες πολλοῖσι μεγάλοι.

8. Τὰ δὲ κατὰ κοιλίην πολλοῖσι πολλά καὶ βλαβερά
συνέβαινε. πρῶτον μὲν τεινεσμοὶ πολλοῖσιν ἐπιπόνως,
10 πλείστοισι δὲ παιδίοισι, καὶ πᾶσιν ὅσα πρὸ ἥβης, καὶ
ἀπώλλυντο τὰ πλείστα τούτων. λειυτερικοὶ πολλοί.
86 δυσεντεριώδεις, οὐδ' οὗτοι λίην | ἐπιπόνως. τὰ δὲ
χολώδεα καὶ λιπαρὰ καὶ λεπτὰ καὶ ὑδατώδεα· πολλοῖσι
μὲν αὐτὸ τὸ νόσημα ἐς τοῦτο κατέσκηψεν ἄνευ τε πυ-
88 ρετῶν καὶ ἐν πυρετοῖσι. μετὰ πόνων | στρόφοι καὶ
16 ἀνελήσιες κακοήθεις. διέξοδοί τε τῶν πολλῶν ἐνόντων
τε καὶ ἐπισχόντων. τὰ δὲ διεξιόντα πόνους οὐ λύοντα
τοῖσί τε προσφερομένοισι δυσκόλως ὑπακούοντα· καὶ
γὰρ αἱ καθάρσιες τοὺς πλείστους προσέβλαπτον. τῶν
20 δὲ οὕτως ἐχόντων πολλοὶ μὲν ὀξέως ἀπώλλυντο, ἔστι
δ' οἷσι καὶ μακρότερα διῆγεν. ὥς δ' ἐν κεφαλαίῳ
εἰρησθαι, πάντες, καὶ οἱ τὰ μακρὰ νοσέοντες καὶ οἱ
τὰ ὀξέα, ἐκ τῶν κατὰ κοιλίην ἀπέθνησκον μάλιστα.
25 πάντας γὰρ κοιλίη συναπήνεγκεν.

90 9. Ἀπόσιτοι δ' ἐγένοντο πάντες μὲν καὶ ἐπὶ πᾶσι
τοῖσι προγεγραμμένοισιν, ὥς ἐγὼ οὐδὲ πώποτε ἐνέτυ-

2 μακράι, χρόνιαι V, μακροχρόνιαι D, -οι Erm. 4 ἄς D
Gal. 5 πολλαὶ V 6 σῆψις D¹ Gal. 7 ἐκθύματα V
ἐρπητες V 9 τηνεσμοὶ V 10 πᾶσιν D Gal., παισὶν V
ὅσα codd., ὅσοι vulg. 14 τε om. V 16 κακοηθέες V 17 τε
om. V τὰ τε διεξ. V, τὰ δ' ἔξ. D Gal. 20. 21 ἔ. δ' οἷσι V,
πολλοῖσι δὲ vulg.

χον, πολὺ δὲ μάλιστα οὔτοι καὶ [οἱ] ἐκ τούτων καὶ ἐκ τῶν ἄλλων δὲ οὐ καὶ ὀλεθρίως ἔχουσιν. διψώδεις οἱ μὲν, οἱ δ' οὐ· τῶν ἐν πυρετοῖσι καὶ τοῖσιν ἄλλοι-
σιν οὐδεὶς ἀκαίρως, ἀλλ' ἦν κατὰ ποτὸν διαιτᾶν ὥς
ἤθελες.

5

10. Οὗρα δὲ πολλὰ μὲν τὰ διεξιόντα ἦν, οὐκ ἐκ τῶν προσφερομένων ποτῶν, ἀλλὰ πολλὸν ὑπερβάλλοντα. πολλὴ δέ τις καὶ τῶν οὔρων κακότης ἦν τῶν ἀπιόν-
των. οὔτε γὰρ πάχος οὔτε πεπασμούς οὔτε καθάρσιος
χρηστὰς εἶχεν. [ἐπὶ πολλοῖσι γὰρ αἱ κατὰ κύστιν κα- 10
θάρσιες χρησταὶ γενόμεναι ἀγαθόν.] ἐσήμαινεν δὲ
τοῖσι πλείστοις συντηξιν καὶ ταραχὴν καὶ πόρους καὶ
ἀκρισίαν.

11. Κωματώδεις δὲ μάλιστα οἱ φρενιτικοὶ καὶ οἱ
καυσώδεις ἦσαν, ἀτὰρ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις νοσήμασι 92
πᾶσι τοῖσι μεγίστοις, ὅ τι μετὰ πυρετοῦ γίνοιτο. 16
διὰ παντὸς δὲ τοῖσι πλείστοις ἢ βαρὺ κῶμα παρεί-
πετο ἢ μικροὺς καὶ λεπτοὺς ὕπνους κοιμᾶσθαι.

12. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα πυρετῶν ἐπεδήμησεν εἶδεα,
τριταίων, τεταρταίων, νυκτερινῶν, συνεχέων, μακρῶν, 20
πεπλανημένων, ἀσωδέων, ἀκαταστάτων. ἅπαντες δὲ
οὔτοι μετὰ πολλῆς ἐγίνοντο ταραχῆς· κοιλίαί τε γὰρ
τοῖσι πλείστοις ταραχώδεις, φρικώδεις. ἰδρῶτες οὐ
κρίσιμοι, καὶ τὰ τῶν οὔρων ὥς ὑπογέγραπται. μακρὰ
δὲ τοῖσι πλείστοις τούτων· οὐδὲ γὰρ αἱ γινόμεναι 25

1 αὐτοὶ V, οὔτοι DQ' Gal. Litt. οἱ del. Blass ante alt.
ἐκ add. οἱ V 2 οἱ ὅλ. ἔχοντες D Gal. 3 οἱ V 4 ἄλλην
pro ἄλλ' ἦν V δίαιταν V 9. 10 πεπασμός οὔτε καθάρσις
χρηστὴ V Gal. 10 εἶχεν om. Gal. ἐπὶ πολλοῖσι . . . ἀγαθόν
expunxit Erm. Idem librorum ἐσήμαινον mut. in ἐσήμαινε, (-ν
scripsi) ἐσόμενον· τοῖσι δὲ Gal. 12 post πόν. add. καὶ χρόνους
DQ' Gal. Merc. 17 διαπαντός V 17. 18 παρείτο V 18 μα-
κροὺς V 21 ἀσωδέων V 23 ἀσωδέεις pro ταραχ. V

τούτοισιν ἀποστάσεις ἔκρινον ὥσπερ ἐπὶ τοῖσιν ἄλλοισι. δύσκριτα μὲν οὖν πᾶσι πάντα ἐγίνετο καὶ ἀκρισίαι καὶ χρόνια, πολὺ δὲ μάλιστα τούτοις. ἔκρινε δὲ τούτων ὀλίγοισι περὶ ὀρθοηχοστήν. τοῖσι δὲ πλείστοισιν ἐξ-
 5 ἔλειπεν ὡς ἔτυχεν. ἔθνησκον δὲ τούτων ὀλίγοι ὑπὸ ὕδρωπος ὀρθοστάδην. πολλοῖσι δὲ καὶ ἐπὶ τοῖσιν ἄλλοισι νοσήμασιν οἰδήματα παρώχλει, πολὺ δὲ μάλιστα τοῖσι φθινώδεσι.

13. Μέγιστον δὲ καὶ χαλεπώτατον καὶ πλείστους
 10 ἔκτεινε τὸ φθινώδες. πολλοὶ γάρ τινες ἀρξάμενοι
 94 κατὰ χειμῶνα πολλοὶ μὲν | κατεκλίνησαν, οἱ δὲ αὐτῶν ὀρθοστάδην ὑπεφέρουντο· πρῶι δὲ τοῦ ἥρος ἔθνησκον οἱ πλείστοι τῶν κατακλινέντων· τῶν δὲ ἄλλων ἐξ-
 ἔλιπον μὲν αἱ βῆχες οὐδενί, ὑφίεσαν δὲ κατὰ θέρος.
 15 ὑπὸ δὲ τὸ φθινόπωρον κατεκλίνησαν πάντες καὶ πολλοὶ ἔθνησκον. μακρὰ δὲ τούτων οἱ πλείστοι διενό-
 σεον. ἤρξατο μὲν οὖν τοῖσι πλείστοισι τούτων ἐξαί-
 φνης ἐκ τούτων κακοῦσθαι· φρικώδεις πυκνά· πολλάκις
 πυρετοὶ συνεχέες, ὀξέες· ἰδρῶτες ἄκαιροι πολλοί,
 20 ψυχροὶ διὰ τέλεος· πολλὴ ψύξις, καὶ μόγις πάλιν ἀναθερμαίνόμενοι· κοιλία ποικίλως ἐφιστάμεναι καὶ
 πάλιν ταχὺ καθυγραινόμεναι, περὶ δὲ τελευτήν πᾶσι
 βιαίως καθυγραινόμεναι· καὶ τῶν περὶ πνεύμονα πάν-
 των διάδοσις κάτω· πληθος οὔρων οὐ χρηστῶν· συν-
 25 τήξεις κακαί. αἱ δὲ βῆχες ἐνῆσαν μὲν διὰ τέλεος
 πολλαὶ καὶ πολλὰ ἀνάγουσαι πέπουνα καὶ ὑγρά, μετὰ

2 οὖν V, om. vulg. 9 χαλεπὸν V, χαλεπώτατον DQ Gal.

12 ὑπέφερον· τὸ V 15 ante κατεκλ. add. καὶ V

15. 16 πάλιν pro πολλοὶ V 18 πυκινὰ V 19 post ἰδρῶτες
 add. τὲ V, om. D Gal. 22 περὶ . . . καθυγραινόμεναι om. V,
 praebebat solus H i. m., unde recepit Litttræus 24 χρηστὸν V

25 διατέλεος V 26 ἀνάγουσα V

πόνων δὲ οὐ λίην· ἀλλ' εἰ καὶ ἐπόνεον, πάνυ προηέως
 πᾶσιν ἢ κάρθαρσις τῶν ἀπὸ πνεύμονος ἐγίνετο. φάρυγ-
 γες οὐ λίην δακνῶδες, οὐδὲ ἄλμυρίδες οὐδὲν ἡνώ-
 χλεον· τὰ μέντοι γλίσχρα καὶ λευκὰ καὶ ὑγρὰ καὶ
 ἀφρώδεα πολλὰ ἀπὸ κεφαλῆς ἦει. πολὺ δὲ μέγιστον 5
 κακὸν παρείπετο καὶ τούτοισι καὶ τοῖσιν ἄλλοισι τὰ
 περὶ τὴν ἀποσιτίην, καθάπερ ὑπογέγραπται· οὐδὲ γὰρ
 πότων μετὰ τροφῆς ἡδέως εἶχον, ἀλλὰ πάνυ διῆγον |
 ἀδίψως· βάρος σώματος· κωματώδες· τοῖσι πλείστοι- 96
 σιν αὐτῶν οἶδημα, καὶ ἐς ὕδρωπα περιίσταντο· φρικώ- 10
 δες, παράληροι περὶ θάνατον.

14. Εἶδος δὲ τῶν φθινωδέων ἦν τὸ λεῖον, τὸ
 ὑπόλευκον, τὸ φακῶδες, τὸ ὑπέρυθρον, τὸ χαροπόν,
 λευκοφλεγματῖαι, | πτερυγώδες· καὶ γυναῖκες οὕτω. 98
 τὸ μελαγχολικὸν καὶ ὑφαιμον· οἱ καῦσοι καὶ τὰ φρε- 15
 νιτικὰ καὶ τὰ δυσεντεριώδεα τούτων ἦπτετο. τεινεσμοὶ
 νέοισι φλεγματώδεσιν· αἱ μακρὰι διάρροιαι καὶ τὰ
 δοριμέα διαχωρήματα καὶ λιπαρὰ πικροχόλοισιν.

15. Ἦν δὲ πᾶσι τοῖς ὑπογεγραμμένοις χαλεπώ-
 τατον μὲν τὸ ἔαρ καὶ πλείστους ἀπέκτεινε, τὸ δὲ θέρος 20
 ῥήϊστον, καὶ ἐλάχιστοι ἀπώλλυντο. τοῦ δὲ φθινοπώ-
 ρου καὶ ὑπὸ πλητιάδα πάλιν ἐθνησκον, οἱ πολλοὶ τε-
 ταρταῖοι. δοκεῖ δέ μοι | προσωφελῆσαι κατὰ λόγον 100

1 ἐπόνεον V, ὑπεπόνεον vulg. 8 πότοισι V 9 κωμ-
 ματώδες σώματος pro σώμ.· κωμ. V 15 τε post μελαγχ. vulg.,
 om. V Gal. in comm. XVII, I 728 17 αἱ om. D Gal.
 22. 23 Δ vetustiora τῶν ἀντιγράφων ap. Gal. et Littr., τετάρτη
 sive τετάρτη alia ἀντίγραφα Galeni, τεταρταῖοι alia ib., V,
 Artemidorus Capito, vulg., Δ om. alia ἀντίγρ. ib., Erm. cf.
 Littræi adn. ad l. et Ilb. in Mus. Rhen. XLV 120. Quae
 sequuntur Δοκεῖ — διαιτῶν (232, 19) codices non hic, sed in
 extremo libro exhibent, unde probante Galeno huc transposuit
 Artem. Capito, quem sequuntur Foes. Littr. Erm.

τὸ γενόμενον θέρος· τὰς γὰρ θερινὰς νούσους χει-
μῶν ἐπιγενόμενος λύει, καὶ τὰς χειμερινὰς θέρος ἐπι-
γενόμενον μεθίστησι. καίτοι αὐτό γε ἐπὶ ἐαυτοῦ τὸ
γενόμενον θέρος οὐκ εὐσταθὲς ἐγένετο· καὶ γὰρ ἐξ-
5 αἰφνης θερμὸν καὶ νότιον καὶ ἄπνοον· ἀλλ' ὅμως
πρὸς τὴν ἄλλην κατάστασιν μεταλλάξαν ὠφέλησε.

16. Μέγα δὲ μέρος ἡγεῦμαι τῆς τέχνης εἶναι τὸ
δύνασθαι σκοπεῖν καὶ περὶ τῶν γεγραμμένων ὀρθῶς.
102 ὁ γὰρ γνούς καὶ | χρεώμενος τούτοις οὐκ ἂν μοι δοκεῖ
10 μέγα σφάλλεσθαι ἐν τῇ τέχνῃ. δεῖ δὲ καταμανθάνειν
τὴν κατάστασιν τῶν ὥρέων ἀκριβῶς ἐκάστην καὶ τὸ
νόσημα, ἀγαθὸν ὃ τι κοινὸν ἐν τῇ καταστάσει ἢ ἐν
τῇ νούσῳ, κακὸν ὃ τι κοινὸν ἐν τῇ καταστάσει ἢ ἐν
τῇ νούσῳ, μακρὸν ὃ τι νόσημα καὶ θανάσιμον, μα-
15 κρὸν ὃ τι καὶ περιεστικόν, ὀξὺ ὃ τι θανάσιμον, ὀξὺ
ὃ τι περιεστικόν. τάξιν τῶν κρισίμων ἐκ τούτων σκο-
πεῖσθαι καὶ προλέγειν ἐκ τούτων εὐπορεῖται. εἰδότε
περὶ τούτων ἔστιν εἰδέναι οὕς καὶ ὅτε καὶ ὡς δεῖ
διαιτᾶν.

20 [Ἐκκαίδεκα ἄρρωστοι.]

17. α'. Ἐν Θάσῳ τὸν Πάριον, ὃς κατέκειτο ὑπὲρ
'Αρτεμισίου, πυρετὸς ἔλαβεν ὀξύς, κατ' ἀρχὰς συνεχής,
104 κανσώδης· δίψος· | ἀρχόμενος κωματώδης καὶ πάλιν
ἄγρυπνος· κοιλήν ταραχώδης ἐν ἀρχῇσιν, οὔρα λεπτά.
25 ἔκτη οὔρησεν ἐλαιῶδες, παρέκρουσεν. ἐβδόμη παρω-

4 καὶ γὰρ V Gal. comm., ἀλλ' vulg. 5 ἄπνοον V
7 Μέγα — διαιτᾶν in principio libri περὶ κρισίμων iterata
uncis inclusit Erm. 8 καὶ om. R' et π. κρισίμων Littr. IX
298 κατασκοπέεσθαι ibid. 9 δοκέη V, δοκέοι M περὶ κρισι-
μων, δοκέει Foes. ibid. et Erm. 11. 12. τῶν νούσων in cit.
π. κρισ. 13 καίριον pro κοινὸν V 16 ante περιεστικόν add.
καὶ V 18 ἐστὶν V 24 καταρχὰς V

ξύνθη πάντα, οὐδὲν ἐκοιμήθη, ἀλλὰ οὗρά τε ὅμοια
καὶ τὰ τῆς γνώμης ταραχώδεα· ἀπὸ δὲ κοιλῆς χολώ-
δεα, λιπαρὰ διῆλθεν. ὀγδόῃ σμικρὸν ἀπὸ ῥινῶν ἔστα-
ξεν, ἤμεσεν ἰώδεα ὀλίγα, σμικρὰ ἐκοιμήθη. ἐνάτῃ
διὰ τῶν αὐτῶν. δεκάτῃ πάντα συνέδωκεν. ἐνδεκάτῃ 5
ἴδρωσε δι' ὅλου· περιέψυξε, ταχὺ δὲ πάλιν ἀνέθερ-
μάνθη. τεσσαρεσκαίδεκάτῃ πυρετὸς ὀξύς, διαχωρήματα
χολώδεα, λεπτά, πολλά, οὔροισιν ἐναιώρημα, παρέκρου-
σεν. ἑπτακαίδεκάτῃ ἐπιπόνως· οὔτε γὰρ ὕπνοι, ὅ τε πυ-
ρετὸς ἐπέτεινεν. εἰκοστῇ ἴδρωσε δι' ὅλου· ἄπυρος, 106
διαχωρήματα χολώδεα, ἀπόσιτος, κωματώδης. εἰκοστῇ 11
τετάρτῃ ὑπέστρεψε. τριηκοστῇ τετάρτῃ ἄπυρος, κοιλὴ
οὐ συνίστατο, καὶ πάλιν ἀνεθερμάνθη. τεσσαρακοστῇ
ἄπυρος, κοιλὴ συνέστη χρόνον οὐ πολὺν, ἀπόσιτος,
σμικρὰ πάλιν ἐπύρεξε καὶ διὰ παντὸς πεπλανημένως· 15
ἄπυρος τὰ μὲν, τὰ δ' οὔ· εἰ γὰρ τι διαλίποι καὶ δια-
κουφίσαι, ταχὺ πάλιν ὑπέστρεψε. σιταρίοισί τε ὀλί-
γοῖσι καὶ φάυλοισι προσεχρήτο. ὕπνοι κακοί, περὶ τὰς
ὑποστροφὰς παρέκρουσεν. οὔρα πάχος μὲν ἔχοντα οὔρει
τηνικαῦτα, ταραχώδεα δὲ καὶ πονηρά. καὶ τὰ κατὰ 20
κοιλίην συνιστάμενα καὶ πάλιν διαλυόμενα. πυρέτια
συνεχέα. διαχωρήματα λεπτά, πολλά. ἐν εἰκοσι καὶ
ἐκατὸν ἔθανε. τούτῳ κοιλὴ συνεχέως | ἀπὸ τῆς πρώ- 108
της ὕγρῃ χολώδεσιν, ὕγροῖσι πολλοῖσιν ἣν ἡ συνιστα-
μένη ξέουσι καὶ ἀπέπτουσιν· οὔρα διὰ τέλεος κακά· 25

1 οὐδὲ V 3 ante ὀγδ. add. εἴτα τῇ vulg., om. V 6 ante
δι' add. οὐ vulg., om. V 7 τρισκαίδεκάτῃ V, τεσσαρεσζ.
Littr. ex Gal. comm. 9 ὅ τε Littr. ex Gal. cit. VII, 649,
οὔτε V 10 ἄγρυπνος V, ἄπυρος Littr. ex Gal. cit. ibid.
12 ὑπέστρεψε V 15 ἐπύρεξε V διαπαντὸς V 17. 18 ὀλί-
γοῖσι scripsi, πολλοῖσι libri, cf. Herm. XXVII 306 φανλ.
VDH Gal. comm., φώλῃσι vulg. 20 τὰ om. V, add. Littr. ex
Gal. citat. VII 649

κωματώδης τὰ πλεῖστα, μετὰ πόνων ἄγρυπνος, ἀπόσι-
τος συνεχέως. [καῦσος.]

β'. Ἐν Θάσῳ τὴν κατακειμένην παρὰ τὸ ψυχρὸν
110 ὕδωρ ἐν | τόκου θυγατέρα τεκούσαν καθάρσιος οὐ γε-
5 νομένης πυρετὸς ὁξὺς φρικώδης τριταίην ἔλαβεν. ἐκ
χρόνου δὲ πολλοῦ πρὸ τοῦ τόκου πυρετώδης ἦν, κα-
τακλινής, ἀπόσιτος. μετὰ δὲ τὸ γενόμενον ῥίγος συνε-
χέες, ὁξέες, φρικώδεις οἱ πυρετοί. ὀρδὸν πολλὰ παρέ-
κρουσέ καὶ τὰς ἐχομένας καὶ ταχὺ πάλιν κατενόει.
10 κοιλίῃ ταραχώδης πολλοῖσι λεπτοῖσιν, ὕδατοχόλοις.
ἄδιψος. ἐνδεκάτῃ κατενόει, κωματώδης δ' ἦν· οὐρα
πολλὰ λεπτὰ καὶ μέλανα, ἄγρυπνος. εἰκοστῇ σμικρὰ
περιέψυξε καὶ ταχὺ πάλιν ἀνεθερμάνθη, σμικρὰ παρέ-
λεγεν, ἄγρυπνος· τὰ κατὰ κοιλίην ἐπὶ τῶν αὐτῶν· οὐρα
15 ὕδατώδεα πολλά. εἰκοστῇ ἐβδόμῃ ἄπυρος, κοιλίῃ συνέ-
στη, οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ ὕστερον ἰσχύου δεξιοῦ ὀδύνη
ἰσχυρὴ χρόνον πολὺν· πυρετοὶ πάλιν παρείποντο·
οὐρα ὕδατώδεα. τεσσαρακοστῇ τὰ μὲν περὶ τὸ ἰσχίον
ἐπεκούφισε, βῆχες δὲ συνεχέες ὑγραὶ πολλαί, κοιλίῃ
112 συνέστη, ἀπόσιτος· οὐρα ἐπὶ τῶν αὐτῶν. οἱ δὲ πυρε-
21 τοὶ τὸ μὲν ὅλον οὐκ ἐκλείποντες, πεπλανημένως δὲ
παροξυνόμενοι, τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ. ἐξηκοστῇ αἱ μὲν
βῆχες ἀσήμως ἐξέλιπον· οὔτε γάρ τις πτυάλων πεπασ-
μὸς ἐγένετο οὔτε ἄλλη τῶν εἰθισμένων ἀπόστασις·
25 σιηγὼν δὲ ἡ ἐκ τῶν ἐπὶ δεξιὰ κατεσπάσθη· κωματώ-
δης· παρέλεγε καὶ ταχὺ πάλιν κατενόει· πρὸς δὲ τὰ
γεύματα ἀπονεννημένως εἶχεν· σιηγὼν μὲν ἐπανῆκε,

2 post καῦσος add. ΠΙΤΦΑΥΡΚΘ V, Π pro Τ Littr.

4 οὔτε V, οὐ R' Gal. 7 κατὰ κλίνης V ῥίγος Vutsaepius 9 πάλ.
ταχὺ V 10 ὕδατοχόλα V, -χόλοις vulg. 13. 14 παρέληγεν V
17 χρ. οὐ πολὺν V 25 ἐπιδεξιὰ V 26 πάλιν καὶ ταχὺ codd.,
ordinem restit. Erm. 27 ante σιηγὼν add. ἡ V, om. D

κοιλίῃ δὲ χολώδεα σμικρὰ διέδωκεν, ἐπύρεξεν ὀξύτε-
 ρως, φρικώδης· καὶ τὰς ἐχομένας ἄφωνος καὶ πάλιν
 διελέγετο. ὀργδοηκοστῇ ἀπέθανε. ταύτῃ τὰ τῶν οὖρων
 διὰ τέλεος ἦν μέλανα καὶ λεπτὰ καὶ ὑδατώδεα· κῶμα
 παρείπετο, ἀπόσιτος, ἄθυμος, ἄγρυπνος, ὀργαί, δυσ- 5
 φορίαι, τὰ περὶ τὴν γνώμην μελαγχολικά.

γ'. Ἐν Θάσῳ Πυθίωνα, ὃς κατέκειτο ὑπεράνω τοῦ
 Ἡρακλείου, ἐκ πόνων καὶ κόπων καὶ διαίτης γενο-
 μένης ἀμελέος ῥῖγος μέγα καὶ πυρετὸς ὀξύς ἐλαβε.
 γλῶσσα ἐπίξηρος, διψώδης, χολώδης, οὐχ ὑπνώσεν, 114
 οὔρα ὑπομέλανα, ἐναιώρημα μετέωρον, οὐχ ἰδρύνετο. 11
 δευτέρῃ περὶ μέσον ἡμέρης ψύξις ἀκρέων, τὰ περὶ χεῖρας
 καὶ κεφαλὴν μᾶλλον, ἀναυδος, ἄφωνος, βραχύπνοος ἐπὶ
 πολὺν χρόνον, ἀνεθερμάνθη, δίψα, νύκτα δι' ἡσυχίης,
 ἰδρωσε περὶ κεφαλὴν σμικρά. τρίτῃ ἡμέρῃ δι' ἡσυ- 15
 χίης, ὁπὲρ δὲ περὶ ἡλίου δυσμὰς ὑπεψύχθη σμικρά,
 ἄση, ταραχή, νυκτὸς ἐπιπόνως, οὐδὲν ὑπνώσεν, ἀπὸ
 δὲ κοιλίης σμικρὰ συνεστηκότα κόπρανα διῆλθε. τετάρτῃ
 πρὼς δι' ἡσυχίης, περὶ δὲ μέσον ἡμέρης πάντα παρω-
 ξύνθη, ψύξις, ἀναυδος, ἄφωνος, ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἀνεθερ- 20
 μάνθη μετὰ χρόνον, οὔρησε μέλανα ἐναιώρημα ἔχοντα,
 νύκτα δι' ἡσυχίης, ἐκοιμήθη. πέμπτῃ ἔδοξε | κουφί- 116
 σαι, κατὰ δὲ κοιλίην βάρος μετὰ πόνου, διψώδης,
 νύκτα ἐπιπόνως. ἕκτῃ πρὼς μὲν δι' ἡσυχίης, δείλῃς
 δὲ οἱ πόνοι μέζουσιν, παρωξύνθη, ἀπὸ δὲ κοιλίης ὁπὲρ 25
 κλυσματίῳ καλῶς διῆλθε, νυκτὸς ἐκοιμήθη. ἐρδύμη

2 φρικώδῃ V 3 ante διελέγετο add. κατενόει καὶ rel.
 omn., om. V ὀργδὴ V 4 λεπτὰ ἢ ὑδ. V 6 post μελαγχ.
 add. ΠΙΔΛΕΓΘ V, Π pro Γ Littraeus auctore Foesio
 9 καὶ om. V 11 ἰδρύνετο V vulg., scripsi ἰδρύνετο, item 241, 18
 12 δευτέρῃ ut ubique V 14 δι' (vulg.) om. V 21 ἔχοντα
 vulg., om. V

ἡμέρη ἀσώδης, ὑπεδυσφόρει, οὔρησεν ἐλαιῶδες, νυκτὸς
 ταραχὴ πολλή, παρέλεγεν, οὐδὲν ἐκοιμήθη. ὀγδόη
 πρῶλ μὲν ἐκοιμήθη σμικρά, ταχὺ δὲ ψύξις, ἀφωνίη,
 λεπτὸν πνεῦμα καὶ μινυθῶδες, ὅψι δὲ πάλιν ἀνεθερ-
 5 μάνθη, παρέκρουσεν, ἥδη δὲ πρὸς ἡμέρην σμικρὰ ἐκου-
 φίσθη, διαχωρήματα ἄκρητα, σμικρὰ, χολώδεα. ἐνάτη
 κωματώδης, ἀσώδης, ὅτε διεγείροιτο· οὐ λίην διψώδης·
 περὶ δὲ ἡλίου δυσμὰς ἐδυσφόρει, παρέλεγε, νύκτα κακὴν.
 δεκάτη πρῶλ ἄφωνος, πολλή ψύξις, πυρετὸς ὀξύς, πο-
 10 λὺς ἰδρώς, ἔθανεν. ἐν ἀρτίησιν οἱ πόνοι τούτῳ.

δ'. Ὁ φρενιτικὸς τῇ πρώτῃ κατακλινεῖς ἤμεσεν
 ἰώδεα πολλά, λεπτά, πυρετὸς φρικώδης πολὺς, ἰδρώς
 συνεχὴς δι' ὅλου, κεφαλῆς καὶ τραχήλου βάρος μετ'
 118 ὀδύνης, οὔρα λεπτά, | ἐναιωρήματα σμικρά, διε-
 15 σπασμένα, οὐχ ἰδρύνετο. ἀπὸ δὲ κοιλίης ἐξεκόπρισεν
 ἄθροα πολλὰ, παρέκρουσεν, οὐδὲν ὑπνωσε. δευτέρῃ
 πρῶλ ἄφωνος, πυρετὸς ὀξύς, ἰδρωσεν, οὐ διέλιπε, παλ-
 μοὶ δι' ὅλου τοῦ σώματος, νυκτὸς σπασμοί. τρίτῃ
 πάντα παρωξύνθη. τετάρτῃ ἔθανεν.

20 ε'. Ἐν Λαρίσῃ φαλακρὸς μηρὸν δεξιὸν ἐπόνησεν
 ἐξαίφνης· τῶν δὲ προσφερομένων οὐδὲν ὠφέλει. τῇ
 πρώτῃ πυρετὸς ὀξύς, καυσώδης, ἀτρεμέως εἶχεν, οἱ δὲ
 πόνοι παρείποντο. δευτέρῃ τοῦ μηροῦ μὲν ὑφίεσαν
 οἱ πόνοι, ὁ δὲ πυρετὸς ἐπέτεινεν, ὑπεδυσφόρει, οὐκ

2 ταραχὴ πολλή V 3 σμικρὸν Gal. in cit. V 835

4 μυχθῶδες Coraes, notes p. 75 6 ἄκριτα V 10 post τούτῳ

add. ΠΙΤΙΠΑΘ V, ΠΙΠΙΘ Littraeus auctore Foesio

14 ἐναιωρήματα V 15 ἰδρυντο V 19 τετάρτῃ om. Littraeus

Galenum secutus, qui (comm. XVII, I 761 et 762 ed. Kuehn)

tertio die hunc aegrotum perisse dicit. δείλης pro τετάρτῃ

Rhd. post ἔθανεν add. ΠΙΡΘ V 20 Λαρίσῃ libri,

Λαρίσῃ Ald., Blass, item 241, 20

ἐκοιμᾶτο, ἄκρεα ψυχρά, οὖρων πλῆθος διήει οὐ χρη-
στῶν. τρίτη τοῦ μηροῦ μὲν ὁ πόνος ἐπαύσατο, παρα-
κοπή δὲ τῆς γνώμης καὶ ταραχή καὶ πολλὸς βλη-
στρισμός. τετάρτη περὶ μέσον ἡμέρης ἔθανεν. [ὀξύ.]

| ε'. Ἐν Ἀβδήροισι Περικλέα πυρετὸς ἔλαβεν ὀξύς, 120
συνεχῆς μετὰ πόνου, πολλὴ δίψα, ἄση, ποτὸν κατέχειν 6
οὐκ ἠδύνατο· ἦν δὲ ὑπόσπληνός τε καὶ καρηβαρικός.
τῇ πρώτῃ ἡμορράγησεν ἐξ ἀριστεροῦ· πολλὸς μέντοι ὁ
πυρετὸς ἐπέτεινεν· οὖρησε πολὺ θολερὸν, λευκόν· κεί-
μενον οὐ καθίστατο. δευτέρῃ πάντα παρωξύνθη· τὰ 10
μέντοι οὔρα παχέα μὲν ἦν, ἰδρυμένα δὲ μᾶλλον· καὶ
τὰ περὶ τὴν ἄσιν ἐκούφισεν, ἐκοιμήθη. τρίτη πυρε-
τὸς ἐμαλάχθη, οὖρων πλῆθος, πέποννα, πολλὴν ὑπόστα-
σιν ἔχοντα, νύκτα δι' ἡσυχίης. τετάρτη περὶ μέσον
ἡμέρης ἴδρωσε πολλῷ θερμῷ δι' ὅλου, ἄπυρος, ἐκρίθη, 15
οὐχ ὑπέστρεψεν. [ὀξύ.]

| ζ'. Ἐν Ἀβδήροισι τὴν παρθένον, ἣ κατέκειτο ἐπὶ 122
τῆς ἱρῆς ὁδοῦ, πυρετὸς καυσώδης ἔλαβεν· ἦν δὲ δι-
ψώδης καὶ ἄγρυπνος. κατέβη δὲ τὰ γυναικεῖα προῶ-
τον αὐτῇ. ἕκτη ἄση πολλή, ἔρευθος, φρικώδης, ἀλύ- 20
ουσα. ἐβδόμη διὰ τῶν αὐτῶν, οὔρα λεπτὰ μὲν, εὐχρω
δέ, τὰ περὶ τὴν κοιλίην οὐκ ἠνώχλει. ὀγδόη κώφωσις,
πυρετὸς ὀξύς, ἄγρυπνος, ἀσώδης, φρικώδης, κατενύει,
οὔρα ὅμοια. ἐνάτη διὰ τῶν αὐτῶν· καὶ τὰς ἐπομένους
οὕτως· ἡ κώφωσις παρέμενε. τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τὰ 25
τῆς γνώμης ταραχώδεα, ὁ πυρετὸς συνέδωκεν. ἑπτα-
καιδεκάτῃ διὰ ῥινῶν ἐρρῶη πολὺ, ἡ κώφωσις σμικρὰ

1. 2 χρηστὰ V 4 ὀξύς V, post ὀξ. add. ΠΙΥΔΘΠΙΑΒΓΔΘ
V 5 αὐδήροισ V 11 δριμέα pro ἰδρυμένα V 16 οὐθ' V post
ὀξύ. add. ΠΙΔΙΑΥΠΙΑΘΙΒΑΥ V 17 αὐδήροισι ex ἀβδ-
mut. V 18 ἱερῆς libri

συνέδωκε. καὶ τὰς ἐπομένας ἄσῃ, κωφότης· ἐνῆν καὶ
 παράλληρος. εἰκοστῇ ποδῶν ὀδύνη· κωφότης, παρά-
 λληρος ἀπέλιπεν, ἡμορροάγησε σμικρὰ διὰ ῥινῶν, ἰδρω-
 σεν, ἄπυρος. εἰκοστῇ τετάρτῃ ὁ πυρετὸς ὑπέστρεψε,
 5 κώφωσις πάλιν, ποδῶν ὀδύνη παρέμενεν, παρακοπή.
 εἰκοστῇ ἐβδόμῃ ἰδρωσε πολλῶ, ἄπυρος, ἡ κώφωσις ἐξ-
 ἔλιπεν, ἡ τῶν ποδῶν ὑπέμενεν ὀδύνη, τὰ δ' ἄλλα
 τελέως ἐκρίθη.
 124 | η'. Ἐν Ἀβδήροισιν Ἀναξίωνα, ὃς κατέκειτο παρὰ
 10 τὰς Θρηϊκίας πύλας, πυρετὸς ὀξὺς ἔλαβε· πλευροῦ
 δεξιοῦ ὀδύνη συνεχίς, ἔβησσε ξηρά, οὐδ' ἔπτυε τὰς
 πρώτας· διψώδης, ἄγρυπνος, οὔρα δὲ εὐχρω πολλὰ
 λεπτά. ἕκτῃ παράλληρος· πρὸς δὲ τὰ θερμάσματα οὐδὲν
 ἐνεδίδου. ἐβδόμῃ ἐπιπόνως· ὁ γὰρ πυρετὸς ἐπέτεινεν,
 15 οἱ τε πόνοι οὐ συνεδίδοσαν, αἱ τε βῆχες ἠνώχλεον,
 δύσπνοός τε ἦν. ὀγδόῃ ἀγκῶνα ἔταμον· ἐρρὺν πολλὸν
 οἶον δεῖ· συνέδωκαν μὲν οἱ πόνοι, αἱ μέντοι βῆχες
 αἱ ξηραὶ παρείποντο. ἐνδεκάτῃ συνέδωκαν οἱ πυρετοί,
 σμικρὰ περὶ κεφαλὴν ἰδρωσεν, αἱ τε βῆχες καὶ τὰ ἀπὸ
 20 πνεύμονος ὑγρότερα. ἑπτακαιδεκάτῃ ἤρξατο σμικρὰ
 126 πέποννα πτύειν· ἐκουφίσθη. εἰκοστῇ ἰδρωσεν ἄπυρος,
 μετὰ δὲ κρίσιν [ἐκουφίσθη] διψώδης τε ἦν καὶ τῶν

5 παρέμειν. codd., dedi impf. 8 post ἐκρίθη add. ΠΙΟΚΖΥ V

9 ἀβδήροισιν V ut solet ἀναξιώσαν V, ἀναξίων Gal. in cit. IX 629

11 βῆξ Gal. l. l. ξηρῇ V οὐδὲν Gal. l. l. 12 post πρώτας
 add. ἡμέρας Gal. in cit. VII 855 λεπτὰ καὶ πολλὰ Gal. in cit.
 IX 629 13 εἰς pro πρὸς Gal. in cit. XVII, II 392 14 ἐνε-

δίδοτο Gal. in cit. IX 629 ἐπίπονός· ὁ τε γὰρ Gal. in cita-
 tionibus 16 ἔταμον V 17 ἔδει Gal. IX 629 et XVII, II 392

μὲν om. Gal. l. l. 18 αἱ ante ξηραὶ add. Gal. IX 629, om. codd.

19 ἔτι V vulg., in ἔτι latere αἱ τε primus vidit Littræus,
 αἱ τε om. Gal. IX 629, αἱ βῆχες Gal. XVII, II 393 20 ὑγρὰ
 Gal. ibid. 21 ἐκουφίσθη om. Gal. XVII, II 393 ἀπύρετος ἐγένετο

Gal. IX 629 et XVII, II 393 22 ἐκουφίσθη del. Littr. δὲ pro

ἀπὸ πνεύμονος οὐ χρησταὶ αἱ καθάρσεις. εἰκοστῇ
ἐβδόμῃ ὁ πυρετὸς ὑπέστρεψεν, ἔβησεν, ἀνῆγε πέποινα
πολλά, οὖροισιν ὑπόστασις πολλὴ λευκὴ, ἄδιψος ἐγένετο,
εὐπνοος. τριηκοστῇ τετάρτῃ ἴδρωσε δι' ὅλου, ἄπυρος,
ἐκρίθη πάντα.

5

θ'. Ἐν Ἀβδήροισιν Ἡρόπυθος κεφαλὴν ὀρθοσά- 128
δην ἐπιπόνως εἶχεν, οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ ὕστερον
κατεκλίνη. ᾧκει πλησίον τῆς ἄνω ἀγωγῆς. πυρετὸς
ἔλαβε καυσώδης, ὀξύς· ἔμετοι τὸ κατ' ἀρχὰς πολλῶν
χολωδέων, διψώδης, πολλὴ δυσφορίη, οὖρα λεπτὰ μέ- 10
λανα, ἐναιώρημα μετέωρον ὅτε μὲν, ὅτε δ' οὐ· νύκτα
ἐπιπόνως, πυρετὸς ἄλλοτε ἄλλοίως παροξυνόμενος, τὰ
πλεῖστα ἀτάκτως. περὶ δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτην κώφω-
σις, οἱ πυρετοὶ ἐπέτεινον, οὖρα διὰ τῶν αὐτῶν. εἰκο-
στῇ πολλὰ παρέκρουσε καὶ τὰς ἐπομένας. τεσσαρακοστῇ 15
διὰ ῥινῶν ἡμορράγησε πολὺ καὶ κατενόει μᾶλλον· ἡ
κώφωσις ἐνῆν μὲν, ἦσσαν δέ· οἱ πυρετοὶ συνέδωκαν.
ἡμορράγει τὰς ἐπομένας πυκνὰ κατ' ὀλίγον. περὶ δὲ
ἐξηκοστὴν αἱ μὲν αἱμορραγίαι ἀπεπαύσαντο, ἰσχύου δὲ
δεξιοῦ ὀδύνη ἰσχυρὴ καὶ οἱ πυρετοὶ ἐπέτεινον. οὐ 20
πολλῷ δὲ χρόνῳ ὕστερον πόνοι τῶν κάτω πάντων·
συνέπιπτε δὲ ἢ τοὺς πυρετοὺς εἶναι μέζους καὶ τὴν
κώφωσιν πολλὴν ἢ ταῦτα μὲν ὑφιέναι καὶ κουφίζειν,
τῶν δὲ κάτω περὶ ἰσχία μέζους εἶναι τοὺς πόνους.

τε V, τε Littraeus ex cit. Gal. XVII, II 393 1 ἔβδ. καὶ εἰκ.

V Gal. IX 629 2 ὑπέστρεψεν V ἀνῆγαγε Gal. IX 629

3 οὖρων Gal. ibid. ante λευκὴ add. καὶ Gal. ibid.

4 ὕπνοι pro εὐπνοος libri, εὐπνοος Gal. in cit. IX 630, unde

Littraeus εὐπνοος τετ. καὶ τριακ. Gal. IX 630 ἀπύρετος

ἐκρ. πάντῃ Gal. IX 630 et XVII, II 393 5 post πάντα add.

ΠΙ Π Δ Λ Δ Υ V 8 ἀγορῆς ? Blass 10 πολλῇ V 11 ὅτε

(bis) V 12 πυρετοὶ . . παροξυνόμενοι Gal. comm. 14 ἐπέτ. Erm.,

ἐξέτ. codd. 20 ἰσχυρῶς V ἐνέτ. V 24 <καὶ> ante περὶ ? Blass

ἤδη δὲ περὶ ὀγδοηκοστὴν συνέδωκε μὲν πάντα, ἐξέλιπε
 δὲ οὐδέν· οὐρά τε γὰρ εὐχρω καὶ πλείους ὑποστάσιαι
 ἔχοντα κατέβαινον, οἱ παράληροί τε μείους ἦσαν. περὶ
 δὲ ἑκατοστὴν κοιλίῃ πολλοῖσι χολώδεσιν ἐπεταράχθη,
 5 καὶ ἦει χρόνον οὐκ ὀλίγον πολλὰ τοιαῦτα, καὶ πάλιν
 δυσεντεριώδεα μετὰ πόνου, τῶν δὲ ἄλλων ῥαστώνη.
 τὸ δὲ σύνολον οἷ τε πυρετοὶ ἐξέλιπον καὶ ἡ κώφωσις |
 130 ἐπαύσατο. ἐν ἑκατοστῇ εἰκοστῇ τελέως ἐκρίθη. [καῦσος.]

ι'. Ἐν Ἀβδήροισι Νικόδημον ἐξ ἀφροδισίων καὶ
 10 πόνων πῦρ ἔλαβεν. ἀρχόμενος δὲ ἦν ἀσώδης καὶ καρ-
 διαλγικός, διψώδης, γλῶσσα ἐπεκαύθη, οὐρα λεπτὰ
 μέλανα. δευτέρῃ ὁ πυρετὸς παρωξύνθη, φρικώδης,
 ἀσώδης, οὐδὲν ἐκοιμήθη, ἡμεσε χολώδεα ξανθά, οὐρα
 ὅμοια, νύκτα δι' ἡσυχίης, ὑπνωσε. τρίτῃ ὑφῆκε πάντα,
 15 ῥαστώνη· περὶ δὲ ἡλίου δυσμᾶς πάλιν ὑπεδυσφόρει,
 νύκτα ἐπιπόνως. τετάρτῃ ῥίγος, πυρετὸς πολὺς, πόνοι
 πάντων, οὐρα λεπτά, ἐναιώρημα· νύκτα πάλιν δι'
 132 ἡσυχίης. | πέμπτῃ ἐνῆν μὲν πάντα, ῥαστώνη δὲ ἦν.
 ἕκτῃ τῶν αὐτῶν πόνοι πάντων, οὐροισιν ἐναιώρημα,
 20 παρῆκρουσε πολλά. ἑβδόμῃ ῥαστώνη. ὀγδὴ τὰ ἄλλα
 συνέδωκε πάντα. δεκάτῃ καὶ τὰς ἐπομένας ἐνῆσαν μὲν
 οἱ πόνοι, ἦσσαν δὲ πάντες· οἱ δὲ παροξυσμοὶ καὶ
 οἱ πόνοι τούτῳ διὰ τέλεος ἐν ἀρτίησιν ἦσαν μᾶλλον.
 εἰκοστῇ οὕρησε λευκόν, πᾶχος εἶχε, κείμενον οὐ καθί-
 25 στατο· ἴδρωσε πολλῶ, ἔδοξεν ἄπυρος γενέσθαι, δείλης
 δὲ πάλιν ἐθερμάνθη, καὶ τῶν αὐτῶν πόνοι, φρίκη,

4 ἕκαστος τὴν κοιλίην V 8 εἰκ. om. V, restituit Littr.
 ex cod. Germanico Foesii et Gal. de dieb. decretoriis lib. II
 (IX 857 Kuehn) post καῦσος add. ΠΙΧΔΡΚΥ V 9 ἀνδῆ-
 ροισι V 10 ἀρχόμενος (με in ras.) V 15 ῥαστώνη, α in
 ras. V 16 ῥίγος V 19 οὔρησεν V 20 τὰ δ' ἄλλα V
 23 διατελέως V

δίψα, σμικρὰ παρέκρουσεν. εἰκοστῇ τετάρτῃ οὖρησε
πολὺ λευκόν, πολλήν ὑπόστασιν ἔχον. ἴδρωσε πολλῶ
θερμῶ δι' ὅλου, ἄπυρος ἐκρίθη.

ια'. Ἐν Θάσῳ γυνὴ δυσάνιος ἐκ λύπης μετὰ προ- 134
φάσιος ὀρθοστάδην ἐγένετο ἄγρουπνός τε καὶ ἀπόσιτος 5
καὶ διψώδης ἦν καὶ ἀσώδης. ὥκει δὲ πλησίον τῶν
Πυλάδεω ἐπὶ τοῦ λείου. τῇ πρώτῃ ἀρχομένης νυκτὸς
φόβοι, λόγοι πολλοί, δυσθυμίη, πυρέτιον λεπτόν. πρῶτ'
σπασμοὶ πολλοί· ὅτε δὲ διαλίποιεν οἱ σπασμοὶ οἱ πολ-
λοί, παρέλεγεν, ἡσχρομύθει· πολλοὶ πόνοι, μεγάλοι, 10
συνεχέες. δευτέρῃ διὰ τῶν αὐτῶν, οὐδὲν ἐκοιμᾶτο,
πυρετὸς ὀξύτερος. τρίτῃ οἱ μὲν σπασμοὶ ἀπέλιπον,
κῶμα δὲ καὶ καταφορὴ καὶ πάλιν ἔγερσις· ἀνήϊσσε,
κατέχειν οὐκ ἠδύνατο, παρέλεγε πολλά, πυρετὸς ὀξύς,
ἐς νύκτα δὲ ταύτην ἴδρωσε πολλῶ θερμῶ δι' ὅλου· 15
ἄπυρος, ὑπνωσε, πάντα κατενόει, ἐκρίθη. περὶ δὲ
τρίτην ἡμέρην οὔρα μέλανα λεπτὰ, ἐναιώρημα δὲ ἐπὶ
πολὺ στρογγύλον, οὐχ ἰδρύνετο, περὶ δὲ κρίσιν γυναι-
κεῖα πολλὰ κατέβη.

ιβ'. Ἐν Λαρίσῃ παρθένον πυρετὸς ἔλαβε καυσώ- 136
δης, ὀξύς· ἄγρουπνος, διψώδης, γλῶσσα λιγνυώδης, ξηρή· 21
οὔρα εὐχρῶ μὲν, λεπτὰ δέ. δευτέρῃ ἐπιπόνως, οὐχ
ὑπνωσε. τρίτῃ πολλὰ διῆλθεν ἀπὸ κοιλής ὑδατόχλοα,
καὶ τὰς ἐπομένας ἤει τοιαῦτα εὐφόρος. τετάρτῃ οὖρησε
λεπτὸν ὀλίγον, εἶχεν ἐναιώρημα μετέωρον, οὐχ ἰδρύνετο, 25

1 τετάρτῃ καὶ κ' Gal. in cit. IX 857 2 ἔχον ὑπόστ.
Gal. ibid. πολλῶ om. Gal. ibid. 3 post ἐκρίθη add.
ΠΙΧΔΤΚΑΥ V, Δ pro Α Littraeus auctore Foesio 4 δυσήν.
codd., δυσάν. vulg. Gal. Harpocr. s. v. 4. 5 προφάσιος V 7 Πυλά-
δων codd., scripsi -δεω 11 οὐδὲ V 13 κῶμα V ut solet 14 πα-
ρελέγετο V 18 οὐχ' V, ut semper fere ante 19 post κατέβη add.
ΠΙΠΙΛΕΓΥ V 20 ἄρρωστες δωδέκατος i. tit. V 24 ἦν Gal. comm.

παρέκρουσεν ἐς νύκτα. ἔκτῃ διὰ ῥινῶν λάβρον ἐρρύη
πολύ· φρίξασα ἴδρωσε πολλῶ θερμοῦ δι' ὅλου· ἄπυρος·
ἐκρίθη. ἐν δὲ τοῖσι πυρετοῖσι καὶ ἤδη κεκριμένων
γυναικεῖα κατέβη πρῶτον τότε· παρθένος γὰρ ἦν. ἦν
5 δὲ διὰ παντὸς ἀσώδης, φρικώδης, ἔρευθος προσώπου,
ὀμμάτων ὀδύνη· καρηβαρική. ταύτῃ οὐχ ὑπέστρεψεν,
ἀλλ' ἐκρίθη. οἱ πόνοι ἐν ἀρτίησιν.

ιγ'. Ἀπολλώνιος ἐν Ἀβδήροισιν ὀρθοστάδην ὑπε-
138 φέρετό χρόνον | πολύν. ἦν δὲ μεγαλόσπλαγχνος, καὶ
10 περὶ ἥπαρ συνήθης ὀδύνη χρόνον πολὺν παρείπετο,
καὶ δὴ τότε καὶ ἰκτερώδης ἐγένετο, φυσώδης, χοιῆς
τῆς ὑπολεύκου. φαγὼν δὲ καὶ πιὼν ἀκαιρότερον βό-
ειον ἐθερμάνθη σμικρὰ τὸ πρῶτον, κατεκλίνη. γάλαξι
δὲ χρησάμενος ἐφθοῖσι καὶ ὠμοῖσι πολλοῖσιν, αἰγείοισι
15 καὶ μηλείοισι, καὶ διαίτῃ κακῇ πάντων βλάβαι μεγάλαι·
οἳ τε γὰρ πυρετοὶ παρωξύνθησαν, κοιλίῃ τε τῶν
προσενεχθέντων οὐδὲν διέδωκεν ἄξιον λόγου, οὐρά
τε λεπτὰ καὶ ὀλίγα διήει· ὕπνοι οὐκ ἐνήσαν· ἐμφύ-
σημα κακόν, πολὺ δίψος, κωματώδης, ὑποχονδρίου
20 δεξιοῦ ἔπαρμα σὺν ὀδύνῃ, ἄκρεα πάντοθεν ὑπόψυχρα,
σμικρὰ παρέλεγε, λήθη πάντων ὃ τι λέγοι, παρε-
φέρετο. περὶ δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτην, ἀφ' ἧς κατε-
κλίνη, ῥιγώσας ἐπεθερμάνθη· ἐξεμάνη· βοή, ταραχή,
λόγοι πολλοί, καὶ πάλιν ἴδρυνσις, καὶ τὸ κῶμα τηνι-
140 καῦτα προσῆλθε. μετὰ δὲ ταῦτα κοιλίῃ ταραχώδης
26 πολλοῖσι χολώδεσιν, ἀκρήτοισιν, ὠμοῖσιν· οὐρα μέ-
λανα, σμικρὰ, λεπτά· πολλὴ δυσφορίῃ· τὰ τῶν διαχω-

2 φρίξας V 5 διαπαντὸς V 6 βαρική pro καρηβ. V

10 ἐπὶ pro περὶ V 14 ἐφθοῖσι V 15 αἰ βλ. μ. vulg.,
βλάβῃ μεγάλῃ V 17 ante λόγ. add. τοῦ V 22. 23 ἀφ' ἧς
ῥιγώσας ἀπεθερμάνθη (ἐπεθ. V) καὶ (καὶ om. V) κατεκλίθη
ἐξεμάνη codd., transposuit Rhd. 26 ἀκρήτοισιν V

ρημάτων ποικίλως· ἢ γὰρ μέλανα καὶ σμικρὰ καὶ
 ἰώδεα ἢ λιπαρὰ καὶ ὠμὰ καὶ δακνώδεα· κατὰ δὲ χρό-
 νους ἐδόκει καὶ γαλακτώδεα διδόναι. περὶ δὲ εἰκο-
 στὴν τετάρτην διὰ παρηγορίας· τὰ μὲν ἄλλα ἐπὶ τῶν
 αὐτῶν, σμικρὰ δὲ κατενόησεν· ἐξ οὗ δὲ κατεκλίνη, ⁵
 οὐδενὸς ἐμνήσθη· πάλιν δὲ ταχὺ παρενόει, ὥρμητο
 πάντα ἐπὶ τὸ χεῖρον. περὶ δὲ τριηκοστὴν πυρετὸς ὀξύς,
 διαχωρήματα πολλὰ λεπτά, παράληρος, ἄκρεα ψυχρά,
 ἄφρονος. τριηκοστῇ τετάρτῃ ἔθανε. τούτῳ διὰ τέλεος,
 ἐξ οὗ καὶ ἐγὼ οἶδα, κοιλίῃ ταραχώδης, οὔρα λεπτὰ ¹⁰
 μέλανα, κωματώδης, ἄγρυπνος, ἄκρεα ψυχρά, παρά-
 ληρος διὰ τέλεος[, φρενιτικός].

ιδ'. Ἐν Κυζίκῳ γυναικὶ θυγατέρας τεκούσῃ δι-
 δύμας καὶ δυστοκησάσῃ καὶ οὐ πᾶν καθαρθεῖσῃ τῇ
 πρώτῃ πυρετὸς φρικώδης ὀξύς, κεφαλῆς καὶ τραχήλου ¹⁵
 βάρος μετ' ὀδύνης· ἄγρυπνος ἐξ ἀρχῆς, σιγῶσα δὲ καὶ
 σκυθρωπὴ καὶ οὐ πειθομένη· οὔρα λεπτὰ καὶ ἄχρω·
 διψώδης, ἀσώδης τὸ πολὺ, κοιλίῃ πεπλανημένως ταρα-
 χώδης καὶ πάλιν συνισταμένη. ἔκτη ἐς νύκτα πολλὰ
 παρέλεγε, οὐδὲν ἐκοιμήθη. περὶ δὲ ἐνδεκάτῃ ἐοῦσα ²⁰
 ἐξεμάνη καὶ πάλιν κατενόει· οὔρα μέλανα, | λεπτὰ καὶ ¹⁴²
 πάλιν διαλείποντα ἐλαιώδεα· [καὶ] κοιλίῃ πολλοῖσι,
 λεπτοῖσι, ταραχώδεσι. τεσσαρεσκαίδεκάτῃ σπασμοὶ πολ-
 λοί, ἄκρεα ψυχρά, οὐδὲν ἔτι κατενόει, οὔρα ἐπέστη.
 ἐξκαίδεκάτῃ ἄφρονος. ἑπτακαίδεκάτῃ ἀπέθανε. [φρενίτις.] ²⁵

ιε'. Ἐν Θάσῳ Δελεάρχους γυναικί, ἣ κατέκειτο

3 τετ. καὶ εἰν. V, τετάρτης καὶ εἰκοστῆς Gal. in cit. VII 848

6 ὥρμητο V 11 ante μέλ. add. καὶ Gal. i. cit. XVII, I 784

13 γυναικὶ om. V 20 ἐνδ. V 22 καὶ del. Erm. et Rhd.

25 φρενίτις V post φρεν. add. ΠΙΜΓΙΖΘ V, T pro Γ Littr.

26 δεαλκοῦς V, Δελεάρχους Gal. in cit. t. 3, 438 Basil., cf. s.

p. 216, 22

ἐπὶ τοῦ λείου, πυρετὸς φρικώδης, ὃς οὖς ἐκ λύπης ἔλα-
 βεν. ἐξ ἀρχῆς δὲ περιεστέλλετο καὶ διὰ τέλεος αἰεὶ
 σιγῶσα ἐψηλάφα, ἔτιλλεν, ἔγλυφεν, ἐτριχολόγει, δάκρυα
 καὶ πάλιν γέλως, οὐκ ἐκοιμᾶτο· ἀπὸ κοιλής ἐρεθισμῷ
 5 οὐδὲν διήει· σμικρὰ ὑπομιμνησκόντων ἔπινεν· οὐρα
 λεπτὰ σμικρά· πυρετοὶ πρὸς χεῖρα λεπτοί· ἀκρέων
 144 ψύξις. ἐνάτῃ πολλὰ παρέλεγε καὶ πάλιν | ἰδρύνθη·
 σιγῶσα. τεσσαρεσκαίδεκάτῃ πνεῦμα ἀραιόν, μέγα διὰ
 χρόνου καὶ πάλιν βραχύπνοος. ἑπτακαίδεκάτῃ ἀπὸ
 10 κοιλής ἐρεθισμῷ ταραχώδεα, ἔπειτα δὲ αὐτὰ τὰ ποτὰ
 146 διήει, | οὐδὲν συνίστατο· ἀναισθήτως εἶχε πάντων·
 δέρματος περίτασις καρφαλέον. εἰκοστῇ λόγοι πολλοὶ
 καὶ πάλιν ἰδρύνθη· ἄφωνος, βραχύπνοος. εἰκοστῇ
 πρώτη ἀπέθανε. ταύτῃ διὰ τέλεος πνεῦμα ἀραιόν,
 15 μέγα· ἀναισθήτως πάντων εἶχεν· αἰεὶ περιεστέλλετο·
 ἢ λόγοι πολλοὶ ἢ σιγῶσα διὰ τέλεος. [φρενίτις.]

ις'. Ἐν Μελιβοίῃ νεηνίσκος ἐκ πότων καὶ ἀφρο-
 δισίων πολλῶν πολλὸν χρόνον θερμανθεὶς κατεκλίνη·
 φρικώδης δὲ καὶ ἀσώδης ἦν καὶ ἄγρυπνος καὶ ἄδιψος.
 20 ἀπὸ δὲ κοιλής τῇ πρώτῃ πολλὰ κόπρανα διῆλθε σὺν
 περιρρόφῳ πολλῷ, καὶ τὰς ἐπομένας ὑδατόχλοα πολλὰ
 διήει· οὐρα λεπτά, ὀλίγα, ἄχρω· πνεῦμα ἀραιόν, μέγα
 διὰ χρόνου· ὑποχονδρίου ἔντασις ὑπολάπαρος, παρα-

1 λείον Gal. in cit. VII 841 4 ἐρεθισμός codd. et Gal. in
 cit. VII 841, ἐρεθισμοὶ vulg., unde Erm. effecit ἐρεθισμῷ (cf.
 s. 212, 25) 5 ὑπομνησκόντων V, σμ. λεπτὰ οὐκ ἔχοντα ὑπόστασιν
 Gal. l. l. 6 post σμικρά add. οὐχ' ἐκοῦσα V (gloss. pro ὑπομιμν.)
 χεῖρας Gal. comm. 7 ἐνν. V Gal in cit. l. l. ἐνιδρύνθη
 Gal. ibid. 9 ἐρεθισμοὶ ἀπὸ κοιλ. ταραχώδεες Gal. in cit. VII 867
 11 ante διήει add. οὐ libri, om. vulg. οὐδὲ Gal. l. l.,
 Littr. 12 καρφαλέον V, καρφαλέα Gal. l. l. 13 καὶ om.
 Gal. l. l. μιῇ καὶ εἰκοστῇ Gal. l. l. 16 φρενίτις V
 17 μολιβύη V

μήκης ἐξ ἀμφοτέρων· καρδίας παλμὸς διὰ τέλεος συνε-
 χής· οὖρησεν ἐλαιῶδες. δεκάτῃ παρέκρουσεν ἀτρεμέως,
 ἣν δὲ κόσμιός | τε καὶ σιγῶν· δέσμα καρφαλέον καὶ 148
 περιτεταμένον· διαχωρήματα ἣ πολλὰ καὶ λεπτὰ ἣ χο-
 λώδεα, λιπαρά. τεσσαρεσκαίδεκάτῃ πάντα παρωξύνθη, 5
 παρέκρουσεν, πολλὰ παρέλεγεν. εἰκοστῇ ἐξεμάνη, πολλὺς
 βληστρισμός, οὐδὲν οὔρει, σμικρὰ ποτὰ κατείχετο.
 εἰκοστῇ τετάρτῃ ἀπέθανε. [φρενῆτις.]

2 Δεκάτῃ om. V et vulg., ι duo codd. apud Foes. in notis,
 ἐν μὲν τῇ δεκάτῃ τῶν ἡμερῶν παρέκρ. Gal. in cit. VII 863
 3 ἣν δὲ om. V, restituit Litt. ex Gal. cit. l. l. τε om. Gal.
 ibid. 6 παρέκρουσεν Blass, om. V, παρεκρούσθη vulg. 8 φρε-
 νίτις V

Cum haec typothetae iam essent tradita, Ilbergius emenda-
 tiones characterum aegris adiectorum mihi misit has: ad seriem
 priorem α' (cf. s. p. 215): ΠΖCΜΟΝ<Υ>, γ': ΠΚΓΟΔΜΥ,
 δ': ΠΦΔΕΘ, ε': ΠΕΑΠΙΗΘ, ζ', ΠΔΕΗΘ, η': ΠΖΖΘ,
 θ': ΠΥΕΘ, ι': ΠΩΔΥΑ<ΖΘ>, ια': ΠΩΔΑΖΘ; ad seriem
 posteriorem γ' (p. 236): ΠΥΠΙΠΘ, δ': ΠΦCΘ, ε': ΠΥΔΘ
 alii ΠΑΒΓΔΘ, ε': ΠΔΙΔΥ, aliorum quae sequuntur sigla
 corrupta. Lineolae superscriptae littera numerum significari
 indicant. Plura de his exponet Ilbergius in Philol. vol. LIV
 fasc. III.

APPENDIX.

Galenī interpretatio characterum descriptionibus libri
Epid. III subditorum.

(Gal. comm. XVII, I, p. 611—613 Kuehn.)

Ἡγεῖται μὲν οὖν, ὥς ἔφην, ἀπάντων τὸ τὴν διά-
μετρον γραμμὴν ἔχον Π, σημαῖνον ἀεὶ τὸ πιθανόν.
τελευταῖον δ' ἦτοι τὸ Γ γράμμα φαίνεται γεγραμμένον
ἢ τὸ Θ, τὸ μὲν ὑγείαν, τὸ δὲ θάνατον σημαῖνον. ἔμ-
5 προσθεν δ' αὐτῶν ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμός, ἐν αἷς
ἐνόησεν ἢ ἀπέθανεν ὁ κάμνων. οἱ δὲ ἐν τῷ μεταξὺ
τούτων χαρακτῆρες ἅπαντες μὲν εἶσι διὰ τῶν γραμ-
μάτων, ἃ σημαίνει τὰ στοιχεῖα τῆς φωνῆς, πλὴν τοῦ
κάτωθεν ἀπεστιγμένου δέλτα. τίνα δὲ διάνοιαν ἔκα-
10 στος αὐτῶν ἔχει, δηλώσω. μεμνημένων οὖν ἡμῶν, ὅτι
τὰ πρὸ τοῦ τελευταίου τῶν χαρακτήρων, ὑφ' οὗ θάνα-
τον ἢ ὑγείαν ἔφαμεν δηλοῦσθαι, γεγραμμένα τὸν
ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σημαίνει, περὶ τῶν ἄλλων, ὅσα
μεταξὺ τούτων τε καὶ τῆς ἀρχῆς γέγραπται, ποιήσο-
15 μαι τὸν λόγον. τὸ μὲν Α δηλοῖ ἀποφθοράν, ἀπώλειαν,
τὸ δὲ Γ γονοειδὲς οὖρον, τὸ δ' ἀπεστιγμένον, οἷάπερ
ἔστιν ἃ κάτωθεν ἔχει, τρόπῳ τοιῷδε γεγραμμένον Δ

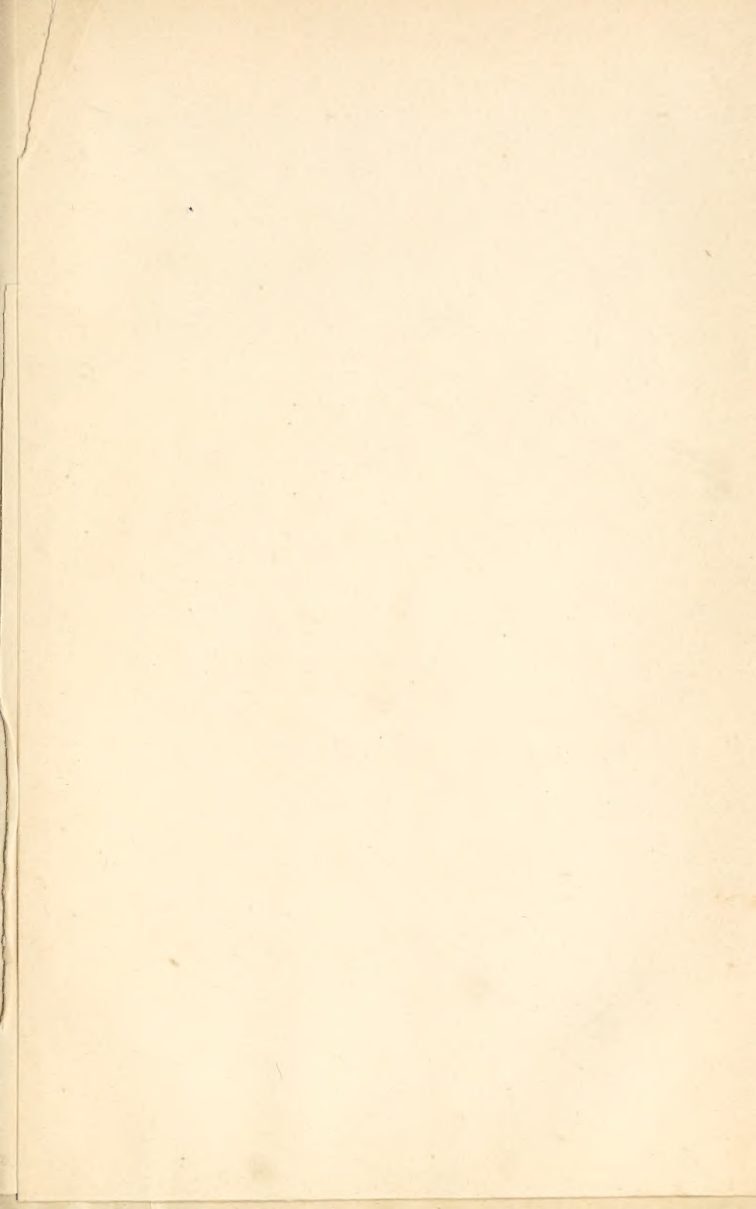
17 οἷάπερ ἐστὶν ἃ κάτωθεν ἔχη κτλ. Kuehn, οἷάπερ ἐστὶν ὁ
κάτωθεν ἔχει τρόπῳ τοιῷδε <τὸ ἰῶτα> γεγραμμένον Δ [δια-
χωρούμενα δι'] ἰδρῶτα καὶ διάρρ. κτλ. Ilberg. In Aldina vol. V
196^v sunt haec: τὸ δ'. ἀπεστιγμὴν, οἷάπερ ἐστὶν ἢ κάτωθεν,
ἔχη τρόπῳ τοιῷδε γεγραμμένον. δι. ἰδρῶτα καὶ διάρρῳιαν καὶ
διαφόρησιν κτλ. Ego sententiam mutilam esse suspicor.

διαχωρούμενα δι' ἰδρώτων καὶ διάρροιαν καὶ διαφόρησιν
καὶ συνελόντι φάναι κένωσιν ἡντιναοῦν σημαίνειν βού-
λονται, τὸ δὲ *E* ἐποχήν, ἔδραν, τὸ δὲ *Z* ζήτημα, τὸ δὲ *Θ*
θάνατον, ὡς προείρηται, τὸ δὲ *I* ἰδρώτα, τὸ δὲ *K* κρίσιν
ἢ κοιλιακὴν διάθεσιν, τὸ δὲ *M* μανίαν ἢ μήτραν, τὸ 5
δὲ *N* νεότητα καὶ νέκρωσιν, τὸ δὲ *Ξ* ξανθὴν χολὴν καὶ
ξένον τι καὶ σπάνιον καὶ ξυσμὸν καὶ ξηρότητα, τὸ δὲ
O ὁδύνας ἢ οὔρον — ἐνιοι δὲ φασιν, ὅταν ἐπικείμενον
ἔνωθεν ἔχη τὸ *Γ*, τότε σημαίνειν τὸ οὔρον αὐτό,
γραφόμενον ὡς εἰώθασι τὸ οὕτως γράφειν —, τὸ δὲ 10
Π πλῆθος ἢ πτύελον ἢ πυρὸν ἢ πυρετὸν ἢ πνεύμονος
πάθος, τὸ [*Π*] δ' ἐν αὐτῷ μέσον ἔχον τὸ *I*, καθότι
προείρηται, τὸ πιθανὸν δηλοῖ, τὸ δὲ *P* ῥύσιν ἢ ῥιγος,
τὸ δὲ *Φ* φρενίτιν ἢ φθίσιν, τὸ δὲ *Σ* σπασμὸν ἢ στο-
μάχου κάκωσιν ἢ στόματος, τὸ δὲ *T* τόκον, τὸ δὲ *Ρ* 15
ὑγείαν ἢ ὑποχόνδριον, τὸ δὲ *X* χολὴν ἢ χολῶδες, τὸ
δὲ *Ψ* ψύξιν, τὸ δὲ *Ω* ὠμότητα.

1 διαχώρησιν pro διαφόρ. Littré III, 32 11 πυρρὸν pro
πυρὸν Littré l. l., neutrum placet. 12 *Π* Ilbergius Aldinam
secutus sustulit.

CONTINENTVR HOC VOLVGINE:

	pag.
Prolegomena	V
Cap. I. De codicibus manu scriptis	V
Cap. II. De memoria secundaria	XXIX
Cap. III. De dialecto Hippocratica	LXV
Index notarum	CXXIX
Discrepantia Parisina	CXXX
Addenda	CXXXII
Corrigenda	CXXXIII
Περὶ ἀρχαίης ἱητρικῆς	1
De aere aquis locis liber (περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων) . .	31
Prognosticon sive liber praenotionum	72
Περὶ διαίτης ὀξέων	109
Περὶ διαίτης ὀξέων νόθα	146
Ἐπιδημιῶν Α	180
Ἐπιδημιῶν Γ	215
Appendix	246

880

4667w

Hippocrates. 460 BC

Medicine

Greek Science

Greek medical writers

UNIVERSITY OF N.C. AT CHAPEL HILL

00029603180